

தாய்ஷீடு

மலையமாருதம் 200

வரலாற்றுப் பெருந்தகை
கார்த்திகேசு நாகலிங்கம்

NAVA WILSON LLP
BARRISTERS AND SOLICITORS

10 Milner Business Court, Suite 210
Toronto, ON M1B 3C6

416.321.1100 info@navawilson.law
416.321.1107 www.navawilson.law

Sri Nadarajasundram
Real Estate Broker

416-276-6666 | srinada21@gmail.com

RE/MAX ACE
REALTY INC., BROKERAGE

Siva Shanmuganathan **Joy Selvanayagam**
Broker Broker
416-545-7482 416-358-6928

Knowledge. Experience. Success
Siva & Joy Real Estate Team

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage *
205-7 Eastvale Dr., Markham ON, L3S 4N8
Bus: 905.201.9977 Fax: 905.201.9229
*Independently Owned and Operated

Your Trusted Realtor
Buying | Selling | Leasing | Investing

RE/ON
Homes Realty Inc. Brokerage

FREE HOME EVALUATION

Justin William
Broker of Record / Owner
25 Karachi Drive # 15, Markham ON L3S 0B5 - Office 905.209.8000
416.803.7344
www.reon.ca

RE/MAX ACE
REALTY INC., BROKERAGE

Baskaran Sinnadurai
Broker

Commercial - Industrial - Investment

Dir: 416.880.8585
Off: 416.270.1111
Fax: 416.270.7000
baskaran.toronto@hotmail.com

MORTGAGE ALLIANCE
LMA 10030

Best Rates & Advice You Can Trust!

உங்கள் அனைத்து அடமானக்கடன் தேவைகளுக்கும்
Purchase | Refinance | Renewal

Ram Krish
MORTGAGE AGENT
416-427-5555

795 Milner Ave D2, Scarborough, ON M1B 3C3

Tennyson Dilipkumar
Realtor
416-896-8989
tennysondilipkumar@gmail.com

HOMELIFE
REALTY PARTNERS
HomeLife Galaxy

உடனடி வேலை வாய்ப்பு!
Toronto தொழிற்சாலையில்
காலை, மாலை, இரவு நேர வேலை வாய்ப்புகள்

Shinol inc. போக்குவரத்து வசதிகள் வழங்கப்படும்

தொடர்புகளுக்கு - **416-286-6375**
(திங்கள் முதல் வெள்ளி 9:00மணி முதல் 5:00மணி வரை)

MORTGAGE ARCHITECTS

THEVEN KANKESU
Mortgage Agent FSCO Lic.: M08008759

1193A Brimley Rd. #7
Toronto, Ontario, M1C 5G3
T: 416.939.8789
F: 416.439.1965
theven.kankesu@mtgarc.ca
thevenk1.tk@gmail.com

Vela Subramaniam
Sales Representative

416 786 0760
vela4homes@gmail.com

www.vela4homes.com

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage*
Bus: 905.201.9977 *Independently Owned and Operated

VENTHAN KANDIAH
Sales Representative

Cell : 6476286109

Residential • Commercial • Investment

மலையகம் 200-உம் அதற்கு அப்பாலும்

Publisher & Editor
P.J. Dilipkumar
பதிப்பாளர், ஆசிரியர்
பி.ஜெ. டிலிப்குமார்
நிறுவன வரைகலைஞர்
கருணா

ஆலோசகர் குழு
அருண்மொழிவர்மன்,
சேரன்,
துஷி ஞானப்பிரகாசம்,
ஞானம் லெம்பட்,
கந்தசாமி கங்காதரன்,
பொன்னையா விவேகானந்தன்,
ரவிச்சந்திரிகா.

ஓவியங்கள்
டிராட்டஸ்கி மருது (இந்தியா),
ஜீவா (இந்தியா),
K. கிருஷ்ணராஜா (இங்கிலாந்து),
ரமணி (இலங்கை),
சௌந்தர் (இங்கிலாந்து),
றஷ்மி (இங்கிலாந்து),
எஸ். தர்மதாஸ் (இலங்கை).

புகைப்படங்கள்
K. கிருஷ்ணராஜா,
சர்வேசன்,
துசியந்தன் துரைரத்தினம்.

தட்டச்சு
சாம் டானியல்.

ஒப்புநோக்கல்
கௌரி,
கந்தசாமி கங்காதரன்.

பொது உறவுத் தொடர்பு
குமணன் தம்பிஜயா

ரொறன்ரோ விநியோகம்
இராமநாதன் ரூபன்,
சசி,
மெய்யழகன்.

மொன்றியால் தொடர்பு
சுருமாரன் சின்னையா.

ஓட்டவா தொடர்பு
அலெக்ஸ் சிவசம்பு: 613-276-7253

அஞ்சல் முகவரி
Editor

P.O.Box #63581
Woodside Square
1571 Sandhurst Cir.
Toronto, ON. M1V 1V0

Tel :416-646-3422, 416-857-6406
Fax : 416-849-0594

Web : www.thaiveedu.com
E-mail : info@thaiveedu.com

தமிழ்நாட்டிலிருந்து இலங்கைக்குத் தோட்டத்தொழிலாளர்களாக அழைத்துவரப்பட்ட மக்களின் சோக வரலாற்றின் இருநூற்றாண்டு நிறைவை 2023-ஆம் ஆண்டு குறிக்கிறது. ஆங்கிலேயப் பெருந்தோட்ட முதலாளிகளாலும் இடைத்தரகர்களாலும் பெரும்பாலும் ஏமாற்றப்பட்டு ஒப்பந்த அடிமைகளாக அழைத்து வரப்பட்ட மக்களின் 200 ஆண்டுகால வாழ்வின் போராட்டங்களையும் வெற்றிகளையும் அடைவுகளையும் நினைவுகூரவும் கொண்டாடவும் இது பொருத்தமான தருணமாக இருக்கவேண்டும்.

முதன்முதலில் இலங்கைக்கு அழைத்துவரப்பட்ட 1820-களில் இருந்து இன்றுவரை இலங்கைத்தீவின் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக அவர்கள் இருந்துவருகிறார்கள்.

எனவே நாட்டுக்கும் நாட்டின் ஏனைய குடிகளுக்கும் வாய்த்த வளத்தில் சிறு பகுதியேனும் அம்மக்களுக்கும் சுரந்தது, அதனால் அவர்கள் வாழ்வு மேம்பட்டது என்பதே வரலாறாக இருக்கவேண்டும். ஆனால், வரலாறு நேர்மாறாக இருக்கிறது.

இன்றும் அப்பெருந்தோட்டங்களிலே தொழில் புரியும் மக்களுக்கு அடிமட்டக் கூலியை வழங்கப்படுகிறது. அந்தக் கூலிகூட இலங்கையின் தற்போதைய விலைவாசியைப் பிரதிபலிப்பதாய் இல்லை. இந்நிலையில் இருநூறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தொடர்ந்தும் வறுமைக்கோட்டின் கீழ் அல்லாடும் நிலையிலேயே பெரும்பாலான மலையக மக்களின் வாழ்க்கை தொடர்கிறது. அவர்கள் வாழிடமும் இருநூறு ஆண்டுகளாகியும் மாறவில்லை. லயன் அறைகள் என அழைக்கப்படும், அடிப்படை வசதிகளற்ற ஒற்றை அறைகளிலேயே குடும்பங்களாக அவர்கள் குடிவைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றுட்பல, நூறாண்டுகளுக்கும் முன்னர் கட்டப்பட்டவை என்பதால் இன்று இடிந்தும் சிதைந்தும் மனிதர் குடியிருப்பதற்கு ஒவ்வாதனவாய்க் காணப்படுகின்றன. முறையான கழிப்பறைகளே இல்லாத நிலையிலும், அவற்றை அமைப்பதற்கான சிறு துண்டு நிலத்தைக்கூடத் தமதென உரிமை கொண்டாடமுடியாத அவலத்திலுமே அவர்களின் வாழ்க்கை தொடர்கிறது.

இலங்கையில் வாழும் ஏனைய சமூகங்களுக்கு இலவசக் கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு 30 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே மலையக மக்களுக்கு இலவசக் கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இத்தனை இடங்களையும் தடைகளையும் தாண்டி, இன்று பலர் சட்டவல்லுநர்களாக, தொழில்முனைவோராக, தொழில்நெறிஞராக, ஊடகவியலாளர்களாக, அறிவியலாளர்களாகக் கல்வியால் உயர்ந்திருக்கின்றமைக்கு அவர்களின் விடாமுயற்சியும் ஊக்கமுமே காரணம். தமிழுக்கு மலையக எழுத்தாளர்களும் கவிஞர்களும் ஆற்றிவரும் பங்களிப்புகள் முக்கியமானவையும் தவிர்க்கமுடியாதனவையும் ஆகும்.

இந்த அடைவுகளுக்காக உரிமை பாராட்டவும் பெருமைகொள்ளவும் கூடியவர்கள் மலையகத் தமிழர் மட்டுமே. இலங்கையின் ஏனைய குடிகளுக்கு இந்தப் பெருமையில் சிறிதளவும் பங்கில்லை. மாறாக, வாய்ப்புக்கிடைத்தபோதெல்லாம் வாழ்வாதாரத்துக்காகப் போராடும் அந்த மக்களுக்குக் குழிபறிப்பதே மற்றையோரின் பெரும்பணியாக இருந்துவந்திருக்கிறது.

மலையகம் 200-ஐ அடையாளப்படுத்தி வெளியிடப்பட்ட பதின்மூன்று அம்சப் பிரகடனத்திலே, மலையக மக்கள் தமது தனித்துவமான இன அடையாளத்தை முக்கியமானதும் முதலாவதுமான விடயமாக முன்மொழிந்திருக்கிறார்கள். பிரித்தானியக் காலனியாதிக்கத்திலிருந்து இலங்கையின் சுதந்திரம் உறுதியான 1940-களிலேயே மலையகத் தமிழர் தனித்துவமான அடையாளத்தையும் அரசியல் வல்லமையுடைய எண்ணிக்கையையும் உடையதொரு மக்க்கூட்டமாக உருவாகியிருந்தார்கள். அந்தப் பலத்தைக் கருவறுக்கவே சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது பிரதமர் டி.எஸ். சேனநாயக்கா 1948-இல் குடியரிமைச்சட்டத்தை அறிமுகம் செய்து, தேர்தல் சட்டத்தையும் மாற்றியமைத்தார். அதை அப்போதைய ஈழத் தமிழ்த் தலைவர்களும் ஆதரித்தனர். மீண்டும் 1964-இலே இலங்கைப் பிரதமர் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவும் இந்தியப் பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரியும் பல தலைமுறைகளாக இலங்கையிலேயே வாழ்ந்து, இலங்கையின் பொருளாதாரத்துக்கு அளப்பரிய பங்காற்றிவந்த மக்களில் பெருந்தொகையினரை நாடுகடத்த ஒப்பந்தம் மேற்கொண்டபோது, ஈழத் தமிழ்த் தலைவர்கள் பலரும் மீண்டும் மனமுவந்து ஒப்புதல் வழங்கினர்.

ஒரு காலத்தில் இலங்கையின் இரண்டாவது பெரும்பான்மையினராக இருந்த மலையகத் தமிழர் இன்று நான்காவது நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளமைக்கு இந்தவகையான தொடர்ச்சியான இனவழிப்புச் செயற்பாடுகளே காரணம். அரசியலுக்கு எண்ணிக்கை முக்கியம் என்பதை அறிந்தே காலங்காலமாக இலங்கையின் தலைவர்கள் இயங்கி வந்திருக்கிறார்கள்.

இருந்தபோதும், இன்று சாம்பரிலிருந்து எழும் ஃபீனிக்ஸ் பறவைபோல மலையக மக்கள் தமது இருப்பைப் பிரகடனப்படுத்துகிறார்கள். இருநூறு ஆண்டுகளாகச் சுரண்டல், ஒடுக்குமுறை, ஓரங்கட்டல் போன்றவற்றை எதிர்கொண்ட பின்பும் தமது அடையாளத்தையும் தனித்துவத்தையும் கட்டிக்காத்துத் தக்கவைத்தவர்களாய் அவர்கள் தமது குரலை உயர்த்துகிறார்கள். இச்சந்தர்ப்பத்தில், அவர்களுக்கு உணர்வுத்தோழமையுடன் ஆதரவு வழங்குவதே இலங்கையின் ஏனைய குடிகள் தமது வரலாற்றுப் பாவங்களைக் கழுவவதற்காக மேற்கொள்ளும் முதல் முயற்சியாக இருக்கும்.

கனடா-இந்தியா-காலிஸ்தான் - ரதன்	5	கிளிநொச்சியின் வரலாற்றுப் பெருந்தகை கா. நாகலிங்கம் - பொன்னையா விவேகானந்தன்	49	மலையமாருதம் 200	
ஆபிரிக்க நாடுகளின் ஆட்சிக்கவிழ்ப்பு அலைகள்! - ரூபன் சிவராஜா	10	நாடு போற்றும் நல்லாசான் நாகலிங்கம்! - மா. சித்திவிநாயகம்	53	- மல்லியப்புசந்தி திலகர்	114
தூதுவன் குறிகுணங்கள் - பால. சிவகடாட்சம்	15	நாகலிங்கம் எனும் பேராளுமை - மா. பேரம்பலம்	54	- வே. இராமர்	124
அவளின் கரும் பை - நிரேஷ் ரட்ணம்	17	ஈழமண்ணில் இந்திய இராணுவம்: நூல்வழிப் பதிவுகள் - என். செல்வராஜா	58	- வேலு உதயசேகர்	132
இழப்பினால் துயருறும் பிள்ளைகளும் பெற்றோரும் - த. சிவபாலு	19	பாண்டியனுக்காகப் பழி கொண்ட சிங்கள அரசு - வி. துலாஞ்சனன்	66	- பெ. சரவணகுமார்	137
சூரியனை ஆய்வு செய்யப்போகும் ஆதித்யா-எல்-1 - குரு அரவிந்தன்	23	அம்மான் கண் - த. ஜீவராஜ்	69	- அ. லெட்சுமணன்	140
ஆழ்கடலைப் புறந்தள்ளி உடுக்களை ஊடறுக்கும் மானுடர்? - சுப்ரமணியம் ஜெயசீலன்	26	இலங்கைப் பள்ளிவாசற் கட்டடக்கலையின் அடிப்படை அம்சங்கள் - எம்.ஐ.எம். சாக்கீர்	72	- மு. சிவலிங்கம்	147
இலையுதிர்கால வீட்டுப் பராமரிப்பு - வேலா சுப்ரமணியம்	29	லெனின் நூற்றாண்டை நோக்கி: சில அறிமுகக் குறிப்புகள் - தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ	76	- தெளிவத்தை ஜோசப்	150
முதியோர் பயணக் காப்புறுதியின் அவசியம் - செந்தூரன் புனிதவேல்	32	ஆரம்ப பிரித்தானிய ஆட்சிக் காலத்தில் மட்டக்களப்பு ஆங்கிலம்: ஜே.ஆர். ரௌஸ்ஸன் தமிழ்: சா. திருவேணிசங்கமம்	83	- என். சரவணன்	154
எதையும் தாங்கும் இதயம் வேண்டும் - சி. நற்குணலிங்கம்	34	இர. இராமானுஜாசாரி அவர்களின் அறிவு ஆராய்ச்சி இயல் - கந்தையா சண்முகலிங்கம்	92	- எம். வாமதேவன்	168
காலம் கெட்ட கோலம் - வேதநாயகம் தபேந்திரன்	36	பாரதியின் மூன்று கடிதங்கள் - பொ. திராவிடமணி	95	- இரா. சடகோபன்	172
ஊரு விட்டு ஊரு வந்து - ஓவியர் ஜீவா	38	பாரதி கண்ட விசுவரூப தரிசனம் - கிருங்கை சேதுபதி	99	- தமிழகன்	177
தடம் புரளும் புலம்பெயர் சினிமாவில் ஒரு வெளிச்சம் - ரதன்	40	கம்பனின் கருவூலம் திறந்து.... மாவிலி மைந்தன் சி. சண்முகராஜா	104	- எம்.எம். ஜெயசீலன்	180
அனோஜனின் 'சதைகள்' ஒரு வாசிப்பனுபவம் - ஜிஃப்ரி ஹாசன்	43	ரகுநாதனின் கைவசமும் கதைகளும் - சு. வேணுகோபால்	106	- சுப்பையா கமலதாசன்	184
சினிமா: பார்த்ததும் கேட்டதும் இரசனைக்குறிப்பு - அன்னலட்சுமி இராஜதுரை	46			- நெல்லை ஜெயசிங்	187
				- பிருந்தா இராஜகோபாலன்	196
				- இரா. ரமேஷ்	199
				- விக்டர் ஐவன்	204
				- நிபா	208
				- சு. தவச்செல்வன்	211
				வாழ்வுரிமை! - மா. சித்திவிநாயகம்	230
				கலிப்ஷோ - டேவிட் சிடாறிஸ்	234
				தமிழில்: என்.கே. மகாலிங்கம்	
				ராணா சங்கா - ராஜபுத்திர வீரத்தின் அடையாளம் - நிமால் நாகராஜா	240

கனடா - இந்தியா - காலிஸ்தான்

- ரதன்

இந்தியாவில் ஜி 20 மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட பின்னர் ஓட்டாவா திரும்பிய கனடியப் பிரதமர் ஜஸ்டின் ரூடோ, பாராளுமன்றத்தில் ஒரு குண்டைத் தூக்கிப் போட்டார். ஜூன் 18, 2023-ல் பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாவில் சர்ரே நகரில் உள்ள சீக்கிய ஆலயத்தின் (Guru Nanak Sikh Gurdwara) முன்னால் இனத்தெரியாத ஆயுததாரிகளால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட ஹர்தீப் சிங் நிஜ்ஜார் (Hardeep Singh Nijjar)-ரின் கொலையின் பின்னால் இந்திய அரசுக்கு நேரடித் தொடர்புகள் உள்ளன எனத் தெரிவித்தார். அத்துடன் நின்றுவிடாது ஓட்டாவா இந்திய உயர் தூதராலயத்தில் இந்திய உளவியல் அதிகாரி Pavan Kumar Rai-யைக் கனடாவை விட்டு வெளியேறுமாறு உத்தரவிட்டது.

பதிலுக்கு இந்தியா, இந்தியாவிலுள்ள கனடிய உயர் தூதராலயத்தில் உளவுத்துறை அதிகாரியாக உள்ள Olivier Sylvestre-யை ஐந்து நாட்களுக்குள் நாட்டைவிட்டு வெளியேறுமாறு உத்தரவிட்டது.

கனடா இன்று மிகப்பெரிய பொருளாதாரச் சிக்கலில் உள்ளது. பணவீக்கம் அதிகரித்துள்ளது. உணவுப் பொருட்களின் விலை உயர்ந்து கொண்டே செல்கின்றது, வட்டிவீதம் தொடர்ந்து அதிகரிக்கின்றது, வீட்டு அடமானக் கடனின் மாதாந்த தொகையைக் கட்டமுடியாமல் மக்கள் திண்டாடுகின்றனர். இந்த நிலையில் இந்தியாவுடனான இந்த முரணின் அவசியம் என்ன?

மத்திய நிதியமைச்சர், மத்திய வங்கி ஆளுநரிடம் வட்டிவீதத்தைக் குறைக்குமாறு கேட்க மறுக்கின்றார். மாறாக ஒன்றாயிரியோ உட்பட்ட பல மாகாண முதல்வர்கள் வட்டிவீதத்தை அதிகரிக்க வேண்டாம் எனக் கோரிக்கை விட்டுள்ளனர். இது வழமைக்கு மாறான ஒரு விடயம். மத்திய கொன்சவேற்றிவ் கட்சித் தலைவர், தான் ஆட்சிக்கு வந்தால் மத்திய வங்கி ஆளுநரை வெளியேற்றுவேன் எனச் சூளுரைத்துள்ளார். கடந்த பல தசாப்தங்களாகக் கனடிய மத்திய வங்கி சுதந்திரமாகவே இயங்கி வருகின்றது. 1961-இல் அப்போதைய கொன்சவேற்றிவ் பிரதமர் John Diefenbaker-க்கும் அப்போதைய மத்திய வங்கி ஆளுநருக்கும் (James Coyne) இடையில் முறுகல் நிலை ஏற்பட்டது. சி - 114 சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. இறுதியில் ஆளுநர் தனது பதவியை இராஜினாமாச் செய்தார். இவரை அப்போது ஊடகங்கள் கம்ப்யூனிஸ்ட் என்று

விமர்சித்தன.

ஆளுநரை வெளியேற்ற அல்லது பதவி நீக்கம் செய்ய சட்டம் இல்லை. ஆனால், கனடிய அரசு ஆளுநரிடம் வட்டிவீதத்தைக் குறைக்கச் சொல்லி, அல்லது அதிகரிக்க வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கு அதிகாரம் உண்டு. வட்டிவீதம் என்பது பல விடயங்களில் தங்கியுள்ளது. உலகப் பொருளாதார நிலைமை, அமெரிக்க வட்டிவீதம், பண வீக்கம், கனடிய தேசிய உற்பத்தி, கனடிய வேலைவாய்ப்புப் போன்ற பல்வேறு

காரணிகளையும் மத்திய வங்கி கணக்கிலெடுக்க வேண்டும். கனடிய அரசு மக்கள் நலனைக் கவனத்திலெடுத்துச் சிறந்த பொருளாதாரக் கொள்கைகளை அமுல்படுத்தினால் இந்த நிலையில் மாற்றம் ஏற்படும்.

மே 12, 1914. Komagata Maru என்ற ஜப்பானியக் கப்பல், 376 சீக்கியர்களை (340 சீக்கியர்கள், 12 இந்துக்கள், 24 முஸ்லீம்கள்) காவிக்கொண்டு, பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாவின், வன்கூவர் துறைமுகத்தையடைந்தது. அப்போதையக் கனடிய அரசு கப்பலில் வந்த சீக்கியர்களுக்குக் கடுமையான துயரங்களைக் கொடுத்தது. இறுதியாக அதே ஆண்டு ஆடி 23-ந் திகதி கப்பல் திருப்பி இந்தியாவிற்கு அனுப்பப்பட்டது. இந்தியக் கரையை அடைந்தவர்களை அன்றைய பிரிட்டிஷ் அரசு, பயங்கரவாதிகள் எனக் கூறி சிறையிலடைத்தது. இந்தச் சம்பவத்திற்கு 2016-ம் ஆண்டு மே 16-ல், தற்போதையக் கனடியப் பிரதமர் ஜஸ்டின் ரூடோ மன்னிப்புக் கோரியிருந்தார். இது சீக்கியர்கள் கனடாவிற்கு வந்த வரலாற்றின் ஒரு பகுதி.

சீக்கியர்கள் இன்று, கனடாவில் பொருளாதாரத்திலும் அரசியலிலும் பலம் பொருந்தியவர்களாக உள்ளனர். தற்போதையப் பாராளுமன்றத்தில் 15 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சீக்கியர்கள். ரூடோ முதலில் பிரதமராகப் பதவியேற்ற பின்னர் அமைக்கப்பட்ட அமைச்சரவையில் சீக்கியர்கள் அமைச்சர்களாகவிருந்தனர். பாதுகாப்பு அமைச்சராக Harjit Singh Sajjan. இருந்துள்ளார். Amarjeet Sohi (minister of infrastructure and communities), Bardish Chagger (minister of small business and tourism), Navdeep Bains (minister of science and economic development). இவர்கள் சீக்கியராவார். இந்தியாவிற்கு வெளியே அதிகளவு சீக்கியர்கள் கனடாவில் தான் உள்ளனர். சீக்கியர்கள் மட்டுமல்ல, தமிழர்கள் (ஈழம், தமிழ்நாடு) சோமாலியர்கள், எதியோப்பியர்கள் எனப் பல நாட்டினைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களது நாடுகளை விட வெளியே அதிகளவு வாழ்வது கனடாவாகத்தான் உள்ளது.

கனடாவில் சீக்கியர்கள் குருத்வாரா (Gurudwara) அமைப்பினூடாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளனர். நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட குருத்வாராக்கள் கனடாவில் உள்ளன. இங்கு தேர்தல் நடத்தப்பட்டு உறுப்பினர்கள் தேர்வு செய்யப்படுகின்றார்கள். குருத்வாராக்கள் சீக்கியர்களின் ஆலயம் மாத்திரமல்லாது, அங்கேயே பல தீர்மானங்களும் எடுக்கப்படுகின்றன. தேர்தல் காலங்களில் குருத்வாராக்களின் தலைவர்கள் கூறுவதற்கு அதிக மரியாதையுண்டு. கனடாவின் மொத்த சனத்தொகையில் 2 விதமே சீக்கியர்கள் (770,000). அப்படியிருந்தும், அவர்களது அரசியல் பலம் வீரியமானது.

1930-களில் காலிஸ்தான் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. சீக்கியர்களுக்கான தனிநாடு உருவாக்கமே காலிஸ்தான் அமைப்பின் முக்கிய நோக்கமாகும். சீக்கியர்கள் பஞ்சாப் - இந்தியா, பஞ்சாப் - பாகிஸ்தான், ஹரியானா, சண்டிகார், ஹிமாச்சல் பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களில் அதிகளவு வாழ்கின்றனர். இதில் சிம்லா மற்றும் லாகூரைக் காலிஸ்தானின் தலைநகராக அமைக்க வேண்டும் என ஒரு தரப்பினர் கருதுகின்றனர். எனினும் காலிஸ்தானின் வரையறுக்கப்பட்ட நிலம் பற்றிய வெவ்வேறு கருத்துகள் உள்ளன. புலம்பெயர் நாடுகளில் குறிப்பாகக் கனடா, இங்கிலாந்து போன்றனவற்றில் அதிகளவு வாழும் சீக்கியர்கள் காலிஸ்தான் அமைப்பதில் தீவிரம் காட்டுகின்றனர்.

பஞ்சாப் - இந்தியாவில் இவர்கள் தொடர்ச்சியாக ஆயுதப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டனர். 1984 ஜூன் மாதம் இந்திய இராணுவம் Operation Blue Star என்ற பெயரில் கோல்டன் ஆலயத்துக்குள் (Golden Temple) சென்று சீக்கிய ஆயுததாரிகளைக் கைது செய்தது. சுமார் 10 நாட்கள் ஆலயத்தை இராணுவம் ஆக்கிரமித்து இருந்தது. 554 தீவிரவாதிகளும், 83 இராணுவத்தினரும் இறந்ததாக உத்தியோகபூர்வமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. எனினும் இறந்த இராணுவத்தினரின் எண்ணிக்கை 700-க்கு மேல் எனவும் கூறப்படுகின்றது. 5000 முதல் 7000 தீவிரவாதிகள் கொல்லப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கூறப்படுகின்றது. சுமார் 41 சீக்கிய ஆலயங்களுக்குள்ளும் இந்திய இராணுவம் புகுந்து சீக்கியர்களைக் கொன்றது. அப்போது இந்தியாவின் பிரதமராக இந்திரா காந்தி இருந்தார்.

அதன் பின்னர் காலிஸ்தான் ஆயுதப் போராட்டம் ஓரளவிற்கு இந்தியாவில் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்தது. ஆனால் இந்தியாவிற்கு வெளியே அது விருட்சமாக மாறத் தொடங்கியது.

1984 ஒக்டோபர் 31-ந் திகதி இந்திரா காந்தி டெல்லியில் சீக்கிய ஆயுததாரிகளால் கொல்லப்பட்டார்.

1984-ல் இந்திராகாந்தி சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட பின்னர் டெல்லியிலும் ஏனைய இந்திய நகரங்களிலும் சுமார் இருபதினாயிரம் சீக்கியர்கள் கொல்லப்பட்டதாக கூறப்படுகின்றது. இந்த எண்ணிக்கை 8,000-20,000 வரையில் பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. டெல்லியில் மட்டும் சுமார் மூவாயிரம் சீக்கியர்கள் கொல்லப்பட்டதாக உறுதிப்படுத்தப்படாத செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. இக்கொலைகள் பற்றி முழுமையான விசாரணைகள் இது வரை நடத்தப்படவில்லை. 37 வருடங்களின் பின்னர் 2018ல் சஜன் குமார் என்பவருக்கு ஆயுள் தண்டனை வழங்கப்பட்டது.

இக்கொலைகள் பற்றி ராஜீவ் காந்தி தெரிவித்த கருத்துக்கள் (*We should remember Indira Gandhi. We should remember why she was killed. We should remember who can be behind her assassination. When Indira ji was killed, there were some riots in the country. We know how angry the people of India were. And for a few days, people thought that India is shaking. However, whenever a big tree falls, the earth shakes*) ஒரு மிகப் பெரிய மரம் சரியும் பொழுது, நிலம் அதிர்வது சகஜம் என கொலைகளை நியாயப்படுத்தியிருந்தார். அமிதாப்ச்சனும் இக்கொலைகளின் பின்னால் உள்ளதாக கூறப்படுகின்றது.

1985 ஜூன் மாதம் 23-ந் திகதி ரொன்ரோவிலிருந்து மும்பாய்க்கு இந்தியன் ஏயர்லைன் விமானம் பயணமானது. மொன்றியல், லண்டன் நகரங்களில் தரித்து மும்பாய் செல்வதாகவிருந்தது. மொன்றியலில் தரித்து நின்றபோது சர்ச்சைக்குரிய மூன்று பொதிகள் இந்த விமானத்திலிருந்து வெளியே எடுக்கப்பட்டன. அதன் பின்னர் பயணத்தை தொடர்ந்த இந்தியன் ஏயர்லைன் விமானம் (Air india flight 182 Kanishka) ஹீத்துறு விமான நிலையத்தை சென்றடைய முன்னர் வெடித்துச் சிதறியது. விமானத்தில் பயணித்த 329 பேரில் 27 பிரித்தானிய பிரசைகள். 22 பேர் விமான ஓட்டி உற்பட்ட பணியாளர்கள், 268 கனடியர்கள். இதில், 131 உடல்களே கடலிலிருந்து மீட்கப்பட்டன. Talwinder Singh Parmar இச் சம்பவத்தின் சூத்திரதாரி என கனடிய பாதுகாப்பு படையினர் கருதினர். எனினும் இவர் பின்னர் விடுதலை செய்யப்பட்டார். பின்னர் இவர் இந்தியாவில் பொலிஸாரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். Inderjit Singh Reyat மற்றும்மொரு குற்றவாளி. 2003ல் பத்து வருட சிறைத்தண்டனை வழங்கப்பட்டது. Ripudaman Singh Malik, Ajai Singh Bagri ஆகியோர் கைது செய்யப்பட்டாலும் அவர்களுக்கு எதிராக போதியளவு சாட்சிகள் இல்லை எனக் கூறி விடுதலை செய்யப்பட்டனர். Ripudaman Singh Malik ஜூலை 14, 2022-ல் இனந்தெரியாத ஆயுதாரி(கள்) சர்ரே, பிரிட்டிஸ் கொலம்பியாவில் வைத்துச் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

2006-ல் கனடா விசாரணைக் குழுவை அமைத்தது. 2010-ல்

இதன் அறிக்கை வெளியானது. அதில் கனடிய உளவுப் பிரிவிற்கும், பாதுகாப்பு படைகளுக்கும்மிடையில் முறையாக விடயங்கள் பரிமாறப்படாமை சுட்டிக் காட்டப்பட்டது.

இந்தியா, எயர் இந்தியா குற்றவாளிகளை இந்தியாவிற்கு நாடு கடத்துமாறு பலமுறை கேட்டும் கனடா மறுத்துவிடுகின்றது. World Sikh Organization (WSO), Khalistan Tiger Force (KTF), Sikhs for Justice (SFJ), and Babbar Khalsa International (BKI) போன்ற அமைப்புகள் பயங்கரவாத அமைப்புகள் என இந்தியா அறிவிக்கின்றது. இவ் அமைப்புகள் கனடாவில் சுதந்திரமாக இயங்குகின்றன என இந்தியா தொடர்ச்சியாகக் குற்றஞ்சாட்டுகின்றது. Gurwant Singh, Gurpreet Singh ஆகியோரை நாடுகடத்த இந்தியாவிடுத்த கோரிக்கை இன்னமும் தீர்மானிக்கப்படாமல் உள்ளது. இவர்களை விட வேறு பலரையும் இந்தியா நாடுகடத்தக் கோரிக்கை விடுத்துள்ளது.

எயர் இந்தியா குண்டு லண்டனுக்கு மேலாக வெடித்திருந்தாலும், குண்டு கனடாவிலிருந்தே அனுப்பப்பட்டது. கனடா அதற்கான விசாரணையை மேற்கொண்டு, குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனையை முறையாக வழங்கவில்லை. வழக்கு விசாரணை சுமார் இருபது வருடங்களுக்கு மேலாகச் சென்றது. குண்டு வெடிப்பில் இறந்தவர்களில் அநேகமானோர் கனடியர்கள். அப்படியிருந்தும் கனடா முறையான விசாரணையைச் செய்யத் தவறிவிட்டது.

இந்த வருடம் மார்ச் மாதம் பிரித்தானியாவிலுள்ள இந்தியத் தூதரகத்தை காலிஸ்தான் ஆதரவாளர்கள் முற்றுகையிட்டனர். அதே போல் சன்பிரான்சிஸ்கோவில் உள்ள இந்தியத் தூதரகமும் காலிஸ்தான் ஆதரவாளர்களால் தாக்கப்பட்டது. பிரம்ரன் - ஒன்ராறியோவில் நடைபெற்ற காலிஸ்தான் ஆதரவு ஊர்வலம் ஒன்றில் இந்திரா காந்தியின் உருவத்தை ஒரு ஆயுததாரி சுடுவதாகவும், இரத்தம் சிந்தப்படுவதாகவும் காட்சிப்படுத்தப்பட்ட பதாகைகள் கொண்டு செல்லப்பட்டன.

Nijjar சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட குருத்வாராவில் காலிஸ்தான் பிரிவினைக்கான வாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டது. ஒரு லட்சத்

துக்கு மேற்பட்ட சீக்கியர்கள் இங்கு வாக்களித்திருந்தனர். மற்றுமொரு வாக்கெடுப்பு கனடா முழுவதும் ஒக்ரோபர் 28-ல் நடத்தப்படுகின்றது. இதே நாள் உலகெங்கும் கூட வாக்கெடுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. இது தனிநாட்டுக் கோரிக்கைக்கான புலம்பெயர் சீக்கியர்களால் அளிக்கப்படும் வாக்குகள். பஞ்சாப் மாநிலத்தில் 58 வீதமானோரே சீக்கியர்கள்.

கனடாவிற்குத் தனிநாட்டுக் கோரிக்கைகள் புதியதல்ல. கியுபெக் ஆயுதப் போராட்டம் பியரி எலியட் ரூடோவால் முறியடிக்கப்பட்டது. பின்னர் IRA போராட்டங்களின் போது, கனடாவிலும் வன்முறைகள் நடைபெற்றுள்ளன. இவற்றைவிடப் பல அரசியல் வன்முறைச் சம்பவங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. ஆனால் அரசியல் படுகொலைகள் மிக, மிகக் குறைவாகவே நடைபெற்றுள்ளன. இதுவரை மூவரே அரசியல்ரீதியாகப் படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

ஆனால் சர்வதேசரீதியாகக் கனடா, லிபியாவில் கடாபியை வெளியேற்றியதில் முக்கிய பங்காற்றியுள்ளது. நேட்டோவில் முக்கிய பங்காளியான கனடா நேட்டோவின் பல நடவடிக்கைகளில் துணை போயுள்ளது. கிறிச்சியன் பிரதமராக இருந்த போது ஈராக் மீதான அமெரிக்கத் தாக்குதலை எதிர்த்தார் அல்லது அதற்கு ஆதரவு தர மறுத்துவிட்டார்.

கடந்த காலங்களில் பல அரசியல் கொலைகள் பல்வேறு நாடுகளில் நடைபெற்றுள்ளன. 1976 செப்ரெம்பர் மாதம் சிலியின் முன்னால் அமைச்சரும் மிக முக்கிய அரசியல் தலைவருமான Orlando Letelier அமெரிக்காவில் வைத்துச் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். 2018-ல் வோசிங்டன் போஸ்ட் ஊடகவியலாளர் Jamal Khashoggi துருக்கியில் சவுதி அரேபியத் தூதரகத்தில் வைத்துக் கொல்லப்படுகின்றார். இந்தியாவில் மோடி அரசில் பல ஊடகவியலாளர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். கௌரி லன்கேஸ் உட்பட்ட பலர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். அரசியல் கொலைகள் உலகெங்கும் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்றுக் கொண்டதான் இருக்கின்றன. அதேபோல் ஒரு நாட்டின் அரசியலுக்குள் மற்றொரு நாடு தலையிடுவதும் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன. பல நாடுகளின் தலைவர்களை மேற்கு

நாடுகள் மாற்றியுள்ளன.

அண்மையில் ஜி 20 மாநாட்டிற்குச் சென்ற ஜஸ்டீஸ் ரூடோவை இந்திய அரசு முறையாக நடத்தவில்லை. அவரை அவமானப்படுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டது. ரூடோ 2018-ல் சென்றபோது, அவர் பஞ்சாப் மாநில நிகழ்ச்சிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தமையை இந்தியா விரும்பவில்லை. சீக்கியத் தீவிரவாதிகள் கனடாவில் களம் அமைத்திருப்பதையும் இந்தியா எதிர்த்து வந்தது. மோடி அரசு இந்தியாவில் வாழும் மதரீதியான சிறுபான்மையினரைப் பாராபட்சமாகவே நடத்துகின்றது. இந்திய ஊடகங்களும் சிறுபான்மையினர் உரிமைகள் மீது கவனம் செலுத்துவதில்லை. அதே போல் ரூடோவின் மீதும், கனடா மீதும் தொடர்ச்சியாக அவதூறுகளை இந்திய ஊடகங்கள் பரப்பிவருகின்றன. பிரகாஸ் சுவாமி என்ற யூடியூப் (youtube) ஊடகவியலாளர் ரூடோவின் விமானம் தாமதமானதற்கு, அவரது விமானத்துக்குள் போதைப்பொருட்கள் இருந்தமைதான் காரணம் எனக் கேலி செய்கின்றார். அவ்வாறு நடந்திருப்பின் அது இந்தியாவிற்கே அவமானம். இந்திய சமூக வலைத் தளங்கள் சந்தர்ப்பங்களைப் பாவித்து மதவெறியைத் தூண்டுவதுடன் கனடா மீதும், ரூடோ மீதும் அவதூறுகளைப் பரப்புகின்றன.

ரூடோ கனடா திரும்பிய பின்னர் தனக்கு நேர்ந்த அவமானத்துக்கு ஈடுகட்டவும், பொருளாதாரச் சிக்கல்களிலிருந்து தப்புவதற்கும் சர்வீயில் நடைபெற்ற கொலையின் பின்னணியில் இந்தியா இருக்கலாம் எனக் கனடியப் பாதுகாப்பு அமைப்பு நம்புகின்றது எனக் கூறியிருந்தார். இவை குற்றச்சாட்டுகளே. ரூடோ இவற்றிற்கான முழுமையான சாட்சியங்கள் உள்ளதாகக் கூறவில்லை. இதில் சம்பந்தப்பட்டவர் எனக் கருதப்பட்ட அதிகாரியை நாடுகடத்தியது. கனடிய மண்ணில் ஒரு கனடியரைச் சுட்டுக்கொல்ல யாருக்கும் அதிகாரமில்லை. அதனையே கனடா செய்துள்ளது.

கனடா தனது நட்பு நாடுகளைத் தனக்கு ஆதரவிற்கு அழைத்தது. ஆனால் நட்பு நாடுகள் இந்தியாவைப் பகைக்க விரும்பவில்லை. இதே போன்ற நிலைமை முன்னர் ஒரு தடவை கனடாவிற்கு நடைபெற்றது. அதுவும் ரூடோவின் காலத்திலேயே நடைபெற்றது. 2018-ல் மனித உரிமைகள் அமைப்பின் உறுப்பினர்களைச் சவூதி அரேபியா கைது செய்தமையைக் கனடா கண்டித்திருந்தது. அதன் போதும் நட்பு நாடுகள் கைவிரித்தன. இந்திய விவகாரத்திலும் கனடாவை நட்பு நாடுகள் கைவிடும் சூழ்நிலையே உள்ளது.

இந்தியாவுடன் பகைப்பதனால் கனடாவிற்கு என்ன நட்டம். என்ன லாபம். கனடாவிற்கும் இந்தியாவிற்குமான வணிக உறவு மிக மிகக் குறைவு. ஏற்றுமதி 1.2 வீதம், இறக்குமதி 1 வீதம். கனடாவிற்கு வரும் இந்திய மாணவர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் மூன்று லட்சம். அதே சமயம் இந்தியா செல்லும் கனடியர்கள் சுமார் 23 வீத வருமானத்தை இந்திய வணிகர்களுக்குக் கொடுக்கின்றனர். எனவே இந்த உறவு முறிவினால் கனடா அதிகம் பாதிக்கப்படப்போவதில்லை. கனடா நேட்டோவில் ஒரு முக்கிய நாடு. ஜி 7 நாடுகளில் ஒன்று.

அண்மைக் காலங்களில் பல அரசியல் கட்சிகளின் தலைவர்களைச் சிறுபான்மையினரே தீர்மானிக்கின்றனர். இது நல்ல விடயம். அதே சமயம் வாக்கு வங்கிகளுக்காகச் சிறுபான்மையினரின் கோரிக்கைகளுக்கு அரசியல்வாதிகள் செவிசாய்க்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகின்றது. டொனால்ட் ரம்ப் ஜெருசலேத்தைத் தலைநகராக அறிவித்ததன் பின்னணியும் இதுவே யாகும்.

படுகொலை செய்யப்பட்ட Hardeep Singh Nijjar மீது இந்தியா பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைக்கின்றது. இவர் ஒரு பயங்கரவாதி என இந்தியா கருதுகின்றது. அப்படியிருந்தும் அவருக்குக் கனடா தனது பிரஜாவுரிமையை வழங்கியுள்ளது. பயங்கரவாதிகள் எனக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட பலருக்குக் கனடிய பிரஜாவுரிமை நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் பல தமிழர்களும் அடங்குவார்கள். இவருக்கு ஏன் வழங்கப்பட்டது என்ற பல கேள்விகள் எழுகின்றன. மறுபுறத்தில் இவர்கொலை செய்யப்படப்போகின்றார் என இவருக்கே கனடிய உளவுப் படையினர் தெரிவித்துள்ளனர்.

உளவுப் பிரிவினருக்கு இவர் மீது கொலை முயற்சி நடைபெறவுள்ளது என்பது தெரியும். அப்படியாயின் ஏன் தடுக்கமுடியாமல் போனது? கொலை நடைபெற்ற பின்னர் அதனை அரசியல் லாபங்களுக்காகப் பிரச்சாரப்படுத்துவது ஆரோக்கியமான அரசியலுக்குப் பாதகமானது.

சீனா, கனடாவின் அரசியலில் தலையிடுவதாகவும், அரசியல் தலைவர்களை மிரட்டுவதாகவும் குற்றச்சாட்டுகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. சீனப் பொலிஸ் நிலையங்கள் கனடாவில் இயங்குவதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

ரூடோ அரசின் மீது தொடர்ச்சியாக எதிர்க்கட்சிகள் குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைக்கின்றன. இதுவரை ஒளிவு மறைவின்றி ரூடோ அரசு, சீனாவின் அரசியல் தலையீடு பற்றி விசாரணைகளை மேற்கொள்ளவில்லை. அப்படியிருக்க, இந்தியா மீதான குற்றச்சாட்டை முன்வைத்து அரசியல் லாபம் தேட முயற்சிக்கின்றதா?

ரூடோ அரசானது கனடியப் பிரசையையும் பாதுகாக்கத் தவறிவிட்டது. அதேசமயம் இந்தியாவுடனான நல்லுறவையும் பேணத் தவறிவிட்டது. ஒரு சில மாதங்களின் பின்னர் வழமையையிட அதிகளவு இந்தியர்கள் கனடாவிற்குள் குடிபுகுவார்கள்.

கனடாவில் கொல்லப்பட்ட நிஜார் அல்ல முக்கியம். இக்கொலைகள் (2022ல் மாலிக், 2023ல் நிஜார்) கனடிய மண்ணில் ஒரு அந்நிய சக்தியால் நடத்தப்படுகின்றது. இதுவே இங்கு முக்கியம். நியூ யோர்க் ரைம்ஸ் பத்திரிகை இவ்வாறு கருத்து தெரிவித்துள்ளது. A Murder in Canada is U.S Problem. கனடாவில் ஒரு கொலை நடைபெற்றது என்றால் அமெரிக்காவின் பிரச்சினையாகவே கருதப்படும். இந்தியா இக்கொலையில் நேரடியாக பங்கு பற்றியதற்கான ஆதாரங்களை ஐ 5 எனப்படும் Australia, Canada, New Zealand, the United Kingdom and the United States ஆகிய நாடுகளை உள்ளடக்கிய, ஆங்கிலத்தை பிரதான மொழியாகக் கொண்ட நாடு

களில் ஒன்றே நேரடியாக வழங்கியதாக கனடா தெரிவித்துள்ளது. அது அமெரிக்கா என்பது தெளிவு. இந்தியா இவ்விடயத்தில் தனது தலையீட்டை மறுக்கும் அதே சமயம் சீக்கிய தீவிரவாதிகளுக்கு கனடா அடைக்கலம் கொடுப்பதாக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுள்ளது. இதே போன்ற விடயத்தை இந்தியாவும் செய்துள்ளது. விடுதலை இயக்கங்களுக்கு நிதியுதவியுடன் பயிற்சிகளையும் வழங்கியுள்ளது.

மேற்கு நாடுகளும் தங்களது இரட்டை வேடத்தை கலைக்க வேண்டும். நேட்டோவில் அங்கம் வகிக்கும் கனடா உலகில் பல நாடுகளின் தலைவர்கள் அகற்றப்பட்டதற்கு ஒரு காரணமாகவேயுள்ளது. அந்நிய நாடுகளில் நீங்கள் தலையிடும் பொழுது, அது மீண்டும் உங்கள் பக்கம் திரும்பும் என்பதனை மறந்துவிடுகின்றீர்கள். ஒரு உறுதியான தலைவர் ஒரு நாட்டில் தொடர்ச்சியாகவிருப்பதனை மேற்கு நாடுகள் விரும்புவதில்லை. சதாம் குசைன், கடாபி என பலரைக் குறிப்பிடலாம். இடது சாரிகள் ஆட்சி செய்யும் நாடுகளில் குழப்பங்களை விளைவிக்கின்றீர்கள். இப்பொழுது மோடி. இந்தியாவில் பலவீனமான ஒரு தலைவரையே மேற்கு விரும்புகின்றது.

ரூடோவின் குற்றச்சாட்டின் பின்னால் பல்வேறு காரணிகளும் இயங்குகின்றன. அதே சமயம் இந்தியாவும் தனது நாட்டில் வாழும் சிறுபான்மையினர் பயமின்றி அமைதியாக வாழ்வதற்கு

கான சூழலை ஏற்படுத்த தவறிவிட்டது. கியூபெக்கில் இரு தடவைகள் சர்வசனவாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டு கியூபெக் மக்கள் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை நிராகரித்தார்கள். வெகு அண்மையில் ஸ்கொட்லாண்ட் மக்கள் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை நிராகரித்தார்கள். 1948-1949-ல் தனி நாடாகவிருந்தவிருந்த Dominion of Newfoundland கனடாவுடன் இணைந்து கனடாவின் பத்தாவது மாகாணமாக மாறுகின்றது. இவ்வாறான ஜனநாயகப் போக்கை இந்தியா கடைபிடிக்க மறுக்கின்றது. பஞ்சாப்பில், ஜம்மு-காஸ்மீரில் சர்வசனவாக்கெடுப்பை இந்தியா நடத்துமா? மேற்கு நாடுகள் இந்தியாவின் நலனில் அக்கறை காட்டவில்லை, மாறாக ஜனநாயக தன்மையினூடாகவே மதிப்பீடு செய்ய முற்படுகின்றன. இது இந்தியாவிற்கு ஓர் ஆரோக்கியமான விடயமல்ல. ரூடோ இந்திய விடயத்தில் ஒரு முறையான முடிவையையே எடுத்துள்ளார். ரூடோவின் முடிவு சரியானதாகவிருப்பினும் அதனை வெளிப்படுத்திய முறை பலவீனமானது. அவரைச் சுற்றி நடக்கும் நடவடிக்கைகளைப் பார்க்கும்போது அவரது எதிர்காலம் இருள் நிறைந்து காணப்படுகின்றது.

rathan@thaiveedu.com

ஆபிரிக்க நாடுகளின் ஆட்சிக்கலைப்பு அலைகள்!

- ரூபன் சிவராஜா

ஆபிரிக்க நாடுகளில் இடம்பெற்றுவரும் தொடர்ச்சியான ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகள் இரண்டு அம்சங்களின் முடிவைப் பறை சாற்றுகின்றன. ஒன்று, பிராந்தியத்தின் பாதுகாப்புச் சார்ந்த சவால்களின் சர்வதேச மயப்படுத்தலை முடிவுக்குக் கொண்டு வருகின்றன. அடுத்தது, 1991-ல் பனிப்போரின் முடிவுடன் ஆரம்பமான ஆபிரிக்க நாடுகளின் ஜனநாயகமயப்படுத்தல் கிட்டத்தட்ட மூன்று தசாப்தங்களின் பின் முடிவுக்கு வந்துகொண்டிருக்கின்றது. தொடர் ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகள் ஒரு வகையான இறையாண்மை மீட்பாகவும் பார்க்கப்படுகின்றது. அதாவது மேற்கின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டிருந்தலிருந்து ஆபிரிக்க நாடுகள் தமது தேசிய இறையாண்மையை மீட்பதோடு, வளங்களின் சுரண்டல்களிலிருந்து மீள்வதற்கான எத்தனமாகவும் பார்க்கலாம்.

ஆபிரிக்க நாடுகள் பல தொடர்ச்சியான இராணுவ ஆட்சிகளுக்கு உட்பட்டுவருகின்றன. கடந்த ஜூலை இறுதியில் நைஜர் நாட்டின் ஆட்சியினை இராணுவம் கைப்பற்றியிருந்தது. அது குறித்த பார்வையினை கடந்த கட்டுரையிற் பார்த்திருந்தோம். அந்த ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு நிகழ்ந்து ஒரு மாதத்திற்குள் காபோன் நாட்டிலும் அத்தகு சம்பவம் நிகழ்ந்தேறியிருக்கின்றது. அந்நாட்டில் இடம்பெற்ற தேர்தலின் முடிவுகள் 26.08.23 அறிவிக்கப்பட்டு மூன்றாவது முறையாக பொங்கோ வம்சத்தின் (Bongo dynasty) Ali Bongo வென்றதாக அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் ஓகஸ்ட் 30 அன்று, Brice Oligui Nguema தலைமையிலான இராணுவம் சதிப் புரட்சியை நடத்தி ஜனாதிபதியை பதவி நீக்கம் செய்தது. இந்த ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகள் ஏனைய நாடுகளுக்கும் பரவும் என அஞ்சப்படுகின்றது. குறிப்பாக ஏலவே சர்வாதிகார ஆட்சி நடத்துபவர்கள் மற்றும் நீண்டகாலம் ஆட்சிக் கதிரையை இறுகப் பற்றியிருக்கும் ஆட்சியாளர்களைக் கொண்ட நாடுகளுக்கும் அது தொற்றுப் பரம்பல் போல் பரவும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

மூன்று ஆண்டுகளில் 7-வது ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு:

மூன்று ஆண்டுகளில் 7-வது ஆட்சிக் கவிழ்ப்பினை ஆபிரிக்கா கண்டுள்ளது. மாலி, கினியா, சூடான், புர்கினா பாசோ, சாட், நைஜர் மற்றும் காபோன் அவையாகும். தவிர ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு முயற்சிகள் நிறைவேறாத நாடுகளின் பட்டியலில் கினியா-பிசாவ், சாவோ டோம் மற்றும் பிரின்சிப், கம்பியா மற்றும் சியரா லியோன் ஆகியன உள்ளன. காபோன் நாடானது மத்

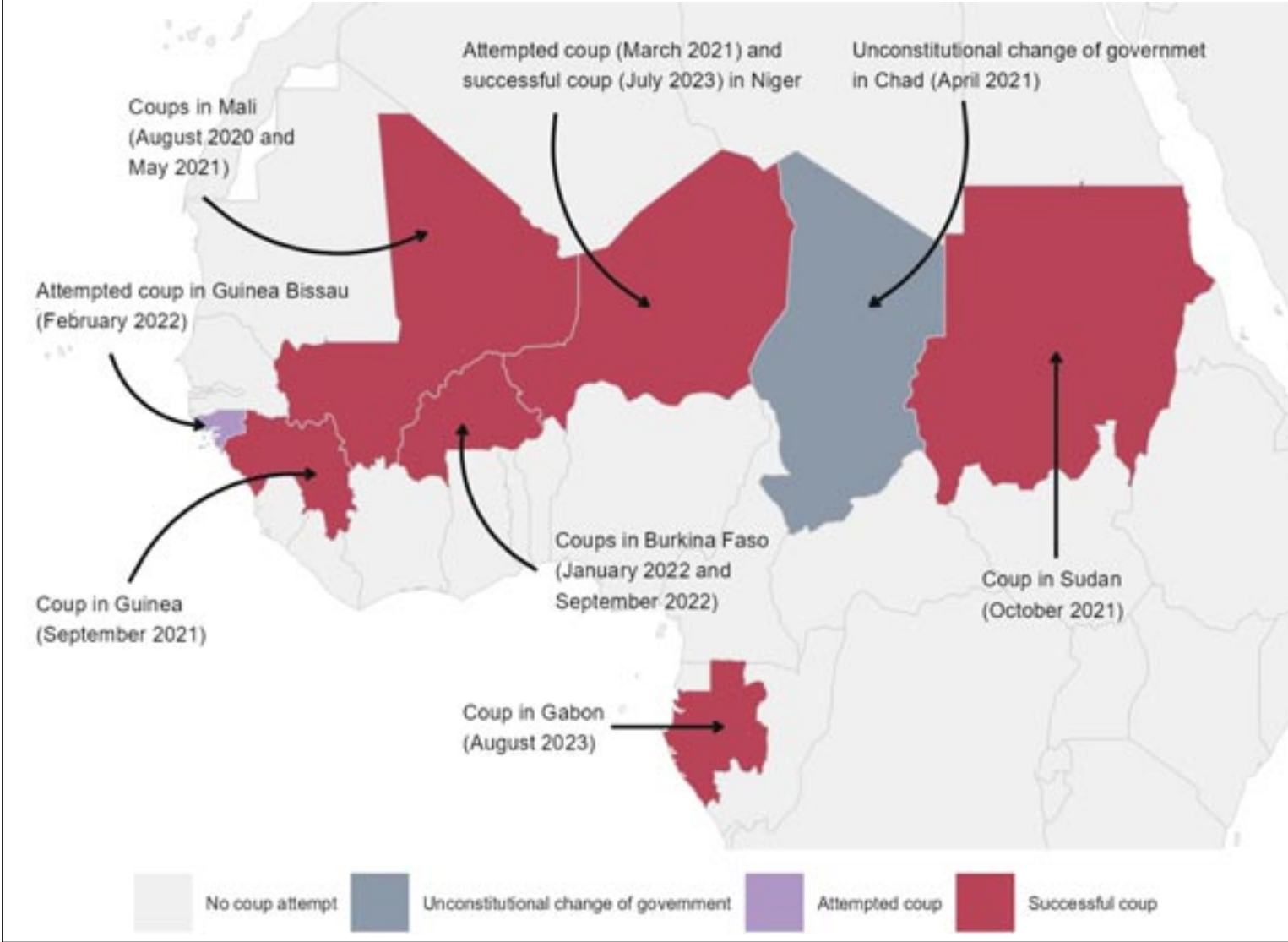
திய ஆபிரிக்காவின் மேற்கினை அமைவிடமாகக் கொண்டுள்ளது. 1960 வரை பிரெஞ்சுக் காலனி நாடாக இருந்துள்ளது. இதன் மக்கட் தொகை 2.4 மில்லியனாகும். 56 ஆண்டு காலம், அதாவது காலனித்துவத்திலிருந்து விடுதலை பெற்ற திலிருந்து நாட்டினை பொங்கோ வம்சத்தினரே தொடர்ச்சியாக ஆண்டு வந்துள்ளனர். மழைக்காடுகள் நிறைந்த நாடு. எண்ணெய் வளம் மிக்கது.

மேற்கின் காலனித்துவ ஆட்சியிலிருந்து விடுபட்ட பின்னர் ஆபிரிக்க நாடுகளில் ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு சாதாரணமாக இருந்து வந்திருக்கின்றது என்பதை வரலாற்றிலிருந்து கண்டு கொள்ளலாம். 1950-களிலிருந்து இருநூறு வரையான ஆட்சிக்க விழ்ப்பு முயற்சிகள் ஆபிரிக்க நாடுகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றில் நூறு வரையானவை வெற்றியளித்துள்ளன. 2000-ம் ஆண்டிலிருந்து குறையத் தொடங்கியதோடு ஜனநாயக மயப்படுத்தல் நிகழ்த் தொடங்கியபோதும், ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகள் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக மீண்டும் ஓர் அலையாக இடம்பெறத் தொடங்கியுள்ளன. அதிகம் மேற்கு-ஆபிரிக்க நாடுகளையே ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு அலை மையம் கொண்டிருக்கின்றது.

இந்த ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகளுக்கு ஒரு பொது அம்சம் உள்ளது. சூடானைத் தவிர இந்நாடுகள் அனைத்தும் பிரான்சின் முன்னைய காலனிகளாக இருந்தவை. மேற்கு-ஆபிரிக்க நாடுகளின் அரசியற் திடமின்மைக்கு பிரான்சும் முக்கிய காரணியாகும். இந்நாடுகளின் பல ஆட்சியாளர்களுடன் பிரான்ஸ் நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்திருக்கின்றது. நீண்ட காலம் ஆட்சிக் கதிரையை இறுகப் பற்றியிருக்கும் ஆபிரிக்க நாடுகளின் ஜனாதிபதிகளுக்கு பிரான்ஸ் ஆதரவினை வழங்கி வந்துள்ளது. கமரூன் நாட்டின் ஜனாதிபதி Paul Biya 90 வயதுடையவர். 39 ஆண்டுகளாக அந்நாட்டின் ஜனாதிபதியாகப் பதவியில் இருக்கின்றார். பின்காலனித்துவக் காலங்களிலும் இராணுவ, அரசியல், பொருளாதார ரீதியில் உறவுகளைக் கொண்டிருந்திருக்கின்றது.

மேற்கின் இரட்டை அணுகுமுறை:

பொதுவாகவே அமெரிக்காவும் மேற்கும் இரட்டை அணுகுமுறை கொண்டவை. ஒருபக்கம் ஜனநாயகம், கருத்துரிமை பற்றி அதீதப் பிரயத்தனம் செய்துகொண்டு, மறுபக்கம் தமது அரசியல், இராணுவ, பொருளாதார நலன்களின் பொருட்டு

சர்வாதிகார ஆட்சியாளர்களுக்கு முண்டுகொடுப்பன. பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போர் என்ற கோசத்தோடு பயங்கரவாதத்தை உற்பத்தி செய்பவை. போரெதிர்ப்பு, மனித உரிமைகளை வலியுறுத்திக்கொண்டு போர்களை முன்னெடுப்பதோடு, மனித உரிமைகளை அப்பட்டமாக மீறுபவை. சாஹெல் பிராந்தியத்தில் பயங்கரவாதம் தீவிரமடைந்து வருகின்றதாக மேற்கு தொடர்ந்து கூறிவருகின்றது. 2011-ல் லிபியா மீதான அமெரிக்க-ஐரோப்பிய (நேட்டோ) கூட்டு ஆக்கிரமிப்பின் விளைவாகவே மேற்கு-ஆபிரிக்காவின் பல நாடுகளில் ஜிகாத் பயங்கரவாத அமைப்பின் ஊடுருவலும் பரம்பலும் அதிகரித்துள்ளது. 2019 காலப்பகுதிகளில் ஈராக் மற்றும் சிரியாவில் தோற்கடிக்கப்பட்ட ஐ.எஸ் பயங்கரவாத அமைப்பு அங்கு ஊடுருவியுள்ளது.

Thomas Sankara மீதான படுகொலை:

ஆபிரிக்க அரசியலில் பிரான்சின் தலையீடு தொடர்பாக அதிகம் விவாதிக்கப்பட்ட விடயம் Thomas Sankara மீதான படுகொலையாகும். அவர் 1983 முதல் 1987-ல் நிகழ்ந்த ஆட்சிக் கவிழ்ப்பில் கொல்லப்படும் வரை புர்கினா பாசோவின் ஜனாதிபதியாகப் பதவியில் இருந்தார். 1980 - 1982 அந்நாட்டின் தகவற்றுறை அமைச்சராக இருந்தவர். 1982-ல் அவர் ஓர் இராணுவப் புரட்சியில் பங்கேற்று, 1983-ல் பிரதமரானார். அந்த ஆண்டின் பிற்பகுதியில் ஓர் ஆட்சிக் கவிழ்ப்பின் பின்னர் அவரே ஜனாதிபதியாக அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றினார்.

மக்களால் ஒரு புரட்சிகரத் தலைமையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒருவர், மேற்கு மற்றும் பிரான்சுக்கு எதிரான நிலைப்பாட்டினக் கொண்டிருந்தார். பனிப்போர் காலத்தில் மார்க்சி சவாதியான அவரது ஆட்சி பிரான்சிற்கு உவப்பாக இருக்கவில்லை. 1987-ல் அவர் படுகொலை செய்யப்பட்டார். 1987 முதல் 2014-இல் மற்றுமொரு ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு நிகழும்வரை Blaise Compaore அதிகாரத்தைத் தக்கவைத்துக்கொண்டார். சங்காராவைக் கொன்றது யார் என்ற கேள்விக்கு விடைகிடைக்கவில்லை. பிரான்சின் நெருங்கிய கூட்டாளியாக மாறிய கம்போரே ஜனாதிபதியாக இருந்தவரையில் அப் படுகொலை தொடர்பான விசாரணைகளுக்கு அனுமதியளிக்கப்படவில்லை. ஆபிரிக்காவின் பெரும்பாலான நாடுகளில் புரட்சியின் குறியீடாகவும், முன்னாள் காலனித்துவ சக்திகளுக்கு எதிரான எதிர்ப்பின் அடையாளமாகவும் சங்காரா விளங்குகினார். 2014-ல் கம்போரே அதிகாரத்தில் இருந்து அகற்றப்பட்டதை அடுத்து, விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, சங்காராவின் கொலைக்காக தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. அப் படுகொலையில் பிரான்சின் கைகள் இருப்பது தொடர்பான குற்றச்சாட்டுகள் முன்வைக்கப்பட்டபோதும், ஆதாரங்கள் வெளிக்கொணரப்படவில்லை. பிரான்ஸ் அதில் தனது பங்கு இல்லை என்று மறுத்து வந்துள்ளது.

இராணுவ ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகளை எதிர்கொண்டுள்ள ஆபிரிக்க நாடுகள் பொதுவாக வறுமையால் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகள். ஆனால் ஒப்பீட்டளவில் அதிக இயற்கை மற்றும் கனிம

வளங்களைக் கொண்ட நாடுகளாகும். நைஜர் யுரேனிய வளம் மிக்கது. மாலி தங்கத்தினையும், காபோன் எண்ணெய் வளத்தினையும் கொண்டுள்ளது. ஆனால் இந்த வளங்கள் உரியமுறையில் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் மக்களின் வாழ்வாதார நலன், மேம்பாடு மற்றும் தொழிற்துறை வளர்ச்சிக்கு பங்கிடப்படவில்லை. ஊழலும் பரவலாக நிலவுகின்றது. இது வறுமையை உருவாக்குகிறது. சமத்துவமின்மையும் வறுமையும் மக்கள் மத்தியில் அதிருப்தியை உருவாக்குவதோடு, ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகள் நிகழ்ந்தேறுவதற்கான அரசியல் அடிப்படை உருவாக்குகின்றன. மாலி மற்றும் புர்கினா பாசோவில் போன்ற நாடுகளில் அரசுக்கு எதிராகப் போரை நடத்த விரும்பும் பயங்கரவாதக் குழுக்கள் புதிய உறுப்பினர்களை தம்மோடு இணைக்கவும் இச்சூழல் வழிவகுத்திருக்கின்றது.

ஜனநாயக நாடுகள்?

சூடானைத் தவிர, கடந்த மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு இடம்பெற்ற ஏழு நாடுகளும் ஜனநாயக நாடுகள் என்றே அழைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அங்கு உண்மையான ஜனநாயகம் நிலவவில்லை. ஒரு நாடு சர்வாதிகார வழியில் ஆளப்படுகின்றதெனில் அதற்கு ஏதுவாக அந்நாட்டின் ஜனநாயக வழிமுறைகள் அகற்றப்பட்டிருக்கின்றது என்று அர்த்தம். ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகளுக்கு உட்படும் பெரும்பாலான நாடுகளின் சிவில் சமூகங்கள் பலவீனமாக உள்ளன. அல்லது முற்றிலும் கட்டமைப்பு ரீதியாகச் செயலிழந்த நிலையில் உள்ளன. அங்கு மக்கள் அதிருப்தியையும் விமர்சனத்தையும் வெளிப்படுத்தும் வழிமுறைகளும் அரிதாகவே உள்ளன. மக்கள் திரளாக எழுச்சி கொள்கின்ற மற்றும் எதிர்ப்பரசியலை முன்னெடுப்பதற்கான வெளிகளும் அரிதாகவேயுள்ளன. சிவில் சமூக அமைப்புகள், தொழிற்சங்கங்கள் இல்லாத நிலையில், ஒரு இராணுவச் சதி அல்லது இராணுவப் புரட்சிக்கான புறநிலைகளை அதிகரிக்கின்றது. அது அதிருப்தியடைந்த மக்கள் மத்தியில் ஓரளவு ஆதரவைப் பெறுகின்றமையும் இயல்பானது. ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகளுக்கு உள்ளான நாடுகளில் ஊடகங்களும் செயல்வெளியைக் கொண்டவையாக இல்லை என்பதோடு பெரும்பாலும் அரசுகளாற் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. எனவே, நான்காவது அரச அதிகார

மென்ற உத்தரவாதத்தோடு, சர்வாதிகார, ஊழல் ஆட்சியாளர்களை விமர்சிக்கவோ கேள்வி கேட்கவோ திராணியற்ற நிலையில் ஊடகங்கள் உள்ளன.

காபோன், ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகள் இடம்பெற்ற ஏனைய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது ஓரளவு நிலைகொள் அரசியல், பொருளாதார நிலையைக் கொண்டிருந்த நாடு எனப்படுகின்றது. பிரான்ஸ் அங்கு தனது இராணுவ ஆளணிகளைக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆபிரிக்க நாடுகளில் தொற்றலை போல் நிகழ்ந்துவரும் இந்தத் தொடர் ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகள் அந்நாடுகளில் மேற்கின், குறிப்பாக பிரான்ஸின் செல்வாக்கினை இழக்கச் செய்துள்ளன என்பது ஒருபுறமிருக்க, வேறொரு நெருக்கடி தொடர்பாகவும் ஐரோப்பிய மட்டத்தில் அச்சம் நிலவுகின்றது. அது ஐரோப்பா எதிர்கொள்ளும் அகதிகள் நெருக்கடியை ஆபிரிக்க ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகள் மேலும் மோசமாக்குமென்ற அச்சம் அதுவாகும். ஏலவே சிரியா, லிபியா உட்பட்ட நாடுகளிலிருந்து கடல்வழியாக ஐரோப்பாவிற்குள் நுழையும் அகதிகளைக் கையாள்வதில் ஐரோப்பா திணறிக்கொண்டிருக்கின்றது. அகதிகளைக் கட்டுப்படுத்துவது தொடர்பாக ஐரோப்பிய ஒன்றியம் நைஜருடன் உடன்படிக்கையினைக் கொண்டிருந்தது. தற்பொழுது அந்த உடன்படிக்கை செயலிழந்ததாகியிருக்கின்றது.

அல்ஜீரியா மற்றும் நைஜீரியா ஆகிய நாடுகளுடன் இணைந்து நைஜர் தென்ஐரோப்பாவிற்கான எரிவாயு குழாய் அமைக்கும் திட்டத்தினைத் (Trans-Saharan Gas Pipeline, TSGP) தொடங்கியிருந்தது. அந்தத் திட்டத்தின் பொருளாதார இலாபமீட்டல் வாய்ப்புகள் பல தரப்புகளின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளன. நைஜர் இராணுவத் தரப்பின் கண்களும் அதில் ஒன்றெனத் தகவல்கள் வெளிவந்துள்ளன. யுரேனிய உற்பத்தியிலும் ஏற்றுமதியிலும் உலகின் மூன்றாவது இடத்திலிருப்பினும் நைஜரின் மக்களில் 85 வீதத்தினருக்கு வீடுகளில் மின்சார இணைப்பு, வசதி இல்லை. வறுமை, பாரிய சமூக ஏற்றத்தாழ்வு, ஊழலுக்கெதிரான போராட்டம் என்பவற்றோடு நைஜர் காலனித்துவத்திலிருந்து சுதந்திரமடைந்த 1960-இன் பின்னர், நான்கு ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகளைக் (1974, 1996, 2010, மற்றும் 2021-ல் தோல்வியில் முடிந்த ஓர் ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு முயற்சி) கண்டுள்ளது.

பல நெருக்கடிகளின் கூட்டு விளைவு – எதிர்ப்பின் வெளிப்பாடு:

பயங்கரவாதத்திற்கெதிரான போரின் தோல்விக் கான பொறுப்பு மேற்கைச் சார்ந்தது. மறுவளமாக மேற்கு-ஆபிரிக்க நாடுகளின் அரசியல் ஸ்திரமின்மை, சர்வாதிகார ஆட்சிகள், ஜனநாயக மறுப்பு, பொருளாதார நெருக்கடிகள் ஆகியனவற்றின் கூட்டுவிளைவே இடம்பெற்றுவரும் ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகள். ஐ.நா, நேட்டோ போன்ற சர்வதேச நிறுவனங்கள் மற்றும் ஆபிரிக்க ஒன்றியம், மேற்கு ஆபிரிக்க அரசுகளின் பொருளாதாரக் கூட்டமைப்பு (Ecowas) போன்ற பிராந்திய அமைப்புகள் மீது அப் பிராந்தியத்தின் சமூகங்கள் நம்பிக்கையிழந்துள்ளன. இந்நிறுவனங்களின் கண்டனங்களும் இவை அமல்படுத்துகின்ற தடை நடவடிக்கைகளும் செயற்கைத்தனமானவை என்பதோடு, நியாயமற்றவை என்ற

கருத்து வலுவாக நிலவுகின்றது. மட்டுமல்லாமல், தடைகள் இராணுவ ஆட்சியாளர்களைத் தண்டிப்பதைவிடவும் சாதாரண பொதுமக்களை வெகுவாகப் பாதிக்கின்றன என்ற விமர்சனங்கள் உள்ளன.

தற்போதைய ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு அலைகளுக்கான தோற்று வாயை இரண்டு அடிப்படைகளில் தெளிவுபடுத்தலாம். பிரான்ஸ் பல தசாப்தங்களாக மேற்கு ஆபிரிக்க சர்வாதிகார ஆட்சிகளை ஆதரித்து வந்துள்ளது. இன்னும் ஒரு காலனித்துவ சக்தியாகவே அதன் அணுகுமுறைகள் உள்ளன. இந்தப் போக்கு அந் நாடுகளின் மக்களிடையே விரக்தியையும் அதிருப்தியையும் தூண்டியுள்ளது. இரண்டாவதாக மேற்கு ஆபிரிக்காவில் பிரெஞ்சின் இருப்பை அகற்றுவதற்கான புறநிலையை ஏற்படுத்த அமெரிக்கா, ஐரோப்பா மற்றும் பல உலக நாடுகள் காத்திருந்திருக்கின்றன என்பதாகும். 2019-ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியிலும் 2020-ன் முற்பகுதியிலும் மாலியில் பிரான்சிற் கு எதிரான விமர்சனங்கள் வெளிக்கிளம்பின. ஜிஹாதிகளுக்கு எதிராக நடவடிக்கைகளைப் பிரான்ஸ் படகுகள் கட்டுக்குள் கொண்டுவரவில்லை என்ற கோபமாக அது வெளிப்பட்டது.

ஏறக்குறைய அதே நேரத்தில், நைஜரின் ஜிண்டர் நகரின் மாணவர்கள், தங்கள் நாட்டின் மீதான பிரான்சின் அதிகரித்த அதிகாரத்திற்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். மார்ச் 2020 தொடக்கம் இத்தகைய எதிர்ப்பு அலைகள் அதிகரித்தன. அதுவரை நீண்ட காலமாக அறிவுஜீவிகள் மட்டத்தில் மட்டுமாக நிலவிவந்த பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்தின் மீதான விமர்சனம் வெகுமக்கள் மத்தியிலும் பரவின எனப்படுகின்றது. பின் காலனித்துத்திற்குப் பிறகு வளர்ந்த ஒரு புதிய தலைமுறை பிரான்ஸ் மீது வேறுபட்ட அணுகுமுறையைக் கொண்டுள்ளது. புதிய தலைமுறை இனி பிரெஞ்சுக்காரர்களை மீட்பர்களாகப் பார்க்காது என நவம்பர் 2022-இல் Le Monde பத்திரிகை சுட்டிக்காட்டியிருந்தது. சர்வாதிகாரிகளை அதிகாரத்

தில் தக்க வைத்திருக்கின்ற மற்றும் ஜனநாயகத்தைத் தடுக்கும் எந்தவொரு வெளிச்சக்திகளின் தலையீட்டையும் அது ஏற்றுக்கொள்ளாது.

வெளிச்சக்திகளின் செல்வாக்கு - தளம் அமைத்தல் முனைப்பு:

நைஜரில் ஆட்சிக் கவிழ்ப்பிற்குப் பின்னர் பிரான்ஸிற்கு எதிரான நிலைப்பாடு அதிகரித்துள்ளதோடு, சீனா, ரஷ்யா மற்றும் அமெரிக்காவின் செல்வாக்கு அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது. ரஷ்யாவின் செல்வாக்கினை அதிகரிப்பதற்கான புறநிலை உருவாக்கம் பெற்று வருகின்றது. இது பிராந்தியத்தின் வலுச் சமநிலையில் மாற்றங்களுக்கு இட்டுச் செல்வதோடு உலகளாவிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தப் போகின்றது என்ற அச்சமும் மேற்கிற்கு உள்ளது. மேற்கு ஆபிரிக்காவில் என்ன நடக்கிறது என்பதை முழு உலகமும் கவனித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. குறிப்பாக ஆபிரிக்காவின் வளங்களில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் முனைப்புள்ள சர்வதேச நாடுகளான சீனா, ஜப்பான், துருக்கி மற்றும் எமிரேட்ஸ் ஆகியவை படிப்படியாக தமது நலன்களுக்கான 'ஆபிரிக்க முலோபாயத்தை' உருவாக்கியுள்ளன.

முக்கியமாக இன்னும் இரண்டு தரப்புகளைக் குறிப்பிடலாம். அதில் ஒன்று அமெரிக்கா. 'ஆபிரிக்காவில் பிரான்சின் காலம் முடிந்துவிட்டது.' என இராணுவ நிபுணரும் அமெரிக்க பாதுகாப்புத் துறையின் ஆய்வகமான RAND Corporation (Research And Development) மற்றும் CIA முன்னாள் உறுப்பினருமான Michael Shurkin அண்மையில் தெரிவித்திருந்தார். சாஹெல் பிராந்தியத்தில் ரஷ்யா காலான்றியதற்கு பிரான்ஸ் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்று அவர் ஓகஸ்ட் 2023 கொன்ஃபிலிட் (Conflict) இதழில் கூறியிருக்கின்றார். பல்வேறு ஜிஹாத்குழுக்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பாதுகாப்புச் சார்ந் சவால்களைத் தீர்ப்பதில் பிரான்ஸ் தோல்விடைந்துள்ளதோடு,

மேற்கு ஆபிரிக்காவில் நிலைகொள்வதற்கான சட்டபூர்வமான தகமையை இழந்துள்ளது. அவர்கள் வெளியேறுவதனூடே, அந்த வேலையைச் செய்யக்கூடிய அமெரிக்கா அல்லது பிற ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு அந்த இடத்தை விட்டுவிட வேண்டும் என்றும் கூறியிருந்தார். பிரான்சின் தளமிழப்பு, ரஷ்யச் செல்வாக்கைக் கட்டுப்படுத்த தேவையான முன்நிபந்தனையாகக் கருதப்படுகிறது. மேற்கு ஆபிரிக்காவில் தளமிழக்க நேரிடும்போது பிரான்சின் உலகளாவிய செல்வாக்குச் செலுத்தல் மூலோபாயம் பலவீனப்பட்டுவிடும். இது அமெரிக்கத் தலைமையின் கீழ், அமெரிக்க நலன்களுக்கு பிரான்சின் கட்டுப்பாட்டை வகைக்கின்ற மூலோபாயமும் கூட. இது புதிய மூலோபாயமும் அல்ல. இரண்டாம் உலகப்போரின் முடிவுக் காலத்திலிருந்து மத்திய கிழக்கு மற்றும் ஆபிரிக்காவின் காலனித்துவ சக்திகளான பிரான்ஸ் மற்றும் பிரித்தானியாவை அப்பிராந்தியங்களிற் செல்வாக்கிழக்கச் செய்யும் மூலோபாயத்தினைத் தொடங்கிவிட்டது அமெரிக்கா.

மேற்கு ஆபிரிக்காவில் பிரான்ஸ் எதிர்ப்பு பரவி வருவதை ரஷ்யாவும் நன்கு அறிந்துள்ளது. விளாடிமர் புதின் மேற்கு நாடுகளிடையே முரண்பாடுகளை விதைக்க தனக்கான ஒவ்வொரு வாய்ப்பையும் பயன்படுத்துகின்றார். 1950-களின் நடுப்பகுதியிலிருந்து, ரஷ்யர்கள் காலனித்துவத்திலிருந்து விடுபட்ட நாடுகளுடன் உறவுகளை ஏற்படுத்திவந்துள்ளமை அறிந்ததே. தற்போதும் சூழலைச் சாதகமாகக் கையாள்வதில் ரஷ்யாவும் முனைப்புக் கொண்டுள்ளது. வாக்கனர் குழுவின் மறைந்த தலைவர் யெவ்ஜெனி பிரிகோஜின், டிசம்பர் 2022-ல் புர்கினா பாசோவில் நடந்த இராணுவப் புரட்சியைக் காலனித்துவ நீக்கத்தின் ஒரு மைல்கல் என்று விவரித்திருந்தார். மாலி நாட்டின் இடைக்கால அரசாங்கத்தின் ஜனாதிபதி அசிமி கோயிட்டாவினை 'ஆபிரிக்க சே குவேரா' என்று அழைத்தார். பாதுகாப்புச் சேவைகள், அரசியல் ஆலோசனைகள், ஊடகங்கள், தகவற் பிரச்சாரங்கள் மற்றும் ஆயுத விற்பனையை உள்ளடக்கிய உடன்படிக்கைப் பொதிகளை ரஷ்யா வழங்குவதான தகவல்கள் வெளியாகியிருந்தன. ஆபிரிக்காவில் மேற்கு எதிர்ப்புக் கூட்டமைப்பினை உருவாக்குவது ரஷ்ய நோக்கமாகும். இது மொஸ்கோ சார்பு 'உலகளாவிய தெற்கு' ஒன்றின் உருவாக்கம் பற்றியதாகும். அந்த உருவாக்கம் வெற்றிபெற வேண்டுமாயின் முதலில் பிரான்சின்னை அப்பிராந்தியத்திலிருந்து அகற்றவேண்டுமென்பது ரஷ்ய இலக்கு.

பின்காலனித்துவச் செல்வாக்கு அகற்றலும் ஜனநாயகப்படுத்தலின் முடிவும்:

ஆபிரிக்க நாடுகளில் இடம்பெற்றுவரும் தொடர்ச்சியான ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகள் இரண்டு அம்சங்களின் முடிவைப் பறைசாற்றுகின்றன. ஒன்று, பின்காலனித்துவச் செல்வாக்குச் செலுத்தலுக்கு அப்பால், பயங்கரவாதத்திற்கெதிரான நடவடிக்கைகள் என்ற காரணங்களோடு பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாக, குறிப்பாக 2011-ல் லிபியா மீதான நேட்டோ படையெடுப்பினைத் தொடர்ந்து, பிராந்தியத்தின் பாதுகாப்புச் சார்ந்த சவால்கள் சர்வதேச மயப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. பிரான்சும் ஐ.நாவும் இது சார்ந்த இராணுவ நடவடிக்கைகளில் முக்கிய தரப்புகளாகும். தற்போதைய ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு அலைகள் இதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கக்கூடியன. அடுத்தது, 1991-

இல் பனிப்போரின் முடிவுடன் ஆரம்பமான ஆபிரிக்க நாடுகளின் ஜனநாயகமயப்படுத்தல், கிட்டத்தட்ட மூன்று தசாப்தங்க ளின் பின் முடிவுக்கு வந்துகொண்டிருக்கின்றது. இதனை ஒரு சர்வாதிகார மீள் எழுச்சி என்றும் ஆய்வாளர்கள் சுட்டுகின்றனர். இந்தப் போக்கு பிரான்சின் நவகாலனித்துவச் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்ட நாடுகளோடு மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. எதியோப்பியாவில் மோசமான ஒடுக்குமுறையும் போரும், கென்யாவில் தேர்தல் முடிவுகளின் பின் எழுந்த கலவரங்கள், சூடானில் இராணுவ ஆட்சிக் கவிழ்ப்பும் உள்நாட்டுப் போரும் எனவாகப் பல்வேறு உள்ளக முரண்பாடுகளும் போர்களும் அதிகரித்துள்ளன.

தொடர் ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகள் ஒரு வகையான இறையாண்மை மீட்பாகவும் பார்க்கப்படுகின்றது. அதாவது மேற்கின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டிருந்தலிலிருந்து ஆபிரிக்க நாடுகள் தமது தேசிய இறையாண்மையை மீட்பதோடு, வளங்களின் சுரண்டல்களிலிருந்து மீள்வதற்கான எத்தனமாகவும் பார்க்கலாம். தமது நலன்களை முன்னிறுத்திய வெளியுறவுக் கொள்கையை உருவாக்குகின்ற முனைப்பாகவும் பார்க்கப்படுகின்றது. ஆனால், இத்தகு ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகள் மீண்டும் சர்வாதிகார, ஜனநாயக மறுப்பு அரசுகளின் நீடிப்பிற்கு வழிவகுக்கக்கூடியன. ஆபிரிக்காவின் இன்றைய பிராந்திய சூழமைவில் ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு என்பது, அரசுகளின் நெருக்கடிகள், ஜனநாயக விரோதப் போக்குகளைச் சரிசெய்வதற்கான எதிர்வினைக் கருவி என்பதாக அர்த்தப்படுத்தப்படுகின்றது. குறுகிய கால அடிப்படையில் முரண்பாடுகளையும் பதட்டங்களையும் தணிப்பதென்பதே இராணுவ ஆட்சி மூலம் சாத்தியப்படக்கூடியது. இதிலுள்ள சிக்கல் சிவில் அரசாங்கம் உருவாக்கப்படுவதும் ஜனநாயக ரீதியிலான தேர்தல்களை நோக்கிய நகர்வுகள் எவ்வளவு காலத்தில் நடைபெறும் என்பன கேள்விக்குரியவை. தேசியவாதக் கோசங்கள் மற்றும் ஒரு நடைமுறை சார்ந்த பான்-ஆபிரிக்கவாதத்தினைத் தாண்டி, ஆட்சிக் கவிழ்ப்பாளர்கள் தெளிவான அரசியற் திட்டங்களைத் தமது நாட்டின் எதிர்காலம் சார்ந்து முன்வைக்கவில்லை. மேற்குடனான வணிக உறவுகள் சார்ந்த சில உடன்படிக்கைகளிலிருந்து சில நாடுகள் விலகியதனூடாகச் சில குறியீட்டுப் பெறுமதியான முடிவுகளை எடுத்துள்ளன. பல ஆபிரிக்க நாடுகள் வரலாற்று ரீதியாக ஆக்கிரமிப்பு சக்திகளின் காலனித்துவ மற்றும் பின்காலனித்துவ, நவகாலனித்துவச் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டு நீண்டகாலம் இருந்துள்ளன. இவற்றை ஜனநாயகப்படுத்துவது இலகுவல்ல. இதற்குத் தடையாக இரண்டு முதன்மைக் காரணிகள் இருந்துள்ளன. ஒன்று, காலனித்துவ மற்றும் சர்வதேச சக்திகளின் நீடித்த தலையீடும் வளங்கள் மீதான அபகரிப்புகளும் சுரண்டல்களும். இரண்டாவது, அந்நாடுகளின் சர்வாதிகார, ஊழல் ஆட்சிபீடங்களும் பலவீனமான அரச நிறுவனங்களும்மாகும்.

உசாத்துணை:

- Transit Magasin, 21.09.2023
- Le Monde diplomatique – September 2023
- Nettavisen.no, 03.09.2023
- Aftenposten.no, 30.08.2023
- NRK.no, Urix, 30.08.2023

rooban.s@thaivedu.com

அங்காதிபாதம் 400

தூதுவன் குறிகுணங்கள்

- பால. சிவகடாட்சம்

திருக்கோணமலை ஈசனை முதலில் போற்றித் தொடங்கும் ஈழத்துத் தமிழ் மருத்துவ நூலான அங்காதிபாதம் 400 என்னும் நூலுக்குரிய பாடல்கள் 124 மட்டுமே எமக்குக் கிடைத்த ஏட்டுச்சுவடிகளில் உள்ளன. எனினும், நூலினை முழுமைப்படுத்த எண்ணி இந்நூலினைப் பெரிதும் ஒத்திருப்பதும், பரராசசேகரத்தைச் சார்ந்ததாக அறியப்படுவதும், 1936-ம் ஆண்டு ஐ. பொன்னையா என்பவரால் அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றதும், இன்றுவரை உரை எழுதப்படாமலும் இருக்கும் அங்காதிபாதம் என்னும் பிறிதொரு நூலில் இருந்து மீதிப் பாடல்கள் பெறப்பட்டு உரையுடன் இங்கு தரப்படுகின்றன.

சோம்புநோ யாளன் ஏவுந் தூதுவ னிலக்கணத்தை யாம்புவி தன்னில் யாரும் அறிந்திட வுரைப்பக் கேண் மின் மேம்பட வந்த தூதன் மிக்கசென்னியிற்சை வைக்கில் சாம்பிய நோயா என்றான் சாவது கடிக்கை மூன்றே 284

நோயாளி அனுப்பிவைத்த சோம்பல் மிகுந்த தூதுவனின் குறிகுணங்கள் இந்த உலகில் யாவரும் அறிந்திடும் வண்ணம் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக. வைத்தியனிடம் வந்த தூதுவன் தன் தலைமேற் கை வைப்பானாகில் மூன்று நாழிகைக்குள் நோயாளி இறந்துவிடுவான்.

(1 நாழிகை என்பது 24 நிமிடங்களுக்கு சமம்;
1 கடிக்கை = 3 நாழிகை = 72 நிமிடங்கள்)

மூன்று நாழிகையா முச்சி மயிர்தனைத் தொடின் முன் னெற்றி தோன்று மூ வாண்டிற் சாவாஞ் சொல்லிய புருவந் தீண்டில் ஆன்றநாள் ஒன்பதாகும் அடுத்தகண் ணாறு நாளாம் ஏற்றநெஞ் சதுநாட் பத்தாம் எழிற்கண்மம் எட்டு நாளே 285

உச்சிமயிரைத் தொட்டால் மூன்று நாழிகையில் மரணம் சம்பவிக்கும். நெற்றியைத் தொட்டு நின்றால் மூன்று ஆண்டில் சாவு நேரும். புருவத்தைத் தொட்டு நின்றால் ஒன்பது நாளில் இறப்பர். கண்களைத் தொட்டால் ஆறு நாளில் சாவார். நெஞ்சைத் தொட்டால் பத்து நாளிலும் கண்னத்தை தொட்டால் எட்டு நாளிலும் நோயாளியின் மரணம் நிகழும்.

எட்டியே முதுகைத் தீண்டில் இறப்பது நாளாஞ் சாகும் கிட்டிய காது முக்கேற் கோது மூன்று நாளில் முட்டிய கழுத்தஞ் சாநாள் முழங்கால்சை மாத மாறாம் தொட்டிடிற் புறங்கானாக்குத் துஞ்சுவர் மாத மாறே. 286

தூதன் தன் கைகளால் எட்டித் தனது முதுகைத் தொட்டு நின்றால் நோயாளி இறப்பதற்கு ஐந்து நாளாகும். காதை முக்கைத் தொட்டு நின்றால் மூன்று நாளில் மரணம் நிகழும். கழுத்தைத் தொட்டால் ஐந்தாம் நாளிலும் முழங்கால் கை ஆறு மாதத்திலும் புறங்காலைத் தொட்டு நின்றால் ஆறு மாதத்திலும் மரணம் நிகழும்.

ஆறிய தூதன் றானே யலறிக் கூப் பிட்டா னாகிச் சீறிய முகத்தோ னாகிச் சென்னியை விரித்தோ னாகிச் கூறிய போர்வை செய்ய வாடைய னாகிச் சும்பிட்டுறு நீர்த் தலையன் மொட்டை யறுமொற்றைக் கண்ணனாகி-287

வைத்தியரிடம் வந்து சேர்ந்த தூதன் பெரும் சத்தம் போட்டுக் கூப்பிட்டாலும் வெருண்ட முகத்துடன் தலை முடியை விரித்து சிவந்த ஆடையைப் போர்த்தியவனாய் நீர் வடியும் தலை அல்லது மொட்டைத் தலையுடனும் ஒற்றைக்கண் போன்ற குறைகளுடனும்

கண்ணிலான் மயிர்களைந்தான் கரிய போர் வையினன் கையில் எண்ணிய கயிறு கத்தி யாயுதம் எடுத்தோ னாகி விண்ணினைப் பார்ப்போ னாகி விழியினீர் சொரிவோனாகி மண்ணினைக் கீறு வோனாய் மயிர்க்கெண்ணெய் வார்த்தோனாகி.

கண் இல்லாதவனாயும் தலைமுடியை வெட்டியவனாயும் கறுத்த போர்வையுடையவனாயும் கையில் கயிறு கத்தி என்னும் ஆயுதங்களை எடுத்தவனாயும் ஆகாயத்தைப் பார்ப்பதும் அழுவதுவதுமாகி மண்ணைக் கீறுவோனாய் தலைமயிர்க்கு எண்ணெய் தேய்த்தவனாய்

வார்தரு குருதி பொங்க வந்திடல் சார்ந்து நின்றல் ஆர்தரு காலைப் பின்ன லங்கையை விரித்துப் பேசல் ஓர்விலா துறுக்கிப் பேச லுயரத்தி லேறி நின்றல் சோர்வுற மெய்நடுங்கல் துரிதமாய்த் தருக்கம் போசல் 289

இரத்தம் வழிந்தோட வந்து நின்றல், காலைப் பின்னல், கையை விரித்துப் பேசுதல், மிரட்டும் வகையில் பேசுதல், உயரத்தில் ஏறி நின்றல், உடம்பு சோர்ந்து நடுங்குதல், விரைவாக விவாதித்தல்

தருக்கினோ டிருவர் வந்தே யழைத் திடல் தடிகை யூன்றல் பெருக்கமாம் வியாதி யாளர் பெண்களிற் கைம்மை யானோர் உருக்கமா யழைத்த லின்ன வோதிய குணங்கள் கண்டால் வெருக்கொளக் கால னூரின் மேவுவர் மின்ன னாளே. 290

செருக்குடன் இருவர் வந்து அழைத்திடல், தடி கையில் உள்ள

றல், மிகுந்த வியாதியுடையவராயும் விதவைகளாயும் உள்ளோர் உருக்கமாகக் கூப்பிடுதல் போன்ற குணங்களைக் கண்டால் பயம் தரும் யமலோகம் செல்லுவர் என்பதை அறிவாய் மின்னல் போன்றவளே.

மருந்தின் பாகம்:

மின்னனாய் மருந்தின் பாகம் விழியினில் நாலு துள்ளி துன்னவே நைய மாறு துள்ளிகா தினிலு மாறு உன்னிடு குழம்பு லேகிய முருகுங்கை யள வாய்க் கொள்ளு பன்னுகண் டூடமத்திற் பாதிபக் குவமாய்ப் பண்ணே 291

மின்னல் போன்றவளே! மருந்துகளை எடுக்கவேண்டிய அளவு பற்றிக் கூறுவோமானால் குழம்பு, லேகியம் என்பவற்றை உருகிய நிலையில் உள்ளங்கையளவு எடுக்க வேண்டும்.

பக்குவ மாங் குடிநீர் பகர்கை கொண் டளவ தாகும் நெக்குறு சூரணங்கள் வெருகடி நிறைய தாகும் தொக்குறு குளிகை நன்மாத் திரைகள்சொன் ளளவாய்க் கொள்க மிக்கவஞ் சனமு முந்தின் பாதியாய் விழியிற் றீட்டே 292

குடிநீர் கைகொள்ளும் அளவாகும். சூரணங்கள் வெருகடி அளவு (முன்று விரலால் எடுக்கும் அளவில்) கொள்ள வேண்டும். சிறிய அளவில் எடுக்க வேண்டிய குளிகை, மாத்திரை என்பவற்றை வைத்தியர் சொல்லும் அளவிலேயே எடுத்தல் வேண்டும். கண்ணுக்கு இடும் மருந்தாகிய அஞ்சனம் ஓர் உமுந்தின் பாதி அளவில் எடுத்துப் பூச வேண்டும்.

மருந்தின் வயது:

தீட்டிடு மருந்தி னங்கள் திங்கண்மூன் றதற்பின் கொள்க சூட்டினின் மூலி வெந்த குடி நீரொன் றரை நாள் கூட்டுசர்க் கரைதேன் னெய்சேர் குழம்புதா னாறு மாதம் மாட்டிய தயில நெய்தான் வருடமொன் றாவ தாமே. 293

பாடபேதம் :

தீட்டிடும் அஞ்சனங்கள் திங்கள் மூன் றதன்பின் னாகா காட்டினில் மூலிவெந்த கசாயமொன் றரை நாளாகும் கூட்டுசர்க் கரைதேன்நெய் குளம்புதான் ஆறுமாதம் ஆட்டிய தயிலநெய்கள் வருடமொன் றாவதாமே.
(அங்காதிபாதம், திருக்கோணாமலை ப. சின்னதம்பி வைத்தியருடைய கையெழுத்துப்பிரதி 1906)

கண்ணில் தீட்டப்படும் மை தயாரிக்கப்பட்டு முன்று மாதங்களின் பின்னர் பலன் தராது. காட்டு மூலிகைகளைக் கொதிக்க வைத்துப் பெறப்படும் குடிநீரை ஒன்றரை நாளுக்குள் பயன்படுத்த வேண்டும். சர்க்கரை, தேன், நெய் என்பவை சேர்த்துத் தயாரிக்கப்படும் குழம்பு ஆறு மாதம் வரை பயன்படும். தயிலங்களும் மருத்து நெய்களும் தயாரிக்கப்பட்டு ஒரு வருடம் வரை பயன்படும்.

ஆவறு மோர்பா லெண்ணெ யாநெல்தேன் பழவர்க் கங்கள் தேவையாய்ச் செய்த ஷாய மிரண்டுநாட் சென்றா லாகா தாவறு நிணமி றைச்சி சார்கொழுப் புறுக ஷாயம் வேவறு மொருசா மந்தான் வேண்டிடு மேலா காதே. 294

பசு மோர், பால், எண்ணெய், பசுநெய் தேன், பழவகைகள் என்பவற்றைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட கஷாயம் இரண்டு நாள் சென்றதன்பின் பயன்படுத்தல் கூடாது. குற்றமில்லாத கொழுப்பு உள்ள இறைச்சி மற்றும் கொழுப்பு சேர்ந்த கஷாயம் ஒரு சாமத்துக்குள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு மேல் பயன்படாது.

மேலதாந் தயிலத் திற்கு வேண்டிய வயிர மாகில் ஏலவே குடி நீ ரெல்லா மெட்டு நா னுற லாகும் சீலமாங் கொடிக ளெல்லாந் தினமது மூன்றுக் காகும் சாலவே மூல வர்க்க மூன்று நாட் சத்து மாமே 295

வயிரமான மரக்கட்டைகளில் இருந்து பெறப்படும் தயிலமாகில் அக் கட்டைகளை எட்டு நாட்கள் ஊறவைத்த நீரைப் பயன்படுத்தல் வேண்டும். கொடிகளை முன்று நாட்கள் ஊறவிட வேண்டும். வேர்களையும் முன்று நாட்கள் ஊறவிட்டு அவற்றின் சாற்றை எடுக்க வேண்டும்.

சத்துமாம் பீசப் பத்திரஞ் சார்ந்திடு புறவங் கந்தம் மத்திய காம்பு தோலு மேவிய பலமு மெல்லாம் வற்றிடக் குடிநீர் செய்யும் வாறுகேண் சாமமொன்று சித்தமுற் றுணர்ந்த மேலோர் தெளிவுறத் திரட்டி னாரே 296

விதைகள், இலைகள், புறவயிரம், கிழங்கு, இலைக்காம்பு, பட்டை என்பவற்றைச் சேர்த்துக் குடிநீர் செய்யும்போது அவற்றை ஒரு சாமம் (ஏழரை நாழிகை கொண்ட கால அளவு) ஊறவிட வேண்டும் என்று கற்றறிந்த மேலோர் தெளிவாகக் கூறிவைத்துள்ளார்கள்.

திரட்டிய புட்ப சாதி செப்பிடில் வயதாண் டொன்றாம் வருட்டிய விரையி னாயுள் வருடமைந் தாகு மென்ப முருட்டிய தோல்பட் டைக்கு வருடமூன் றாகு மண் ணில் பிரட்டிய கிழங்கு தண்டு பேசிடில் வயதி ரண்டே 297

சேர்த்துவைத்த பூக்கள் ஒரு வருடம்வரை மருந்துக்குப் பயன்படும். விதைகளின் ஆயுள் ஐந்து வருடங்களாகும். உரித்தெடுக்கப்பட்ட மரப்பட்டை, தோல் என்பவற்றை முன்று வருடங்கள் வரை பயன்படுத்தலாம். நிலத்தில் இருந்து கிளறி எடுக்கப்பட்ட கிழங்கு, நிலக்கீழ்த்தண்டு என்பவற்றை இரண்டு வருடங்கள் வரை சேமித்து வைத்துப் பயன்படுத்தலாம்.

இரண்டுமூன் றாகு மாண்டென் றியம்பிடும் பிசினுக் கெல்லாம் முரண்டமா மேதைக் குத்தான் மும்மதி யாகச் சொல் லும் திரண்டவேர் வகைகட் கெல்லாஞ் செப்புவர் வருட மொன்றாய் மருண்டமா னோக்கி னல்லாய் வயதுமற் றிவையா மென். 298

மானின் மருண்ட பார்வையைக் கொண்ட நல்லவளே! பிசின் இரண்டு முன்று ஆண்டுகளுக்குப் பயன்படும். விலங்குகளின் இறைச்சி முன்று மாதங்கள்வரை பயன்படும். வேர் வகைகள் ஒரு வருடம்வரை பயன்படும் என்று அறிவாயாக.

Sivakadacham@thaiveedu.com

அவளின் கரும் பை

- நிரேஷ் ரட்னம்

அவளுக்கு பிடித்த, என்றும் அவள் தோளில் ஆடிடும், அவளது கறுப்புத் துணிப் பை, அவள் அன்பைப் போல் எல் லையற்றது, முடிவில்லாதது. தொலைந்த என் காதலைப் போல் அக்கருப்புப் பையில் தொலைந்த பொருட்கள் ஏராளம்.

ஒரு பருத்தித் துணி பை, மேலே தங்க யானைகள் பொருத்திய ஜரிகை. ஒரு எளிய, அழகான வடிவமைப்பு, சந்திரனின் மென்மையான ஒளியில் ஜொலிப்பதைப் போல் என்றும் மின்னிடும் கரும் பை. அவளுடைய ஒவ்வொரு உடையையும் பூரணமாக்கும் பை.

அவளுடைய உண்மையுள்ள தோழி, மௌனிக்கும் நம்பிக்கையாளி, சொல்லப்படாத கதைகளைத் தாங்குபவள். அவளுடைய உடைமைகளை மட்டுமல்ல, அவளுடைய சாராம்சத்தையும் சேர்த்து சுமந்து செல்லுபவள் - அவளின் அந்த கறுப்புப் பை... என்னுள் பொறாமையைத் தூண்டும் அவளின் பிம்பம்.

யாழினியும் நானும் அந்தக் கறுப்புத் துணிப் பையுடன், காற்றில் வீசும் வெண்ணெய் தடவிய பாப்கார்னின் வாசம் பரவ, நகராத வரிசையில் நின்றோம். விரக்தியில் யாழினி முணுமுணுத்தாள், 'நாம ஏதாச்சும் வாங்குறத்துக்கு முன்னே படம் தொடங்கும், அர்ரர்ரர்.'

'ரிலாக்ஸ், இது ஷியாமளன் படம். ஆரம்பத்துல இருந்து பார்த்தாலும் எதுவும் புரியாது' என்று அவளுடன் விளையாடினேன்.

அவள் கண்ணை உருட்டி, சோர்வு குரலில், 'நீ வேற, எங்க யூனிவர்சிட்டில அந்த படத்தைப் பற்றி ரொம்ப பெருமையா பேசினாங்க. இதுல ஸ்பிலிட் பர்சனாலிட்டி (பிளவுபட்ட ஆளுமை), மல்டிபிள் பர்சனாலிட்டி (பல ஆளுமைகள்), ஐடெண்டி டிஸ் ஆர்டர் (அடையாளக் கோளாறு) என ஏகப்பட்ட உளவியல் கோட்பாட்டை பத்தி பேசுதாம்.' என்றாள்.

வரிசை நகரத் தொடங்கியதும், ஸ்டாலை அடைந்தோம். பாப்கார்ன் தேர்வுகள் தெளிவாக இருந்தன: சிறியது \$4, நடுத்தரம்

\$6.00, பெரியது \$7.

'உனக்கு என்ன வேண்டும்? சிறிது? நடுத்தரம்? சிறியதை விட வெறும் \$2 தான் அதிகம்,' நான் அளவுகளைப் பார்த்துக் கேட்டேன்.

யாழினி யோசிக்காமல், 'பெரியதை எடுத்துக்கொள்வோம்; இன்னும் ஒரு டாலர் தான் அதிகம். அப்பறம், என் பாப்கார்ன்ல உன் ஊத்த விரல வைக்காத' என்று குறும்பாகச் சிரித்தாள்.

நான் ஆர்டர் செய்து அவளிடம், 'கோலா?' என்றேன்.

யாழினி என்னை இழுத்தாள். 'உஷ் உஷ், அதுக்கு வேற வழி வச்சிருக்கேன்' என்று அவள் கண்ணில் ஒரு மர்மமான பளபளப்புடன் பதிலளித்தாள்.

நானும் ஆச்சரியத்துடன், 'நிச்சயமாவா?' என்றேன்.

'என்னை நம்பு' என்று நம்பிக்கையுடன் சொல்லி, பெரிய பாப்கார்னையும் என்னையும் பிடித்தப்படி படத்துக்குள் சென்றாள்.

நாங்கள் இருக்கையில் அமர, படமும் தொடர, யாழினி என் மேல் சாய்ந்து, 'கோலா வேண்டுமா?' என்று ரகசித்தாள்.

நான் திடுக்கிட்டு. 'ஆனா நாமதான் எதையும் வாங்கலையே?,' என்று மீண்டும் ரகசித்தேன்.

யாழினியின் கண்கள் அங்கேயும் இங்கேயும் பார்த்து, யாரும் பார்க்காதபடி, ஒரு தந்திர புன்னகையுடன், அவள் கறுப்புத் துணி பைக்குள் கையை விட்டு, 1 லிட்டர் கோலா பாட்டிலை வெளியே எடுத்தாள்.

பாப்கார்ன் ஆராய்ச்சி:

1982-ஆம் ஆண்டில், உளவியலாளர்கள் ஹூபர், பெய்ன் மற்றும் புட்டோ ஆகியோர் நுகர்வோர் முடிவெடுப்பதில் 'சூழல்

விளைவுகள்' மற்றும் 'சமச்சீரற்ற ஆதிக்கம்' என்ற கருத்தை ஆராய ஒரு பரிசோதனையை நடத்தினர். அவர்களின் பங்கேற்பாளர்களுக்கு பாப்காரன் வாங்குவதற்கு இரண்டு விருப்பங்கள் வழங்கப்பட்டன: சிறிய அளவு \$0.75 மற்றும் பெரிய அளவு \$1.50. சிறிய மற்றும் பெரிய பாப்காரன் விருப்பங்கள் மட்டுமே கிடைத்தபோது, தேர்வு ஒப்பீட்டளவில் தெளிவாக இருந்தது. பெரும்பாலான பங்கேற்பாளர்கள் குறைந்த விலை காரணமாக சிறிய அளவைத் தேர்ந்தெடுத்தனர்.

அடுத்த சூழ்நிலையில், அவர்கள் \$1.25க்கு ஒரு நடுத்தர அளவிலான பாப்காரனை தூண்டிற்பொருளாக அறிமுகப்படுத்தினர். தூண்டிற்பொருளின் அறிமுகத்துடன், பங்கேற்பாளர்களின் விருப்பங்கள் மாறியது. இப்போது, கணிசமான எண்ணிக்கையிலான பங்கேற்பாளர்கள் விலை அதிகம் இருப்பினும் பெரிய பாப்காரனை \$1.50க்கு தேர்வுசெய்தனர்.

தூண்டிற்பொருளின் அறிமுகம் (நடுத்தர அளவிலான பாப்காரன்) மக்களின் தேர்வுகளில் குறிப்பிடத்தகுந்த தாக்கத்தை உருவாக்கியது. நடுத்தர அளவிலான பாப்காரன் சிறிய மற்றும் பெரிய விருப்பங்களுக்கு இடையே விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டாலும், பணத்திற்கான மதிப்பின் அடிப்படையில் பெரிய பாப்காரனை விட குறைவான கவர்ச்சியாக இருந்தது (ஒரு யூனிட் பாப்காரனுக்கு அதிக விலை). இது பெரிய பாப்காரனை ஒரு சிறந்த ஒப்பந்தம் போல தோற்றமளிக்கும் 'தூண்டிற்பொருளாக' ஆக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சிறிய பாப்காரனை விட விலை அதிகமாக இருந்தாலும், நடுத்தர அளவிலான விருப்பத்துடன் ஒப்பிடும்போது, பெரிய பாப்காரனை \$1.50க்கு தேர்வு செய்ய இது பல பங்கேற்பாளர்களுக்கு வழிவகுத்தது.

பாப்காரன் பரிசோதனையானது, குறைவான கவர்ச்சிகரமான விருப்பத்தின் (தூண்டிற்பொருள்) அறிமுகம், மற்ற விருப்பங்களில் ஒன்றை மிகவும் கவர்ச்சிகரமானதாகக் காட்டுவதன் மூலம் மக்களின் முடிவுகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதன் மூலம் தூண்டிற்பொருள் விளைவை (Decoy Effect) விளக்குகிறது.

பயனர் அனுபவ வடிவமைப்பில்:

'அவளின் கரும் பை' கதையும் உளவியலாளர்கள் ஹூபர், பெய்ன், புட்லோ ஆகியோரால் நடத்தப்பட்ட 'பாப்கான் சோதனை'யும், தூண்டிற்பொருள் விலை நிர்ணயத்தின் பரவலையும் செயல்திறனையும் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும், பொதுவானது: முடிவெடுக்கும் திறனை திரித்தல்.

நீங்கள் எப்போதாவது கவனித்திருக்கிறீர்களா, குறைந்தது, கூடியது என இரு பொருள்களுக்குள் முடிவை எடுக்கும் போது, குறைந்த விலையை விட சற்று அதிக விலையாய் இருப்பினும், உங்களுக்கு கூடிய விலைப் பொருள் அதிக பலன் தருவதாகத் தோன்றும். இதைத்தான் தூண்டிற்பொருள் விலை நிர்ணயம் (Decoy Pricing) என்கிறோம்.

உதாரணமாக, நீங்கள் ஆன்லைனில் ஷாப்பிங் செய்யும் போது, ஒரு தயாரிப்பின் வெவ்வேறு பதிப்புகளைக் காணலாம். ஒன்று மிகவும் விலை உயர்ந்ததாக இருக்கும், ஒன்று மலிவாகவும், ஒன்று நடுவிலும் இருக்கும். நடுவில் இருப்பது அதிக விலை கொண்ட பொருளை நல்லதென்று காண்பிப்பதற்கே.

நீங்கள் அமேசான், அலி பாபா போன்ற இணைய வணிக தளங்களில் வாங்கும் போது, உங்களுக்கு வெவ்வேறு விலை தேர்வுகளை காண்பிப்பார்கள். அதில் இடைத் தேர்வு விலையுள்ள பொருள் ஒன்று இருக்கும். அவை, அதிக விலைப் பொருளை தேர்ந்தெடுப்பதுக்கான தூண்டிற்பொருள்.

அடோப் கிரியேட்டிவ் கிளவுட் போன்ற தளங்களுக்கும் நீங்கள் சந்தா செலுத்தும் போதெல்லாம், 'ஒரே செயலித் திட்டம்', 'அனைத்து செயலித் திட்டங்கள்' என உங்களுக்கு விருப்பத் தேர்வுகள் வழங்கப்படும். இங்கு 'ஒரே செயலித் திட்டம்' ஒரு தூண்டிற்பொருளாகச் செயல்படுகிறது. இது 'அனைத்து செயலித் திட்டம்' சிறந்ததாக தோன்றுவதற்கான யுக்தி.

தேனீர்க் கடைகள் பெரும்பாலும் பான அளவுகளுக்கு தூண்டிற்பொருள் விலையைப் பயன்படுத்துகின்றன. உதாரணமாக, அவர்கள் சிறிய, நடுத்தர, பெரிய கோப்பியை வழங்கலாம். நடுத்தரமானது, சிறியதை விட சற்றே அதிக விலையில், தூண்டிற்பொருளாக செயல்படுகிறது, வாடிக்கையாளர்களை பெரிய அளவை தேர்வு செய்ய ஊக்குவிக்கிறது.

விமான டிக்கெட் சிறந்த உதாரணங்களில் ஒன்றாகும். டிக்கெட் விருப்பங்களைக் காண்பிக்கும் போது விமான நிறுவனங்கள் அடிக்கடி தூண்டிற்பொருள் விலையைப் பயன்படுத்துகின்றன. அவர்கள் மூன்று வகை டிக்கெட்டுகளை வழங்குவார்கள்: பொருளாதாரம், பிரீமியம் பொருளாதாரம், வணிக வகுப்பு. பிரீமியம் பொருளாதாரம் பெரும்பாலும் தூண்டிற் பொருளாகச் செயல்படுகிறது, வணிக வகுப்பிற்கு மேம்படுத்த பயணிகளை ஈர்ப்பதற்கான யுக்தி.

தூண்டிற்பொருள் விலை என்பது ஒரு சக்திவாய்ந்த உளவியல் கருவியாகும், இது நாம் உணர்வதை விட அடிக்கடி நமது முடிவுகளை பாதிக்கிறது. மற்றவைகளுடன் ஒப்பிடும் போது சிறந்த லாபம் போல் தோன்றும். விருப்பங்களை வழங்குவதன் மூலம் நம் தேர்வுகளை வழிநடத்த வணிகம் பயன்படுத்தும் யுக்தி இது. நாங்கள் ஆன்லைனில் ஷாப்பிங் செய்தாலும், சந்தாக்களைத் தேர்வு செய்தாலும், கோப்பி அளவைத் தேர்ந்தெடுத்தாலும் அல்லது வாழ்க்கையின் பல்வேறு அம்சங்களில் முடிவெடுத்தாலும், decoy விலை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பாத்திரத்தை வகிக்கிறது.

அடுத்த முறை நீங்கள் 3 வெவ்வேறு விருப்பங்களைப் பார்க்கும்போது, முடிவு எடுப்பதற்கு முன் சிறிது நேரம் சிந்தியுங்கள். இப்போது, 'அவளுடைய கரும் பை' கதையில் உள்ள தூண்டிற்பொருளைப் பார்க்க முடிகிறதா?

nireesh.ratnam@thaiivedu.com

இழப்பினால் துயருறும் பிள்ளைகளும் பெற்றோரும்

- த. சிவபாலு

பிள்ளைகள் தங்கள் துன்பத்தினை எவ்வாறு வெளிக்காட்டுகின்றார்கள் என்பது அவர்கள் பெற்றுக்கொண்ட இழப்பின் தன்மை, இழப்பு நேர்ந்த இடம், காலம் என்பனவற்றைப் பொறுத்ததாக அமைகின்றது. இழப்புகள் எல்லாமே எல்லோருக்கும் சமமான தன்மை கொண்டவையாக இருப்பதில்லை. நெருங்கிய இரத்த உறவுகளின் கொலைகளை சில பிள்ளைகள் நேரடியாகப் பார்த்தவர்களாக இருப்பர். சிலர் தமது குடும்ப உறுப்பினர்கள் இறந்து கிடப்பதை எதிர்பாராமல்க் கண்டிருப்பார்கள். சில பிள்ளைகள் போர்கள் இடம்பெறும் இடங்களிலோ அன்றி, மண்சரிவு, நிலநடுக்கம், வெள்ளம் போன்ற அனர்த்தங்களாலோ தாய், தந்தை அல்லது மிகவும் வேண்டிய ஒருவரை இழந்தவராக இருப்பர். அல்லது தங்களுக்குத் தொடர்பில்லாத ஒருவர் இறந்து இரத்த வெள்ளத்தில் கிடப்பதைக் கண்டிருக்கலாம். இது போன்றவற்றால் அவர்களின் மனதில் பாதிப்பு ஏற்பட்டிருப்பது இயல்பே.

அந்தக் காட்சியமைப்பு புலக் காட்சியமைப்பாக மாறி, மனதில் பதிவு செய்யப்பட்டுவிடுகின்றது. இளமைக்காலத்தில் ஏற்படும் இத்தகைய தாக்கங்கள் யாருக்குமே இலகுவாக மனதை விட்டு அகன்று விடுவதில்லை. குறிப்பாகச் சிறு குழந்தைகளின் மனநிலையைப் பற்றிச் சிந்திக்கவே முடியாத அளவிற்கு, அவர்கள் தங்களின் உணர்ச்சிகளைப் பகிர்ந்து கொள்ள முடியாமல் மனதில் இருத்தி அழுதல், கோபித்தல், வெறுத்தல் போன்ற உணர்வுகளை மட்டுமே வெளிக்காட்டுபவர்களாக இருப்பர். சில புலக் காட்சிகள் அடிமனத்தில் பதிவாகிவிடுகின்றன. இவை அடிமனத்திலிருந்து அவ்வப்போது வெளியே வருவனவாக இருக்கலாம். அல்லது அவர்கள் பெரியவர்களாக வந்ததும் வெளிப்படுவதாக அமையலாம்.

மனித உளத்தின் அமைப்பு இதுவரை யாராலும் பூரணமாகக் கண்டுகொள்ளப்படாத ஓர் அதிசயமான ஒன்றாக உள்ளது. அண்மையில் ஒரு குழந்தை 24 மணி நேரமும் விழித்திருப்பதாக ஒரு செய்தித் தொலைக்காட்சிகளிலும், பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்தமையைப் பலரும் அறிந்திருக்கலாம். இதற்கான காரணம் என்ன என ஆய்ந்தபோது அந்தப்பிள்ளையின் பின் முளைப்பகுதியில் தூக்கத்திற்கான நரம்புத்தொகுதி முள்ளந்தண்டு எலும்புகளால் மிகவும் நசுக்கப்பட்டு இருந்தமையே காரணம் எனக் கண்டறிந்து, அந்த எலும்புகளை அறுவைச் சிகிச்சை மூலம் வெட்டி, அந்த நெருக்கத்தைத் தளர்த்தி விட்டார்கள். அதன் பின்னர் அந்தப்பிள்ளை நித்திரை கொள்ள

ஆரம்பித்துள்ளது. இந்த நரம்புத் தொகுதி தனியே தூக்கத்திற்கு மாத்திரமன்றி பேச்சாற்றலோடும் தொடர்புடையது என மருத்துவ நிபுணர்கள் தெரிவித்துள்ளனர்.

உளவியல் தொழிற்பாடு மிகவும் சிக்கல் வாய்ந்தது. குழந்தைகளின் உளம் பாதிக்கப்படுவது மிகவும் இலகுவானது. அதனால்தான் பிள்ளைகளோடு அன்பாகவும், மென்மையாகவும் நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்பது வலியுறுத்தப்படுகின்றது. குழந்தைகளின் உளவியல் தாக்கம் அவர்களின் உளவளர்ச்சித் தன்மையைப் பாதிப்பதாக, குறிப்பாக உணர்வுகளின் வேறுபாடுகள், அவற்றின் விருத்திப்பாங்கு என்பனவற்றைப் பாதிப்பனவாக அமைகின்றன. இது பிள்ளைகள் பெற்றுக் கொள்ளும் புலக்காட்சியைப் பொறுத்ததாக அமைகின்றது. புலக்காட்சிகள் அடிமனத்தில் பதிந்து நீண்ட காலத்திற்கு வெளிப்படாமல் இருக்கலாம். அது வெளிவரும்போது பிள்ளைகளின் உளத்தினைப் பாதிப்பனவாக அமையும் என்பது உளவியலாளர்களின் ஆய்வுகள் வெளிக்கொண்டுவருகின்றன.

குழந்தைகளோடு மிக நெருக்கமாக அன்பாகப் பழகிய ஒருவரின் இழப்பு, பிள்ளைகளின் மனதைப் பாதிக்கின்றது. அவர்கள் அவற்றை வெளியே சொல்லமுடியாதவர்களாக இருப்பர். இது காலப்போக்கில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தக்கூடும். தாத்தா இறந்துவிட்டார், அம்மம்மா இறந்துவிட்டார் என்றால் அவர்கள் சாமியிடம் போய்விட்டார்கள், அல்லது எங்கோ போய்விட்டார்கள் என்று சமாதானப்படுத்தும் நிலை உள்ளது. அவர்கள் எப்போதாவது ஒருநாள் எம்மிடம் திரும்பி வருவார்கள் என்று எண்ணும் நிலைக்கு அவர்கள் தள்ளப்படுகின்றார்கள். இவ்விதத் தாக்கங்கள் பிள்ளைகளின் உள நிலை, சுற்றாடல், வயது என்பனவற்றிற்கேற்ப வேறுபடுவதைக் காணலாம்.

எனது நண்பர் ஒருவரின் குழந்தை பிறந்த காலத்திலிருந்து, சிவப்பு நிறத்தை (ஆடையாகவோ அல்லது வேறு எதுவாகவோ இருக்கலாம்) கண்டால் பயந்து பயந்து அழுவதைப் பெற்றோர் பார்த்து மிக வேதனைப்பட்டதோடு குழந்தைக்கு மட்டுமல்ல தாங்களே சிவப்பு நிற அடைகளை அணிவதைத் தவிர்ந்துவிட்டனர். பிள்ளை பாடசாலைக்குச் செல்லும் வரை இந்த நிலைமை தொடர்ந்தது. மருத்துவர்களால் கூட இதற்கான காரணத்தைக் கண்டறியமுடியவில்லை. பிள்ளை வளர்ந்த பின்னர் தானாகவே அந்த நிறத்திற்குப் பழக்கப்பட்டுவிட்டது.

இவ்வித நிலைமை குழந்தைகளின் பெற்றோருக்கு மிக நெருக்கடியையும் மன வேதனையையும் கொடுக்கும் செயலாகக் காணப்படுகின்றது.

இரண்டு வயதிற்குக் கீழ்ப்பட்ட குழந்தைகள் குடும்ப உறுப்பினர் ஒருவரின் இறப்புப் போன்ற இழப்பின் தன்மையை விளங்கிக் கொள்ளமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஏதோ மாற்றம் நிகழ்ந்திருக்கின்றது என்பது தெரியவருமே ஒழிய, அது எப்படியானது, அல்லது என்ன இழப்பு என்பதனை அறிந்துகொள்ளமாட்டார்கள். அவர்கள் பெரியவர்களின் உணர்வுகளுக்கு ஆட்படுபவர்களாக இருப்பார்கள். இவர்கள் வழமைக்கு மாறாக மகிழ்ச்சியாக இருக்கவும் கூடும். இழப்பின் காரணமாகக் குழந்தையின் மீது பரிவும், இரக்கமும் காட்டப் பெரியவர்கள் முற்படும்போது அவர்களுக்கு மேலதிக சுகம், மகிழ்வு, பராமரிப்பு, வசதி என்பன கிடைக்கின்றன. இதனால் அவர்களால் இழப்பைப் புரிந்துகொள்ளமுடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது. மூன்று வயதிற்கும் 6 வயதிற்கும் இடைப்பட்ட பிள்ளைகள் தங்கள் செயல்களால் அல்லது விருப்பத்தினால்தான் பெரும் மாற்றங்கள் தங்கள் வாழ்வில் ஏற்படுகின்றது எனக் கருதுவார்கள்.

இதனை ஒரு ஜாலவித்தைச் சிந்தனை என்பார்கள். இவர்கள் ஏதாவது இழப்பு நடந்தால் அடிக்கடி தாங்களே பொறுப்பு என உணர்வார்கள். ஏதாவது இழப்பு ஏற்பட்டால், தங்கள் செயலுக்காகத் தங்களுக்குத் தண்டனை வழங்கப்பட்டதாக நினைப்பர். தந்தை தாயாரிடம் மணமுறிவு ஏற்பட்டால், அந்நால் தாங்கள் கைவிடப்பட்டுள்ளதாகவும் பயந்தவர்களாகவும் உணர்வர். தாங்கள் அன்பு வைத்துள்ளவர்களை இழந்தால் அல்லது பிரிந்தால் அவர்கள் தனியே இருக்கப் பயப்படுவார்கள். அவர்கள் தனியே தூங்குவதற்குப் பயப்படுவார்கள். அத்தோடு குழந்தைகள் காப்பகத்திற்கு அல்லது நாளாந்தம் கவனிப்பு நிலையத்திற்குச் செல்ல மறுப்பார்கள். இழப்பைச் சந்தித்த இந்தவயதுக் குழந்தைகள் இன்னொரு வழியில் தங்கள் இழப்பின் துக்கத்தை வெளிக்கொண்டு வரு

வார்கள். அதாவது உண்ணுதல், தூங்குதல், மலங்கழித்தல் போன்றவற்றில் மாற்றங்களை அல்லது பிரச்சினைகளை வெளிக்காட்டுவார்கள்.

6 வயதிற்கும் 10 வயதிற்கும் இடையில் உள்ளவர்கள் தங்களுக்கு நிகழ்ந்த இழப்பைப் பூரணமாக அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள். தங்களைச் சுற்றி என்ன நடைபெறுகின்றது என்பதைப் பார்த்து அறிந்து தாம் அதற்கான முடிவை அல்லது தவறான ஒரு முடிவை மனதில் பதித்துக்கொள்ளுவார்கள். அவர்கள் சரியான நிலையை அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள். ஆனால் பாதுகாப்பற்ற ஒரு நிலையை உணர்ந்து பயத்தை வளர்த்துக் கொள்வார்கள். அவர்களின் அடிமனதில் பதிவாகி நீண்டகாலத்திற்குப் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதாக அமைகின்றது. இளவயதில் ஏற்படும் உளத்தாக்கம் வாழ்வில் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தி ஐயம், பயம், மனவழுத்தம் என்பனவற்றிற்கு ஆளாவார்கள். அவர்கள் வளர்ந்து பெரியவர்களாக வரும்போதும் இந்தச் சந்தேகம், பயம் என்பன மனதில் புதைந்திருக்கும்.

10-க்கும் 12-க்கும் இடைப்பட்டவர்கள் இறப்பு உட்படத் தங்களுக்கு ஏற்படும் இழப்புகளை அறிந்துகொள்ளத் தொடங்குவார்கள். இறப்பு என்பது நிரந்தரமானதும் மீள்பெறமுடியாததும் என்பதனை அறிந்துகொள்வார்கள். இவை எப்படி, ஏன் நடைபெறுகின்றன என்பதனைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதில் மிக அக்கறையாக இருப்பார்கள். குறிப்பாகச் சுனாமி போன்ற அனர்த்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தால் அது எப்படி ஏற்படுகின்றது என்பதனைப் பற்றிக் கற்றுக்கொள்ளுவதில் ஆர்வமாக இருப்பார்கள். மிக நெருக்கமான ஒருவர் இறந்தால், அவரின் உடல் எப்படி இறப்பின் பின்னர் தயார் செய்யப்படுகின்றது அல்லது என்ன நடைபெறுகின்றது என்பதனை அறிந்துகொள்ள விளைவார்கள்.

13 வயதிற்கும் 15 வயதிற்கும் உட்பட்டவர்கள் இவ்வித இழப்புகளுக்கு முகம் கொடுக்கும்போது, பயத்தை வெளிக்காட்ட

மாட்டார்கள். ஆனால் எதிர்காலம் பற்றிய ஓர் ஐயப்பாடும் நிலையற்ற தன்மையும் ஏற்படுகின்றது. இதனால் சிலவேளைகளில் இப்புவிடில் வாழ்வதை வெறுத்துத் தங்களையே வெறுக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுவார்கள். மனமுறிவு ஏற்பட்டு வன்முறையாளர்களாக அல்லது கோழைகளாக மாறும் தன்மைக்கு ஆளாவார்கள். இவர்களை நண்பர்களும் பெரியவர்களும் அணுகி ஆதரவு நல்குதல் பயன்தரும். சிறிது காலத்திற்கேனும் அவர்களைத் தனிமையில் இருக்கவிடாது நெருக்கமாக இருந்து ஆலோசனைகள் நல்குவதோடு மனதை மாற்றி விளையாட்டுகளில் அல்லது வேறு வழிகளில் புலனைச் செலுத்தி வெளியே நடத்தல், உணவருந்தச் செல்லுதல் போன்றவற்றால் அவர்களைச் சமநிலைப்படுத்த முயலவேண்டும்.

உங்கள் பிள்ளைக்கு இப்படியாக ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால் எப்படி அவர்களோடு பழகுவது அல்லது ஊடாடுவது என்பது எம் அனைவருக்கும் முன்னெழும் ஒரு கேள்வியே. இதனை எப்படிக் கையாளுவது என்பது பெரும் பிரச்சினைக்குரிய ஒன்று. இந்த இழப்பைப் பெரியவர்கள் போலன்றிக் காயம் பட்ட குழந்தைகளின் மனதில் இருந்து அவற்றை அகற்றப் பாடுபட வேண்டும். எனவே உங்களது இளமைக்காலத்தில் நீங்கள் அனுபவித்த இழப்புகளைப் பற்றிச் சற்றுத் திரும்பிப் பார்க்கவேண்டும். பின்னோக்கிய அந்தச் சிந்தனைத் திரும்பல் உங்கள் பிள்ளையின் நிலையினை அறிந்துகொள்ள உங்களுக்குத் துணைபுரியும். அதனால் உங்கள் பிள்ளைக்கும் அது உதவியாக அமைந்துவிடும். எனவே பிள்ளையின் உணர்வுகளை அறிந்து கொள்ளுவது முக்கியமானது. அவர்களின் நிலைக்கு எம்மைத் தாழ்த்திக்கொண்டு இறங்கிப் போக வேண்டும். அவ்விதம் செல்வதனால் அவர்களை நன்கு உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். எமது அனுபவங்கள் அவர்களை வழிப்படுத்த, ஆற்றுப்படுத்த உதவும். எனவே அனுபவம் சிறந்த ஆசான் என்னும் முதுமொழிக்கேற்ப நாம் நடந்து கொள்ளவேண்டும். பழையனவற்றில் இருந்து நாம் கற்றுக் கொள்வது அதிகம். எனவே கழிந்தன என்று ஒதுக்கிவிடாது அவற்றிலிருந்து என்னத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்பதே முக்கியமானது. எம் வாழ்வில் நாம் பெற்றுக்கொண்ட அனுபவக் கல்வி தரும் படிப்பினைகள் போன்று சிறந்த கல்வி வேறு எதுவாகவும் இருக்கமுடியாது. அனுபவத்தை வாழ்வின் வழிகாட்டியாகப் பயன்படுத்த முனையும் போது நாம் வாழ்வில் வெற்றிபெறமுடியும்.

துன்பப்படும் பிள்ளைகளுக்கு ஆதரவு நல்குதல்:

Children's experience of grief varies depending on the type of loss and the developmental stage of the child. Moving to a new town may precipitate a grief response that is mild and transient, while grief from loss of a parent threatens the foundation of the child's world. Young children express grief in vastly different ways from teens and adults. A child's grief is complicated because it is linear, circular, and developmental. – Grief and Children - Kimberly L. Keith

பிள்ளைகளின் இழப்புகளின் வகை அறிந்து அவர்களின் மன உளைச்சலை நீக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளில் இறங்க வேண்டும். இறப்புப் போன்ற பேரிழப்புகள் நிகழ்ந்த சிறிது காலத்திற்குக் குழந்தைகளிடம் அன்பாகப் பழக உறவினர்

கள், மிக நெருக்கமானவர்கள் இருப்பார்கள். ஆனால் அது தொடர்ந்து இடம்பெறுமா? என்பது கேள்விக்குறி. இழப்பை ஈடுசெய்ய என்னென்ன மாற்று வழிகளைக் கையாள வேண்டும் என்பது மிகவும் முக்கியமானது. பிள்ளைகளின் மனநிலையை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். அதனை உணர்ந்து கொள்ள உங்கள் இளமைக்காலத்தில் வேறு ஆட்களுக்கு நிகழ்ந்த அல்லது நேர்ந்த இழப்புகள் பற்றி உங்கள் பிள்ளைகளோடு கலந்துரையாடலாம். அவற்றை அவர்கள் செவிசாய்க்கச் செய்யலாம். இதனால் பிள்ளைகளின் நல்வாழ்விற்கான வழிகளைக் கண்டறிந்து அவற்றின் மூலம் உங்கள் பிள்ளையின் இழப்பினை ஈடுசெய்து கொள்ளலாம். இழப்புகள் காரணமாக அவர்களிடம் மனவருத்தம், மனஉளைச்சல், கவலை, குற்ற உணர்வு, வெறுமை உணர்வு, ஆத்திரப்படுதல், கோபம் கொள்ளுதல், சோகமாக இருத்தல் போன்ற உணர்வுகளுக்கு ஆளாகி அதிலிருந்து விடுபடமுடியாதவர்களாக இருப்பார்கள்.

சுவிஸ் நாட்டில் வாழ்ந்து வரும் அமெரிக்கரான Dr. Elisabeth Kübler-Ross இறப்புப்பற்றி மேற்கொண்ட ஆய்வில் மிக நெருக்கமானவர்களின் இழப்பிலிருந்து விடுபடுவதற்கான வழிமுறைகளைக் கண்டறிந்தார். இழப்புக் காரணமாக ஒருவருக்கு ஏற்படும் துக்க நிலைமையினால் ஏற்படும் மன நிலைமைகளை ஐந்து நிலைகளாக வகுத்துள்ளார்.

- ஏற்க மறுத்தல் அல்லது வெறுத்தல் நிலை
- கோபமடைதல் நிலை
- வாதாடும் நிலை
- மனவழுத்த நிலை
- ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலை

மறுத்தல் நிலை:

எதனையும் ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலையை வெளிப்படுத்துதல் அல்லது தான் செய்யவில்லை என முரண்டுபிடித்தலைக் குறிக்கும். முக்கியமானவர் இறந்துவிட்டால் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளாது மறுக்கும் மனநிலையைத் தோற்றுவிக்கும் நிலையில் குழந்தையோ அன்றிப் பெரியவர்களோ காணப்படலாம். இழப்பின் உண்மைத் தன்மை அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தி, அதுனால் துன்பம் அதிகமாகக் காணப்படும் நிலை ஏற்படலாம். அதன் உடனடி எதிர்விளைவாக இழப்பை ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலை காணப்படும். இவ்வித நிலைமையைத் தோற்றுவிக்கும் வகையில் மனம் ஏங்கும்.

மிக நெருக்கமான ஒருவர் இறந்துவிட்டார் என்றால், அவர் இறக்கவில்லை, ஒரு சிறிய தவறு நடந்துவிட்டது எனச் சொல்லுவதை எதிர்பார்த்திருக்கும் நிலை.

கோபம்:

இழப்பினால் ஏற்படும் மனநிலை கோபமாக மாறுகின்ற நிலையையும் ஏற்படுத்தும். அதனால் உங்களை அணுகுபவர்களைக் கோபிப்பது போன்று இளஞ்சிறார்களும் கோபப்பட்டு அதனை வெளிக்காட்டுவதற்கான செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவர். பாடசாலைக்குச் செல்லாத குழந்தைகளுக்கும் பாட

சாலை செல்லும் வயதுப் பிரிவினருக்கிடையேயும் பெரும் வேறுபாடுகள் காணப்படும். பாடசாலை செல்லாத பிள்ளைகளிடம் சில வேறுபாடுகளை அவர்களின் இழப்பின் பின்னர் காணமுடியும். குறிப்பாக அவர்கள் தங்கள் மனக்கவலையைப் பின்வரும் வழிகளில் வெளிக்காட்டுவதைக் காணமுடியும்.

- படுக்கையை நனைத்தல் (தூக்கத்தில் சிறுநீர் கழித்தல்)
- விரல் சூப்புதல்
- பெரியவர்களை இறுகப் பற்றிக் கொண்டிருத்தல், தூக்கத்திலும் பெரியவர்களமீது கையைப் பிடித்திருத்தல், முட்டிய படி தூங்குதல்
- மிகவும் பயந்த நிலையைக் காட்டுதல், சிறிய விடயத்திற்கும் பெரிதாகப் பயப்படுதல்
- அளவுக்கு அதிகமாக அழுதல், இரைந்து வீரிட்டு அழுதல்
- நடுங்குதல், படுக்கையில் உணர்ச்சிவசப்படுதல், ஆத்திரப்படுதல், விம்முதல், அழுதல், வருத்தம் தெரிவித்தல்

இத்தகைய செயற்பாடுகளை மிக நெருக்கமாக உள்ளவர்களால் மட்டுமே கண்டுகொள்ள முடியும். பாடசாலை செல்லும் வயதுப் பிரிவினரிலும்பார்க்க பாடசாலை செல்லாத பருவத்தையுடைய பிள்ளைகளை அரவணைத்து அவர்களுக்குத் தேவையான பொழுதுபோக்குச் சாதனங்கள், விளையாட்டுப் பொருட்கள், கருவிகள், பொம்மைகள் போன்றவற்றைக் கொடுப்பதோடு, கூடியளவிற்கு அவர்களை விளையாட்டில் ஈடுபட வைப்பது அவர்களது கவலையைப் போக்க எடுக்கும் முயற்சிகளில் முக்கியமானது. விரல் சூப்புதல் போன்ற நடத்தைகளைக் கண்டால் அதனை உடனடியாக நிறுத்துவதற்கு முயற்சிக்காது பொறுமை பேணவேண்டியது முக்கியமானது. காலப்போக்கில் அதனை மாற்றலாமே ஒழிய, உடனடியாக அதனைத் தடுக்கும் முயற்சி பாதகமான விளைவையே ஏற்படுத்தும். மனக்கவலையைப் போக்கும் முயற்சியில் மேலும் மனக்கவலையை அதிகரிக்கச் செய்யும் முயற்சியாக அமைந்துவிடும் என்பது கருத்திற்கொள்ளவேண்டும். சில பெற்றோர் தங்களின் வேலைப்பழு, மனவழுத்தம், மன உளைச்சல் காரணமாகக் குழந்தைகளின் தேவைகளை அல்லது நிலைமைகளை மறந்து அவர்களை நிந்திக்க முனைவதும் சிற்சில சந்தர்ப்பங்களில் நடப்பதுண்டு. அண்மையில், பிள்ளை படுக்கையில் சிறுநீர் கழித்ததற்காகக் கட்டிவைத்து தண்டனை வழங்கியதனால், தாயே சிறைக்குச் சென்ற செய்தி தொலைக்காட்சியில் வெளியாகியிருந்தது. இந்த நிலைக்குச் செல்லாமல் குழந்தைகளை அன்போடு அரவணைத்தல் வேண்டும்.

இழப்பினால் கவலையில் ஆழ்ந்திருக்கும் பிள்ளைகளை மிக அன்போடு அரவணைத்து அவர்களுக்கு உதவுவதற்கு பின்வரும் வழிமுறைகளைக் கையாளலாம்.

- பிள்ளைக்குப் பாதுகாப்பையும், உத்தரவாதத்தையும் வழங்குதல். பிள்ளைகளுக்குப் பெரியவர்களின் பாதுகாப்பும், உத்தரவாதமும் வேண்டப்படும். எனவே இழப்பு நிகழ்ந்த போது இது மிக முக்கியமானது. பிள்ளைகளின் தேவைப்பாட்டை அறிந்து அவர்கள் அரவணைக்கப்பட வேண்டும்.
- குழந்தையின் உள உணர்வு விருத்திபற்றி கருத்திற்கொள்

ளுதல் வேண்டும். இறப்புப் போன்ற இழப்புக்களை அவர்கள் அறிந்துகொள்ள வைத்தல் பயன் தரத்தக்கது.

- பிள்ளைகளை எப்போது, எப்படி அணுகுவது என்பது பற்றிய ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுதல். பிள்ளைகளுக்கு உதவுதலுக்கான ஒரு பொதுவான வழிகாட்டியைப் பயன்படுத்துதல்.
- குழந்தைகளின் இழப்புத் தொடர்பான உணர்வுகளை வெளிக்கொண்டுவரத்தக்க செயல்களைப் பயன்படுத்துதல். உங்கள் பிள்ளைக்கும் உங்களுக்கும் பொருத்தமான செயல் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்து நடைமுறைப்படுத்துதல். இதற்குப் பலவிதமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம், புத்தகம் வாசித்தல் அல்லது தொலைக்காட்சிகளைப் பார்த்தல், கதைகளை உருவாக்கிச் சொல்லுதல், படங்களை வரைதல், நாடகத்தை நடத்தல் போன்றவற்றால் குழந்தைகளின் உணர்வுகளை வெளிக்கொண்டுவந்து அதன் மூலம் அவர்களின் இழப்பின் துன்பத்தை நீக்கிவிட முடியும்.
- குழந்தைகளோடு நீங்கள் மேற்கொண்ட நடத்தைகள், செயல்கள், முயற்சிகள் பற்றி ஒரு மதிப்பீட்டை மேற்கொள்ளுவதன் மூலம் உங்கள் பிள்ளையிடம் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றத்தை அறிந்து கொள்வதோடு மேலும் செய்யவேண்டிய கடமைகள், செயல்கள் பற்றி அறிந்துகொள்ளவும் உதவும்.

இவற்றைப் பின்வருமாறு பின்பற்றுதல் சிறப்பானதாக அமையும்:

- குழந்தைகளின் உணர்வுகளை வெளிக்காட்டுவதற்கு அவர்களை ஊக்குவித்தல்.
- பாதுகாப்பு வெளிப்பாட்டிற்கான மாற்றுவழிகளை வழங்குதல். குறிப்பாகத் தலையணையால் அடித்தல், மேலும் கீழுமாகத் துள்ளுதல், முட்டைக்கு வண்ணமடித்தல் மூலம் துன்பச்சுமையை வெளிக்காட்டல், அதனைக் காட்டில் கொண்டு சென்று வீசுதல்.
- உங்கள் உணர்வுகளை அவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளுதல்.
- வழக்காறொன்றைப் பின்பற்றுதல்.
- அடுத்து நிகழவுள்ளதை அவர்கள் அறிந்துகொள்ளத்தக்க செயல்திட்டத்தைத் தீட்டி வைத்திருத்தல்.
- உடலியல் சார்ந்த மென்மையான அல்லது சொகுசான தன்மைகளை வழங்குதல் மூலம் அவர்களை மனவேதனையிலிருந்து விடுபடச் செய்யுதல்.

பிள்ளைகள் தங்கள் உளத்தில் உள்ளதை வெளியே சொல்லமுடியாத நிலையில் இருப்பார்கள். அவர்களின் நடத்தையில் மாற்றங்களை அவதானித்து அவர்களை நிதானமான நிலைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். அவர்களைச் சாந்தமான நிலைக்கு வரவைக்கவேண்டும். அது குழந்தைகளோடு உறவாடும் அனைவரதும் பொறுப்பாகும்.

sivapalu@thaiivedu.com

சூரியனை ஆய்வு செய்யப்போகும்

ஆதித்யா - எல் - 1

- குரு அரவிந்தன்

‘சூட்டும் விழிச் சுடர்தான் கண்ணம்மா சூரிய சந்திரரோ’ என்று இயற்கையை உவமைப்படுத்தி மகாகவி பாரதியார் பாடிய பாடலை நினைவிற்குக் கொண்டு வருகின்றது இந்தியாவின் சமீபத்திய சில சாதனைகள். மனிதருக்கு விழி எவ்வளவு முக்கியமான உறுப்போ அதேபோல இந்தப் பூமியில் உயிரினங்கள் வாழ்வதற்குச் சூரியனும் சந்திரனும் முக்கியமா

செயற்படப் போகின்றது என்பதால் அதையும் ஆதித்யா என்ற பெயருடன் இணைத்திருக்கிறார்கள். முதலில் இந்த ஆதித்யாவை இந்தியா ஏன் அனுப்பியது என்பதைப் பற்றிச் சுருக்கமாக அறிந்து கொள்வோம்.

சென்ற செப்ரெம்பர் மாதம் 2-ம் திகதி 2023 ஆண்டு காலை 11:50 மணிக்கு ஆதித்யா என்ற விண்கலம் இந்தியாவின் சிறி ஹரிகோட்டா விண்வெளி நிலையத்தில் உள்ள சதீஸ்தவான் ஏவுதளத்தில் இருந்து சூரியனை ஆய்வு செய்வதற்காக முதன் முதலாக பிஎஸ்எல்வி-சி57 ராக்கெட் மூலம் இஸ்ரோவால் விண்வெளிக்கு அனுப்பப்பட்டது. இஸ்ரோ (Indian Space Research Organisation) என்பது இந்திய விண்வெளி ஆய்வு அமைப்பாகும். சுமார் 5 வருடங்களுக்கு ஆய்வு செய்யக்கூடிய இந்த ஆதித்யாவிற்காக இதுவரை சுமார் 55 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர் செலவிடப்பட்டது. பூமியில் இருந்து புறப்பட்ட ஆதித்யா சுமார் ஒரு மணிநேரப் பயணத்தின் பின் ரொக்கட்டில் இருந்து பிரிந்து தனது பயணத்தை ஆரம்பித்தது.

இத்திட்டத்தின் இயக்குநராகத் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த நிகர்-சாஜி இருக்கின்றார். இவர் தமிழ்நாட்டின் தென்காசி மாவட்டத்தில் உள்ள செங்கோட்டையைச் சேர்ந்தவர், மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டதாரியாவார். இந்த ஆதித்யா விண்கலம் சுமார் 1.5 மில்லியன் கிலோமீட்டர் தூரத்தைச் சென்றடையச் சுமார் நான்கு மாதங்கள் எடுக்கும். ஏற்கனவே 1990-களில் அமெரிக்காவின் நாசா, ஐரோப்பிய விண்வெளி நிலையம் போன்றவையும், சமீப காலங்களில் சீனா, யப்பான் போன்ற நாடுகளும் சூரியனை ஆய்வு செய்வதற்காக விண்கலங்களை அனுப்பி இருக்கின்றன.

னது. சந்திரனின் தென்துருவத்தில் பாதுகாப்பாக இந்தியாவின் சந்திராயன்-3 தரை இறங்கியதைத் தொடர்ந்து இந்தியா தனது அடுத்தகட்ட ஆய்வில் இன்னும் ஒரு சாதனையை விண்வெளி ஆய்வில் படைத்திருக்கின்றது.

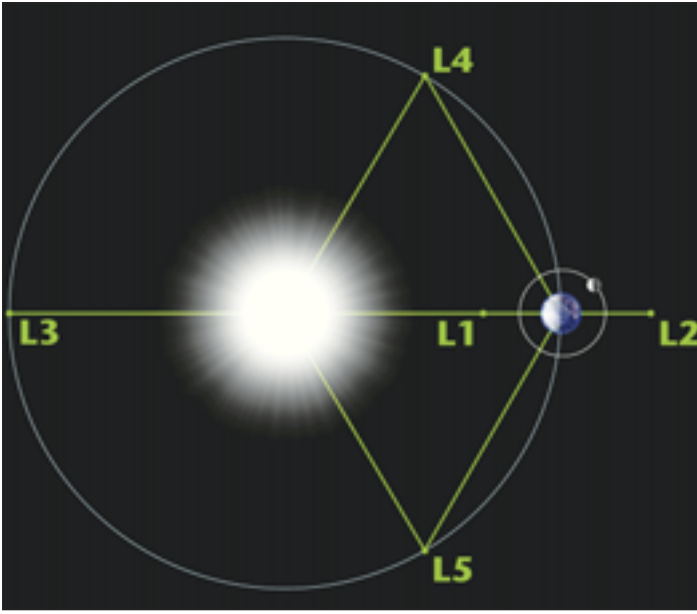
ஆதித்யா-எல்-1 என்ற விண்கலத்தைச் சூரியனை ஆய்வு செய்ய அனுப்பியிருக்கின்றது. நாங்கள் சூரியன், ஆதவன் என்று சொல்வதையே இந்தியாவில் ஆதித்யா என்று சூரியக் கடவுளை வடமொழியில் குறிப்பிடுகின்றார்கள். எல்-1 என்பது சூரியனுக்கும் பூமிக்கும் இடையே உள்ள ஈர்ப்புச் சக்தியின் சமநிலைப் பகுதியாகும். இப்பகுதியில் இருந்துதான் ஆதித்யா

ஆதித்யா சுமார் 125 நாட்கள் வரை பூமியின் நீள்வட்டப் பாதையில் சுற்றி, மெல்ல மெல்லத் தனது நீள்வட்டப் பாதையின் உயரத்தை அதிகரிக்கும். செப்ரெம்பர் 15-ம் திகதி நீள்வட்டப் பாதையில் உயரச் செல்லும் நாலாவது கட்டத்தை ஆதித்யா நிறைவு செய்திருந்தது. இதன்பின் பூமியின் ஈர்ப்பு விசையில் இருந்து விடுபட்டுத் தனது பயணத்தைத் தொடர்ந்து ஈர்ப்புச் சமநிலைப் பகுதியைச் (Halo orbit) சென்றடையும். இந்தப் பகுதியை ‘லாக்ராஞ்சியன் பொயின்ற்’ என்று அழைப்பார்கள்.

கணக்கியலாளர் ஜோசப் லூயிஸ் லாக்ராஞ் (Joseph Louis

Lagrange) என்பவரால் விண்வெளியில் இந்தப் பகுதி கணிக் கப்பட்டு அடையாளப் படுத்தப்பட்டது. சுமார் 1.5 மில்லியன் கிலோமீட்டருக்கு அப்பால் உள்ள ஈர்ப்புச் சமநிலைப் பகுதியை (Gravitational forces of the Sun and the Earth are in equilibrium) 5 பிரிவாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். சூரியனை, நட்சத்திரங்களை ஆய்வு செய்வதற்கு இது உகந்த இடமென ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர். சந்திர கிரகணம் போன்ற நாட்களிலும் சூரியனை இப்பகுதியில் இருந்து தெளிவாகப் பார்க்க முடியும்.

உயிர் வாழ்வதற்குச் சூரியன் எவ்வளவு முக்கியமானது என்பது யாவரும் அறிந்ததே. 1.4 மில்லியன் கிலோ மீற்றர் விட்டம் கொண்ட சூரியன் ஹைட்ரஜன், ஹீலியம், ஆக்ஸிஜன், கார்பன், நியான், இரும்புத்தாது போன்றவற்றால் உருவானது. சூரி

யன் அணுக்கரு, கதிர்வீச்சு மண்டலம், வெப்பச் சலன மண்டலம், போட்டோஸ்பியர், குரோமோஸ்பியர், மற்றும் சூரியக்கிரீடம் போன்ற பல அடுக்குகளைத் தன்னகத்தே கொண்டது.

சூரியனின் ஈர்ப்பு விசையில் எங்கள் பூமியும் அடங்கியிருப்பதால் சூரியக் குடும்பத்தில் ஒன்றாகப் பூமியும் இருக்கின்றது. அதனால்தான் ஆதிகாலம் தொட்டு தமிழர் சூரியனை வணங்கி வழிபடத் தொடங்கினர். அதற்காகவே தைப்பொங்கல் என்று சொல்லித் தைத்திருநாளைக் கொண்டாடுகின்றனர். அண்டவெளியில் எமது சூரிய குடும்பத்தைப் போல எண்ணில் அடங்காத பல நட்சத்திரங்கள் இருக்கின்றன. சூரியனும் ஒரு நட்சத்திரம்தான் என்பதால், அவற்றுடன் ஒப்பிடும் போது எமது சூரிய குடும்பம் அண்டவெளியில் ஒரு துளியளவும் இல்லை என்றே சொல்ல முடியும்.

அறிவியல் வளர்ச்சியின் காரணமாக நாங்கள் இப்போது எங்கள் பூமியை விட்டு வெளியே சென்று என்ன நடக்கிறது என்பதை ஆய்வு செய்ய முற்பட்டிருக்கின்றோம். அதனால்தான் சந்திரன் செவ்வாய்க் கிரகம் போன்றவற்றை அடைய விண்வெளிப் பயணங்களை மேற்கொள்கின்றோம். மேலை நாடுகளைவிட இந்தியா மிகக் குறைந்த செலவிலேயே இந்தத் தி

டத்தைச் செயற்படுத்தி இருக்கின்றது. கோடிக்கணக்கான மக்கள் உணவு இல்லாமல் பட்டினிகிடக்கக் கோடிக்கணக்கான பணத்தை இது போன்ற ஆய்வுகளுக்குச் செலவிட வேண்டுமா என்ற கேள்வியும் பொது மக்களிடையே எழுத்தான் செய்கின்றது. காலமாற்றங்களுக்கு ஏற்ப தேவைகருதி நாமும் ஈடுகொடுக்காவிட்டால், என்றுமே பின்தங்கியவர்களாகத்தான் இருப்போம்.

எமது ஆய்வாளர்களின் கணக்குப்படி சூரியன் 4,500,000,000 வருடங்களுக்கு முன் தோன்றியது என்று கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. செயற்கை நுண்ணறிவு வசதிகள் முன்னேறிக் கொண்டிருப்பதால் அதன் வசதியைப் பயன்படுத்தும் ஆதித்யாவின் ஆய்வுகளில் முக்கியமாக விண்வெளிக் காலநிலை மாற்றங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் அடங்கியிருக்கின்றன. விண்வெளிக் காலநிலை மாற்றங்களுக்குச் சூரியன் முக்கிய காரணமாக இருக்கின்றது. இந்தக் காலநிலை மாற்றங்கள் செயற்கைக் கோள்களை அடிக்கடி பாதிக்கின்றன. விண்வெளியில் சுமார் 10,000-ற்கு மேற்பட்ட செயற்கைக் கோள்கள் பாவனையில் இருக்கின்றன, இதில் 50-ற்கு மேற்பட்டவை இந்தியாவுக்குச் சொந்தமானவை. குறிப்பாகச் செயற்கைக் கோள்களில் உள்ள மின்னணுவியலைக் காலநிலை பாதிப்பதால் அதைப் பற்றியும் ஆய்வு செய்ய இருக்கின்றது. இதைவிட இனிவரும் காலங்களில் விண்வெளிப் பயணங்கள் பெருமளவில் இடம் பெறப்போவதால் விண்வெளிப் பயணத்திற்கான விண்வெளிக் காலநிலை பற்றி அறிந்திருப்பது மிகவும் முக்கியமானது.

எம்மிடம் தற்போது உள்ள தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி சூரியனை நெருங்குவதற்குப் போதுமானதாக இல்லை. அளவு கடந்த வெப்பநிலை காரணமாக எந்தக் கலனும் சூரியனை நெருங்க முடியாது. எனவே எட்ட நின்றுதான் சூரியனைப் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள வேண்டி இருக்கின்றது. சூரியனின் மின் காந்தக் கதிர்வீச்சில் சூரியஒளி, அகச்சிகப்பு ஒளி, புலப்படும் ஒளி, புறஊதா ஒளி போன்றவை கலந்திருப்பதை அவதானிக்கலாம். இதுவரை அமெரிக்க நாசாவின் 'பாக்கர் சோலார்' விண்கலம்தான் 2021-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 14-ம் திகதி சூரியனுக்கு மிகவருகே அதாவது சுமார் நாலு மில்லியன் மைல்கள் வரை சென்று ஆய்வுகளை மேற்கொண்டது.

2018-ம் ஆண்டு பூமியில் இருந்து புறப்பட்டு அங்கே செல்வதற்கு முன்று வருடங்கள் எடுத்தது. அப்போது சூரியனின் கொரோனா என்று சொல்லப்படுகின்ற பகுதியைப் படம் எடுத்து அனுப்பி இருந்தது. சூரியனின் சில பகுதிகள் சுமார் இரண்டு மில்லியன் டிக்கிரி செல்ஸியசாக இருக்கின்றது, இந்த வெப்பத்தைத் தாங்கக்கூடிய உலோகம் இதுவரை பூமியில் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை, எனவே இங்கிருந்து அனுப்பப்படும் விண்கலங்கள் அருகே சென்றதும் உருகிவிடும்.

மனிதரால் அனுப்பப்பட்ட செயற்கை விண்கலம் என்று பார்த்தால் 1977-ம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் மாதம் அமெரிக்காவால் அனுப்பப்பட்ட வொயேச்சர்-1 தான் விண்வெளியில் அதிக தூரம் சென்ற விண்கலமாக இருக்கின்றது. இதுவரை பூமியில் இருந்து 14 பில்லியன் மைல்களை அது விண்வெளியில் கடந்திருக்கின்றது. இதேபோல 1977-ம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் மாதம் அனுப்பப்பட்ட வொயேச்சர்-2, 12.3 பில்லியன் மைல்களைக் கடந்து சென்று கொண்டிருக்கின்றது.

சூரியனைப் பற்றிய ஆய்வுகளுக்காக ஆதித்யா சில முக்கியமான ஏழு கருவிகளை எடுத்துச் சென்றிருக்கின்றது. இதில் நான்கு கருவிகள் சூரியனை நேரடியாக ஆய்வுகள் செய்யக் கூடியன. ஏனைய மூன்று கருவிகளும் கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்களை ஆய்வுக்கலனில் இருந்தே ஆய்வுகள் செய்து அதன் முடிவுகளைப் பூமிக்கு அனுப்பக்கூடியன. எனவேதான் ஈர்ப்புச் சமநிலைப் பகுதியில் நிலைகொண்டு சூரியனின் மேற்பரப்பில் உள்ள கொரோனா பகுதி, அதையடுத்து உள்ள பிளாஸ்மா பகுதி, மற்றும் சூரியப்புயல் ஏன் ஏற்படுகின்றது, அதற்கான காரணம் என்ன? என்பது போன்ற விடயங்களையும் ஆதித்யா ஆய்வு செய்ய இருக்கின்றது. ஆதித்யா தனது பயணத்தின் போது சந்திரனையும், பூமியையும் தெளிவாகப் படம் எடுத்து அனுப்பி இருந்தது.

இதே சமயம் இந்தியா சந்திரனின் தென்துருவத்திற்கு அனுப்பிய சந்திராயன்-3 செயற்கைக்கோளில் இருந்து வெற்றிகரமாகத் தரை இறங்கிய விக்ரம் தரை இறங்கியும், பிரக்யான் தரையூர்தியும் சிறப்பாகச் செயற்படுத்த தங்கள் கடமைகளை ஆற்றியிருப்பதாக இஸ்ரோ அறிவித்திருக்கின்றது. இவற்றின் மின்சக்தி சூரிய வெப்பத்தில் இருந்து கிடைப்பதால் 14 நாட்கள் மட்டுமே இவற்றால் இயங்க முடிந்தது. அடுத்த 14 நாட்களும் சூரிய வெளிச்சம் இவற்றுக்குக் கிடைக்க மாட்டாது என்பதால், இவை ஓய்வு நிலையில் இருக்கும். தரையிறங்கியும், தரையூர்தியும் ஒன்றையொன்று எடுத்த புகைப்படங்களும் பொது ஊடகங்களில் பகிரப்பட்டது. குறிப்பிட்ட காலத்தை

விட மேலதிகமாக இவை செயற்படுமா என்பது தெரியவில்லை. செயற்பட்டால் மேலதிக தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

2025-ம் ஆண்டு மனிதரை விண்வெளிக்கு அனுப்பும் திட்டத்தை அமெரிக்காவின் நாசாவுடன் இணைந்து முதன் முதலாக இந்தியா நடைமுறைப்படுத்தலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. மூன்று விண்வெளி வீரர்கள் பயணிக்கக்கூடிய விண்கலத்திற்குக் 'காகன்யான்' என்ற வடமொழிப்பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது. 2014-ம் ஆண்டு ஆளில்லாத விண்கலம் இதற்காகத் தயாரிக்கப்பட்டு வெள்ளோட்டம் விடப்பட்டது. காகன்யான் ஏழு நாட்களுக்குத் தொடர்ந்து விண்வெளியில் பயணிக்கும் திறன் கொண்டது. டிசம்பர் மாதம் 2021-ம் ஆண்டு இதை அனுப்ப முயற்சி எடுத்திருந்தாலும் சில திருத்த வேலைகள் மற்றும் கோவிட் - 19 காரணமாக பயணம் பிற்போடப்பட்டது. விண்வெளிப் பயணத்தில் ராகேஸ் சர்மா என்ற இந்திய விண்வெளி வீரர் ஏற்கனவே சோவியத் யூனியன் உதவியுடன் 1984-ம் ஆண்டு விண்வெளிக்குச் சென்று திரும்பியது குறிப்பிடத்தக்கது. விண்வெளிப் பயணத்தில் ஆசிய நாடான இந்தியா புதிய சகாப்தத்தை ஏற்படுத்தத் தொடங்கியிருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

kuruaravindan@thaiveedu.com

ரொறன்ரோ தமிழ்ச் சங்கம்

நடத்தும்

இணையவழிக் கலந்துரையாடல்

நாள் : 20 அக்டோபர் (வெள்ளிக்கிழமை 2023)
நேரம் : இரவு 8:00 – 10:00 மணி (கனடா ரொறன்ரோ)

நாள் : 21 அக்டோபர் (சனிக்கிழமை 2023)
நேரம் : காலை 1:00 – 3:00 மணி (இலண்டன்)
காலை 5:30 – 7:30 மணி (இலங்கை, இந்திய)
காலை 11:00 – 13:00 மணி (அவுஸ்திரேலியா சிட்னி)

பேசுநூல்:

“மன்னார் மாதோட்டப் புலவர்கள் – கலைஞர்கள்”
-ஐம்பது ஆளுமைகளின் வாழ்வும் வரலாறும் படைப்புக்களும்
(ஆக்கம்: அருட்திரு. தமிழ்நேசன் அடிகளார்)

பேசுபவர்: திரு. தங்கராசா சிவபாலு M.A

Zoom ID: 84777257162 Passcode: 554268

ஆழ்கடலைப் புறந்தள்ளி உருக்களை ஊடறுக்கும் மானுடர்?

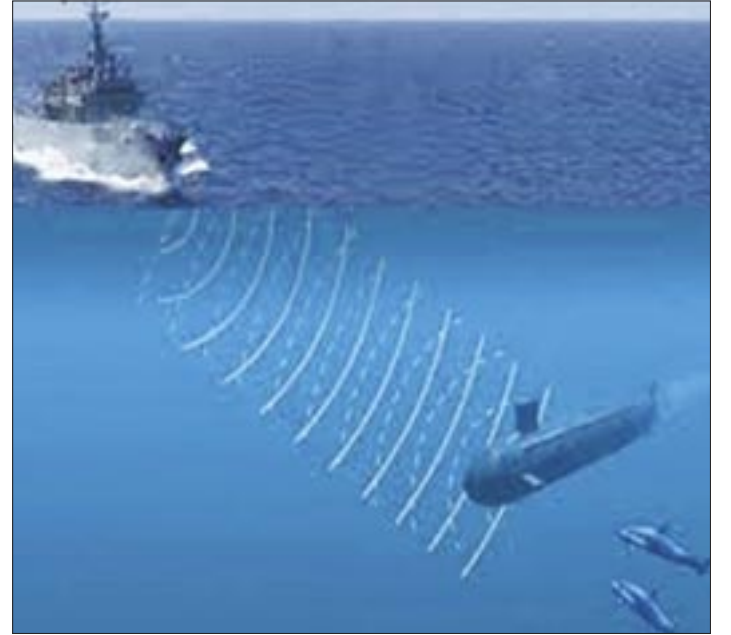
- சுப்ரமணியம் ஜெயசீலன்

மனிதர்கள் அண்ட சராசரங்களையும் ஆய்வுக்குட்படுத்தி அவற்றின் நன்மை தீமைகளைக் கண்டறிந்து கொள்வதில் நாளுக்கு நாள் முன்னேற்றத்தைப் பதிவுசெய்து வருகின்றனர். அருகாமையில் இருக்கும் சந்திரன் முதல் தொலைதூரத்தில் இருக்கும் சூரியன் வரையிலும், ஏன் சூரியனுக்கு அப்பாலிருக்கும் நட்சத்திரங்கள் வரையிலும் மனிதர்கள் ஆய்வு செய்வதில் தீவிர கரிசனையை வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர். எனினும் கடல் தொடர்பான ஆய்வுகள் மிகக் குறைந்தளவினாலேயே காணப்படுகின்றன. கடல் தொடர்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் ஒப்பீட்டளவில் குறைவானவை என்றால் அது பொய்யாகாது. அண்மையில் கனடாவின் நியூ பவுண்ட்லான் கடற்பரப்பில் டைட்டான் (Titan submersible) என்னும் சிறிய நீர்மூழ்கிக் கப்பல் விபத்துக்குள்ளாகி அதில் பயணித்த ஐந்து சுற்றுலாப் பயணிகளும் உயிரிழக்க நேரிட்டது. பிரபல டைட்டானிக் கப்பலின் இடிபாடுகளைப் பார்வையிடுவதற்காகச் சென்ற சுற்றுலாப் பயணிகளே இவ்வாறு மரணத்தைத் தழுவி யிருந்தனர். இதன் மூலம் நட்சத்திரங்கள், கோள்கள் பற்றி மனிதருக்குக் காணப்படும் ஆய்வறிவு கடலன்னை தொடர்பில் போதாது என்பது புலனாகின்றது. இந்த பூமிப் பந்தின் 70 வீதமான பகுதி சமுத்திரங்களைக் கொண்டமைந்திருக்கின்றது. எனினும் ஆழ்கடல் அல்லது கடலுக்கு அடியில் காணப்படும் பகுதிகளை ஆய்வுக்குட்படுத்துவது மிகுந்த சவாலுக்குரிய விடயம் என்பது டைட்டான் நீர்மூழ்கிக் கப்பல் விபத்தின் ஊடாகப் புலனாகின்றது.

ஏனெனில் அது ஒரு விசாலமான பெரும் பரப்பாகும். பசுபிக்கடலின் ஆழமான பகுதி 11 ஆயிரம் மீட்டர்களுக்கு மேல் என ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். இது எவரெஸ்ட் சிகரத்தின் உயரத்தை விடவும் அதிகமானது. இவ்வாறான பகுதிகளுக்கு ஒளி உட்புக முடியாது. காலநிலை மாற்றம் தொடர்பான பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்குச் சமுத்திரங்கள் தொடர்பான புரிதல் தீர்வுகளை வழங்கும் என நம்பிக்கை வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஆழ்கடலில் புதிது புதிதாக விலங்குகள், தாவரங்களை நாம் கண்டுபிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். கடல் படுகைகள் பல்வேறு உலோகங்களின் இருப்பிடமாகவும் காணப்படுகிறது. கோபால்ட், செப்பு, மங்கனீசு போன்ற பல்வேறு உலோக வகைகளை நாம் ஆழ்கடலில் பெற்றுக்கொள்ள முடிகின்றது. உண்மையில் புதுப்பிக்கத்தக்க சக்திவளப் பயன்பாட்டை மேம்படுத்துவதற்கு இந்த வளங்கள் இன்றியமையாததாக எதிர்காலத்தில் இருக்கக்கூடும். ஆழ்கடலில் காணப்படும் வளங்களை அகழ்ந்தெடுப்பது தொடர்பில் நிறுவனங்களும்

நாடுகளும் தற்போது முனைப்புக் காட்டத் தொடங்கியுள்ளன. இவ்வாறான நடவடிக்கைகள் ஆழ்கடல் உயிர்ப் பல்வகை மையை, சுற்றுச்சூழலைச் சேதப்படுத்தும் எனச் சுற்றாடல் ஆய்வாளர்கள் எச்சரிக்கை விடுத்துள்ளனர்.

நோர்வே அரசாங்கம் ஜெர்மனி நாட்டை விடவும் அதிக அளவிலான ஒரு பரப்பில் ஆழ்கடலில் அகழ்வுப் பணிகளை மேற்கொள்ளத் திட்டமிட்டுள்ளது. இந்தியா கடந்த மாதம் நிலவின் தென் துருவத்திற்கு ஓர் விண்கலத்தை வெற்றிகரமாக அனுப்பிச் சாதனை படைத்திருந்தது. மேலும் சமுத்திராயன் எனப்படும் ஓர் நீர்மூழ்கிக் கப்பலை 2026-ம் ஆண்டில் ஆழ்கடலுக்கு அனுப்பிவைக்கத் திட்டமிட்டுள்ளது. 6 ஆயிரம் மீட்டர் ஆழத்திற்கு இந்த நீர்மூழ்கிக் கப்பல் பயணிக்கும் எனவும் இதில் மூன்று பேர் பயணிக்க உள்ளதாகவும் இந்திய ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். சீன அரசாங்கம் பனிப்பாறைகளை உடைத்துச் செல்லக்கூடிய நீர்மூழ்கிக் கப்பல் ஒன்றை உரு

வாக்கும் முனைப்புகளில் ஈடுபட்டுள்ளது. ஆர்ட்டிக் கடல் படுகையில் ஆய்வுகளை நடத்துவதற்காக இந்த நீர்மூழ்கிக் கப்பல் வடிவமைக்கப்படவுள்ளது.

இந்த ஆய்வு நடவடிக்கைகள் மிகவும் ஆபத்தானவை என

றால் மிகைப்படப்போவதில்லை டைட்டன் நீர்மூழ்கிக் கப்பல் வெடித்துச் சிதறிய சம்பவத்தின் பின்னரும் ஆழ்கடலில் ஆய்வு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வது தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்படும் என்பதில் மாற்றுக்கருத்து கிடையாது.

ஆளில்லா நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களைச் செயற்கை நுண்ணறிவுத் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி எதிர்காலத்தில் ஆய்வு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. சில வேளைகளில் இந்தத் திட்டம் எதிர்வரும் காலங்களில் பெரு வெற்றியை அளிக்கக்கூடும். இவ்வாறான ஆளில்லா நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களை ஆழ்கடலுக்கு அனுப்பி வைப்பதில் தற்போதைக்குச் சில தொழில்நுட்ப சவால்கள் காணப்படுகின்றன.

சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னதாகவே தொலைதூரத்தில் காணப்படும் கோள்கள் பற்றிக் கண்டறியக்கூடிய விஞ்ஞானத் தொழில்நுட்ப முனைப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பூமிப்பந்தின் கடற்பரப்பு அல்லது ஆழ்கடலின் நிலப்பரப்பினை இதுவரை யாரும் வரைபடம் ஆக்கியது இல்லை. இதுவரையில் சமுத்திரங்களின் ஆழ்கடல் அடிப்பகுதி அல்லது நிலப்பகுதியில் 25 வீதமான பகுதி மட்டுமே வரைபடமாகக் கப்பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கடந்த 2007-ம் ஆண்டு வரையில் ஆறு வீதமான பகுதி மட்டுமே வரைபடம் ஆக்கப்பட்டிருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கடந்த சில ஆண்டுகளாகக் கடல்சார் ஆய்வுகளின் வீச்சு வேகமாக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் நீண்ட தூரம் செல்ல வேண்டி இருந்தாலும் அண்மைக்கால ஆய்வு முனைப்புகள் துரிதப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சி-பேர்ட் 30 (Seabed 2030) என்ற கடற்படுகைகளை ஆய்வு செய்யும் நிறுவனத்தின் பணிப்பாளர் ஜேமி மிச்சல் பிலிப்ஸ் (Jamie McMichael-Phillips) கடல் ஆய்வுகள் பற்றிய விடயங்களைத் தெரிவிக்கின்றார். ஆய்வு நிறுவனங்கள் உள்ளிட்ட

பல்வேறு தரப்பினரின் தகவல்களைத் திரட்டி இந்தக் கடற்பரப்பு பற்றிய ஆய்வுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருவதாக அவர் குறிப்பிடுகின்றார். சோனார் (Sonar) எனப்படும் ஓர் முறைமையில் கடற்படுகைகள் வரைபடம் ஆக்கப்படுவதாக அவர் தெரிவிக்கின்றார். 1910-ம் ஆண்டில் இந்தத் தொழில்நுட்பம் அறிமுகம் செய்யப்பட்டதாகவும் ஒளி அலைகளைப் பயன்படுத்தி நீருக்கு அடியில் குறிப்பாகக் கடற்படுகைகள் எவ்வாறு காணப்படும் என்பதை ஊகித்து வரைபடமாக்கும் தொழில்நுட்பமே இந்த சோனார் தொழில்நுட்பமாகும்.

கடலின் தரைப்பகுதிகளின் வடிவமைப்புக்கேற்ற வகையில் இந்த வரைபடமாக்கல் மாறுபடும் எனவும் இந்தத் தகவல்கள் பயன்படுத்தப்படுவதன் ஊடாகக் காலநிலை மாற்றம் மற்றும் உயிர்ப் பல்வகைமைப் பிரச்சினைகள் என்பன குறித்து விபரங்களைத் திரட்டிக்கொள்ள முடியும் என அவர் தெரிவிக்கின்றார்.

இந்த நடவடிக்கையானது மிகவும் காலம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய ஒரு விடயம் எனவும் மெதுவாக இதனைச் செய்ய வேண்டும் எனவும் இதுவே இதன் பிரதான சவால் எனவும் அவர் குறிப்பிடுகின்றார். முழுமையான ஆளணி வளத்தைக் கொண்ட பல கப்பல்களை உலகின் பல்வேறு கடற்பரப்புகளுக்கும் அனுப்பிச் சோனார் தொழில்நுட்பம் மூலம் கடலின் அடிப்பகுதியை வரைபடமாக்க முடியும் என அவர் தெரிவிக்கின்றார். இது மிகவும் மெதுவான ஓர் செயல்முறை எனவும் இது நீண்டகாலத்தை எடுக்கும் எனவும் அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

எனினும் ஆளில்லாக் கப்பல்களை அல்லது நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களைப் பயன்படுத்தி வேகமாக இந்த வரைபடமாக்கல் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள முடியும் என அவர் குறிப்பிடுகின்றார். இதன் காரணமாகவே சமுத்திர ஆய்வாளர்கள் செயற்கை நுண்ணறிவுத் தொழில்நுட்பம் மீது கூடுதல் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

கடல் நீர்மூழ்கிச் சாதனங்களைக் கொண்டு ஆளணி வளமின் றித் தானியங்கு அடிப்படையில் கடலின் ஆழமான பகுதிக ளுக்கு அனுப்பித் தகவல்களைத் திரட்ட முடியும் எனத் தெரி விக்கப்படுகிறது. நீர்மூழ்கிக் கப்பல்கள் போன்ற சாதனங்க ளைக் கொண்டு குறைந்தளவு ஆளணி வளத்தில் பல்வேறு சமுத்திரங்களின் ரகசியங்களைக் கண்டறிந்துகொள்ள முடி யும் என ஆய்வாளர்கள் நம்பிக்கை வெளியிட்டுள்ளனர்.

தொலைவிலிருந்து இயக்கக்கூடிய ஆழ்கடல் போக்குவரத் துச் சாதனங்கள் இந்த ஆய்வுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். தொலைவிலிருந்து மனிதரினால் இயக்கித் தகவல்க ளைத் திரட்டக் கூடிய ஆய்வுகளே தற்போது சாத்தியமாகி உள்ளதாக ஜெர்மன் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் ஆய்வாளர் ஹெல்கே ரென்கிவிட்ஸ் (Helge Renkewitz) தெரிவித்துள்ளார்.

ஆழ்கடலில் இயந்திர மனிதர்கள் அல்லது ரோபோக்களைப் பயன்படுத்தி ஆய்வு மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது என அவர் குறிப்பிடுகின்றார். செயற்கை நுண்ணறிவுடன் கூடிய ஆளில்லாத் தானியங்கு கடல் போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் ஆழ்கடலில் வேகமாகத் தகவல்களைத் திரட்டி மனிதருக்கு வழங்கக்கூடியது எனவும் இது ஆழ்கடலில் மனிதருக்கு ஏற்ப டக்கூடிய ஆபத்துகளைத் தவிர்க்கும் எனவும் தெரிவிக்கின் றார்.

மிக வேகமாக எண்ணிலடங்காத பகுதிகளை ஆய்வுக்குட்ப டுத்தி வரைபடமாக்கித் தகவல்களைத் திரட்டக் கூடிய ஓர் புதிய தொழில்நுட்பம் குறித்து ஆய்வாளர்கள் தற்பொழுது கவனம் செலுத்தி வருகின்றனர்.

இதன் மூலம் மிக வேகமாக ஆய்வுகளை முன்னெடுக்க முடி யும் என நம்பிக்கை வெளியிட்டுள்ளனர். ஏனெனில் ஆழ் கட லில் சில பொறியியல் சவால்களை எதிர்நோக்க நேரிடுவதாக ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

குறிப்பாக ஆழ்கடலில் காணப்படும் உப்புநீர் காரணமாக நீர் மூழ்கிப் போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் நீண்ட காலத்திற்கு ஆழ்கடலில் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள முடியாது எனத் தெரி விக்கின்றனர். எனவே டைட்டானியம் போன்ற துருப்பிடிக்காத உயர் தொழில்நுட்ப சாதனங்களைக் கொண்டு இந்தப் போக் குவரத்து சாதனம் உருவாக்கப்பட வேண்டும் எனத் தெரிவிக்கி ன்றனர்.

மேலும் ஆழம் கூடக் கூட நீருக்கு அடியில் அதிக அழுத்தம் ஏற்படும் எனவும் அந்தப் பொருட்கள் மீதான அழுத்தம் மிக அதிகளவில் காணப்படும் எனவும் ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக் கின்றனர். டைட்டான் நீர்மூழ்கிக் கப்பல் வெடித்துச் சிதறுவ தற்கு இந்த அழுத்தமே பிரதான ஏது என ஆய்வாளர்கள் நம் பிக்கை வெளியிட்டுள்ளனர்.

எனவே ஆழ்கடலில் டைட்டானிக் கப்பல் சுமார் 4,000 மீட்டர் ஆழத்தில் காணப்பட்டது. இந்தப் பகுதியில் ஒரு சதுர அங்கு லப் பகுதிக்குச் சுமார் 2,580 கிலோ கிராம் எடையுடைய அழுத்தம் பிரயோகிக்கப்படுவதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. சாதாரண கடற்பரப்பில் ஏற்படும் அழுத்தத்தை விடவும் இது 400 மடங்கு அதிகம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே இவ் வாறான போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் ஆழ்கடலில் பல்வேறு சவால்களை எதிர்நோக்க நேரிடுகின்றது. தானியங்கி அடிப்

டையில் தொழிற்படக்கூடிய வாகனங்கள் சென்சர்களைக் கொண்டு, சுற்றுச்சூழலைக் கவனத்திற் கொண்டு அதற்கு ஏற்ற வகையில், குறிப்பாக ஜி.பி.எஸ் போன்ற தொழில்நுட்பங் களைப் பயன்படுத்திப் பயணங்களை மேற்கொள்ள முடிகிறது.

எனினும் சாதாரண நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களில் இவ்வாறான வச திகள் கிடையாது. ஆழ்கடலில் இருண்ட நிலை காணப்படுவ தனால் பொருட்களை அடையாளம் காண்பதில் சவால்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆழ்கடலில் செய்மதி தொடர்பாடல் வரைய றுக்கப்பட்டது என்பதனால் ஆய்வுகளை முன்னெடுப்பதில் சவால்கள் நிலவி வருகின்றன. நீர்மூழ்கிக் கப்பல் எங்கு இருக் கின்றது என்பதைக் கண்டறிவதற்கு ஆய்வாளர்கள் பல்வேறு தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி வந்தாலும் அவை அனைத்தும் துல்லியமானவை கிடையாது சில கணித அல் கோரிதங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களின் நிலை குறித்த தகவல்கள் வெளியிடப்பட்டாலும் அவை பிழையானவையாக இருக்கக்கூடிய சாத்தியங்கள் அதிகம் என ஆய்வாளர் ரின்கிவிட்ஸ் தெரிவிக்கின்றார். நீண்ட நேரம் ஆழ்கடலில் இருக்கும் போது பிழையான தகவல்கள் கிடைக் கப் பெறுவதற்கான சாத்தியங்கள் அதிகம் என்கிறார்.

சக்தி வளம் தொடர்பிலும் சவால்கள் காணப்படுகின்றன. நீண்ட காலத்திற்கு ஆழ்கடலில் ஆய்வு செய்யக்கூடிய நீர் மூழ்கிப் போக்குவரத்துச் சாதனங்களுக்குப் போதியளவு மின் சார வசதி தேவைப்படுகின்றது. எனினும் ஆழ்கடலில் சக்தி வளத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதில் சவால்கள் நிலவி வருகின் றன. Texas A&M University-யின் பொறியியல் விஞ்ஞான சமுத்திரவியல் பேராசிரியர் Paul Mario Koola இந்த விடயத் தைத் தெரிவிக்கின்றார். ஆழ்கடலில் ஆய்வு செய்வது தொடர்பிலான பிரதான சவால்களில் இந்தச் சக்திவளப் பிரச் சினை பிரதானமானது எனப் பேராசிரியர் கூலா குறிப்பிடுகின் றார்.

புதுப்பிக்கத்தக்க சக்தி வளத்தைக் கொண்டு தொடர்ச்சியா கக் கடல்சார் விடயங்களைக் கண்டறிந்து தகவல்களை வழங்கக்கூடிய ஒரு போக்குவரத்துச் சாதனத்தை உருவாக்கு வதே பிரதான இலக்காகக் காணப்படுகின்றது எனத் தெரிவிக் கின்றார்.

ஆழ்கடலை ஆய்வு செய்வதற்குச் சில ஆழ்கடல் விலங்குக ளின் தன்மையைப் புரிந்து கொண்டு அவற்றை ஒத்த போக்கு வரத்துச் சாதனங்களை உருவாக்குவது உசிதமானதாக அமையும் என ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

எங்கோ தொலைதூரத்தில் இருக்கும் கோள்களையும், உடுக் களையும் ஊடறுத்துத் தகவல்களைத் திரட்டி விரல் நுனியில் வைத்திருக்க வேண்டும் என இச்சை கொண்ட மனிதர்கள் கடல் அன்னையின் அற்புதங்களை, மர்மங்களைக் கண்ட றிந்து கொள்வதற்கு இன்னமும் முழுவீச்சில் முனைப்புக் காட் டவில்லை என்றால் அது பிழையாகாது. எதிர்காலத்தில் கட லில் மறைந்து கிடக்கும் அதிசயங்கள் வெளிக்கொணரப்படும் என்பது தின்னம்.

jeyaseelan.s@thaiveedu.com

இலையுதிர்கால வீட்டுப் பராமரிப்பு

- வேலா சுப்ரமணியம்

நாம் எமது வாழ்நாளில் செய்திருக்கக்கூடிய பாரிய முதலீடு 'வீடு' என்று சொல்வதில் யாருக்கும் மாற்றுக்கருத்து இருக்க முடியாது. எனவே அத்தகைய முதலீட்டைப் பேணி உரிய முறைப்படி பராமரிக்க வேண்டியது மிக அவசியமானது. தவறும் பட்சத்தில் அல்லது கவனயீனமாக இருந்துவிட்டால் காலப்போக்கில் அதிக செலவினை எதிர்கொள்ள வேண்டி வரலாம். மறுவார்த்தைகளில் கூறுவதானால் நாங்கள் போட்ட முதலீட்டிற்கேற்ற முழுப் பலாபலனையும் அடையமுடியாது போகலாம். இதனைக் கருத்திற்கொண்டே வீட்டுப் பராமரிப்புப் பற்றிப் பல்வேறு கோணங்களில் ஆராயப்படுகின்றது.

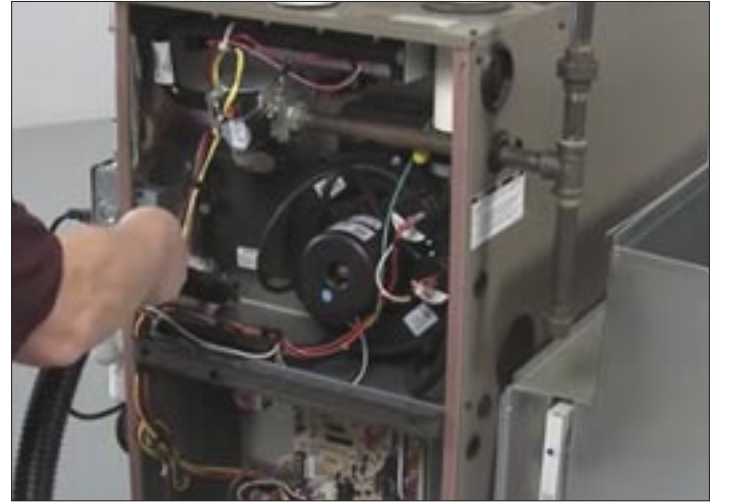
வட அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய நாடுகளில் மாறிவரும் பருவகால நிலைக்கேற்றவாறு நாமும் வீட்டுப் பராமரிப்பில் கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். பருவகால மாற்றத்தைக் கருத்திற்கொண்டு பராமரிப்பு வேலைகளை முக்கிய 4 பிரிவாகப் பிரிக்கலாம்.

- வசந்தகாலப் பராமரிப்பு (Spring)
- கோடைகாலப் பராமரிப்பு (Summer)
- இலையுதிர்காலப் பராமரிப்பு (Fall)
- குளிர்காலப் பராமரிப்பு (Winter)

வழமைக்கு மாறாக இவ்வாண்டு குளிர்காலம் நேரகாலத்திற்கே தொடங்கிவிட்டதுபோலத் தெரிகிறது. எனவே அதற்கேற்றபடி எமது பராமரிப்பு வேலைகளையும் துரிதப்படுத்த வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். கோடைகாலத்தில் ஓடியாடித் திரிந்த நாம் வரப்போகும் 4-5 மாதங்களுக்கு நான்கு சுவர்களுக்கு மத்தியில் அடைபட்டுக் கிடப்பது மட்டுமல்லாது எமது நடவடிக்கைகளையும் குறுகிய வட்டத்துள் அடக்க வேண்டிய நிலை தவிர்க்க முடியாதது. அத்தகைய குளிர்காலத்திற்கு ஏற்றவாறு முன்கூட்டியே வீட்டினை, வீட்டுச் சூழலைத் தயார்படுத்துவதையே இலையுதிர்காலப் பராமரிப்பு குறித்து நிற்கின்றது. மறுவார்த்தைகளில் கூறுவதானால் வெள்ளம் வருமுன்னரே அணைகட்டுதல் அவசியமல்லவா ?

வெப்பமாக்கி (Furnace):

வீட்டில் இருக்கக்கூடிய இயந்திரக் கருவிகளில் வெப்பமாக்கி (Furnace) மிக முக்கியமானது. எதிர்கொள்ளப்போகும் குளிர்காலத்திற்கேற்ற அதனைத் தயார்நிலையில் வைத்துக் கொண்டால் பெருங்குளிர்நேரத்தில் ஏற்படப்போகும் இடர்க

ளைத் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம். பெரும்பாலான வீடுகளில் எரிவாயுவில் இயங்கும் (Gas Furnace) வெப்பமாக்கிகளே பயன்பாட்டில் உள்ளன. இத்தகைய வெப்பமாக்கிகளைக் குறைந்தது இரண்டு வருடத்திற்கொரு முறை தகுதிவாய்ந்த தொழில்நுட்பவியலாளர்கள் (Qualified Technician) மூலம் சரிபார்த்துக்கொள்வது நல்லது. சிலர் 'Winter Tune up' என்ற பெயரில் ஒவ்வொரு வருடமும் தயார்படுத்திக் கொள்வதும் உண்டு.

எண்ணெயில் இயங்கும் (Oil Furnace) ஆக இருந்தால் ஒவ்வொரு வருடமும் தகுதிவாய்ந்த தொழில்நுட்பவியலாளர்களின் உதவியுடன் சரிபார்த்துக்கொள்வது மிகவும் அவசியம்.

- வெப்பமாக்கிக்குரிய வடிகட்டியை (Air Filter) 3 மாதத்திற்கொருமுறை மாற்ற வேண்டும். வெப்பமாக்கியின் தொழிற்

பாடு குளிர்காலத்தில் தொடர்ச்சியாக இருக்கப்போவதால் முன்கூட்டியே இதனை மாற்றித் தயார் நிலையில் வைத்திருத்தல் மிகப் பொருத்தமானது. ஆரோக்கியமான வாழ்விற்கு இச்செயற்பாடு மிக இன்றியமையாதது. தொய்வு, ஒவ்வாமை (Ashma, Alergy) போன்ற நோய் அறிகுறிகள் உள்ளவர்கள் வீட்டில் இருந்தால் வடிகட்டியை மாற்றும் போது ஏற்ற தரமான வடிகட்டிகளை மாற்றுவதிலும் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். புதிய வடிகட்டியைப் போடும்

போது வடிகட்டியில் போடப்பட்டிருக்கும் அம்புக்குறி குளிர் காற்றுப் பகுதியிலிருந்து வெப்பமாக்கி நோக்கிப் போகும் விதத்தில் போடப்பட வேண்டும் என்பதைக் கவனத்திற் கொள்ளவும்.

- முதன்மை விளக்கு (Pilot Lamp) அணைக்கப்பட்டிருந்தால் அந்த விளக்கினைக் கொழுத்தித் தயார் நிலையில் வைத்திருத்தல் வேண்டும். வெப்பமாக்கி 8-9 வருடத்திற்குட்பட்டதாக இருந்தால் Pilot Lamp இல்லாமல் இருக்கலாம். அதாவது புதிய வெப்பமாக்கிகளில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் Electronic Ignitor தேவையான போது மட்டும் இயங்கி பொறியைக் கொடுக்கும் தன்மை வாய்ந்தது என்பதைக் கவனத்திற் கொள்ளவும்.

Heat Register:

இரண்டு வருடத்திற்கு ஒருமுறையாவது Duct Cleaning செய்வது நல்லது. தவறினால் இக்காலப்பகுதியில் ஒவ்வொரு

அறைகளிலும் மற்றைய வீட்டுப் பகுதிகளிலும் இருக்கக்கூடிய வெப்பமூட்டும் வழிகளுக்கான தடைகளைத் (Heat Register) திறந்து சுத்தம் செய்து (Vacum) வைத்துக்கொள்வது நல்லது.

தண்ணீர்க் குழாய்கள் (Pipes):

கோடைகாலத்தில் முன்வளவு, பின்வளவு போன்ற இடங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய தண்ணீர்க் குழாய்கள் மூலம் நீர்பாய்ச்சியிருப்போம். தற்போது அவற்றின் பயன்பாடு அடுத்த கோடைகாலம் வரை இருக்காது. எனவே இவற்றுக்குரிய கட்டுப்படுத்திகள் (Control Valve) வீட்டிற்குள் உள்ள நிலக்கீழ் அறையில் இருக்கும். பொதுவாக முன்பக்கத்திற்கு ஒன்றும் பின்பக்கத்திற்கு ஒன்றுமாக 2 கட்டுப்படுத்திகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். அவற்றைக் கண்டுபிடித்து இறுகப் பூட்டிவிடுதல் மிக அவசியம். தவறும் பட்சத்தில் குளிர் காரணமாகத் தண்ணீர் உறைநிலைக்குச் செல்லும் போது குழாய்கள் வெடித்து வீட்டிற்குள் வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கிறது.

அத்துடன் வெளியில் உள்ள பிளாஸ்டிக் குழாய்களில் இருக்கும் தண்ணீரைத் திறந்து வடிவிடுதல் வேண்டும். அல்லது அத்தகைய குழாய்களிலும் வெடிப்பு ஏற்படுவதால் அடுத்த வருடம் பாவிக்க முற்படும்போது ஒழுக்கு ஏற்படுவதைக் கண்டு புதிதாக அவற்றை மாற்ற வேண்டிய நிலை உருவாகும்.

குளிர்நட்டி (AC):

இனி வரப்போகும் 6 - 7 மாதங்களுக்கு குளிர்நட்டியின் தேவை இருக்காது எனவே அதனை உரிய முறையில் பேணினால் அதன் ஆயுட்காலத்தைக் கூட்ட வாய்ப்பிருக்கும். குளிர்நட்டிகளைக் கொட்டும் பனியில் மூழ்க விடுவதைவிட உரிய உறைகளைப் போட்டு மூடி வைத்தல் நல்லது. துருப்பிடித்தலைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக வெளிப் பகுதிக்கு 'Anti Rust Spray' அடித்த பின்னர் மூடிவிடுதல் நல்லது. 6 - 7 டொலர்களுக்கு வாங்கக்கூடிய Anty Rust Spray பல தடவைகள் பாவிக்கப்போதுமானது.

Weather Stripes:

தலைவாசற் கதவு, பின்கதவு, கராஜ் கதவு என்பன குளிர் உட்புகாதவாறு மூடப்படுகின்றனவா? என்பதை உறுதி செய்தல் வேண்டும். இடைவெளிகள் காணப்படும் பட்சத்தில் காலநிலைக்கேற்ற Weather Stripe-ஐ பொருத்தி விடுதல் அல்லது சரிபார்த்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும். வருடாந்தம் ஏற்படும் வெப்பமாக்கலுக்கான செலவின் கணிசமானளவு திருப்திகரமில்லாத வாசல்களின் ஊடாக ஏற்படுவதாகப் பல அறிக்கைகள் கூறுகின்றன.

ஈரப்பதனாக்கி (Central Humidifer):

குளிர்காலம் தொடங்குவதற்கு முன்னரே ஈரப்பதனாக்கிக்குரிய வடிகட்டிகளைச் (Evaporator grid) சுத்தம் செய்து வைத்திருப்பது நல்லது. ஒவ்வொரு வருடமும் இலையுதிர்காலப்பகு

தியில் இத்தகைய வடிகட்டிகளையும் மேலதிக நீர் வழிந்தோடும் குழாய்களையும் நீரினால் கழுவிச் சுத்தம் செய்வதை ஒரு பழக்கமாக ஏற்படுத்திக் கொள்ளல் நல்லது.

Garage Man-Door:

கராஜ்ஜில் இருந்து வீட்டிற்குள் செல்லும் கதவு தானே இறுக்கமாக மூடவேண்டியது மிக அவசியம். குளிர்காலத்தில் ஊர்திகளை வெப்பமாக்குவதற்காகக் கராஜ்ஜின் உள்ளே இயங்க விடுவதும், நிறம், மணம் அற்ற காபன்மொனோக்சைட் வாயு பாதுகாப்பற்ற கதவுகளின் ஊடாக வீட்டிற்குள் செல்வதும், இதன் நச்சுத் தன்மை காரணமாகப் பலர் உயிரிழப்பதும் நாம் வருடா வருடம் கனடாவில் அறியும் செய்திகள். இத்தகைய கதவுகள் தானே மூடப்படுவதற்காகப் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் 'Auto Closer' சரியாகச் செயற்படுகின்றதா? என்பதைப் பரிசோதித்து அதன் விசையை உரிய நிலைக்குச் சரிசெய்து விடவேண்டியது மிக அவசியம்.

கூரை வடிகால்: (Gutters):

கூரை வடிகால்களில் சருகுகள் தேங்கிக் கிடப்பதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. அவற்றைச் சுத்தம் செய்து அத்துடன் தண்ணீர் ஒழுங்காகக் கீழ்நோக்கிச் செல்லும் குழாயினூடாக (Downspout) அகற்றப்படுகின்றதா? என்பதை உறுதிப்படுத்துதல் நல்லது.

குறிப்பு:

சுற்றுப் புறங்களில் அதிக மரங்கள் உள்ளவர்கள் Gutters-க் குரிய துவாரமிடப்பட்ட மூடிகளைப் பொருத்துவதன் மூலம் சுத்தம் செய்யும் மேலதிகப் பழுவைத் தவிர்த்துக்கொள்ளலாம்.

ஜன்னல்கள் மற்றும் கூரையில் கண்ணாடிகள் (Sky Light) பொருத்தப்பட்டிருந்தால் அவை இறுக்கமாக மூடப்படுகின்றனவா? என்பதை உறுதி செய்துகொள்ள வேண்டும்.

கோடைகாலத்திற்குரிய யன்னல் திரைச்சீலைகளை மாற்றி விட்டு குளிரை எதிர்க்கக்கூடிய திரைச்சீலையை மாற்றுபவர்கள் இக்காலப்பகுதியில் அதனையும் மறக்காது செய்தல் வேண்டும்.

வீடுகளில் அதிகளவு ஈரப்பதன் காரணமாக யன்னல் கண்ணாடிகளில் நீர்ப்படிவு ஏற்படுவதை அவதானித்திருக்கலாம். குறிப்பாகத் திறக்கக்கூடிய யன்னல் பகுதிக்கு உட்பக்கமாகப் போடப்பட்டிருக்கும் Net அடியிலேயே அதிகளவு நீர்ப்படிமானம் ஏற்படுவது, வழிந்தோடுவது, பங்கசு பிடிப்பது போன்ற பல இடர்களைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும். இத்தகைய சூழ்நிலையை எதிர்கொள்பவர்கள் முன்கூட்டியே அத்தகைய Net-களை எடுத்து வைத்துவிட்டு மீண்டும் கோடைகாலத்தில் போடலாம். இத்தகைய Net-கள் காற்றோட்டத்திற்கு இடையூறு செய்வதாலேயே அத்தகைய இடர்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆனால், உயர்ந்த மாடிகளில் இருப்பவர்கள் பாதுகாப்புக் காரணங்களைக் கருத்திற் கொண்டு அதனைத் தவிர்த்துவிட வேண்டும்.

Smoke Detectors + Carbon Monoxide Detectors என்பன உரிய முறையில் வேலை செய்கின்றனவா? என்பதனை உறுதிசெய்தல் வேண்டும். ஏனெனில் குளிர்காலத்தில் இவற்றின் தொழிற்பாடு அதிகளவில் தேவைப்படும்.

முக்கிய குறிப்பு:

எரிபொருளில் இயங்கும் புல் வெட்டும் இயந்திரத்தை வைத்திருப்பவர்கள் கவனிக்க வேண்டிய மிக முக்கியமான விடயம். அதனை எவ்வாறு குளிர்காலத்தில் பாதுகாப்பது என்பதே.

இதைப் பலரும் அறிந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. புல் வெட்டும் இயந்திரத்தினை உரியமுறைப்படி பாதுகாக்கா விட்டால் வரப்போகும் கோடைகாலத்தில் அதனை முதந்தரம் இயங்கவைக்கப் படாதபாடு படவேண்டியிருக்கும். அல்லது அதனைத் திருத்துபவர்களிடம் எடுத்துச் சென்று பணம்

செலவு செய்து குணப்படுத்திய பின்னர் பாவிக்கவேண்டியிருக்கும். இதற்கான மாற்று வழி மிக இலகுவானது.

இந்த வருடம் கடைசியாகப் புல் வெட்டிய பின்னர் இயந்திரத்திலுள்ள கொள்கலனில் இருக்கும் பெற்றோலை (gas) முற்றாக எடுத்து விடவேண்டும்.

இயந்திரத்தை ஒரு பக்கமாகச் சரித்து ஒரு பழைய மாஜரின் பெட்டியில் பெற்றோலை மிக இலகுவாக எடுத்து விடலாம். அதன் பின்னர் அவ்வியந்திரத்தை ஸ்டார்ட் செய்து தானாக அது நிற்கும் வரை இயங்க விடவும். அதாவது 'காபோரேற்றரில்' இருக்கும் பெற்றோல் முற்றாக வெளியேற்றப்பட வேண்டும் என்பதே இதன் நோக்கமாகும். அதன் பின்னர் சாதாரணமாக ஒரு இடத்தில் பனியின் தாக்கம் நேரடியாக இல்லாதவாறு பாதுகாத்து விடலாம். அடுத்த வருடம் பெற்றோலை நிரப்பிய பின்னர் வழமை போல 3 தடவை 'பம்' செய்துவிட்டு ஸ்டார்ட் செய்தால் இயந்திரம் மிக இலகுவாகத் தயாராகிவிடும்.

velasubramaniam@thaiveedu.com

முதியோர் பயணக் காப்புறுதியின் அவசியம்

- செந்தூரன் புனிதவேல்

குளிர் காலத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக வேறு நாடுகளுக்கு இக்காலங்களில் முதியவர்கள் பயணங்கள் மேற்கொள்வது சாதாரணமானதுதான். அது, அருகிலுள்ள ஊர்களுக்குச் செல்வதானாலும், நாடுகளை, ஊர்களைச் சுற்றிப்பார்க்கப் புறப்படுவதானாலும் நீங்கள் இப்பயணங்களை வாகனங்

களால், கப்பல்களால், அல்லது ஆகாய மார்க்கமாக விமானங்களால் பயணிப்பீர்கள். இத்தகைய பயணங்களை மேற்கொள்ளும் முன்பு முதியவர்கள் பயணக் காப்புறுதியில் கவனம் செலுத்துவது மிகமிக அவசியமாகும்.

முதியவர்களுக்குப் பயண வைத்தியக் காப்புறுதி ஏன் அவசியம்?

முதுமையின் ஒரு சிறப்பு எதுவென்றால், எதிர்காலத்தைப் பற்றிய கவலைகள் இல்லாது நிகழ்காலத்தை அனுபவிக்கும் பருவமது. அதேவேளை வயது கூடிக்கொண்டு செல்லும் வேளையில் நோய்களும் கூடுவது இயல்பே. எனது முதிய நண்பரிடம் எப்படி உள்ளீர் என வினாவிய வேளை அவரது பதில், 'வயதுக்குரிய வருத்தங்களுடன் ஆரோக்கியமாய் உள்ளேன்' என்பதாகும். பல நாடுகளிலும் குடியரிமை இல்லாதவர்களுக்கு இலவச மருத்துவ வசதி இல்லை என்பதை அனைவரும் அறிவீர்கள். அவசரத் தேவைகளுக்கு வைத்தியப் பராமரிப்புக்காக பயணக்காப்புறுதி இருப்பது அத்தியாவசியமாகிறது. இப்போது பல நாடுகளில் அவசர வைத்தியக்

காப்புறுதி வைத்திருப்பது அவசியம் எனும் நிபந்தனையையும் கட்டாயப்படுத்தி வருகிறார்கள்.

இருக்கும் பயணக்காப்புறுதியில் பயணத் தடங்கலுக்கான காப்புறுதியை உறுதி செய்வதனவசியம்:

பொதுவாக முதியவர்கள் நேரஓய்வு இருப்பதனால் பல பயணங்கள் மேற்கொள்வதுடன் நீண்ட காலம் விடுதலைப் பயணத்தில் இருக்கத் தலைபடுகிறார்கள். இதனால் பல பயணத் தடங்கல்களும், பயணப் பொதி இழப்பும் எதிர்பாராத செலவுகளை ஏற்படுத்தலாம். எனவே இவற்றிற்கும் காப்புறுதி செய்திருப்பதவசியம். எனவே பயணக் காப்புறுதி செய்யும்வேளை பயணத் தடை (Trip Cancellation) மற்றும் தடங்கல் (Interruption) ஆகியவற்றிற்கும் காப்புறுதி இருத்தல் அவசியம்.

பயணங்கள் பல தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்கையில் செலவைக் குறைப்பதற்கான வழிகள்:

ஒரே வருடத்தில் ஒன்றிற்கும் மேலான பயணங்கள் செய்கையில் வருடாந்தப் பயணத்திற்கான காப்புறுதியில் செலவைக் குறைப்பதற்கு வருடாந்த வைத்தியக் காப்புறுதி (Annual Medical Plan) அல்லது, பல பயணக் காப்புறுதி (Multi - Trip Medical Plan) பெற்றுக்கொள்வது சிறப்பாகும். இப்படிச் செய்வதால் ஒவ்வொரு முறையும் தனித்தனியாகச் செலுத்தும் செலவிலும் இது குறைவாகவே இருக்கும். இது ஆரம்பிக்கும் தினத்திலிருந்து 365 தினங்களுக்குச் சொந்த மாகாணம் சொந்தநாடு மற்றும் வெளிநாட்டில் ஏற்படும் இழப்புகளுக்கு ஈடுசெய்யும். ஆனால் ஒவ்வொரு பயணமும் குறிப்பிட்ட நாட்களைவிட அதிகரிக்கக் கூடாது. அப்படி ஏதாவது ஒரு பயணம் மிகுமானால் அந்த அதிகப்பட்ட நாட்களுக்குத் தனியாக மேலதிகக் காப்புறுதி செய்து வைத்திருத்தல் அவசியம்.

எப்பொழுதும் உங்கள் பயணக் காப்புறுதிகளை மீளாய்வு செய்யுங்கள்:

எப்பொழுதும் புதிதாகப் பயணக் காப்புறுதி செய்யும் வேளையும் அல்லது இருக்கும் காப்புறுதியை எடுக்கும் வேளைகளிலும் அதனை முற்றாக வாசித்து மீளாய்வு செய்யுங்கள். இப்படிச் செய்வதால் ஏதாவது தவறுகள் அல்லது கவலையினத்

தால் விடப்பட்டிருந்தால் அதனைச் சரிசெய்ய முடியும். குறிப்பாக அதன் பயன்கள், அதற்கான தகுதிகள், மற்றும் விலக் கப்பட்டுள்ள விடயங்களை கவனிக்கத் தவறாதீர்கள்.

நீங்கள் பயணிக்கும் இடத்திற்கு உடன்படிக்கையில் பெறப்படும் தொகை போதுமானதா? என்பதைக் கவனித்தல் மிக அவசியம். அமெரிக்கா போன்ற வைத்தியச் செலவு மிக அதிகமான இடங்களில் பெறப்படும் தொகை போதுமானதல்லாமல் போகலாம்.

ஏற்கனவே உள்ள

ஆரோக்கியக் குறைபாடுகளை அறிவித்தல்:

முதியவர்கள் பயணக் காப்புறுதிகளைப் பெறும் வேளையில் அவர்கள் ஆரோக்கியம் சம்பந்தமான கேள்விகளுக்குப் பதில் தரக் கடமைப்பட்டிருப்பார்கள். அவ்வேளையில் உங்கள் பதில்கள் உண்மையாகவும், தெளிவாகவும் இருப்பது அவசியம். ஏதாவது தகவல் தவறாக இருப்பின் நடடங்கள் ஈடு செய்யப்படாது போகலாம். இங்கு இன்னுமொரு முக்கிய விடயத்தைக் குறிப்பிட வேண்டும். அதாவது ஏற்கனவே ஒரு வியாதிக்கு மருத்துவம் பெற்றுச் சுகமாக இருக்கும் வேளையில் பயணக் காப்புறுதி வழங்கப்படலாம். எனவே உண்மையாகவும் தெளிவாகவும் உங்கள் ஆரோக்கியம் பற்றிய விடயங்களுக்குத் தவறாமல் பதில் கொடுங்கள்.

காப்புறுதி அமைப்புடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்:

நீங்கள் அல்லது உங்களுடன் பயணம் செய்வருக்கு வைத்திய தேவை வந்தால், முதலில் காப்புறுதி அமைப்புடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள். இப்படிச் செய்வதனால் காப்புறுதி செய்தவர்களே நேரடியாக வைத்தியசாலைகளுடன் தொடர்பு கொண்டு உங்களுக்கு வேண்டிய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதுடன் நேரடியாக வைத்திய அமைப்பின் கட்டணங்களைச் செலுத்துவதற்கு அனுசரணையாய் இருக்கும்.

வைத்தியச் செலவில்லாத ஆனால் தொலைந்த பொதிகள் அல்லது பயணத் தடைகளால் ஏற்படும் செலவுகளை ஈடு செய்வதற்கு அவர்களுடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு நடட ஈட்டைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். உங்களுடைய பொதிகளைத் தொலைத்தால் உடனடியாகவே காப்புறுதி அமைப்புடன் தொடர்பு கொண்டு கேட்கும் தரவுகளை அனுப்புங்கள். எப்போதும் உங்கள் மூல ஆவணங்களையும், பற்றுச்சீட்டுகளையும் பத்திரமாக வைத்திருங்கள்.

உங்கள் பயணங்கள் சிறப்பாக அமைய வாழ்த்து.

senthuran.p@thaivedu.com

STAY ONE STEP AHEAD OF CRA

TECHNICAL EXCELLENCE

VANCOUVER

604 398 7272

Our passion is to solve your tax problems:

- ▶ Unfiled Tax Returns - Last ten years (2011 - 2023)
- ▶ Appeals, Audits and Adjustments
- ▶ GST/HST Owner-Built & Rental Rebates
- ▶ Negotiate Collection, Garnishment and Payment Plan
- ▶ Voluntary Disclosure Program (VDP)
- ▶ Estate, Trust & Non-Residents
- ▶ US Tax (PTIN) - IRS 1040 & State Returns

INTEGRITY

TORONTO

647 219 3110

X-CRA
Officers are
on staff.

Shawn Y. Sarvaa, CPA, CGA

2750 14th Ave., Suite 206
Markham ON L3R 0B6
ideas@sarvaacpa.ca

PROFESSIONALISM

CALGARY

403 879 7272

எதையும் தரங்கம் இதயம் உணர்வும்

- சி. நற்குணலிங்கம்

ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் தனித்தனி ஆசாபாசங்கள் இருக்கும், குணங்களும் இருக்கும். அதன் வழியில்தான் அவர்களது பயணமும் இருக்கும். அவர்கள் போகும் பாதை நல்லதா? கெட்டதா? என்பதை அவர்களாக உணரவேண்டும். யாராக இருந்தாலும் அவர்களது குணம் மாறாது. நாம் வந்து போகும் உலகத்தில் பிறந்திருக்கிறோம். நாம் எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைத்தான் செய்வோம். ஒருவரின் செயலுக்காக நாம் அவரை வெறுக்க நினைத்தால் எத்தனை பேரென்று வெறுப்பது, எத்தனை பேரென்று ஒதுக்குவது, எத்தனை பேரோடு பிரச்சினைக்குப் போவது. இதற்காக என்ன... அழுவதா? அழுது சுமப்பதைவிட ஏற்றுச் சுமப்பது சிரமம் இல்லாமல் இருக்கும். அதற்கு, எமக்கு எதையும் தாங்கும் இதயம் வேண்டும்.

ஓய்வு இல்லாது இயங்கக்கூடிய உறுப்புத்தான் இதயம். அது எதையும் தாங்கும் சக்தியைப் பெற்றுவிட்டால் வாழ்வில் நிம்மதிக்குக் குறைவில்லை. 'எதையும் தாங்கும் இதயம் வேண்டும்' என்ற சொற்றொடரைக் கூறியவர் பகுத்தறிவுச் சிந்தனையாளரான லார்ட்பைரன். 'என்னை நேசிப்பார்க்கு ஒரு பெருமூச்சு, என்னை வெறுப்பார்க்கு ஒரு புன்முறுவல். என்ன வந்தாலும் சரியே எதையும் தாங்கும் இதயம் உண்டு'. லார்ட்பைரன் கருத்து. இவர் பிரிட்டிஸ் அரசால் இங்கிலாந்திலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்டார். அவர் இங்கிலாந்திலிருந்து பிரான்ஸ்-சிற்குப் புறப்படுவதற்குமுன் டோவர் துறைமுகத்திலிருந்து புறப்பட்ட போது இக்கருத்தைக் கூறினார்.

'நடந்தவை நடந்தவையாக இருக்கட்டும், இனி நடப்பவை நல்லவையாக இருக்கட்டும். மறப்போம், மன்னிப்போம்'. இது தான் இதயத்துக்கு தேவை. உன் இதயத்தை ஒருவர் சுக்கு நூறாக உடைத்த பிறகு யோசிக்காதே, உடைந்த துண்டுகளை வைத்து மீண்டும் எழு இதயத்தைப் பக்குவப்படுத்து. தாங்கு சக்தி உள்ள இதயம் இருப்பின் எதிரிகளை எதிர்த்து நிற்கலாம், துணிந்து சென்று துரோகிகளை வெல்லலாம், சுற்றம் அழுக்காகாது. அன்பு வழியில் செல்வாய் நன்மை ஏற்படும், சில காரியங்களைச் செய்யாமல் விடலாம், செய்கின்ற பல காரியங்களை நிறைவாகச் செய்யலாம், இடியைக்கூடத் தாங்கும். 'வந்த துன்பம் எதுவென்றாலும் வாடின்றால் ஓடுவதில்லை, எதையும் தாங்கும் இதயம் இருந்தால் இறுதிவரைக்கும் அமைதி இருக்கும்' கண்ணதாசன் வரிகள். வாழ்க்கை என்றால் ஆயிரம் இருக்கும் வாசல்தோறும் வேதனை இருக்கும்.

மயக்கமா கலக்கமா...? மனதிலே குழப்பமா...? வாழ்க்கையில் நடுக்கமா...? எதுவந்தாலும் எதையும் தாங்கும் இதயம் இருந்தால் எதிர் நீச்சல் போடலாம்.

தாங்கும் இதயம் உள்ளவர் யாருக்காகவும், எதையும் மாற்றிக்கொள்ளத் தேவையில்லை. இரவு என்ற ஒன்றும், உறக்கம் என்ற ஒன்றும் இருக்கும்போது இதயம் ஏன் யோசிக்கவேண்டும். மனது என்ன நினைக்கிறதோ அதுதான் செயலாக மாறுகிறது. சிலர் நல்லதையே நினைக்க மாட்டார்கள். செயலும் அதன் வழியே. ஆரோக்கிய வாழ்வுக்கு உடல்நலம்போல், மனநலமும் முக்கியம். அனைத்து வயதினரையும் மனநலம் பாதிக்கிறது. கவலை, சோகம், வேலையின்மை, ஏமாற்றம், ஏக்கம், தொடர் தோல்வி, அதிக மதுப்பழக்கம், சண்டை, இயற்கைச் சீற்றங்கள் ஆகியவற்றால் மன அழுத்தம் உருவாகிறது. இதற்கு குறைவே இல்லை. இப்பாதிப்புக்களிலிருந்து விடுபட தாங்கும் இதயம் வேண்டும்.

வரவுகளும், செலவுகளும் வாழ்வென்னும் நியதி, துயரங்கள் பெருக்கெடுக்கத் துக்கத்தின் கணக்கு பெருக்கெடுக்கும், இருட்டுகளின் தத்துவங்கள் உறக்கத்தை மேய்க்கிறதா? வெந்துபோன சோற்றுக்குள் நீ வேகாத அரிசியா? தீண்டும் தீண்டும் துயர் தினம் தோண்டத் தோண்ட உயரும், வேண்டும் வேண்டும் உதயம் அது எதையும் தாங்கும் இதயம். எதையும் தாங்கும் இதயம் இருந்தால் முடியாது என்பதைத் தீர்மானிக்க வேண்டியவர் நீயாக இருக்க முடியாது, அடுத்தவர் அளவீடுகள் ஒரு பொருட்டல்ல, சிறிய வட்டத்தில் வாழவேண்டியவர் அல்ல நீ. வெற்றியை நோக்கிய உன் வழி சரியாக இருக்கும், துணிவு வரும், துணிந்து நின்றால் மழைநீரில் கரைந்தோடும் மணல் வீடுபோல் துன்பம் நீங்கும்.

சிலர் எதை செய்ய நினைத்தாலும் சலிப்பால் குழம்பிப்போவர். பகுத்தறிவுப் பாதையால் சரிசெய்ய நினைப்பார்கள் முடியவில்லை. சிந்திக்காமல் ஏதோ ஒன்றின்மீது சுமையை ஏற்றி வைப்பர். பின்னடைவுக்கும் தோல்விக்கும் நானே காரணம் என்பதை ஒப்புக்கொள்வர். ஆறுதல்கொள்ள முடியவில்லை. வாழ்க்கையே சவாலாக இருக்கிறது. தன்னைத்தானே குறைத்து மதிப்பிடத் தோன்றுகிறது. மனம் அலைகிறது. மனம் உறுதியடையாது தவிக்கிறது. இவை எல்லாவற்றையும் தாங்கும் இதயம் இருந்தால் வாழ்வை வெல்லலாம். காயங்கள் பட்டால் என்ன, கல்லறை திறந்தால் என்ன, காலனும் அழைத்தால் என்ன, பாவிக்கள் சிதைத்தால் என்ன, வறுமை

யில் குலைந்தால் என்ன, வாழ்க்கையே இருண்டால் என்ன எதையும் தாங்கும் இதயம் இருக்கும்வரை கலங்கமாட்டாய், கிறுங்கமாட்டாய், நிமிர்ந்தே வாழ்வாய்.

எதையும் தாங்கும் இதயம் கொண்டவர்கள் நாம் எப்படி பிறந்தோமோ அப்படியேதான் கடைசியில் மண்ணுக்குப் போவோம் என்பதைப் புரிந்து பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும் இடையில் உள்ள போராட்டங்களில் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்து வாழக்கூடியவர்கள், உணர்வுகளுக்கு அடிமையாகாமல் உணர்வுகளைத் தமக்கு அடிமையாக்கி வாழக்கூடியவர்கள், மனிதர் வாழ்வில் என்ன சோதனைகளைக் கண்டாலும் களைப்படையாது தன் பயணத்தைத் தொடர்ந்துகொண்டே இருக்கும். தாங்கிக்கொள்ளும் இதயம் இல்லாதவர்கள் தம்மைத்தாமே அழித்துக்கொள்வர், சிறிய விஷயங்களையும் பெரிதாக்கிப், பெரிதாக நினைத்து சாதகமாக முடிவெடுக்க முடியாமல் தம் உயிரை மாய்த்துக்கொள்கிறார்கள்.

‘சிக்கல்களை எதிர்கொள்ளும்போது கூடவே பல திறமைகளும் வெளிப்படுகின்றன’ அப்துல்கலாம். இது தாங்கும் இதயத்துக்குப் பொருந்தும். இந்த இதயம் சுறுசுறுப்பானது. சுறுசுறுப்பான தேனீக்கு வருத்தப்பட நேரமில்லை என்பர். மேலும் இவர்கள் தவறைச் சுட்டிக்காட்டாமல் அடிமையாக வாழ்பவர்கள் அல்ல, தவறைச் சுட்டிக்காட்டி எதிரியாக வாழ்த்துணிந்தவர். இவர்களது இருப்பின் வேர்கள் ஆழமானவை. இவ் இதயம் பற்றி பெருமைப்படலாம். அது விளையாடப்பட்டது, ஏமாற்றப்பட்டது, மற்றும் உடைக்கப்பட்டது. ஆனால், அது இன்னும் வேலைசெய்கிறது. இவர்கள் மாறிவிட்டார்கள் என்பதைவிடப் பல வலிகள் இவர்களை மாற்றிவிட்டது என்பதே உண்மை. மீண்டும் கிடைக்காதா என்று எண்ணும் அளவிற்கு ஏதோ ஒன்றை தொலைத்திருப்போம். இவர்கள் இதற்காகக் கவலைப்படமாட்டார்கள். எதை இழக்கிறோமோ அது எமக்குத் தகுதியானதல்ல எனப் புரிந்துகொள்வர்.

இவர்கள் எதையும் நினைத்து வருத்தம்கொள்ள மாட்டார்கள். எதுவும் நிரந்தரமில்லை எல்லாம் மாறிவிடும் என்றிருப்பர். உறுதி உள்ளவர் எதையும் எதிர்கொள்ள முடியும் எனத் தமக்குள் சொல்லித் தன்னம்பிக்கையை உருவாக்கிக்கொள்வர், போட்டி எல்லோருடைய வெற்றிக்காகவும் உருவாக்கப்பட்டதல்ல. ஏதாவது ஒருவரது வெற்றிக்காக உருவாக்கப்பட்டது

எனத் தேற்றிக்கொள்வர். வாழ்க்கை பலரைத் துரத்துகிறது ஆனால் இவர்களைத் துரத்த முடியாமல் இருக்கிறது. எதையும் எதிர்கொள்ளத் தயாராகுதல்தான் வெற்றிக்கான தகுதி. வளர்ச்சியில் வீழ்ச்சி என்பது ஒரு நிகழ்ச்சியே என எண்ணக்கூடியவர்கள். உங்களின் தோல்வி எங்கே ஒளிந்துள்ளது தெரியுமா? பிரச்சினைகள் வரும்போது அல்ல, பிரச்சினைகளைக் கண்டு பயந்து விலகும்போது என்கிறார் பாரதியார். இவ் வாக் கியம் இவர்களுக்குப் பொருந்தாது.

மனிதர் நோக மனிதர் வாழும் கலிகாலத்திற்கு இவ் இதயம் வேண்டும். ‘இதயம் சொல்வதைச் செய். வெற்றியோ தோல்வியோ அதைத் தாங்கும் சக்தி அதற்கே உண்டு’ விவேகானந்தர். இவர்கள் கஷ்டத்தை நன்கு கவனிப்பார்கள். ‘கஷ்டத்தை நன்கு கவனித்துப் பார், அதில் துணிவு தெரியும்’ விவேகானந்தர். இவர்கள் உறக்கம் இல்லா இரவுகளைச் சந்திக்கமாட்டார்கள். இந்த இதயத்துக்குமுன் பாம்பின் விஷம் கூடக் கிட்ட நிற்க முடியாது. இவ் இதயத்தால் விதைக்கப்பட்ட விதைகள் ஒருபோதும் அழிவதில்லை, அவை முளைத்தே தீரும். இது பதப்பட்ட இதயம் அல்லவா, பண்பட்ட இதயம் அல்லவா, இது சூழ்நிலையோடு போராடக்கூடியது, கவிழ்ந்தாலும் சமநிலைக்கு வந்துவிடுவர். தளராத இதயம் உள்ளவர்க்கு இவ் உலகில் முடியாது என்று எதுவுமே இல்லை.

இவ் இதயம் இல்லாதவர் வாழ்க்கை நிராகரிப்புகள் நிறைந்ததாகவும், விரக்திகள் நிறைந்ததாகவும், வாழ்வில் விசுவாசம் இல்லாததாகவும், வாழ்வு சோகத்தின் உறைவிடமாகவும், குடும்பத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் பலவீனமானவராகவும், பயந்த சபாவம் உள்ளவராகவும், எதிர்நீச்சல் போடமுடியாதவர்களாகவும் வாழ்வர். பேர்னாட்ஷா கூறியது போன்று சிலர் நாற்பது வயதில் இறக்கிறார்கள், ஆனால் எழுபது வயதில் தான் புதைக்கப்படுகிறார்கள். இன்றைய காலத்திற்கு இவ் இதயம் வேண்டும். எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கற்றுக்கொண்டவர்கள், இவர்களுக்கு மரணம்கூடத் தோற்றுப்போகும்.

natkunalingham@thaiivedu.com

- முடி உதிர்வை தடுப்பதுடன் புதிய முடி வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் அளிக்கிறது.
 - கபாளத்தின் பொருகைப் நீக்குகின்றது.
 - Ervamatin முடியை செழிப்பாக வைத்திருக்க உதவுகிறது

Amazon HEALTHCARE.COM
 416-264-8787
 www.4162648787.com
 2466 Eglinton Ave. East Unit 12A, Toronto ON M1K 5J8

காலம் கெட்ட கோலம்

- வேதநாயகம் தபேந்திரன்

‘எனைய அம்மா நாய்க்குச் சாப்பாடு வாங்கி வச்சிருக்கிறேன். நாங்கள் வர பொழுதுபடும். மத்தியானமும் பின்னேரமும் நேரத்துக்குப் போடு’.

பிள்ளை உவ்வளவு சாப்பாடும் என்ன விலை.

பத்தாயிரம் ரூபாவோ ?

மலைத்துப் போனாள் பரிமளம்.

காலம் கெட்டுப் போச்சு என மனதுக்குள் சொல்லிக் கொண்டாள்.

மனிதர்கள் ஒழுங்காக மூன்று நேரம் சாப்பிடுகின்றமோ இல்லையோ, பொமனேரியன் நாய்க்கு வகை வகையாகச் சாப்பாடு வாங்கிப் போட்டு சமூக அந்தஸ்து காட்டும் ஒரு பழக்கம் எமது சமூகத்தில் தொற்றிக் கொண்டு விட்டது. காசு மெத்தின குணமென்று இதனைச் சொல்லலாமா ?

இது குறித்து வெளிநாட்டிலுள்ள ஒரு நண்பரிடம் கதைத்தேன். அங்கு மனிதரை விட நாய்களுக்குத் தான் சட்ட உரிமைகள் அதிகம் என்றார். உதாரணத்துக்கு: தனது பல் வைத்தியரிடம் தான் செலவழிக்கும் பணத்தைவிட நாய்க்குரிய பல் வைத்தியரிடம் செலவழிக்கும் பணம்தான் அதிகம் என்றவர்...

ஊரைப் போல... நாய் சுமையென்று கண்காணாத இடத்தில் விட்டு விட்டு வர முடியாது. அவ்வாறு விட்டால், நாங்கள் வீடு வர முன்பாக பொலிஸ் தன்னைப் பிடிப்பதற்கு வீட்டுக்கு வந்துவிடும் என்றார்.

வீமன், பப்பி, ஜிம்மி இவை தான் முன்னாளில் எமது வீட்டு நாய்களின் பொதுவான பெயராக இருந்தது.

எமது வீட்டில் விக்ரர் என்ற பெயருடைய ஒரு கடுவன் நாய் இருந்தது. அது 1990-ன் இறுதியில் திடீரென இறந்து போனது. எனது தம்பி திருமாறன் ஒரு நாய்க் குட்டிப் பிரியன்.

தனது பள்ளித் தோழன் ஒருவனது வீடு சென்று கடுவன் குட்டி யொன்றை வாங்கி வந்தான். அதற்கு என்ன பெயர் வைப்பதென அன்றிரவுச் சாப்பாடு முடிய எமது வீட்டின் அமைச்சரவை கூடியது.

அப்போது சோவியத் ஒன்றியம் 15 நாடுகளாகப் பிரிந்து போய் ரஸ்யாவின் ஜனாதிபதியாகப் பொரிஸ் ஜெல்ட்சின் பதவியேற்ற நேரம்.

போர் தொடங்கி மின்சாரம் முற்றாக இல்லாத அந்த நாளில் சைக்கிள் டைனமோவைச் சுற்றி இரவு இலண்டன் பிபிசி கேட்போம். அன்றைய நாள் செய்தியில் பொரிஸ் ஜெல்ட்சினின் பெயரே அதிகம் அடிபட்டது.

உடனேயே தம்பி திருமாறன் சொன்னான் ‘அப்பா, அப்பா ஜெல்ட்சின் என்று பெயர் வைப்போம்’

அவன் கொண்டு வந்த நாய்க் குட்டி அதனால் ஜெல்ட்சின் என்ற பெயர் ஏகமனதாக ஏற்கப்பட்டது.

1995 ஒக்டோபர் 30 மாபெரும் இடப்பெயர்வு வந்தது. ஆறு இலட்சம் பேர் ஒரே நேரம் வீதியில் திரண்டோம். தென்மராட்சி ஊடாக வடமராட்சிப் பிரதேசம் நோக்கிய இடம் பெயர்வு. ஜெல்ட்சினை வீட்டில் அவிட்டு விட்டு அது தனக்குத் தெரிந்தபடி வாழட்டும் என விட்டோம்.

ஆனால் ஜெல்ட்சினோ எமது பின்னால் மௌனமாக ஓடி வந்தது. அது எங்கட ஏரியாவில பெரும் சண்டியன். அதற்கு அயலட்டம் முழுக்கப் பயம். ஆனால் அந்த மாபெரும் இடப்பெயர்வில் யாருக்கும் தொந்தரவு செய்யாமல் மௌனமாக வந்தது.

கிழக்கு அரியாலையிலிருந்து நாவற்குழிக் கடலைக் குறுக்காக ஊடறுத்து... எங்கே மூழ்கி இறந்து விடுவோமோவென ஏக்கத்துடன் நாம் கடந்தோம். ஜெல்ட்சினும் நீந்தி நீந்திக் கடந்தது. சூரதி சூரன் ஜெல்ட்சின் வீரமாகக் கடந்தது நின்றான்.

ஒரு முழு நாள் நடைப் பயணத்தின் பின்னர் வடமராட்சி அல்வாய் சென்றோம். ஆறு மாத காலத்தின் பின்னர் திரும்பி யாழ்ப்பாணம் வந்து வாழும் சூழல் அமைந்தது. ஜெல்ட்சினும் கூடவே வந்தது.

முன்னாளில் நாய்களுக்கு வைத்த பெயரைப் பார்த்தால் வீமன் என்ற பெயரே பெரும்பாலும் இருக்கும். பாரதக் கதையில் பாண்டவர் அணியில் உடற் பலமான ஒருவனாக வீமன்

இருந்தான். அதனால் வீமன் என்ற பெயர் வீரத்தில் சிறந்த நாய்களுக்கு இடப்பட்டது.

எமது சின்ன வயதில் நாய்க் குட்டியொன்றை வளர்க்கும் போது பசுப்பால் வைத்து வளர்ப்போம். பசுப் பாலில் சிவத்த கடி எறும்புகளை இட்டால் அதைக் குடித்து வளரும் நாய் வீரமான கடியன் நாயாக வருமென்ற நம்பிக்கை இருந்தது.

வீடுகளில் சங்கிலியால் கட்டியே நாய் வளர்ப்போம். பகலில் கட்டி விட்டு இரவானதும் அவிட்டு விட்டுப் படுப்போம். அனும தியின்றி வெளி ஆட்கள் வந்தால் கடித்துக் குதறி விடும்.

கள்ளர் காதையர் பயமின்றி நாம் வாழ... அந்த நாளில் நாய்கள் உதவின.

நாய்களின் பொல்லாத குணத்திலிருந்து வீட்டுக்கு வருவோரைக் காப்பாற்றுவதற்காக நாய் கடிக்கும் கவனம் என்ற அறிவித்தல் ஒன்று வீட்டு வாசலில் இருக்கும்.

வருடா வருடம் உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கு நாய் வைத்திருப்பதற்கான லைசென்சுக்குக் காசு கட்டி ஒரு துண்டு வைத்திருப்போம். ஒரு இலக்கத் தகடு தருவார்கள்.

நாயின் கழுத்தில் நாம் அதனைக் கட்டி விடுவோம். உள்ளூராட்சி சபைகளான மாநகர சபை, கிராம சபை, பட்டின சபை ஆகியவற்றால் வீதியில் திரியும் கட்டாக்காலி நாய்களைப் பிடிப்பதற்காக ஒரு தள்ளுவண்டிலுடன் கிராமமாக வருவார்கள்.

கழுத்தில் இலக்கத் தகடு இல்லாத நாய்களைப் பிடித்துக் கூண்டில் ஏற்றி விடுவார்கள்.

இலக்கத் தகடு இல்லாமல் பிடிபட்ட தமது செல்ல நாயை மீட்பதற்காகச் சிறுசுகள் கெஞ்சிய அழுத காட்சிகளும் கண்ணின் முன் இன்றும் நிழலாடுகின்றது.

தெருவில் திரிந்த கட்டாக்காலி நாய்களைப் பிடித்துச் சென்று சில இடங்களில் வைத்துக் கொண்டு, தென்னை மரங்களுக்குப் புதைப்பார்களாம். அது ஒரு அசல் பசளையாம்...

ஒரு சமயம் எனது வீட்டின் முன்னால் வாகனமொன்று நாய் ஒன்றை அடித்து, அது இறந்து விட்டது. தேசி மர அடியிலிருந்து 05 அடி தள்ளி அந்த நாயைத் தாட்டால் அசல் பசளையாம். தேசி நிறையக் காய்க்கும் என்று ஒரு பெரியவர் சொன்னார்.

உடனேயே உரப்பை ஒன்றில் வைத்துத் தூக்கிச் சென்று தாட்டேன். நாலைந்து மாதங்களின் பின்பாக தேசிக்காய் கொட்டோ கொட்டெனக் கொட்டியது. அது எதனால் என்று இதுவரை தெரியவில்லை.

நாய்பிடி வண்டில் வந்தால் ஊர்ச் சிறுவர்கள் எல்லாம் வீதியில் நின்று புதினம் பார்ப்போம். பின்னாளில் நாய்களைப் பிடித்துக் கொல்வது குற்றமென சட்டமே வந்தது. அதனால் நாய் பிடி வண்டில் முறையும், நாய்பிடித் தொழிலாளர் என்ற அரசாங்க வேலை முறையும் இல்லாமல் போனது.

1987-ம் ஆண்டு நடுப்பகுதி முதல் 1990 முற்பகுதி வரையில்

இந்திய அமைதிப் படைகள் எமது மண்ணில் குடிகொண்டிருந்த காலம். இரவு நேரங்களில் நாய்களின் குரைப்பை வைத்து இந்தியன் ஆமி போகிறான் எனக் கதைப்போம்.

அந்தக் காலத்திலும் அதற்கு முந்திய பிந்திய காலங்களிலும் வசதி உள்ளோர் வீடுகளுக்கு முன்மதில் மட்டும் தான் கட்டுவார்கள். பக்கத்து எல்லை பின் எல்லைகளுக்கு வேலி தான் இருக்கும்.

வேலியுடன் ஒரு பொட்டு அல்லது கடப்பு இருக்கும். வேலியின் கீழ் அரைப்பகுதியை ஒரு ஆள் போகக் கூடியதாக வெட்டினால் அது பொட்டு. அது போல் ஒரு ஆள் கடந்து போகக் கூடியதாக மேல் பகுதியை மட்டும் வெட்டினால் அது கடப்பு.

பொட்டு, கடப்பு மூலமான உறவாடல்களின் உன்னதங்களைச் சொல்லப் போனால் அது பெரும் கதை.

நம்ம கதாநாயகர் நாயும் இந்தப் பொட்டு, கடப்பு ஊடாகத் தனது எஜமானர்களுடன் அயல் வீடுகளுக்குச் செல்லும். பழகிய ஆட்களைக் கண்டால் குரைக்காது. கடிக்காது. பழக்கமில்லாத ஆட்களைக் கண்டால் மட்டுமே வெருட்டி வெருட்டிக் குரைக்கும், கலைக்கும்.

முயல், உடும்பு வேட்டைக்கென நாய்களை வைத்திருந்த காலமொன்று இருந்தது. பற்றைகள், பறுகுக்காடுகள் இருந்த காலங்களில் முயல், உடும்பு வேட்டைக்கென பழக்கப்பட்ட நாய்களுடன் திரிவார்கள். மதில்களும் கட்டடங்களும் எங்கும் வர வேட்டைக்காரர் கூட்டமும் காணாமல் போனோர் சங்கத்தில் சேர்ந்து கொண்டார்கள்.

ஊர் நாய்களுக்கு மதிப்பு இல்லாமல் போய் பொமனேரியன் நாய் வளர்த்தால் தான் தமக்கு சமூகத்தில் மதிப்பு என்ற போலிக் கௌரவம் ஒன்றும் உருவாகி உள்ளது.

கூடவே நாய் வளர்த்து நாய்க் குட்டிகளைச் சில ஆயிரம் ரூபாய்களுக்கு விற்கும் வியாபாரமொன்றும் உருவாகி உள்ளது.

வீட்டிற்குப் புதிதாக வருவோரை வெருட்டுவதற்கென்று 'காட் அறராக்' நாய் வளர்ப்போரும் உண்டு.

பரம்பரை பரம்பரையான எமது ஊர் நாய் இனத்தை இழந்து, வெளிநாடுகளிலிருந்து பெரும் தொகைப் பணத்திற்கு நாய்களை வாங்கும் பழக்கமொன்று நமது சமூகத்தில் வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது.

இதுவும் எமது சுதேசியங்களை அழித்து வெளிநாட்டில் தங்கி வாழும் ஒருவகை மாபியா வியாபாரமெனக் கூறுவோருமண்டு. அது உண்மையும் கூட. 'றெட்லேடி பப்பாசி'யிலிருந்து 'பொமனேரியன் நாய்கள்' வரை எமது பாரம்பரியத்தை அழிக்கும் நிலைக்கு வந்துள்ளது.

நாய்க் கதைகள், நாய்ப் பழமொழிகளென ஏராளம் மனதிலுண்டு.

thabendran.v@thaiivedu.com

ஊரு விட்டு ஊரு வந்து

- ஓவியர் ஜீவா

இன்று உலகம் முழுதும் தங்கள் வேர்களை விட்டு விட்டு வேறு நாடுகளில் வாழும் மக்கள் கணிசமான அளவில் இருக்கிறார்கள். இதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. இலங்கையிலிருந்து சென்றவர்களுக்கு என்ன காரணங்கள் இருந்தன என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள். பிற நாடுகளில் இருந்து சென்றவர்கள், பெரும்பாலும் அதிக வருவாய், மகிழ்வான வாழ்க்கை என்ற நோக்கங்களை நாடி செல்பவர்கள். ஏழ்மையிலிருந்தும் நடுத்தர வர்க்கத்திலிருந்தும் இப்படி சென்றவர்கள் வளைகுடா நாடுகளிலும், ஐரோப்பிய, ஆஸ்திரேலிய கண்டங்களுக்கும், இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, கனடா போன்ற நாடுகளுக்கும் சென்று அங்கேயே குடியரிமை பெறும் முயற்சி

சிகளில் இருக்கிறார்கள். தங்கள் நாட்டு வாழ்க்கை முறைகளுக்கும் குடிபெயர்ந்த நாடுகளின் வாழ்க்கை முறைகளுக்கும் உள்ள மாபெரும் வேற்றுமை, அவர்கள் வாழ்க்கையில் பெரும் பாதிப்புகளையும் கலாசார மாற்றங்களையும் தோற்றுவிக்கின்றன. இதில் பெரும் பாதிப்புள்ளாகுபவை அடுத்து வரும் தலைமுறைகளின் குடும்ப உறவுகள்!

இப்படி நாடு விட்டு நாடு சென்று வாழும் மனிதர்களை பற்றியும் ஏராளமான திரைப்படங்கள் வெளியாகியிருக்கின்றன. தமிழில் ஒரே வானம் ஒரே பூமி, 47 நாட்கள் போன்ற சில படங்கள் வெளியாகியிருக்கின்றன. சமீபத்திய தமிழ்ப் படங்களில் பாடல் காட்சிகள் பெரும்பாலும் வெளிநாடுகளில்தான் படமாசுகின்றன. மலையாளத்தில் 'அக்கரே', 'பத்தேமாரி', அங்கதச் சுவையுடன் சொன்ன 'அரபிக்கதா' போன்ற படங்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன. சமீப வருடங்களில் வெளி வந்த திரைப்படங்களில் 'இங்கிலிஷ் விங்கிலிஷ்', 'க்வீன்' போன்ற திரைப்படங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. பெரும்பாலும் இவை

புதிய பிராந்திய, கலாசார ஒவ்வாமை குறித்து அலசிய திரைப்படங்களே. சமீபத்தில் நான் பார்த்த திரைப்படங்களில் நான் ரசித்த இத்தகைய வரிசையில் வெளியானது 'சிவ் சாஸ்திரி பல்போவா'. இந்திய நடிகர்களில் நல்ல நடிகை வழங்கி வருபவர்களில் அனுபம் கெர் குறிப்பிடத் தகுந்தவர். ஆரம்பம் முதலே வயதான வேடங்களில் நடித்து வந்ததால் அவர் எப்போதுமே திரையில் வயதானவர்தான். இந்த திரைப்படத்தின் தயாரிப்பாளர்களிலும் இவர் ஒருவர் என்பது இன்னொரு செய்தி. இயக்குனர் அஜயன் வேணுகோபாலன் பிறப்பால் ஒரு மலையாளி இளைஞர். பெரும்பாலும் புலம் பெயர்ந்தவர்கள் பற்றியே இவரது குறும்படங்களும் இதர படைப்புகளும் இருந்திருக்கின்றன. இந்த திரைப்படம் முழு நீள வரிசையில் அவருக்கு முதலாவது.

சிவ் சாஸ்திரி ஓர் ஓய்வு பெற்ற வங்கி அதிகாரி. மனைவியை இழந்தவர். குத்துச் சண்டையின் பெரும் அபிமானி. தன் தணியாத ஆர்வத்தால் ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்தி நிறைய இளம் வீரர்களை உருவாக்கி வந்தவர். சில்வெஸ்டர் ஸ்டாலோன் நடித்த ராக்கி இவரது அபிமான திரைப்படம். ஓர் இளைஞன் பல இன்னல்களை கடந்து ஒரு மாபெரும் குத்துச் சண்டை வீரனாக பரிமாணம் எடுப்பது பற்றிய கதை. பல பாகங்களும் வந்திருக்கின்றன. ராக்கியின் முழுப்பெயர் ராக்கி பல்போவா. சிவ் சாஸ்திரி பல்போவா என்றே இவரும் பிறரால் அழைக்கப்படும் அளவுக்கு ராக்கி ரசிகர். தான் உருவாக்கிய அமைப்பை சகாக்களிடம் விட்டு விட்டு தன் ஒரே மகனுடன் வாழ்வதற்காக அமெரிக்க நகரான ஓஹாயோ செல்கிறார்.

தடல்புலலாக பிரிவுசாரங்கள் நடைபெறுகின்றன. பிரபல தொலைக்காட்சியில் பேட்டி எடுக்கிறார்கள். தொலைக்காட்சியின் புகழ் பெற்ற பேட்டியாளர் ரஜத் சர்மா இவரை தொலை பேசியில் அழைத்து பேசுகிறார். அமெரிக்கா சென்றவுடன், ராக்கி படத்தில் ஹீரோ ஓடி ஏறும் பிலடெல்பியா படிக்கட்டுகளில் இவரும் ஓடி ஒரு வீடியோவும் எடுத்தால் மேலும் சிறப்பாக இருக்கும். நேர்காணலுடன் இணைத்துவிடலாம் என்றும் ரஜத் சர்மா ஓர் ஆலோசனையும் கூறுகிறார்.

ஓஹாயோவில் இமிகிரேஷனில் பெருமிதமாக தன் மகனுடன் வாழ வந்திருப்பதாகவும், பிலடெல்பியா படிக்களில் ஏற்போவதாகவும் கூறும்போது கவுண்டரில் இருக்கும் அதிகாரி ஆச்சரியப்படுகிறார். அந்த படிக்களை தானும் பார்த்திருப்பதாக கூறுகிறார்.

அமெரிக்க வாழ்க்கை முறை எல்லோரையும் போல இவருக்கும் வித்தியாசமாகத்தான் படுகிறது. இவருடைய பாக்கிங் பெருமைகளை டாக்டர் மகன் கூட பெரிதாக எடுப்பதில்லை. பிலடெல்பியா குறித்த பேச்சு அவனுக்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அதை பெரும்பாலும் தவிர்க்கிறான். அதனால் என்ன பயன் என்ற கேள்வி அவனுக்கு. பேரன்கள் உலகமே வேறு. வீட்டில் இருக்கும் சாதுவான பக் நாய் இவருக்கு கலவரத்தை ஏற்படுத்துகிறது. மூத்திரம் முட்டும்போது தன் நாட்டைப்போல அவசரத்துக்கு சாலையோர மரத்தடியில் சிறுநீர் கழிக்கிறார். காவலர்களால் பிடிக்கப்பட்டு இந்திய அளவில் 5,000 ரூபாய் அபராதம் கட்டப்படுகிறது. பேரனை பள்ளிக் கூட வேனில் தினமும் ஏற்றி அனுப்பும்போது ஒரு பெண்மணியின் அறிமுகம் ஏற்படுகிறது. ஒரு குழந்தையை அவளும் வேனில் ஏற்றிவிட தினமும் வருகிறாள். இந்தியப் பெண்தான். ஹைதராபாத்காரி. குழந்தையின் பாட்டி என்று இவர்

நினைக்க, தான் அந்த வீட்டின் பணிப்பெண் என்பதை தெரிவிக்கிறாள். கேர்டேக்கர் என்ற அலங்காரமான பெயர். வீட்டு வேலை, சமையல் வேலை, பரிமாறுதல் என்று பரபரப்பான நேரங்கள். அவ்வப்போது வீட்டில் உள்ள மதுப் புட்டிகளில் மீதம் இருப்பதை தனியாக சேகரித்து வைப்பதும், மிதமாக குடிப்பதும், வாஷிங் மெஷினில் துணிகளை போடும்போது, ஆடைகளில் இருக்கும் சில்லறை பணங்களை சேகரித்து வைப்பதும் இவளது தனிப்பட்ட வேலைகள். எல்சாவுக்கும் சாஸ்திரிக்கு நல்லதொரு நாகரிகமான நட்பு மலர்கிறது. வீட்டில் செய்யும் பண்டங்களை இவருக்கும் கொண்டு வந்து தருவதுண்டு.

எல்சாவின் பாஸ்போர்ட் எஜமானர்களின் வசம் இருக்கிறது. ஒரு நாள் பூட்டப்படாத லாக்கரில் அதனை கண்டெடுக்கிறாள். மறைத்தும் வைத்துக்கொள்கிறாள். சாஸ்திரியிடம், தான் தன் குடும்பத்தை பார்க்க ஹைதராபாத் செல்ல வேண்டும் என்றும், எஜமானர்கள் விடமாட்டார்கள் என்பதால், அவர்களுக்கு தெரியாமல், கிட்டத்தட்ட தப்பிப் போக வேண்டும் என்ற நிலை. சேகரித்து வைத்த காசும் அளவாகத்தான் இருக்கிறது. டிக்கெட் எடுப்பது போன்ற விபரங்களுக்கு சாஸ்திரியின் உதவியை வேண்டுகிறாள்.

டர்ாவல் ஏஜென்ட் பணத்தை மிச்சப்படுத்த ஒரு திட்டத்தை சொல்கிறார். ஒரு குறிப்பிட்ட தூரம் வரை குறைந்த கட்டணத்தில் பேருந்தில் சென்று பிறகு விமானம் ஏறினால் செலவு குறையும் என்பதுதான் அது. அந்த பேருந்து பிலடெல்பியா

செல்கிறது என்று அறிந்து சாஸ்திரிக்கு நிலை கொள்வதில்லை. அவள் பேருந்தில் ஏறும்போது, நள்ளிரவில் இரவு உடையுடனேயே சாஸ்திரியும் வந்து நிற்கிறார். அவரை தொடர்ந்து சாலையில் ஓடி வந்திருக்கும் இப்போதைய ஸ்நேகமான பஸ் பின்னால் நிற்கிறது. பயணம் செல்லும் வழியில் எல்சாவின் பர்ஸ் கொள்ளை போகிறது, பணம், பாஸ்போர்ட்டுடன்!

காணாமல் போனவர்களை வீட்டார் தேட, இவர்கள் தஞ்சமடைவது ஒரு சூப்பர் மார்க்கெட் / பெட்ரோல் பங்க் உரிமையாளரான ஒரு இந்தியரிடம். திருட்டு குறித்து போலீசாரிடம் புகார் அளித்துவிட்டு காத்திருக்கும் வேளையில் அங்கு பணி புரிகிறார்கள். சில எதிரிகளையும் சம்பாதிக்க நேர்கிறது. தப்பிப் போன பெண் மீது ஒரு புகார் தருகிறார்கள் வீட்டார். அவளை சட்டவிரோதமாக பணியில் வைத்ததை மறைப்பதற்காக அவள் அங்குள்ள பெண் குழந்தையை சில ஆண்டுகளுக்கு முன் கன்னத்தில் அறைந்ததாக கிடைத்த வீடியோவை பயன்படுத்தி ஒரு புகார் தருகின்றனர். அதற்கு ஒரு நியாயமான காரணம் இருந்தது வேறு விஷயம். எல்சா கைதாகிறாள். சாஸ்திரியின் மகன் வந்து தந்தையை கூட்டிச் செல்கிறார்.

வழக்கு நடக்கிறது. திடீர் திருப்பமாக கன்னத்தில் எப்போதோ அறையப்பட்ட சிறுமி இப்போது சாட்சி சொல்லுகையில், எல்சாவின் பேத்தி படத்தில், தான் மீசை வரைந்ததற்காக அவள் உணர்ச்சி வசப்பட்டு தன்னை அறைந்ததாகவும் பின்னர், அறைந்ததற்காக வருந்தியதாகவும் எல்லாமே பழைய விஷயங்கள் என்று கூறி வழக்கை சுமுகமாக முடித்து வைக்கிறாள். சட்ட விரோதமாக இவர்கள் வீட்டில் பணிப்பெண்ணாகவும், காவலர் வசம் கைதியாகவும் இருந்தவள் விடுவிக்கப்படுகிறாள்.

படத்தின் முடிவு , சாஸ்திரி பிலடெல்பியா படியில் உற்சாகமாக ஏறி ஓடுவதாக அமைகிறது!

கலைப்படங்களில் நடித்து ஒரு காலத்தில் புகழ் பெற்றிருந்த நீனா குப்தா, இதில் எல்சாவாக, வெகு சிறப்பாக நடித்திருக்கிறார். உடல்மொழி, முகபாவங்கள் எல்லாமே அவருடைய நீண்ட அனுபவங்களில் சாட்சியாக அமைந்திருக்கின்றன. சாஸ்திரியின் மகன் டாக்டர் ராகுலாக, ஜாக்ஸ் ஹன்ஸ்ராஜ் இன்னொரு ஆச்சரியம். குழந்தை நட்சத்திரமாக சேகர் கபூர் இயக்கிய மாசும் படத்தில் நஸ்ருத்தின் ஷாவின் மகனாக, சிறுவனாக நடித்த அழகிய நடிகர். இதில் இரண்டு பையன்களுக்கு அப்பாவாக வருகிறார். அஜயன் வேணுகோபால் இந்த திரைப்படத்தை மிக நுணுக்கமான உணர்வுகள் கலந்து சிறப்பாக இயக்கியிருக்கிறார். இடம் பெயர்ந்து வாழ்தல் என்பது மிகவும் உணர்ச்சிமயமான விஷயம். அதை திரைப்படமாகத் தரும்போது, நிறுவெறி போன்ற விஷயங்கள் குறுக்கிட வாய்ப்புகள் உண்டு. அதையெல்லாம் மீறி இந்த படைப்பு வெளியாகியிருப்பது மகிழ்ச்சியான விஷயம்.

அமேசன் தளத்தில் இந்த திரைப்படம் காணக்கிடைக்கிறது.

jeeva@thaiveedu.com

தடம் புரளும் புலம்பெயர் சினிமாவில் ஒரு வெளிச்சம்

- ரதன்

கடந்த வருடம் (2022) மற்றும் 2023 பங்குனி கடைசி நாட்களில் இந்தியாவின் குஜராத் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த இரு குடும்பங்கள் கனடிய-அமெரிக்க எல்லையைக் கடக்க முற்பட்டபோது கடும் குளிரினால் பாதிப்படைந்து இறந்துள்ளார்கள். இறந்தவர்களுள் குழந்தைகளும் அடங்குவார்கள். கடுமையான குளிரும். அதிக பனிப்பொழிவும் நிறைந்த மனிற்றோபா, மற்றும் கியுபெக் மாகாண எல்லைகளைக் கடந்த போதே இச்சம்பவங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. முகவர்கள் இவர்களை வாகனங்களில் ஏற்றிவந்து எல்லையில் இருந்து சில மைல் தூரத்தில் இறக்கிவிடுவார்கள். இவர்கள் எல்லையை நடந்தே கடக்க வேண்டும். கடும் குளிர், உரிய உடைகள் இல்லை, குளிர்

கான காலணிகள் இல்லை. நிலமெங்கும் நிறைந்து காணப்படும் பனி இவர்கள் இறப்பதற்குக் காரணமாகிவிட்டது.

மனித இனம் தோன்றிய நாட்களில் இருந்தே, மனிதர்கள் இரையைத் தேடியும், பாதுகாப்பான இடத்தைத் தேடியும் நகரத் தொடங்கிவிட்டார்கள். காலனித்துவ ஆட்சியாளர்கள் தாங்கள் கைப்பற்றிய நாடுகளின் வளங்களைச் சுரண்டித் தங்களது நாட்டினை வளம்பெறச் செய்தார்கள். தங்களது ஆட்சியைத் தக்கவைக்கச் சிறுபான்மை இனத்தவர்களைப் பிரித்து ஆண்டார்கள். அவர்களது வெளியேற்றத்தின் பின்னர் சிறுபான்மையினங்களுக்கிடையில் தேசிய யுத்தங்கள் ஆரம்பமாகின. மறுபுறத்தில் காலனித்துவ ஆட்சி உள்ளூர் மக்களை வறுமையில் தள்ளியது. இவையிரண்டிலிருந்தும் மீட்சிபெற மக்கள் புலம்பெயரத் தொடங்கினார்கள். மேலைத் தோய ஆட்சியாளருக்கு தங்கள் வளங்களைப் பெருக்க மனித வளம் தேவைப்பட்டது. அடிமை முறை ஒழிக்கப்பட்ட பின்னர் புதிய வகையான அடிமை முறை ஒன்றை அமைப்பதற்கு

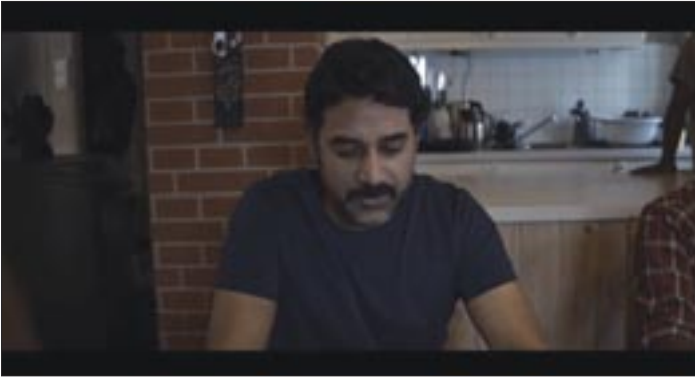
மனித வளத்தைத் தேடினார்கள். இவர்கள் தேடலுக்கு காலனித்துவ ஆட்சியில் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மீண்டும் தஞ்சம் கோரினார்கள்.

காலனித்துவ ஆட்சி புரிந்த நாடுகள், புதிய குடிவரவாளர்களை நேரடியாகப் பெறாமல், தனது நாட்டினுக்குள் அகதியாக வருபவர்களைச் சில காலம் பரீட்சித்துப் பார்த்து ஏற்றுக் கொண்டது. புதிதாக வருபவர்கள் தொழிற்சாலைகள், உணவகங்கள் போன்றவற்றில் மிகக் குறைந்த வேதனத்துக்கு வேலை செய்தார்கள்.

இலங்கையில் தமிழ் மக்கள் ஒடுக்கப்பட்டதனால் உருவான எழுச்சியின் விளைவாகப் பல இளைஞர்கள், யுவதிகள், நடுத்தர வயதினர் எனப் பல தரப்பட்டவர்களும் மேற்கு நாடுகளை நோக்கிப் புலம்பெயரத் தொடங்கினார்கள். இப் புலம்பெயர்வு என்பது இலகுவானதல்ல. முதலாவதாக இவ்வாறு புலம்பெயர்பவர்கள் இரு பொதிகளுடனேயே நாட்டை விட்டு வெளியேறுவார்கள். ஒன்று அவர்களது உடைகள் மற்றும் சில பத்திரங்கள். இரண்டாவது பொதி, இப் பயணத்துக்காகப் பெறப்பட்ட பணத்திற்கான வட்டி - புதிய நாட்டைச் சென்றடைந்தவுடன் செய்ய வேண்டிய கடமைகள். இந்தக் கடமைகள் என்பது விடுதலைப் போரினால் பாதிப்படைந்து இலங்கை, இந்தியாவில் தங்கி நிற்கும் தங்கள் நண்பர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டிய விருப்பம், குடும்பத்தினரைக் கரை சேர்க்க வேண்டிய தேவை, காதலன் அல்லது காதலியையும் புதிய நாட்டிற்கு அழைக்க வேண்டிய விருப்பம் போன்றன. இவற்றுடன் புலம்பெயர்பவர் தனது நாட்டினால், சமூகத்தினால் ஏற்பட்ட பாதிப்பின் உளவியல் தாக்கங்கள். இவற்றுடன்தான் பயணிப்பார்.

சுமார் முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் ஈழத் தமிழர்கள் தங்களது புலம்பெயர்விற்கு முகவர்களை நாடினார்கள். இந்த முகவர்கள் பற்றிப் பல விமர்சனங்கள் உள்ளன. ஒரு வகையில் இவர்களை நம்பியார், மனோகராகவே சித்தரித்துள்ளார்கள். இவர்களுக்குப் பின்னால் இவர்கள் சந்திக்கின்ற பிரச்சினைகளைச் சமூகம் கவனிக்கத் தவறிவிட்டது. பெரும்பாலான படைப்புகளும் இவர்களை வில்லத் தன்மையுடனேயே வெளிப்படுத்தியுள்ளது. இவர்களது நடவடிக்கைகள் பலவும் அதற்கு ஒத்துப் போயுள்ளமையும் மறுப்பதற்கில்லை. அ. முத்துலிங்கம் கேட்டு எழுதிய ஈழத் தமிழர் புலம்பெயர்வு சம்பந்தப்பட்ட படைப்புகளிலும் இதனைக் காணலாம். தமிழில் வெளிவந்த சில குறும் படங்களிலும் சிறு கதைகளிலும் இவ்வாறான தன்மையைக் காணலாம்.

ஆனால் இந்த முகவர்களின்றி ஈழத் தமிழரின் புலம்பெயர்வு

சாத்தியமற்றது. இன்று ஐரோப்பா, கனடா, அவுஸ்ரேலியா போன்ற நாடுகளில் வாழும் பல ஈழத் தமிழ் மக்கள் முகவர்களினூடாகவே பயணித்துள்ளார்கள். ஈழத் தமிழர்கள் இப்புவியைப் பெயர்விற்காக உலகின் அனைத்து நாடுகளினூடாகவும் பயணித்துள்ளார்கள். முப்பது, நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் புலம் பெயர்ந்த ஒவ்வொருவரிடமும் புலம்பெயர்வு பற்றிய ஒவ்வொரு கதைகள் உண்டு. இவர்கள் தாண்டாத எல்லைகள் இல்லை. இன்று போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் உக்ரேன், ரஷ்யா, உலகில் வசிப்பதற்குப் பாதுகாப்பற்ற நகரங்கள் எனக் கருதப்படும் கிங்ஸ்ரன், ஜமெய்க்கா, பிரேசில், றியோ என அனைத்து நாடுகளிலும், நகரங்களிலும் தங்கிப் பயணித்துள்ளார்கள்.

இவர்கள் எவ்வாறு பயணித்தார்கள் என்பது மற்றொரு முக்கிய விடயம். மெக்சிக்கோவினூடாக அமெரிக்க எல்லையைக் கடக்கும் பொழுது அகழியினூடாக உள்ளடையை மட்டும் அணிந்து கொண்டு, உடைகளின் பொதியைத் தலையில் சுமந்து கொண்டு நடந்து கடந்துள்ளார்கள். மறு முனையில் அமெரிக்கப் பாதுகாப்புப் படை நீண்ட துப்பாக்கிகளுடன் காவல். அவர்கள் கண்களில் படாமல் பயணிக்க வேண்டும். கழிவுகளை ஏற்றிவரும் லொறிகள் அல்லது ரக்குகளின் உள்ளறைகளில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மைல்களை, முக்கைப் பொத்திக் கொண்டு பயணித்துள்ளார்கள். பயணத்தின் முடிவில் இவர்களுடன் பயணித்தவர்கள் சிலர் மரணித்துமுள்ளார்கள். இன்றும்... மக்கள் நாடுகளின் எல்லைகளைத் தொடர்ந்து கடந்து கொண்டேயுள்ளார்கள்.

'அப்பாக்களின் ஒரு கதை' திரைப்படம் அண்மையில் நோர்வே திரையரங்கில் திரையிடப்பட்டது. இப் படமும் அகதி வாழ்வின் புலம் பெயர்வை மையப்படுத்தியது. நொன் லீனியர் முறையில் கறுப்பு வெள்ளை - நிறம் எனப் படம் மாறி மாறிப் பயணிக்கின்றது. பிரதான கதையினை இணைப்பதற்கான உரையாடல்களே நிகழ்காலத்தில் நடைபெறுகின்றது. கதை சொல்லி பிரதான கதையின் ஒரு முக்கிய பாத்திரம். எங்கள் ஒவ்வொருவரது கதையுமே பிரதான கதை தான்.

அகதியாகப் புலம்பெயர்ந்து நகரத் தொடங்கிய காலத்தில், ஐரோப்பாவில் கடும் குளிரில் ஒரு வீட்டினுள், முகவரால் வைத்திருக்கப்பட்ட இளைஞர்களுடன் ஒரு தந்தையும் உள்ளார். இவருக்கு திருமண வயதில் ஒரு மகனும் உண்டு. கதையின் ஒவ்வொரு பாத்திரத்துக்குப் பின்னாலும் ஒவ்வொரு கதையும், பல கிளைக் கதைகளும் உண்டு. வறுமை, போர், இராணுவப் பயம், பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள், வேலையின்மை, கடன் சுமை போன்ற பல சுமைகள் இவர்கள் சுமந்து பயணிக்கின்றார்கள். இவை திரையில் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. ஆனால் உணரக்கூடியதாகவுள்ளது. இவர்களுக்கான அரசியல் பார்வையும் ஒன்றல்ல. சிங்கன்னை, நவம், சபேசன், சிவம், செல்வராஜ் இவர்களுடன் ஏஜன்ட் குகன்...

பனிக் குவியல் சூழ்ந்த அந்த வீட்டில் வாழ்கின்றனர். அந்த வீடு ஒரு தீவைப் போல் தோற்றமடைகின்றது. பனிக் குவியல் அவர்கள் தங்களது சொந்த நிலத்திலிருந்து அந்நியப்பட்டு வெகு தூரத்தில் இருப்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது.

வழமை போல் ஒன்றாக இருக்கும் பொழுது, இவர்களுக்குள் முரண்பாடுகளும் வருகின்றது. ஆனாலும் ஆபத்து என்று வரும்பொழுது, அனைத்தையும் மறந்து ஒன்றுபடுகின்றார்கள்.

கடும் குளிரில் இவர்கள் இந்த வீட்டை விட்டு வெளியேறி வேறு ஒரு நாட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும். எந்த நாடு? படத்தில் ஒரு அழுத்தமான வசனம் 'நடக்கிறம், நடக்கிறம், கால் எங்கு நிற்கிறோ, அங்கு அசைலம்'.

இவர்களிடம் கடும் குளிர் அணிவதற்கான காலணிகளும் இல்லை. எவ்வாறு கடந்தார்கள்? இதுவரை கடும் குளிரில் புதையுண்டு இறந்த தமிழர்களின் எண்ணிக்கை யாரிடமாவது

உள்ளதா? எங்களிடம் கதைகளாக உலாவுகின்றது. இவர்களை வழிநடத்தும் ஏஜன்டின் நிலை என்ன? அவரே கூறுகின்றார், 'இந்த வரலாற்றில் நாங்கள் எப்படி வாறம்?'. வழமைக்கு மாறாக பிரேம் ஏஜன்ட் குகனை ஒரு நேர்மையானவராகப் பதிவு செய்துள்ளார். ஏஜன்ட் சந்திக்கும் பிரச்சினைகளையும், புதிய பாதைத் தேர்வுகளுக்கு இவர்கள் கொடுக்கும் விலையையும் பிரேம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இவரது அனைத்துப் படங்களிலும் பாத்திரங்களின் பன்முகத் தன்மை வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. குறிப்பாக எதிர்மறைப் பாத்திரங்களை பிரேம் சிறப்பாகப் பகுப்பாய்வு செய்கின்றார். இத் தன்மை பிரேமை ஏனைய புலம்பெயர் படைப்பாளிகளிடமிருந்து வித்தியாசப்படுத்துகின்றது.

ஒரு சமூக உணர்வுள்ள படைப்பாளியாகப் பிரேம் 'அப்பாக்களின் ஒரு கதை'யில் வரலாற்று உண்மைகளைக் கசப்பான யதார்த்தங்களின் ஊடாகப் பதிவு செய்துள்ளார். அப்பா என்பது போர்ச் சமூகத்தின் குறியீடாகவும் உருவகமாகவும் வெளிப்படுகின்றது. பயணிகளின் மத்தியில் ஏற்பட்ட விரக்தி, நம்பிக்கையின்மை, இயலாமை, கோபம் போன்றவை போரினாலும், அரசினாலும் ஏற்படுத்தப்பட்டவை.

இறுதியாக இவர்கள் வெளியேறி எல்லையைக் கடப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்து முடித்து, வெளிக்கிடவேண்டிய நாளில் தந்தை இறந்து விடுகின்றார். தந்தையின் இறப்பு இங்கு ஒரு சமூகத்தின் இறப்பாக வெளிப்படுகின்றது. அந்நியமாதல் இங்கு ஆரம்பமாகின்றது. இன்றைய புலம்பெயர் ஈழச் சமூகத்திலிருந்து அந்நியப்பட்டேயுள்ளது.

பயணிப்பவர்கள் அனைவரும் ஆண்கள். இது யாழ்ப்பாணச்

சமூகத்தின் ஆணாதிக்கத்தின் மீதான விமர்சன வெளிப்பாடா?

இப் படத்தில் ரூபன் சிவராஜா, பத்மாகரன் இராசதுரை, பார்த்தீபன் அருளம்பலம், தயகுமார் வீரசிங்கம், முருகதாஸ் தாமோதரம்பிள்ளை, மயூரன் ஆனந்தராஜா, தாஸ் குகதாஸ், சார்ல்ஸ் சந்தியாபிள்ளை, செவ்வந்தி சுரேஸ் குமார், உஷா முருகதாஸ் ஆகியோர் நடித்துள்ளனர். குறிப்பாக ரூபன் சிவராஜா, ஏஜன்ட் ஆகியோர் மிகவும் சிறப்பாக நடித்துள்ளனர். துரண்ணியம் கலையரங்கம், பனை திரையரங்காடிகள் இப்படத்தைத் தயாரித்துள்ளனர். தொழில்நுட்பக் குறைபாடுகள் ஆங்காங்கே வெளிப்படுகின்றன. அவற்றைத் தவிர்த்தால் இன்னமும் சிறப்பாக இருக்கும்.

இப் படத்தை நெறியாள்கை செய்த பிரேம் சிவசாமி பிரேம்-ராஜ் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகக் காலத்தில் நாடகத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். நோர்வேக்குப் புலம்பெயர்ந்த பின்னர், புலம்பெயர் சிறு சஞ்சிகையினுள் முக்கியமான ஒரு சஞ்சிகையான சுவடுகள் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழு உறுப்பினர். 1989-ல் ஒரு நண்பனின் கதை குறும்படம் இவரது முதலாவது படைப்பு. தீவிர இலக்கிய, நாடக ஈடுபாடு கொண்ட பிரேம் இதுவரை மூன்று படங்களை இயக்கியுள்ளார். இந்த மூன்று படங்களும் புலம்பெயர் படங்களில் முக்கியமானவை.

‘ஒரு யாழ்ப்பாணத்துக் கதை’ இவரது இரண்டாவது படம். இப் படத்தில் கமலினி பாத்திரம், இதுவரை வெளிவந்த புலம்பெயர் படங்களில் முக்கியமான பாத்திரம். குடும்ப நலனுக்காக நோர்வேயிலிருந்து வந்தவனுக்குக் கட்டாயத் திருமணமாகி நோர்வேக்கு வருகின்றார் கமலினி. தனது பிள்ளைகள் வளர்ந்த பின்னர், தனக்கான வாழ்க்கையைத் தேடிச் செல்கின்றார் கமலினி. இவ்வாறு துணிச்சலான கமலினியை பிரேம் வெளிப்படுத்தி, பல கமலினிகளுக்காகக் குரலெழுப்பியுள்ளார். கமலினியின் கணவன், கமலினியைக் கட்டாயப்படுத்தி திருமணம் செய்த போதும், கமலினியின் அன்பைப் பெறமுடியாமல் போய்விட்டது. அவரின் உளச் சிக்கல்களையும் பிரேம் வெளிப்படுத்தத் தவறவில்லை. குடும்பம் என்ற அமைப்பையே பிரேம் கேள்விக்குறியாக்கியுள்ளார்.

பிரேமின் முதலாவது படம் ‘என்னோற்றான் கொல்’.

ஓஸ்லோவிலிருந்து பல மைல்களுக்கப்பால் வாழும் ஒரு நகரில், எண்ணிக்கையளவில் 50 தமிழ்க் குடும்பங்களே உள்ளன. அங்கிருந்து வெளிவந்துள்ள படமே ‘என்னோற்றான் கொல்’.

நோர்வேயில் தமிழ்க் குடும்பம் ஒன்றில் பிறந்து வாழும் பாடசாலை மாணவன், லண்டனுக்குச் செல்வதாகக் கூறிவிட்டு, சவூதி அரேபியாவிற்குப் போதைப் பொருட்களைக் கடத்துகின்றான். நோர்வேயில் அவனது பெற்றோரின் 25-வது ஆண்டு திருமண பூர்த்தி நிறைவை விமரிசையாகக் கொண்டாட உளரே கூடியுள்ளது. அப்பொழுது அவர்களுக்கு, உங்களது மகனைச் சவூதி அரேபியப் பொலிஸ் கைது செய்து விட்டார்கள் என்ற செய்தி கிடைக்கின்றது. அதன் பின்னர் நண்பர்கள் உறவினர்களை அக் குடும்பத்தை விட்டுப் பிரிகின்றார்கள். சில வாரங்களில் அவர்களது மகனுக்கு மரணதண்டனையை சவூதி நிறைவேற்றுகின்றது.

தந்தை செய்தியறிந்து மாரடைப்பால் காலமாகி விடுகின்றார். தாயார் தன்னை அறைக்குள் முடக்கிக் கொள்கின்றார். இவர்களுக்கு ஒரு மகனும் உண்டு. அவரது வாழ்வு சிக்கலாகின்றது. தாயார் தற்கொலைக்கு முயற்சி செய்து, வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்படுகின்றார். இவர்களுக்கு உதவி செய்யும் தமிழ் வழக்கறிஞர், தாயாருக்கு ‘உங்களது மகளைக் கவனிக்க வேண்டும். அவவும் உங்களது பிள்ளை. நீங்கள் அனைத்தையும் மறந்து புதிய வாழ்வு வாழ வேண்டும்’ என்று ஆலோசனை கூறுகின்றார். தாயும் மகனும் தங்களது அன்றாட வாழ்விற்குத் திரும்புகின்றனர்.

புலம்பெயர் வாழ்வில் பெற்றோருக்கும், பிள்ளைகளுக்கும்மான வாழ்வின் சிக்கல்களுக்கான ஓர் உரையாடல் வெளியை இப்படம் உருவாக்கியுள்ளது. அண்மைக் காலங்களில் பல தமிழ் இளைஞர்கள், யுவதிகள் போதைப் பொருள் பாவனையால் இறந்துள்ளனர். பெரும்பாலான பெற்றோர், பிள்ளைகளை கல்வி, திருமணம் போன்ற விடயங்களைத் தீர்மானிக்கின்றனர். தாங்கள் காதலித்துத் திருமணம் செய்திருப்பார்கள். பிள்ளைகள் காதலிக்கத் தடையாகவிருப்பார்கள். ஆண் பிள்ளைகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தல் இன்னமும் தொடர்கின்றது. இதன் விளைவுகளை இன்று புலம்பெயர் நாடுகளில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இது நோர்வேயில் மட்டுமல்ல. கனடா, இங்கிலாந்து, ஐரோப்பா போன்ற நாடுகளிலும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. தற்கொலைகள், போதைமருந்துப் பாவனை, Gangs போன்றன ரீனேஜ் பிள்ளைகளின் தேர்வாகிவிடுகின்றது.

இப் படத்தில் தமிழ்க் குடும்ப அமைப்பின் சிக்கல்களை அழகாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இப் படத்தில் நடித்தவர்கள் எவரும் தொழில்முறை நடிகர்களல்ல.

சிவசாமி பிரேம்ராஜின் படங்கள் வரலாற்று உண்மைகளைக் காட்சிப்படுத்துகின்றன. இவரது பாத்திரங்களுடன் இணைந்து பயணிக்கின்றோம். ஏனெனில் அங்கு எங்களது முகங்கள் தெரிகின்றன. இவர் படமெடுக்கும் முறை, பிம்பப்படுத்தல், பாத்திரங்களை இயல்பாக்கும் தன்மை போன்ற விடயங்கள்... இப்படங்கள் எமது சினிமா என எண்ணத் தோன்றுகின்றன. இப் படங்கள் மீது தொடர்ச்சியாக உரையாடப்பட வேண்டும். புலம்பெயர் சினிமாவின் ஆரோக்கியமான போக்கிற்கு இது உதவும்.

rathan@thaiveedu.com

அனோஜனின் 'சதைகள்' : ஒரு வாசிப்பனுபவம்

- ஜிஃப்ரி ஹாசன்

ஈழத்தின் புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளில் கவனத்தையீர்க்கும் படைப்பாளியாக எழுந்து வருபவர் அனோஜன் பாலகிருஷ்ணன். அவர் 1992-ல் பிறந்திருக்கிறார். எனவே, அவர் ஒரு மிக இள வயதுப் படைப்பாளி. அவரது வயதை ஒத்தவர்களின் இலக்கியப் பிரதிநிதி அவர். அவரது சதைகள் சிறுகதைத் தொகுப்பு தமிழ்ச் சிறுகதை வெளியில் அவரது பெயரை பதிவு செய்கிறது. ஓர் ஆழமான வாசிப்பில் சில பல வீனங்களைக் கொண்ட பிரதியாகவும், பலவீனங்களைக் கடந்த

துசெல்ல எத்தனிக்கும் பிரதியாகவும், நம்பிக்கை தரும் பிரதியாகவும் சதைகள் தோற்றங்கொள்கிறது.

அனோஜனின் கதை சொல்லும் நுட்பமும் அதற்கான மொழியும் அவரை ஈழத்தின் புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளில் நம்பிக்கை தரும் ஒருவராக அறிவிக்கிறது. எனினும் கதை சொல்வதற்கு ஒரு கவித்துவமான மொழி வெளிப்பாட்டை மட்டுமே அவர் சார்ந்திருப்பாரேயானால் அடுத்த கட்டத்தை நோக்கிய அவரது நகர்வு மிகவும் சவாலானதாகவே இருக்கும்.

ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்று வழி நோக்கும்போது, ஒரு

காலத்தில் முற்போக்கு அணி கோலோச்சியிருந்த காலம் இருந்தது. தனிமனித அகம் சார்ந்த படைப்புகளைப் புறக்கணித்த அமைப்பு சார்ந்த ஒரு படைப்பியக்கத்தை ஈழத்து இலக்கியத்தில் அது பெரிதும் ஊக்கப்படுத்தி இருந்தது. அந்த நிலையை உடைத்துக்கொண்டு எஸ்.பொ. வெளிப்பட்டார். அதனை நற்போக்கு என்று சொன்னார். முற்போக்குக்கு எதிரான இலக்கிய இயக்கமாக அதனை அறிவித்தார். இந்தப் பாதை நமது இலக்கிய மரபில் ரகுநாதனால்தான் முதன் முதலில் இடப்பட்டது. இந்தப் பாதையில் தீவிரமாக எஸ்.பொ. தொடர்ந்து இயங்கினார். இந்த இரு தொடர்ச்சிகளுமே சரிவர இல்லாத ஒரு தேக்க நிலையில்தான் இன்று ஈழத்து இலக்கியம் உள்ளது.

ஈழத்தின் இன்றைய இளம் தலைமுறைப் படைப்பாளிகள் குறிப்பாக வடபுலப் படைப்பாளிகளில் அநேகமானோர் இந்த எஸ்.பொ.-வின் அணிசார்ந்த படைப்புகளை படைப்பது போல் ஒரு தோற்றம் உள்ளது. இது எந்தளவு உண்மையானது என்பது விரிவான ஆய்வுக்குரியது.

அனோஜனின் 'சதைகள்' தொகுப்பும் தனிமனித அகம் சார்ந்த படைப்புகள் தான். ஒரு தனிமனிதர் சமூகத்தோடும், தன் சுயத்தோடும் கொள்ளும் உறவும் முரணுமே அவரது கதைகளைத் தீர்மானிக்கும் மையப்புள்ளியாகவுள்ளது. இந்தப் புள்ளியிலிருந்து வெகுசிலவான மீறல்களும் நடந்தே இருக்கிறது.

சதைகள் தொகுப்பிலுள்ள முக்கால்வாசிக் கதைகள் இளைஞர்களின் அகவுலகையும் அவர்களின் பாலியல் சார்ந்த மனக் கொந்தளிப்புகளையும் பேசுவதானது. அவர் உருவாக்கும் இளைஞர்கள் நமக்கு அந்நியமில்லாத நமக்குள்ளே இருப்பவர்கள்தான். இளைஞர்களின் அந்தரங்க அனுபவங்களையும், உணர்வுகளையும் அவற்றின் எல்லைகளை மீறி ஒரு பொதுத்தளத்தில் காட்சிப்படுத்துகின்றன அனோஜனின் கதைகள். அவை மிக மலினமான பால்வேட்கை சார்ந்த உணர்வுகளாக இருந்தாலும் அந்த உணர்ச்சி பூர்த்தியான தன் பின் அவர்கள் அடையும் மன விடுதலை மனிதர்களை ஒரு உன்னத தரிசனத்தை நோக்கி நகர்த்தக்கூடியது. ஃப்ராய்ட் வகுத்த நனவு மனதுக்கும் நனவிலி மனதுக்குமிடையிலான மனப் போராட்டங்கள் - சஞ்சலங்கள், உள்மனவெழுச்சியும் எதையும் எளிதில் உணர்ந்துகொள்ள முடியாத வெறுமையும் என மனித மனத்தின் கதையாகவும் உடல் சார்ந்த வேட்கையின் கதைகளாகவும் ஒரு சமச்சீரான தளத்தில் சதைகளின் கதைகள் பின்னப்பட்டுள்ளது.

ஃப்ராய்ட் சொன்ன நனவிலி மனதில் நாம் அமுக்கி வைத்த

பால்வேட்கைகளின் கட்டற்ற வெளிப்பாடுகள் இவரது கதா பாத்திரங்களை எப்போதும் ஒரு சீரான மனநிலையிலன்றி பரபரப்பானவர்களாகவே அலையவைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ஏதோ ஒரு குற்றவுணர்ச்சி அவர்களை அந்த வேட்கையிலிருந்து மிக எளிதாகவும் விரைவாகவும் வெளியேற்றி விடுகிறது. அதற்குப்பின் அவர்கள் அடையும் மன விடுதலையுடன் கதைகளும் நிறைவுபெறுகின்றன. இந்த வகையில் பார்க்கும் போது அனோஜன் எஸ்.பொ.-வின் நற்போக்கு அணியின் தொடர்ச்சியாகத் தெரிகிறார்.

அவரது 'வேறயாக்கள்' எனும் கதை சாதி, காதல், இரத்த உறவுத் திருமணம் எனும் மூன்று தளங்களையும் ஒரே புள்ளியில்

இணைத்துச் செல்கிறது. எடுத்துரைப்பு முறையில் ஒரு புதுமையான முயற்சி கதைக்குள் தெரிகிறது. ராஜேந்திரன், மகிழ்வினி எனும் இரு கதாபாத்திரங்கள் தங்கள் காதல் உறவை வெளிப்படுத்தும் நுட்பம் இதுவரை நாம் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் கண்டிராத ஒன்றுதான். ஆனால் தமிழ் திரைப்படங்களில் இது போன்ற உத்திகளைக் காண முடியும். அதேநேரம் இக்கதையின் மொழி வாசகரை பிரதியோடு பிணைத்துவிடும் ஒரு மர்ம அழகியலைக் கொண்டிருக்கிறது. இது போன்ற ஒரு கதைக்கு இப்படியான ஒரு மொழி அமைவது தமிழ்ச் சிறுகதைக்கு புதுமையானதுமல்ல. இவரது கதைமொழியின், நடையின் அழகியல் இந்தக் கதையில் உக்கிரம் பெறுமளவுக்கு ஏனைய கதைகளில் அதேயளவு உயர்ச்சி கொள்வதில்லை.

'அசங்கா' சுற்றிவளைப்புகள் அதிகமுள்ள ஒரு கதை. மையச் சம்பவமோ அல்லது சிதைவான சம்பவங்களோ என ஏதும்ற்று அலையும் அழகியல் மட்டுமே இந்தக் கதைக்குள் உள்ளது.

காமம் சார்ந்த சித்தரிப்புகள் கதையை ஆக்கிரமித்திருக்கிறது. அசங்கா எனும் சிங்களப் பெண்ணுடன் கதை சொல்லி கொண்டிருக்கும் உறவு காமம் எனும் இழையால் பின்னப்பட்டுள்ளது. காமத்துக்கு அப்பால் அந்த உறவில் எந்த அர்த்தமும் இல்லை. அசங்காவை விட்டு விலகிவிட வேண்டும் என்ற மனத் தத்தளிப்பு கதைசொல்லிக்குள் எப்போதும் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. ஆயினும் இந்தப் பதட்டம் அவனுக்குள் காதலின் வழியாகவன்றி காமத்தின் வழியே வந்தது தான்.

அசங்காவின் மகளான நிமினியின் பூனை கதைசொல்லியின் மனச்சாட்சியினதும் குற்றவுணர்ச்சியினதும் குறியீடாகவே வருகிறது. காமம் இங்கு ஒரு மிருகமாக சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கதைசொல்லியின் கார்ச் சக்கரத்துக்குள் அகப்பட்டு இறந்து போகும் பூனையுடன் கதைசொல்லிக்கும் அசங்காவுக்குமிடையிலான உறவில் ஒரு மாற்றம் ஏற்படுகிறது. அசங்கா மீதான அவனது காமம் அடங்கி அவளிலிருந்தும் அவன் ஒதுங்கிச் செல்கிறான். இந்த உளமாற்றம் பூனையின் இறப்போடுதான் நிகழ்கிறது. கதையில் பூனையின் இறப்பும் கதைசொல்லியின் மனமாற்றமும் ஒரே நேரத்தில் நிகழ்கிறது. இதுவொன்றே காமம் எனும் ஒரு தீவிர உணர்ச்சியால் மட்டுமே அவன் இயக்கப்பட்டிருக்கிறான் என்பதை வாசகர் உணர்ந்துகொள்ளப் போதுமானது.

கதையில் பூனையின் இறப்பை கதைசொல்லிக்கு அசங்கா மீதிருந்த தீவிர காமத்தின் இறப்பாக காண்கிறார் வாசகர். நிமினியின் பூனை இறக்கும் அதே கணத்திலிருந்து அவன் தனக்குள்ளிருந்த சிக்கலான காம உணர்ச்சியிலிருந்து முற்றாக விடுதலை பெறுகிறான். இந்த விடுதலை அவனை ஒரு மனிதனாக்கிவிடுகிறது. அதன் பின்னர் அவன் அன்பின் ஆழத்தையும், உறவின் தரிசனத்தையும் அடைந்துகொள்கிறான். கதைசொல்லி வந்தடையும் இந்தப் புள்ளிதான் இந்தக் கதையும் கூட. அதற்குமேல் இந்தக் கதை வாசகருக்கு வேறொன்றையும் சொல்வதில்லை என்றே நினைக்கிறேன்.

இக்கதையை இயக்கிச் செல்லும் 'உணர்ச்சி' தொடக்கத்தில் 'காமம்' என்ற கடுமையான உணர்ச்சியிலிருந்து மீண்டு ஒரு விடுதலை உணர்ச்சியடையும் ஒருவர் பற்றியது. கதைசொல்லியின் வெறும் பிரமைதான் கதையை முழுவதும் பரவியிருப்பது.

'அசங்கா', 'சதைகள்', 'பேஸ்புக் காதலி', 'இதம்' போன்ற முக்கால்வாசிக் கதைகள் பெண்ணின் உடலைக் கொண்டாடும் கதைகளாகவே உள்ளன. பெண் உடல் இக்கதைகளில் வெறும் சதையாகவே நோக்கப்படுகிறது. எனினும், சில கதைகளில் கதை சொல்லி அடையும் ஒரு தரிசனத்தின் மூலம் பெண்ணுடல் சதை எனும் பால்வேட்கை சார்ந்த நோக்கிலிருந்து வேறொரு நோக்குக்கு கொண்டு செல்லப்படுகிறது.

'அசங்கா' கதையில் வரும் ரப்பர் தோட்டம் பற்றிய மிகையான விபரணங்கள் கதையின் விசையான நகர்வுக்கு எந்தவித பங்களிப்பையும் ஆற்றாது ஒரு தட்டையான அந்நியமான விபரணமாக எஞ்சுகிறது. அசங்காவில் மட்டுமல்ல ஏனைய கதைகளிலும் இதுதான் நிகழ்ந்துள்ளது. அனோஜன் தனது கவித்துவமான நடைமேல் கூடுதல் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டதன் விளைவுதான் இது. ஒரு கவிஞருக்கு அது அசாதாரண வெற்றி.

றிகளை ஈட்டிக்கொடுக்கலாம். ஒரு எழுத்தாளர் கதை மீது அல்லது கதைகள் மீதுதான் கூடுதல் கவனத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. எனவே அனோஜன் கதைகளை விட கவிதைகள் சிறப்பாக எழுதக்கூடும் என அனுமானிக்கிறேன்.

ஈழத்தின் புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளின் படைப்புகளில் சிங்களப் பெண்கள் காமத்தின் பிரநிதிகளாகவும் சதைப் பிண்டங்களாகவுமே அதிகம் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். இளங்கோ, ராகவன், அனோஜன் என அந்தப் பட்டியல் நீள்கிறது. இளங்கோவின் 'கொட்டியா' கதையிலும் சிங்களப் பெண்ணின் 'சதையும் உடலுமே' மையங்கொள்கின்றன. அதன் பின்னால் மிகவும் மௌனமாகவே காதல் நெளிந்து வருகிறது.

மனித வாழ்வு சார்ந்த தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் மரபார்ந்த சித்தரிப்புகளான கதைகள் அனோஜனுடையவை. ஈழத்தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் 80-களுக்குப் பின்னர் உக்கிரமாக வெளிப்பட்ட அரசியல் பரிமாணத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட முற்றாகவே விலகி நிற்கின்றன அனோஜனின் கதைகள். 'அண்ணா' எனும் கதையில் மெல்லிதாக தமிழ் விடுதலை இயக்கமொன்றின் மீதான விமர்சனம் வருகிறது.

மையமாக வட இலங்கையின் புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளின் கதைகளில் வெளிப்படும் பாலியல் சார்ந்த சித்தரிப்புகளே அனோஜனின் கதைகளிலும் விரவி இருக்கிறது. இந்த பாலியல் விபரிப்புகள் கதையின் தவிர்க்க முடியாத விபரணங்களன்றி மிக மேலோட்டமான வெறும் வாசக ஈர்ப்புக்கான உத்தியாக மட்டுமே படுகிறது. மனித வாழ்வின் நுண்மையான அனுபவங்களின் ஓர் அந்தரங்கப் பக்கமாக அது வெளிப்படும் இடங்களில் மட்டுமே பாலியல் விபரணங்கள் உயிர்ப்புள்ளவையாக அமையும் என்பதே என் அனுமானம். வாசகரைக் கவர்வதற்கான பாலியல் விபரிப்புகள் ஒரு தேய்வழக்கு உத்தியாக இன்று மாறியுள்ளது. வடபுலத்தின் புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளிடம் இந்தப் பாலியல் விபரிப்புகள் தாராளமாக இருக்கின்றன. இந்தத் தேய் வழக்கு உத்தியிலிருந்து அவர்களின் படைப்புகள் அடுத்த கட்டத்தை நோக்கி எழுச்சியுற வேண்டும்.

தொகுதியின் அதிகமான கதைகள் ஒரு மையப் புள்ளியில் சுழல்தல் எனும் நவீனத்துவப் போக்கை மீற முனைபவை. 'ஜூட்', 'அண்ணா' போன்ற கதைகளில் இந்த குணாம்சம் உள்ளது. 'ஜூட்' எனும் கதை 'ஜூட்' என்ற நாயின் கதையாகவும், போஸ்ட் மாஸ்டர் ராஜரத்தினத்தின் கதையாகவும், கீர்த்தனா-சியாமளன் கதையாகவும் திரிநிலை வடிவங்கொள்கிறது.

அனோஜனின் சில கதைகளில் காலம் ஒரு சமநிலையானதாக, ஒரு சீரானதாக நகர்வதில்லை. ஒரு கட்டத்திலிருந்து இன்னொரு தொலைதூரக் கட்டத்துக்கு ஒரு நொடியில் தாவிச்சென்று விடுகிறது. ஆனால், பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் அந்த இயல்பு அவரால் பின்பற்றப்படுவதில்லை.

'சிவப்புமழை' ஓர் அறிவியல் சிறுகதை. ஈழத்துச் சிறுகதை வெளியில் அறிவியல் கதைகளுக்கான முயற்சிகள் மிகவும் அபூர்வமாக நிகழ்பவை. நவீன அறிவியல் முன்னேற்றத்தின் பின்னுள்ள சூழ்ச்சிகளும், போலித்தனங்களும், தன்னகங்கா

ரங்களும் சிவப்புமழையில் பேசப்படுகிறது.

தமிழ் இலக்கியத்தின் விரிந்த பரப்பில் இன்றைய அதன் வளர்ச்சியையும் அனோஜனின் இத்தொகுப்புக்குப் பின்னரான கதைகளையும் வைத்துப் பார்க்கும் போது அனோஜன் ஈழத்தின் மிக முக்கிய புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளியாகவே தெரிகிறார்.

jiffy.hassan@thaiveedu.com

கொட்டியா நூல்தம்

மொடிபெயர்ப்புச் சிறுபித்தி

வெளியீட்டு நிகழ்வு

நாள்: 22-10-2023 (சூயிற்றுக்கிழமை) நேரம்: மாலை 5.00
இடம்: தமிழ் இசைக் கலாமன்றம், ஸ்காப்ரோ

வரவேற்புரை: திரு. த. சிவபாலு
தலைமையுரை: பேராசிரியர், நா.கப்பிரமணியன்
சிறப்புரை: பேராசிரியர், அமுது ஜோசப் சத்திரகாந்தன்

வாழ்த்துரைகள்:
பேராசிரியர், பாலகந்தரம் இளையதம்பி
கலாநிதி பால, சிவகடாட்சம்
கலாநிதி செல்வநாயகி பூந்தான்
கவிஞர், மாலினி ஷைத்தன் சி.சண்முகராஜா
கவிஞர், அகனி கரேஸ்

வெளியீட்டுரை: வைத்திய கலாநிதி இ.லம்போதரன்

உரையாளர்கள்:
கலாநிதி பார்வதி கந்தசாமி
கலாநிதி ஷைதினி தயாநிதி
வைத்திய கலாநிதி மேரி கியூரி போல்

நன்றியுரை: திரு. அகில் சாம்பசிவம்

Thamil Isai Kalaamanram
1120 Tapscott Rd #3, Scarborough, ON M1X 1E8
தமிழ் இசைக் கலாமன்றம், ஆயில் சாம்பசிவம் : 001 416 8226216

சினிமா: பார்த்ததும் கேட்டதும்

இரசனைக்குறிப்பு

- அன்னலட்சுமி இராஜதுரை

திரைப்படக் கவர்ச்சியில் சிக்காதவர் எவருமில்லை எனலாம். அதிலும் இளவயதினரைப் பற்றிக் கூறவே வேண்டியதில்லை. நூற்றாண்டைக் கொண்டாடிய இந்திய சினிமாப் படத்துறை இளையோரியடையேயும் நடுத்தர வயதினரியடையேயும் கொண்டிருக்கும் செல்வாக்கு அதி உச்சம். இந்நிலையில் ஏனைய தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழ்கின்ற நாடுகளைப் போல் எமது நாடும் தமிழ்நாட்டுத் திரைப்படச் செல்வாக்கில் முழுகிய ஒன்று எனக் குறிப்பிடுவதில் தவறில்லை.

மேலும் அழுத்திக் கூறுவதானால் தென்னிந்தியத் திரைப்படத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு அதாவது, வர்த்தக ரீதியான வளர்ச்சிக்கு எமது தேசிய வானொலியான இலங்கை வானொலி துணைசெய்தது. அது மும்முரமாகச் செயற்பட விளைந்த அல்லது சேவையை விஸ்தரிக்க முனைந்த அந்த 1950-களின் பிற்பகுதியில் நேயர்களை மகிழ்ச்சிப்படுத்தி கவரும் நோக்கில் திரைப்படப் பாடல்களையும் அதனோடு இணைந்த தகவல்களையும் ஒலிபரப்பத் தொடங்கியது. இதில் இருந்து ஆரம்பித்த இவ்விருப்பானது வேகம் பெற்றிருப்பதை மறுக்க முடியுமா? பிற்காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற தனியார் வானொலிகளும் இதில் அடக்கம்.

மேலும் பாடல்களை ஒலிபரப்பத் தொடங்கியதில் இருந்து பாடியவர், பாடலாசிரியர், இசையமைப்பாளர் பெயர்கள், பாடல் இடம்பெற்ற திரைப்படம் என ஆரம்பித்து ரசிகர்களின் ஆவலை மேலும் தூண்டும் வகையில் படிப்படியாகப் புதிய திரைப்படங்களின் அறிமுகம் அவற்றில் நடிக்கும் நடிக்கர்களின் அறிமுகம், அவர்களின் குரல்களைச் செவிமடுத்து மகிழும் படியாக இடம்பெற்ற நேர்முகங்கள் மற்றும் விபரங்களின் அறிவிப்பு எனத் தொடர்... இலங்கை வானொலி இது விடயத்தில் கொண்டிருந்த பங்கு அபாரமானது என்பதைக் கூற வேண்டியதில்லை.

அத்துடன் இன்றுவரை வானொலிகளில் தொடரும் நேயர் விருப்பம் அந்த ஆர்வத்தின் அடிப்படையில் பிறந்த ஒரு பரிணாமம் என்பதனையும் கூறவேண்டும். கரும்பு தின்னக் கைக் கூலியா? நமது நாட்டு ரசிகர்களின் சினிமா ஆர்வத்தைத் புரிந்து கொண்டு தமிழகத் திரைப்படத் துறையினர் ஆதரவாக நடந்து கொண்டதும் தெரிந்ததே.

மற்றொரு முக்கிய விடயத்தையும் நினைவில் கொள்ள வேண்

டும். தமிழகத்தில் திரைப்படங்கள் தயாரிக்க ஆரம்பித்த அந்த 1950-களின் ஆரம்பத்திலேயே புதிய திரைப்படங்களில் நடிக்க முன்வந்த நடிக்கர்கள், தயாரிப்பாளர்கள், இயக்குநர்கள் குறித்த புகைப்படங்கள் மற்றும் அறிமுகங்கள், திரைப்படங்கள் குறித்த விபரங்கள் ஆகியவற்றை மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கில் சஞ்சிகைகளும், சிறு பத்திரிகைகளும் கவர்ச்சிகர அமைப்பில் வெளிவரத் தொடங்கியமையும் தெரிந்ததே. குண்டுசி, பேசும் படம், கலை, கலைக்கதிர் உட்படச் சில சஞ்சிகைகள் வண்ணமயமாக வெளிவந்து மக்களைக் கவர்ந்தன.

தொடர்ந்து நாளிதழ்களின் வாரப்பதிப்புகளும் சினிமாவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தன. சினிமா பின்னர் தினப்பதிப்புகளிலும் முக்கியத்துவம் பெற்றது.

இதன் பிரதிபலிப்பாக சினிமா ரசனை கொண்ட எழுத்தாளர்கள், பலரும் அவ்வப்போது சினிமாப்பட விமர்சனங்களையும் ரசனைக் கட்டுரைகளையும் சினிமாக் கலைஞர்களது நேர்முகங்களையும் எழுதி ரசிகர்களைக் கவர்ந்து வந்தனர். இத்தகையதோர் பின்னணியில் சினிமா குறித்துத் தமது அவதானிப்புகளை எழுதித் தொகுத்ததே எழுத்தாளர் முருகபூபதியின் சினிமா - 'பார்த்ததும் கேட்டதும்' என்னும் இந்நூல் ஆகும்.

இக்கட்டுரைகள் அவ்வப்போது பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், வலைப்பூக்கள் போன்றவற்றில் எழுதப்பட்டவை ஆகும். புகழ்பெற்ற கலைஞர்கள் இயக்குநர்கள், திரைப்பட ஆளுமைகள்,

இலங்கை சினிமாவில் புகழ்பெற்ற திரைப்பட இயக்குநர்கள், திரைப்படங்கள் எனப் பலதரப்பட்ட விடயங்கள் குறித்தும் தாம் பார்த்த, கேட்ட, வாசித்த விடயங்களை வைத்து அதனோடு தொடர்புடைய பல்வேறு முக்கிய தகவல்களையும் சேர்த்து முருகபூபதி சினிமா ரசிகர்கள் விரும்பி வாசிக்கும் வகையில் 15 கட்டுரைகளைச் சுவை குன்றாமல் எழுதியுள்ளார்.

தமிழ் இலக்கிய உலகில் நன்கு அறியப்பட்டவர் முருகபூபதி. சினிமா சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களை மட்டும் எழுதி வருபவர் அல்ல. சிறுகதைகள், நாவல்கள், கட்டுரைகள் எனப் பல நூல்களையும் எழுதிய இவர், பரிசில்கள் பெற்ற எழுத்தாளர் என்

பது யாவரும் அறிந்ததே. கலை இலக்கியவாதிகளுடன் தொடர்ந்தும் நெருங்கிய தொடர்புகளைப் பேணுபவர்.

‘ஜெயகாந்தனும் சினிமாவும்’ முதல் கட்டுரையாக அமைகிறது. உன்னைப் போல் ஒருவன், யாருக்காக அழுதான், சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள், ஒரு நடிகை நாடகம் பார்க்கிறாள், காவல் தெய்வம், ஊருக்கு நூறு பேர் போன்ற படங்களை வெளியிட்டவர் ஜெயகாந்தன். தன்னம்பிக்கையும் துணிவும் கொண்டவராகத் தமது கதைகளுக்குத் தாமே கதை வசனம் எழுதித் தயாரித்து வெளியிட்டவர். அவற்றின் மூலம் வரவேற்புப் பெற்று விருதுகளையும் வென்று திரைப்பட

வுலகில் ஒரு புரட்சியை உருவாக்கியவர். இந்த ஆளுமை குறித்த பல தகவல்களை இக்கட்டுரையில் காணமுடிகிறது.

ஏனைய தயாரிப்பாளர்கள் போல், பெருந்தொகைப் பணம் செலவு செய்யாமலும், பெரும் வசூலை எதிர்பாராமலும், திறம்படச் செய்ய மற்றவர்கள் உரிமை கேட்டபோது அதனை நிராகரித்து, திரைப்பட உலகில் தனித்துவமாய் விளங்கிய இவரைத் தாம் இரு தடவை சந்தித்ததன் மூலம் கிடைத்த அனுபவங்களை வைத்து கட்டுரையாளர் அழகாக முன்னிறுத்துவதைக் காணலாம்.

‘கலைஞர் கருணாநிதியும் தமிழ் சினிமாவும்’ என்ற கட்டுரையில் அவரது மகத்தான ஆளுமைக் கோலங்கள் பலவும் தகவல்களாகத் தரப்பட்டிருப்பதை ரசிக்க முடியும். கலைஞர் கருணாநிதி என்றால் 1952-ல் வெளிவந்த பராசக்தி படமும் அதில் அவர் எழுதிய கனல்க்கும் வசனங்களும் யாருக்குத் தான் ஞாபகத்துக்கு வராமல் போகும்?

அக்காலத்தில் நாடகங்கள் மற்றும் விழாக்களில் மாணவர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் பராசக்தி வசனங்களைப் பேசித் தமது பேச்சாற்றலையும் நடிப்புத் திறனையும் வளர்த்துக் கொண்டதை மறக்க முடியுமா? கலைஞர் ஒரு சளைக்காத எழுத்தாளர். தமது மாணவப்பருவத்தில் இருந்து முரசொலி உட்பட பல கையெழுத்துப் பிரதிகளை எழுத ஆரம்பித்ததிலிருந்து, தனது வாழ்நாளின் கடைசிக் காலம்வரை, தி.மு.கழகக் கண்மணிகளுக்கென அரசியல் கட்டுரைகள், மேடை நாடகங்கள், திரைக்கதை வசன ஆக்கங்கள், இலக்கிய கட்டுரைத் தொடர்கள் என புதிய பாணியில் ஓயாமல் எழுதிக்கு வித்த எழுத்து ஜாம்பவான் கருணாநிதி என்பதனை இக்கட்டுரையாளர் சிறப்பாகவே ஞாபகப்படுத்திக் கொள்கிறார். இதுவும் தவிர, வேறு சில சுவையான சம்பவங்களையும் இங்கு தொட்டுக் காட்டுவதையும் நோக்கலாம்.

தமிழக முதல்வராகவும் சில தடவைகள் பதவி வகித்து, அரசியலில் பல்வேறு சவால்களையும், கஷ்ட நஷ்டங்களையும் சந்தித்தபோதும், தனது எழுத்தார்வத்தை ஒதுக்கிவிடாமல் அனைவரையும் ஆச்சரியப்பட வைத்தவர் இந்தப் புதுமைப் படைப்பாளி. ராஜகுமாரி (1947) அபிமன்யு, மந்திரிகுமாரி, மருத நாட்டு இளவரசி, பராசக்தி, பணம், மணமகள், மனோகரா ஆகியன தொடங்கி, பாசக்கிளிகள் (2016), பொன்னர் சங்கர் (2017) வரை, 38 திரைப்படங்களுக்கு வசனங்கள் எழுதித் திரைப்படத்துறைக்கு அளித்த பங்களிப்பைக் கட்டுரையாளர் விரிவாக எடுத்துரைப்பதையும் ரசிக்க முடியும்.

‘தமிழ் சினிமாவும், இலக்கியமும், ரசனையும்’ என்னும் தலைப்பில் அமைந்த கட்டுரை மிகக் கூடுதலான தகவல்களுடன் தரப்பட்டிருப்பது இந்நூலாசிரியரின் கலை, இலக்கிய, சினிமா, ரசனையின் ஆழத்தைக் காட்டுகிறது என்றே கூறவேண்டும். இதில் அவர் தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் மற்றும் ஈழத் தமிழ்த் திரைப்படத்துறை என வெவ்வேறு இலக்கியப் படைப்புகள், திரைப்படக் கோலம் பெறும் குறிப்புகளையும், தகவல்களையும் கூடுதலாகவே தந்திருக்கிறார்.

இவ்வகையில் அவர் ஆங்கில இலக்கியப் பரப்பில், ஆங்கில நாடக விற்பன்னர், ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள் உட்பட, உலகப் படைப்பாளிகளின் நாடகங்கள் மற்றும் நாவல்கள் திரைப்படமாக எடுக்கப்பட்டு பெரும்புகழ் பெற்றிருப்பதை எடுத்துக்

காட்டி இருப்பதுடன், பாரதத்தைப் பொறுத்தவரை, பண்டைய இதிகாசங்களான மகாபாரதம், இராமாயணம் உட்பட பல கதைகள், வெவ்வேறு கோணங்களில் திரைப்படமாக்கப்பட்டு வெற்றிவாகை சூடிய வரலாற்றுத் தகவல்களையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

காட்சிக் கவர்ச்சிக்காக, இப்படத் தயாரிப்புகளில், கதைக்குச் சம்பந்தமில்லாத சம்பவங்களைச் சேர்த்துக் கொண்டதினால் ஏற்படுகின்ற முரண்பாடுகளையும் கூட இவர் எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

நவீன தமிழ் இலக்கியங்களைப் பொறுத்தவரை கல்கி ரா.கிருஷ்ணமூர்த்தி, அறிஞர் அண்ணாத்துரை, கலைஞர் கருணாநிதி, மு. வரதராஜன், புதுமைப்பித்தன், உமாச்சந்திரன், தி. ஜானகி ராமன், சுஜாதா, கி. ராஜநாராயணன், பொன்னீலன், ஜெயமோகன், என். ராமகிருஷ்ணன் ஆகியோரின் நாவல்கள் திரைப்படங்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இலங்கையில் செங்கையாழியானின் 'வாடைக்காற்று' காவலூர் ராசதுரையின் 'பொன்மணி' ஆகியன திரைப்படமாக்கப்பட்டதையும் எடுத்துக்காட்டுகிறார். மேலும் பல தகவல்களோடு மிக விரிவான தொடராக அழகிய கட்டுரையாக இது மிளிர்கிறது.

'கவிதையும் திரைபாடல்களும்' என்னும் கட்டுரை, திரைப்படத்தின் மற்றொரு சுவையான அம்சத்தை முன் வைத்திருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. திரைப்படத்தைப் பார்த-தாலுஞ்சரி, பார்க்காவிட்டாலும் சரி, திரைப்படப்பாடல்களைத் தமக்குள் முணுமுணுத்து ரசிக்காதவர் யார்? அந்த அளவுக்குத் திரைப்படங்கள் அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை தனியிடம் பெற்றுக் கோலோச்சுவதை நாம் அறிவோம். இதற்குக் கவிஞர்கள் மற்றும் திரைப்படப் பாடலாசிரியர்களின் அர்த்தம் நிறைந்த, கருத்துப் பொதிந்த எளிமையான பாடல் வரிகள் முக்கியமாக அமைவதுடன் அதனோடு இழைந்து நிற்கும் மெட்டுக்களும், பாடல்களின் இனிமை பொங்கும் குரல் வளமும் இணைந்து ஒரு கற்பனாலோகத்தையே எம்முன் காட்டுகின்றன என்பதை மறுக்க முடியுமா? அதனாலேதான் இற்றைவரை சினிமாப் பாடல்கள் தனியிடத்தைப் பெற்று விளங்குகின்றன. பாடல்களின் கருத்துச் சிறப்புக்காகவே, அதன் தெவிட்டாத இனிமைக்காகவே நீண்டகாலம் ஓடிய திரைப்படங்களையும் நினைவில் கொள்ளலாம்.

1944-ல் வெளியான 'ஹரிதாஸ்' படத்தை இதற்கு ஓர் உதாரணமாக ஆசிரியர் காட்டுகிறார் எனக் கொள்ளலாம். ஆனால் எல்லாப் பாடல்களும் அப்படியல்ல. சில திரைப்படங்கள் வெளிவந்த சொற்ப காலத்திலேயே மறைந்து விடுகின்றன. பாபநாசம் சிவன், பாரதிதாசன், கே.டி. சந்தானம், தஞ்சை ராமையா தாஸ், ஜே.பி. காமாட்சி, கொத்தமங்கலம் சுப்பு, கு.மா. பாலசுப்பிரமணியம், கு.சி. கிருஷ்ண மூர்த்தி, கண்ணதாசன், பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம், வாலி, மருதகாசி, கா.மு. ஷேரீப், சுரதா, வைரமுத்து புலமைப்பித்தன் முதல் சமகால திரைப்படப் பாடலாசிரியர்கள், பா. விஜய், பழனி பாரதி, ந. முத்துக்குமார், சினேகன் எனப் பலரையும் முன்னிறுத்திக் காட்டும் கட்டுரையாளர், சினிமா தோற்றம் பெறுவதற்கு முன் வாழ்ந்திருந்த மகாகவி சுப்பிரமணியப் பாரதியின் பாடல்கள் திரைப்படங்களில் அற்புதமாகப் பொருந்தி வருவதற்கான காரணங்களையும் எடுத்துக்காட்டுகிறார். அத்துடன் அவர் பாரதிதாசன், கண்ணதாசன், பட்டுக்

கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் ஆகியோரின் கவிதைச் சிறப்பையும் தொட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்.

'இயக்குநர்களின் ஆளுகைக்குட்படாத நாகேஷ்' என்னும் கட்டுரை, தமிழ்த் திரையுலகின் மற்றொரு சகாப்தத்தைச் சுவாரஸ்யமாக விபரிக்கிறது. 'நாகேஷின் நடிப்பு தமிழ்ப்பட உலகிற்கு இதன் தகுதிக்கு மிஞ்சிய ஒரு வரப்பிரசாதம்' என எழுத்தாளர் ஜெயக்காந்தன், தனது 'ஓர் இலக்கியவாதியின் கலையுலக அனுபவங்கள்' என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டதையும் எடுத்துரைத்து நாகேஷின் தனித் திறமையையும் அவர் நடித்த படங்களைச் சுட்டிக்காட்டி இதில் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறுகிறார்.

'மனோரமா ஆச்சி' கட்டுரை மற்றொரு தனி ஆளுமையின் சிறப்பை அருமையாக விபரிக்கிறது. தாய், சகோதரி, பாட்டி, எனப் பல்வேறு பாத்திரங்களிலும், சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப நகைச்சுவை நடிப்பினாலும் குணசித்திர நடிப்பினாலும் ரசிகர்களின் உள்ளங்களைக் கொள்ளை கொண்டவர் மனோரமா. 'பொம்பள சிவாஜி' என ரசிகர்களால் அன்புடன் அழைக்கப்பட்டவர். 'மனோரமா தமிழ் திரையுலகின் ஒரு சகாப்தம். அவர் குறித்த ஆவணப்படங்கள் எதிர்காலத்தில் தயாரிக்கப்பட வேண்டும்' என்ற கருத்தையும் முருகபூபதி இதில் தெரிவித்திருக்கிறார்.

இலங்கையில் மட்டக்களப்பு அமிர்தகழியில் பிறந்து, சினிமாத் தாகம் கொண்டு, தமிழகத்தில், பூனையில் ஒளிப்பதிவாளராகப் பயிற்சி பெற்று, பல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில், தமது அயராத உழைப்பினாலும் திறமையினாலும், சிறந்த ஒளிப்பதிவாளராக மட்டுமன்றி, குறும்படத் தயாரிப்பாளராக, திரைப்படத் தயாரிப்பாளராக, இயக்குநராக, பெரும்புகழ் பெற்றவர் பாலமகேந்திரா. 'இலக்கியத்தினூடே பயணித்த பாலமகேந்திரா' என்னும் கட்டுரை அன்னாரின் சாதனைகளைச் சிறப்பாக விபரிக்கிறது. அழியாத கோலங்கள், மூன்றாம் பிறை, மூடு பனி, இரட்டைவால் குருவி, ஜூலி கணபதி, வீடு ஆகிய படங்களை இவர் உருவாக்கிப் பெரும் புகழ் பெற்றிருந்தார். 'ஏன் சார்! நானெல்லாம் ஒரு நடிகனாக உங்கள் கண்களுக்குத் தென்படவில்லையா?' என நடிகர் திலகம் சிவாஜியே கேட்கும்படியான ஒரு திரைப்பட ஆளுமையாக மிளிர்ந்தவர் பாலமகேந்திரா.

ஆழ்ந்த திரைப்பட விமர்சகரும், எழுத்தாளரும், திரைப்பட வசன கர்த்தாவும், டைரக்டரும், தயாரிப்பாளருமான மகேந்திரன் குறித்து 'முள்ளும் மலரும்' மகேந்திரன் என்னும் தலைப்பில் கட்டுரை தரப்பட்டுள்ளது. மகேந்திரனின் 'சினிமாவும் நானும்', என்னும் நூலின் அடிப்படையில் பல சுவாரஸ்யத் தகவல்களைக் கட்டுரையாய்த் தந்திருக்கிறார். உமா சந்திரனின் 'முள்ளும் மலரும்' புதுமைப் பித்தனின் 'சிறுநனை' (உதிரிப்பூக்கள்) பொன்னீலனின் 'உறவுகள்' (பூட்டாத பூட்டுக்கள்) கந்தர்வனின் 'சாசனம்' சிவசங்கரியின் 'நண்டு' முதலான நாவல்களுக்குக் 'கதைவசனம் எழுதி' இயக்கிப் படமாக்கிய மகேந்திரன் மதுரையில், அழகப்பாக்கல் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தவேளை, நாடோடி மன்னன் பட வெற்றி விழாவைக் கொண்டாட மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர். மதுரைக்கு வந்தபோது, அவர் முன்னேயே, அவரது காதல் நடிப்பைத் துணிந்து விமர்சனம் செய்த சம்பவம், எம்.ஜி.ஆர். அவரது கருத்தை ஏற்றுப் பாராட்டியமை போன்ற பல சுவாரஸ்ய

மான தகவல்கள், மகேந்திரனின் அனுபவ வாயிலாக ரசிகர்கள் அறிந்துகொள்ள இதில் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்களை ஆக்ரோஷமாக எதிர்த்து நின்றதனால் கயத்தாறு என்னும் இடத்தில் புளிய மரத்தில் தூக்கில் இடப்பட்ட மாவீரன் வீரப்பாண்டிய கட்டபொம்மனுக்கு அவரது சிலை ஏதுமின்றி முன்னர் மக்கள் அஞ்சலி செலுத்தி வந்த விதம் குறித்தும், நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன் வீரப்பாண்டிய கட்டபொம்மனாக நடித்து உலகப்புறம் பெற்றதையடுத்து, கட்டபொம்மனுக்கு முன்னர் அஞ்சலி செலுத்தப்பட்ட இடத்தில், சிவாஜி நடித்த படத்தின் கட்டபொம்மன் உருவச் சிலை நிறுவப்பட்டு, செலுத்தப்படும் அஞ்சலி முறை குறித்தும், தமிழகத்தின் பிரபல எழுத்தாளர் ஒருவர் கருத்தினைக் கொண்ட ஒரு கட்டுரையாக மலர்ந்து நமது கருத்தினைக் கவர்வது 'சிலையாகும் சரித்திரங்கள்' என்பது.

சிங்களத் திரைப்பட உலகில் ஒரு மகத்தான திரைப்பட இயக்குனராகச் சிறப்புப் பெற்றுப் போற்றப்பட்ட கலாநிதி லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரில் பற்றிய கட்டுரையானது சிங்கள மக்களின் ஜீவனாக விளங்கக்கூடிய கிராமியப் பண்புகளையும் வாழ்வியலையும் சித்திரிக்கும் சிங்கள நாவல்களைப் படமாக்கிச் சாதனை புரிந்ததை நன்கு விபரிக்கிறது. திரைப்படத்துறையை நன்கு கற்றறிந்த இவர் தமது 99-வது வயதில் 2019-ம் ஆண்டு காலமானார். இவர் பிரபல சிங்கள நாவலாசிரியர்களான மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்க, மடவெல எம். ரத்நாயக்க (அக்கரபஹு) கருணாசேன ஜயலத் (கொளுகதவத்த) ஜி.பி. சேனநாயக்க (நிதானய) ஆகியோருட்பட பல படைப்பாளிகளின் நாவல்களைத் திரைப்படமாக்கிப் புகழ் பூத்தவராவார். இவர் பற்றிய சிறந்த அறிமுகத்தைத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பலர் எழுதியுள்ளனர் எனக் குறிப்பிடும் கட்டுரையாளர் அவரைப் பற்றி மேலும் பல காத்திரமான தகவல்களையும் தந்திருக்கிறார்.

அதேபோன்று, இக்கட்டுரையாளர் பிரபல சிங்கள திரைப்பட இயக்குனர் தர்மசேன பத்திராஜா (1919-2018) அவர்கள் பற்றியும் ஓர் அருமையான கட்டுரையைத் தந்திருக்கிறார். எழுத்தாளர் காவலூர் ராசதுரையின் 'பொன்மணி' படத்தை இயக்கியவரும் இவரே.

தர்மசேன பத்திராஜா தமிழ் மக்களின் உற்ற நண்பர். தரமான சிங்களப் படங்களையும் குறும்படங்கள், ஆவணப்படங்கள் மற்றும் தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் பலவற்றையும் இயக்கியவர். சிறுபான்மை இன மக்களிடம் அளவு கடந்த நேசம் பாராட்டியவர் எனவும் குறிப்பிட்டு மேலும் பல முக்கிய தகவல்களையும் தந்திருக்கிறார்.

ஈழத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட எழுத்தாளர் ராசதுரையின் 'பொன்மணி' திரைப்படம் பற்றிய தகவல்கள் அடங்கிய கட்டுரை ஒன்றும் இந்நூலில் அடங்கியிருக்கிறது. 1950-களில் இருந்து கலையார்வம் மிகுந்தவர்களினால் அவ்வப்போது தமிழ்த் திரைப்படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டதும், அதன் பயனாய், கை நஷ்டப்பட்டுக் கொண்டதும் தெரிந்த விஷயம்தான். இதற்கான காரணங்கள் வெளிப்படலாம். இருப்பினும், 'கடமையின் எல்லை', 'டக்ஸி டிரைவர்', வி.எஸ். துரைராஜாவின் 'குத்துவிளக்கு' வி.பி. கணேசனின் 'நான் உங்கள் தோழன்', 'புதிய காற்று', செங்கையாழியானின் நாவலான 'வாடைக்காற்று', இலங்கை - இந்தியக் கூட்டுத் தயாரிப்பான 'பைலட் பிரேம்-

நாத்', 'சருங்கலை', ராம்தாலின் 'கோமாளிகள்', மாத்தளை கார்த்திகேசுவின் 'அவள் ஒரு ஜீவந்தி' உட்படச் சில திரைப்படங்கள் வெளிவந்தன. சில சமாராக ஓடின என்பதையும் குறிப்பிடலாம். இந்த வரிசையில் 1986-ல் தர்மசேன பத்திராஜ இயக்கத்தில், காவலூர் இராசதுரையின் 'பொன்மணி' வெளியானது.

அன்றைய யாழ்ப்பாணச் சமூக அமைப்பைச் சித்திரிக்கும் இப்படத்தில் கே.எஸ். பாலச்சந்திரன், குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், உட்பட நாடகக் கலைஞர்களுடன் நந்தி, திருநாவுக்கரசு, கமலா தம்பிராசா, திருமதி. ராஜேஸ்வரி கதிரவேலு, சில்லையூர் செல்வராசன், கமலினி செல்வராசன், திருமதி. காவலூர் ராசதுரை, பரராஜசிங்கம், மௌனகுரு, சித்திரலேகா, சர்வமங்களம் கைலாசபதி, சோக்கல்லோ சண்முகம் ஆகியோர் நடித்திருந்தனர். 'பொன்மணி'-யால் காவலூர் ராசதுரை நஷ்டப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால், ஈழத்தில் கணிப்புக்குள்ளான திரைப்படங்கள் வரிசையில் பொன்மணிக்கும் இடமுண்டு என இக்கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

அடுத்து 'பாதி உண்மையாகிப்போன ஓம்புரி' என்னும் கட்டுரை பற்றியும் குறிப்பிடவேண்டும். எவ்விதம் நடிகர் நாகேஷ், வசீகரத்தோற்றம் இல்லாமல், தமிழ்த்திரையுலகில் எதிர்நீச்சல் போட்டு, முன்னணிக்கு வந்தாரோ, அவ்விதமாக முன்னணிக்கு வந்து ஹிந்தி, ஆங்கிலம் உட்படப் பல்வேறு சிலமொழிப் படங்களிலும் நடித்து சர்வதேச விருதுகளைப் பெற்ற நடிகர் ஓம்புரி குறித்து விளக்கமாகப் பல விடயங்கள் தரப்பட்டிருப்பதுடன் இத்துடன் தொடர்புடைய வேறு பல சுவாரஸ்ய விடயங்களும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருப்பதையும் குறிப்பிடவேண்டும்.

'பெளர்ணமியில் ஒரு மரணம்' என்பது ஒரு சிங்களத் திரைப்படம் பற்றிய கட்டுரை. அவ்விதமே பேசாப் பொருளாய்ப் பேசத்துணிந்த President Super Star திரைப்படம் குறித்த விமர்சனமும் தரப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையைச் சேர்ந்தவரும், லண்டனில் 40 வருடங்களுக்கு மேல் வாழ்ந்து வருபவருமான பிரபல எழுத்தாளர் இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், தமிழகத்தில் வெப் சீரியலில் வெளிவந்த 'அயலி' என்னும் திரைப்படம் தமது 'தில்லையாற்றங்கரை' என்னும் நாவலை வைத்துத்தான் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது எனக் குற்றஞ் சாட்டியிருப்பதுடன் பி.பி.ஸி. மற்றும் குமுதம் ஆகியவற்றிற்கு நேர்காணல்களை வழங்கியிருப்பதும் தெரிந்ததே. இது தொடர்பாகவும் இத்தொகுப்பில் கட்டுரை உள்ளது. 'சினிமாவில் சாயலும் - தழுவலும் - திருட்டும் எதிர்வினைகளும்' என்னும் தலைப்பில் எழுதப்பட்ட கட்டுரையில் சினிமாத்துறையிலும் தொலைக்காட்சியிலும் இடம்பெற்றிருக்கக்கூடிய 'சாயல்', 'தழுவல்', 'திருட்டு' என ஏராளமான விடயங்களைக் கட்டுரையாளர் தருவதைப் பார்க்க முடிகிறது.

சினிமா ரசிகர்கள் வாசிக்கக்கூடிய ஒரு தொகுப்பாக இந்நூல் அமைகிறது.

annaluxmi.rajadurai@thaiivedu.com

வரலாற்றுப் பெருந்தகை

கார்த்திகேசு நாகலிங்கம்

கிளிநொச்சியின் வரலாற்றும் பெருந்தகை

கா. நாகலிங்கம்

பொன்னையா விவேகானந்தன்

நெடுநெடுதீவைப் பிறப்பிடமாகவும் கிளிநொச்சி நகரத்தின் மூத்த குடிமகனாகவும் திகழ்ந்து, இறுதியில் இருபது ஆண்டுகளாகக் கண்டாவில் வாழ்ந்து மறைந்திருக்கின்றார் பெருமதிப்புக்குரிய மாமகனார் திரு. கார்த்திகேசு நாகலிங்கம் அவர்கள். ஒரு மானுடப் பிறவியில் ஒருவருக்குண்டான கடமைகள் அத்தனையையும் சிறப்புற நிறைவேற்றி, மகத்துவம் மிக்க வாழ்வை வாழ்ந்தவரே இந்தப் பேராசான். அவர் கிளிநொச்சி மண்ணிலே ஆற்றிய சேவைகள் சிலவற்றை இக்கட்டுரை சுருக்கமாகத் தருகின்றது.

1930-ம் ஆண்டில் நெடுநெடுதீவில் பிறந்த இவர், ஆரம்பக் கல்வியை அங்கு முடித்துக்கொண்டு, பின் ஆசிரியர் கலாசாலையில் பயின்று 22-வது வயதில் ஆசிரியரானார்.

இரணைமடுக்குளம் மீள் கட்டுமானம் செய்யப்பட்டு, நீர் பாய்வதற்கான கால்வாய்கள் உருத்திரபுரம் வரை வெட்டப்பட்ட பின்னர், கிளிநொச்சியில் குடியேற்றங்கள் தொடங்கின.

இரணைமடுக் குளத்தில் இருந்து உருத்திரபுரம் வரை பத்து கிளை வாய்க்கால்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் முதலாம் வாய்க்கால், இரண்டாம் வாய்க்கால் எனப் பெயரிடப்பட்டு, பத்தாம் வாய்க்கால் உருத்திரபுரத்தில் நிறைவடைந்தது. இந்த வாய்க்கால்களை அண்டி மக்களுக்குக் குடியிருப்பு நிலங்கள் வழங்கப்பட்டன. முதல் குடியிருப்பு கணைசுபுரத்திலும் இரண்டாம் குடியிருப்பு உருத்திரபுரத்திலும் உருவாக்கப்பட்டன. இவ்விடங்களில் சிறுகச் சிறுக மக்கள் குடியேறினர். நுளம்புக்கும் பாம்புக்கும் அஞ்சிய மக்கள் பலரும் முதலில் குடியேற தயங்கினர்.

ஏழாம் வாய்க்காலில் கிளிநொச்சியின் முதலாவது பாடசாலை 1952-ல் கட்டப்பட்டது. இந்தப் பாடசாலையின் முதலாவது ஆசிரியராக தனது 22-வது வயதில் கற்பிக்கத் தொடங்கியவர்தான் திரு. க. நாகலிங்கம் அவர்கள்.

கற்பிப்பதற்காகக் கிளிநொச்சிக்குச் சென்ற இவர், அங்கு கட்டடத்தையும் கதிரை, மேசைகளையும் கண்டாரேயன்றி, மாணவர்களைக் காணவில்லை. பின்னர் வீடு வீடாகச் சென்று திரட்டியதில் எட்டு மாணவர்கள் மட்டுமே கிடைத்தார்கள். அவர்களோடு தன் கற்பித்தல் பணியைத் தொடங்கினார் ஆசிரியர் நாகலிங்கம்.

வளர்ச்சியற்ற, புத்தம் புதிதாக மக்கள் குடியேறியதொரு நிலத்தில் ஆற்றும் ஆசிரியப் பணி கற்பித்தலோடு மட்டும்

நின்றுவிடக் கூடியது அல்ல. பள்ளிக்கு வரும் பிள்ளைகளின் குடும்பச் சூழல்களும் நன்றாக இருந்தால்தான் பிள்ளைகளின் கல்வி சிறக்கும். இதை உணர்ந்த ஆசிரியர் அச் சூழலில் வாழும் மக்களின் தேவைகளிலும் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினார். மக்களுக்கான வாழ்வாதார உதவிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதிலும் அச்சூழலுக்குள் புதிதாக மக்களைக் குடியேற்றுவதிலும் அக்கறை செலுத்தினார். தொடக்கத்தில் பலரும் குடியேற அஞ்சிய இடங்களில் கணிசமான மக்கள் குடியேற உதவினார். அவரும் உருத்திரபுரத்தில் தனது நிலையான குடியிருப்பை அமைத்துக்கொண்டார்.

சிறுவயதிலேயே தமிழ் மொழி மீதும் இனம் மீதும் பற்றுக் கொண்ட திரு. நாகலிங்கம், தந்தை செல்வா தொடங்கிய தமிழரசுக் கட்சியிலும் தன்னை இணைத்துக்கொண்டார். அவருடைய கட்சி அரசியல் ஈடுபாடு, அச்சூழலில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வுக்கும் உதவியது.

இவர் துடிப்புமிக்க இளைஞராகத் திகழ்ந்தார் என்பதற்கான சான்று வியப்பைத் தருவதாக உள்ளது. 1957-ம் ஆண்டில் இவரும் நண்பருமாகப் 14 நாட்களில் சைக்களில் இலங்கையைச் சுற்றி வந்திருக்கின்றார்கள் என்றால் நம்ப முடிகின்றதா?

இன்று பலரும் தமிழ்வழித் திருமணம் பற்றிப் பேசுகின்றோம். ஆனால் திரு. நாகலிங்கம் அவர்கள், 1957-ல் பிராமணரும் சமயச் சடங்குகளுமற்ற திருமணத்தை திருக்குறளை முன் வைத்துச் செய்துள்ளார். சமயப் பற்றாளராகத் திகழ்ந்த இவர், வடமொழி சார்ந்த ஆளுகையைத் தவிர்த்தே வந்திருக்கின்றார்.

1960-ம் ஆண்டு வரையில் சாவகச்சேரி தொகுதியின் ஒரு பகுதியாக இருந்த கிளிநொச்சி, 1960 முதல் தனித்த தேர்தல் தொகுதியாகியது. அவ்வேளை, தமிழரசுக்கட்சி வேட்பாளராகக் களமிறங்கிய ஏ. சிவசிதம்பரம் அவர்கள் வெற்றிபெற உதவினார் திரு. நாகலிங்கம்.

1957-ம் ஆண்டு மற்றுமொரு கிளிநொச்சிப் பகுதி பள்ளியான பன்னங்கட்டி வித்தியாலத்துக்கு மாற்றலானார். அங்கிருந்து தொடர்ந்து பணி மாற்றங்களைச் சந்தித்தாலும் நெடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர், கிளிநொச்சியையே தன்னுடைய நிலையான வதிவிடமாகக் கொண்டார்.

மீண்டும் கிளிநொச்சி இந்து மகாவித்தியாலத்துக்குத் திரும்பிய இவர், தன் சமூகப் பணிகளை விரிவாக்கினார். ஏழாம்

வாய்க்கால் பகுதியில் அமைந்திருந்த குருகுலம், மகாதேவா ஆச்சிரமம், காந்தி நிலையம் போற்றவற்றோடு நெருக்கமாக இணைந்து பணியாற்றினார். ஆலயங்களை மீள்கட்டமைப்புச் செய்வதிலும் நூலகங்களை அமைப்பதிலும் விளையாட்டுகளில் இளையோரை ஈடுபடுத்துவதுமாக சமூகச் சான்றாமை மிக்கவராகத் திகழ்ந்தார்.

பள்ளி முதல்வர் பணியினூடாக, அரும்பெரும் கல்விச் சேவைகளை இவர் ஆற்றியிருப்பினும் கிளிநொச்சியில் இவர் ஆற்றிய சமூகப் பணிகளே பெரிதும் பேசப்படுவனவாக உள்ளன. எனது தந்தையாராகிய திரு. பொன்னையா 1950-ம் ஆண்டுக்கு முன்னரே கிளிநொச்சியின் முதல் விதானையாரான திரு. வெற்றிவேல் என்பவரின் உதவியாளராகக் குடியேறியவர். என் தந்தையும் திரு. நாகலிங்கம் அவர்களும் தொடக்கத்திலிருந்தே தமக்குள் அறிமுகமானவர்கள். எனது தந்தையார் பொதுவுடமைக் கொள்கை மிக்கவர் என்ற வகையில் இருவரும் அரசியலில் ஒன்றியைந்து இயங்காவிடினும் சமூகப் பணிகளில் இணைந்து இயங்கியிருக்கின்றனர். கரைச்சி தெற்குப் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் இயங்குனர் அவையில் இருவரும் நீண்டகால உறுப்பினர்கள். திரு. நாகலிங்கம் அவர்கள் தலைவராகவும் சிலபொழுதுகளில் எனது தந்தையார் துணைத் தலைவராகவும் இருந்துள்ளனர்.

இவர் தலைவராக இருந்த காலத்தில் கூட்டுறச்சங்கம் பெருவளர்ச்சி கண்டது என்பர். பல்வேறு கிராமங்களிலும் கூட்டுறவுக் கடைகள் திறக்கப்பட்டு, மக்களுக்குக் கூப்பன் ஊடாகப் பொருட்கள் கிடைக்க வழிகள் ஏற்பட்டன.

1965-ல் தமிழரசுக் கட்சியின் வேட்பாளராக திரு. கா.பொ. இரத்தினம் களம் இறங்கி வெற்றிபெற்றபோது அவருக்குத் துணையாகத் திகழ்ந்தவர் திரு. நாகலிங்கம். இக் காலப்பகுதிகளில் கிராமசபைத் தேர்தல்களில் வெற்றிபெற்றுப் பல பதவிகளை வகித்திருக்கின்றார். சிறந்த பேச்சாளரான இவர், அரசியல் கூட்டங்களிலும் பொதுக் கூட்டங்களிலும் முதன்மைப் பேச்சாளராகத் திகழ்ந்திருக்கின்றார்.

கிளிநொச்சியில் தொடங்கப்பட்ட இரண்டாம் குடியேற்றத்திட்டம் உருத்திரபுரம். இந்த உருத்திரபுரம் என்ற கிராமத்தை வடிவமைத்தவர் திரு. நாகலிங்கம் எனத் துணிந்து கூறலாம்.

இவருடைய வாழிடம் உருத்திரபுரத்தில் அமைந்திருந்தாலும் இவர் தன் பணிகளை அக் கிராமத்தோடு மட்டும் மட்டுப்படுத்திக்கொள்ளவில்லை. தொகுதி சார்ந்த பல்வேறு சமூக அமைப்புகளுடனும் இணைந்து பணியாற்றினார். குறிப்பாக, இரணைமடு அம்மன் கோவில் கட்டுமானம், கிளிநொச்சி கந்தசாமி கோவில் நிர்வாகம் என இவர் சேவை எங்கும் பரந்து விரிந்திருந்தது.

1970-ல் இவர் ஆதரவளித்த தமிழரசுக்கட்சி வேட்பாளர் திரு. ஆலாலசுந்தரம் குறைந்த வாக்கு வேறுபாட்டில் தோல்வியடைந்த போதும் திரு. நாகலிங்கம் தன் சமூகப் பணிகளை விடாது தொடர்ந்தார்.

இவர் பணி ஓய்வு பெறும்வரை உருத்திரபுர மகாவித்தியாலய முதல்வராக நீண்டகாலம் பணியாற்றினார். இளையோர் வளம் பெறப் பலவழிகளிலும் உதவி, அவர்கள் முன்னேற அரும்பெரும் பணியாற்றினார். குருகுலமும் காந்தி சேவாசங்கமும் இவர் சமூகப் பணியாற்றிய பெருங் களங்களாக இருந்தன. இவர் கனடாவுக்குப் பெயரும்வரை இவ்விரு அமைப்புகளோடும் இறுக்கமாக இணைந்திருந்தார். பின்னாட்களில் வலுவடைந்த போர்ச் சூழல், இவருடைய சமூகப் பணிகளின் வீரியத்தைக் குறைத்தாலும் தன்னளவில் ஆற்றவல்ல பலவற்றையும் செய்துகொண்டுதானிருந்தார்.

1995-ல் கனடாவுக்குப் பெயர்ந்த பின்னரும் இங்கிருந்தபடியே உருத்திரபுர மக்களுக்குப் பலவழிகளிலும் உதவினார். குறிப்பாக வறிய மாணவர்களின் கல்வியை மேம்படுத்த உறுதுணையாக நின்றார். இங்கும் உருத்திரபுரம் மக்கள் அமைப்பு நிலையில் ஒன்றிணைந்து இயங்க அனைத்து வழிகளிலும் உதவினார். அவ்வமைப்பின் காவலராகவே திகழ்ந்தார்.

தாய்வீடு இதழில் தொடர்ச்சியாகப் பல கட்டுரைகளை எழுதினார். அவற்றின் வழியே கிளிநொச்சி பற்றிய பலரும் அறியாத செய்திகள் வெளிப்பட்டன. அவற்றுள் குறிப்பாக இரணைமடுக் குளத்தின் வரலாறு பற்றி எழுதிய அவருடைய கட்டுரை மிகச் சிறப்பானதாக இருந்தது.

கிளிநொச்சி நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், திரு. சிவஞானம் சிறிதரன் விடுத்திருக்கும் இவர் பற்றிய அறிக்கை, தலைமுறை கடந்தும் இவர் ஆற்றிய சேவைகளைக் கிளிநொச்சி மண்மறக்கவில்லை என்பதை எமக்கு அறிவிக்கின்றது.

சிறந்த சமூக சேவையாளரும் ஆசிரியரும் வழிகாட்டியுமாக விளங்கிய திரு. கா. நாகலிங்கம் அவர்கள் 93 வயதுவரை இந்த மண்ணிலே வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து நிறைவெய்தியிருக்கின்றார். எல்லோரும் வாழ்த்தி வணங்குகின்ற பெருவாழ்வு அவருக்குரியது.

கிளிநொச்சி என்ற ஊரின் வாழ்வோடும் வரலாற்றோடும் இணைந்திருந்த பெருந்தகை. என்றென்றும் எம் நினைவில் நிலைத்திருப்பார்.

vivekanandan.p@thaiivedu.com

நாடு போற்றும் நல்லாசான் நாகலிங்கம் !

- மா. சித்திவிநாயகம்

புகத்தறிவோடும், பண்பாட்டோடும் வாழ்வதெப்படி என வாழ்ந்து காட்டிய கல்விப் பேராசானை, ஆன்மீகப் பேராளுமையை, அற்புதமான விழிப்புணர்வுப் பேச்சாளரை, எம்மைக் கவர்ந்த அரிய மரபுக் கவிஞரை இந்தப் பாடும் பணிநிலத்துள் பறிகொடுத்து நிற்கின்றோம். செல்லுமிடமெங்கும் தன் கருணையாலும், ஈகையாலும், அன்பாலும், அறிவாற்றலாலும் எம் மனங்களை வென்ற மாமனிதர். உற்றாரை இன சனத்தை வாஞ்சையோடு அள்ளி அரவணைக்கின்ற அற்புதர்.

கல்விப் போராளியாய் எம்முன்னே கம்பீரமாக நின்றொளிர்ந்த கலங்கரை விளக்கு இனியில்லை என்பது மிகுந்த துயர் தருகின்றது. இந்துமாக்கடலை ஓங்கி உதைத்தபடி காலங்காலமாய் இறுமாப்போடு உட்கார்ந்திருக்கின்றாள் நெடுந்தீவு அன்னை.

அலைக்கரம் உயர்த்தித் தாலாட்டிசைக்கும் இவ்வழகிய தீவின் கீழ்த்திசைச் சூரியனாய்த் தமிழருக்காகவும், தமிழிற்காகவும் 1930 ஆவணித் திங்கள் ஆறாம் நாளில் உதித்தவர் தான் பெரியார் கார்த்திகேசு நாகலிங்கம் அதிபர் அவர்கள்.

அறிவுச் சுடராய் ஆரம்பக் கல்வியை நெடுந்தீவு சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலையில் தொடங்கி அறிவாற்றல் மிக்க அற்புத ஜோதியாக 1950-ஆம் ஆண்டளவில் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரியில் யாவரும் வியக்க ஒளிர்ந்தார்.

தான் பெற்ற கல்வியை வறுமையிலும் வாழ்வாதாரமற்றும் தவிக்கின்ற கிராமிய மாணவர்க்கே திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்கின்ற பெருங் குணத்தோடு உருத்திரபுரக் கிராமத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அதனை முன்மாதிரிக் கிராமமாக உருவாக்கிக் காட்டினார்.

பிறந்தோம், வாழ்ந்தோம், மடிந்தோம் என்றில்லாது தன் வாழ்வின் ஒவ்வொரு கணத்தையும் தான் வாழ்ந்த, வளர்ந்த உருத்திரபுர மண்ணின் வளர்ச்சிக்காய் ஈந்த பெருந்தகை.

உருத்திரபுர மண்ணோடும், மக்களோடும் ஒன்றிக்கலந்து, தன் தியாக சிந்தையாலும் நாட்டுப் பற்றினாலும் எல்லோர் மனதையும் கொள்ளை கொண்ட உத்தமர்.

எத்தனை சிறப்பு இருந்தாலும் ஓர் சிறு குழந்தையைப்போல எதிலும் பெருமை காட்டாத பெருங்குணம் அவருடையது.

அடக்கமே உருவாய், அமைதியே அணிகலனாய் வெண்ணிற ஆடையும், வெண்ணிற முடியும் கொண்ட எழுச்சிமிகு சிந்தையாளராய் எம் மத்தியில் வாழ்ந்தவர். சைவ சித்தாந்தம், வேதாந்த சாத்திரங்கள் கைவரப்பெற்ற ஞானவான்.

சரியான திட்டமிடல், விடாமுயற்சி, கடின உழைப்பு என எந்நாளும் சுறுசுறுப்பாய் வாழ்ந்த அதிபர் அவர்கள், ஆதரவற்ற ஏதிலிகளையும், ஏழைகளையும் எப்போதும் மனதில் கொண்டு அவர்கள் நமது சமூகத்தில் நற்பேற்றுடன் வாழவேண்டுமெனப் பல நற்பணி மன்றங்கள், இளைஞர் மன்றங்கள் அமைத்து அரும்பாடுபட்டவர்.

1995-இல் அவர் ஓய்வுபெறும்வரை ஓயாதுழைத்த இந்தப் பொன்மனச் செம்மல் 1995-ற்குப் பிறகு கனடாவிற்குப் புலம்பெயர்ந்தார்.

'புலம்பெயர்ந்தாலும் தமிழர்கள் தாய்நிலம் மறந்தவர்களல்ல' என்கின்ற தன்மான உணர்வோடும், தளரா மனதோடும் கனடிய மண்ணில் உருத்திரபுரம் அபிவிருத்திக் கழகத்தைத் தோற்றுவிக்க அரும்பாடுபட்டார். இதன் மூலம் தாயக மண்ணில் சித்தியெய்தியும், உயர் கல்வியைத் தொடர முடியாதிருந்த வறிய மாணவர்கள் உயர்கல்வி கற்க உதவிக்கரம் நீட்டினார். வைத்திய சேவைகள், சமூகநலச் சேவைகள் என்று தான் தனிப்படவும், அபிவிருத்திக் கழகம் மூலமும் உதவினார்.

கண்ணியம், கடமையையே தன் கருத்திற்கொண்ட மேன்மை மிக்க பெருங்குணத்தைத் தன் பிள்ளைகளுக்கும் ஊட்டி வளர்த்தார். கல்வியில் அவர்களையும் சிறந்தவர்களாக்கினார்.

இன்று அவரையும், அவருக்கு உறுதுணையாயிருந்த அவரின் அருந் துணைவி குணநாயகி அம்மையார் அவர்களையும் இழந்த பெருந்துயரத்தில் நாம் உள்ளோம்.

அவரை இழந்து தவிக்கும் பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள் மற்றும் உறவுகளுக்குத் தாய்விட்டுப் பத்திரிகை சார்பாக எம் ஆழ்ந்த இரங்கல்:

**தீவகம் தந்த செம்மல்
தீந்தமிழ் மொழியின் செல்வர்
உள்ளத்தால் உணர்வால் வெள்ளை
உடையினால் தமிழேயாகி..
வெள்ளமாய் எம்முள் பாய்ந்த
விடுதலைக் கனலின் மூச்சு
அள்ளியே உலகை அன்பால்
அணைத்திட்ட அதிபர் நாகலிங்கம் ஐயா - என்றும்
காலத்தால் அழியமாட்டார்! எம் மனதில்
கலங்கரை விளக்காய் நிற்பார்!!
எம் ஆத்மார்த்த அஞ்சலி!**

sithivinayagam@thaiveedu.com

நாகலிங்கம்

எனும் பேராளுமை

- மா. பேரம்பலம்

**‘தோன்றில் புகழொடு தோன்றுக - அஃதிலார்
தோன்றலில் தோன்றாமை நன்று’**

என்ற வள்ளுவன் வாக்கிற்கிணங்க தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியவராய், எண்ணியதை எண்ணியாங்கு முடிக்கும் திண்ணிய ஆற்றல் கொண்டவராய், மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்ந்த வாழ்வை நிறைவு செய்திருக்கும் மிகச்சிறந்த ஆளுமையாளர் அதிபர் கார்த்திகேசு நாகலிங்கம் அவர்கள்.

**‘பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் - தத்தம்
கருமமே கட்டளைக்கல்’**

என்ற பொய்யாமொழிக்கு இணங்கத் தன் சொல்லாலும் செயலாலும் உயர் சிந்தனையையும் செயலையும் வெளிப்படுத்தி தலைசிறந்த சமூக, அரசியல், பொருளாதார, ஆத்மீக வெளிப்பாடுகளை மிகச்சிறப்பாகச் செய்து வந்தவரான அதிபர் கார்த்திகேசு நாகலிங்கம் அவர்களை அவருடைய செயற்பாடுகள் வழியே நினைவு கூருவோம்.

‘நெடுந்தீவு’ பஸ்துறை ஆளுமையாளர் பலரை இவ்வுலகுக்குத் தந்துள்ளது. அந்தவகையில் நெடுந்தீவின் கிழக்கே வாழ்ந்த அம்பலவாணர் கார்த்திகேசு அவர்களுக்கும் கார்-த்திகேசு கதிராசிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் ஏழாவது பிள்ளையாக 6-ம் திகதி ஓகஸ்ட் மாதம் 1930-ம் ஆண்டு பிறந்தார்.

இவர் ஆரம்பக்கல்வியை நெடுந்தீவு கிழக்கு சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலையில் அதிபர் உயர்திரு சின்னையா அவர்களிடம் கற்றார். 3-ம் வகுப்புப் படிக்கும் போது தந்தையார் கார்த்திகேசு அவர்களுக்குக் காலில் முறிவு ஏற்பட்ட காரணத்தினால் குடும்பமே யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கொழும்புத்துறைக்குப் புலம்பெயர்ந்து சுவாமியார் வீதியில் வசிக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. எனவே 5-ம் ஆண்டு புலமைப் பரிசில் பரீட்சைவரை கொழும்புத்துறை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த அவர் யாழ்ப்பாணம் கனகரத்தினம் மகாவித்தியாலயத்தில் இணைந்தார். அங்கு ஆசிரியர் பற்றாக்குறை நிலவிய காரணத்தால் மீண்டும் கொழும்புத்துறை மகாவித்தியாலயத்தில் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். 8-ஆம் ஆண்டுவரை கொழும்புத்துறையில் கல்விகற்ற அவர், பின் நெடுந்தீவு திரும்பி, இந்து போர்ட் இராசரத்தினம் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் கல்வியைத் தொடர்ந்தார்.

உண்மையில் நெடுந்தீவின் கற்றல் சூழல் மிகப்பொருத்தமாக அமைந்திருந்தது. படமாளிகைகளோ வேறு கவனக்

கலைப்பாண்களோ நெடுந்தீவில் இல்லை. கற்கக் கூடிய பிள்ளைகள் கற்பதற்கான பௌதீகச் சூழல் அங்கிருந்தது. அங்கு உயர்நிலை வரை கற்றார். தேர்வுக்கான மையம் ஊர்காவற்றுறை நாரந்தனை மகளிர்க் கல்லூரியில் அமையவே அங்கு சென்று தேர்வெழுதினார்.

இவருடைய பரீட்சைப் பெறுபேற்றைக் கண்டு சந்தோசமடைந்த இவரின் சகோதரர் கணபதிப்பிள்ளை, ஒரு புதிய துவிச்சக்கரவண்டியை வாங்கிக்கொடுத்து வண்ணார்ப்பண்ணை ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் படிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தார். இதேவேளை திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராக் கல்லூரியின் அதிபர், பண்டிதர் வகுப்பு நடத்துகின்றார் என அறிந்து, அந்த வகுப்புகளிலும் பங்குபற்றினார். இரண்டு இடங்களிலும் இரவுபகலாகக் கல்வி கற்றார்.

ஆசிரியக் கலாசாலைத் தேர்வில், அகில இலங்கை மட்டத்தில் நான்காவது ஆளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1950 முதல் 52-ம் ஆண்டுவரை ஆசிரியர் கலாசாலையில் கல்வி கற்ற இவரோடு 25 ஆண்களும், 25 பெண்களும் கல்வி கற்றதாக இவர் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். 1952-ம் ஆண்டு கல்வியை நிறைவுசெய்து ஆசிரியக் கலாசாலையிலிருந்து வெளியேறினார்.

அவ்வேளை, கரைச்சி சைவ வித்தியாபிவிருத்திச் சங்கம் கிளிநொச்சியில் ஏழாம் வாய்க்கால் பகுதியில் ஓர் இந்து வித்தியாலயத்தை ஆரம்பித்தது. அப்பாடசாலையின் முதல் அதிபராகப் பணியாற்றத் தொடங்கினார். 1957-ல் மாற்றலாகி, கிளிநொச்சியில் உள்ள பன்னங்கண்டி இந்து தமிழ்க் கலவன் பாடசாலைக்குச் சென்றார். அதன் பின்னர், வரணி, பலாங்கொடை, பூநகரி - பொன்னாவெளி, தம்பிராய், உருத்திரபுரம் சிவநகர், குமரபுரம், கண்டி போன்ற இடங்களில் பணியாற்றி மீண்டும் கிளிநொச்சி இந்துக்கல்லூரிக்குத் திரும்பி அதிபராகப் பணியாற்றினார். அதிலிருந்தும் மாற்றலாகி, உருத்திரபுரம் மகாவித்தியாலத்துக்கு அதிபராகச் சென்ற இவர், 1990-ல் ஓய்வுபெறும்வரை அங்கேயே அதிபராகப் பணிபுரிந்தார்.

சிறந்த ஆசிரியராகவும் நிர்வாகத்திறன் மிக்க அதிபராகவும் பணியாற்றிய இவர், மாணவர்களால் மறக்க முடியாத அதிபராக, ஆசானாக நினைவுகளில் நிலைத்து வாழ்கின்றார்.

இன்று ‘மாணவர்மையக்கல்வி’யைப் பற்றிக் கல்வியாளர் பலரும் பேசுகின்றனர். அதிபர் கா. நாகலிங்கம் அவர்கள் அன்றே தான் கற்பித்த பாடசாலைகளில் ‘மாணவர்மையக்கல்வி’யை மேற்கொண்டார். பாடசாலைகள் மாணவர்களுக்கே உரித்

தான இடம், பாடசாலையைப் பயன்படுத்தியே மாணவர்கள் உயரவேண்டும் எனக் கருதி அயராது உழைத்தார்.

ஆசிரியர் முன்மாதிரியானவராக, ஒழுக்கச்சீலராக இருக்க வேண்டும் என்ற காந்தியக் கல்விச் சிந்தனைக்கேற்பத் தன் சொல், செயல், பாங்கு என்பவற்றை நேர்த்தியாக வைத்துக் கொண்டார். இவர் பணியாற்றிய இடமெங்கும் 'நல்லாசன் நாகலிங்கம்' என்ற நற்பெயரை ஆழமாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

அரசியல்:

பிறர் துயரநிலை கண்டு பொங்காதவர் மனிதரில்லை. ஏழ்மைப்பட்ட மக்களையும், வறுமையினால் வாடிய மலையக மக்களையும் கண்டு மனம் வெதும்பினார். அரசியலால் இவர்களுக்கு ஒரு தீர்வு வேண்டும் என்ற உளவிருப்புக் கொண்டவராகக் காணப்பட்டார். 1952-ல் மலையகத் தமிழர்களின் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டபோது அவர்களின் துயர்கண்டு உருவாக்கப்பட்ட இலங்கை தமிழரசுக் கட்சியில் இவர் இணைந்து கொண்டார். 1956-ம் ஆண்டு திருகோணமலையில் நடைபெற்ற கட்சியின் பொதுக் கூட்டத்திற்குச் செயலாளர் அமரர் அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் தலைமையில் கிளிநொச்சியிலிருந்து, நான்கு நாட்கள் நடந்து சென்று மாநாட்டில் கலந்து கொண்டார்.

காடைத்தனமும் அச்சுறுத்தல்களும் நிறைந்து காணப்பட்ட கரைச்சிக் கிராமசபைக்கு 1957-ல் காந்திய அகிம்சை வழியில் தலைவரானார். எந்தவொரு தனிமனிதரையும் தன் அரசியல் நடவடிக்கைகளால் உளரீதியாகவோ, உடல் ரீதியாகவோ, பாதிக்காத பண்புசார்ந்த அரசியலை மேற்கொண்டார். எனக்கு அரசியலில் யாரும் எதிரியில்லை, சரியானதைச் சரியாகச் செய்வதில் அக்கறை காட்டுகின்றேன் என்ற மனப்பான்மையில் இயங்கினார். கொண்ட கொள்கையின் மீது இறுக்கமான பற்றுக் கொண்டவராகக் காணப்பட்ட இவர் அன்றிலிருந்து சிறுபான்மை மக்களுக்குச் சமஷ்டி முறைதான் தீர்வு என்பதில் அசையாத நம்பிக்கை உள்ளவராக, அகில இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சியின் மீது முழுமையான நம்பிக்கை கொண்டவராகத் தன் அரசியலை நெறிப்படுத்தி வந்தார்.

அரசியல் செயற்பாடுகளில் பல துன்பங்களை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்த போதிலும், எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் தான் கொண்ட கொள்கையில் இம்மியளவேனும் விலகாத, விட்டுக்கொடுக்காத சால்பு அவருக்குரியதாக இருந்தது. அரசியலில் காலத்திற்கேற்ற வகையில் பல சாதனைகளையும் நிலைநாட்டிய செயல் வீரர் இவர்.

கூட்டுறவு:

இலங்கையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உச்சநிலை வளர்ச்சியடைந்த பிரதேசம் யாழ்ப்பாணம் ஆகும். 1956-களை அண்மித்த காலத்தில் 'கூட்டுறவாளர்' என்று தம்மைச் சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமை உள்ளவர்களாக மக்கள் இருந்தார்கள். இந்த அடிப்படையில் திரு.கா. நாகலிங்கம் அதிபர் அவர்கள் 1956-ம் ஆண்டுமுதல் 1994-ம் ஆண்டுவரை உருத்திரபுரம் ஐக்கிய நாணயச் சங்கத்தின் தலைவராகவும் செயலாளராகவும் இருந்து பாரிய பங்காற்றினார். அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் ஐக்கிய நாணயச் சங்க சமாசத்தின் நிர்வாக உறுப்பினராகவும் இருந்தார். ஐக்கிய நாணயச் சங்கங்கள் சிக்கனக் கூட்டுறவுச் சங்கமாக மாற்றப்பட்டபோது கிளிநொச்சி மாவட்டத் தலைவராகவும் அகில இலங்கை சிக்கனக்

கூட்டுறவுச் சமாசத்தின் நிர்வாக உறுப்பினராகவும் செயலாற்றினார். கூட்டுறவு வங்கிகளை மக்கள் வங்கியோடு இணைத்தபின் மக்கள் வங்கியின் பொதுச்சபை உறுப்பினராகவும், நிர்வாகசபை உறுப்பினராகவும் இருந்து அளப்பரிய சேவைகளை ஆற்றினார்.

தொடக்கத்தில் உருத்திரபுரம் ப.நோ.கூ. சங்கத்தின் தலைவராகச் சிறப்புற இயங்கினார். கரைச்சிப் பகுதியிலுள்ள சங்கங்கள் அனைத்தையும் ஒன்றிணைத்துக் கரைச்சி வடக்கு, கரைச்சி தெற்கு எனப் பிரித்தபோது, கரைச்சித் தெற்கு பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் இயக்குநர் சபை உறுப்பினராகவும், தலைவராகவும் பணியாற்றினார். 1965 முதல் 1994 வரை, இப்பணிகளோடு பல வடிவங்களில் இவர் இணைந்திருந்தார். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எவ்வாறு சேவை செய்ய வேண்டும் என்பதைத் திரு. கா. நாகலிங்கம் அவர்கள் செவ்வனவே செய்துகாட்டினார். இவரின் கூட்டுறவுக் காலத்தில் எத்தனையோ புதிய கிராமங்களில் கூட்டுறவுக் கடைகளை ஆரம்பித்து மக்களின் மனங்களில் இடம்பெற்றுவிட்டார்.

பொதுச்சேவை:

மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை என்று கருதிய திரு. நாகலிங்கம், எந்தப் பிரதிபலனும் இல்லாது தான் வாழும் சமூகம் உயர்வடைய வேண்டும் என்ற நோக்கில் பொதுப்பணிகளில் ஈடுபட்டார். பொதுச்சேவைக்குக் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் ஒருவரைத் தெரிவுசெய்ய வேண்டுமானால் பரவலாக எல்லோராலுமே குறிப்பிடப்படுகின்ற பெயர் திரு. கா. நாகலிங்கம் அதிபருடையதாகத்தான் இருக்கும். திரு. சி.க. வேலாயுதப்பிள்ளை அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட அகில இலங்கை காந்தி சேவாசங்கத்தில் தலைவராகவும், செயலாளராகவும், நிர்வாக உறுப்பினராகவும் இயங்கினார். திரு. சி.க. வேலாயுதப்பிள்ளை அவர்களின் மறைவுக்குப் பின், காந்திநிலையத்தில் வாழ்ந்த ஆதரவற்ற குழந்தைகளின் விடுதியைப் பொறுப்பேற்று நடத்திவந்தார்.

உயர்திரு. கதிரவேலு அப்பு, குருகுலத்தை ஆரம்பித்தபோது அதன் உப-தலைவராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். அவர் இயற்கை எய்தியபின் 1994-ம் ஆண்டுவரை அதனைச் சிறப்பாகத் தலைமையேற்று நடத்திவந்தார். ஆதரவற்றோர். இல்லங்களை நடத்துபவர்கள் குருகுலத்தைப் பார்த்துக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் எனக் கூறுமளவுக்குக் குருகுலத்தைச் சிறப்புற இயக்கினார்.

1952-ம் ஆண்டு முதல் உருத்திரபுரம் விளையாட்டுக் கழகத்தை உருவாக்கி அதன் செயலாளராக இயங்கி, சமூகத்தில் ஒரு விளையாட்டுக் கழகத்தின் வகிபாகம் எவ்வாறு இருக்கவேண்டும் என்பதைச் செய்துகாட்டினார். இது கிளிநொச்சியில் சிறந்த விளையாட்டுக்கழகம் எனப் பெயர்பெறக் காரணமானார்.

தற்புகழ்ச்சி இல்லாது, பெருமையில் நாட்டம் கொள்ளாது தன்னை விளையாட்டுக் கழகத்திற்கு அர்ப்பணித்து அவர் ஆற்றிய சேவை, அக்காலத்தில் வாழ்ந்த பெரியவர்களால் இன்றும் போற்றப்படுகின்றது.

உருத்திரபுரத்தில் சிரமதானசபை ஒன்றை உருவாக்கினார். மாதத்தில் இரண்டு நாட்கள் சிரமதானம் செய்வதற்கான ஏற்

பாடுகளைச் செய்தார். எமது கிராமத்தை நாம் தானே தூய்மையாக வைத்திருக்க வேண்டும். சிரமதானம் என்ற காந்திய சிந்தனையில் அக்கறை காட்டிய அவர் தானே முன்மாதிரியாக நின்று சிரமதான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். உருத்திரபுரம் சனசமூக நிலையம், வாசிகசாலை ஆகியவற்றை உருவாக்கிப் பொதுமக்களின் அறிவியல் கண்களைத் திறக்கச் செய்தார். உருத்திரபுரத்தில் எண்ணற்ற பொது நிலையங்கள் தோன்றி வளர்ச்சிபெற ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுத்து இணைந்து பணியாற்றியவர் இவர்.

1985-ம் ஆண்டு வைகாசி 15-ம் திகதி நெடுந்தீவு நடுக்கடலில், குமுதினிப் படகில் வைத்து கடற்படையினரால் 36 பேர் வெட்டிக் கொல்லப்பட்டனர். உறவுகளின் இழப்பால் துயருற்ற மனதுடன் அவர்களுக்கு ஒரு நினைவுத் தூபி எழுப்பிட நெடுந்தீவின் மகாவித்தியாலய முன்னாள் அதிபர் இரா. சின்னத்தம்பி அவர்களின் தலைமையில் ஒரு குழு ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்தக் குழுவில் வன்னிப் பிரதேசப் பிரதிநிதியாக இணைந்து, நெடுந்தீவின் துறைமுகப் பகுதியில் ஒரு பெரிய தூபியை அமைப்பதற்குத் தம்மாலான பங்களிப்பு முழுவதையும் நல்கினார். மற்றவர்களின் துயர் கண்டு துடிக்கும் உளப் பாங்குடன் வாழும் அவர் எல்லாப் பொதுப்பணியிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டதைக் காணலாம்.

தான் குடும்பத்தினருடன் கனடாவுக்குப் பெயர்ந்த பின்னரும் தான் வாழ்ந்த உருத்திரபுரம் பிரதேசத்தின் மாணவர்கள் கல்வி, வறுமையால் பின்தங்கிவிடக்கூடாது என்றெண்ணிய இவர், மாணவர்களுக்குப் பலவாறாக உதவினார். 5-ம் தரப் புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் தேறுவோர், பல்கலைக்கழக அனுமதி பெறுவோரின் பொருளாதார நிலையறிந்து, அவர்கள் உதவிகள் பெற உதவினார்.

ஆறுமுக நாவலர், பிடியரிசி பெற்றுக் கஞ்சித்தொட்டி வைத்து தமிழையும் சைவத்தையும் வீழவிடாது காத்தார். எமது அதிபர் அவர்கள் சர்வோதயத்தின் சிரமதானப் பணியினால் ஈர்க்கப்பட்டு மாதம் ஒரு ரூபாய் அங்கத்தவர்களிடமிருந்து பெற்றுச் சிரமதானப் பணிக்கே அதனைச் செலவுசெய்து கோயில்கள், பாடசாலைகள், மயானம், பாலங்கள், வீதிகள் போன்றவற்றை மீள்கட்டுமானம் செய்த அறப்பணிகள் அன்றும் இன்றும் பலராலும் போற்றப்படுகின்றன.

மதமாற்றம் உச்சநிலையில் காணப்பட்ட 1952-களை அண்மித்த காலப்பகுதியில் மகாதேவா ஆச்சிரமத்துடன் சேர்ந்து தமிழையும், சைவத்தையும் வளர்க்க அருந்தொண்டாற்றினார். திருநெறிக் கழகத்தை நிறுவி நாம் பிறந்த மதம், உலகத்தில் மூத்த மதம், அன்பே சிவம் என்று போதித்த மதம், அறிவுக்கு வழிகாட்டிய மதம் அழிவுறாது பாதுகாப்பதில் ஆர்வத்தோடு செயற்பட்டார். அதில் பெருவெற்றியும் கண்டார்.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் பொதுப்பணிகள் பற்றி ஆராயும் எவரும் உயர்திரு கா. நாகலிங்கம் அவர்களைப் புறந்தள்ளி விட்டு அவ்வாய்வை முழுமைப்படுத்த முடியாது.

பொருளாதாரம்:

இலமென்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின் நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்.

என்ற வள்ளுவன் வாக்கிற்கிணங்கத் தன்னாலான வழிகாட்

டல்களை அக்கால இளைஞர்களுக்கு வழங்கினார். காந்தி சேவா சங்கத்திலும், கஸ்தூரிபாய் இல்லத்திலும் அப்பளத் தொழிற்சாலை, நெசவுத் தொழிற்சாலை என்பவற்றை ஏற்படுத்திய பெரியார்களுடன் இணைந்து மிகப்பெரியளவில் செயலாற்றினார். அத்தோடு கோணாவில் ஆச்சிரமத்திற்குரிய காணியில் தச்சுத் தொழிற்சாலையும், உருத்திரபுரத்தில் தும்புத் தொழிற்சாலையும் ஏற்படுத்தி, இளைஞர்களுக்குச் சுயதொழில் வாய்ப்பை வழங்கினார்.

அத்துடன், தான் கரைச்சிக் கிராமசபை தலைவராக இருந்த காலத்திலும் கரைச்சி தெற்குப் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவராக இருந்த காலத்திலும். நூற்றுக்கணக்கானோருக்கு வேலைவாய்ப்பைப் பெற்றுக் கொடுத்தார். குருகுல அச்சகத்தில் அப்புஜீ அவர்களுடன் இணைந்து பலர் பணியாற்றும் வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தினார். எங்கெங்கு வறுமை நிலையில் இளைஞர்கள் காணப்பட்டாலும் அவர்களை அணுகி, முறையான ஆலோசனைகளும் வழிகாட்டலும் வழங்கி அவர்களை நல்வழிப்படுத்திய பெருமை அதிபர் அவர்களுக்கு உண்டு.

கல்வியில் ஒரு பகுதி, மாணவர்களைச் சுற்றுலாவாகப் பல இடங்களுக்கும் அழைத்துச் செல்லுதல். பல தடவை தென்னிலங்கைச் சுற்றுலாக்களை மாணவர்களுடன் மேற்கொண்டிருக்கின்றார். சுற்றுலாக்கள் வழியாகச் சமூக உறவுகளை இறுக்கமாக்கிக் கொண்டார்.

1957-ம் ஆண்டில் திரு. குமாரவேலு ஆசிரியர் அவர்களுடன் சேர்ந்து பதினான்கு நாட்கள் துவிச்சக்கர வண்டிகள் மூலமாக நீண்ட பயணத்தைத் தொடங்கினார். கிளிநொச்சியிலிருந்து பூநகரி ஊடாக மன்னார், மதவாச்சி, அனுராதபுரம், புத்தளம், ராஜகடவ, கொழும்பு, காலி, மாத்தறை அம்பாந்தோட்டை, கதிர்காமம், வெள்ளவாய, பொத்துவில், திருக்கோயில், மட்டக்களப்பு, வாகரை, திருகோணமலை, ஓமந்தை ஆகிய இடங்களில் தங்கி, கிளிநொச்சி திரும்பினார்கள். 840 மைல் தூரத்தைக் கொண்ட இந்தப் பயணமுடாக, இலங்கையைச் சுற்றி வந்தது மட்டுமல்ல, அந்தந்தப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்க்கைமுறையையும் கண்டு கொண்டார். அந்தப் பட்டறிவின் மூலம் தனது பகுதி மக்களுக்கு எவ்வாறு உதவலாம் என்பதையும் உணர்ந்தார்.

குடும்ப வாழ்க்கை:

ஒரு ஆளுமையாளரின் வெற்றிக்குப் பின்னால் அவர் குடும்பம் இருப்பதைக் காணலாம். குடும்ப உறுப்பினர்களின் ஆதரவே நிறைவானதொரு சமூக சேவையாளரை உருவாக்கும். தன்னுடைய 27 வயதில் இல்வாழ்வில் கால்வைத்த திரு. நாகலிங்கம், வள்ளுவன் காட்டிய இல் வாழ்வானைப் போன்றே வாழ்ந்தார்.

1957-ம் ஆண்டில் திருக்குறள் ஓதி, தமிழ்முறைப்படி இவர் திருமணம் செய்தார் என்பதை இன்றுள்ளோர் நம்ப மறுப்பார்கள். இவர் ஒரு சைவராகத் திகழ்ந்தாலும் தமிழ்மீது தீராப் பற்றுக் கொண்டிருந்ததையே இது காட்டுகின்றது. நாகலிங்கம் - குணநாயகி இணையர்கள் நல்லறத்தின் வழியே ஆறு குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்தனர். திரு. நாகலிங்கம் பல்வேறு சமூகப் பணிகளில் தம்மை ஆழமாகப் பிணைத்திருந்தாலும் பிள்ளைகளையும் நன்றாகவே வளர்த்தார்.

‘தக்கார் தகவிலார் என்பது அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும்’

என்ற குறளுக்கேற்ப, பிள்ளைகள் அனைவரும் மிகச்சிறப்பாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். அதிபருடைய முயற்சிகளிலும் அவருக்குப் பின்புலமாக நின்று அவரைத் துலங்கச்செய்த பெருமை திருமதி குணநாயகி அம்மா அவர்களையே சாரும். மறைந்த பின்பும் அவர் வாழ்வு போற்றப்படுகின்றதெனில், மனைவி, மக்களின் பேரொத்துழைப்பும் ஆதரவுமே காரணம் எனலாம்.

திரு. கார்த்திகேசு நாகலிங்கம் அவர்கள், முழுமையான மாந்தப் பண்பு கொண்டவர். ஆளுமையாளர். வாழும் சமூகத்துக்காகத் தன்னை ஈந்து வாழ்ந்தவர். சிறந்தவொரு குடும்பத் தலைவர். பலருக்கும் வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தவர். மண்ணிருந்து அவர் மறைந்தாலும் அவர் விதைத்த விதைகள் பெருமரங்களாகி வாழ்வோருக்குத் தண்ணீரில் தந்துகொண்டேயிருக்கும்.

perampalam@thaiveedu.com

ஈழமண்ணில் இந்திய இராணுவம் நாவல் பதிவுகள்

நாவல்களில் இந்திய அமைதியை

- என். செல்வராஜா

4

இந்திய இராணுவம் ஈழமண்ணில் நிலைகொண்டிருந்த காலகட்டத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்டு சில நாவல்கள் இதுவரை வந்துள்ளன.

'மீண்டும் புதிதாய்ப் பிறப்போம்' என்ற பெயரில் இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன் எழுதிய நாவலொன்றை முதன்மையாகக் குறிப்பிடவேண்டும். துன்பங்களும் சோதனைகளும் தொடர்ந்து வந்த போதும், தளராத மன உறுதியுடன் இந்த மண்ணை நேசித்து மானமுடன் தலைநிமிர்ந்து வாழமுனையும் ஒரு குடும்பத்தின் கதை இது. இது 12.7.1987 முதல் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த ஈழமுரசு தினசரியின் வார வெளியீட்டில் தொடராக வெளிவந்தது. 10.10.1987 அன்று இந்திய அமைதிகாக்கும் படை பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தில் கைவைக்கும் நடவடிக்கையின் வெளிப்பாடாக, ஈழமுரசு அலுவலகத்தைக் குண்டுவைத்துத் தகர்க்கும்வரை இந்நாவல் தொடர்ந்தது. பின்னர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து டேவிட் லிகோரியின் மீரா வெளியீடாக, ஆனி 1992-ல் நூலுருவில் இந்நாவல் முழுமையாக வெளிவந்தது.

'ஓ கனடா' என்ற நாவல் பாரதிநேசன் என்ற புனைபெயரில் வட்டுக்கோட்டை மேற்கைச் சேர்ந்த வீ. சின்னத்தம்பி அவர்களால் எழுதப்பட்டு மார்ச் 1994-ல் வெளியானது. மார்க்சிய கோட்பாட்டில் பற்றுறுதி கொண்ட நூலாசிரியர், மக்கள் சீனக் குடியரசில் 15 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பணியாற்றிய அனுபவம் கொண்டவர். சமூக பொருளாதாரம் தொடர்பான வீட்டுப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு வெளிநாடு செல்வதே ஏற்புடையது என்ற கருத்தைக்கொண்ட ஈழத்தமிழர்களிடையே நாட்டின் பொருளாதார விடிவும் இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முக்கியம் என்ற கருத்தை இந்நாவலில் வலியுறுத்துகின்றார். சாதாரண வாழ்க்கையில் தமிழ் எழுதுவினைஞர் ஒருவர் எதிர்நோக்கும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளையும், அவரது வாழ்க்கையில் சமுதாய ரீதியில் ஏற்படும் நிகழ்வுகளையும், அந்த நிகழ்வுகள் அவரில் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களையும் இந்நாவல் விபரிக்கின்றது. இந்திய இராணுவத்தின் ஈழமண் ஆக்கிரமிப்பும் கதையின் பின்னணியில் சொல்லப்படுகின்றது.

ஈழத்து எழுத்தாளர் தேவகாந்தனின் 'கனவுச்சிறை' என்ற நூல் ஐந்து பாகங்களில் வெளிவந்த பெருநாவலாகும். சென்னை இலக்கு நூல்கள் வெளியீடாக முதலாவது பதிப்பினை ஜூன் 1998-ல் கண்டிருந்த இந்நாவல் தமிழ் இலக்கிய உலகில் நீண்டகாலத்தின் பின் வெளிவந்த பல பாகங்களைக் கொண்ட

நாவல் என்ற வகையில் ஈழத்துப் படைப்பிலக்கியத்துறையில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இந்த நாவல் யுத்தத்திற்கான தாகவோ அன்றி சமாதானத்துக்கானதாகவோ எழுதப்படாது சமகால அரசியல் நியாயமொன்றை விசுவாசமாகச் சொல்லியிருக்கின்றது. இது நகரும் காலத்தை பிரதானப்படுத்தி ஐந்து பாகங்களில் எழுதி முடிக்கப்பட்டதாகும். 1981 தொடக்கம் 2001 வரையிலான காலப்பகுதிக்குரிய இருபத்தியொரு ஆண்டுக்கால இலங்கையின் வாழ்நிலைக்களத்தில் நின்று ஐந்து பாகங்களிலும் கதை அழகாக நகர்த்தப்படுகின்றது.

1981 முதல் 2001வரையான இருபத்தியொரு ஆண்டுகளில் இருபத்தியொரு நூற்றாண்டுகளின் இலங்கைச் சரித்திரத்தை புல்லின் தலைப் பனித்துளியின் பிரபஞ்சப் பிரதிபலிப்பாக இந்நாவல் மீளுருவாக்கம் செய்கின்றது. சமகாலத்து எரியும் அரசியல் பிரச்சினையொன்று, உலகமளாவிய கதை நகர்ச்சியின் மூலம் பேசுகின்ற தமிழ் நாவல் இது. 1981-ல் அக்கினிப் பொறி போன்ற மையச் சம்பவமொன்றின் உந்திப்புடன் ஆரம்பிக்கும் நாவலில் 1983 கறுப்பு ஜூலை, தேசம் தாண்டதல், அகதிமுகாம் அவலங்கள், மேற்குலகின் அடையாளச் சிக்கல்கள், சமூக நிலை மாற்றங்களும் தேசமளாவிய கருத்துருவின் புத்தாக்கமும் என்று வியாபிக்கும் சரித்திர வெளியில் இன்னொரு சரித்திரம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஈழத்துடன் இணைந்த சிறு தீவான நயினாதீவின் வடகரையிலிருந்து தொடங்கும் கதை. கட்சிப் பூசல்கள், கூட்டணி அமைப்பு, தமிழீழத்தின் தத்துவார்த்த உதயம், போராட்ட இயக்கங்களின் வளர்ச்சி என்பவற்றின் இலக்கியச் சாட்சியமாகின்றது கனவுச்சிறை.

'நோயில் இருத்தல்' என்ற பிரபல்யமான நூல் ஈழத்துப் படைப்பாளி மு. பொன்னம்பலம் அவர்களால் 1999-ல் வெளியிடப்பட்ட நாவலாகும். 1984 ஒக்ரோபரில் தான் மயிலிட்டி TB சனடோரியத்தில் நோயாளியாக இருந்த வேளையும் (இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி சுடப்பட்டதும், போராளிக் குழுக்கள் அதன் சோகத்தை வெளிப்படுத்தியதுமான காலகட்டம்) 1987-ல் யாழ். பெரியாஸ்பத்திரியில் பொலிநியூரைரில் நோயாளியாகக் கிடந்தபோதும் - தமிழ் ஈழப் போராளிகளையும் பொதுமக்களையும் இந்திய இராணுவம் வேட்டையாடிக் கொண்டிருந்த காலம் - இந்த இரு காலகட்டங்களில் தனக்கு நேர்ந்த அனுபவங்களின் வெளிப்பாடு இந்நாவலின் பேசுபொருளாக அமைந்திருந்தது. நாவலினூடாக இந்திய அரசியலில் ஈழப்பிரச்சினை பெற்ற மாற்றங்களை கூர்ந்து அவதானிக்க முடிகின்றது.

போர்க்காலப் படைப்பிலக்கியங்கள் பற்றி ஆராய்ப்புகும் எந்

தவொரு இலக்கிய ஆய்வாளராலும் தவிர்க்கப்படமுடியாத வர் தாமரைச்செல்வி. விண்ணில் அல்ல விடிவெள்ளி (1992), தாகம் (1993), வேள்வித் தீ (1994), ஒரு மழைக்கால இரவு (1998), அழுவதற்கு நேரமில்லை (2002), பச்சை வயல் கனவு (2004), வன்னியாச்சி (2005) ஆகிய தொகுதிகளின் வழியாகச் சிறுகதைகளாகவும் குறுநாவல்களாகவும், நாவல்களாகவும் ஈழத்தின் போர்க்கால அவலங்களைப் பதிவாக்கியவர். இவரது 'வீதியெல்லாம் தோரணங்கள்' என்ற நாவல் நவம்பர் 2003-ல் வெளிவந்தது. 1989-ல் யாழ் இலக்கிய வட்டம், வீரகேசரியுடன் இணைந்து நடத்திய போட்டியில் 2-ம் பரிசினைப் பெற்ற இந்த நாவல், பின்னர் 1.3.1992 முதல் 3.5.1992 வரை வீரகேசரி வார வெளியீட்டில் தொடராகவும் வெளிவந்திருந்தது. இந்திய இராணுவம் இந்த மண்ணில் நிலைகொண்டிருந்த காலத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட நாவல் இது. ஏற்கெனவே நொந்து போய்க்கிடந்த மக்கள் மீது IPKF என்ற பெயரில் இந்திய அமைதிகாக்கும் படை வந்து வேல் பாய்ச்சிய காலம் அது. ஈழமண்ணில் ஓரிடத்தில் ஏற்படும் போரின் அநர்த்தங்களின் விளைவுகளை அதன் வலிகளைச் சுமந்தவாறு இன்னோரிடத்தில் வாழ்கின்ற மனிதர்களை இந் நாவலில் சந்திக்க முடிகின்றது.

ஈழத்தின் முதுபெரும் ஜனரஞ்சக படைப்பிலக்கியவாதியாகக் கருதப்படும் செங்கை ஆழியானும் (இயற்பெயர்: கந்தையா குணராசா) 'யுத்தபூமி' என்ற பெயரில் ஒரு நாவலை எழுதியிருக்கிறார். ஏப்ரல் 2006ல் வெளிவந்த இந்நாவல் இலங்கையில் இனமோதல்கள் வெடித்த நிலைமையில் இலங்கையின் ஒருமைப்பாட்டைக் காக்கவும், அங்கு அமைதியை நிலைநாட்டவும் சென்ற இந்திய அமைதிகாக்கும் படை, அங்கே தமிழர்களுக்கு எதிராக இழைத்த வரலாற்றுத் தவறுகளைப் பின்னணியாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. கிட்டத்தட்ட மரணத்தின்

விளிம்பில் வாழும் ஈழத்தமிழர்கள் எப்படி எல்லாம் மண்மீது பற்றும் பாசமும் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை இந்த நாவல் விரிவாகவும் அழுத்தமாகவும் சித்திரிக்கின்றது.

சுவிட்சர்லாந்தில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் எழுத்தாளர் சயந்தன், தனது முதலாவது நாவலாக 'ஆறாவடு' என்ற நாவலை 2011-ல் வெளியிட்டிருந்தார். 1987-ல் இந்திய இராணுவம் ஈழமண்ணில் போய் இறங்கியபோது மக்கள் சமாதானம் வருமென நம்பினார்கள். அது கைகூடவில்லை. பின்னர் ரணில் விக்கிரமசிங்க - விடுதலைப்புலிகள் இடையிலான பேச்சுவார்த்தை 2003-களின் பின்னர் மேலும் ஒரு சமாதான வாழ்வுக்கான நம்பிக்கையை மக்களிடம் ஊட்டியது. இவ்வாறாக கானல் நீரான சமாதான காலங்களில் 1987 முதல் 2003 வரையிலானதொரு காலப்பகுதியில் இந்நாவல் நகர்கின்றது. ஈழ விடுதலைப்போர்ப் பின்னணியில் எச்சுமூலுக்கும் ஏற்ப எவ்விதத்திலாவது வாழ்ந்துவிடத்துடிக்கும் உயிர்வேட்கையைப் புலம்பெயர்தலை படைப்பாற்றலுடன் கலைநயத்தோடு இந் நாவல் கூறுகின்றது.

'பார்த்தீனியம்' என்ற நாவல் தமிழ்நதி (இயற்பெயர்: கலைவாணி இராஜகுமாரன்) அவர்களால் எழுதப்பெற்று ஏப்ரல் 2016ல் சென்னை நற்றிணை பதிப்பக வெளியீடாக வெளியிடப்பட்டது. திருக்கோணமலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் தமிழ்நதி. ஈழத்துப் போரினால் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்தவர். கனடாவில் வாழ்ந்த காலத்தில் கலைவாணி இராஜகுமாரன் என்ற பெயரில் சிறுகதை, கவிதை, நாடகம், கட்டுரை எனப் பல்வேறு ஆக்க இலக்கிய வடிவங்களையும் பயன்படுத்தித் தனது படைப்புகளை வெளியிட்டவர். தற்காலிகமாக சென்னையில் வாழ்ந்து வரும் வேளையில் தமிழ்நதியின் சூரியன் தனித்தலையும் பகல் (கவிதைகள்), நந்தகுமாரனுக்கு

மாதங்கி எழுதுவது (சிறுகதைகள்), ஆகிய இரு நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. கானல்வரி - ஆசிரியரின் முதலாவது குறு நாவல். பார்த்தீனியம் இவரது இரண்டாவது நாவல். இந்நாவலானது ஈழப்போராட்டத்தில், பெருமளவு இளைஞர்கள் ஆயுதப் போராட்டத்தில் இணைந்துகொள்ளத் தொடங்கிய 80-களின் தொடக்கப்பகுதியில் இருந்து ஆரம்பித்து இந்திய இராணுவம் ஈழத்தை விட்டு வெளியேறிய காலப்பகுதியை ஒட்டியதாக நிறைவுறுகின்றது. வானதி-வசந்தன் / பரணியை பிரதான கதாபாத்திரங்களாகக் கொண்டு நகரும் இந்நாவல், 3 பிரதான தளங்களில் நகர்கின்றது. முதலாவது, வானதிக்கும் வசந்திக்கும் இடையிலான காதல் முகிழ்வதில் இருந்து வசந்தன் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தில் இணைந்து பரணியாக இந்தியாவில் ஆயுதப் பயிற்சி பெறுகின்ற காலப்பகுதிவரையில் பயணிக்கின்றது. இரண்டாவது, பரணி இலங்கை திரும்பி அரசியல் வேலைகளிலும் இயக்கப் பணிகளிலும் ஈடுபடுவது. மூன்றாவது, ஈழவிடுதலை இயக்கம் பற்றிய பற்றுறுதியும் கனவுகளும் கொண்டவனாக வசந்தன் இருந்த காலப்பகுதி. இந்திய இராணுவ வருகையும் அதனுடாக மக்கள் எதிர்கொள்ளும் வதைகளும் இயக்கங்கள் பற்றிய கனவுகளின் வீழ்ச்சியுமாக இக்காலப்பகுதி நகர்கின்றது. ஆயினும் இந்நாவலின் பிரதான பேசுபொருளாக ஈழத்தில் இந்திய இராணுவத்தின் காலப்பகுதியில் செய்யப்பட்ட கடுமையான சித்திரவதைகள், குற்றச் செயல்கள், பாலியல்ரீதியான குற்றங்கள், வன்புணர்வுகள், கொலைகள் என்பவற்றை எடுத்துரைப்பதாகவும் பதிவு செய்வதாகவும் அமைகின்றது. 1983-1990 காலப்பகுதியில் நேர்முகமாகத் தான் கண்டதை, அனுபவித்ததை, உய்த்து உணர்ந்ததை, கேட்டறிந்ததை இங்கே ஒரு நாவலாக எழுதியிருக்கிறார்.

இலங்கைத் தீவில் இந்திய இராணுவம் நிலைகொண்டிருந்த இறுதிக்கால கட்டத்தில் நிகழ்ந்த ஊர்காவல் படை நியமிப்பு பற்றிய பல்வேறு தகவல்களை பதிவுசெய்யும் நாவலாக வாசு முருகவேல் எழுதிய 'ஜெப்னா பேக்கரி' என்ற இலக்கிய புனைவுப் பிரதி அமைகின்றது. இலங்கையின் வட பகுதியிலிருந்து முஸ்லீம்களைப் புலிகள் வெளியேற்றியது குறித்த உண்மைகளை உள்ளபடியே சித்திரிப்பதுதான் இந்தப் புத்தகத்தின் நோக்கம் என ஆசிரியர் இந்நாவலின் முன்னுரையிலே குறிப்பிட்டுள்ளார். 'இலங்கைத் தீவிலிருந்து இந்திய ராணுவம் வெளியேறுவதற்கு முன்பாக ஊர்காவல் படை என்ற பெயரில் இஸ்லாமிய இளைஞர்களைக் கொண்டு ஒரு தனிப்படை அமைத்து அவர்களுக்கென அதிகாரம் கொடுத்தது. தமிழர் - இஸ்லாமியர் வெறுப்பின் குழப்பமான சூழல் தீவிரமடைந்தது இங்கிருந்துதான். அதன் பிற்பாடு நடந்த பெரும்பாலான வன்முறைகளுக்கான துவக்கத்தை இந்திய அமைதிப்படை விதைத்துவிட்டுப் போனது. வாசு முருகவேலின் ஜெப்னா பேக்கரியின் கதையும் இதன் பின்புலத்தில் தான் உருவாகியுள்ளது'.

லக்ஷ்மி சரவணகுமார், நாவலுக்கான முன்னுரையில்... இந்நாவலின்படி ஒருநாள் திடீரெனப் புலிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் 85 முஸ்லீம் இளைஞர்களையும் அவர்களோடு கூட்டுச் சேர்ந்திருந்த ஒரு தமிழரையும் கைது செய்கிறார்கள். இவர்களால் யாழ்ப்பாணத்து வீடொன்றில் பதுக்கிவைக்கப்பட்டிருந்த பெருந்தொகையான ஆயுதங்களையும் இவர்களுக்கும் இலங்கை இராணுவத்திற்குமான தொடர்பையும் புலிகள் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். இதைத் தொடர்ந்து அனைத்து யாழ்ப்பாண முஸ்லீம்களையும் ஒஸ்மேனியா கல்லூரிக்கு அழைத்த

புலிகள் குழந்தைகள், பெண்கள், முதியவர்கள் உட்பட ஒட்டுமொத்த முஸ்லீம்களையும் 2 மணிநேர அவகாசத்துள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அனைத்து உடமைகளையும் கைவிட்டு வெளியேறுமாறு துப்பாக்கி முனையில் ஆணையிட்டு வெளியேற்றுகிறார்கள். இவ்வாறாக இந்நாவலில் கதை வளர்த்துச் செல்லப்படுகின்றது. ஊர்காவல் படைகளின் உருவாக்கம் பற்றிய மற்றுமொரு வரலாற்றுக் குறிப்பினையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். ஊர்காவல் படை என்பது அரச பாதுகாப்புப் பிரிவினால் உருவாக்கப்படும் தற்காலிக துணைப்படை. Shot gun வகைத் துப்பாக்கிகளும் அவற்றுக்கான சிறு எண்ணிக்கையான ரவைகளுமே இவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. ஆயுதக் குழுக்களால் தாக்கப்பட்ட முஸ்லீம் ஊர்களிலும் எல்லைச் சிங்கள ஊர்களிலும் மக்கள் வேண்டிய பாதுகாப்பை வழங்க போதிய ராணுவம் இல்லாத நிலையில் குறித்த ஊர் பிரஜைகளைக் கொண்டு இவை உருவாக்கப்பட்டன. தாக்கப்படும் ஊரைக் காக்க ராணுவம் வந்து சேரும் வரையான தற்காப்பே ஊர்காவல் படையின் பொறுப்பு. பெரும்பாலும் இப்படைகளில் உள்ளூர் சண்டியர்களின் மேலாதிக்கம் இருந்தது. அரச படைகளுக்கேயுரிய மனோபாவங்களும்மிருந்தன. முஸ்லீம் மக்கள் மத்தியில் அச்சுறுத்தும் 'முன்றாம் படை'யாக அவர்கள் தேறினர். அரச படையுடன் பொருதிய பலமிக்க ஆயுதக் குழுக்கள் இவர்களை மிக எளிதாக ஊர் ஊராக இரவிவாக வேட்டையாடின. பதிலுக்கு அப்பாவித் தமிழ் மக்களை ஊர்காவல் படையினர் அவ்வப்போது பழி தீர்த்தனர். கடைசியில் ஊர்காவல் படைகள் கலைக்கப்பட்ட போது எஞ்சியவர்கள் அரச இராணுவத்தில் உள்ளீர்க்கப்பட்டார்கள். வாசு முருகவேல் எழுதிய 'ஜெப்னா பேக்கரி' என்ற இந்நாவல் சென்னை வேளச்சேரி, யாவரும் வெளியீட்டகத்தினரால் டிசம்பர், 2017-ல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

'வலசைப் பறவைகள்' என்ற சிவ ஆரூரனின் நூலும் இந்திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக் காலத்தை இலக்கிய நயத்துடன் பதிவுசெய்யும் நாவலாகும். இலங்கை அரசின் சிறைச்சாலைக்குள்ளிருந்து பூக்கும் சிவ. ஆரூரனின் ஐந்தாவது நூலாகவும், மூன்றாவது தமிழ் நாவலாகவும் வெளிவரும் இந்நூல் ஜீவநதி வெளியீட்டகத்தின் 133-வது பிரசுரமாக வெளிவந்துள்ளது. இவரது நாவலொன்று ஆங்கிலத்திலும் வெளிவந்துள்ளது. அல்வாய், ஜீவநதி வெளியீடாக மார்சு 2019-ல் இந்நாவல் வெளிவந்திருந்தது. இந்நாவலில் வழமை போலவே, எமது சமகாலப் பிரச்சினைகளை மிகத் திறம்பட உணர்த்துவதில் சிவ. ஆரூரன் வெற்றிகண்டுள்ளார். நம் இனம் அனுபவித்த, அனுபவித்து வருகின்ற இடர்மிருந்த வாழ்வை தன் படைப்புகளின் வாயிலாக உயிரோட்டமாகப் படைப்பதில் சிவ. ஆரூரனின் திறன் வியக்கவைக்கின்றது. இந்திய இராணுவம் இலங்கையில் நிலைகொண்டிருந்த 1987-1990 காலப்பகுதியில் கதை நிகழ்கின்றது. அக்காலப் போர்ச் சூழல் எவ்வாறு கீழ் மத்தியதர வர்க்க குடும்பங்களில் தாக்கம் செலுத்தியது என்பதை இக்கதை சொல்கின்றது. அருமையான கதை நகர்வும் பாத்திரங்களின் தேர்வும் மொழித் தேர்ச்சியும் அனுபவ வெளிப்பாடுகளும் மிகச்சிறந்த முறையில் கையாளப்படுகின்றன.

selvarajah.n@thaiveedu.com

யொள்ளையா விவேகானந்தனின்

4 நூல்கள் வெளியீட்டு நிகழ்வு

அன்புடன் அழைக்கிறோம்.

காலம்

ஒக்டோபர். 08. 2023
ஞாயிற்றுக்கிழமை
மாலை 5 மணி

இடம்

தமிழ் இசைக் கலாமன்றம்
1120 Tapscott Rd #3,
Scarborough, ON M1X 1E8

தொடர்புகள் : 416 728 1039 | 416 400 9662 | vivekpon@outlook.com

கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம் நடத்தும் விருது விழா 2023
 "வாழ்தான் சாதனையாளர் விருது பெறும் எழுத்தாளர்கள் ஆய்வாளர்கள்"

14 அக்டோபர் 2023 சனிக்கிழமை 9:00pm-11:30pm (கனடா-ரொறன்ரோ)
 15 அக்டோபர் 2023 ஞாயிற்றுக்கிழமை 6:30am-9:00am (இலங்கை, இந்தியா)
 16 அக்டோபர் 2023 ஞாயிற்றுக்கிழமை 12:00pm-2:30pm - சிட்னி

உரைத்தொடர் - 33

உரைப் பொருள்
'அரங்கிசையில் ஆலாபனை'

உரையாளர்
'கான கலா சிரோன்மணி' Dr.B.கோவிந்தராஜன்
 Dean in Charge, Associate Professor(Retd), Department of Music,
 Annamalai University, Chidambaram.

1983
 விருது விழா

கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம்
 2023 அக்டோபர் 14, 15, 16 அக்டோபர் 2023

சிந்தனைக் களம்
 (இசை, நடனம்)

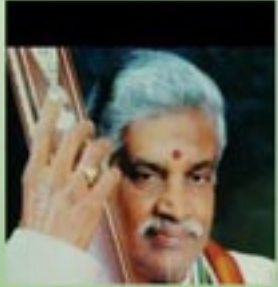
இணையவெளி உரை நிகழ்வும் கலந்துரையாடலும்.
 Zoom ID: 870 1961 8946 Passcode: 053 812

14 அக்டோபர் 2023 சனிக்கிழமை 9:00pm-11:30pm (கனடா-ரொறன்ரோ)
 15 அக்டோபர் 2023 ஞாயிற்றுக்கிழமை 6:30am-9:00am (இலங்கை, இந்தியா)
 16 அக்டோபர் 2023 ஞாயிற்றுக்கிழமை 12:00pm-2:30pm - சிட்னி

உரைத்தொடர் - 33

உரைப் பொருள்
'அரங்கிசையில் ஆலாபனை'

உரையாளர்
'கான கலா சிரோன்மணி' Dr.B.கோவிந்தராஜன்
 Dean in Charge, Associate Professor(Retd), Department of Music,
 Annamalai University, Chidambaram.

Website: www.chinthanakkalam.org E-mail: chinthanakkalam@gmail.com

வன்னியியல் ஆய்வு மன்றம்-கனடா
RESEARCH CENTRE FOR VANNI - CANADA
 வன்னியியல் ஆய்வரங்கம் - 20
தலைமை

பேராசிரியர். நா.சம்பிரநாணியன் அவர்கள்
 மேனாள் தலைவர், தமிழ்த் துறை
 யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம், இலங்கை
 காப்பாளர் வன்னியியல் ஆய்வு மன்றம் - கனடா
 நெறியாளர் - கனடா தமிழ்ச் சங்கம், ரொறன்ரோ

காலம்: சனிக்கிழமை, 14.10.2023
 கனடா-காலம் 8.30 இலங்கை-காலம் 6.00
 ஐரோப்பா - 7.30 ஐக்கிய இராச்சியம் 7.30
 அவுஸ்திரேலியா - இரவு 11.30 (மொல்பேர்ன்)
ZOOM MEETING LINK:
<https://zoom.us/j/9091187986?pwd=ZGJkWFVaniNMG1UXN5cmtsWxvUT09>
 ID: 909 118 7986 Passcode: vanniroot
 தொடர்புகளுக்கு: TP:416-644-1113
 Email: info@vcarekids.org

உரையாளர்

திரு.க. அருந்தாசாரன் அவர்கள்
 முதுநிலை விரிவுரையாளர் - தமிழ்த்துறை
 யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

உரைத் தலைப்பு
வன்னியியல் மீட்சி நாட்டார் வழக்காற்றில் மாடிகள்
-ஓர் அறிமுகம்

வன்னியியல் பாரம்பரிய வாழ்வியலை அறிந்துகொள்ள
அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்
ஐயந்தெளிதல் கருத்துக்களமும் இடம்பெறும்

பந்தாவது ஆண்டு நிறைவில் வணக்கம் இலண்டன்

வணக்கம் இலண்டன் 10வது ஆண்டு நிறைவில் அபியகம் பெருமையுடன் நடாத்தும்

கிளிநொச்சி மாவட்ட சதுரங்கச் சங்கத்தின்
KILI CHESS CHAMPIONSHIP 2023

ரூபா 140,000 பணப் பரிசீல்கள்
42 வெற்றிப் பதக்கங்கள்
140 வெற்றிக் கிண்ணங்கள்
140 வெற்றிச் சான்றிதழ்கள்
பங்குபற்றும் அனைவருக்கும்
சான்றிதழ்கள்

07,09,11,13,15,17,17+
ஆகிய வயதுப் பிரிவுகளில்
ஆண், பெண் இரு பாலாருக்கும்
தனித்தனியே நடைபெறும்.

கிளிநொச்சி மாவட்ட வீரர்கள் மட்டும்

காலமும் இடமும்

07 & 08

அக்டோபர் 2023

மு ப 8.30

**கிளிநொச்சி மகா
வித்தியாலயம்**

ஆதரவு

தொடர்புகளுக்கு: 077 699 1078, 076 239 2141, 077 563 3939

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரிச் சங்கம் கனடாவின்
கலை மரபுரிமை உபகுழு பெருமையுடன் வழங்கும்

கலையரசி 2023

ஞாயிற்றுக்கிழமை, ஒக்டோபர் 8, 2023

மாலை 5:31

Flato Markham Theatre
171 Town Centre Blvd,
Markham, ON L3R 8G5

- ◇ தமிழ் மரபிசை
- ◇ விழித்திடு - நாடக அளிக்கை
- ◇ கலையரசி மலர் வெளியீடு
- ◇ விபோதனின் "எங்கேயும் எப்போதும் சங்கீதம் சந்தோஷம்"
- ◇ நடன நிகழ்வுகள்
- ◇ சிறப்புச் சொற்பொழிவு

என்று மூன்று தமிழும் ஓரிடம் சேரும் மாபெரும் கலையிரவு

எங்கள் கலை எனுஞ் சுடர் கொண்டே
எவ்விருட்டாயினும் நாம் கடப்போம்

தொடர்புகள்:

சேயோன் - 416 602 4530 | சுகதாசன் - 416 558 5939
ரவீந்திரா - 416 230 0360 | மதியழகன் - 416 277 1067

எனது பண்பாடுகளையும் விழுமியாங்களுக்கும் காப்போம்

VANAKKAM KALAI GARKAL TV

வணக்கம் கலைஞர்கள் தொலைக்காட்சி

கனடாவில் Eagle box - 212 ஊடகவும்

ஐரோப்பிய நாடுகளில் TT Box - 212 ஊடகவும் பார்க்கலாம்.

ஈழத்துக் கலைஞர்களின்
படைப்புக்களை
மட்டுமே எடுத்துவரும்
ஒரே தொலைக்காட்சி.
உங்கள் படைப்புக்களை
எமக்கு அனுப்பி வையுங்கள்.
உங்கள் பாங்களிப்பை
வரவேற்கின்றோம்.

விளம்பரங்கள் - அறிவித்தல்கள்
ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்
கனடா தொடர்புகளுக்கு:
437-580-8616
vanakkam01@outlook.com

Buy or Sell
Your Home
call me 24-7

Cell: 416 856 6900 **Kathir** Subramaniam
www.kathirsubramaniam.com Kathirgamanathan P.Eng.
Sales Representative
HOMELIFE/CHAMPIONS REALTY INC. 416 281 8090 kathirhomes@gmail.com

With best compliments from

ஞானம்ஸ் ஸ்டூடியோஸ்

GNANAMS STUDIOS Since 1997

Digital Prints from 16"x20" to 40"x60"

- Family Portraits
- Children Portraits
- Business Portraits
- Passport & Citizenship Photos
- Classic Weddings
- Arangetram
- Puberty Ceremony

New
Location

Bus: 416.750.8118
www.gnanamsstudios.com

2687 EGLINTON AVE. E. SCARBOROUGH ON M1K 2S2 (BRIMLEY & EGLINTON ERA PLAZA NEAR CIBC BANK)

Digitally Redefined

BAYVIEW HOMES
DESIGN LTD.
Dream Becomes Reality

Building Permits
Minor Variance
Lot Severance
Legal Basement
Project Management

Kathir
416 856 6900
Subramaniam
Kathirgamanathan P.Eng.
BCIN 45205
email: kathirhomes@gmail.com

ஈழமும் சோழமும்

பாண்டியனுக்காகப் பழி கொண்ட சிங்கள அரசு

வி. துலாஞ்சனன்

4

பொது ஆண்டுக்குப் பின் 9-ம் 10-ம் நூற்றாண்டுகள் இலங்கை மற்றும் தென்னக வரலாற்றைப் பொறுத்தவரை மிக முக்கியமானவை. அதுவரை புகழ்வீசிக் கோலோச்சிக் கொண்டிருந்த பல்லவ அரசு மறைந்ததும், சோழப் பேரரசுக் கான முதல் விதை போடப்பட்டு சோழ அரசு மறுமலர்ச்சி கண்டதும் இக்காலம் தான்.

‘ஆனைகளும் குதிரைகளும் பெரும் எண்ணிக்கையில் அடங்கியதும், மாவீரர்கள் பலரைக் கொண்டதுமான மகத்தான இலங்கை வேந்தனின் படையை கணப்பொழுதில் அழித்ததால் ‘சங்கிராம ராகவன்’ என்ற பெயர் உலகில் அவனுக்குப் பொருத்தம் எனக் கூறத்தக்கது. அவனது எதிரியின் நண்பனான குபேரன் தன் செல்வம் பறிபோகப் போவதை எண்ணி அஞ்சினான். விபீடணனோ ஆபத்து சமீபமாகி விட்டதை எண்ணி கலக்கம் அடைந்தான்’

இது உதயேந்திரம் செப்பேட்டில் பராந்தகச் சோழனைப் பற்றி இடம்பெறும் ஒரு வரி. சங்கிராமம் என்றால் யுத்தம் என்று பொருள். ராகவன் - இராமன். எப்படி இலங்கை அரசன் இராவணனின் படைகளை இராமன் அழித்தானோ அப்படி, பராந்தகச் சோழன் இலங்கை அரசனின் படைகளை அழித்து தானும் சங்கிராம ராகவனாக நின்றான் என்கின்ற சிலேடைப் பொருள் கொண்ட வரிகள் இவை. குபேரன், இராவணனின் அண்ணன், விபீடணன் தம்பி. இலங்கை மன்னன் சோழனிடம் தோற்றதால், இலங்கையோடு தொடர்புபட்ட அவர்களும் தயக்கம் கொள்கிறார்கள் என்பது கவிஞரின் அரிய கற்பனை.

இற்றைக்கு ஆயிரத்து எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சோழ நாட்டை ஆண்டவன் பராந்தகச் சோழன். ‘மதிரையும் ஈழமும் கொண்ட கோப்பரகேசரிவர்மன்’ என்பது அவனது பட்டங்களில் ஒன்று. சிங்கள அரசோடு முதலில் நேரடியாகத் தொடர்புபட்ட முதல் சோழ மாமன்னன் அவன் தான். இராசராச சோழனின் பாட்டனாரின் தந்தை.

பராந்தக சோழன் காலத்தில் (907 - 955) இலங்கை அரசியல் குழப்பங்கள் நிறைந்ததாகக் காணப்பட்டது. பராந்தக சோழன்

ஆட்சிக்கு வந்தபோது, அனுராதபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு இலங்கையை ஆண்டவன் ஐந்தாம் காசியப்ப மன்னன் (914 - 923). ஐந்தாம் காசியப்பன், பாண்டிய மன்னன் சீமாறன் சீவல்லவனின் ஆட்சியைக் 862-ல் கவிழ்த்து அவனது மகனை (பெரும்பாலும் வரகுணவர்மனை) பாண்டிய அரியணையில் அமர்த்துவதற்கு படையுதவி அளித்த இரண்டாம் சேன மன்னனின் (853 - 887) பேரன். பாண்டிய - சிங்கள தாத்தாமார் காலத்திலிருந்த நட்பு, பேரன்மார் காலத்திலும் தொடர்ந்தது. இரண்டாம் சேனனின் பேரனான காசியப்ப மன்னன், தனது காலத்தில் பாண்டி நாட்டை ஆண்டுவந்த சீவல்லவனின் பேரன் இராசசிம்ம பாண்டியனுடன் (900 - 945) நட்புப் பாராட்டி வந்தான்.

ஆனால், தமிழகத்தில் சோழரும் பாண்டியரும் கீரியும் பாம்புமாய் தங்களுக்குள் மோதிக்கொண்டிருந்தார்கள். வடக்கே சாளுக்கிய அரசு மறைந்து அதன் இடத்தை இராட்டிரகூட அரசு பெற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்தில், பல்லவ அரசின் கீழ் சிற்றரசாக இருந்த சோழ அரசு மேலெழும்ப, விசயாலயச் சோழன் (847 - 870) காரணமாய் அமைந்தான். அவனது மகன் ஆதித்தச் சோழன் காலத்திலும், ஆதித்தச் சோழன் மகன் பராந்தகச் சோழன் காலத்திலும் சோழ அரசின் எல்லைகள் விரிவடைய, பல்லவ அரசு முற்றாக மறைந்தது. சீவல்லவன் காலத்தில் மேன்மை பெற்றிருந்த பாண்டிய அரசும் நிலை தடுமாறத் தொடங்கியிருந்தது.

பராந்தகச் சோழன், தன் முதாதையர் போலவே மண்ணாசை கொண்டிருந்தான். பாண்டிநாட்டை முற்றாகப் பிடிக்கும் வேகமும் அவனுக்கிருந்தது. மூன்றாம் இராசசிம்ம பாண்டியனுக்கு கெதிராக (900 - 946) மதுரை மீது படையெடுத்து 915-ல் வென்றான் பராந்தகச் சோழன். இப் போரில் தோற்றோடிய இராசசிம்மன், தன் தோழனான அனுராதபுரி அரசனிடம் தஞ்சம் புகுந்ததுடன், அவனது படையுதவி பெற்று 919-ல் மீண்டும் சோழர் மீது படையெடுத்தான்.

ஐந்தாம் காசியப்பனால் அனுப்பப்பட்ட சிங்களப் படை மாதோட்டத் துறைமுகத்தில் கடல் கடந்து அக்கரைப்பட்டு பாண்டிய சேனையுடன் இணைந்தது. சோழப் படையும் பாண்

டிய - சிங்கள கூட்டணிப் படையும் தமிழகத்தின் வெள்ளூரில் மோதின. மகாவம்சத்தின் படி, காசியப்பனின் நிகரில்லாத யானைப் படையும், காசியப்பனின் மகனான பெருவீரன் சக்க சேனாதிபதியும் இப்போரில் பாண்டியருக்கு ஆதரவாக கலந்து கொண்டிருந்தனர். சோழரின் வெறியாட்டத்துக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் பாண்டியப் படை புறமுதுகிட்டு ஓடிய பின்னரும், அதன் கூட்டணியிலிருந்த சிங்களப் படை பெரு வீரத்தோடு போராடிக் கொண்டிருந்ததாக மகாவம்சம் சொல்கிறது.

இப்போரில் பாண்டிய - சிங்களப் படை படுதோல்வியடைந்து பின்வாங்கிய நிலையில் சக்கசேனாதிபதி முழுமையான தோல்வியை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அவன் மீண்டுமொரு முறை களமுனைக்குச் செல்வதற்காக பாண்டியப் படையை ஊக்குவித்தபடி பாண்டிநாட்டில் தங்கியிருந்தான். ஆனால் தமிழகத்தில் சிங்களப் படை எதிர்பாராமல் முகங்கொடுத்த கோதாரி நோயால் அவனது படையில் பெருமளவானோர் மாத்திரமன்றி சக்க சேனாதிபதியும் நோய்வாய்ப்பட்டு மடிந்தான், படைத்தலைவனற்று தவித்த சிங்களப் படையை காசியப்பன் மீண்டும் இலங்கைக்கு அழைத்துக் கொண்டான்.

வெள்ளூர்ப் போரில் வென்ற பராந்தகன் மதுரையைச் சூறையாடினான். மதுரை மாநகர் எரிக்கப்பட்டது. மதுராந்தகன் (மதுரைக்கு எமன்), சிங்களாந்தகன் (சிங்களருக்கு எமன்),

மதுரையும் ஈழமும் கொண்ட கோப்பரகேசரி ஆகிய பட்டங்கள் வெள்ளூர்ப் போரின் பின்னர் பராந்தகனுக்கு உரித்தாயின.

நாடற்ற மன்னனாகிப் போன பாண்டியன், தன் குலச்சின்னங்களை எடுத்துச் சென்று இலங்கையில் தஞ்சமடைந்தான். அவன் இலங்கைக்குச் சென்றபோது, ஐந்தாம் காசியப்பன் மறைந்து, அவன் மகன் இளைய தப்புலன் (924 - 935) ஆண்டுகொண்டிருந்தான். (இளைய தப்புலனை நான்காம் தப்புலன் என்றும் அவனுக்கும் தந்தை காசியப்பனுக்கும் இடையே ஆண்ட அவன் அண்ணன் முத்த தப்புலனை முன்றாம் தப்புலன் என்றும் வரலாற்றாசிரியர்கள் வேறுபடுத்துவார்கள். சிங்கள நூல்களில் இளைய தப்புலனுக்கு 'குடா தாபுளு' (இளம் தப்புலன்) என்றே பெயர்.

இராசசிம்மனின் இலங்கை வருகை, மகாவம்சத்தில் கழிவிருக்கத்துடன் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சோழருக்குப் பயந்து பாண்டிய மன்னன் தன் நாட்டுக் கப்பலில் ஏறி மாதோட்டத்துறையில் வந்திறங்கினான். அவனை அரச மரியாதையுடன் வரவேற்ற இளைய தப்புலன், அனுராதபுர நகரின் வெளிப்புறத்தே மாளிகை ஒன்றில் தங்கவைத்தான். தந்தையின் பாண்டியத் தோழனுக்கு உதவுவதற்கு உறுதிபூண்ட அவன். 'சோழன் மீது படையெடுத்து அவனது இரு (சோழ - பாண்டிய) அரியணைகளையும் பறித்து பாண்டியனிடம் ஒப்படைப்பேன்' என்று

அவனுக்கு நம்பிக்கையளிக்க முயன்றான்.

ஆனால் சிங்கள அரசவையினரின் விருப்பம் வேறொன்றாக இருந்தது. தென்னகத்தில் வளர்ந்துவந்த புதிய சக்தியாக சோழரோடு முரண்பட அவர்கள் விரும்பவில்லை. இருபதாண்டுகளுக்கு முன் சிங்களப்படை சோழ - பாண்டியப் போரில் அடைந்த இழப்புகளிலிருந்து அவர்கள் முழுமையாக மீண்டிருக்கவில்லை. சோழரை எதிர்க்கச் செல்லும் இளைய தம்புலனின் முடிவுக்கு அவர்களில் பலர் வெளிப்படையாகவே எதிர்ப்புக் காட்டியதால் அவனால் பாண்டியனுக்கு உதவ முடியாமல் போயிற்று. நாடற்றவனாக அயல் நாடொன்றில் தஞ்சம் புகுந்திருக்கும் தான் வீணே இங்கு நட்புப் பாராட்டித் தங்கியிருப்பதில் பயனில்லை என்பதைக் கண்டுகொண்ட பாண்டியன் வேதனையுடன் தனது மணிமுடியையும் ஏனைய செல்வங்களையும் தப்பலன் வசம் ஒப்படைத்து தனது தாயின் பிறப்பிடமான கேரளத்துக்குச் சென்றான்.

பாண்டியன் மணிமுடியையும் தன் செல்வங்களையும் சிங்கள மன்னரிடம் ஒப்படைத்து சேர நாட்டுக்குச் சென்றது அவனது கையறு நிலையைக் குறிப்பதாக வரலாற்றாசிரியர்கள் சொல்வார்கள். களப்பிரர் ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொணர்ந்து பெருமைமிகு ஆட்சி வழங்கிய ஒரு பரம்பரையில் உதித்த மன்னன் அரச சின்னங்களின்றி, வேறொரு நாட்டில் நிர்க்கதியாகத் தஞ்சமடைவது என்பதே அவலமானது. வளர்ந்து வரும் சோழர் அதிகாரத்துக்கு அஞ்சிய சேரநாடு அவனை அத்தனை விருப்போடு ஏற்றிருக்கும் என்பதிலும் உறுதியில்லை. சேரப் பயணத்துக்குப் பின்னர் மூன்றாம் இராசசிம்மன் என்ன ஆனான் என்று தெரியவில்லை. அவன் வரலாற்றிலிருந்து மறைந்தே போகிறான்.

இராசசிம்மன் இலங்கையரசனிடம் கொடுத்த செல்வங்களில், பாண்டியனின் குலச்சின்னங்களான 'சுந்தரமுடியும் இந்திரன் ஆரமும்' அடங்கியிருந்ததாக பிற்காலச் சோழர் கல்வெட்டுகள் பாடுகின்றன. தனது மணிமுடி உட்பட பாண்டிய குலச் சின்னங்களை இளைய தப்பலனிடம் அவன் ஒப்படைத்த போது, பாண்டிய - சிங்கள நட்பின் நிமித்தமோ, எதிர்கால உதவியின் நிமித்தமோ, தவிர்க்க முடியாமலோ எக்காரணத்துக்காக தப்பலன் அவற்றை வாங்கி வைத்தான் என்பது புரியவில்லை. ஆனால் அந்த உதவி ஒன்றே பேரச்சுறுத்தலாக மாறி அனுராதபுரத்தை சூறையாடச் செய்தது, அந்த ஈழத்தரசன் கொடி வழியில் தோன்றிய மன்னர்கள் உயிரச்சம் கொண்டு நாடோடிகளாகத் தலைமறைவாக வாழும்படி செய்திற்று. தெரிந்தோ தெரியாமலோ பாண்டியன் செய்த அந்த ஒரு செயல், இலங்கை - தென்னக வரலாற்றையே புரட்டிப் போடுகிறது.

சுமார் இருபதாண்டுகளுக்குப் பின், பராந்தகச் சோழன் பாண்டிய அரியணையில் பாண்டியன் சின்னங்களையே சூடி பட்டா பிடிக்கச் செய்ய விழைகிறான். பாண்டிய குலச்சின்னங்கள் ஈழத்தரசன் வசம் இருப்பதை அறிந்து அவற்றை அனுப்பி வைக்குமாறு கோருகிறான். அப்போது இலங்கையை ஆண்டு வந்தவன் நான்காம் உதயன் (946 - 954). பாண்டியச் சின்னங்களை வழங்குவதற்கு உதயன் ஒப்பவில்லை. அவனது மறுப்பை அடுத்து சோழப் படைகள் இலங்கை மீது போர் தொடுக்கின்றன. இலங்கையின் கரையோரம் காவல் காத்து

நின்ற உதயனின் தளபதியொருவனுக்கு சோழப் படைகளை எதிர்க்கும்படி கட்டளை கிடைக்கிறது. ஆனால் சிங்களப் படையின் கடும் பிரயத்தனத்தையும் மீறி சோழப் படை வெற்றி வாகை சூடுகிறது. சிங்களத் தளபதி உயிர் துறக்கிறான். அனுரை நகரத்தை எரியுண்ணுகிறது. உதயன் பாண்டிய குலச் சின்னங்களுடன் பின்வாங்கி உரோகணத்தில் தஞ்சமடைகிறான். மலைகளும் காடும் சூழ்ந்த உரோகணத்துள் நுழைய முடியாமல் சோழப் படைகள் வெற்றியோடு - ஆனால் வெறுங்கையோடு திரும்புகின்றன. பராந்தகன் மீண்டும் தன் கல்வெட்டுகளில் 'மதுரையும் ஈழமும் கொண்டவன்' என்று புகழடைகிறான்.

வெள்ளூர்ப் போர் இடம்பெற்ற பராந்தகனின் பதினாறாம் ஆட்சியாண்டுக்குப் பின்னர், அவனது முப்பத்தேழாம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டுகளில்தான் பராந்தகனின் இலங்கை வெற்றி மீண்டும் குறிப்பிடப்பட ஆரம்பிக்கின்றது. பராந்தகனின் நாப்பதாம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு, மிகத்தெளிவாக 'மதுரை கொண்டு ஈழம் புகுந்த' என்று அவனைப் புகழ்கிறது. எனவே அண்ணளவாக பொ.ஆ.பி 947-8 அளவில் இந்த இலங்கைப் படையெடுப்பு நிகழ்ந்ததாக ஊகிக்கலாம்.

இராசசிம்மன் இலங்கையில் தஞ்சமடைந்து சுமார் இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின் பாண்டியகுலச் சின்னங்களை பராந்தகன் தேட வேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது? அதில் தெளிவில்லை. ஒருவேளை சேரநாட்டில் தஞ்சம் புகுந்திருந்த இராசசிம்மன் மறைந்து அப்போது பாண்டிய வம்சத்தில் வேறு யாரும் இளவரசர்கள் தலைதூக்கி மதுரையைக் கைப்பற்றியிருக்கலாம். மீண்டும் மதுரை மீது போர் தொடுத்து வென்ற பராந்தகன், இனி பாண்டிய வம்சம் என்று ஒன்றில்லை என்பதை நிரூபிக்க பாண்டியச் சின்னங்களைத் தானே சூட விழைந்திருக்கலாம்.

அல்லது சோழ அரசுக்குச் சவாலாக அந்நாட்டுக்கு வடக்கே எழுச்சி கண்டுகொண்டிருந்த இராட்டிரகூட அரசிற்கு எதிரான வலுவான நம்பிக்கையை தென்னகத்தில் நிலைநாட்டுவதற்காக இவ்வாறு சோழமன்னன் பாண்டிய நாட்டில் முடிசூடும் பெரு நிகழ்வு ஒன்றை ஏற்பாடு செய்திருக்கலாம். அல்லது மகாவம்சமே சொல்வதுபோல 'குடகாரனாகவும் சோம்பேறியாகவும்' காணப்பட்ட நான்காம் உதயனை ஒரு பலவீனமான ஆட்சியாளனாக நினைத்து, அவன் நாட்டைக் கைப்பற்றுவதற்கான இராசதந்திர நடவடிக்கையாக, பாண்டியச் சின்னங்களைக் காரணம் காட்டி சண்டை போட்டிருக்கலாம்.

ஆனால் நூற்றாண்டு கடந்து அந்தச் சின்னங்களை இன்னொரு சோழ இளவல் மீட்ட போது அடைந்த பூரிப்பும் கொண்டாட்டமும் சோழக் கல்வெட்டுகளில் பதிவாகியிருக்கும் விதத்தைப் பார்த்தால், பாண்டிய குலச்சின்னங்கள் அப்படியொன்றும் எளிய முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கவில்லை என்றே கொள்ள முடிகின்றது.

thulanchanan.v@thaiivedu.com

அம்மான் கண்

- ௧. ஜீவராஜ்

12

இடையர்கல்லில் இருந்து வரும் பாதை இடைச்சேரியின் பெருந்தெருவுடன் இணைந்து கொள்ளும் சந்தியில் இருந்த பெரிய புளியமரத்தின் கீழ் சிறு துணி மூட்டையுடன் அறிவாட்டி குந்தியிருந்தாள். தூரத்தில் மிகச் சிறியதாகத் தெரிகின்ற மாட்டு வண்டிலைப் பார்த்தபடி பரபரப்போடு அங்குமிங்கும் நடந்து கொண்டிருந்தாள் ஆதினி.

கந்தளாய்ச் சதுர்வேதி மங்கலத்தில் நங்கை சாணி தனது கணவன் கிரமவித்தன் நினைவாக விஜய ராஜேஸ்வரத்திற்கு வழங்கியிருந்த ஒரு தேவரடியார் திருக்கோணேச்சர ஆலயப் பணிக்காக அமர்த்தப்பட்டதாலும், விஜயராஜ விண்ணகரத்திற்கு வழங்கப்பட்ட தேவரடியார்களில் ஒருவர் சுகவீனம் காரணமாக இறந்து போனபடியாலும் அவ்விரு பணிகளுக்கும் தேவரடியார்களைத் தெரிவு செய்து வழங்க வேண்டிய பொறுப்பு அறிவாட்டியிடம் வழங்கப்பட்டிருந்தது. கேசவன் இறந்து ஒன்றரை வருடங்களின் பின் விஜய ராஜேஸ்வரத்தில் இருந்து வந்த அன்புக் கட்டளையை ஆதினியின் குடும்ப நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு அறிவாட்டி ஏற்றுக்கொண்டாள்.

சிறுவயதிலிருந்து தான் கற்கும் அனைத்துக் கலை வடிவங்களையும் கண்ணணை நோக்கியே பயின்று வந்த ஆதினி தன்னை விஜயராஜ விண்ணகரத்தில் தேவரடியாராக ஒப்புவிக்க சம்மதித்தாள். ஒன்றரை வருட காலம் முடிவு எடுக்க முடியாமல் திணறிக் கொண்டிருந்த கோமதி தன் வீட்டை இறுக்கும் வறுமையின் கோரம் தாங்காது மௌனமாகச் சம்மதித்தாள். இதன் காரணமாகச் சில மாதங்களுக்கு முன்பு தன் வீட்டம் நடனம் பயில வந்த கோதையை விஜய ராஜேஸ்வரத்தில் தேவரடியாராகப் பணி செய்வதற்கு ஏற்றவாறு தயார்படுத்த அறிவாட்டியால் முடிந்தது.

அறிவாட்டியின் எண்ண ஓட்டங்களைத் தடை செய்வது போல அச்சாணி எழுப்பிய சத்தத்தோடு அவர்கள் முன்னால் வந்து நின்றது மாட்டுவண்டில். அறிவாட்டி சுதாகரித்து எழுவதற்கு முன்னம் இடைச்சேரியின் ஆயர்குடி என்னும் சிற்றூரில் இருந்து வந்திருந்த கோதையும், அவள் தாயும் வண்டிலில் இருந்து இறங்கி அறிவாட்டியை வணங்கினார்கள்.

அறிமுகம் இல்லாத வாழ்வின் புதிய அத்தியாயத்தை உறவுகளின் துணையின்றித் தனியாக எதிர்கொள்ள வேண்டுமென்ற அச்ச உணர்வில் ஆதினியும், கோதையும் ஒருவர்கையை மற்றவர் இறுகப் பற்றிக் கொண்டபடி வண்டிலின் பிற்பகுதியில் அமர்ந்திருந்தார்கள். தங்களை விட்டு இடைச்சேரி தூரமாகப் போவது போல இருவரும் தனித்தனியாக உணர்ந்து கொண்டார்கள். மாடுகளை உற்சாகப்படுத்துவதற்காக வண்டில்காரன் எழுப்பிய ஒலிகளைத் தவிர்த்து மனித பேச்சொலிகள் இல்லாமல் மௌனமாக நகர்ந்தது வண்டி.

சில நாழிகையின் பின்னர் வண்டில்காரன் திரும்பி இன்னும் இறங்கவில்லையா அம்மா? என்று அறிவாட்டியிடம் கேட்ட போதுதான் வண்டில் நிறுத்தப்பட்டு இருப்பதையும், அவர்கள் எல்லைக்கல் இருந்த இடத்தை அடைந்திருப்பதையும் நால்வரும் புரிந்து கொண்டார்கள். அலைமோதும் உணர்ச்சிகளோடு மௌனித்து இருந்தது மட்டுமல்லாது வெளி உலகை மறந்தும் இருந்த நால்வரும் சுதாகரித்துக் கொண்டு வண்டில் காரனுக்கு நன்றி கூறியபடி தங்கள் உடமைகளோடு இறங்கிக் கொண்டார்கள்.

எல்லைக்கல்லைச் சுற்றி இருந்த பிரதேசம் வெறுமையாக இருப்பதை குழப்பத்தோடு பார்த்துவிட்டு கந்தளாய் வந்து விட்டோமா பாட்டி? என்று கோதை கேட்டாள்.

இல்லை. இது எல்லைக்கல், இன்னும் நிறையத் தூரம் நடந்து போக வேண்டும் என்றாள் அறிவாட்டி.

இதற்கு மேல் எங்கள் ஊர் மாடுகளுக்குக் கந்தளாய்க்கு வழி தெரியாது என்றாள் சிரித்தபடி ஆதினி.

புரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருவரையும் மாறி மாறிப் பார்த்த கோதையின் காதுக்குள் அவள் தாய் ஏதோ இரகசியம் கூறினாள். புரிந்து கொண்டதாகத் தலையாட்டி விட்டு கோதை ஆதினியுடன் இணைந்து அந்த நீண்ட நடைப் பயணத்திற்குத் தயாரானாள். செப்பனிடாத பாதைகள் ஊடான மூன்றரை நாழிகை நடைப் பயணம் நால்வரையும் களைப்ப

டையச் செய்திருந்தது. எதிர்ப்பட்ட சிறிய வாகை மரத்தின் கீழ் சிறிது நேரம் உட்கார்ந்து ஓய்வெடுத்த அவர்கள் அக்குளக் கட்டுப் பகுதியில் அமைக்கப்பட்டிருந்த மதகின் வழியாக நீர் பாய்ந்தோடும் கால்வாயில் தாகசாந்தி செய்து கொண்டார்கள். அவர்கள் அதுவரை நடந்து வந்த சமதரைப் பிரதேசம் முடிவடைந்து சற்றுச் செங்குத்தாகக் குளக்கட்டின் உச்சியை நோக்கி அமைக்கப்பட்டிருந்த பாதை வழியாக அவர்களின் பயணம் தொடர்ந்தது.

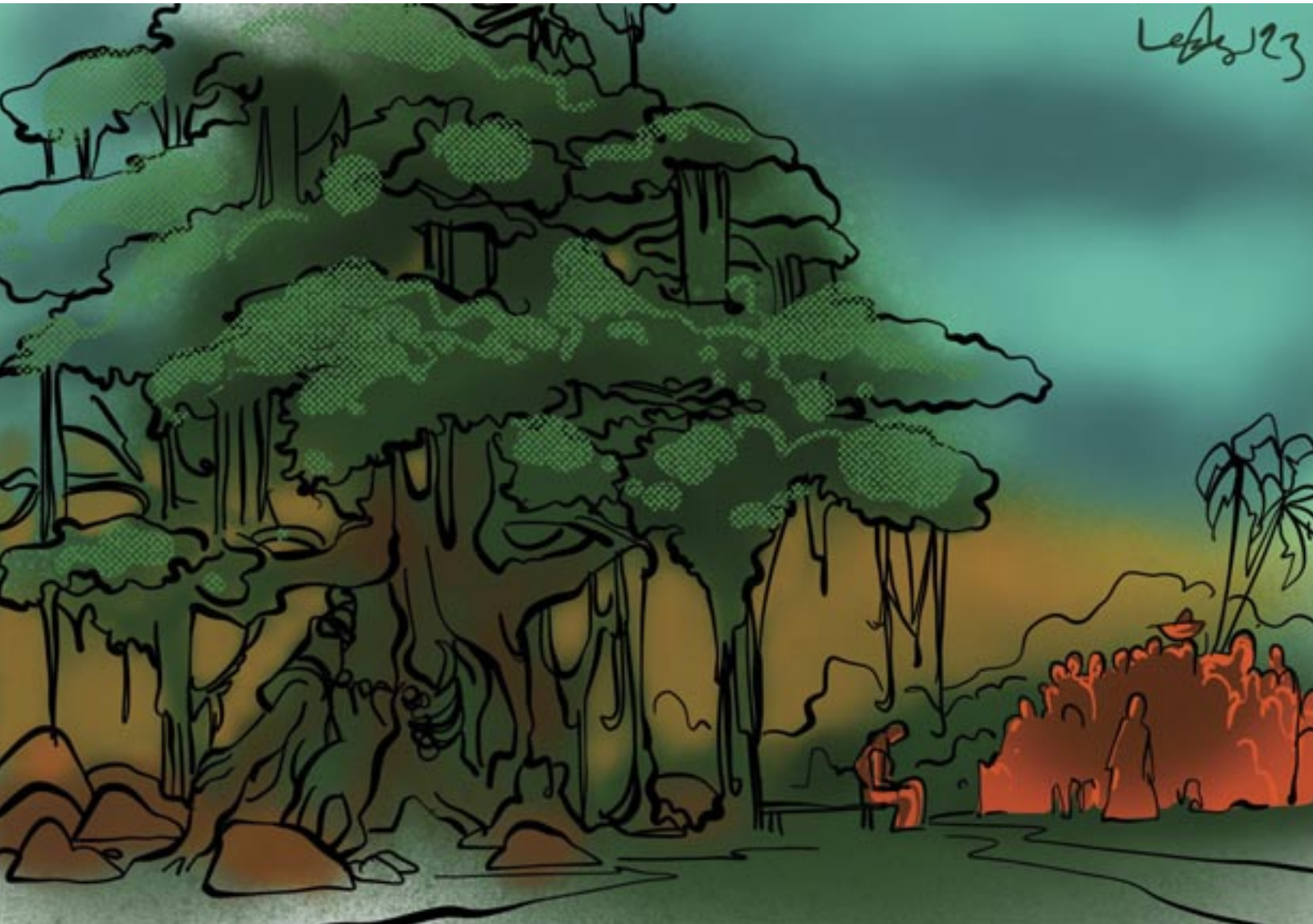
சூரியனின் திசையைப் பார்த்து நேரத்தைப் புரிந்துகொண்ட அறிவாட்டி பொழுது படுவதற்கு முன்னர் கந்தளையை அடைந்து விட வேண்டும் என்ற முனைப்போடு எழுந்து பயணத்தை ஆரம்பித்தாள். மலைபோல உயர்ந்து செல்லும் அணைக்கட்டில் ஏறுவதற்குக் கோதையும், அவள் தாயும் படும் சிரமங்களைப் பார்த்த அறிவாட்டி இந்த இடத்தைப் பார்த்ததும் எனக்கு ஒரு கதை ஞாபகம் வருகிறது என்றாள். கதை என்றதும் துள்ளிக் குதித்து ஏறிவந்த கோதை என்ன கதை பாட்டி சொல்லுங்க... சொல்லுங்க... என்று ஆர்வத்தோடு கேட்டாள். அவர்கள் ஏறிக் கொண்டிருந்த குளக்கட்

டின் உச்சியைக் காட்டி இந்த இடத்தின் பெயர் என்ன தெரியுமா? என்று அறிவாட்டி கேட்டாள்.

அம்மான் கண் என்று கோதையின் தாயிடம் இருந்து பதில் வந்தது.

அம்மான் கண் எண்டா என்ன என்று ஆதினி கோதையின் தாயிடம் கேட்டாள். அவள் புன்முறுவலோடு அறிவாட்டியைப் பார்த்தாள். இப்போது மூவரும் அறிவாட்டியின் வேகத்திற்கு ஈடுகொடுத்து ஏறத்தொடங்கி இருந்தார்கள்.

மகா சமுத்திரம் மாதிரியான இந்தக் குளத்த சோழ மகாராசா கட்டிமுடிச்சு ஒரு திங்களுக்குப் பிறகு இதே மாதிரி ஒரு மாலை நேரம் இந்த இடம் எல்லாம் பெரிய மக்கள் கூட்டம் திரண்டு இருந்திச்சு. எல்லாற்ற முகத்திலையும் கவலை. சிலர் வாய் பொத்தி அழுது கொண்டிருந்தாங்க. நாம போற உச்சிப் பகுதியில் அலங்கரிச்சு ஒரு சின்னப் பந்தல் போட்டிருந்தாங்க. அதுக்கு முன்னால ஒரு பெரிய குழி வெட்டி இருந்திச்சு. கூடி இருந்தவங்க கண்ணெல்லாம் அந்தக் குழி மேல

தான். பந்தலுக்குக் கீழ் இருந்த புரோகிதர்கள் ஏதோ பூசை முறைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தாங்க.

அறிவாட்டியின் கதையைக் கேட்டுக்கொண்டே மிரட்சியுடன் குளக்கட்டின் உச்சிப் பகுதியைப் பார்த்துக் கொண்டு வந்த கோதை ஏன் பாட்டி குழி வெட்டி இருந்தாங்க? என்று கேட்டாள்.

நரபலி கொடுக்கத்தான் என்றாள் அறிவாட்டி.

நரபலியா... என்று அதிர்ச்சியுடன் கேட்டாள் ஆதினி. அவளுக்குப் பழைய ஞாபகம் எல்லாம் நினைவுக்கு வந்து உடல் நடுங்கி என்னவோ செய்வது போல் இருந்தது.

ஆமா, குளம் கட்டி ஒரு மாசத்துக்குள்ளேயே அணைக்கட்டின் இந்த இடத்தால குளம் பலமுறை உடைப்பெடுத்திச்சி. அரச பணியாளர்கள் எவ்வளவு முயற்சி செய்தும் அந்த உடைப்பை நிறுத்த முடியல. அதால் ஊர் மக்கள் எல்லாம் அச்சத்திலேயே இருந்தாங்க. சோழ மகாராசாவும், மந்திரிகளும் இது தொடர்பில் கலந்து ஆலோசிச்சாங்க. அரண்மனைப் புரோகிதர் குளக்கட்டு நரபலி கேட்கிறதாகவும் அதைக் கொடுத்தால்தான் குள உடைப்பு நிற்கும் என்றும் சொன்னார். ஆனால் அதற்கு ஒப்புக்கொள்ளாத சோழ மகாராசா பல புதிய உத்திகளைப் பாவித்து குளக்கட்டத் திருத்தி அமைச்சார். ஆனால் என்ன செய்தும் இந்தப் பகுதி உடைப்பெடுக்கிறத யாராலையும் தடுக்க முடியல. ஒவ்வொரு முறையும் குளம் உடைக்கும் போதும் நிறைய அரச பணியாளர்களும், பொதுமக்களும் இறந்து போனாங்க. கால்நடைகளையும், சொத்துகளையும் பெரியளவில் குள உடைப்பு சேதப்படுத்திச்சு. சோழ மகாராசா மனமுடைஞ்ச சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து அரண்மனைப் புரோகிதர் அறிவுறுத்தியபடி நரபலி கொடுக்கிறதுக்கு அரசன் சம்மதிக்க வச்சாங்க என்று சொல்லி வந்த அறிவாட்டி முச்சு வாங்கியபடி சிறிது நேரம் ஓய்வெடுத்தாள். அடுத்து என்ன நடந்திருக்குமோ என்ற பரபரப்போடு ஆதினியும், கோதையும் அறிவாட்டியின் முகத்தையே இமை கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இராஜவம்சத்தைச் சேர்ந்த பாலகன் ஒருவனைத்தான் நரபலி கொடுக்க வேண்டும் என்று புரோகிதர் சொன்னதுக்கு அமைய ராசாவின் தமக்கையின் மூத்த ஆண் பிள்ளையை நரபலிக்காக அமைச்சர்கள் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். சொல்ல முடியாத துயரத்தோடு நாட்டு நன்மைக்காக நரபலி கொடுக்கச் சம்மதிச்சது அரச குடும்பம். அதற்காகத்தான் அந்த குழி வெட்டி இருந்தாங்க என்று கோதையின் கேள்விக்குப் பதில் அளித்தாள் அறிவாட்டி. அணைக்கட்டின் உச்சியை அடைவதற்கு இன்னும் ஒரு நாழிகையாவது ஆகும்போல் இருந்தது. களைப்பு மேலிட்டாலும் அறிவாட்டி சொல்லி வரும் கதையைக் கேட்க வேண்டி கோதையும், ஆதினியும் தங்கள் முழுப் பலத்தையும் பாவித்து அறிவாட்டியின் பின்னால் ஏறிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களைக் கோதையின் தாய் பின் தொடர்ந்தாள்.

புரோகிதர்கள் சொல்லி அனுப்பிய செய்தி அரசனை எட்டி

இருக்க வேண்டும். குளக்கட்டில் கூடியிருந்தவர்கள் அனைவரது கவனமும் அரச குடும்பம் வருகிற திசையை நோக்கி இருந்தது. வழமையான வரவேற்பு நடனங்கள், தாள வாத்தியங்கள், மங்கள ஒலிகள் எதுவும் இல்லாமல் மிக அமைதியாக கவலை தோய்ந்த முகத்துடன் அரசரும், அவரது உறவினர் ஸ்ரீகளும் அணைக்கட்டை நோக்கி வந்தார்கள். புரோகிதர்களின் மந்திர உச்சாடனம் ஓங்கி ஒலிக்கத் தொடங்கியது. அவர்களோடு இருந்த இசைக் கலைஞர்கள் ஒருவித அமங்கலமான ஒலியை எழுப்பினார்கள். பிரதான அமைச்சர்கள் கதறியபடி இறுக்கி அணைத்திருந்த தாயிடமிருந்து பாலகனைப் பிரித்து அலங்கரிக்கப்பட்ட குழியினுள் இறக்கி விட்டார்கள். திடீரென்று ஏற்பட்ட அந்த மாற்றத்தால் ஆரம்பத்தில் அழுத குழந்தை பின்னர் அக்குழியில் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த பூமாலைகளைத் தொட்டு விளையாடத் தொடங்கியது.

விளையாடிக் கொண்டிருந்த குழந்தை அணைக்கட்டில் நின்றதன் உறவினர்களைக் கை நீட்டிக் கூப்பிட்டு தன்னுடன் வந்து விளையாடும்படி கேட்டுக் கொண்டது. இந்தக் காட்சிகளைக் காணச் சகிக்காமல் அரச குடும்பத்தினர் பலரும் கதறியபடி அணைக்கட்டில் இருந்து விலகிச் சென்றார்கள். சற்று நேரத்தில் புரோகிதர்கள் கொடுத்த மந்திரிக்கப்பட்ட மண்ணை அரசன் முதலாவதாக அக்குழிக்குள் தன் இரண்டு கைகளாலும் அள்ளிப் போட்டார். அதனைத் தொடர்ந்து அமைச்சர்கள், உயர் அதிகாரிகள் என்று அனைவரும் குழிக்குள் மண்ணை அள்ளிப் போட்டனர். அதனை ஒரு விளையாட்டாக எண்ணிக் கொண்ட பாலகன் அங்குமிங்கும் ஓடியபடி சிரித்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தான்.

குழிக்குள் மண் மெல்ல மெல்ல நிறைய பாலகனால் அசைய முடியாமல் போனது. அதன் பிறகு பிள்ளைக்கு ஏதோ ஒரு விபரீதம் நடக்கப் போகிறது என்று புரிந்திருக்க வேண்டும். பிள்ளை அழத் தொடங்கியது. பாலகனின் கண்களில் மண் விழுந்த போது அதன் எரிச்சலைப் பொறுக்க முடியாத குழந்தை தன் தாய் மாமனான அரசனைப் பார்த்து அம்மான் கண் என்று அலறியது. அந்தப் பிஞ்சுக் குரல் தந்த வலியைத் தாங்காது தளர்வுற்றுப்போன அரசன் செய்வதறியாது அந்த இடம்விட்டகன்றார். மெல்ல மெல்ல மண் பாலகனை முழுவதுமாக மூடியது. இந்தக் கொடிய காட்சியைக் காணச் சகிக்காத சூரியனும் மலைகளுக்குள் மறைந்து போனான். கூடியிருந்த கூட்டமும் அழுதபடி அகன்று போனார்கள்.

நிலவெறிக்கத் தொடங்கியிருந்த நேரத்தில் அந்த இடம் நிசப்தம் நிறைந்ததாக இருந்தது. பாலகனை மண்மூடி இருந்த பகுதிக்கு மேல் மாலைகளும், பூக்களும் வாடிப்போய் மலை போல் குவிந்திருந்தது. குளக்கட்டின் அந்தப் பகுதிக்கு கீழாக இருந்த மதகின் வழியாகப் பாய்ந்து ஓடுகின்ற நீர் பாறைகளில் பட்டு அம்மான் கண்... அம்மான் கண்... என்று அலறுவது போல் இருந்தது.

தொடரும்...

jeevarajah@thaiveedu.com

இலங்கை

பள்ளிவாசல் கட்டடக்கலையின்

அடிப்படை அம்சங்கள்

- செ.ஐ.செ. அகீர்

இலங்கை முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டைக் கட்டமைப்பதில் அவர்கள் பின்பற்றுகின்ற மார்க்கம் பாரிய செல்வாக்கைச் செலுத்துகின்றது. முஸ்லிம் சமூகத்தின் உள்ளக விடயங்கள், தனித்துவங்கள் தொடர்பிலும் அவர்களின் ஈடுபாடுகள் பற்றியும் அயற் சமூகங்களிடையே புரிதலில் பாரிய இடைவெளி காணப்படுகின்றது.

இக்கட்டுரை முஸ்லிம்களின் வழிபாட்டுத் தலங்களின் கட்டடக்கலை அமைப்புகள் பற்றிய சிறிய அறிமுகத்தை வழங்க முயலுகின்றது.

பள்ளிவாசல் என்பது அரபியில் மஸ்ஜித் எனப்படும். உர்து மற்றும் துருக்கி மொழியிலும் இச்சொல் பள்ளிவாசலைக் குறிக்கப் பயன்படுகின்றது. இவ் வார்த்தை ஸஜ்தா எனப்படும் சிரம்பணிதல் என்கிற சாஸ்தாங்கத்தைக் குறிக்கும் வார்த்தையிலிருந்து பிறந்தது. இதனால் தொழுகைக்காக பயன்படும் இடங்கள் மஸ்ஜித் எனப்படுகின்றது. இஸ்லாமிய மார்க்கத்தைப் பொறுத்தவரை சமய சம்பந்தமான விடயங்கள் மட்டுமன்றி உலகியல் நிர்வாகத்தளமாகவும் பள்ளிவாசலை எடுத்துக்கொள்கின்றனர். ஆயினும் இன்று பெருமளவான பள்ளிவாசல்கள் வணக்க வழிபாட்டு நோக்கங்களை மாத்திரம் முன்னிலைப்படுத்தி அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

தொழுகையை எந்த இடத்திலிருந்தும் ஒருவர் தனியாக நிறைவேற்ற முடியுமாயினும், அவர்கள் பின்பற்றும் மார்க்கம் கூட்டாக ஒரே நேரத்தில் அனைவரும் நிறைவேற்றுவதையே உற்சாகப்படுத்துகின்றமையினாலும். தினமும் நடைபெறும் ஐவேளை தொழுகையும் வெள்ளிக்கிழமை விசேட கூட்டுத் தொழுகையான ஜும்ஆத் தொழுகையும், பெருநாட் தொழுகைகளும், உபவாசம் இருக்கும் ரமழான் மாத தொழுகைகளும் கூட்டாக நிறைவேற்றப்படுவதனால், தொழுகையை நிறைவேற்ற பரந்த வெளி தேவைப்படுகின்றது.

பள்ளிவாசலில் அடிப்படை நோக்கம் மக்களை ஒன்றிணைப்பது என்பதனால் சுத்தமான பரந்த வெளி மட்டுமே பள்ளிவாசலில் அடிப்படைத் தேவையாகும்.

இந்த நெகிழ்வுத் தன்மையினால் உலகெங்கும் பள்ளிவாசல்களின் அமைப்பில் பாரிய பன்மைத்துவம் காணப்படுகின்றது. குறித்த பிராந்தியங்களின் பாரம்பரிய கட்டடக்கலைகளுடன் இணைந்ததாகவும், பிரபல்யமான இஸ்லாமிய கலைகளுடன் இணைந்ததாகவும் பள்ளிவாசல் கட்டடக்கலை ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் பரிணமித்து வந்துள்ளது. மேலும் வாஸ்து போன்ற இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகள் இன்மையினால் பள்ளிவாசல் அமைப்பில் பல்வேறு வடிவங்களை அவதானிக்க முடிகின்றது.

பள்ளிவாசல் அமைப்பானது பொதுவாக முஸ்லிம்களின் தனியான கட்டடக்கலை அமைப்பிற்கு சிறந்த சான்றாகும். இருப்பினும் உலகிலுள்ள பள்ளிவாசல்களின் அமைப்பை நோக்கும் போது அவை ஒன்றிலிருந்தொன்று வித்தியாசமாகத்

தோன்றினாலும், நோக்கத்தின் அடிப்படையில் அவை ஒத்துப் போகின்றன. கலாசார பண்பாட்டு வேறுபாடுகள், பாரம்பரியம், பிராந்தியத்தின் கட்டட மூலப் பொருட்கள், பிரதேசத்தின் சுவாத்தியமும் காலநிலையும், மக்கள் தொகை, கிடைக்கப் பெறும் இடவசதி, மற்றும் பொருளாதார காரணிகள் போன்றவற்றைப் பள்ளிவாசல்களின் அமைப்பு பல்வகைமைக்குக் காரணமாகக் கொள்ளலாம். இருப்பினும் பள்ளிவாசல் அமைப்புகளிடையே சில பொதுவான அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன.

- கிப்லாச்சுவர்
- மிஹ்ராப்
- முஸல்லா
- மிம்பர்
- மினரா
- குப்பா
- ஹவ்ழ்
- கலையலங்காரங்கள்

கிப்லா:

கிப்லா என்ற அரபு வார்த்தையின் பொருள் திசை என்பதாகும். உலகிலுள்ள முஸ்லிம்கள் அனைவரும் சவுதி அரேபியாவிலுள்ள மக்கா நகரிலுள்ள கஅபா என்கிற நூற்சதுர கட்டடத்தின் திசையை நோக்கியே தொழுகையில் ஈடுபட வேண்டும். இது உலகியல் சகோதரத்துவத்தின் அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. எனவே பள்ளிவாசல்கள் அனைத்தும் பெரும்பாலும் கிப்லா திசையை நோக்கியதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இலங்கையைப் பொறுத்தவரை பெரும்பாலான பள்ளிவாசல்கள் கிப்லா திசையிலேயே அமைக்கப்படுகின்றன.

சில இக்கட்டான சந்தர்ப்பங்களில் வீதிப் போக்குவரத்து இடைஞ்சல்களைத் தவிர்க்கவும், நுழைவாயில் அமைப்பதில் சிக்கல்கள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காகவும் புறக்கட்டடம் காரியசாதுர்யமாக கட்டப்பட்டு பள்ளிவாசலின் உள்ளே மிம்பர் மற்றும் சப்புக்கள் (வரிசைகள்) கிப்லாத் திசையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

கிப்லாத் திசையைக் கணிப்பிட அன்றைய காலங்களில் உலக வரைபடங்களின் நிழலும், நட்சத்திரங்களின் அமைவும் பயன்பட்டு வந்தது. பின்னர், திசைகாட்டி முஸ்லிம்களின் வானியல் விருத்திக்கு கிப்லாத் திசைக் கணிப்பீடு பற்றிய தேடுதலும் ஊக்கத்தை ஏற்படுத்திய காரணிகளிலொன்றாகும்.

மிஹ்ராப்:

மிஹ்ராப் எனப்படுவது இமாம் நின்று தொழுகை நடத்தும் இடமாகும். இது கிப்லாத் திசையில் சுவரில் உட்குழிவாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். ஆரம்பகால பள்ளிவாசல்களின் மிஹ்ராப்களில் பெருமளவு அலங்காரங்கள் இருப்பதில்லை. மிக எளிமையான தோற்றத்தில் காணப்படும்.

இவ் உட்குழிவான அமைப்பு குப்பாக்களின் வடிவத்தில்

அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இச்சுவரில் பலவிதமான அரபெக்ஸ், அரபு எழுத்தணிகளுடன் கூடிய அலங்கார வேலைப்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருக்கும்.

ஹவ்ழ் (தடாகம்):

முஸ்லிம்களின் அனைத்து வழிபாடுகளிற்கும் முதனிபந்தனைகளிலொன்றாக அங்கச் சுத்தம் என்பது அவசியமாகும். பள்ளிவாசல் எப்போதும் தூய்மை களங்கப்படாத வண்ணம் பேணப்பட வேண்டும் என்பதற்காக, பள்ளிவாசல்களின் அருகில் தடாகங்கள் அமைக்கப்பட்டு அவற்றில் நீர் நிரப்பி வைக்கப்படும். குல்லத்தைன் எனப்படும் அளவினை விட அதிக

கனவளவுடன் அமைக்கப்படும் இத்தடாகங்கள் அடிக்கடி சுத்தம் செய்யப்பட்டுப் பேணப்படுகின்றன.

தற்பொழுது இலங்கையில் குழாய் நீர் பிரயோகம் அறிமுகமாகியிருப்பினும் இன்றும் பெரும்பாலான பள்ளிவாசல்களில் ஹவ்ழ்கள் அமைக்கப்பட்டு பாராமரிக்கப்படுகின்றன.

முஸ்லிம்களின் கலைநயம் பொருந்திய செதுக்கப்பட்ட கருங்கற்களால் அமைக்கப்பட்ட புராதனமான ஹவ்ழ் ஒன்று சம்மாந்துறைப் பெரிய பள்ளிவாசலில் அன்மைக்காலம் வரை காணப்பட்டது.

இந்த ஹவ்ழ்களில் நீர் வடிந்தோடல் கான், நீர் சேகரிப்பு, வெளியேற்றல் நுட்பங்கள் பள்ளிவாசலின் பழமைக்கேற்ப அவதானிக்க முடியும். சில பள்ளிவாசல்கள் குளங்களின் அருகிலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

முஸ்லீம் - தொழுகை மண்டபம்:

தொழுகை மண்டபமானது தனியான, மற்றும் கூட்டுத் தொழுகைகளிற்காகப் பயன்படும் இம்மண்டபத்திலேயே கிப்லாவை நோக்கியதான மிஹ்ராப் (இமாம் தொழுகைக்கும் பகுதி) மற்றும் மிம்பர் என்பன காணப்படும். தொழுகை மண்டபத்தில் கிப்லாத் திசைக்கு சமாந்தரமாக பல (ஸப்பு) வரிசைக் கோடுகள் வரையப்பட்டிருக்கும் இவை தொழுகை செய்பவர்கள் ஒழுங்கான முறையில் நிற்க உதவியாக இருக்கும். தற்போது பளிங்கு கற்கள், அரபெக்ஸ் எனப்படும் கொடியலங்காரங்களுடன் கூடிய தரைவிரிப்பு கம்பளங்கள் என்பன மண்டபத்தில் காணப்படுகின்றன. அன்றைய காலப்பகுதிகளில் தொழுகைப்பாய், ஸப்புப்பாய் எனப்படும் பண்புகளால் இழைக்கப்பட்ட பாய்கள் பயன்பாட்டில் இருந்தன. இன்றும் இலங்கையின் கிராமப்புற பள்ளிவாசல்களில் இவற்றைக் காணலாம்.

இம்மண்டபம் பாரிய திறந்த வெளியானதாக காணப்படும் இதில் குர்ஆன், ஹதீஸ் மற்றும் மார்க்க விளக்க நூல்கள் கொண்ட றாக்கைகளும், தஸ்பீஹ் மணி, தொப்பிகள், றைஹால் போன்றனவும் வைக்கப்பட்டு இருக்கும்.

மிம்பர்:

மிம்பர் எனப்படுவது பிரசங்க மேடை எனப்படும். இது உயரமாக ஒருவர் நின்று, இருந்தும் பிரசங்கம் செய்வதற்கு ஏற்ற வகையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். பெரும்பாலும் மிம்பருக்கு வலப்புறமாக மிஹ்ராப் காணப்படும். மிம்பர் மரத்தால் அல்லது உலோகத்தால் அல்லது சாந்தினால் அமைக்கப்பட்டு அலங்காரக் கடைச்சல் வேலைப்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருக்கும்.

யாழ்ப்பாணம் பெரலிய பள்ளிவாசலில் பழமையான மிம்பர் அலங்கார வேலைப்பாடுகளுடன் காணப்படுகின்றது.

மினரா:

மினரா என்பது கோபுரம் என்று அர்த்தப்படும். அன்றைய காலங்களில் அதான் (தொழுகை அழைப்பு, பாங்கு) சொல்லுவதற்கு பள்ளிவாசல்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள மினராக் களில் முஅத்தில் ஏறி அழைப்பு விடுப்பார். அதானிற்காக அமைக்கப்பட்டாலும் இன்றும் பள்ளிவாசலின் ஓர் அடையாளச் சின்னமாகவும் அலங்காரமாகவும் அமைக்கப்படுகின்றது.

தற்போது மினராக்களில் ஒலி பெருக்கிகள் பொருத்தப்படுகின்றன. இம் மினராக்கள் சற்சதுர, அறுகோண, எண்கோண வடிவ அல்லது அமுத்தமான உருளை வடிவ சுவர்களைக் கொண்ட உயர்ந்த கோபுரங்களாகக் காணப்படும். இவற்றின் உயரம் மற்றும் வடிவமைப்புக்களில் வேறுபாடுகள் உள்ளன. தற்போது மிக உயரமான மினராக்களில் மின்னறக்கத்தியும் வைக்கப்பட்டு அமைக்கப்படுகின்றது.

இலங்கையின் பள்ளிவாசல்களில் ஒலிபெருக்கி இல்லாத புராதன காலங்களில் நக்கறா எனப்படும் பறை மேளம் அடித்து அதன் பின்னரே பாங்கு சொல்லும் வழக்கம் இருந்தது.

ருக்கின்றது.

குப்பா - குவியமாதம்:

பல மஸ்ஜிதுகளில் கூரைப் பகுதியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் அரைக்கோள வடிவமான இவ் வடிவமைப்பு பெரும்பாலும் மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் அதிகமாகக் காணப்படும்.

மலர் அலங்காரம் அல்லது கேத்திர கணித அலங்காரங்கள் இதில் வரையப்பட்டிருக்கும்.

என்றாலும் பள்ளிவாசல் இவ்வாறுதான் அமைய வேண்டும் என்கிற எந்தவித இறுக்கமான சட்டங்களும் இஸ்லாத்தில் இல்லை. தூய்மையான தரை உள்ள இடங்களில் தொழுது கொள்ளலாம். இதனால் பள்ளிவாசல்களின் பாரம்பரிய வடிவமைப்புகள் தற்போது பல வித்தியாசமான பரிமாணங்களைக் கொண்டுள்ளன.

பெரும்பாலும் ஓலைக் குடிசைகளாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலங்கையின் பள்ளிவாசல்கள், பின்னர் கற்கட்டங்களாகவும், மெத்தைப்பள்ளிகள் எனப்படும் மாடிக் கட்டடங்களாகவும் விருத்தியுற்றன. தற்காலத்தில் நவீன கட்டடக்கலை அம்சங்கள் பலவற்றுடன் பள்ளிவாசல்கள் பிரமாண்டமாய் அமைக்கப்படுகின்றன.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் பள்ளிவாசற் கட்டடக்கலையை ஒவ்வொரு மஸ்ஜித்தாக அவதானிக்கையில் அவற்றின் கலை நுட்பங்களினையும் அவ்வக்காலகட்டங்களுக்குரிய கட்டடக்கலையம்சங்களினையும் அவதானிக்கலாம்.

saakir.mim@thaiveedu.com

உங்கள் நம்பிக்கையோடு
எங்கள் 18 ஆண்டுக்கால சேவை...

STANDARD MORTGAGES INC

- Mortgages
- Refinance
- Second Mortgages
- Short Term Secured Loans

STANDARD
MORTGAGES INC.
Residential & Commercial

சுமையான கடன்களை சுகமான அனுபவமாக்கி.

Raj Subrayam AMP

Director

80 Corporate Drive, Suite # 307 Toronto, Ontario, M1H 3G5

Tel: 416 298 1700

Fax: 416 754 8651

www.standardmortgagesinc.com

raj@smi4loan.com

லெனின் நூற்றாண்டை நோக்கி :

சில அறிமுகக்குறிப்புகள்

- தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ

5

தமது வாழ்நாளிலேயே ஆகச்சிறந்த ஆளுமைகளாக அடையாளங் காணப்பட்டுக் கொண்டாடப்படுவோர் மிகச்சிலரே. இருபதாம் நூற்றாண்டின் திசை வழியைத் தீர்மானித்த ஆளுமையாக விலாடிமீர் லெனின் தவிர்க்கவியலாத இடத்தைப் பெற்றார். கார்ள் மார்க்ஸால் தத்துவார்த்த ரீதியாகக் கோட்பாட்டுருவாக்கம் பெற்ற மார்க்ஸியத்தை, தத்துவத்தைத் தாண்டி நடைமுறையில் செயற்படுத்திக் காட்டியவர் லெனின். ஜஜாஸ் அஹமட் இருபதாம் நூற்றாண்டை புரட்சிகளின் நூற்றாண்டு என்று அழைப்பார். அவ்வாறு அழைக்கத்தக்க வகையில் உலகெங்கும் மக்கள் புரட்சிகளுக்கு முன்னுதாரணமாக, 1917-ல் மாபெரும் ரஷ்யப் புரட்சியைத் தலைமைதாங்கி நிகழ்த்திக் காட்டியவர் லெனின்.

இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் இன்றும் புரட்சிகர இயக்கங்களுக்கு ஆதர்சமான ஒருவராக லெனின் இருக்கிறார். குறிப்பாக தத்துவத்திலிருந்து நடைமுறைக்கு நகர்வதும் நடைமுறையில் இருந்து தத்துவத்தைச் செழுமைப்படுத்துவதும் சாத்தியமானது மட்டுமல்ல அவசியமானதும் கூட என்பதை வலியுறுத்தி அதைச் செய்தும் காட்டியவர் லெனின். 2024 ஜனவரி 21-ம் திகதியோடு லெனின் எம்மை விட்டு மறைந்து நூற்றாண்டுகள் நிறைவடைகின்றன. நூற்றாண்டுகளின் பின்னரும் உலகளாவிய அரசியல் தத்துவப் பரப்பில் தவிர்க்கவியலாத ஆளுமையாக அவர் இருக்கிறார். அவரது சிந்தனைகள் 'லெனினிசம்' என்று அழைக்கப்படுகின்றன. அவற்றைத் தத்துவமாக வரித்துக் கொண்ட இடதுசாரி இயக்கங்கள், கட்சிகள் உலகளாவிய ரீதியில் இயங்குகின்றன. உலகளாவிய ரீதியில் நன்கறியப்பட்ட ஒருவராக லெனின் இன்றும் உயிர்ப்போடு இருக்கிறார். இந்தப் பின்புலத்தில் எழும் மூன்று கேள்விகள் முக்கியமானவை.

- லெனின் ஏன் இன்றும் உலகெங்கும் கொண்டாடப்படுகிறார்?
- லெனின் இந்த நன்மதிப்பைப் பெறுவதற்கு என்ன செய்தார்?
- இன்றைய காலத்தில் லெனினின் முக்கியத்துவம் என்ன?

இந்த மூன்று கேள்விகளின் அடிப்படையில் லெனினை மீள் அறிமுகஞ் செய்வதற்கும் நூற்றாண்டு கடக்கும் நிலையில் லெனினை மறுமதிப்பீடு செய்வதற்கும் இத்தொடர் முயல்கிறது. அவ்வகையில் இந்த முதற் கட்டுரை லெனினை பற்றிய ஒரு அறிமுகத்தை வழங்குவதோடு லெனின் வாழ்க்கையும்

அவரது பங்களிப்புகளைப் பற்றிய ஒரு குறுக்குவெட்டுச் சித்திரத்தைத் தர முயல்கிறது.

லெனின் 1870-ல் பிறந்தார் 1924 வரை வாழ்ந்தார். அவரது வாழ்க்கை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் கடைசி காலாண்டையும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் காலாண்டையும் உள்ளடக்கியது. அவரது சுறுசுறுப்பான வாழ்க்கை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் கடைசி தசாப்தத்தையும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் காலாண்டையும் உள்ளடக்கியது. இந்த காலகட்டம் மனித வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையாக, தீர்க்கமான மாற்றத்தின் காலமாகும். 1914-ல் தொடங்கிய முதலாம் உலகப் போர் மற்றும் 1917-ன் ரஷ்யப் புரட்சி ஆகிய இரண்டும் இந்த திருப்புமுனையின் சிறந்த அடையாளங்களாகும். இவ்விரண்டின் அடிப்படையில் நோக்குவது லெனினது தனித்துவத்தை அதன் முழு அர்த்தத்தில் புரிந்து கொள்ளத் தொடங்குவதற்கு உதவும். லெனினின் வாழ்க்கைச் செயற்பாடு இந்த மாற்றத்தின் மையத்தில் நிற்கிறது. லெனினின் பலம் என்பது இந்தக் காலகட்டத்தின் மற்ற அரசியல் சிந்தனையாளர்கள் மற்றும் தலைவர்களில் இருந்து அவர் எவ்வாறு வேறுபட்டு நின்றார் என்பதே. அவரது பலம் என்னவென்றால், அவர் மட்டுமே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்கு முன்பே, மார்க்சியத்தின் வலுவான அடித்தளத்தில், ஆரம்ப கட்டத்தில் இருந்தே, முழுமையான தெளிவுடன் பார்த்தார். இனிவரும் காலத்தின் முழுத் தன்மையையும், அதற்குத் தயாராகி, நடைமுறை சார்ந்த செயற்பாட்டின் தேவையை உணர்ந்தார். இதனால் நேரம் வரும்போது வரலாற்றின் கோரிக்கைகளுக்கு செவிசாய்ப்பது அவருக்குப் போதுமானதாக இருந்தது.

லெனினுக்கு வரலாற்று இயக்கத்தை தெளிவாகவும், துல்லியமாகவும், தூரநோக்கோடும் பார்ப்பதற்கான இந்த தனித்துவமான பலத்தை மார்க்சியமே வழங்கியது. அதை அவர் புதிய வாழ்க்கைக்குக் கொண்டு வந்தார். லெனினின் பணியைப் புரிந்துகொள்வதற்கு, அவர் உருவாக்கிய மார்க்சியத்தின் அடிப்படையையும், அவர் செயற்பட்ட சகாப்தத்தின் தன்மையையும் புரிந்துகொள்வது அவசியம்.

மார்க்சியத்தின் இன்றியமையாத தன்மை என்பது இயற்கை, வாழ்க்கை மற்றும் செயற்பாடுகள் முழுவதையும் பற்றிய ஒரு விஞ்ஞான உலகக் கண்ணோட்டமாகும். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் காலாண்டில் மார்க்சியம் வளர்ந்தது. அந்த நேரத்தில் ஏற்கனவே இருக்கும் சமூகத்தின் அடிப்

படை முரண்பாடுகள் வலுத்து முன்னிலைக்கு வந்திருந்தன. அதற்கு முந்தைய காலகட்டத்தின் நீண்ட தொடர்ச்சியான நடுத்தர வர்க்கத்தினால் முன்னெடுக்கப்பட்ட புரட்சிகள், அபிவிருத்தியடைந்த முன்னணி நாடுகளில், குறிப்பாக இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் மற்றும் அமெரிக்காவில் முதலாளித்துவத்தை அரசியல் சக்தியாக நிலைநிறுத்தியது. முதலாளித்துவ உறவுகள் உலகில் ஆதிக்கம் செலுத்தின. கைத்தொழில் மயமாக்கலும் வளர்ச்சியடைந்த இயந்திரமயமாக்கலும் அதன் பிரம்மாண்டமான விரிவாக்கத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது. மனித உரிமைகள் மற்றும் 'சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவம்' என்ற முழக்கங்களில் இலட்சியக் கிளர்ச்சி வெளிப்பாட்டைப் பெற்ற தாராளவாத முதலாளித்துவத்தின் கருத்துக்கள், பின்னர் தேசிய அரசுகள், அரசியலமைப்பு அரசாங்கம் மற்றும் சர்வதேச வர்த்தகத்தின் கட்டமைப்பில் அவற்றின் ஒருங்கிணைப்பை அடைந்தன. இவ்வாறு முதலாளித்துவம் மெதுமெதுவாக நிறுவனமயப்பட்டு தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டிருந்தது.

அதே வேளை, முதலாளித்துவ ஆட்சியின் எதிர்மறையான பக்கங்கள் புலப்படத் தொடங்கின. உழைக்கும் மக்களில் பெரும்பான்மையானோர் 'சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம்' என்ற முழக்கங்கள் ஒரு வெற்று பாசாங்கு என்பதைப் புரிந்து கொண்டனர். உழைக்கும் மக்கள் கடுமையான உழைப்பை வழங்கினாலும் வறுமையிலும் அடிமைத்தனத்திலும் உழன்றனர். உற்பத்தி மற்றும் விநியோகத்தின் அராஜகம் மீண்டும் மீண்டும் நெருக்கடிகளை உருவாக்கிய வண்ணம் இருந்தது. செல்வம் சேர்ப்பதற்கான அதியுச்ச அவா ஒரு புறமும் வறுமையின் எல்லையற்ற உச்சநிலை மறுபுறமும் என உலகெங்கிலும் வணிகமயம் மற்றும் லாபம் தேடுவதற்கான வேட்கை ஆகிய அனைத்தும் முதலாளித்துவத்தின் உள் முரண்பாடுகளை வெளிப்படுத்தின.

தொழிலாள வர்க்கம், முதலாளித்துவத்தின் செல்வம் யாருடைய உழைப்பில் கட்டப்பட்டது என்ற வினாவைத் தொடுக்கத் தொடங்கியது. இது சமூக-அரசியல் தளத்தில் வெகுஜன கிளர்ச்சிகளைச் சேகரிப்பதில் ஒரு தீவிரமான சுயாதீன காரணியாக தோன்றத் தொடங்கியது. தொழிலாள வர்க்கக் கிளர்ச்சியின் தொடக்கத்துடன், முதலாளித்துவத்தின் விமர்சனமும் தோன்றத் தொடங்கியது. அதே வேளை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முதல் காலாண்டில் ரிக்கார்டோவுடன் முதலாளித்துவ மரபார்ந்த பொருளாதார வல்லுனர்களின் பள்ளியின் உச்சம் எட்டப்பட்டது.

மரபார்ந்த பொருளாதார வல்லுனர்கள் புதிய சமுதாயத்தின் பொருளாதார அடிப்படையைப் பற்றிய ஒரு அறிவியல் பகுப்பாய்வை உருவாக்க முயன்றனர். ஆனால் அவர்கள் இயற்கையானதாகவும் முடிந்த முடிவான நித்திய ஒழுங்காகவும் கருதிய முதலாளித்துவ ஒழுங்கின் சுயநினைவற்ற முன்கணிப்புகளால் பிணைக்கப்பட்டனர். அதனால் முதலாளித்துவப் பொருளாதாரம் ஒரு அறிவியலாக இருக்கும் முயற்சியைக் கைவிட்டு, சந்தைக் கணக்கீடுகளின் அனுபவ நிலைக்குள் தன்னைத்தானே நிறுத்திக் கொண்டது. அதன் விளைவாக பெரும் பொருளாதார செயல்முறைகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கோ அல்லது கணிப்பதற்கோ முழுமையான இயலாமையால், அது இன்று நகைப்புக்குரிய பொருளாக மாறிவிட்டது.

முதலாளித்துவத்திற்கு தொழில்நுட்ப ரீதியாக பயனுள்ளதாக

இருந்த இயற்கை அறிவியல் மட்டுமே, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தொடர்ந்து முன்னேற முடிந்தது, இங்கும் கூட பிற்போக்குத்தனமான ஆளும் சக்திகளுக்கு எதிரான நிலையான மோதலை எதிர்கொண்டே முன்னேறியது. ஆனால், இயற்கை விஞ்ஞானங்கள் எந்த ஒரு பரந்த பொதுவான புரிதலும் இல்லாமல், அவற்றின் தனித் துறைகளில் மட்டுமே செயற்பட்டன.

மனிதனின் வாழ்க்கை மற்றும் வரலாறு, சமூக மற்றும் அரசியல் நிறுவனங்கள், அவற்றை தனியன்களாக இல்லாமல் முழுமையாக அறிவியல் ரீதியாகப் புரிந்துகொள்ளும் முயற்சி மார்க்ஸிற்கு முன் இடம்பெறவில்லை. இவ்வாறு மார்க்ஸியத்திற்கு முன்னான காலப்பகுதியில் மனிதநேயம் குருட்டுத்தனமாக, எதிரெதிர் சக்திகளின் குருட்டுத் தொடர்பு மூலம், பெரும்பாலும் பயங்கரமான முடிவுகளுடன், கூட்டுப் புரிதலுக்

கான முயற்சியின்றி வளர்ந்தது. இந்தக் குருட்டு வளர்ச்சி இன்னும் தொடர்கிறது, பழைய சக்திகள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் வரை (உலகப் போர், தற்போதைய உலகப் பொருளாதார நெருக்கடி) ஆனால் கூட்டு அறிவியல் புரிதல் மற்றும் செயற்பாட்டின் புதிய அமைப்பு சக்தி (மார்க்ஸிசம் அல்லது சர்வதேச கம்யூனிசம், சர்வதேச தொழிலாள வர்க்கத்தால் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படுகிறது) ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பெருகிய முறையில் சக்திவாய்ந்த பாத்திரத்தை வகிக்க முடியும், மேலும் இறுதியில் செயல்முறையை கட்டுப்படுத்தும்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இந்த இக்கட்டான கட்டத்தில், ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் புதிய சக்திகள், பிரச்சினைகள் மற்றும் மோதல்கள் வளர்ந்து, அவற்றை சமாளிக்க ஆளும் முதலாளித்துவத்தின் சக்தி வலுவிழந்து வறண்டு போகும் போது, மார்க்ஸ் ஒரு ஆழமான கட்டமைப்பை உருவாக்கினார். அனைத்து முந்தைய சிந்தனை மற்றும் அறிவு, மற்றும் இருக்கும் உலக உண்மைகளை ஆய்வு செய்து, தடைகளை உடைத்து முன்னோக்கி வழி காட்டினார். எனவே நவீன உலக

கின் தயாரிப்பாளர் மற்றும் உருவாக்குபவராக பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மார்க்ஸ் திகழ்ந்தார்.

மார்க்ஸ் முதலில் ஒரு முழுமையான அறிவியல் உலகக் கண்ணோட்டத்தையும் வழிமுறையையும் உருவாக்கினார். இது இயங்கியல் பொருள்முதல்வாதத்தின் கண்ணோட்டம். மார்க்ஸ் ஹெகலின் இயங்கியலைக் கட்டமைத்தார், ஆனால் அதன் தன்னிச்சையான இலட்சியவாதக் கூறுகளிலிருந்து அதை விடுவித்தார். ஹெகலின் பொருள்முதல்வாத சீடரான ஃபியூர்பாக் உடன், இலட்சிய உலகம் ஒன்றும் இல்லாத மாய உருவாக்கம் அல்ல, ஆனால் பொருள் உலகின் பிரதிபலிப்பு என்று அவர் கண்டார். ஆனால் அவர் ஃபியூர்பாக்கின் செயலற்ற பொருள்முதல்வாதத்திலிருந்து அல்லது பிரெஞ்சு மற்றும் ஆங்கிலப் பொருள்முதல்வாதிகளின் இயந்திரப் பொருள்முதல்வாதத்திலிருந்து வேறுபட்டார், அதில் அவர் சிந்தனை செயல்முறை மற்றும் மனித செயற்பாட்டின் நடைமுறைப் பாத்திரத்தை வெளிக்கொணர்ந்தார். கோட்பாடு மற்றும் நடைமுறையின் ஒற்றுமையில் இயங்கியல் பொருள்முதல்வாதத்தின் தனித்துவமான தன்மையை விளக்கினார். அதன் வழிப்பட்டு 'இதுவரைத் தத்துவவாதிகள் உலகத்தை வெவ்வேறு வழிகளில் மட்டுமே விளக்கியுள்ளனர்; அதை மாற்றுவதே எம் முன்னுள்ள பணி' என்ற புகழ்பூத்த கருத்தாக்கத்தை முன் மொழிந்தார்.

இந்தக் கருத்தாக்கம் மார்க்ஸ் மற்றும் லெனின் இருவரின் வாழ்க்கையையும் அதன் முழு உணர்வையும் அடைகிறது. இந்தக் கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில், மனித வரலாற்றின் வளர்ச்சியை மார்க்ஸால் பகுத்தறிவு செய்ய முடிந்தது, ஒரு முறையான அறிவியல் பூர்வமாக விளக்கக்கூடிய வளர்ச்சியாக. உற்பத்தியின் பொருள் சக்திகள் மற்றும் அதன் விளைவாக தேவையான சமூக உறவுகளின் வடிவங்கள், சமூக நன்வின் வர்க்க உறவுகள், சித்தாந்தம், சமூக மற்றும் அரசியல் கட்டமைப்பு மற்றும் அதன் விளைவாக மோதல்கள் மற்றும் முரண்பாடுகளின் தொடர்புடைய வடிவங்களை உருவாக்கி, மேலும் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கக் கூடிய தத்துவத்தை அவர் முன்மொழிந்தார்.

இதை நடைமுறையில் செய்து காட்டியவர் லெனின். கம்யூனிசத்தை பாடப்புத்தகங்களிலிருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய 'முடிந்த முடிவுகளின்' சிறப்புக் கோட்பாடுகள் அல்லது கோட்பாடுகள் என்று கருத முடியாது, மாறாக ஒட்டுமொத்த மனித அறிவியல் மற்றும் பண்பாட்டின் விளைவாக மட்டுமே புரிந்து கொள்ள முடியும் என்று லெனின் வலியுறுத்தினார். குறிப்பாக முதலாளித்துவ சமூகம் உட்பட முந்தைய யுகங்கள் சாதித்த அனைத்தையும் பற்றிய துல்லியமான ஆய்வுகளை லெனின் மேற்கொண்டார். 1920-ல் ரஷ்யாவில் நடந்த கம்யூனிஸ்ட் இளைஞர்களின் முன்றாவது மாநாட்டில் அவர் பின்வருமாறு கூறினார்:

'மனித அறிவுப் பொக்கிஷங்களைத் தானே சொந்தமாக்கிக் கொள்ளாமல் ஒருவன் கம்யூனிஸ்ட் ஆகலாம் என்று நினைப்பது மிகக் கடுமையான தவறு. பரந்துபட்ட அறிவின் பல்வேறு கிளைகளில் தேர்ச்சி பெறாமல், கம்யூனிச அறிவியலின் கம்யூனிஸ்ட் சூத்திரங்கள் மற்றும் முடிவுகளை ஏற்றுக்கொள்வது போதுமானது என்று நினைப்பது மிகவும் தவறானது. இவ்வாறு செய்தால், கம்யூனிசம் என்பது ஒரு வெற்று வாக்கியமாகவும்,

வெறும் முகப்பாகவும், வெறும் மழுப்பலாகவும் மாறும்.'

எனவே அவர் இளைஞர்களை வலியுறுத்தினார்:

'கற்றலின் மூலம் மனித அறிவை விரிவாக்குவது முக்கியமானது. கம்யூனிசம் என்பது இதயத்தால் கற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாக இருக்க முடியாது. அது நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்த்த ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். சிந்தனையும் செயலும் இரண்டு முக்கியமான அம்சங்கள்'

லெனின் இந்த விடயத்தில் மிகவும் தெளிவுடையவராக இருந்தார். அவர் மார்க்சியத்தை ஒரு இயந்திரத்தனமான கோட்பாடாகக் காணவில்லை. அவ்வாறு அது அணுகப்படவும் கூடாது என்று வாதிட்டார். மார்க்ஸின் மேற்கோள்களை மட்டும் தூக்கிக் கொண்டு திரிபவர்களை கடுமையாகக் கண்டித்தார். அதற்கும் மேலாக 'ஸ்தூல நிலைமைகள் பற்றிய அறிவின்' முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தினார். ரஷ்யாவில் நடந்த புரட்சி மாதிரியின் வகையில் இன்னொரு புரட்சி நடக்கவியலாது என்று சொன்னார். அவ்வவ் நாடுகளின் கள நிலைமைகளே புரட்சிக்கான அடிப்படையை வழங்க முடியும் என்று அறுதியிட்டுச் சொன்னார்.

இதற்கு இரண்டு உதாரணங்களை மிகத் தெளிவாகக் காட்டலாம். முதலாவது கியூபாவில் ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ தலைமையேற்று வெற்றியளித்த புரட்சி மாதிரியை அப்படியே ஏனைய தென்னமெரிக்க நாடுகளில் பயன்படுத்த சேகுவேரா முயன்றார். பொலிவியாவில் அவரது தோல்வியும் கொலையுமும் இந்த அடிப்படையிலேயே விளங்கப்பட வேண்டும். பொலிவியாவின் கள நிலைமைகளை சேகுவேரா விளங்கிக்கொள்ளத் தவறினார்.

இரண்டாவது உதாரணம் 1972-ல் இலங்கையில் ஜே.வி.பி முயன்று தோற்ற புரட்சி. ஐந்தே பாடங்களில் தேசிய இனப்பிரச்சினையையும் புரட்சியையும் கற்பித்து புரட்சி ஒன்றை நடத்த முடியும் என்று நம்பிய ஜே.வி.பி-யின் அபத்தம் ஒருபுறமிருக்க அதனது பேரினவாத நிலைப்பாடும், மலையக தமிழருக்கு எதிரான செயல்களும் அதனை ஒரு மக்கள் விரோத அமைப்பு என்பதை நிறுவின. ஆனால் பாட்டாளி வர்க்க நிலைமைகள் பற்றிய எந்த அடிப்படை அறிவோ கள நிலைவரம் பற்றிய அறிவோ இன்றிக் காவல் நிலையங்களைக் கைப்பற்றுவதன் மூலம் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற அது விஷப் பரீட்சையில் இறங்கியது. இங்கும் லெனினின் தத்துவத்திலிருந்து நடைமுறைக்கு நகர்வதன் அனுபவங்களை, குறிப்புகளை, கோட்பாட்டுருவாக்கத்தை ஜேவிபி கணிப்பில் எடுக்கவில்லை.

தேசியம் என்ற கோட்பாடே மிகக் குறுகிய கால வரலாற்றையுடையது. தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் என்பது தேசிய ஒடுக்குதல் என்பதன் எதிர்வினையாகும். தேசியமும், தேசிய ஒடுக்கலும் காலத்துடன் மாறி வருகின்றன. அவற்றுக்கு உலகளாவிய ஒரு வடிவம் இல்லை. எனவே, ஒரு மாக்ஸியரின் நிலைப்பாடும் குறிப்பிட்ட பிரச்சினையின் முழுமையின் அடிப்படையில் அதன் உள், வெளி விளைவுகள் பற்றிய கணிப்புடன் அமைய நேருகிறது. அது வேறு விதமாக அமைய இடமுமில்லை. ஒடுக்கப்பட்ட ஒரு தேசிய இனத்தின் விடுதலை போராட்டத்தை ஆதரிப்பது என்பதில் என்றுமே மறு பேச்சுக்கு இடமில்லை. எனினும் ஒரு போராட்டத்தை ஆதரிப்பது,

அதன் தவறான போக்குகளையும் விளைவுகளையும் சேர்த்தே ஆதரிப்பது அல்ல என்பதை லெனின் விளக்கியுள்ளார்.

மாக்ஸியம் மனித நாகரிகத்தின் வரலாற்றை வர்க்கப் போராட்டத்தின் வரலாறாகவே விளக்கியுள்ளது. வர்க்கங்களும் வர்க்கங்களிடையிலான முரண்பாடுகளும் பற்றி மார்க்ஸ் சொல்ல முன்னமே பிறர் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என மார்க்ஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனினும் மார்க்ஸுக்கு முன்னர் யாருமே உலக வரலாறு வர்க்கப் போராட்டத்தினூடாகவே விருத்தி பெற்றது என்று விளக்கவில்லை. இதன் மூலம் உலக வரலாற்றைக் கற்கும் முறையிலும் விளங்கிக் கொள்ளும் முறையிலும் ஒரு பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. முதலாளி சார்பான ஆய்வாளர்களும் காலப் போக்கில் இந்த அணுகுமுறையை ஏற்றனர். வரலாறு தனி மனிதச் சாதனைகளின் பதிவாக இல்லாமல் சமூகங்களுக்கு உள்ளும் வெளியிலும் மனிதக் குழுமங்களின் செயற்பாடுகளின் விளைவான நிகழ்வுகளின் பதிவாக அடையாளங் காணப்பட்டது. தனி மனிதர்களது பங்களிப்பு. குறிப்பிட்ட சமூகச் சூழலில் அவர்கள் எந்தச் சமூகப் பிரிவின் நலன்களுக்காகச் செயற்பட்டார்களோ அவற்றின் அடிப்படையிலே விளங்கிக் கொள்ளப் பயன்பட்டது. தனிமனிதர்களின் அடையாளத்தை விட, அவர்களது செயற்பாட்டுக்குக் காரணமாக இருந்த சமூகச் சக்திகளது அடையாளம் முதன்மை பெற்றது. இந்த அணுகுமுறை, புராணக் கற்பனைகளால் முடுண்டு கிடந்த பழைய சமுதாய வரலாறுகளை அறியவும் உதவியது.

பழைய வரலாற்றின் அறிவும் வரலாற்றுப் போக்குப் பற்றிய அறிவும் இவ்வாறு விஞ்ஞான முறையில் அதாவது இயங்கியல் பொருள் முதல்வாத அடிப்படையில் விளங்கிக் கொள்ள முடிந்தது. இதனாலேயே மாக்ஸியம் ஒரு சமூக ஆய்வுக்கான அணுகுமுறையை வழங்கியதோடு நில்லாமல் சமூக மாற்றத்திற்கான போராட்ட முறையையும் முன் வைக்கவும் வல்லதாயிற்று. பாட்டாளி வர்க்கமே மனிதரை முழுமையாக விடுதலை செய்யக் கூடிய வரலாற்றுச் சக்தி என்ற மாக்ஸின் முடிவு இன்றும் அடிப்படையிற் சரியானது. எனினும், அது விரைப்பான முறையில் பயன்படுத்தப்படும் போது தவறான முடிவுகளுக்கு நம்மை இட்டுச் செல்கிறது.

மார்க்சியத்தின் கண்ணோட்டம் என்பது இயங்கியல் பொருள் முதல்வாதத்தின் கண்ணோட்டமாகும் என்பதை லெனின் தொடர்ச்சியாக தனது எழுத்துக்களிலும் செயல்முறைகளிலும் வெளிப்படுத்தினார். லெனின் இயங்கியல் பொருள்முதல்வாதி. அவரது வாழ்க்கையும் பணியும், இயங்கியல் பொருள் முதல்வாதத்தின் சரியான தன்மை மற்றும் செயல்திறனின் சக்திவாய்ந்த நிரூபணமாக இருந்தது.

ஒருபுறம், விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டத்தின் அவசியமான அடிப்படையாக பொருள்முதல்வாதத்தைப் புரிந்துகொள்வதை லெனின் புதிய தெளிவுக்குக் கொண்டு வந்தார். அவர் இரக்கமின்றி மதம் மற்றும் மதத்தின் அனைத்து கூட்டாளிகளுடன் போராடினார். அனைத்து அகநிலை மத மற்றும் அரைமத 'இலட்சிய' கண்ணோட்டங்கள் மற்றும் மாயைகள் மனதை அடிமைப்படுத்துகின்றன என்பதை நிரூபித்தார்.

உண்மையில், அவர் வலியுறுத்தியது போல், அவற்றின் மிக 'நவீன' மற்றும் போலி- விஞ்ஞான பொறிகள், 'கள்ளச்சாயி

யார்களின்' வடிவங்களைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. அவை வெவ்வேறு வடிவங்களில் தெய்வீக மற்றும் மர்மமான முறையில் விதிக்கப்பட்ட ஒழுங்குமுறையின் மன்னிப்பு, அடிமைத்தனத்தைப் பராமரித்தல் மற்றும் தெளிவான சிந்தனை மற்றும் யதார்த்தத்தை எதிர்கொள்வதைத் தடுப்பது ஆகிவற்றை நோக்காகக் கொண்டுள்ளன என்பதை மிகச் சரியாக லெனின் இனங்கண்டார். அதே நேரத்தில், ஆரம்பகால விஞ்ஞானிகளின் அடிப்படையாக இருந்த பழைய செயலற்ற இயந்திர பொருள்முதல்வாதம், அதன் அனைத்து சிக்கலான தன்மையிலும் யதார்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள போதுமானதாக இல்லை என்பதை லெனின் காட்டினார். எனவே தவிர்க்க முடியாமல், இலட்சியவாதத்தின் தயவில் இருந்த விஞ்ஞானிகளை குழப்பத்தில் ஆழ்த்தினார். விஞ்ஞான அறிவின் முன்னேற்றத்துடன், பொருள்முதல்வாத இயங்கியல் மட்டுமே முன்னோக்கி வழி காட்ட முடியும் என்பது அவரது தத்துவார்த்த அடிப்படையாக இருந்தது.

'மார்க்சியத்தில் தீர்க்கமான விஷயம் அதன் புரட்சிகர இயங்கியல்' என்று லெனின் அறிவித்தார். இயங்கியல் பொருள்முதல்வாதம் கோட்பாடு மற்றும் நடைமுறைக்கு இடையே உள்ள பழைய தடைகளை அழிக்கிறது. உலகக் கண்ணோட்டமாக அதன் இன்றியமையாத தன்மை யதார்த்தத்தின் தன்மையைக் கண்டறிவது மட்டுமல்ல, யதார்த்தத்தை மாற்றுவதும் ஆகும். எனவே அதன் புரட்சிகர குணம், கோட்பாடு மற்றும் நடைமுறையின் இந்த ஒற்றுமை, அனைத்து பிரச்சினைகளுக்கும் இந்த முற்றிலும் இயங்கியல் அணுகுமுறை ஆகிய வற்றை லெனினின் வாழ்க்கை முழுவதிலும் தரிசிக்கலாம். அவ்வகையில் லெனினின் வாழ்வு மிகச் சிறப்பானது. ஏனெனில், தன்னிச்சையான அகநிலைக் கருத்துக்களிலிருந்து பெறப்படாமல், உலக செயல்முறை மற்றும் மனிதத் தேவைகள் பற்றிய அறிவியல் புரிதலில் இருந்து, பெரும் புறநிலை நோக்கங்களை நோக்கி இயக்கப்பட்ட, முற்றிலும் நனவான, கட்டுப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் கோட்பாட்டு ரீதியில் ஒளிரும் செயற்பாட்டின் வரலாற்றில் அத்தகைய உதாரணம் இல்லை. இந்த வழியில், அவரது வாழ்க்கையின் முழு தன்மையிலும் உணர்தலிலும், லெனின் எதிர்காலத்தில் புதிய வகையில் மனிதகுலம் முன்னோக்கி செல்ல வேண்டிய வழியை சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

தேசியம் குறித்தும் தேசியவாதம் குறித்தும் லெனின் முன்னோடியாக கருத்துக்களை முன்வைத்தார். மாக்ஸியர் தேசிய விடுதலை பற்றி வைத்திருக்கிற கண்ணோட்டமானது தேசிய விடுதலையைப் பிற சமூக விடுதலைக் கோட்பாடுகளிலிருந்து விலக்கியும் மற்றைய பாதிப்புக்கள் எதுவுமே இல்லாமல் வென்றெடுக்கக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பது லெனினின் நிலைப்பாடு. தேசியம் என்பது ஒரு சமூகத்தில் எவ்வாறு செயற்படுகின்றது என்பதை வைத்தே தேசியத்தை மாக்ஸியர் நோக்குகின்றனர். வர்க்க அடையாளமற்றதும் முழுத் தேசத்தையோ தேசிய இனத்தையோ ஒன்றுபடுத்தக் கூடியதுமான தேசியவாதம் எதுவும் இல்லை. தேசியவாதம், தேசிய இனம் ஒன்றின் பேரால் ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்க நலன்களையே வற்புறுத்துகிறது. பொதுவாக, இது முன்றாமுலக நாடுகளில் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் நலனாகவும் முன்னேறிய முதலாளிய நாடுகளில் அதிகாரத்திலுள்ள பெரு முதலாளி வர்க்க நலனையுமே குறித்து நிற்கிறது. ஒடுக்கு முறை வலுக்கிற ஒரு சூழலில், ஒடுக்குதல் ஒரு தேசிய முரண்

பாட்டின் வடிவாக நடைமுறைப்படுத்தும் போது, ஒரு மாக்ஸி-யர் தேசியவாதக் கண்ணோட்டத்தில் நோக்க முடியாது என்பதை லெனின் வலியுறுத்துகிறார். ஒரு மார்க்ஸியரால், தேசியவாதி போல தேசியப் பிரச்சினையை நோக்க முடியாது. ஏனெனில் ஒரு மாக்ஸியவாதி சமூக நீதியின் அடிப்படையிலேயே பிரச்சினையை அணுகுகிறார். ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் முற்போக்கானதாய் விளங்கிய தேசியம் இன்னொரு சூழ்நிலையில் அதற்கு எதிர்மாறானதாகலாம் என்பதற்கு பல உதாரணங்கள் வரலாற்றிற்கும் உண்டு.

தேசிய சுயநிர்ணயம் என்ற கருத்தாக்கமும் முதன்முதலாக லெனினால் முன்வைக்கப்பட்டதுதான். லெனின் சுயநிர்ணயக் கோட்பாட்டை முன்வைத்ததே சுயவிருப்பின் அடிப்படையில் தேசங்களும் தேசிய இனங்களும் ஒருங்கிணைவதற்காகவே ஒழியப் பிரிவினையை விரும்பியதால் அல்ல. அதுவே இன்றும் உலகின் பல நாடுகளின் சரியானதுங் கூட என்பதை வரலாறு காட்டியுள்ளது. எங்கே பேரினவாத ஒடுக்குமுறை ஒரு தேசிய இனத்தின் இறைமையை மறுக்கிறதோ அங்கே ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனம் தனக்கு மறுக்கப்பட்டதை வெல்லப் போராடுகிறது. பிரிவினையை அவசியமாக்குவது சுயநிர்ணய உரிமையின் மறுப்பே ஒழிய வேறெதுவுமல்ல. தனி நாடாகப் பிரிந்து போக இயலாத நிலையிலுள்ள தேசிய இனங்களுக்கும் தமது தேசிய இன அடையாளத்தையும் தனித்துவத்தையும் பேணவும் ஒவ்வொரு தேசிய இனமும் ஒரு சமூகமாக விருத்தி பெறவுமான உரிமை சோவியத் யூனியனில் முதலிலும் பின்னர் அதனிலும் விரிவாகச் சீனாவிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. இதற்கான முன்னோடி லெனின். இந்த வழித்தடத்திலேயே நிக்கராகுவாவின் முன்னைய புரட்சிகர அரசாங்கமும் இதே அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடித்தது.

சுயநிர்ணய உரிமை என்ற கருத்துப் படிவம் ரஷ்யப் புரட்சியில் தன் தோற்றுவாயை உடையது. 1922-ல் சோவியத் சோசலிசக் குடியரசுகளின் ஒன்றியத்தின் உருவாக்கம் மொழியாலும் பண்பாட்டாலும் வேறுபட்டோரும் ரஷ்யப் புரட்சியால் கவிழ்க்கப்பட்ட ரஷ்ய 'ஸார்' பேரரசினால் ஒடுக்கப்பட்டு வந்தோருமான 120-க்கும் மேற்பட்ட இனப் பிரிவுகட்குரிய மக்களை ஒன்றிணைத்தது. இம் மாபெருஞ் சாதனை 1917 ஓக்டோபர் புரட்சியின் மூலம் இயலுமானது. அதைப் பற்றிப் பேசுகையில் லெனின், 'தேசிய ஒடுக்குமுறையை அகற்றலும் தேசியப் பிரச்சினைக்கான சரியான நிலைப்பாட்டை அடைதலும் தேசிய இனங்களின் வீறார்ந்த போராட்டத்தின் வழியிலன்றி வேறு எவ்விதத்திலுமல்ல. சுயநிர்ணயம் பற்றி விளங்கிக் கொள்ள 'ஐரிஷ்' பிரச்சினை பற்றிய மார்க்ஸின் ஆய்வுத் தேற்றம் ஒரு முன்னோடிப் பங்களிப்பாகும். தொடக்கத்தில், ஐரிஷ் தேசம் தனது சுதந்திரத்தை தானே அடையும் ஆற்றல் உடையதோ? அதற்காக தேவை உண்டோ? என்பன பற்றி மார்க்ஸ் ஐயுறவு கொண்டார். ஆனாலும் ஐரிஷ் தேசமும் அதன் தொழிலாளி வர்க்கமும், ஆங்கிலத் தொழிலாளி வர்க்கமும் ஆங்கில முதலாளித்துவ அமைப்பைத் தூக்கி எறியும் போது விடுதலை பெறுவார்கள் என எதிர்பார்த்தார். அவரது எதிர்பார்ப்பு முன்னேறிய முதலாளித்துவ பிரித்தானியாவின் தொழிலாளர்கள் பிரித்தானியக் குடியேற்ற நாடுகளில் முதலாளித்துவத்தைக் கவிழ்த்துவிடும் நிலையில் உள்ளார்கள் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் தோன்றியதாகும். 1860-களின் இறுதிப் பகுதியில் ஆங்கில நாட்டின் தொழிலாளர் மத்தியில் ஐரிஷ் மக்கள் மீது காட்டப்பட்ட நச்சு இனத் துவேஷமும் வெறித்தன

மான ஒடுக்குமுறையும் பற்றிக் கண்டுணர்ந்து, ஐரிஷ் தேச விடுதலைக்கு ஐரிஷ் மக்கள் முதலாளித்துவத்துக்கு எதிராகப் போராட வேண்டும் என்பதை முன்னிறுத்தித் தன் ஆதரவை நல்கினார். அவர் ஆங்கிலத் தொழிலாளர்களை ஐரிஷ் விடுதலைக்காக முன்னிற்குமாறு தூண்டினார்.

மேலும் ஒடுக்கும் தேசத்தைப் பேராண்மைப்படுத்தும் ஆங்கிலேயத் தொழிலாளர்கள் ஒடுக்கப்படும் தேசத்தின் விடுதலையை ஆதரிப்பது அவர்களுடைய தார்மீகக் கடப்பாடு என்று மார்க்ஸ் வாதிட்டார். இவ் உள்பாங்கு, தேசிய பிரச்சினை சார்ந்து, ஒடுக்கப்படும்/ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்கள் தொடர்பான லெனினது நிலைப்பாட்டின் மைய நோக்காகும். 'மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ் ஆகியோரின் ஐரிஷ் பிரச்சினை தொடர்பான கொள்கை ஒரு குறிப்பிட்ட எடுத்துக்காட்டாக, அதாவது ஒடுக்கப்படும் தேசத்தின் உழைக்கும் வர்க்கத்தின் உள்பாங்கு தேசிய இயக்கச் செயற்பாட்டில் செலுத்தப்பட வேண்டும். இவ்வகை நடைமுறை என்றும் தன் செயற்பாட்டு முக்கியத்துவத்தை இழந்ததில்லை' என லெனின் எழுதுகிறார். மார்க்ஸின் அணுகுமுறையை முன்னிறுத்தித், தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையைக் கொள்கை வழியில் எதிர்ப்ப வர்க்கு மாறாகத் தொடர்ந்து மீண்டும் மீண்டும் போராட வேண்டும் என்பது அவரது நிலைப்பாடாகும்.

'தேசங்களின் சுயநிர்ணயத்துக்கான உரிமையானது, விடுதலைக்கான உரிமை, கட்டற்ற உரிமை ஒடுக்கும் தேசத்திலிருந்து அரசியல் ரீதியாகப் பிரிந்து செல்வதற்கு ஆதரவான கிளர்ச்சியை நடத்துவதற்கான கட்டற்ற நிலை. பிரிந்து செல்வதா என்ற கேள்விக்கான தீர்வினை ஒப்பங்கோடல், குடியொப்பம் மூலம் முடிவு செய்ய வேண்டிய சுதந்திரம் இருக்க வேண்டிய அதே வேளை இந்தக் கோரிக்கை, பிரிந்துசெல்ல, கூறுபடுத்த, அல்லது சிறு அரசை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளை ஒத்ததல்ல. எந்த வடிவத்திலும் நடத்தப்படும் தேசிய ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டத்தை விளக்கவரும் நேர்மைப் பொருத்தமுடைய வெளிக்காட்டுகையே அது. அரசின் ஜனநாயக முறைமை பிரிந்து செல்வதற்கான முழுமையான நிலையை அண்மித்திருக்குமாயின், முழுமையாகப் பிரிந்து போகும் சுதந்திரத்தை வழங்கும் போது, மிக அருமையாக அல்லாது, வலுக் குறைந்த தேசிய இனக்கூறே செயலளவில் பிரிந்துபோகும். பொருளாதார முன்னேற்றம், மக்கள் நலன்களின் நோக்கில் தேசிய சுயநிர்ணய உரிமைசால் ஜனநாயக முறையைப் பேணும் பேரரசுகளுக்கு பல நன்மைகளை வழங்கும் என்பது ஐயத்துக்கிடமானதன்று.' சுயநிர்ணய உரிமையை ஏற்றுக்கொள்ளல், கூட்டிணைப்புக் கொள்கையை உருவாக்குவது போன்றதல்ல. ஒருவர் இந்தக் கொள்கையையும் மத்தியில் ஜனநாயகம் மையப்படுத்தப்படுவதையும் சமரசமின்றி எதிர்க்கும் ஒருவர், தேசிய இனங்களின் சமனின்மைக்கு தீர்வுகாண முழுமையாக ஒன்றித்த கொள்கையின் கீழ்க் கூட்டிணைப்பை விரும்பலாம் என விளக்குகிறார் லெனின்.

லெனின் சுயநிர்ணய உரிமையை விளக்கி வரைவிலக்கணப்படுத்திய பின்பே பிறர், குறிப்பாக வூட்றோ வில்சன், சுயநிர்ணய உரிமை என்பது மக்கள் தங்களை தாங்களே ஆள்வதற்கான உரிமை என வரையறை செய்கிறார். சுயநிர்ணய உரிமை என்பது மக்களின் இணக்கப்பாடின்றி சட்டரீதியாக எவரும் ஆளமுடியாது என்ற பொருள் கோடலை உள்ளடக்கும். வில்-

சன் தனது '14-ஆம்ச உரையில்' சுயநிர்ணய உரிமையை பறைசாற்றியிருப்பது நோக்கற் பாலதே. அடிப்படையில் விச்சன், லெனின் இருவரிடையிலும், பின்னவர் பிரிந்து போகும் உரிமையை ஏற்றுள்ளார்.

ஒன்றாக இருப்பது முடியாமற் போனார் சுயநிர்ணய உரிமையின்படி பிரிந்துபோக உரிமையுண்டே ஒழிய அதுவே பிரிவினையாக மாட்டாது. இதை லெனின் மணமுறிவு உரிமையை எடுத்துக்காட்டி ஒப்பிட்டு விளக்குகிறார். மணமுறிவு உரிமை என்பது மண உறவை முறிப்பதல்ல. ஆனால் ஒவ்வோர் ஆளும் மண ஒப்பந்தத்தினை ஏற்படுத்தும்போது பின்பயன் கருதி மணமுறிவு உரிமையையும் உறுதி செய்வது போல மணமுறிவு உரிமை இல்லாமல் எந்த திருமணமும் நீடுநிலைப் பொறுப்புறுதி வழங்க முடியாது. பிரிவுதற்கான உரிமை உறவை சமமாக வைக்கவும் நிலைத்து நிற்கவும் செய்வதற்கானது. ஆகவே ஓர் ஒன்றியத்தின் (Union) தேசிய இனங்களும் இனக் கூறுகளும் பிரிந்து போவதற்கான உரிமை என்பது இணைந்து வாழ்வதற்காக சாத்தியங்களை துருவித் தேடலே என்பது லெனின் முன்வைக்கும் கருத்தாகும்.

ஏகாதிபத்தியம் பற்றிய லெனினின் ஆய்வுகள் மிகவும் முன்னோடியானவை. 'ஏகாதிபத்தியம் - முதலாளியத்தின் அதியுயர்ந்த கட்டம்' என்ற நன்கறியப்பட்ட தனது நூலில், லெனின், 'வரலாற்றில் ஏகாதிபத்தியத்தின் இடம்' எனும் தலைப்பிலான அத்தியாயத்தை 'ஏகாதிபத்தியம் என்பது அதன் பொருளாதாரச் சாராம்சத்தில் ஏகபோக முதலாளியமாகும்' என்ற கூற்றுடன் தொடங்குகிறார். அதுவே ஏகாதிபத்தியத்தின் பொழிப்பாகும். ஏகாதிபத்தியம் பற்றிய தனது முக்கியமான ஆய்வில் லெனின் ஏகாதிபத்தியத்தை முதலாளியத்தின் சிறப்பான ஒரு கட்டமாக 1916-ல் அடையாளங்கண்டார். அதன் முதன்மையான பண்புகளாக அவர் பின்வருவனவற்றை அடையாளங்காட்டினார்.

- உற்பத்தியின் செறிவாக்கத்தால் ஏகபோகங்களின் தோற்றம்
- வங்கி மூலதனத்தினதும் தொழில் மூலதனத்தினதும் சங்கமம்
- நிதி மூலதனத்தினதும் நிதி சார்ந்த கும்பலினதும் எழுச்சி
- மூலதனத்தின் ஏற்றுமதியின் முக்கியத்துவம்
- உலகைத் தம்மிடையே பங்கிடுவதற்கான சர்வதேச ஏகபோக முதலாளிய ஒருங்கிணைவுகளின் உருவாக்கம்
- பெரிய முதலாளிய வல்லரசுகளிடையே உலகின் பிரதேச ரீதியான பங்கீடு.

மேற்கூறிய ஒவ்வொரு அம்சமும் தொடர்ந்தும் இருந்துவந்தாலும், உலக நிகழ்வுகளின் நிர்ப்பந்தம் ஏகாதிபத்தியத்தின் மூலோபாயத்தை மாற்றியது. 19-ம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் 20-ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் போட்டி மிகுந்த முதலாளித்துவம் ஏகபோக முதலாளித்துவமாக மாறியது. இந்த வளர்ச்சியை, அதாவது பூகோள ரீதியான ஏகபோக முதலாளித்துவ வளர்ச்சியை, லெனின் 'ஏகாதிபத்தியம், முதலாளித்துவத்தின் உச்சக் கட்டம்' என்ற அவரது ஆய்வில் சரியாக மதிப்பிட்டுத் தொழிலாளர் வர்க்கப் புரட்சி புதிய சூழ்நிலைக் கேற்ப முன்னெடுக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை நிரூபித்தார்.

தொழிற்சாலை மூலதனம், வங்கி மூலதனம் என்பவற்றின் இணைப்பான நிதி மூலதனத்தின் கட்டுப்பாடும் அபிவிருத்தியுமே ஏகபோக முதலாளித்துவத்தின் சாரம் என்பதை லெனின் நிரூபித்தார். ஏகாதிபத்திய சக்திகள் முழுப் பூகோளத்தையும் தமது செல்வாக்கிற்குள் கொலனிகளாகக் கொண்டு வந்து தமது சுரண்டலுக்கேதுவாக நாடுகளின் எல்லைகளை மாற்றியமைத்தன.

மூலதனத்தின் ஏற்றுமதியினை லெனின் ஏகாதிபத்தியத்தின் பிரதான அம்சம் என்பதை எடுத்துக் காட்டினார். அபிவிருத்தியடையாத நாடுகளுக்குள் கம்பனிகளினூடாக வெளிநாட்டு மூலதனம் சென்றடைந்ததை எடுத்துக் காட்டினார். அபிவிருத்தியடையாத நாடுகளின் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைவான கூலியைக் கொடுப்பதன் மூலம் மீயுயர் லாபத்தையும் (super profit) கம்பனிகள் பெற்றுக் கொண்டன. ஆரம்ப காலத்தில் பெருந்தோட்டம், சுரங்கம், உட்கட்டமைப்பு மூலப் பொருட்கள் போன்றவற்றில் முதலீடு செய்யப்பட்டது. அப்போதைய வளர்ச்சியடைந்த தொழில்நுட்பமானது தந்தி-தொலைத்தொடர்பு, ரயில், நீராவிக்கப்பல், கால்வாய், கரைக கைத்தொழில் என்பனவாக இருந்தது. அதன் மூலம் உற்பத்தியும், நிர்வாகமும், வர்த்தகமும் ஏகாதிபத்திய நாடுகளை மையப்படுத்தி இருந்தன. அதனால் ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் தொழிலாளர்களுக்குச் சில சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டன. ஆனால் கொலனிகளிலும் அரைக் கொலனிகளிலும் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் கடுமையாகச் சுரண்டப்பட்டனர், அடக்கப்பட்டனர். உலகத் தொழிலாளர்கள் இவ்வாறு ஏகாதிபத்திய நாட்டுத் தொழிலாளர்களாகவும் கொலனித்துவத் தொழிலாளர்களாகவும் வேறுபடுத்தப்பட்ட இயங்குமுறையில் உலக முதலாளித்துவ முறைமை செயற்பட்டது. ஒரு கொலனி நாட்டிலிருந்து இன்னொரு கொலனிக்குத் தொழிலாளர்கள் புலம்பெயர்க்கப்பட்டனர். வல்லமையான நாட்டுப் புலமைசார் தொழிலாளர்கள் கொலனிகளில் சில சலுகைகளுடன் தொழில் செய்யும் நிலையும் ஏற்பட்டது. அத்துடன் இனத்துவ, பிரதேச அடிப்படையிலும் தொழிலாளர்கள் பிரிக்கப்பட்டனர்.

இன்றைய பூகோளமயமாதலில் விஞ்ஞான-தொழில்நுட்பப் புரட்சியின் மூலம் உலகப் பொருளாதாரப் பண்புகளில் புதிய பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன என்பது உண்மை. ஏகாதிபத்தியமானது முதலாளித்துவ முறைமையை விரிவுபடுத்தியதுடன் கூலி அடிமை முறையையும் விஸ்தரித்தது. உலகெங்கும் கோடிக்கணக்கான தொழிலாளர்களின் பங்கெடுப்புடனான உற்பத்தி முறைமையை உலகெங்கும் விஸ்தரித்தது. இதன் ஒரே நோக்கம் முதலாளித்துவச் சுரண்டலை அதிகரித்து லாபத்தை குவித்து முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையைப் பாதுகாத்து முன்னெடுப்பதாகும். அதனாலே சமத்துவமின்மையும் வறுமையும் தலைவிரித்தாடுகின்றன.

உலக நாடுகளும் மக்களும் ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்திலேயே இன்னமும் வாழ்கிறார்கள். எனவே நாம் ஏகாதிபத்தியத்தைத் தெளிவாக அறிவது அவசியம். லெனின் வகுத்த, உலகின் நான்கு அடிப்படை முரண்பாடுகளை இவ்வேளை நினைவு கொள்ளல் தகும். அவையாவன:

- சோசலிசத்துக்கும் முதலாளியத்துக்கும் உள்ள முரண்பாடு.

- மூலதனத்திற்கும் உழைப்பிற்கும் உள்ள முரண்பாடு.
- ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் ஒடுக்கப்படும் தேசங்கள்-மக்களுக்கும் உள்ள முரண்பாடு.
- ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவ நாடுகட்கும் உள்ள முரண்பாடு.

இதே வேளை தவறுகள் பற்றியும் அவதூறுகள் பற்றியும் முதன்மையான சிந்தனையை அவர் வெளிப்படுத்தினார். இது இன்றளவும் மாக்ஸியர்களுக்கு பயனுள்ள வழிகாட்டியாக உள்ளது. முதலாவது தவறுகளைக் கையாள்வது பற்றி லெனினின் செயற்பாட்டின் வழி காணலாம். பல தவறுகள் இருப்பினும், மாபெரும் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியாளராக இருந்த பெபல், ரோசா லுக்ஸம்பர்க் போன்றவர்களையிட்டு மார்க்சியவாதிகளின் அணுகுமுறை, இரண்டாவது அகிலத்தின் திரிபுவாதிகளுடனான அணுகுமுறையில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாக இருக்கும் என்று லெனின் பல சமயங்களில் சுட்டிக்காட்டினார். லெனினின் சமகாலத்தவரான பெபல் மற்றும் ரோசா லுக்ஸம்பர்க் ஆகியோரின் தவறுகளைக் கையாளும் முறையை தெளிவாகக் கூறினார். குறிப்பாக, திரிபுவாதிகள் பெபலினதும் ரோசா லுக்ஸம்பர்க்கினதும் தவறுகளைப் பற்றி மோசமான கருத்துக்களை முன்வைத்தனர். திரிபுவாதிகளைக் கேலி செய்த லெனின் இது தொடர்பில் ஒரு சோவியத் பழங்கதையை மேற்கோள் காட்டினார். 'சில சமயங்களில் கழுக்குகள் கோழிகளைக் காட்டிலும் தாழ்வாகப் பறக்கலாம். ஆனால் கோழிகள் ஒருபோதும் கழுக்குகளின் உயரத்திற்குப் பறக்க முடியாது'. பெபலும் ரோசா லுக்ஸம்பர்க்கும் 'மாபெரும் கம்யூனிஸ்டுகள்'. மேலும் அவர்களுடைய தவறுகளைச் செய்த போதும் 'கழுக்குகளாகவே' திகழ்ந்தார்கள். அதே சமயத்தில் திரிபுவாதிகள் 'உழைக்கும் வர்க்க இயக்கத்தின் கொல்லைப்புறச் சாணக் குவியலிடையே 'கோழிகளின்' கூட்டமாக இருந்தனர்.

அதேபோல அவதூற்றின் அரசியல் முக்கியத்துவம் என்ற கட்டுரையில் லெனின் பின்வருமாறு கூறினார்: 'அரசியல் அவதூறு பல சமயங்களில் சித்தாந்த ஒட்டாண்டத்தனத்தையும் நிர்க்கதியையும் பேடித்தனத்தையும் அவதூறு கூறுபவனின் எரிச்சலூட்டும் பேடித்தனத்தையும் மூடிமுறைத்து விடுகிறது'.

மார்க்சியத்திற்கு லெனின் பங்களிப்பு முதன்மையானது. குறிப்பாக புரட்சிகர மூலோபாயம், தந்திரோபாயங்கள் மற்றும் அமைப்பாக்கம் ஆகிய பரப்புகளில் மார்க்சியத்தின் ஏனைய பரப்புகளை விட லெனினின் தனித்துவமான தொலைநோக்குப் பங்களிப்பைக் காணலாம். தொழிலாள வர்க்க இயக்கத்தின் வளர்ச்சியின் ஆரம்ப கட்டத்தின் காரணமாக, மார்க்சின் காலத்தில் இந்தக் கேள்விகள் அனைத்தும் இன்னும் முழுமையற்ற நிலையில் இருந்தன. அக் கேள்விகளுக்கான பதிலை லெனின் வழங்கினார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் புரட்சிகளின் அடிப்படையிலும், தொழிலாள வர்க்க இயக்கத்தின் வளர்ச்சியின் முதல் கட்டங்களின் அடிப்படையிலும், புரட்சிகர பாட்டாளி வர்க்க மூலோபாயம் மற்றும் தந்திரோபாயங்களின் இன்றியமையாதவற்றை மார்க்ஸால் தைரியமாக முன்வைக்க முடிந்தது. மேலும் மார்க்ஸ் மற்றும் ஏங்கெல்ஸின் எழுத்துக்கள் மற்றும் கடிதப் பரிமாற்றங்கள், பல வேறு குறிப்பிட்ட கேள்விகளில் அவசரத்தன்மையின் அறிகு

றிகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆனால் இந்த அறிகுறிகள் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டன அல்லது அவர்களின் உடனடி வாரிசுகளால் எதிர்க்கப்பட்டன. அவர்கள் தங்களுக்குப் பொருத்தமான பகுதிகளை எடுத்துக் கொண்டனர் மற்றும் பெரும்பாலும் மீதமுள்ளவற்றை அடக்கினர். லெனின், மாறாக, மேலதிக அனுபவத்தின் வெளிச்சத்தில் இந்த அறிகுறிகளை மிக நெருக்கமான கவனத்துடன் கையாண்டார். அவற்றை செழுமைப்படுத்த புதிதாகப் பணிபுரிந்தார், அதே நேரத்தில் முதலாளித்துவம் மற்றும் தொழிலாள வர்க்க இயக்கத்தின் மேம்பட்ட கட்டத்தின் புதிய பிரச்சினைகளை முழுமையான புத்துணர்ச்சியுடன் எதிர்கொண்டார். மார்க்சிய மூலோபாயம் மற்றும் தந்திரோபாயங்களை முதன்முதலில் முழுமையாக வேலை செய்த அறிவியலாக நடைமுறைச் சாத்தியமானதாக விரிவுபடுத்தியவர் லெனின்.

லெனின் விரிவுபடுத்திய இந்த நடைமுறை புரட்சிகர விஞ்ஞானம், புரட்சிகர கோட்பாட்டுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டது. கிளர்ச்சி மற்றும் அமைப்பு பற்றிய மிக அடிப்படையான கேள்விகள் முதல் அதிகாரத்தை கைப்பற்றுதல் மற்றும் புரட்சிக்கு பிந்தைய கட்டுமானம் பற்றிய இறுதி கேள்விகள் வரை முழு வீச்சுடன் தத்துவார்த்தத் தளத்திலும் நடைமுறையிலும் விரிவடைந்தன. இந்தப் பணியில் லெனினின் இயங்கியல் முறையின் தேர்ச்சி இங்கு மிகவும் சக்தி வாய்ந்ததாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது, ஒவ்வொரு உறுதியான சூழ்நிலைக்கும் பதிலளிப்பதில் மிகப்பெரிய நெகிழ்ச்சித்தன்மையுடன், புரட்சிகர கோட்பாடு மற்றும் இலக்குகளை உடைக்காமல் மார்க்சிய அடிப்படைகளை அவர் பராமரித்தார். இதன் விளைவாக, லெனினின் தலைமையில் புரட்சியும் அதைத் தொடர்ந்த சோசலிசக் கட்டுமானமும் நடைமுறைச் சாத்தியமானது.

புரட்சியின் தந்திரோபாயங்கள் மற்றும் அமைப்பு பற்றிய லெனினின் போதனையின் மையத்தில் கட்சி அல்லது தொழிலாள வர்க்கத்தின் நனவான மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட முன்னணியின் கருத்தாக்கம் உள்ளது. இந்தக் கருத்தாக்கம் மார்க்சின் சகாப்தத்தில் முடிந்ததை விட மிகவும் முழுமையான வளர்ச்சியை அடைகிறது. இப்பணி லெனனை என் றென்றைக்குமானவராகத் தக்கவைக்கிறது.

தொழிலாள வர்க்கப் போராட்டத்தின் பகுதிகள் அனைத்திலும் லெனினின் பங்களிப்பு முதன்மையானது. ஆரம்ப கட்டங்களில் இருந்து அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு அப்பால், தத்துவார்த்த மற்றும் நடைமுறை வழிகாட்டுதல், சர்வதேச தொழிலாளர் வர்க்கத்தை ஒன்றிணைத்தல், அதை உள்வாங்குவதற்கு வெற்றிக்கான பாதையைத் திறத்தல், சர்வதேச தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கான தலைமைத்துவம், இந்த தலைமைத்துவத்தின் கீழ் மார்க்சிய லெனினிச கொள்கைகளின் அடிப்படையில் புரட்சிகர கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தை நிறுவுதல் என அனைத்தையும் செய்து காட்டியவர் லெனின். இவை ஒவ்வொன்றையும் அடுத்துவரும் கட்டுரைகளில் விரிவாக நோக்கலாம்.

meenilankco@thaiivedu.com

ஆரம்ப பிரித்தானிய ஆட்சிக் காலத்தில் மட்டக்களப்பு

ஆங்கிலம் : ஜே.ஆர். ரௌஸ்ஸன்

தமிழ் : சா. திருவேணிசங்கமம்

பிரித்தானிய ஆட்சியின் ஆரம்ப நாட்களில் மட்டக்களப்பின் நிலைமைகளை விபரிக்கிறது இக்கட்டுரை. வறுமை, வரட்சி, வெள்ளம், புயல், பயங்கர தொற்றுவிபாதி, தாங்க முடியாத வரி, கிளர்ச்சி என்பவற்றின் கோரப் பிடியில் அகப்பட்டு அப்போதிருந்த சனத்தொகை 40,000-இல் சரி அரைவாசியை இழந்து, மட்டக்களப்பு மீண்டெழுந்த கதையை கட்டுரையாசிரியர் விபரிக்கிறார். இது ஏப்ரல், 1933-ல் வெளிவந்த Journal of the Dutch Burger Union of Ceylon என்ற பருவ வெளியீட்டில் இடம்பெற்றுள்ளது. இலங்கையில் நிகழ்ந்த பல வரலாற்று நிகழ்வுகளில் மட்டக்களப்பு சம்பந்தப்பட்டுள்ள பாங்கையும் இதில் காணலாம். மொ-ர்

இலங்கை வரலாற்றில் நிகழ்ந்த முக்கியமான நிகழ்வுகளில் மட்டக்களப்பு சம்பந்தப்பட்டிருக்கவில்லை என்று பொதுவாக கருதப்படுகிறது. ஆனால் உண்மை அவ்வாறில்லை. டச்சுக்காரர்களின் முதல் வருகை நிகழ்ந்த இடம் மட்டக்களப்பு நகருக்கு தெற்கே 30 மைல் தொலைவில் உள்ள காரைதீவாகும். அதே இடத்தில்தான் அட்மிரல் சீபால்ட் டி வீர்தனது இறப்பை சந்தித்ததும். காலி கொமாண்டர் வில்லியம் ஜாகோபஸ் கோஸ்டர் கொலை செய்யப்பட்ட இடம் மட்டக்களப்பில் உள்ள நில்கலவாகும். இன்றைய மட்டக்களப்பு நகருக்கு அருகில் உள்ள கடலில்தான் அட்மிரல் வெஸ்டெர்வோல்ட் நங்கூரம் பாய்ச்சி போர்த்துக்கீசருடன் போர் தொடுக்கத் தொடங்கியதுமாகும். வரலாற்றின் முக்கிய விளைவுகளை ஏற்படுத்திய இராசசிங்கனுக்கும் டச்சுக்காரர்களுக்கும் இடையே நடந்த ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாகியதும் மட்டக்களப்பு மண்ணில் இருந்துதான், ஆதார் ஜோன்சன் கண்டிக்கு படையெடுத்து சென்றதும் இங்கிருந்துதான். இவ்வாறு இலங்கையின் ஆரம்ப வரலாற்றில் மட்டக்களப்பு முக்கிய பாத்திரம் வகித்தது என்பது பலருக்கு தெரியாத விடயங்களாகும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நாம் கருத்தில் கொள்ளத்தக்கது கண்டிப் பிரதேசத்துக்கு செல்லக்கூடிய பாதை அமைந்திருக்கும் இடமும் இங்கிருந்துதான்.

1795-ல் ஒல்லாந்து இங்கிலாந்துடன் போர் தொடுக்க தொடங்கியதால் பிரித்தானியா பெருமளவு டச்சுக்காரர்கள் பிடியில் இருந்த இலங்கை மீது போர் தொடுத்தது. முதலில் திரு-கோணமலையை தாக்கி தம்வசமாக்கிய ஆங்கிலேயர்கள் மற்ற டச்சு கோட்டைகளையும் தாக்கி கைப்பற்றிக்கொண்டனர். மேஜர் ஃபிரேசர் தலைமையில் வந்த படையணியிடம் மட்டக்களப்பில் இருந்த டச்சுக்காரர் சரணடைந்தனர். மட்டக்களப்பில் அவர்கள் ஆட்சி மறைந்த சில ஆண்டுகளில் அதிகாரத்தை கையேற்ற ஆற்றல் வாய்ந்த பிரித்தானிய நிர்வாகி ஜாகேப் பேர்நாட் பத்து வருடங்கள் இப்பிரதேசத்தை முன்னேற்றப் பாதையில் வழிநடத்தி ஜோகன்நஸ் பிலிப்பைஸ் வழ்பீக் என்பவரிடம் கையளித்தார். வழ்பீக்-ஆல் நீண்ட காலம் மாவட்டத்தை பரிபாலிக்க சந்தர்ப்பம் வாய்க்கவில்லை.

மட்டக்களப்பு பிரித்தானியரிடம் சரணடைந்த சிறிது காலத்தில் பல மாற்றங்கள் இங்கே நிகழ்ந்தன. கொஞ்சக் காலத்தில் நீதி பரிபாலனமும் நிர்வாக கட்டமைப்புகளும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. இலங்கையின் உரிமையை கிழக்கிந்திய கம்பனி விலக்கிக் கொண்டதால் அதன் முகாமைத்துவம் உடனடியாக சென்னை ஆட்சியருக்கும் சபைக்கும் சென்றது. வருமான வரி அதிகாரி பல உதவி அதிகாரிகளுடன் நியமிக்கப்பட்டார். வருமான வரி அறவிடுதலுக்காக இலங்கை மூன்று அலகாக பிரிக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணம் ஒரு அலகாக கருதப்பட்டது. இரண்டாவது அலகாக கொழும்பு மற்றும் காலி என்பனவும், மூன்றாவது அலகாக மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, முல்லைத்தீவு பகுதிகளும் கொள்ளப்பட்டன. இந்த மூன்றாவது அலகுக்கு அதிகாரியாக காரோ என்பவர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அவரின் அலுவலகம் திருகோணமலையில் அமைந்திருந்தது. இந்த வருமான வரி உதவியாளர்கள் ஆட்சியர் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். இந்த வருமான வரி அறவிடும் பணியை தவிர அவர்கள் கிரிமினல் மற்றும் சிவில் வழக்குகளையும் விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்கினர். சிறிது காலத்தில் சென்னை நிர்வாகம் நிறுத்தப்பட்டு 1798-ல் கௌவரவத்துக்குரிய ஃபிடெரிக் நோர்த் ஆளுநராக்கப்பட்டு நிர்வாகம் முன்னெடுக்கப்பட்டது. ஆட்சியராக இருந்த கரோ சட்டச் சிக்கலில் மாட்டிக்கொண்டதால் அவர் இடத்திற்கு கப்டன் தோமஸ் யங் பதவியேற்றார்.

ஆரம்ப பிரித்தானியர் கால மட்டக்களப்பு பற்றிய விபரிப்புகளுக்கு நாங்கள் வண. ஜேம்ஸ் கோடினர் அவர்களுக்கு கடமைப்பட்டுள்ளோம். அவர் 1800 காலப் பகுதியில் ஆளுநர் நோத்துடன் இணைந்து இலங்கையை சுற்றிப் பார்த்தது இவ்விபரிப்புக்கு உதவிகரமாக அமைந்தது. அவர்கள் ஓகஸ்ட் 30-ந் திகதி அரசாங்கத்துக்கு சொந்தமான டாட்டார் என்ற கப்பலில் தமது பிரயாணத்தை ஆரம்பித்து செப்ரெம்பர் 2-ந் திகதி முடித்தனர். இந்தக் கப்பல் மட்டக்களப்பு, டச்பாரில் ஒரு மைல் தொலைவில் நங்கூரமிட்டிருந்தது. வருமான முகவராக இருந்த கப்டன் யங் பெரிய படகொன்றில் சென்று ஆளுநர் நோத்தை கரைக்கு அழைத்து வந்தார். அங்கிருந்து

ஆளுநர் பெரிய பாதை ஒன்றில் 1½ மைல் தொலைவில் உள்ள புளியந்தீவுக்கு வருகை தந்தார். அவரை லெஃப்ரினன் மக்டோனாலும் மூன்று டச்சு கனவான்களும் வரவேற்றனர். அவரின் வருகை பத்தொன்பது பீரங்கி வேட்டுகள் தீர்த்து கௌரவமாக அறிவிக்கப்பட்டது. கோடீசர் தனது அழகிய மொழியில் விபரிப்பதைப் போல 'சிப்பாய்கள் இரு வரிசையாக வேலி கட்டி நிற்க அதனூடே ஆளுநர் நடந்து வந்து ஸ்கொட்லாந்தில் பிரபுக்கள் தங்கும் மாளிகை போன்ற தங்குமிடத்தை அடைந்தார்.' அன்று இரவு வருமான முகவரின் வீட்டில் இராப்போசன விருந்துபசாரம் அளிக்கப்பட்டது. கோட்டையில் உள்ள வருமான முகவரின் விடுதியில் விருந்தினர் தங்கி ஓய்வெடுத்தனர். கோடீசர் புளியந்தீவை இவ்வாறு விபரித்தார்:

'மூன்று மைல்கள் ஐந்து பெர்லாங் சுற்றளவுடைய இத்தீவின் மணல் நிறைந்த கரையில் காலாற நடந்து செல்வது புது அனுபவமாகும். இங்குள்ள கோட்டை ஒரு சதுரக் கட்டுமானமாகும். இங்கே இருபத்து நான்கு பீரங்கிகள் பூட்டப்பட்ட சம அளவான நான்கு கொத்தளங்கள் உள்ளன. கொமாண்டருக்குரிய விசாலமான மாளிகையும் தானிய, மற்றும் ஆயுதக் கிடங்குகளும் உள்ளன. கோட்டை சுவருக்கு சற்று தள்ளி பல குடிசைகள் கொண்ட சிறிய கிராமம் ஒன்று உள்ளது. அதற்கப்பால் சிறிய போர்த்துக்கீச தேவாலயங்கள் இரண்டு உள்ளன. அதில் ஒன்றில் மீனவக் குடும்பங்கள் வசிக்கின்றன. மற்றயதை எல்லா சமய பிரிவினரும் பயன்படுத்துகின்றனர். கற்களாலும் சுண்ணாம்பு கலவையாலும் நேர்த்தியாக கட்டப்பட்ட இத்தேவாலயங்கள் வளைந்த ஓடுகள் போட்டவை. இவற்றில் பல பிரதிமைகள் ஆச்சரியமான முறையில் வடிவமைக்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவைகளைப் போன்று இன்னொரு தேவாலயமும் எதிர்ப்புறத்தில் காணப்படுகிறது.'

இலங்கைக்கு வருகை தந்த ஆரம்ப கால ஆங்கிலேயர்களில் ஒருவரான றல்ஃப் பிச் கிழக்கு மக்களின் காதுகள் தமக்கு பார்க்க சுவாஸ்யமானதாக உள்ளது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். தனது பயணக் குறிப்பில் மூன்று தடவைக்கு மேல் இதைப் பற்றி எழுதியுள்ளார். புளியந்தீவு மக்களின் நடை உடை பாவனைகள் பற்றி கோடீசர் விபரிக்கும் போது ஃபிச்சின் விபரிப்பில் குறிப்பிடாத விடயங்களையும் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

அவர் கூறுகிறார்:

'புளியந்தீவு மக்களின் காதுகள் மிக இளவயதில் துளையிடப்படும். அத்துளையில் செருகி வைக்கப்பட்டிருக்கும் மரத்துண்டு அல்லது பனை ஓலையின் பாரத்தால் காலகதியில் துளை பெரிதாகி விடும். கடைசியில் பல அங்குல நீளத்திற்கு அல்லது ஒரு மனிதனின் கை போகக் கூடிய அளவு அத்துளைகள் இருக்கும்.'

கோடீசர் மேலும் கூறுகிறார்:

'அவர்களில் பெரிய பணக்காரர்களும் கூட முழங்காலை மறைக்கக் கூடிய அளவான வெள்ளைத் துணியை இடையில் கட்டியிருப்பார்கள். பொது மக்கள் அநேகமாக இடையை மறைக்க மிகவும் சின்னத் துண்டுத் துணியை செருகியிருப்பார்கள். அவர்கள் வாழ்க்கையை மீன்பிடி மூலமே கழிக்கிறார்கள்.'

புளியந்தீவில் வாழும் இந்துக்களுக்கும் முகம்மதியர்களுக்கும், கோடீசரின் கருத்துப் படி, தமது வழிபாடுகளை செய்ய சிறப்பான வழிபாட்டு தலங்கள் என்று ஒன்றையும் கொண்டிருக்கவில்லை. தனிப்பட்டவர்களின் வீடுகளிலேயே தமது சமய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறார்கள். புரொடஸ்தாந்து கிறித்தவர்களின் தொகை மிகக் குறைவு. ஆயினும் ஆளுநர் அவர்களுக்காக ஒரு மலபார் மதகுருவை நியமித்திருக்கிறார். அக்குரு கைவிடப்பட்ட சமயப் பாடசாலைகளை மீண்டும் இயங்க நடவடிக்கை எடுத்தவர்.

இக்காலத்தைவிட அக்காலத்தில் - பிரித்தானியர்களின் ஆரம்ப காலத்தில் - பெரியம்மை மிக விரியமாக பரவி வந்தது. கோடீசரும் மட்டக்களப்பு ஆஸ்பத்திரிகளின் அத்தியஸ்தரும் வாழைச்சேனை, ஏறாவூர் பகுதிகளுக்கு விஜயம் செய்து அதைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுத்தனர்.

கோடீசர் எழுதுகிறார்:

'இந்த நோயின் கொடுமையை கணவர்கள் தமது மனைவிமாரையும் தாய்மார் தமது குழந்தைகளையும் மகன்கள் தமது தந்தையர்களையும் பட்டினிக்கும் காட்டு விலங்குகளுக்கு இரையாகவும் ஆக்கி செல்கின்றனர். சில வேளைகளில் வாழ்வாதாரத்துக்கான அற்ப பொருள்களை விட்டுச் செல்வர்.'

அந்நோய்க்கான மருந்துகளின் கண்டுபிடிப்பு மிக அண்மைக் காலத்தில்தான் ஏற்பட்டது. மட்டக்களப்புக்கு ஆட்சியராக இருந்த சோவர் 1811-ல் எழுதினார்: 'மட்டக்களப்பில் வாழும் மக்களில் அரைவாசிப் பேர் 1803-க்கும் 1804-க்கும் இடைப்பட்ட வருடங்களில் இறக்க நேர்ந்துள்ளது.'

மட்டக்களப்பு மக்களின் நடத்தை கோடீசரை பெரிதும் கவர்ந்தது. அவர்களைப் பற்றி அவர் பின்வருமாறு விபரித்தார்:

'அவர்கள் ஆர்வமுடன் ஒருவர் கேட்டால், அவர் புதியவரென்றாலும் அவரிடம் எந்த தகவலையும் பகிர்ந்து கொள்ளும் திறந்த மனம் படைத்தவர்கள். தாராளம், அமைதி, திருப்தி என்பவை அவர்களின் பண்பாகும். அவர்கள் தாம் பிறந்த இடத்தை விட்டு அகல எந்த சூழ்நிலையிலும் விரும்ப வேண்டிய தேவையில்லாதவர்கள்'

கோடீசர் காலத்தில் மட்டக்களப்புக்கு வந்த 19-வது கலாட்டையணியை சேர்ந்த கப்டன் றோபேர்ட் பார்சிவல் இவ்விடத்தை பற்றி ஒன்றும் பெரிதாக கூறவில்லை. இங்கே சில பறங்கி குடும்பங்கள் வாழ்வதாக மட்டும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆளுநர் நோத் 1802-ல் இன்னுமொரு பிரயாணத்தை - திருகோணமலையில் இருந்து மாத்தறை வரையும் ஒரு பிரயாணத்தை - மேற்கொண்டிருந்தார். அவரோடு ஆபத்தோட், அற்கின்சன், இலங்கையில் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளின் பரிசோதகர் கிரிஸ்டி போன்றோரும் இணைந்திருந்தனர். அந்த நேரத்தில் சிவில் மற்றும் இராணுவ அலுவலகத்தில் ஒரு மாற்றம் நடந்தது. அது ஆனைத்தீவு என்ற இடத்தில் மட்டக்களப்பின் வருமான வரி உத்தியோகத்தராகவும் கொமாண்டராகவும் இருக்கும் லெப்டினன்ட் ஜெனெரல் இணைந்த அலுவலகத்தின் பொறுப்பாளராகவும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்.

1802 முடியும் காலத்தில் முன்னர் டச்சுக்காரர்களின் நிர்வாக சேவையில் இருந்த ஜேஸஃப் ஸ்மித் என்பவரே மட்டக்களப் பின் வருமான வரி முகவராகவும் கடமையாற்றி கொண்டிருந்தார். இக்காலத்தில் இம்மாகாணத்தின் மீது படையெடுத்த கண்டியர்கள் மக்களிடையே கலவரத்தை உருவாக்கிவிட்டனர். 1803 செப்டெம்பரில் ஸ்மித் வெற்றிகரமாக எட்டுப்பேரை கொண்டு மற்றவர்களை விரட்டி அடித்து கலவரத்தை அடக்கினார். இரண்டு மாதங்களின் பின்னர் கிளர்ச்சிக்காரர்கள் லெஃப்டினன்ட் ஆதர் ஜோன்சனால் எல்லைக்கு அப்பால் துரத்தியடிக்கப்பட்டனர். அவர் பல கிளர்ச்சிக்காரர்களை பிடித்தாராயினும் ஒருவருக்கு மாத்திரம் மரண தண்டனை கொடுத்து மற்றவர்களுக்கு மன்னிப்பு அளித்து விடுதலை செய்தார். கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டவர்களில் தலைமை தாங்கிய வனை தவிர மற்ற யாவரும் வீடு திரும்பிவிட்டனர். அவன் மலைகளில் ஒளித்துக் கொண்டான் என்று கூறப்படுகிறது. இக்காலத்தில் மட்டக்களப்புக்கும் திரிகோணமலைக்கும் தபால் சேவை ஆரம்பமானது பிராந்தியத்தில் நிலமை சுமுகமானதை காட்டுகிறது.

மேஜர் ஜோன்சனின் பணிகள் இந்த இடத்தோடு மாத்திரம் மட்டுப்பட்டிருக்கவில்லை. அவர் பற்றி இங்கே சில சொற்களை சொல்வது அவசியமாகிறது. 1778-ல் பிறந்த அவர் மிக இளவயதில் இலங்கைக்கு வந்து 19-வது படையணியில் இணைந்து கொண்டார். அவரது திறமைகளை கண்ணுற்ற ஆளுநர் அவரை தனது குழுவில் இணைத்து கொண்டார். 1800 அவர் மக்டோவல் நடத்தப் போகும் கண்டி மீதான படையெடுப்புக்கு பயன்பட போகும் பாதையை போட்டார். கண்டியுடன் போர் 1804-ல் ஆரம்பமான போது அவர் ஒரு படைப் பிரிவுக்கு தலைமை தாங்கினார். பெரும்பாலும் மலேக்காரர்களை அடக்கிய அவர் படைப்பிரிவின் பணியானது படையினருக்கு தேவைப்பட்ட சப்ளையை வழங்குவதாகும். பின்னர் அவர் புதிதாக கைப்பற்றப்பட்ட கண்டிய மாகாணங்களை கவனிக்கும் ஆணையாளராக நியமிக்கப்பட்டார். சுகவீனம் காரணமாக அவர் கடற்கரையோர இடங்களில் போய் வாழ நேர்ந்தது. இதனால் அவர் கண்டியில் நிகழ்ந்த படுகொலையில் இருந்து தெய்வாதீனமாக தப்பித்துள்ள முடிந்தது.

அவர் உடல் தேறியதும் மட்டக்களப்பை நிர்வகிக்க நியமிக்கப்பட்டார். மற்ற மாகாணங்களைப் போன்று மட்டக்களப்பும் எதிரிகளால் தாக்கப்பட்டு வந்தது. அவர் கண்டி மீது படையெடுத்து அவர்களின் நிலைகளை அழிக்கும் படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டதால் மட்டக்களப்பு நிர்வாகப் பணிகளிலிருந்து 1804-இல் விலக நேர்ந்தது. கண்டியில் எந்த எதிரிப் படையையும் அவர் சந்திக்கவில்லையாதலால் அவர் திருகோணமலைக்கு சென்றார். அங்கு பல ஒழுங்கமைப்பு வேலைகளை செய்தார். ஜோன்சன் அடுத்து ஹம்பாந்தோட்டை பகுதியின் கட்டளை அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டார். ஆயினும் அவரின் உடல் நிலை சடுதியாக மோசமடைந்ததால் அவர் இங்கிலாந்துக்கு மீள நேரிட்டது.

1811-ல் ஆட்சியராக வந்த சைமன் சோவர் எழுதி வைத்த குறிப்புகளிலிருந்து 1803-1804 இடைப்பட்ட காலத்தில் மட்டக்களப்பில் வைசூரி, பஞ்சம் போன்றவற்றாலும் போர், கிளர்ச்சி நடவடிக்கைகளாலும் மாவட்டத்தில் இருந்த மொத்த சனத்தொகை 40,000-ல் நாலில் ஒரு பகுதியினர் கண்டிக்கு தப்பியோட இன்னொரு நாலிலொரு பகுதியினர் மடிந்து போயினர் என்ற விபரம் தெரிய வருகிறது. 1806-ல் ஆளுநர் தப்பியோடியவர்களையெல்லாம் மீண்டும் வந்து தமது விவசாய வேலைகளை ஆரம்பிக்குமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தார். அதன்படி 1806-1807 காலப்பகுதியில் பெருவாரியான ஓடிப்போனவர்கள் மீண்டும் வந்து தமது வேலைகளை ஆரம்பித்தனர்.

1805-ல் சிவில் சேவையாளராக இலங்கைக்கு வந்த சோவர் முதலில் உதவி ஆட்சியராக மட்டக்களப்பில் நியமிக்கப்பட்டார். அதே வருடத்தில் சிலாபத்துக்கு அதே பதவிக்கு மாற்றப்பட்டார். ஜூன் 1809-ல் திரும்பவும் மட்டக்களப்புக்கு உதவி ஆட்சியராகவும் சுங்க வரி அதிகாரியாகவும் நியமிக்கப்பட்டார். அவர் 1815-ல் பதுளை அரசாங்க அதிபராக நியமிக்கப்படும் வரை மட்டக்களப்பில் மேற்கூறிய பதவிகளை வகித்தார். அவர் Digest of Kandian Laws, A Journey from Kandy via Adam's Peak to Calura in 1819 என்னும் இரு நூல்களை எழுதியுள்ளார். மட்டக்களப்புக்கு அவர் வந்த போது ஒரு தூர திஷ்டமான சம்பவம் ஒன்று நிகழ்ந்தது. அது அவர் மனைவி

1814 ஓக்ரோபர் 2-ந் திகதி இறந்ததாகும். அவரின் நினைவாக ஒரு கற்பலகை பழைய கரிசன் தேவாலயத்தில் நாட்டப்பட்டது. அந்த தேவாலயம் அழிக்கப்பட்ட போது இந்த நினைவுப் பலகை உட்பட ஏனைய மீதிகள் யாவும் வெஸ்லியன் தேவாலய வளவுக்குள் இடமாற்றப்பட்டன. பழைய கரிசன் தேவாலயம் இருந்த இடத்தில் ஓல்ட் நினைவு மண்டபம் கட்டப்பட்ட போது இந்த நினைவுப் பலகை உட்பட நாலு பலகைகள் தேவாலய சுவரில் வைத்து கட்டப்பட்டன. திரு. ஜே.பி. லூயிஸ் இது பற்றி எழுதுகையில் திருமதி. சோவரின் நினைவுப் பலகை கிரேக்கப் பாணியில் கறுத்த கரை போட்ட முட்டை வடிவம் கொண்டிருந்தது. மண்டப சுவரின் முடிவில் வலப்பக்கமாக கட்டன் ஜோன்சின் நினைவுக் கற்பலகையும் இடப் பக்கமாக ரோபர்ட் ஸ்மித்தின் நினைவுக் கற்பலகையும் அமைய நடுவில் சோவரின் மனைவியின் நினைவுப் பலகை இடம்பெற்றுள்ளது. அகால மரணமடைந்த தனது மனைவியின் நினைவாக நாட்டிய அழகிய பலகை இருக்கும் நிலையை காணும் போது சோவருக்கு மனமகிழ்ச்சி ஏற்படாமல் இருக்காது. 1910-ல் நான் இங்கு விஜயம் செய்த போது இக்கட்டத்தில் ஒரு புத்தக நிலையம் இயங்கியது. சுவரில் விசாரிக்க வேண்டிய வழக்குகளின் பட்டியல் கட்டு ஒன்று தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. இலங்கையின் சிவில், இராணுவ வரலாற்றில் ஆர்வமுள்ள ஒருவருக்கு இவைகள் கவனத்தை கவருகின்ற தகவல்களாகும். குறிப்பாக சைமன் சோவரின் மனைவினதும் கட்டன் ஜோனினதும் நினைவுக் கற்பலகைகள் அவ்வாறானவர்களின் கவனத்தை பெருமளவில் கவருவனவாகும்.

இந்த நினைவுக் கற்பலகைகள் தொடர்பில் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட வேண்டும். அது ஆளுநர் பிரௌனிங் 1814-ல் தனியொரு குதிரையில் இலங்கையை சுற்றி பிரயாணம் ஒன்றை மேற்கொண்டிருந்த போது திடீரெனக் காலமான அவரின் குதிரைப் பாகன் யோனாதன் பட்ஜின் நினைவாக நாட்டப்பட்ட கற்பலகையாகும். அதில் இவ்வாறு எழுதப்பட்டது: 'இவர் பல்லாண்டுகள் கௌரவத்துக்குரிய லெஃப்டினன்ட் ஜெனரல் ரோபர்ட் பிரௌனிங்கின் குதிரைப் பாகனாக பணியாற்றினார். இவர் அவருக்கு நம்பிக்கைக்கு உரிய சேவகராக இருந்தார். இவரின் விசுவாசமும் நினைவுகளும் இவரின் எஜமானரை வருத்துகின்றன.'

1810-ல் மட்டக்களப்புக்கு கடும் புயலும் மழையும் வருகை தந்து பெரும் அழிவுகளை ஏற்படுத்தியது. பல அணைக்கட்டுகள் தகர்ந்து வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தது. சைமன் சோவர் இது பற்றிய தனது அறிக்கையில்:

'அங்கே ஒரு வீடோ மரமோ எதுவும் எஞ்சி இருக்கவில்லை. சுதேசிகள் பாதுகாத்து வைத்திருந்த விதை நெல் போன்றவைகள் ஈரம்பட்டு நாசமாகிவிட்டன. எல்லாவற்றையும் விடக் கொடுமையானது எதுவென்றால் எருதுகளில் அரைவாசியும் எருமைகளில் கால்வாசியும் வெள்ளத்தால் அள்ளிவிட்டு சென்றதும் குளிரால் இறந்ததுமாகும். இந்த புயற்காற்றால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது கோரளைப் பற்று, மன்முனைப் பற்று, ஏறாவூர் ஆகிய மட்டக்களப்பின் வட பகுதிகளாகும். அவைகள் மீண்டெழ பல வருடங்களாகும் எனத் தோன்றுகிறது.'

இவ்வாறான அனர்த்தங்களால் நேரிடும் விளைவுகளில் ஒன்று குறைந்த மது பாவனையாகும். இவ்வனர்த்தங்களால் இராணுவப் படைப்பிரிவின் பெரும் பகுதியினர் வேறு இடங்களுக்கு

சென்றுவிட்டனர். அதனால் குத்தகைக்கு எடுத்தவர்கள் மது விற்பனை குறைந்துவிட்டது என்று ஆட்சியரிடம் முறையிட்ட தின் நிமித்தமாக அவர் குத்தகையை வெகுவாக குறைத்தார். சாராயம், கள்ளு என்பனவற்றின் குத்தகை தனித்தனியாக 1814-ல் இருந்து அறவிடப்பட்டு வந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மட்டக்களப்போடு கறுவா செய்கை இணைந்ததில்லை. ஆயினும் பிரித்தானிய ஆட்சிக் காலத்தின் ஆரம்ப நாட்களில் மட்டக்களப்பின் சில பகுதிகளில் கறுவா நன்கு விளைந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மகாரெல அல்லது கங்காணி ஒருவர் சொன்னது போல் மட்டக்களப்பில் விளைந்த கறுவாவை உரிப்பதற்காக இருபது பேரை அனுப்பியதாக தெரிகிறது. இந்த பரிட்சார்த்த முயற்சி வெற்றியளித்ததையிட்டு சோவர் பெருந் திருப்தி அடைந்தார். மேலும் அங்கு நாட்டியுள்ள கறுவா செடிகளை நன்கு பராமரிக்கும் படியும் இடையில் கறுவா செடிகளுக்கு இடையூறாக வளர்ந்திருக்கும் பற்றைகளை களையும் படியும் அறிவுறுத்தினார். ஆயினும் எதிர் பார்ப்பு சரிவரவில்லை. கறுவா விளையும் பிரதேச கறுவா இன மரங்களே இங்கும் நாட்டப்பட்டன. ஆயினும் அங்கு உரித்தெடுக்கப்பட்ட கறுவா பட்டை போல் இங்கு பெறப்பட்டவை தரமாக வரவில்லை என்ற விடயம் தெரியவந்து பெரும் ஏமாற்றமாகிவிட்டது.

1814-ல் முதலாவது வெஸ்லியன் மிஷனரியான வண. வில்லியம் ஓல்டின் வருகை மட்டக்களப்பின் வரலாறில் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தை தொடங்கி வைத்தது. அவர் இங்கிலாந்தில் இருந்து வரும் போது தனது மனைவியையும் கூடவே அழைத்துக்கொண்டு வந்தார். பிரயாணத்தின் போது அவர் மனைவி காலமானதால் அவரின் சடலத்தை கடலில் அடக்கம் செய்தார். இந்த துயரத்தை சகித்துக் கொண்டு கடுமையான கடல் பிரயாணத்தை முடித்து காலி துறைமுகத்தை வந்தடைந்தார். அங்கிருந்து ஓல்ட்டும் மற்ற மிஷனரிமாரும் ஒரு படகில் ஏறி வெலிகமவுக்கு வந்தனர். அங்கிருந்து ஒரு தோணியில் ஏறி மட்டக்களப்புக்கு வரும்போது அது கவிழ்ந்துவிட்டது. அதில் இருந்து ஓல்ட் தெய்வாதினமாக உயிர் தப்பினார். மேலும் அதிலிருந்து மீண்டு மட்டக்களப்பு பார் பகுதியில் அவர் குழுவந்த தோணி தாண்டதில் மற்றுமொரு அனர்த்தத்தை எதிர்கொண்டார். அதிலிருந்தும் தப்பி கரையை அடைந்தார்.

அரசாங்க அதிபராக இருந்த சோவர் சினேக பாவத்துடன் அவரை வரவேற்றார். அவர் தனக்குரிய இருப்பிடம் ஒன்றை ஒழுங்குபடுத்தி கொள்ளும் வரை தன்னுடன் தங்கவும் அவரை அனுமதித்தார். வருகை தரு நீதிபதியாக இருந்த அற்கின்சனும் அவர் மீது அன்பு பாராட்டினார். அரசாங்கம் தனக்களித்த சுங்க பண்டகசாலையில் தனது முதலாவது பாடசாலையை ஓல்ட் ஆரம்பித்தார். அவர் இங்கிலாந்தில் இருந்த உறவினர்களுக்கு எழுதிய கடிதங்களில் அக்காலத்தில் மட்டக்களப்பில் காணப்பட்ட இடர்களைப் பற்றி விபரித்து எழுதியுள்ளார். அப்போது அபிவிருத்தியடையாத பிரதேசமாக இருந்த மட்டக்களப்பின் நிலைமைகளை சற்று குறைத்து சொல்வதாக ஓல்ட்டின் விபரிப்புகள் இருக்கின்றன. தான் மட்டக்களப்புக்கு வந்த சில நாட்களில் தனது உறவினர் ஒருவருக்கு எழுதிய கடிதமொன்றில் அவர் இவ்வாறு எழுதியுள்ளார்:

‘இருக்கும் இடத்தை பொறுத்தவரை நான் பெரிதாக மகிழ்ச்சியடைய ஒன்றுமில்லை. எனக்கு வயிற்றைக் கழுவ ஏதோ கிடைக்கிறது. மற்றப்படி எனக்கு பாலோ, தயிரோ, ஆட்டு இறைச்சியோ, மாட்டிறைச்சியோ மற்றும் மான், பன்றி இறைச்சிகளோ கிடைப்பதில்லை. இக்காலத்தில் இரண்டு மயில் களை மாத்திரம் எனது வீட்டுக் காவலாளி சுட்டுக் கொண்டு வந்தான். ஒன்றை எனக்கு அன்பளிப்பாகத் தந்தான். மற்ற தற்கு காசு கேட்டான், கொடுத்தேன். என்னிடம் பியரோ ஏலோ வைனோ சாராயமோ வேறு வகை மதுபானமோ எதுவும் இல்லை... என்னிடம் இருந்த கால்நடைகள் அழிந்து விட்டன. மழை வராவிட்டால் பஞ்சம் எங்கும் தாண்டவமாடும். இந்த இடம் ஐரோப்பியரின் கைகளில் நெடுங்காலம் இருந்ததில்லை. அதனால் காட்டுமிராண்டி நிலையில் இருந்து சற்று மீண்டுள்ளது. நான் ஒரு கோழி வாங்கியே கனகாலமாகிறது. நான் தற்போது மண் சுவர் கொண்ட ஓலைகளால் மேயப்பட்ட குடிசை ஒன்றில் வசிக்கிறேன். யன்னல்களுக்கு கண்ணாடி கிடையாது. சிறிய மழை பெய்தாலும் ஒதுங்க ஒரு காய்ந்த இடமில்லாது தவிக்கிறேன். சுதந்திரமாக இருக்கக் கூடிய ஒரே இடம் மட்டக்களப்பில் இது ஒன்றுதான். இதற்கும் வாடகையாக ஒரு வருடத்துக்கு பத்து கினியாக்களை அல்லது ஒரு மாதத்துக்கு பத்து ரூபாய்களை கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. நான் இரவில் நுளம்புக் கடியால் பெரிதும் அவதியுறுகிறேன். இவை இல்லாமல் ஒரு நல்ல இரவு வாய்ப்பதே அருமை. நான் அதிகாலையில் அல்லது இரவில் எழுந்து நுளம்புக் கடியால் வீங்கிக் கிடக்கும் என் கைகால்களை சொறிவேன். என்னை மருந்தெடுத்து கொள்ள வேண்டும் என்று அறிவுறுத்துகிறார்கள். இல்லாவிட்டால் வாழ்க்கையை பிடித்து வைத்துக் கொண்டிருப்பது கடினம் என்று சொல்கிறார்கள். சுருக்கமாக இதை வாழ்க்கையின் மகிழ்ச்சி என்பதைவிட கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட கடுழியச் சிறைத் தண்டனை என்றுதான் கூறவேண்டும்.’

இவ்வாறான சாதகமற்ற சூழ்நிலைகளில் ஒல்ட்டால் நீண்ட காலம் தாக்குப் பிடிக்க முடியவில்லை. மட்டக்களப்பில் நில விய கடுமையான சூழ்நிலைகளுக்கு அவர் விரைவில் பலியானார். ஓகஸ்டு 1-ம் திகதி 1815-ல் அவரின் இறப்பு நேர்ந்தது. அவரது மரணப் படுகையில் அவரது சமூகத்தை சேர்ந்த ஒரு வரும் இருக்கவில்லை. அவர் உயிர் பிரியும் தறுவாயில் இருந்த போது அவர் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க தமிழர் ஒருவர் பைபிளை வாசித்தார். அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் போது அவர் ஆவி பிரிந்தது. அவரது பூதவுடல் அவர் விசுவாசமாக பணியாற்றிய தேவாலயத்தில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது. அவரது சேவைகளைப் பற்றி அவரது நண்பரான சோவர் இவ்வாறு வாசித்தார்:

‘அவரது எடுத்துக்காட்டான பக்தியையும் ஒழுக்கத்தையும் அவர் பிறருக்கு வழங்கிய சமய அறிவுறுத்தல்களையும் பாராட்டி நினைவுகூருமுகமாக மட்டக்களப்பில் உள்ள பரங்கியர் சமூகம் இந்த நினைவு பலகையை நாட்டுகிறது’

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி பழைய தேவாலயம் இருந்த இடத்தில் ஒல்ட்ட நினைவு மண்டபம் எழுப்பப்பட்டது. இந்த மண்டபம் கட்டுவதற்கான இடத்தை பயன்படுத்த அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கி இருந்தது. இதற்கான காரணம் இந்த தேவாலயத்தை கட்டியது டச்சுக்காரர்களேயாகும். இந்த விடயம் பற்றி மட்டக்களப்பின் தலைவரான ஜாகோப் பேர்னாட் நினைவுக் குறிப்புகளில் இவ்வாறு எழுதப்பட்டுள்ளது:

‘1784-ம் ஆண்டில் நான் போய்ப் பார்த்த போது கம்பனியின் தோட்டத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்டு வரும் இந்த மலபார் தேவாலயம் அரைகுறையாக சுவர்கள் மாத்திரம் கட்டப்பட்ட நிலையில் இருந்தது. பதிவுகளின் பிரகாரம் அது இந்த நேரத்தில் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்த நிலைமை என்னைத் தூண்டியதால் ஒரு பெரிய தேவாலயமும் மதகுருமார் வாழ்வதற்கான ஒரு தங்குமிடத்தையும் எனது செலவில் கட்ட தீர்மானித்தேன். அதற்குரிய காணித் துண்டொன்றை கப்டன் காலிடமிருந்து வாங்க எண்ணினேன். கம்பனியின் பெயரில் தோட்டத்துக்குரிய காணியுறுதியும் கட்டடமும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதில் வாழ்வதற்குரிய மதகுரு வராதவிடத்து கம்பனியின் சிவில் சேவையாளர் யாரும் அதில் வாழலாம் என்பது பொதுவான ஏற்பாடாகும். மட்டக்களப்பில் பிரித்தானியப் படைகள் நிலை கொண்டிருந்த காலத்தில் அவர்கள் இந்த தேவாலயத்தில் வணக்க வழிபாடுகளில் ஈடுபட்டனர்.’

நாங்கள் 1816 காலப்பகுதியில் மட்டக்களப்போடு சம்பந்தப்பட்ட சுவாரஸ்யமான நிகழ்வுகளின் விபரங்களை தந்த 16-வது காலாட்படையை சேர்ந்த நிறப்படை பெற்ற சாஜன்ர் கொலாடின் அவர்களுக்கு பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர் கப்டன் தோமஸ் ஒல்டெர்சே ஜேன்லால் தலைமை தாங்கிய கம்பனியின் படைப் பிரிவை சேர்ந்தவர். 1816-ல் திருகோணமலையில் இருந்து மட்டக்களப்புக்கு மாற்றமடைந்த படைப் பிரிவுக்கு தலைமையேற்றதால் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

‘மட்டக்களப்பு கடலிலிருந்து மூன்று மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள ஆற்றின் கரையில் அமைந்த வசிகரமான இடமாகும். அது ஒரு பட்டணம் இல்லை. ஆனால் அங்கே பல சிறந்த வீடுகள் தென்னந் தோப்பிடை காணப்படுகின்றன. இதுதான் தீவின் சிறந்த இடமாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். நாங்கள் இங்கே வந்த பிறகு, உள்ளூர் மக்களிடம் ஓரளவு அறிமுகமாகிய பின் இந்த இடம் எங்களுக்கு வெகுவாக பிடித்துப் போய்விட்டது. எல்லா உணவுப் பொருட்களும் மலிவாகக் கிடைத்தன. மதுபானமும் வெகு மலிவு சிப்பாய்கள் கண்டபாட்டில் குடித்து வெறித்து திரிந்தனர்.’

சாஜன்ர் கலாடின் மட்டக்களப்பு வாவியில் காணப்படும் முதலைகளை பிடிப்பதில் மிகவும் ஆர்வமுடன் ஈடுபட்டு வந்தார். அவர் மட்டக்களப்பு பற்றிய அக்கால விபரங்களை எமக்கு தந்தமைக்கு அவருக்கு மிக கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

‘எங்களது கம்பெனி நிலைகொண்ட காலத்தில் மட்டக்களப்பு வித்தியாசமான இடமாக தோன்றியது. ஒன்று அல்லது இரண்டு படைவீட்டு அறைகள் ஆஸ்பத்திரியாக மாற்றப்பட்டன. இதனால் அது வித்தியாசமான தோற்றத்தில் இருந்தது. இதனால் முன்னையைப் போல் பொழுது போக்குகளோ விளையாட்டுகளோ ஒன்றுமில்லை. எங்கள் அலுப்பை ஓரளவு போக்ககூடியதாக இருந்தது 73-வது படையணியை சேர்ந்த சிப்பாய்களின் பெண்களோடு வெட்டிப் பேச்சுகள் பேசுவது தான். அவர்களின் கணவர்கள் மலைநாட்டில் வேலையாக இருந்தனர். நாடு பூராகவும் தொற்று வியாதி பரவி வந்தது. அதனால் பெருந்தொகை ஆட்களை ஆஸ்பத்திரியில்

சேர்க்க வேண்டி இருந்தது. காலகதியில் எல்லா படைவீட்டிலுள்ள சிற்றுண்டிச் சாலை, வராண்டா போன்ற எல்லா இடங்களும் நோயாளருக்காக ஒதுக்கி கொடுக்க வேண்டி வந்தது. இதனால் சுகாதேசிகளாக இருந்தவர்கள் எல்லாம் கோட்டைக்கு வெளியே கூடாரங்களில் தங்கினர். எஞ்சிய இடங்கள் எல்லாம் வயல் நிலங்களாக மாற்றப்பட்டன. ஒரு நாளைக்கு மூன்று, நான்கு அல்லது ஐந்து பேராக இழந்து கொண்டிருந்தோம். ஆரோக்கியமாக இருந்த மனிதர்களின் வேலை என்னவென்றால் ஒருவர் மாறி ஒருவராக சடலங்களை இடுகாட்டுக்கு கொண்டு செல்வதுதான். மதகுரு வந்து எல்லோருக்கும் பொதுவாக மரண சடங்கு சேவையை செய்தார். கலாட்டினின் சிப்பாய்கள் பற்றிய மரண அறிக்கையை அக்காலத்தில் மட்டக்களப்பில் தங்கி நின்ற வெஸ்லியன் மிஷனரியான வண. ஜி. ஏர்க்கின் வாசித்தார்.

அவர் இவ்வாறு எழுதியுள்ளார்: 'இந்த இடத்தில் நான் இருந்த காலத்தில் நூற்றுக்கணக்கான சிப்பாய்களை நல்லடக்கம் செய்துள்ளேன்'

73-வது படைப்பிரிவை சேர்ந்த லேஃப்டினன்ட் லிற்றெல, மேஜர் வலன்ஸ் 19-வது படைப்பிரிவை சேர்ந்த கப்டன் ஜேன்ஸ் ஆகியோர் இந்த சுகாதாரமற்ற சூழலுக்கு பலியாகினர். இவர்களில் தனித்துவமான சேவையை செய்தவராக திகழ்பவர் கப்டன் ஜேன்ஸ் ஆகும். அவர் 19-வது படையணியில் 1801-ல் வேலைக்கு சேர்ந்தார். சிறிது காலம் இலங்கையில் பணியாற்றிவிட்டு அவர் இந்தியாவுக்கு சென்றார். அங்கே வெகு வீரியமாக இருந்த திருவாங்கூர் கலவரத்தை (1809) அடக்கிவிட்டு இங்கிலாந்து சென்றார். இலங்கைக்கு மீண்டும் 1815-ல் வந்த அவரை மட்டக்களப்பின் கட்டளை அதிகாரியாக நியமித்தனர். அங்கே அவர் ஊவா கிளர்ச்சி ஏற்படும் வரை இருந்தார். அவர் முதலில் சென்றது வெல்லசவிலுள்ள கடோபோவா என்ற இடத்திற்காகும். அவ்விடத்தில் இருந்து பதுளைக்கும் மட்டக்களப்புக்கும் இடையிலான தொடர்பை ஏற்படுத்தினார். வெல்லசவில் இருந்த போது அவர் முதல் தடவையாக நோய்வாய்ப்பட்டார். ஆயினும் அவர் பதவியை விட்டு விலகவோ கடற்கரையில் சென்று ஓய்வு எடுப்பதற்கோ மறுத்துவிட்டார். அது அவரது தாய்நாட்டுப் பற்றை காட்டுகிறது. கடைசி துளி பலமிருக்கும் வரை அவர் நாட்டுக்காக உழைத்தார். கடைசியாக அவர் 1818 ஏப்ரல் 18-ந் திகதியன்று உயிர் நீத்தார். அவரது உடல் மட்டக்களப்பில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது. அந்த நாளைய அரசாங்க கெஜற் பின்வருமாறு எழுதி அஞ்சலி தெரிவித்தது:

'எந்த விதமான சுயதேவைக்கும் விட்டுக்கொடுக்காத கட்டுப்பாடான ஒழுக்கமும் நீதியின் பால் மிகுந்த பற்றும் கொண்டவரென்று சகோதர உத்தியோகத்தர்களால் வியந்து பாராட்டப்பட்டவர். இராணுவ சேவையில் மாசுமறுவற்ற நடத்தை கொண்டவர், அவரது படைப் பிரிவினரால் மதித்து போற்றப்பட்டவர்'.

அவரது நினைவாக மூன்று நினைவு கற்கள் நாட்டப்பட்டுள்ளன. ஒன்று மட்டக்களப்பில் உள்ள ஓல்ட் நினைவு மண்டபத்தில் உள்ளது. இன்னொன்று மட்டக்களப்பு, தாண்டவன் வெளியில் உள்ள றோமன் கத்தோலிக்க தேவாலயத்திலும் மற்றையது கொழும்பு, புறக்கேகாட்டையில் உள்ள சென்ற

பீற்றர் தேவாலயத்திலும் உள்ளன.

மேஜர் வல்லன்ஸை யாருக்கும் அதிகம் தெரியாது. அவர் மட்டக்களப்பில் இருந்த 73-வது படையணியின் பொறுப்பதிகாரியாக கடமையாற்றியவர் என்று சார்ஜன் கலாடின கூறுகிறார். உண்மையும் அதுதான். அரசாங்க கெஜற் 'இரட்டைத் துயரம்' என்று அவர் மனைவி 1819 ஏப்ரல் 7-லும் அவர் 1819 ஓகஸ்டு 8-லும் இறந்ததை குறிப்பிடுகிறது. 'அவர்கள் ஒரு குழந்தையையும் பல குடும்ப உறுப்பினர்களையும் ஆதரவற்றவர்களாக்கி சென்றுள்ளனர்.'

எங்களால் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட ஜி. ஏர்க்கின் எழுதிய கடிதம் ஒன்றில் லேஃப்டினன்ட் மார்க் லிட்வெலுக்கு வந்த நோய்பற்றியும் அவரது இறப்பு பற்றியும் தகவல் காணப்படுகிறது:

'அவர் பணி நிமித்தம் உள்நாட்டிலுள்ள காட்டுக்கு சென்ற போது இந்தக் விஷக் காய்ச்சலால் பீடிக்கப்பட்டார். அதனால் அவர் மட்டக்களப்புக்கு உடனடியாக திரும்பினார். அவர் திரும்புவதற்கு சில நாட்கள் சென்றது. இக்காலத்தில் நோய் முற்றிவிட்டது. ஆயினும் சில நாட்களில் நோய் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்துவிட்டது போல் தோன்றியது. அதனால் நான் அவரைப் போய்ப் பார்ப்பதை சில அவசர வேலை காரணமாக ஒத்தி வைத்தேன். அவர் குணமடைய வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தேன்...(1818) செப்டம்பர் 30-ந் திகதி மாலை அவர் உயிர் பிரிந்துவிட்டதாக அதிர்ச்சி செய்தி வந்தது. தேவாலயத்தின் வாரந்தாவில் அவரது உடல் கம்பீரமாக கிடத்தப்பட்டு இருந்ததை காண நேர்ந்தது'.

மட்டக்களப்பில் நிலைகொண்டிருந்த வெஸ்லியன் மிஷனரிகள் படையினருக்கும் பொதுமக்களுக்கும் அருள் வேண்டி ஒன்றுகூடி ஒரு பிரார்த்தனையை செய்தனர். வழமையாக 10 மணியளவில் படையினர் கோட்டையில் உள்ள படைவீட்டிலிருந்து தேவாலயத்துக்கு செல்வார்கள். அங்கே ஆங்கில மொழியில் பிரார்த்தனை நடக்கும். அந்த மொழியை விளங்கிக்கொள்ளக்கூடிய டச்சுக்காரர்களும் அதில் கலந்துகொள்வார்கள். ஆங்கிலம் தெரியாதவர்களுக்காக போர்த்துக்கீச மொழியில் பிரார்த்தனை மாலை 5 மணியளவில் நடைபெறும் என்று அறிவித்திருந்தார்கள். 'அவர்கள் பாடுவது கேட்கக் கூடியதாக இருந்தது' என்ற மிஷனரிகளில் ஒருவரான வண. ஜி. ஜக்சன் எழுதியுள்ளார்.

'நான் வாரத்தில் மூன்று முறை மலபார் சிறுவர்களுக்கும் டச்சு சிறுவர்களுக்கும் பயிற்சியளித்தேன். ஆயினும் கல்வியில் அவர்களின் பெறுபேறு மிகவும் குறைவாகவே இருந்தது.' ஓல்ட் நிறுவிய பாடசாலைகள் அவரது காலத்தின் பின் மோசமான நிலைக்கு மாறின. அவரது பாடசாலைக் கட்டடத்தில் இருந்த மரங்களைக் கூட அஞ்ஞானிகள் எடுத்துக்கொண்டு தங்களின் வழிபாட்டிடங்களை திருத்தப் பயன்படுத்தி கொண்டனர். வண.ஜி. ஓஸ்போன் இரண்டு வருடங்களின் பின்னர் இவ்வாறு எழுதினார்:

'ஆங்கில மொழிப் பிரார்த்தனையின் போது பெருமளவு மக்கள் கூடியிருந்ததை கண்டேன். பலர் பக்திப் பெருக்கால் கண்ணீர் உதிர்ந்துக்கொண்டிருப்பதையும் பார்த்தேன். நான் ஆஸ்பத்திரிக்கு போய் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த படைச் சிப்

பாய்களையும் பார்த்து சுகம் விசாரித்தேன். அவர்களில் பலர் திருமறையில் தேர்ச்சி பெற்றிருப்பதையும் கண்டேன்.’

தனது முன்னோடி ஒல்ட்டை போல ஒஸ்போர்ணும் மட்டக்களப்பு பாரில் மூழ்கி மீண்டவர். நல்ல வேளையாக அவர் தனது குடும்பத்தை முன்னமே அனுப்பி வைத்திருந்தார். அது அந்நேரம் அவர்கள் ஆபத்திலிருந்து தப்பிக்கொண்டனர்.

அக்காலத்தில் இரண்டு சிவில் சேவையாளர்கள் மட்டக்களப்பில் இருந்தனர். அவர்களால் வெஸ்லியன் மிஷனரிகளுக்கு பெறுமதியான உதவிகளும் ஒத்துழைப்புகளும் கிடைத்தன. அவர்களில் ஒருவர் ஹென்றி பென்னெல், அவர் ஆட்சியராக பணியாற்றினார். மற்றவர் வருகை தரு நீதவானாக கடமையாற்றிய ஜேம்ஸ் பக்னெற். முன்னையவர் மிஷனரி பற்றிய அறிக்கையை இவ்வாறு எழுதினார்:

‘அவர்கள் கருணை மிக்கவர்கள் தமது பணியை சிரத்தையுடன் செய்பவர்கள். தமது பணி தமக்குப் பின் வருபவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக திகழ வேண்டும் என்று எண்ணுபவர்கள். பக்னெற்றும் எங்களது பணி ஆரம்பமான போது எங்களுடன் மிக்க நட்புறவுடன் நடந்து கொண்டார். முக்கியமாக சகோ. ஒஸ்போர்ண் முன்னின்று உழைத்தார். இந்தக் கனவான் எங்கள் பணியை கௌரவித்தார். எங்களுடைய சகோ. ஒல்ட்டு பெற்ற மனமகிழ்சியையும் திருப்தியையும் அவரும் பெறுவாராக.’

ஹென்றி பென்னெல் ஜூன் 8, 1814-க்கும் ஒக்ரோபர் 1, 1829-க்கும் இடையே சிவில் சேவையாளராக கடமையாற்றினார். அவர் இளைப்பாறும் போது மாதம் 500 பவுண்டு பெற்றார். 1885-இல் நிகழ்ந்த அவரது இறப்பு வரை அவர் பெற்ற ஓய்வூதியம் மொத்தமாக 28,000 பவுணாகும். அவர் இளைப்பாறிய பின் கொழும்பில் மாகாண நீதவானாக பணியாற்றினார். அவர் பிரதம நீதியரசர் சேர் ஹாட்கின்சு கிஃப்பார்ட்டின் மைத்துனர் என்று கூறப்படுகிறது.

ஜேம்ஸ் பக்னெற் இலங்கைக்கு வந்து 19-வது காலாட்படையில் 1807 ஓகஸ்டு 26-ல் இணைந்து கொண்டார். அவர் முதலாவது லெஃப்ரினற்றாக 1809 ஒக்டோபர் 11-ந் திகதி நியமிக்கப்பட்டார். 1816 மே 16-ந் திகதி அரைச் சம்பள விடுமுறையில் சென்றார். அவர் படையில் இருந்து ஓய்வு பெற்ற போது சிவில் சேவைக்கு உள்ளெடுக்கப்பட்டிருந்தார். 1821 செப்டெம்பர் 26-ந் திகதி காலமான போது அரசாங்கம் தனது இரங்கலுரையை கெசட்டில் இவ்வாறு வெளியிட்டது:

‘திரு. பக்னெற் அவர்கள் ஈரல் பழுதடைந்ததால் ஏற்பட்ட கடுமையான நோயால் 22 நாட்கள் அவதியுற்றார். அவரது மனவுறுதி சராசரித் தன்மையில் இருந்தும் பாகுபாட்டிலிருந்தும் அவரை உயர்த்தியது. சரியான நீதியை நாடி அவரை உந்தி தள்ளியது. துடிப்பு மிக்க அவரது படைப்பாற்றல் மற்றும் சாதாரியம், அறிவுடைமை போன்றவைகள் அவருக்கு நல்லிதயத்தை வழங்கின. அவரது வீடு புதியவர்களுக்கும் ஆதரவற்றவர்களுக்கும் புகலிடமாக விளங்கியது. அவரது நினைவு அவரது நண்பர்களுக்கு என்றும் மகிழ்ச்சியை தரவல்லது. அதை அவர்கள் என்றும் நினைவில் கொள்வார்கள். அவருக்கு துன்பத்தையும் துயரத்தையும் விளைவித்த எதிரி

களை தவிர பொதுமக்கள் அனைவரும் அவர் நினைவுகளை சிந்தையில் கொள்வார்கள்’

இவ்வாறு விபரிக்கப்பட்ட பக்னெற்றின் சிறப்பான பண்புகள் உண்மையானவை என்று வெஸ்லியன் மிஷனரி ஒருவர் எழுதுகிறார்:

‘வருகைதரு நீதவானாக பக்னெற் அவர்கள் கிறிஸ்தம் தட்டை சுற்றி உட்கார்ந்திருந்தார். மக்கள் அந்த நிகழ்வை பார்த்து திருப்தியடைந்தனர்.’

இன்னொரு மிஷனரி எழுதினார்:

‘ஜே. பக்னெற் அவர்கள் செப்டெம்பர் 26-ந் திகதி மரணமடைந்தார். அவர் இறப்பதற்கு ஒரு மணத்தியாலத்துக்கு முதல் அவரோடு இருந்து பிரார்த்தனை செய்தேன். அவர் ஒரு நேர்மையான மனிதர், எல்லோருக்கும் இனியவர்.’

இக்காலப் பகுதியில் தனிப்பட்ட வெஸ்லியன் தேவாலயம் ஒன்று கட்டப்பட்டு வந்தது. அதற்கு பங்களிப்பு வழங்கியவர்களின் பட்டியலில் பின்வரும் பிரமுகர்களின் பெயர்கள் இருந்தன: ஆர்.எம். ஸ்டெய்ட் ஆட்சியர், ரி. லவாலியர் வருகை தரு நீதவான், எச். பார்பெட், கோனிங், வின்சென்ட், பூன்ஸ் செயின், வண்டகெற், ரொப்வோதி, செல்வெர், பல்தசார், றாலோஃப்ட்ஸ், லெதர்லாண்ட்.

1821-ல் மட்டக்களப்பில் இருந்த ஐரோப்பிய துருப்பினரை திருகோணமலைக்கும் அங்கிருந்த காபிர் துருப்பினரை மட்டக்களப்புக்கும் மாற்றப்பட்டனர். கோட்டையில் ஐரோப்பிய துருப்பினர் இருந்த இடத்தில் காபிர் துருப்பினர் நிலை கொண்டனர். இதனால் மட்டக்களப்பில் ஐரோப்பியர் தொகை குறைந்து போனது. அதாவது புரோடஸ்தாந்து பிரிவினர் குறைய நோமன் கத்தோலிக்க பிரிவை சேர்ந்தவர்களின் தொகை முக்கியமாக காபிர்களின் தொகை கூடிவிட்டது. இதனால் காலைப் பிரார்த்தனை காபிர், தமிழர் எல்லோருக்கும் தெரிந்த போர்த்துக்கீஸ் மொழியில் நடத்தப்பட்டது. 1820-இல் மட்டக்களப்புக்கு விஜயம் செய்த வண. றொபர்ட் காவர் என்ற வெஸ்லியன் மிஷனரி எழுதுகிறார்:

‘நான் திருகோணமலைக்கு அன்று மாலை போவதற்கு ஆயத்தமாகி இருந்தேன். அன்று காலை சகோதரர் ஓகஸ் போர்ண்னுடன் முதலியார் வீட்டுக்கு செல்லும் வீதி வழியாக நடந்து கொண்டிருந்தேன். அங்கே முதலியார் எங்களை எதிர்பார்த்து காத்துக்கொண்டிருந்தார். அவர் ஒகஸ்போர்ணோடு போர்த்துக்கீஸ் மொழியில் சரளமாக பேசினார். எனக்கு போர்த்துக்கீஸ் தெரியாது.’

வெஸ்லியன் மிஷனரிகள் போர்த்துக்கீஸ் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. முதலியாரோடு இணைந்திருந்த டொக்டர் கோக்கும் மற்ற மிஷனரிமாரும் அதை ஓரளவு அறிந்திருந்தனர்.

பிற்காலத்தில் காலனிய செயலாளராக உயர்ந்த திரு. அந்றாதர் 1822-ன் ஆரம்ப நாட்களில் மட்டக்களப்பின் ஆட்சியராக இருந்தார் என்பது சுவாரஸ்யமானது. அவர் ஒரு வகையில்

ராஜா போலவே மட்டக்களப்பில் கருதப்பட்டார். அவரை மக்கள் பெரிதும் மதித்தனர். அவர் மக்களால் மதிக்கப்பட்ட விதத்தை பற்றி குறிப்பிட சேர் அந்தோனி ஓலிஃபன் ஒரு சம்பவத்தை குறிப்பிடுகிறார். அவர் இலங்கையில் இருந்த போது கண்டியர்கள் பெரும் கலவரம் எடுத்தனர். அவரின் பிரசன்னத்தை கண்டவுடன் அவர்கள் கலவரத்தை கைவிட்டு வீட்டுக்கு சென்றனர்.

திரு. ஆன்றுதர் டேவிட் ஸ்டாக்கு பதிலாக வந்தார். டேவிட் ஸ்டாக்கையிடம் பிற்காலத்தில் முதல் நிலை முதலியாராகவும் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் (மாதச் சம்பளம் Rds 42) விளங்கிய சோமநாதர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த யாராவது ஒரு வரை சிபார்சு செய்து தரும்படி கேட்கப்பட்டது. அக்குடும்பத்திலிருந்து இராமநாதன் டேனியல் சோமநாதன் என்பவரை தேர்ந்தெடுத்து அவரை ஆன்றுதர் இவ்வாறு கூறினார்:

‘சம்பளமில்லாமல் ஐந்து வருடங்கள் மொழிபெயர்ப்பாளராக கடமையாற்றிய ஒரு தகைமையுள்ள இளைஞன். அவருடைய திறமைகளால் பெரும் நன்மைபெறுவது அரசாங்கமாகும்.’

ஆன்றுதர் எழுதிய சிபார்சு கடிதத்தில் குறிப்பிட்டதாவது:

‘இந்த நியமனம் அரசுக்கு எந்த சிரமமும் அளிக்காது. இப்போது வயதாகியும் பலவீனமடைந்துமுள்ள அவரின் தகப்பனார் அரசாங்கத்தில் இரண்டாவது முதலியாராக இருந்தவர். அவர் தனது இறப்பு வரையும் தன்னை கச்சேரி முதலியாராக இருக்க சம்மதித்தால் தனது சம்பளம் 25 Rds அரசாங்கம் தரத்தேவையில்லை என்று கூறியவர்.’

இக்காலத்தில் நிலவிதானை ஒருவர் நியமிக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தை ஸ்டாக் வற்புறுத்தினார். நியமிக்கப்படுபவர் மக்களின் நம்பிக்கையை பெற்றவராகவும் தனது பணியில் கவனமும் விழிப்புமும் உடையவராகவும் இருக்க வேண்டியது அவசியமானது என்று வரையறை செய்தார். எந்த உள்ளூர்க்காரர்களும் இதற்கான தகுதியை பெற்றிருக்கவில்லை என்பதை அவர் உணர்ந்து டச்சு வம்சாவழியினரான திரு. கிறிஸ்டியன் வில்லியம் பூண்டசெயின் என்பவரை சிபார்சு செய்தார். அவர் மாதம் 50 Rds சம்பளத்தில் நிலவிதானையாக நியமிக்கப்பட்டார். ஆயினும் நிலந்தொடர்பான புதிய நடைமுறைகளை அமுல்படுத்த அரசாங்கம் இன்னும் அனுமதி வழங்காததால் அந்த நடைமுறைகளுக்கும் பாரம்பரிய நடைமுறைகளுக்கும் இடையே முரண்பாடு ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருந்தது. அவருக்கு பின் இராமநாதன் டேனியல் சோமநாதன் நிலவிதானையாக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் ஏற்கனவே முதல்நிலை முதலியாராகவும் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அக்காலத்தில் வெஸ்லியன் மிஷனரிகளில் ஒருவராக இருந்த ஜே.ரோபேர்ட் ஒரு கடிதத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிட்டார்:

‘நல்ல பல சம்பவங்கள் அண்மையில் நடந்துள்ளன. அதுனால் அவைகள் பதிந்து வைக்கப்பட வேண்டிய தகைமை பெற்றுள்ளன. அவைகளில் ஒன்று இந்த மாவட்டத்தின் முதலாவது இராசவாசல் முதலியாராக ஆழ்ந்த பக்தியும் நற்பண்புகளுமுடைய ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். அவரின் இந்த பண்புகளே அவருக்கு இந்தப் பதவியை தந்துள்ளன

என்று ஆட்சியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.’

ஸ்டாக் மட்டக்களப்பு ஆட்சியராக சார்ளஸ் பிரௌன்றிக்கு பிறகு பதவி வகித்தார். பிரௌன்றிக் தனித்திறமை படைத்தவர். அவர் இலங்கையின் ஆளுநராக இருந்த றோபேர்ட் பிரௌன்றிக்கின் இரண்டாவது மகனாவார். அவர் தனது 14-வது வயதில் சிவில் சேவையில் ஓக்டோபர் 2, 1811-ல் இணைந்தார். அவர் மட்டக்களப்புக்கு ஆட்சியராக நியமிக்கப்பட்ட போது அவருக்கு 25 வயதே ஆகியிருந்தது. அவர் 1829-ல் ஓய்வு பெற்று அவர் 1854-ல் இறந்தார்.

மட்டக்களப்பில் வெஸ்லியன் மிஷனரி தனது பணிகளை 1827-ல் தற்காலிகமாக நிறுத்திக் கொண்டது. இதற்கு காரணம் திரு பன்னெற் தனது Ceylon and its Capabilities என்ற நூலில் இவ்வாறு எழுதியிருந்ததாகும்:

‘மட்டக்களப்பில் புரோடஸ்தாந்து தேவாலயங்களோ சிறு வழிபாட்டிடங்களோ இல்லாதவிடத்தும் அல்லது மதகுருக்களோ மிஷனரிகளோ இல்லாதவிடத்தும் கல்லால் கட்டப்பட்டு ஒரு போட்ட இரு றோமன் கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள் சிறப்பாக செயல்படுகின்றன.’

அவர் மட்டக்களப்பில் வாழும் ஐரோப்பியர்களின் நல்லெண்ணத்தையும் வெகுவாக புகழ்துரைந்தார். அவர் மேலும் கூறுகையில்:

மட்டக்களப்பின் மட்டுப்பட்ட சமூகமானது விருந்தோம்பலுக்கும் சினேகபாவத்துக்கும் புகழ்பெற்றது. இருந்தபோதிலும் அது காலந்தோறும் ஏற்படும் மாறுதல்களுக்கு இடம் கொடுக்காதது. அது எங்களது சிறிய ஐரோப்பிய சமூகம் போல் மாறுதல்களுக்கு உட்படுவதில்லை.

நாங்கள் இப்போது அத்தேடேனால அடையாளப்படுத்தப்படும் மட்டக்களப்பின் ஆரம்ப வரலாற்றை அடைந்துள்ளோம், மட்டக்களப்பின் சமூக மற்றும் உத்தியோக வாழ்வின் விதியை தீர்மானித்தவர் அத்தேடேன் ஆவார். அவருடைய குடும்பத்தில் றோபேர்ட் அத்தேடேன் என்று ஒருவர் முதன் முதலாக இலங்கைக்கு வந்து சிறிது காலம் கடற்படையில் பொருளாளராகவும் கப்டன் மரியாட் தலைமை தாங்கிய லோர்ண் என்ற கப்பலில் சிப்பாயாகவும் முதலாவது பர்மீய போர்க் காலத்தில் பணியாற்றினார். அதன் பிறகு அவர் இலங்கை சிவில் சேவைக்குள் புகுந்து சுப்பிரென்ட் ஆகவும் வருகைதரு நீதவானாகவும் டெல்ஃப்பின் பிஸ்காலாகவும் டிசம்பர் 5, 1825 வரை பணியாற்றினார். பின்னர் அவர் கிழக்கு மாகாணத்தின் அரசாங்க அதிபரின் உதவியாளராக 1835, 1839, 1845 ஆகிய ஆண்டுகளிலும் மட்டக்களப்பின் மாவட்ட நீதவானாக 1841-லும் பதவி வகித்தார். அவர் டெல்ஃப்பில் சுப்பிரிடென்ற்றாக பதவி வகித்த காலத்தில் ஊர்காவற்றுவரையில் டொக்டராக இருந்த ஜோர்ஜ் பேர்லையின் என்பவரின் நான்காவது மகனான எலனோர் டொலரை திருமணம் செய்தார். அவர்களின் முதலாவது மகன் பிறந்த முன்றாவது நாளில் இறந்துவிட்டான். அவன் ஊர்காவற்றுவரை வாடிவீட்டு வளவில் அடக்கம் செய்யப்பட்டான். இப்போதும் அவனது நினைவாக நடப்பட்ட கற்பலகை அங்கு உள்ளது. அவரின் இரண்டாவது மகன் றோபேர்ட் இலங்கை ரைபிள் படையில் லெஃப்டினற்றாக

இருந்தான். முன்றாவது மகன் உத்தியோகப் பணியை 1851-இல் ஆரம்பித்து எழுத்தர் தரத்தை 1853-ல் அடைந்து 32 வருட இடையறாத சேவையின் பின்னர் 1883-ல் ஓய்வு பெற்றார். றோபேர்ட்டும் எட்வர்ட்டும் மட்டக்களப்பு மக்களுக்கு நன்கு அறிமுகமானவர்கள். அவர்களை போப் பிள்ளை, நெற் பிள்ளை என்று அன்புடன் அழைப்பார்கள். றோபேர்ட் பின் நாட்களில் எக்ஸாமினர் பத்திரிகைக்கு நிருபராக இருந்து வசன நடையில் கட்டுரைகளை மாத்திரமல்லாது கவிதை நடையிலும் விடயங்களை பங்களித்தார். அவர் கிழக்கு மாகாணத்தின் அரசாங்க அதிபருக்கு பதில் கடமையாற்றி கொண்டிருக்கும் போது 1855 ஜூன் 23-ந் திகதி காலமானார். அவரது மனைவி 83 வயது வரை 52 வருடங்கள் மட்டக்களப்பில் வாழ்ந்து 1893 ஜூலை 24-ந் திகதி மரணமடைந்தார். அவரின் மரணம் ஒரு வாகன விபத்தால் சம்பவித்தது.

மட்டக்களப்பில் ஆரம்ப நாற்பதுகளில் தென்னந் தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்த சோட்டின்ஸ் குடும்பத்துடன் அத்தேடேன் குடும்பம் திருமண பந்தம் கொண்டவர்களாக இருந்தனர். றோபேர்ட் அத்தேடேனின் மூத்த மகளான எலனோர் பேலை சோட்டின்ஸ் குடும்பத்தை சேர்ந்த டொக்டர் ஜேம்ஸ் கோனிஸ் சோட்டின்ஸ் திருமணம் முடித்தார். அவர் ஒரு புகழ்பெற்ற தோட்டக்காரர், சிறந்த மருத்துவர், கொடையாளி, மட்டக்களப்பு மக்களால் பெரிதும் மதிக்கப்படுபவர். மன்றோ, ஓ கிறேடி, காரே போன்றவர்களும் தோட்டப்பயிர் செய்கையில் ஈடுபட்டு பிரபலமடைந்தவர்கள்.

டச்சு ஆட்சியின் ஓரேயொரு எச்சமாக இருந்த சதுக்கம் முழுவதுமாக பிரித்தானிய ஆட்சியின் தொடக்கத்திலேயே அழிந்து போய்விட்டது என்பது கவலைக்குரியது. சேர் எம்ர்சன் ரென்னர் 1848-ம் ஆண்டு மட்டக்களப்புக்கு வந்த போது அதை கண்டிருக்கிறார். அது அரசாங்க விடுதிக்கு முன்னால் இருந்தது. டச்சு தோட்டம் இருந்த இடத்தில் அதன் எச்சங்கள் காணப்பட்டன. அதன் மையத்தில் ஆமைகள் அதிகம் உள்ள நிர்த்தேக்கம் ஒன்று இருந்தது. இந்த நீர்த்தேக்கம் 1871-ம் ஆண்டு வரையும் இருந்திருக்கிறது. அது பற்றி ஒரு கட்டுரை Ceylon Quarterly Magazine என்ற பருவ இதழில் மட்டக்களப்பு பற்றிய குறிப்புகள் என்ற தலைப்பில் வெளியாகி உள்ளது. அக்கட்டுரை ஆசிரியர் குறிப்பிட்டிருந்தார்:

‘புளியந்தீவில் மேற்குப் புறமாக உள்ள சதுக்கத்தில் வாமிக் குளமும் அதைச் சுற்றி மரங்களும் உள்ளன. குளம் கோட்டையில் இருந்து 1000 யார் தூரத்தில் அரசாங்க வீட்டுக்கு முன் இருக்கிறது. அவ்வீட்டின் கிழக்கு எல்லையை இந்த குளம் தொடுகிறது. இங்கிருக்கும் மரங்களின் நிழல் குளத்தில் விழுகிறது.

இந்த குளத்தில் மறைந்து போன ஒரு டச்சுக்காரனின் ஆவி மறைந்துள்ளது என்று மக்கள் கருதுகிறார்கள். மேலும் இங்கேதான் பிசாசுகளும் பேய்களும் ஒழித்துள்ளன என்றும் ஒரு நம்பிக்கை நிலவுகிறது. இரண்டு மூன்று வருடங்களாக குளத்தில் குளிக்க சென்ற சிறுவர்கள் மூழ்கி இறந்து போய் விட்டனர். இதற்கு காரணம் இங்கே மறைந்துள்ள பிசாசுகள் தான் என்று மக்கள் நம்புகிறார்கள்.’

புளியந்தீவின் வடக்கு பக்கத்து கரையில் இன்னொரு குளம் வெட்டப்பட்டுள்ளது. நீராவிக்குளம் என்று அழைக்கப்படும்

அதனோடும் பேய்க் கதை இணைந்து உள்ளது. வெகம் குளம் போல் உறுதியான கற்களை கொண்டு கட்டப்பட்ட அதற்கு கீழிறங்கி செல்ல படிக்கட்டுகள் அமைந்துள்ளன. நீராவி இயந்திரம் ஒன்று குளத்தின் கரையில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. இந்த இயந்திரத்துக்கு காவலாக பிக்கி போர் என்ற டச்சுக்காரன் உள்ளான். நீராவிக்குளத்துக்கு பாய்ச்சல் வடிச்சலை செய்யும் கால்வாய்க்கு அருகில் உள்ள தோட்டத்தையும் மக்கள் அவன் பெயர் கோண்டே அழைக்கிறார்கள். அவன் ஒரு முஸ் பாத்திப் பேர்வழி. அவன் தெரிந்தவர்களுக்கெல்லாம் சாராயம் வாங்கி கொடுத்து தானும் குடித்து மகிழும் பழக்கம் உள்ளவன்.

ஏற்கனவே மட்டக்களப்பு சார்ந்து மேஜர் ஜோன்சன் உத்தியோக பூர்வமாக செய்த பணிகளைப் பற்றி விபரித்துள்ளோம். அவரின் மகள் ஏ.டபிள்யூ. ஜான்ஸ்ஸை திருமணம் செய்ததின் நிமித்தம் மட்டக்களப்போடு மேலும் இணைப்பு ஏற்பட்டது. அவர்களுக்கு பிறந்த மகன் பிற்காலத்தில் மட்டக்களப்பு கச்சேரியில் தலைமை எழுதுவினைஞராக இருந்தார். 1888ல்¹ காலியில் இருந்து வெளிவந்த Ceylon Literary Register ல் ஒரு மனோகரமான கதை ஒன்று எழுதப்பட்டுள்ளது:

‘திரு. மத்தியூ காலிக்கு அடிக்கடி வருவார்². அவர் கப்டன் ஜோன்சனின் (பின் நாட்களில் மேஜர்) ஓரே மகளான சூசனோடு அறிமுகமானார். அவளது அழகாலும் புத்திசாதுரியத்தாலும் கவரப்பட்ட அவர் தனது வீட்டில் தாராள சிந்தனைகளை தனது பிள்ளைகளுக்கு கற்பிக்குமாறு சூசனை கேட்டுக்கொண்டார். சூசனும் அதனை ஏற்றுக்கொண்டார். 1830-ன்³ முடிவில் மத்தியூ உணவு செரிமானமாகா நோயால் பீடிக்கப்பட்டு அவதியுற்றார்.⁴ இக்காலத்தில் சூசன் அவரை நன்கு பராமரித்தார். ஆயினும் அவர் தேறவில்லை. கணவரின் மறைவு திருமதி மத்தியூவுக்கு பெரும் துயரை அளித்தது. பிள்ளைகளை வளர்க்கவும் பெரும் சிரமப்பட்டார். விரைவில் திருமதி மத்தியூ பிள்ளைகளையும் அழைத்துக் கொண்டு இங்கிலாந்து சென்றுவிட்டார். அவர் தன்னோடு சூசனையும் அழைத்தாராயினும் அதற்கு அவர் உடன்படவில்லை. அதன் பின் ஓரிரு மாதங்களில் சூசன் கொழும்பு, வெஸ்லியன் தேவாலயத்தை சேர்ந்த ஏ.டபிள்யூ. ஜான்ஸ்ஸை திருமணம் செய்து கொண்டார். அவர் இப்போதும்(1888) பூட்டி என்ற பெருமித்தோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அவரது மூத்த மகன் வில்லியம் ஜான்ஸ் மட்டக்களப்பில் மிகவும் மதிக்கப்படும் ஒருவராவர். அவர் மட்டக்களப்பு கச்சேரியில் தலைமை எழுதுவினைஞராக பணியாற்றுகிறார். சூசனின் சில மகன்களும் பேரப்பிள்ளைகளும் இலங்கையிலும் சிலர் வெளிநாட்டிலும் பணிபுரிகின்றனர்.’

- 1 Vol.111, No.10,5th October,1888
- 2 Henry Matthews, Puisne Justice, Ceylon
- 3 He died on 20th May 1828
- 4 The Editor of the Ceylon Literary Register says the Cause of death was dyspepsia

thiruvensangamam@thaiivedu.com

இர. இராமானுஜாசாரி அவர்களின் அறிவு ஆராய்ச்சி இயல்

- கந்தையா சண்முகலிங்கம்

அறிவாராய்ச்சியியல் என்னும் மெய்யியற் துறை 19-ம் நூற்றாண்டு முதல் ஐரோப்பாவில் பெரு வளர்ச்சி பெற்றது. 'எபிஸ்டமோலொஜி' (Epistemology) என்ற சொல்லும் அந்நூற்றாண்டிலேயே வழக்கிற்கு வந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. அறிவாராய்ச்சியியல் என்ற கருத்துடைய எபிஸ்டமோலொஜி என்ற ஆங்கிலச் சொல் 'எபிஸ்டமே' (Episteme) 'லோகோஸ்' (Logos) என்னும் இரு கிரேக்க மொழிச் சொற்களால் ஆனது. 'எபிஸ்டமே' அறிவு என்ற பொருளுடையது. 'லோகோஸ்' முறைப்படுத்தப்பட்ட ஆராய்ச்சி என்ற பொருள் உடையது. தமிழில் அறிவளவையியல், அறிவாராய்ச்சியியல் என்ற இரு கலைச் சொற்களால் இத்துறை அழைக்கப்பட்டு வருகிறது.

'அறிவு ஆராய்ச்சி இயல்' என்ற தலைப்பில் ஏறக்குறைய 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு தமிழ் நூல் வெளிவந்தது. எளிமையும் தெளிவும் மிக்க தமிழ் நடையில் இர. இராமானுஜாசாரி என்ற அறிஞரால் எழுதப்பட்ட இந்நூல், அக்காலத்தில் ஆங்கில மொழியில் இத்துறை பற்றி எழுதப்பட்ட சிறந்த பாட நூல்களுக்கு ஒப்பான, தரம் வாய்ந்த பாடநூலாகும். இந்நூலின் முதலாவது மீள்பதிப்பை நீண்ட கால இடைவெளிக்குப் பின்னர் 2018-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழகம் என்னும் அமைப்பு வெளியிட்டது. இதன் மீள் பதிப்புகள் 2019, 2022 ஆகிய ஆண்டுகளில் தொடர்ந்து வெளிவந்துள்ளன. இலங்கையில் பல்கலைக்கழகங்களில் மெய்யியல், மாணவர்கள் விரும்பிக் கற்கும் பாடநெறிகளில் ஒன்றாகப் பல்லாண்டுகளாக விளங்கி வருகின்ற போதும், இர. இராமானுஜாசாரி போன்ற அறிஞர்களால் எழுதப்பட்ட மெய்யியல் நூல்கள் பலவற்றைப் பற்றி அறியாதவர்களாகவே மாணவர்கள் தமது பட்டப் படிப்பை முடித்துவிடும் வருந்தத்தக்க நிலை நீடிக்கிறது.

1960-களிலும் 1970-களிலும் சிறப்புற இயங்கிய தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனம், நீண்டகால இடைவெளிக்குப் பின்னர் 'தமிழ்நாடு பாட நூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழகம்'

என்னும் பெயருடன் மீண்டும் செயல் வேகத்தோடு பணியாற்றத் தொடங்கியுள்ளது. அரிய பழைய நூல்கள் பல மீள் பதிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன. புதிய நூல்கள் பலவும் ஆக்கப்பட்டு வெளியிடப்படுகின்றன. இந் நிறுவனத்தின் வெளியீடுகள் பற்றி தமிழகத்துக்கு வெளியேயுள்ள தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்தல் அவசியமானதொரு பணியாகும். 'அறிவு ஆராய்ச்சி இயல்' என்னும் இந்நூல் இந்நோக்கத்துடனேயே அறிமுகம் செய்யப்படுகிறது.

அறிவு ஆராய்ச்சி இயல் வரைவிலக்கணம்:

அறிவாராய்ச்சியியல் மெய்யியலின் (Philosophy) ஒரு பகுதி என்பதை முன்னர் குறிப்பிட்டோம். மெய்யியலின் ஒரு முக்கிய பிரிவான அறிவாராய்ச்சியியல் 'அறிவின் தோற்றம் (Origin), இயல்பு (Nature), உண்மை (Truth, Value, Certitude) வரம்புகள் முதலியவற்றை குறித்து எழுகின்ற பிரச்சினைகளை ஆராய்கிறது என இந்நூலாசிரியர் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் வரையறை செய்துள்ளார் (பக்.1). அறிவாராய்ச்சியியலின் பிரச்சினைகளை மேற்கண்டவாறு வரையறை செய்யும் நூலாசிரியர் அடுத்து 'இப்பிரச்சினைகளை இரு கூறாகப் பிரிக்கலாம்; ஒன்று அறிவின் தோற்றத்தைச் சார்ந்தது, மற்றொன்று அறிவின் உண்மையைச் (Truth, Certitude) சார்ந்தது' என்று கூறுகிறார்.

உண்மையான அறிவு:

'உண்மையான அறிவு' என ஒன்று உள்ளதா? அவ்வாறான அறிவின் உரைகல் யாது? போன்ற வினாக்கள் அறிவாராய்ச்சியியலில் அடிப்படையானவை.

'தத்துவக் கோட்பாடுகள் ஒன்றோடொன்று முரண்படும் பொழுது பல்கலைக்கழக முதுகலை வகுப்புகளுக்குப் பல லாண்டுகளாகப் பாடம் சொல்லும் போதெல்லாம் இத்தகைய

நூல்கள் தமிழில் இல்லாத குறையை அடிக்கடி எண்ணுவதுண்டு. அரும்பெருங் கலை நூல்களைத் தமிழ்த் தாய்க்கு அணிகலன்களாக ஆக்கித்தரும் சிறந்த - தேவையான பணியை மேற்கொண்டிருக்கும் அரசாங்கத் தமிழ் வெளியீட்டுத் துறையினர் தமிழ்த் தாயின் முடியணியாக விளங்கும் அறிவைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி இயல் நூல் ஒன்றைத் தமிழில் ஆக்கித் தருமாறு கூறியது என் உள்ளத்து ஆசையை மலர் வித்தது. அவர்களுக்கு என் உளமார்ந்த நன்றி. இவ்வாறு நூலாசிரியர் தமது முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அறிவாராய்ச்சியியல் பற்றிய இந்நூல் மாணாக்கர்களேயன்றி மற்றவர்களும் படித்தறிய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் ஒரு தொடக்க நூலாக அமைக்கப் பெற்றது. இந்திய, மேலைநாட்டுத் தத்துவ ஞானிகள் முறையாகச் செய்து வளர்த்த அறிவாராய்ச்சியியல் ஒரு சுருங்கிய தொகுப்பு என இதைக் கொள்ளலாம். அறிவாராய்ச்சியியல் பற்றி முறையான பயிற்சியற்றவர்களின் சிந்தனைகள் பயனற்ற வழிகளில் செல்வதை உணர்ந்ததாகவும் ஆசிரியர் கூறுகிறார். ஆதலால் தத்துவக் கொள்கைகளைக் கருதுவதற்கு முன்னர் அறிவின் திறனை (Capacity) ஆய்ந்து, எவ்வெப் பொருளை அறிவு உணர இயலும், எவ்வெவற்றை உணர இயலாது (Limits of Knowledge) என்பனவற்றைப் போன்ற அடிப்படைக் கேள்விகளுக்கு விடை காணுதல் வேண்டும் என்ற எண்ணம் தமக்குத் தோன்றிற்று எனவும் கூறுகிறார் (பக் 2).

மேற்கண்டவாறாக நூலின் முதலிரு பக்கங்களும் அறிவாராய்ச்சியியலின் அடிப்படைகளை வாசகர்களுக்கு எளிமையான முறையில் அறிமுகம் செய்கிறது.

ஐரோப்பிய மெய்யியல் வரலாறு:

அடுத்து வரும் இரு பக்கங்களில் (பக் 3 - 4) நூலாசிரியர் ஐரோப்பிய மெய்யியல் வரலாற்றை சாதாரண வாசகர்களுக்கும் புரியும் முறையில் அறிமுகம் செய்கின்றார். 17, 18, 19 ஆகிய நூற்றாண்டுகளின் ஐரோப்பிய மெய்யியல் வரலாற்றை இரு கொள்கைகளின் அல்லது கோட்பாடுகளின் வழிப் புரிந்து கொள்ளுதல் முடியும். இவை

- அனுபவவழிக் கொள்கை (Empiricism)
- அறிவு வழிக் கொள்கை (Rationalism)

என அழைக்கப்படுகின்றன. பதினேழாம் நூற்றாண்டினரான 'லாக்' சிந்தித்த வழியே சென்று அறிவு ஆராய்ச்சியலின் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்த பார்க்லி (Berkeley), ஹியும் (Hume) போன்ற அறிஞர்கள் 'அறிவாராய்ச்சியியலின்' பிரச்சினைகளுள் சிலவற்றை ஆழாகக் கருதியுள்ளனர். 'லாக்கின்' கருத்துகள் ஐரோப்பிய மெய்யியல் கொள்கைகளின் போக்கினை பெரிதும் மாற்றியது.

அனுபவவழிக் கொள்கைக்கு மாற்றான அறிவு ஆராய்ச்சியியல் கருத்துக்களை முன்வைத்த அறிஞர்களான 'டேகார்ட்'

(Descartes), 'ஸ்பினோஸா' (Spinoza), உல்ஃப் (Wolfe), லைப்னிட்ச் (Leibnitz) அறிவு ஆராய்ச்சி இயல் பிரச்சினைகள் பற்றிக் கூறியதோடு அமையாது 'தத்துவப் பிரச்சினைக

ளையே பெரிதும் கருதினர். அவர்களால் அறிவு அளவு இயலைக் (அறிவு ஆராய்ச்சி இயல்) குறித்த பிரச்சினைகள் இடையிடையே கருதப்பெற்றன. (பக்.3).

லாக், பார்க்லி, ஹியும் ஆகிய மூன்று அனுபவ வழிக் கொள்கையினர் அறிவனைத்துக்கும் அடிப்படை அனுபவமே என்று கூறினர். இவர்கள் அனுபவவாதிகள் (Empiricists) எனப் பெயர் பெற்றனர். 'நாம் பெற்றுள்ள அறிவனைத்தும், சிந்தனையின் விளைவே என்ற அடிப்படைக் கருத்தை' வலியுறுத்திய டேகார்ட் வழி வரும் ஸ்பினோஸா, லைப்னிட்ச், உல்ஃப்

ஆகிய நால்வரும் அறிவு வழிக் கொள்கையினர் (Rationalists) ஆவர்.

இம்மானுவல் கான்ட் (Immanuel Kant) என்னும் ஜெர்மானிய மெய்யியலாளர் அனுபவக் கொள்கை, அறிவுக் கொள்கை என்ற இரண்டையும் இணைத்து அறிவு ஆராய்ச்சி இயலில் எழும் சிக்கல்களுக்கு உரிய தீர்வைக் கண்டார் என்றும் நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். மேற்குறித்த மெய்யியலாளர்கள் 7 - 8 பேரினதும் கொள்கைகளையும் கோட்பாடுகளையும் ஆராய்வதாகவே மேலை நாட்டுத் தத்துவ வரலாறு என்னும் பாடத்தின் பரப்பு அமைகிறது. இர. இராமானுஜாசாரி அவர்கள் சுருக்கமாக குறிப்பிட்டுள்ள இத் தத்துவ வரலாற்றை விரித்துக் கூறும் பாடநூல் ஒன்றை கே.எம்.பி. மகாதேவன், பி.என். சண்முகசுந்தரம் என்னும் இரு அறிஞர்கள் தமிழில் எழுதி 1960-களின் முற்பகுதியில் வெளியிட்டனர். அப்பாட நூலை 'புகல் இந்திய விரைவேட் லிமிடட்' என்னும் தமிழ்நாட்டுப் பதிப்பகம் வெளியிட்டிருந்தது. இரு பாகங்களாக வெளிவந்த இந்நூல் மறுமதிப்பைக் கண்டிலது என்றே கருதலாம்.

நேர்க் காட்சி விஞ்ஞானத்தின் தோற்றம்:

அறிவு ஆராய்ச்சி இயல் சிந்தனையாளர்களின் எழுத்துக்களின் பயனாக நேர்காட்சி விஞ்ஞானங்கள் (Positive Sciences) தோன்றின என இர. இராமானுஜாசாரி கூறுகின்றார். அவர் கூற்று வருமாறு: 'உள்ளதை உள்ளவாறு நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்கின்றவாறு அறிகின்ற முறையை விஞ்ஞானம் மேற்கொள்கிறது. இவ்வாறு அறிகின்ற துறைகள் 'பாசிட்டிவ் சயன்ஸ் (Positive Sciences) அல்லது வர்ணனை விஞ்ஞானம் (Descriptive Science) என்று கூறுவர். நூலாசிரியர் 'பாசிட்டிவ் சயன்ஸ்' எனக் குறிப்பிடுவன இயற்கை விஞ்ஞானங்களையே ஆகும். மெய்யியலாளர்களின் அறிவு ஆராய்ச்சியியல் சிந்தனைகள் 19-ம் நூற்றாண்டின் விஞ்ஞானிகளுக்கு ஊக்கம் தருவனவாய் அமைந்து, விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்குக் காரணமாயின. அனுபவவாதம் (Empiricism) நேர்காட்சி விஞ்ஞானங்களின் 'நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்கின்ற முறையை' வளர்ப்பதற்குத் துணையாயிற்று.

மதிப்பீட்டு விஞ்ஞானங்கள்:

மெய்யியலின் பகுதியாக அமைகின்ற அளவை இயல், அற இயல், அழகியல் என்பன உள்ளதை உள்ளபடி கூறுவனவற்றில் இருந்து வேறுபட்ட முறையில் அமையும் மதிப்பீட்டு விஞ்ஞானங்கள் (Normative Sciences) என நூலாசிரியர் கூறுகிறார்.

'ஆராயப் பெறும் நிகழ்ச்சிகள் எவ்வாறு எழுகின்றன (How Knowledge Originates and Develops) என்ற விசாரியாது, அவை உண்மைக்கு உரியனவாக விளங்குதல் வேண்டுமெனின் அந் நிகழ்ச்சிகள் எவ்வாறு அமைதல் வேண்டும் என்று ஆராய்வது தத்துவத்துறையின் முறையாகும். எனவே அளவை இயல் (Logic), அறஇயல் (Ethics) அழகு இயல் (Aesthetics) ஆகிய துறைகளை மதிப்பீட்டுத் துறைகள் (Normative Sciences) என்பர். இவை குறிப்பிட்டதொரு மதிப்பினை (Norm) எவ்வாறு பெறுவது? என்பதைச் சிறப்பாக ஆராயும் தன்மையுடையன.

நூலின் 'தோற்றுவாய்' என்ற முதற் பகுதியின் 1-6 வரையான பக்கங்களில் நூலாசிரியர் அறிவு ஆராய்ச்சி இயல் பற்றிக் கூறியனவற்றை மேலே தொகுத்துக் கூறினோம். இந்நூலின் எஞ்சிய பகுதிகளை இவ்வறிமுகக் கட்டுரையில் தொகுத்துக் கூறுதலை விரிவஞ்சித் தவிர்த்துள்ளோம்.

194 பக்கங்களைக் கொண்ட 'அறிவு ஆராய்ச்சி இயல்' நூலின் பொருளடக்கம் 4 பகுதிகளாக (அத்தியாயங்கள்) பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை பின்வருமாறு:

- தோற்றுவாய் 1 - 84 பக்கங்கள்.
- உள்பொருட் கொள்கைகள் (Theories of Reality) 85 - 120 பக்கங்கள்.
- அறிவு அளவையியல் கொள்கைகளும் உள்பொருட் கொள்கைகளும் ஆகிய இவற்றிடையே நிலவும் உறவு 121 - 135 பக்கங்கள்.
- உண்மை, பிழை பற்றிய கொள்கைகள் (Theories of Truth and Error) 136 - 162 பக்கங்கள்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழக பீ.ஏ. பரீட்சை வினாக்கள் (மாதிரி வினாக்கள்) 32 தரப்பட்டுள்ளன. இவ்வினாக்களுக்கு விடை தேடும் முறையில் நூலை மீளமீள வாசித்தல், மாணவர்களுக்கு மட்டுமல்லாது பொது வாசகர்களுக்கும் பயனுள்ள வாசிப்பு அனுபவத்தை வழங்குவது. கலைச் சொற்கள் (தமிழ்-ஆங்கிலம்) பொருள் அகராதி ஆகிய பயனுள்ள பின் இணைப்புகள் இந்நூலின் சிறப்புக் கூறுகளாகும்.

shanmugalingam@thaiveedu.com

தாய்வீடு இதழ் பற்றிய விமர்சனங்களை எதிர்பார்க்கின்றோம்.
விமர்சனங்கள் எம்மை ஓர் ஆரோக்கியமான பாதையில் இட்டுச்செல்லும்.

E-mail: info@thaiveedu.com

Fax: 1-416-849-0594

Tel: 1-416-857-6406

பாரதியின் மூன்று கடிதங்கள்

- பொ. திராவிடமணி

பாரதி என்றவுடன் நினைவுக்கு வருவது நிமிர்ந்த நன்னடை, நேர்கொண்ட பார்வை, நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத ஞானச்செருக்கு இவைதான். பாரதி மகாகவிஞன் மட்டுமல்ல மகா கலைஞன் இயற்கையில் ஈடுபாடு கொண்டவன். எதன் பொருட்டும் எதற்காகவும் தலைவணங்கக் கூடாது என்று அறிவுறுத்தியவன்.

ஐந்தில் வளையாதது 50-திலும் வளையாது என்பதை நன்கு உணர்ந்த பாரதி பிஞ்சிலேயே வீரத்தை ஊட்டி வளர்க்க நினைத்தான். இளம் சிறார்களுக்குக் குறிப்பாகப் பெண் குழந்தைகளுக்காக அவன் பாடிய பாப்பா பாட்டில்

**‘பாதகஞ் செய்பவரைக் கண்டால் நாம்
பயங்கொள்ள லாகாது பாப்பா
மோதி மிதித்துவிடு பாப்பா அவர்
முகத்தில் உமிழ்ந்துவிடு பாப்பா’**
என்று பாடினான்.

‘இந்தப் பாடல் குறித்துப் பாரதியின் மகள் குறிப்பிடுகையில் ‘இப்பாடலை என் தந்தை எனக்காக நான் செய்ய வேண்டிய தற்கெல்லாம் அட்டவணையாகப் பாடிக் கொடுத்தார்’ (சி. சேதுராமன், பாரதியும் பட்டுக்கோட்டையாரும், திண்ணை இணைய வார இதழ் 2022) என்று கூறியுள்ளார்.

இப்பாடலைப் பாரதி தன் மகளுக்காகப் பாடியிருந்தாலும் எல்லோருக்குமான பாடலாகத்தான் விளங்குகிறது. தமிழ் றிந்த பிள்ளைகள் இப்பாடலைப் படிக்காமல் தனது இளம் வயதைக் கடந்திருக்க முடியாது என்று சொல்லும் அளவிற்குத் தவிர்க்கமுடியாத பாடலாகப் பெண் குழந்தைகளுக்கு ஊக்கத்தைத் தரும் பாடலாக அது விளங்குகின்றது.

எதன் பொருட்டும் அஞ்சக் கூடாது என்று வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போதெல்லாம் பாரதி அறிவுறுத்திக்கொண்டே இருந்தான்.

**‘உச்சிமீது வாணிடிந்து வீழுகின்ற போதினும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே’**

என்று அவனது பாடலைப் பாடும்பொழுது ஒரு சக்தி பிறப்பதை உணரமுடியும்.

பெண்களுக்கான இலக்கணமாக 19-ம் நூற்றாண்டுவரை சொல்லப்பட்டுவந்த

**‘அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறுத்தல்
நிச்சமும் பெண்பாற்கு உரிய என்ப’**

- தொல் களவு: 8

எனும் நிலையை மாற்றிச் சிந்தித்தவன். அவனது பார்வையில் பெண்ணுக்கான இலக்கணத்தை மிடுக்கோடு

**‘நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்,
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவ தில்லையாம்’**

என்று ‘புதுமைப் பெண்’ எனும் கவிதையில் சொல்லிச் செல்கிறான். ‘ரௌத்திரம் பழகு’, குன்றென நிமிர்ந்து நில்’ என்று புதிய ஆத்திசூடியில் முழங்கியவனை இந்தச் சமூகம் பணிந்து பேச வைத்தது. அவனும் பேசினான் என்றால் நம்பமுடிகிறதா? ஆனால், நம்பித்தான் ஆகவேண்டும்.

பாரதி புதுச்சேரியில் தஞ்சமடைந்திருந்த 1910 முதல் அவன் வறுமையின் கோரப்பிடியில் சிக்கித் தவித்தான். பிரிட்டிஷ் இந்தியாவைப் போலப் புதுச்சேரி பெரும் பணக்காரர்கள் வாழும் பகுதியில்லை. பாரதியின் படைப்புகள் அக்காலக்கட்டத்தில் புதுச்சேரியைத் தாண்டிச் செல்ல முடியவில்லை. அவனது இதழ்களும் முடக்கப்பட்டிருந்த நேரமது. ஆனால் அக்காலத்தில்தான் ‘பாஞ்சாலி சபதம்’, குயில் பாட்டு’, ‘கண்ணன் பாட்டு’ என எண்ணற்ற பாடல்களைப் பாரதி பாடிக் குவித்திருந்தான். அவற்றை நூலாக்கம் செய்ய வேண்டும் எனும் ஆசை அவனிடம் பனையளவு இருந்தது. பணவசதியோ திணையளவு கூட இல்லை.

1915-ல் வறுமை சூழ்ந்திருந்த நிலையில் மகள் சகுந்தலைக்கு உடல் நலமில்லாமல் போகிறது. அத்தகைய சூழலில் தனது நாட்குறிப்பில் பாரதி இப்படி எழுதியுள்ளான் ‘வைத்தியருக்குக் கொடுக்கப் பணமில்லை. குழப்பம், குழப்பம், தீராத குழப்பம், எத்தனை நாட்கள்! எத்தனை மாதங்கள்! எத்தனை வருடங்கள்!’ (சை. பீர்முகமது, நின்பால் அத்தமிழ் கொணர்ந்தேன் கட்டுரை தினமலர் செப்.2015). இதன் மூலம் அவனது தொடர் வறுமைப் போராட்டத்தை நன்கு உணரமுடிகிறது.

இவ்வாறு வறுமை அவனைத் தொடர்ந்துகொண்டே இருந்த காலகட்டத்தில்தான் முதல் உலகப்போர் முடிந்த நிலையில், பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 1918 நவம்பர் மாதம் பாரதி புதுச்சேரியிலிருந்து பிரிட்டிஷ் இந்தியாவிற்குள் நுழைந்தான். அவ்வாறு வந்தபொழுது இந்திய எல்லையான கடலூரில் வைத்து பிரிட்டிசாரால் கைது செய்யப்பட்டுச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டான். 1918 டிசம்பர் கிட்டத்தட்ட இருபது நாட்களுக்குப் பிறகு 'ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு அரசியலில் ஈடுபடுவதில்லை என்ற உறுதிமொழியை அளித்துச் சிறையிலிருந்து பாரதி மீண்டான்' (ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி, எழுக நீ புலவன்! பாரதி பற்றிய கட்டுரைகள், 2017) பொருளாதார நிலை மிகவும் மோசமாக இருந்தது. எட்டையபுர மன்னன் தான் ஊருக்குத் திரும்பியதை அறிந்தால் வரவேற்பான் என்று நம்பிய பாரதிக்கு ஏமாற்றமே மிஞ்சியது. இச்சூழலில் கடையத்தில் தன் மாமனார் வீட்டில் வாழக்கூடிய நெருக்கடியில் இருந்தான். அந்நிலையில் பாரதியின் முத்த மகளான தம்

கம்மாவிற்கு 1919 ஜூன் மாதம் திருமணம் செய்வதாய் உறுதி செய்யப்பட்டிருந்தது.

புதுவையில் இருக்கும்பொழுதே, பாரதியின் மனைவி செல்லம்மாவின் தமக்கை பார்வதி, காசியில் தன் வீட்டில், வளர்ந்து வந்த பாரதியின் முத்த மகள் தங்கத்திற்குத் திருமணம் செய்துவைக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். தன் விருப்பத்தைப் பாரதியிடம் தெரிவித்தார். ஆனால், அதனைப் பாரதி ஏற்கவில்லை. மணமகள் நல்ல பிள்ளை, அரசுப் பணியில் இருக்கிறான். எந்தக் கெட்ட பழக்கமும் இல்லை என்று தம்பி விஸ்வநாதன் மணமகனைப் பற்றிச் சொல்லிச் சொல்லிப் பாரதியின் சம்மதத்தைப் பெற்றார். அந்நிலையில் கடையத்திற்குக் குடிபெயர்ந்ததும் மீண்டும் பாரதி திருமணத்திற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தார். 'தன் மகளுக்குத் தானே செலவு செய்து திருமணம் செய்து வைக்க வேண்டும் என்ற ஆசையும், அப்படிச் செய்வதற்குக் கையிலே காசில்லையே என்ற ஆதங்கமும்

அவர் தயக்கத்திற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்' என்று இலந்தை சு. இராமசாமி குறிப்பிடுகிறார். (மகாகவி பாரதி, 2009)

குழந்தை திருமணத்தில் பாரதிக்கு உடன்பாடில்லை. குழந்தை மணத்தை எதிர்த்துப் பேசியும் எழுதியும் வந்த அவர் தன் மகள் தங்கத்திற்கு அவ்வகை மணத்தைச் செய்ய எப்படிச் சம்மதம் தெரிவிப்பார்? தொடக்கத்தில் மறுப்பு தெரிவித்து வந்த அவர் பிற்பாடு மனநெகிழ்ந்து சம்மதம் தெரிவித்ததற்கான காரணத்தை இலந்தை சு. இராமசாமி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'கடையத்துக்கு வந்திருந்த செல்லம்மாளின் தமக்கை பார்வதி, தங்கத்துக்குக் கல்யாணம் செய்து பார்க்கும் ஆசையை வெளியிட்டாள். பார்வதி மேல் பாரதிக்கு நல்ல மதிப்பும் மரியாதையும் உண்டு. அதற்குக் காரணம் அவள் ஒரு பாடகி. அவரது பாடல்களை அவள் மனப்பாடம் செய்து பாடுவதுண்டு. காசியில் அவளும் பாரதியும் இணைந்து பாடியதும் உண்டு. எனவே அவளுக்கு மறுப்புச் சொல்ல இயலவில்லை என்றாலும் மணதுக்குள் ஓர் உறுத்தல்' (மகாகவி பாரதி 2009) என்கிறார்.

புதுவையில் இருந்தபொழுது ஏராளமான பாடல்களைப் பாரதி எழுதிக் குவித்திருந்தார். பிரிட்டிஷ் இந்தியாவிற்குள் வந்த பாரதி தான் ஏற்கனவே எழுதி வெளிந்திருந்த படைப்புகளை விரும்பிக் கேட்போர் எண்ணிக்கை கூடியிருந்த நிலையில் பதிப்பித்த நூல்கள் கைவசமில்லாததால் மீண்டும் பதிப்பிக்க வேண்டிய சூழல் இருந்தது. இதுவரை நூலாக்கம் பெறாதவற்றையும் நூலாக்கம் செய்து வெளியிட வேண்டும் எனும் பேரவா பாரதிக்கு இருந்தது. நெல்லையப்பருக்கு அவர் எழுதிய கடிதத்தில் பின்வருமாறு தெரிவிக்கிறார்.

'இவ்வருக்கு நான் வந்த மறுநாள் பாப்பா பாட்டு, முரசு, நாட்டுப் பாட்டு, கண்ணன் பாட்டு இவை வேண்டுமென்று பலரிடமிருந்து கடிதங்கள் கிடைத்தன.

என் வசம் மேற்படி புத்தகங்கள் இல்லை. உன்னிடம் மேற்படி புத்தகங்களிருந்தால் அனுப்பக்கூடிய தொகை முழுதும் அனுப்பும்படி பிரார்த்திக்கிறேன்.

'பாஞ்சாலி சபதம்' இரண்டு பாக்களையும் சேர்த்து ஒன்றாக அச்சடிப்பதற்குரிய ஏற்பாடு எதுவரை நடந்திருக்கிறதென்ற விஷயம் தெரியவில்லை.

பாப்பா பாட்டு முதலியன உன்னிடம் இல்லாவிட்டால் உடனே அவற்றை மீண்டும் பிரசுரம் செய்தல் மிகவும் அவசரம்.

இவை முதலிய எல்லா விஷயங்களைப் பற்றி உன்னிடம் நேரே பேச விரும்புகிறேன். இதன் பொருட்டாக இக்கடிதங்கண்டவுடன் இங்கு நீ நேரே புறப்பட்டு வந்து சேரும்படி வேண்டுகிறேன்.

இன்னும் ப்ரசுரம் செய்ய வேண்டிய நூல்கள் என்னிடம் பல இருக்கின்றன. நான் இப்போது பிரிட்டிஷ் இந்தியாவுக்கு வந்து விட்டபடியால் நமது பிரசுரங்களுக்குப் பணம் கொடுக்கக்

கூடிய நண்பர்களும் பலர் இருக்கிறார்கள். உன்னை ஸஹாய புருஷனாகக் கொண்டால் ப்ரசுர கார்யம் தீவிரமாகவும் செம்மையாகவும் நடைபெறுமென்று தோன்றுகிறது.' (ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி, எழுக நீ புலவன்) என்கிறார்.

மேற்கண்ட சூழல்களை நுட்பமாக நோக்கும்பொழுது பிரிட்டிஷ் இந்தியாவுக்குள் வந்த பாரதி பொருளாதார நெருக்கடியால் தன் மனைவியின் தந்தையார் (மாமனார்) இல்லத்தில் தங்கும் நிலையிருந்ததும், அந்நிலையில் தன் மூத்த மகளின் திருமணம் உறுதியாகியிருந்ததும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகப் புதுவையிலிருந்த போது தான் எழுதிய படைப்புகளை நூலாக்கம் செய்து மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும் என்ற பேரவாவும் பாரதியை எட்டையபுரம் மன்னருக்கு பொருளாதார உதவி கேட்டுக் கடிதம் எழுதும் சூழலை உருவாக்கியது எனலாம்.

பாரதியிடம் தான் கவிராஜன் எனும் பெருமிதம் உண்டு அதே நேரத்தில் எட்டையபுரம் மன்னரும் தன் தகுதியை நன்கறிந்தவர் எனவே தான் பாடுவதைப் பெருமிதமாகக் கருதுவார் பொன்னும் பொருளும் பரிசளிப்பார் என்று கருதியே முதல் சீட்டுக்கவியைப் பாரதி எழுதினான்.

'மன்னவனே! தமிழ்நாட்டில் தமிழறிந்த மன்னரினை யென்று மாந்தர் இன்னலுறப் புகன்றவசை நீ மகுடம் புனைந்தபொழு திறந்த தன்றே?

என்று தொடங்கும் பாரதி சொல்கிறான் புவியனைத்தும் போற்றும்படியாக வான்புகழ் படைத்துத் தமிழ் மொழியைப் புகழில் ஏற்றுங் கவியரசர் இல்லை எனும் குறை என்னால் தீர்ந்தது என்கிறான். மேலும், சுவை புதிது, நயம் புதிது, வளம் புதிது, சொற்புதிது, சோதி கொண்ட நவ கவிதை, எந்நாளும் அழியாத மகாகவிதை என்று பிரான்ஸ் நாட்டில் உள்ள புகழ்மிக் கப் புலவர்களும் பிறரும் என் தமிழ்ப் பாடல்களை வியந்து மொழிபெயர்த்துப் போற்றுகின்றனர் என்று குறிப்பிடும் பாரதி மேலும் சொல்கிறான்

'... .. பாறோ ரேத்தும் தராத்பனே, யிளசைவெங்க டேசுரெட்டா நின்பாலத் தமிழ் கொணர்ந்தேன்

வியப்பு மிகு புத்திசையில் வியத்தகுமென் கவிதையினை வேந்தனே நின் நயப்படுஸந் நிதிதனிலே நான்பாட நீ கேட்டு நன்கு போற்றி, ஜயப்பறைகள் சாற்றுவித்துச் சாலுவைகள் பொற்பைகள் ஜதி பல்லக்கு, வயப்பரிவா ரங்கள்முதற் பரிசளித்துப் பல்லாழி வாழ்க நீயே.'

02.05.1919 அன்று எழுதப்பட்ட இச்சீட்டுக் கவி குறித்து ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி குறிப்பிடுகையில்

'மக்கள் சார்ந்த அரசியல் இயக்கக் கவிஞனும் கூடப் புரவலரை நாடுங்கால் ஓலைத்துக்கு என்ற மரபு சார்ந்த கவிதை

வடிவத்தைக் கையாள்வதோடு, ஜயபேறைகள், சாலவைகள், பொற்பைகள், ஜதி, பரிவாரம் என்று காலத்திற்குப் பொருந்தாத பொருள்களைக் கேட்பதைக் காண்கின்றோம். வெளியூர் ஜனங்கள் இவரை 'ஜமீந்தார்' என்பார்கள். கவுண்டபுரத்தில் இவருக்கு 'மகாராஜா' என்றும் பட்டம் என்று 'சின்னச் சங்கரன் கதையிலே கேலி செய்த பாரதி இவ்வோலைத் தூக்கில் 'மன்னவனே' என்று தொடங்குகிறான். இதனை மீறிய புலமைப் பெருமிதம் ஓலைத்தூக்கில் துலக்கமாக வெளிப்படுகின்றது' (ஆ.இரா.வேங்கடாசலபதி, எழுக நீ புலவன்) என்கிறார்.

இவ்வாறு பெருமிதமாகத் தன் முதல் கடிதத்தை எட்டையபுர மன்னருக்கு எழுதிய பாரதி அவரிடமிருந்து எவ்வித பதிலும் வராத நிலையில் அடுத்த நாளே (03.05.1919) மறு கடிதத்தை எழுதுகிறார்.

'பாரிவாழ்ந்த திருந்த சீர்த்திப் பழந்தமிழ் நாட்டின் கண்ணே ஆரிய நீயிந் நாளி லரசுவீற் றிருக்கின்றாயால்: காரியங்க் கருதி நின்னைக் கவிஞர்தாங் காண வேண் டின் நேரிலப்போதே யெய்தி வழிபட நினைகிலாயோ?

விண்ணள வுயர்ந்த கீர்த்தி வெங்கடேசு ரெட்ட மன்னா பண்ணள வுயர்ந்த தென்பண், பாவள வுயர்ந்த தென்பா எண்ணள வுயர்ந்த வெண்ணிலிரும் புகழ்க் கவிஞர் வந்தால் அண்ணலே பரிசு கோடி யளித்திட விரைகிலாயோ?

கல்வியே தொழிலாகக் கொண்டாய் கவிதையே தெய்வமாக அல்லநன் பகலும் போற்றி யதைவழி பட்டு நின்றாய்! சொல்லிலே நிகரில்லாத புலவர்நின் கூழலுற்றால் எல்லினைக் காணப் பாயும் இடம்போல் முற்பட் டாயோ?

- ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி, எழுக நீ புலவன்

மேற்கண்ட சீட்டுக்கவியாகிய கடிதத்தில் வெம்மையும் தன்மையும் கலந்திருக்கும் பாரதியின் மனநிலையை உணரமுடிகிறது.

முதல் வார்த்தையாகப் பாரதி பாரியைச் சுட்டக் காரணம். அவன் கடையெழு வள்ளல்களில் முதல்வானாகத் திகழ்ந்தவன். அவனிருந்த நாட்டில்தான் நீ இருக்கிறாய். அவனிடம் இருந்த ஈகைப் பண்பு உன்னிடம் இல்லை என்பதைச் சுட்டவே... புலவர் வாழ்வு வறுமையுற்றது. ஏதேனும் பொருளாதாரத் தேவை கருதிதானே உன்னைப் போன்ற மன்னரைச் சந்திக்க நினைப்பார்கள் அவர்களை அப்போதே சந்தித்து அவர் குறையைப் போக்க வேண்டும் எனும் எண்ணம் உன்னிடமில்லையா? என்று கேட்பது, எட்டையபுர மன்னின் அறமற்ற பண்பை விளக்குவதாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் உயர்ந்த புகழுக்குரியவன், கல்வியில் சிறந்தவன், கவிதையைப் போற்றுவவன் நீ தன்னிகரற்ற புலவனாக விளங்கும் என்னை நிராகரிக்கலாமா? என்று பணிந்தே வினவுவதைக் காணமுடிகிறது.

கடிதத்திற்கும் எட்டையபுர மன்னரிடம் எந்தப் பதிலும் இல்லை. எதைத் தின்றால் பித்தம் தெளியும் என்பார்களே அதே நிலைதான் பாரதிக்கு பணத்தேவை அவனை மீண்டும் எட்டையபுர மன்னருக்குக் கடிதம் எழுதத் தூண்டுகிறது. மூன்று மதங்களுக்குப் பிறகு மீண்டும் கடிதம் எழுதுகிறான். இம்

முறை வேலையையும் அதற்கான கூலியையும் சேர்த்துக் கேட்கிறான். இம்முறை கடிதம் பல்வேறு பீடிகையோடு உரை நடையில் தொடங்குகிறது.

'ஸ்ரீமான் மஹாராஜ ராஜ பூஜித மஹாராஜ ராஜஸ்ரீ எட்டையபுரம் மஹாராஜா, வெங்கடேசுர எட்டப்ப நாயக்க ஜயனவர்கள் ஸந்நிதானத்துக்கு சி. சுப்பிரமணிய பாரதி அநேக ஆசீர்வாதம்.

முன்பு கவி கேஸரி ஸ்ரீஸ்வாமி தீக்ஷிதரால் எழுதப்பட்ட 'வம்சமணி தீபிகை' என்ற எட்டையபுரத்து ராஜ வம்சத்தின் சரித்திரம் மிகவும் கொச்சையான தமிழ் நடையில் பல விதமான குற்றங்களுடையதாக இருப்பது ஸந்நிதானத்துக்குத் தெரிந்த விஷயமே

அதைத் திருத்தி நல்ல, இனிய, தெளிந்த தமிழ் நடையில் நான் அமைத்துத் தருவேன். அங்ஙனம் செய்தால் அந்நூலை ராஜாங்க பாடசாலைகளில் தமிழ்ப் பாடமாக வைக்க ஏற்பாடு செய்யலாம்..

மேலும், நான் அதை எழுதுகிற மாதிரியை ஒட்டியும் என் பெயரை ஒட்டியும் அந்நூல் தமிழ் நாட்டில் வசன காவியத்துக்கோர் இலக்கியமாக எக்காலத்திலும் நின்று நிலவும்படி செய்யப்படும்.

...இக்காரியத்தில் இவ்விடத்து ராஜ குடும்பத்துக்கு அழியாத கீர்த்தியும் தமிழ் மொழிக்கொரு மேன்மையும் பொருந்திய சரித்திர நூலும் சமையும்'

என்று எழுதிப் பின்குறிப்பாக 'கைம்மாறு விஷயம் சந்நிதானத்தின் உத்தரவுப்படி' என்று முடித்திருந்தான் (ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி, எழுக நீ புலவன்)

இவ்வாறு பணிந்து எழுதிய கவிஞனின் கடிதத்திற்கும் எட்டையபுர மன்னரிடமிருந்து எவ்வித மறுமொழியும் கிடைக்கவில்லை. பாரதியை ஆதரித்தால் தனக்கும், தன் அரசுக்கும் பிரிட்டிஷாரின் பகை வரும் என்றெண்ணி எட்டையபுர மன்னன் வாய் திறக்கவில்லை என்று சிலர் கூறினாலும் இது தமிழுக்கும் தமிழ்ப் புலவனுக்கும் ஏற்பட்ட பேரவலமாகும். எத்தனையோ தேவைகளுக்காகப் பாரதிக்குப் பொருள் (பணம்) தேவையாய் இருந்தது. எல்லாவற்றிலும் முதன்மையானதாக அவன் கருதியது ஆங்கில நூல்களுக்கு நிகராகத் தமது படைப்புகளை நூலாக்கம் செய்ய வேண்டும் என்பதைத்தான். அதற்காக எட்டையபுர மன்னரிடம் மட்டுமல்லாது வேறு பலரிடமும் உதவி கேட்டுக் கடிதம் எழுதினான் பாரதி. பலரிடமிருந்து மௌனமே மறுமொழியாய்க் கிடைத்த போதிலும் 'கேட்டிலும் துணிந்து நில' என்பதற்கேற்ப இறுதிவரை தோல்விபிற கலங்காமல் இருக்கவே பாரதி முயன்றான்.

thiravidamani.p@thaiivedu.com

பாரதி கண்ட விசுவரூப தரிசனம்

- கிருங்கை சேதுபதி

டகாகவி பாரதியாரின் கவிதைகளைத் தேசியப் பாடல்கள் தெய்வப் பாடல்கள் என்று இருவகைப்படுத்தலாம்.

தேசியமும் தெய்வீகமும் அவருக்கு இரு கண்கள் என்பதால், ஒன்றைப் பாடும் இடத்தில் மற்றொன்றும் இயல்பில் வந்து விடும் என்பது கண்கூடு. ஆனால், அவை மற்றவர்களின் பாடல்களைப் போல இருப்பதில்லை என்பதுதான் சிறப்பு.

தேசத்தைப் பாடினாலும் தெய்வத்தைப் பாடினாலும் அவருக்குள்ளிருந்து வெளிப்படும் சந்தம் அந்தப் பாடல்களில் காத்திரமாக வெளிப்படும்; கேட்போரின், பயில்வோரின் நாடி நரம்புகளில் அந்த உணர்ச்சியை அப்படியே ஏற்றிவிடவல்லதாக அவை அமைந்துவிடும். இயல்பிலேயே கவிதையாற்றல் பாரதிக்குள் நிறைந்திருந்தாலும் அவருக்குள் அத்தகு சந்தத்தை ஏற்றியவர்களாக இருவரைக் குறிப்பிடலாம். அவர்களின் விசுவரூப தரிசனம் பெற்றவர் பாரதி.

முதலாமவர் சகோதரி நிவேதிதாதேவி:

'ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு விசுவரூபம் காட்டி ஆத்து மநிலை விளக்கியதொப்ப, எனக்குப் பாரததேவியின் சம்பூர்ண ரூபத்தைக் காட்டி, ஸ்வதேச பக்தியுபதேசம் புரிந்தருளிய குருவின் சரண மலர்களில் இச்சிறு நூலை, சமர்ப்பிக்கின்றேன்' என்று தனது 'ஸ்வதேச கீதங்கள்' (முதல் பாகம்-1908) நூலை, இவருக்குக் காணிக்கையாக்குவதன் மூலம், இந்தத் தரிசனச் செய்தியைப் புலப்படுத்தி விடுகிறார், பாரதி. அதன்பிறகு பிறந்த அனைத்துத் தேசியப் பாடல்களிலும் பாரததேவியின் அருளுணர்வு பிரவாகிப்பதை அனுபவிக்க இயலும்.

அதேபோல், பாரதியாரின் பக்திப் பாடல்களையும் நாம் தனித்துக் காணலாம்.

எட்டயபுரத்துச் சமஸ்தானத்தில் புலவர்களுடன் இணைந்திருந்த காலத்தில், பாரதி பாடிய பக்திப் பாடல்கள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. கிடைத்த ஓரிரு பாடல்களிலும், இலக்கிய வடிவமும் யாப்பு வகைமையும் தான் முக்கியம் வாய்ந்ததாகத் தெரிகிறதேயன்றி, பக்திச்சுவை மிகக் காணோம். இதழியல் பணியேற்றுச் சென்னை வந்த பிறகு, அவர் வசமிருந்து பிறந்தவை தேசியப் பாடல்களே.

ஆங்கிலேய அரசின் அடக்குமுறைக் காலத்தில் நண்பர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, பாரதி புதுவைக்கு வந்த காலத்தில்கூட, அவ்வளவாகப் பக்திப் பனுவல்கள் புனைந்தாரல்லர். ஸ்ரீஅரவிந்தருடனான தொடர்பில், வேத, உபநிடத ஆய்வுகளில் முழுகிய காலத்தில் எழுதப்பட்ட பாடல்களில் தத்துவக் கருத்துகள் மிளிர்வதைப் பார்க்கலாம். பத்திரிகை இயக்கப் பணிகள் முற்றாக ஓடுக்கப்பட்ட பிறகு, அவருள் கணன்ற கவிதை நெருப்பு, அவரிடமிருந்து பாஞ்சாலி சபதத்தைப் பாட வைத்தது; குயிற்பாட்டை எழுத வைத்தது; ஆழ்வார் பாசுரங்களை ஆழ்ந்து பயின்றதன் புலப்பாடாய்ப் புதிய தொரு கோணத்தில் கண்ணன் பாட்டு, பிறந்தது.

இந்தக் காலக்கட்டத்தில்தான், பாரதிக்குச் சில சித்தர்களின் தொடர்பும் கிட்டுகிறது. குறிப்பாக, குள்ளச்சாமி குருநாதராக வாய்க்கிறார். அவரோடு பழகி, சில சித்த நெறிகளைக் கடைப்பிடித்த பின்னர், பிறவிப் பெருநோக்கு, அவருக்குத் தெளிவுபட ஆரம்பித்துவிடுகிறது. கவலைக் குழியில் வீழ்ந்து துயருறும் மனத்தை மீட்டெடுக்கிறார். சக்திதாசனாகத் தன்னை உணர்ந்த பாரதி, அனைத்துத் தெய்வங்களையும் ஏற்றுப் போற்றுகிறார். ஏற்கனவே, சமய ஒருமைப்பாடு சார்ந்த பாடல்கள் தமிழில் இருந்தாலும், பாரதியின் பாடல்கள் அந்த வகைமையில் அடங்காது, பொதுமை நிலையிலும் புதுமை நிலையிலும் விளங்குவதற்குக் காரணம், குள்ளச்சாமியிடம் அவர் பெற்ற விசுவரூப தரிசனமும் ஒன்றாக இருக்கலாம்.

அதனைத் தனது சும்மா என்னும் தலைப்பிலான நடைச் சித்திரத்தில் அல்லது கதையொன்றில் பாரதி பதிவிட்டிருக்கிறார்.

அதில், காளிதாசனாகிய, தன்னைக் கதைசொல்லியாகவும், வழக்கம்போல் வருகிற வேணுமுதலியைத் துணைப் பாத்திரமாகவும் ஆக்கிக் கதை சொல்லும் பாரதி, குள்ளச்சாமியை கதாநாயகன் ஆக்குகிறார். நிறைவில், கதைசொல்பவரின் பத்தினி கூறுவதாக வரும் செய்தியில் ஒரு நுட்பத்தையும் புரிய வைக்கிறார்.

இதற்கு முன்னரே, பாரதி, குள்ளச்சாமி குறித்துக் கூறியதையும் பின்வருமாறு நினைவுபடுத்திவிட்டு, அவர் பற்றிய சித்திரத்தை மேலும் விரிக்கிறார்:

'இந்தக் குள்ளச் சாமியாரைப் பற்றி முன்னொருமுறை எழுதியிருப்பது ஞாபகமிருக்கலாம். இவர் கலியுக ஜடபரதர், மகா-

ஞானி, சர்வஜீவ தயாபரன். ராஜயோகத்தால் முச்சைக் கட்டி ஆளுகிற மகான். இவர் பார்ப்பதற்குப் பிச்சைக்காரன் போலே கந்தையை உடுத்திக்கொண்டு தெருக்களில் உலா வுவார். இவருடைய மகிமை ஸ்திரீகளுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் மாத்திரம் எப்படியோ தெரிந்திருக்கிறது. தெருவில் இவர் நடந்து செல்லுகையில் ஸ்திரீகள் பார்த்து இவரைக் கையெடுத்துக் கும்பிடுவார்கள்.

குழந்தைகளெல்லாம் இவரைக் கண்டவுடன் தாயை நோக்கி ஓடுவது போலே ஓடி இவருடைய முழங்காலை மோர்ந்து பார்க்கும். இவர் பேதை சிரிப்புச் சிரித்துக் குழந்தைகளை உச்சி மோர்ந்து பார்ப்பார். ஆனால் சாமானிய ஜனங்களுக்கு அவருடைய உண்மையான மகிமை தெரிய மாட்டாது.

இந்தப் பீடிகைதான், இக்கதைக்குப் பிரதானமான தளம். இதற்கு முன்பும் பின்பும் சொல்லும் செய்திகள், இந்தக் கதை நிகழ்போகும் இடத்தின் உயரத்தையும் தனிமை நிலையிணையும்தான்.

அதாவது, கதை நிகழும் இடம், பாரதி புதுவையில் வாழ்ந்த இல்லத்தின் முன்றாம் மாடி. இதனை மெத்தை என்பது புதுச் சேரி வழக்கு. மார்கழி மாதத்து மாலைப் பொழுதில், அந்திச் சூரியவொளியில் குளிர் காய்வதற்காக, இந்த மெத்தைக்குப் போய் பாரதி தனித்திருக்கிறார். அப்போது அவரைக் காண, குள்ளச்சாமியும் வேணு முதலியும் வருகிறார்கள். அவர்களைக் காண இறங்கி வர முயன்ற பாரதியை, 'நீ அங்கேயே இரு. நாங்கள் வருகிறோம்' என்று குள்ளச்சாமி கூறுகிறார்.

இந்த இடத்தில்தான் குள்ளச்சாமியின் மகிமையை முன் சொன்னவாறு விபரிக்கிறார் பாரதி. பின்னர் ஏணியில்லாத அப்பகுதிக்குக் குள்ளச்சாமியானவர், 'கண்முடித் திறக்கு முன்னாகவே கைச்சுவர் மேல் ஒரு பாய்ச்சல் பாய்ந்து அங்கிருந்து மேல் மெத்தைக்கு இரண்டாம் பாய்ச்சலில் வந்து விட்டார். இவரைப் பார்த்து இவர் போலே தானும் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணங் கொண்டவனாய் வேணு முதலி ஜாக்கிரதையாக ஏறாமல் தானும் பாய்ந்தான். கைப்பிடிச் சுவர்மேல் சரியாகப் பாய்ந்து விட்டான். அங்கிருந்து மேல்மெத்தைக்குப் பாய்கையில் எப்படியோ இடறித் தொப்பென்று கீழே விழுந்தான். இடுப்பிலேயும் முழங்காலிலேயும் பலமான அடி; ஊமைக் காயம். என் போன்றவர்களுக்கு அப்படி அடிபட்டால் எட்டு நாள் எழுந்திருக்க முடியாது. ஆனால் வேணுமுதலி நல்ல தடியன். 'கொட்டாப்புளி ஆசாமி.' ஆதலால் சில நிமிடங்களுக்குள்ளே ஒருவாறு நோவைப் பொறுத்துக் கொண்டு மறுபடி ஏறத் தொடங்கினான்.

குள்ளச் சாமியார் அப்போது என்னை நோக்கி, 'நாமும் கீழே இறங்கிப் போகலாம்' என்று சொன்னார். சரியென்று நாங்கள் வேணுமுதலியை ஏற வேண்டாமென்று தடுத்து விட்டுக் கீழே இறங்கி வந்தோம்.

இரண்டாங் கட்டு வெளி முற்றத்திலேயே மூன்று நாற்காலிகள் கொண்டு போட்டு உட்கார்ந்து கொண்டோம்.

அப்போது வேணுமுதலி என்னை நோக்கி 'அங்கே தனியாக அனுமாரைப் போலே போய்த் தொத்திக் கொண்டு என்ன செய்தீர்?' என்று கேட்டான்.

'சும்மாதான் இருந்தேன்' என்றேன்.

இதுதான் இந்தக் கதைக்கான திறவுகோல். இந்தச் சும்மா என்ற சொல்லைப் பிடித்துக் கொண்டு வேணுமுதலி பேசத் தொடங்குவதில் இக்கதை சூடு பிடிக்கத் தொடங்கிவிடுகிறது.

'சும்மாதான் இருந்தேன்' என்றேன்.

வந்து விட்டதையா வேணு முதலிக்குப் பெரிய கோபம். பெரிய கூச்சல் தொடங்கி விட்டான்.

'சும்மா, சும்மா, சும்மா, சும்மா இருந்து சும்மா இருந்து தான் ஹிந்து தேசம் பாழாய்க் குட்டி சுவராய்ப் போய் விட்டதே? இன்னம் என்ன சும்மா? எவனைப் பார்த்தாலும் இந்த நாட்டில் சும்மாதான் இருக்கிறான். லக்ஷலக்ஷ லக்ஷமாகப் பரதேசி, பண்டாரம், சந்நியாசி, சாமியார் என்று கூட்டம் கூட்டமாகச் சோம்பேறிப் பயல்கள். கஞ்சா அடிக்கிறதும், பிச்சை வாங்கித் தின்கிறதும், சும்மா உலாவுகிறதும் தான் அந்தப் பயல்களுக்கு வேலை. இரண்டு வேளை ஆகாரம் ஒரு வனுக்கு இருந்தால், அவன் தொழில் செய்யும் வழக்கம் இந்த தேசத்திலே கிடையாது. ஜமீந்தார், மிட்டாதார், பண்ணையார், மிராசுதார், இனாம்தார், ஜாகீர்தார், மடாதிபதிகள், ராஜாக்கள் எல்லாருக்கும் சும்மா இருப்பதுதான் வேலை. சோம்பேறிப் பயல்களுடைய தேசம்' என்று பலவிதமாக வேணுமுதலி ஜமாய்க்கிற சமயத்தில் குள்ளச்சாமி மேற்கு முகமாகச் சூரியனை நோக்கித் திரும்பிக் கொண்டு,

**'சும்மா இருப்பதுவே சுட்டற்ற பூரணம்
என் நெம்மால் அறிதற்கெளிதோ பராபரமே'**
என்ற தாயுமானவர் கண்ணியைப் பாடினார்.

வேணுமுதலி அவரை நோக்கி, 'சாமியாரே, நீர் ஏதோ ராஜயோகி என்று காளிதாஸர் சொல்லக் கேள்விப்பட்டேன். உம்முடன் நான் பேசவில்லை. காளிதாசரிடம் நான் சொல்லுகிறேன். நீர் சந்நியாசியென்று சொல்லி ஜன்மத்தையே மரத்தின் ஜன்மம் போலே யாதொரு பயனுமில்லாமல் வீணாகச் செலவிடும் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். மரமாவது பிறருக்குப் பழங்கள் கொடுக்கும், இலை கொடுக்கும், விறகு கொடுக்கும். உங்களை மரத்துக்கொப்பாகச் சொல்லியது பிழை. உங்களாலே பிறருக்கு நஷ்டம்; மரத்தால் பிறருக்கு எத்தனையோ லாபம்' என்றான். இங்ஙனம் வேணுமுதலி சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போதே குள்ளச் சாமியார்;

**சும்மா இருக்கச் சுகம் சுகமென்று சுருதியெல்லாம்
அம்மா நிரந்தரம் சொல்லவுங் கேட்டு அறிவின்றியே
பெம்மான் மவுனி மொழியையுந் தப்பி என் பேதைமையால்
வெம்மாயக் காட்டில் அலைந்தேன் அந்தோ என் விதிவசமே!**
என்று தாயுமானவருடைய பாட்டொன்றைச் சொன்னார்.

வேணுமுதலிக்குக் கீழே விழுந்த நோவு பொறுக்க முடியவில்லை. அந்தக் கோபம் மனதில் பொங்குகிறது. அத்துடன் சாமியார் சிரித்துச் சிரித்துப் பாட்டு சொல்வதைக் கேட்டு அதிகக் கோபம் பொங்கிவிட்டது. வேணுமுதலி சொல்லுகிறான்:

'ஓய் சாமியாரே, நீர் பழைய காலத்து மனுஷ்யன்; உம்முடன் நான் தர்க்கம் செய்ய விரும்பவில்லை. என்னுடைய சாமர்த்தி

யம் உமக்குத் தெரியாது. நான் பன்னிரண்டு பாஷைகளிலே தேர்ச்சியுடையவன். உமக்குத் தமிழ் மாத்திரம் தெரியும். நான் இந்த யுத்தம் முடிந்தவுடன் அமெரிக்காவுக்கும் ஐரோப்பாவுக்கும் போய் அங்கெல்லாம் இந்து மதத்தை ஸ்தாபனம் செய்யப் போகிறேன். நீர் தெருவிலே பிச்சை வாங்கித் தின்று திண்ணை தூங்குகிற பேர்வழி. உமக்கும் எனக்கும் பேச்சில்லை. தேசத்திற்காகப் பாடுபடுவதாக 'ஹம்பக்' பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற காளிதாசர் - இந்த விதமான சோம்பேறிச் சாமியார்களுடன் கூடிப் பொழுது கழிப்பது எனக்கு மிகுந்த ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கிறது. உங்களிடமிருந்து தான் அவர் இந்த சும்மா இருக்கும் தொழில் கற்றுக் கொண்டார் போலும்!' என்று வேணுமுதலி இலக்கணப் பிரயோகங்களுடன் பேசத் தொடங்கினான்.

மறுபடி சாமியார்:

**'சும்மா இருக்கச் சுகம் உதய மாகுமே
இம்மாயா யோகம் இனி ஏனடா - தம்மறிவின்
சுட்டாலே யாகுமோ சொல்ல வேண்டாம் கர்ம
நிஷ்டா சிறு பிள்ளாய் நீ'**

என்ற தாயுமானவருடைய வெண்பாவைப் பாடினார்.

அப்போது வேணுமுதலி என்னை நோக்கி 'ஏனையா! காளிதாசரே, இந்தச் சாமியார் உமக்கு எத்தனை நாட்பழக்கம்?' என்று கேட்டான்.

நான் ஜவாப் சொல்லாமல் 'சும்மா' இருந்து விட்டேன். அப்பொழுது குள்ளச்சாமியார் சொல்லத் தொடங்கினார்.

என்ன சொன்னார் ?

நிறையச் சொல்லி இருக்கிறார். அதனை அப்படியே எழுத வேண்டும் என்று பாரதியின் எண்ணம். ஆனால், அப்போது இருந்த காகிதப் பஞ்சம் நிறைய எழுதி வெளியிட முடியாத நெருக்கடியைத் தந்தமையால் சுருங்கச் சொல்லப் போவதாகச் சொல்லி, மீண்டும் பின்வருமாறு ஒரு பீடிகை போடுகிறார்:

'அத்துடன் இந்தக் கதையே வெகு நீளம். அது சுருக்கிச்

சொன்னாலும் இரண்டு பாகங்களுக்குள்ளே தான் சொல்ல முடியும். நாலைந்து பாகம் ஆனாலும் ஆகக்கூடும்.

அவ்வளவு நீண்ட கதையை இத்தனை காகிதப் பஞ்சமான காலத்தில் ஏன் சொல்லப் புறப்பட்டீர் என்றாலோ அது போகப் போக ஆச்சரியமான கதை. அற்புதமான கதை! இதைப் போலே கதை நான் இதுவரை எழுதினது கிடையாது. நான் வேறு புஸ்தகங்களிலே படித்ததும் கிடையாது. நீங்கள் கேட்டால் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். எழுந்து கூ கூ கூ என்று கூவி ஆடிப்பாடிக் குதிக்கத் தொடங்குவீர்கள். நான் கேட்காத அற்

புத்ததைக் கேட்டேன். காணத் தகாத அற்புத்ததைக் கண்டேன். ஆதலால் உலகத்திலே இதற்கு முன் எழுதப்பட்ட கதைகள் எல்லாவற்றிலும் அற்புத்ததிலும் அற்புதமான கதையை உங்களுக்குச் சொல்லப் புறப்பட்டேன். ஆனால் இந்த வியாசம் நீண்டு போய்விட்டதே; அடுத்த பாகத்தில் தானே சொல்ல முடியும். நான் வாக்குத் தவற மாட்டேன். இரண்டாம் பாகம் சீக்கிரம் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். கொஞ்சம் பொறுமையுடன் இருங்கள்.’

இந்த இரண்டாம் பாகக் காட்சியில்தான் பாரதிக்கு, குள்ளச்சாமியின் விசுவரூபத் தரிசனம் கிட்டுகிறது. இதற்கு முன், சகோதரி நிவேதிதாதேவியின் விசுவரூப தரிசனத்தைச் சில வரிகளில் சொல்லிய பாரதி, இந்தக் கதையில், குள்ளச்சாமியின் பேருருக் காட்சியினை வெகு விஸ்தாரமாகச் சொல்லி விளக்கிவிடுகிறார். இதில், அறிவியலும் ஆன்மீகமும் கலந்த அற்புத தரிசனம் புலப்படத் தொடங்குகிறது. இனி பாரதி சொல்லிய வண்ணமே, அந்தப் பேருருக் காட்சியைப் பின்புலத்துடன் கண்டு தரிசிக்கலாம்.

இது முந்தையக் கதையின் இரண்டாம் பாகம். அதாவது சும்மா- 2.

‘அப்போது குள்ளச்சாமியார் சொல்லுகிறார்: ‘கேள் தம்பி, நான் சும்மா இருக்கும் கக்ஷியைச் சேர்ந்தவன். நீ சொல்லிய படி சந்நியாசிகள் சும்மா இருந்ததினால் இந்தத் தேசம் கெட்டுப் போகவில்லை. அதர்மம் செய்ததினால் நாடு சீர் கெட்டது. சந்நியாசிகள் மாத்திரம் அதர்மம் செய்யவில்லை. இல்லறத்தார் அதர்மம் தொடங்கியது துறவறத்தாரையும் சூழ்ந்தது. உண்மையான யோகிகள் இன்னும் இந்தத் தேசத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களாலேதான் இந்தத் தேசம் சர்வ நாசமடைந்து போகாமல் இன்னும் தப்பிப் பிழைத்திருக்கிறது. இப்போது பூமண்டலம் குலுங்கிப் பல ராஜ்யங்களும் சரிந்து கொண்டிருக்கையிலே ஹிந்து தேசம் ஊர்த்துவமுகமாக மேன்மை நிலையை நோக்கிச் செல்லுகிறது. தானும் பிழைத்தது. உலகத்தையும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்யலாம் என்ற தைரியம் ஹிந்து தேசத்தின் மனதில் உண்டாயிருக்கிறது. இதற்கு முன் இப்படி எத்தனையோ பிரளயங்களில் இருந்து தப்பிற்று. சில தினங்களுக்கு முன்பு ஜகதீச சந்திரவஸு கல்கத்தாவில் தம்முடைய நவீன சாஸ்திராலயத்தை பிரதிஷ்டை செய்யும்போது என்ன சொன்னார் - வாசித்துப் பார்த்தாயா? ‘பாபிலோனிலும், நீல நதிக்கரையிலும் இருந்த நாகரீகங்கள் செத்து மறுஜென்மமடைந்துவிட்டன. ஹிந்துஸ்தானம் அன்று போலவே இன்றும் உயிரோடிருக்கிறது. ஏனென்றால் எல்லா தர்மங்களிலும் பெரிய தர்மமாகிய ஆத்ம பரித்தியாகம் இந்த தேசத்தில் சாகாதபடி இன்னும் சிலரால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது’ என்று ஜகதீச சந்திர வஸு சொன்னார்.

இங்ஙனம் குள்ளச் சாமியார் சொல்லி வருகையில் வேணு முதலி ‘சாமியாரே! உமக்கு இங்கிலீஷ் தெரியுமா? நீர் பத்திரிகை வேறே வாசிக்கிறீரா? ஜகதீச சந்திரவஸு பேசிய விஷயம் உமக்கெப்படித் தெரிந்தது?’ என்று கேட்டான்.

அப்போது குள்ளச்சாமியார் சொல்லுகிறார்:

‘அநாவசியக் கேள்விகள் கேட்காதே. நான் சொல்வதைக்

கவனி: ஹிந்து தேசத்தினுடைய ஜீவனை யுக யுகாந்தரங்களாக அழியாதபடி பாதுகாத்து வருவோர் அந்த யோகிகளே. கடுமான கலியில் உலகம் தலைகீழாகக் கவிழ்ந்துபோகும் சமயத்தில் கூட ஹிந்துஸ்தானம் அழியாமல் தானும் பிழைத்து மற்றவர்களையும் காக்கக்கூடிய ஜீவசக்தி இந்நாட்டிற்கு இருப்பது அந்த யோகிகளின் தபோபலத்தாலன்றி வேறில்லை.

ஹா, ஹா, ஹா, ஹா! பலவிதமான லேகியங்களைத் தின்று தலைக்கு நூறு, நூற்றைம்பது பெண்டாட்டிகளை வைத்துக் கொண்டு தடுமாறி, நாள் தவறாமல் ஒருவருக்கொருவர் நாய்களைப்போல அடித்துக் கொண்டு, இமயமலைக்கு வடபுறத்திலிருந்து அன்னியர் வந்தவுடனே எல்லாரும் ஈரச் சுவர் போலே இடிந்து விழுந்து ராஜ்யத்தை அன்னியர் வசமாகத் தந்த உங்கள் ராஜாக்களுடைய வலிமையினால் உங்கள் தேசம் பிழைத்திருக்கிறதென்று நினைக்கிறாயா?

போமுது விடிந்தால் எவன் செத்துப் போவான், சபண்டகரணம், பிராமணார்த்த போஜனங்கள் பண்ணலாம் என்று சுற்றிக்கொண்டு, வேத மந்திரங்களைப் பொருள் தெரியாமல் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருந்த உங்கள் பிராமணர்களால் இந்த தேசம் சாகாத வரம் பெற்று வாழ்கிறதென்று நினைக்கிறாயா? உங்கள் வைசியருடைய லோபத் தன்மையால் இந்த நாடு அமரத்தன்மை கொண்டதா? சூத்திரருடைய மெளட்டியத்தாலா? பஞ்சமருடைய நிலைமையாலா? ஏதால் ஹிந்துஸ்தானத்துக்கு அமரத் தன்மை கிடைத்ததென்று நீ நினைக்கிறாய்?.

அடா, வேணுமுதலி, கவனி. நீ யுத்தம் முடிந்த பிறகு அமெரிக்காவுக்கும், ஐரோப்பாவுக்கும் போய் ஹிந்து தர்மத்தை நிலை நாட்டப் போவதாகச் சொல்லுகிறாய். நீ ஹிந்துஸ்தானத்து மகா யோகிகளின் மகிமை தெரியாமல் ஹிந்து மதத்தையெப்படி நிலைநிறுத்தப் போகிறாய், - அதை நினைக்கும்போதே எனக்கு நகைப்புண்டாகிறது..

‘அடா, வேணுமுதலி, கேள். ஹிந்துஸ்தானத்து மகா யோகிகளின் மகிமையால் இந்த தேசம் இன்னும் பிழைத்திருக்கிறது. இனி இந்த மண்ணுலகம் உள்ளவரை பிழைத்திருக்கவும் செய்யும். அடா வேணு முதலி, பார்! பார்! பார்!..’

இங்ஙனம் குள்ளச்சாமி சொன்னவுடன் நானும் வேணு முதலியும் அவரை உற்றுப் பார்த்தோம்..

குள்ளச் சாமி நெடிய சாமி ஆய்விட்டார்..

நாலே முக்கால் அடிபோல் தோன்றிய குள்ளச் சாமியார் ஏழே முக்கால் அடி உயரம் வளர்ந்து விட்டார்..

ஒரு கண்ணைப் பார்த்தால் சூரியனைப்போல் இருந்தது. மற்றொரு கண்ணைப் பார்த்தால் சந்திரனைப் போல் இருந்தது. முகத்தின் வலப்புறம் பார்த்தால் சிவன்போல் இருந்தது. இடப்புறம் பார்த்தால் பார்வதியைப் போலவே இருந்தது. குனிந்தால் பிள்ளையார் போலிருந்தது. நிமிர்ந்து பார்க்கும் போது விஷ்ணுவின் முகத்தைப் போலே தோன்றியது.

அப்போது குள்ளச்சாமி சொல்லுகிறார்:

அடா, வேணுமுதலி, கேள். நான் ஹிந்துஸ்தானத்து யோகிக

ளுக்கெல்லாம் தலைவன். நான் ரிஷிகளுக்குள்ளே முதலாவது ரிஷி. நான் தேவர்களுக்கெல்லாம் அதிபதி. நானே பிரமம், நானே விஷ்ணு, நானே சிவன். நான் ஹிந்துஸ்தானத்தை அழியாமல் காப்பாற்றுவேன். நான் இந்த பூமண்டலத்தில் தர்மத்தை நிலைநிறுத்துவேன்.

நான் கிருதயுகத்தை ஸ்தாபனம் செய்வேன். நானே பரம புருஷன். இதற்குமுன் ஆசாரியர்கள் உங்களிடம் என்ன சொன்னார்கள்? எல்லா உயிரும் ஒன்று. ஆதலால் காக்கை, புழு முதலிய ஜந்துக்களிடம் குரூரமில்லாமல் கருணை பாராட்டுங்கள் என்றனர்.

அடா, வேணுமுதலி, கவனி..

சைவாச்சாரியர் வைஷ்ணவத்தை விலக்கினர். வைஷ்ணவசாரியர் சைவத்தை விலக்கினர்.

நான் ஒன்று செய்வேன்.

காக்கையைக் கண்டால் இரக்கப்படாதே, கும்பிடு. கை கூப்பி நமஸ்காரம் பண்ணு! பூச்சியைக் கும்பிடு! மண்ணையும் காற்றையும் விழுந்து கும்பிடு! என்று நான் சொல்லுகிறேன்.

நான் வேதத்திலே முன் சொன்ன வாக்கை இப்போது அனுபவத்திலே செய்து காட்டப் போகிறேன். புராணங்களையெல்லாம் விழுங்கி ஒன்றாக நாட்டப் போகிறேன். ஹிந்து தர்மத்தைக் கூட்டப் போகிறேன். அடா, வேணு முதலி கேள், மண்ணும் காற்றும், சூரியனும் சந்திரனும், உன்னையும் என்னையும் சூழ்ந்து நிற்கும் உயிர்களும், நீயும் நானும் தெய்வமென்றும் வேதம் சொல்லிற்று. இவைதான் தெய்வம். இதைத் தவிர வேறு தெய்வமில்லை. நம் முன்னே காண்பது நாராயணன். இதை நம்முள்ளே நாட்டி இதை வணங்கி இதன் தொழுகைக் கனியில் முழுகி, அங்கு மாண்டன் தன்னை முழுது மறந்து விடுக.

அப்போது தன்னிடத்து நாராயணன் நிற்பான். இந்த வழியை நான் தழுவிப்படியால் மனுஷ்யத் தன்மை நீங்கி அமரத் தன்மை பெற்றேன். ஆதலால் நான் தேவனாய்விட்டேன். இவைதான் தெய்வம். இதைத் தவிர வேறு தெய்வமில்லை. தேவர்களுக்குள்ளே நான் அதிபதி. என் பெயர் விஷ்ணு; நானே சிவன் மகன் குமாரன். நானே கணபதி, நான் அல்லா, யேஹாவான். நானே பரிசுத்த ஆவி, நானே யேசு கிருஸ்து, நானே கந்தர்வன், நானே அசுரன், நான் புருஷோத்தமன், நானே சமஸ்த ஜீவராசிகளும்.

நானே பஞ்ச பூதம்! அஹம் சத்! நான் கிருதயுகத்தை ஆக்ஞாபிக்கிறேன்! ஆதலால் கிருதயுகம் வருகிறது. எந்த ஜந்துவும், வேறு எந்த ஜந்துவையும் ஹிம்சை பண்ணாமலும் எல்லா ஜந்துக்களும் மற்றெல்லா ஜந்துக்களையும் தேவதா ரூபமாகக் கண்டு வணங்கும்படிக்கும் விதியுண்டானால் அது தான் கிருதயுகம் - அதை நான் செய்வேன்.

அடா வேணுமுதலி! நான் உன் முன்னே நிற்கிறேன், என்னை அறி' என்று குள்ளச்சாமி சொன்னார்.

நான் அத்தனைக்குள்ளே மூர்ச்சை போட்டு விழுந்து விட்டேன்.

சுமார் அரைமணி நேரத்துக்குப் பின்பு எனக்கு மறுபடி பிரக்கிணை ஏற்பட்டது. அப்போது பார்க்கிறேன். வேணுமுதலி என்பக்கத்தில் மூர்ச்சை போட்டுக் கிடக்கிறான். பிறகு அவனுக்குச் சிகிச்சை செய்து நான் எழுப்பினேன்.

குள்ளச் சாமியார் எங்கேயென்று வேணுமுதலி என் பத்தினியிடம் கேட்டான்.

அவள் சொன்னாள்: 'குள்ளச்சாமி இப்படித்தான் கீழே இறங்கி வந்தார். கொஞ்சம் பாயசமும் ஒரு வாழைப் பழமும் கொடுத்தேன். வாங்கித் தின்றார். குழந்தைகளுக்கும் எனக்கும் விபூதி பூசி வாழ்த்திவிட்டுப் போனார். 'நீங்கள் மெத்தையிலே என்ன பேசிக் கொண்டிருந்தீர்கள்?' என்று கேட்டேன். அதற்கு 'இரட்டை பாஷையென்றால் அர்த்தமென்ன? என்பதைப் பற்றி அந்த வேணுமுதலி மடையன், தர்க்கம் பண்ணுகிறான்' என்று சொல்லிச் சிரித்துவிட்டுப் போனார்' என்று சொன்னாள்.

இத்துடன் கதை முடிகிறது. இதில் விசுவரூபம் எடுத்துப் பேசிய குள்ளச்சாமியின் பேச்சு முற்றுமுழுக்க அவரது பேச்சுத்தானா? அல்லது பாரதி அப்பாத்திரத்தின் உள்புகுந்து ஆற்றிய பேருரையா? என்று ஐயங்கொள்ளும்படிக்கு, ஜகதீச சந்திரவஸு பற்றிய செய்தியைக் குள்ளச்சாமி குறிப்பிடுகிறார். வேணுமுதலி அது குறித்து எழுப்பிய ஐயத்திற்கு, 'அநாவசியக் கேள்விகள் கேட்காதே' என்று அதனை அலட்சியப்படுத்துவதன் மூலமாக, இச் செய்தியினை, பாரதியின் மூலமாகக் கேட்டுத் தெரிந்து அதன் சாரத்தை உள்வாங்கிப் பேசுவராக்கக் குள்ளச்சாமி தென்படுகிறார். இந்த இடத்தில் மேற்கத்திய அறிவியல் போக்கும், இந்தியத் தத்துவ மரபின் ஆக்கமும் வாசகர்களுக்குப் புலனாகும்படி குள்ளச்சாமி பேசிச் செல்கிறார்.

இயல்பிலேயே இந்திய ரிஷிகளின் ஞானிகளின் மேதைமையை, தவ ஆற்றலை நுட்பமாகப் புரிந்து கொண்ட பாரதிக்கு, குள்ளச்சாமியின் ஆவேசமான உபதேசமும் அவர் காட்டிய பேருருக் காட்சியும் பல விதங்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன.

தோற்றம் மற்றும் பழக்க வழக்கங்கள் காரணமாக, குள்ளச்சாமி குறித்துச் சரியான புரிதலின்றி, வ.உ.சி. போன்றோர் முன்வைக்கும் குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதில் சொல்வதுபோல, பாரதியின் இந்தச் சித்திரம் அமைந்திருக்கிறது.

மனக் கவலையில் இருந்து வெளிவரும் மார்க்கத்தை, 'சென்ற தினி மீளாது' என்ற உபதேசம் வாயிலாகப் பெற்று, பயன் துய்த்து அதனையே உலகறிய, 'இன்று புதிதாய்ப் பிறந்தோம்' என்று மந்திரமாக்கிப் பாடிய பாரதிக்குள் இந்தப் பேருருக் காட்சி ஆன்மிகத் தளத்தில் புதிய பாதையைக் காட்டியிருக்கிறது. அதன் சிறப்பு வெளிப்பாடுகளாகப் பாரதியின் தெய்வீகப் பாடல்கள், தனித்துவமான ஆக்கங்கள் பல மலர்ந்திருக்கின்றன. அது எவ்வாறு என்பதை மேலும் ஆராயலாம்.

sethupathi@thaiivedu.com

கம்பனின் கருவுலம் திறந்து...

- மாவிலி மைந்தன் சி. சண்முகராஜா

19

சென்ற இதழில் பாலகாண்டத்தின் 21-வது படலமாகிய கடிமணப் படலத்தில் இராமன் சீதை இருவருக்கும் நடை பெற்ற திருமண நிகழ்ச்சிகளைக் கம்பனின் கவிநயம் மிக்க சில கவிதைகள் நமது மனக்கண் முன்னே கொண்டு வந்து நிறுத்தி நம்மைக் களிப்படைய வைத்தன. இந்த இதழில் பால காண்டத்தின் இறுதிப் படலமாகிய பரசுராமப் படலத்தில் வரும் நிகழ்ச்சிகளைக் கூறும் கம்பனின் கவியின்பத்தைச் சில சிறந்த கவிதைகள் மூலம் அனுபவித்துக் களிப்போம்.

இராமன் சீதை இருவரது திருமணமும் முடிவடைந்த பின்னர் தயரதன் தனது மனைவிமார், மக்கள், மருமக்கள், சுற்றம், சேனை ஆகியவற்றுடன் மிதிலை நகரை விட்டுப் புறப்பட்டு அயோத்தியை நோக்கிச் செல்கையில் வலிய வந்து எதிர்த்த பரசுராமனை இராமன் வெற்றி கொண்ட செய்தியைக் கூறும் படலமே பரசுராமப் படலமாகும். சில பிரதிகளில் இது சிலைக் கோட் படலம் என்று அழைக்கப் பெறுகிறது. கோடலியை ஆயுதமாகக் கொண்ட பரசுராமன், அந்தண குலத்தில் ஜம தக்கினி என்னும் முனிவனுக்குப் பிறந்திருந்தாலும் கோபம், தாபம், போர், வெற்றி முதலிய பல முர்க்க குணங்களை உடையவனாக இருந்தான் என்று புராணக் கதை கூறுகிறது.

தயரதன் தனது பரிவாரங்களுடன் அயோத்தி நோக்கிப் புறப் பட்டுச் செல்லும் வழியிலே அபசகுனம் என்று சொல்லப்படுகின்ற சில தீய குறிகள் தென்படவே தனது பயணத்தை இடை நிறுத்திக் கொள்கின்றான்.

**ஏகும்மள வயின்வந்தன வலமும்மயி லிடமும்
காகம்முத லியமுந்திய தடைசெய்வன கண்டான்
நாகம்மனன் இடையிங்குள திடையுறென நடவான்
மாகம்மணி யணிதேரொடு நின்றான்நெறி வந்தான்.**

- கம்ப. பால. 1352

இவ்வாறு அவர்கள் செல்லும் வழியில் மயில் முதலிய சில பறவைகள் நற்குறியாக வலப்பக்கமாக வந்தன. தீய குறியாக காகம் முதலிய சில பறவைகள் இடப்பக்கமாக முற்பட்டுச் சென்று தடைசெய்வனவாகி வருவதைப் பார்த்த யானையைப் போன்ற உடல்வாகு கொண்ட தயரதன் தாம் செல்லும் வழியில் தடையிருக்கின்றதெனக் கருதித் தனது உயர்ந்த தேருடும்

னும் பரிவாரங்களுடனும் தொடர்ந்து செல்லாது நின்றான்.

கருடன், காடை, கமுகு, ஆந்தை, உடும்பு, கீரி, குரங்கு, இவை இடப்பக்கமாக வந்தாலும் நாரை, காக்கை, செம்போத்து, கிளி, கொக்கு, மயில், கோழி, ஓணான், புள்ளிமான், பூனை, புலி, நரி ஆகியன வலப்பக்கமாக வந்தாலும் நன்நிமித்தம் என்பதும் இவை மாறி வலமும் இடமுமானால் தீய நிமித்தமுமாகும் என்பதும் குறி பார்ப்போரது நம்பிக்கையாக இருந்துள்ளது. அந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் தீயகுறியும் நற்குறியும் சேர்ந்து வரும்போது தீயவை நடந்தாலும் அது நன்மையாகவே முடியும் என்பதை தயரதனுக்கு நிமித்திகள் எடுத்துக் கூறுகின்றான்.

ஒரு செயல் செய்யும்போது நிமித்தம் பார்த்தல், விரிச்சி கேட்டல் என்பதாக நற்குறி தீயகுறி பார்ப்பது தமிழர் மரபில் பன்னெடுங்காலமாகவே இருக்கின்றது என்பதற்குத் தொல்காப்பியமும் சங்க இலக்கியங்களும் சான்று பகர்கின்றன. உளவியல் அடிப்படையில் அமைந்திருந்த அந்த மரபு பின்னாளில் ஆரிய மேலாதிக்கத்தால் அதீத வளர்ச்சி பெற்று முட நம்பிக்கையாக மாறிவிட்டதும் உண்மையே. அந்த வகையில் கம்பனிடமும் அந்த சிந்தனை புகுந்துள்ளதை இக்கவிதையில் உள்ளதுபோல் கம்பராமாயணத்தில் வேறு சில இடங்களிலும் காண முடிகிறது.

இவ்வாறு சகுனத்தடையால் தயரதன் தனது பயணத்தை நிறுத்திய வேளை பக்கங்களில் பரவி வீசுகின்ற சடையுடைய வனும், கோடலிப் போர்க் கருவியைக் கொண்டவனும், பொன் மயமான மேரு மலை நடந்து வருவதை ஒப்பவனுமான பரசுராமன் தனது உடலிலிருந்தும், முச்சிலிருந்தும் நெருப்பு உமிழ் இடி முழங்குவதைப் போல அவர்கள் முன்னால் வருவதை எட்டுக் கவிதைகளில் கம்பர் வர்ணிக்கின்றார். அவற்றுள் இரண்டு:

**விண்கீழற வென்றோபடி மேல்கீழற வென்றோ
எண்கீறிய வுயிர் யாவையும் யமன்வாயிட வென்றோ
புண்கீறிய குருதிப்புனல் பொழிகின்றன புரையக்
கண்கீறிய கனலான்முனி வியாதென்றயல் கருத**

- கம்ப. பால. 1356

புண்ணிலிருந்து இரத்தமாகிய செந்நீர் சொரிவதை ஓக்கும்படி கண்களிலிருந்து வெகுளித் தீயை வெளிப்படுத்துகின்ற அவனது கோபத்தினால் ஆகாயம் கீழே வந்து விழவும், பூமி மேலே சென்று சேரவும் என்னும் படியாக விண்ணும் மண்ணும் நிலை மாறவோ, இவ்வுலகத்தில் உள்ள உயிர்கள் யாவற்றையும் காலனின் வாயிலிட்டு அழிக்கவோ என்று கருதும்படியாகப் பரசுராமன் அங்கே தோன்றினான் என வர்ணிக்கின்றார் கம்பர். தலையாய எதுகை, இயைபு எதுகை ஆகியவை அமைந்த இந்தக் கவிதை கம்பரின் சொல்லாட்சியைப் பறைசாற்றும் பல நூறு கவிதைகளில் ஒன்று என்பதைக் குறிப்பிடலாம்.

பொங்கும்படை யிரியக்கிளர் புருவங்கடை நெரிய வெங்கன்பொறி சிதறக்கடி துருமேறென விடையாச் சிங்கம்மென வுயர்தேர்வரு குமரன்னெதிர் சென்றான் அங்கண்ணர சவனும்மிவன் ஆரோவெனு மளவில்

- கம்ப. பால. 1363

மகிழ்ச்சியோடு சென்று கொண்டிருந்த தயரதனது படைகள் அச்சமடையும்படி தன் புருவங்களை நெரித்துக் கொண்டும் பயங்கரமான கண்களிலிருந்த நெருப்புப் பொறி சிதறவும், விரைவாகப் பேரிடி போலப் பெருஞ்சினம் கொண்டவாறு, சிங்கம் போலக் கம்பீரமாக உயர்ந்த தேரின் மீது வருகின்ற இராமனது எதிரிலே போய் நிற்கிறான். அப்பொழுது அழகிய கண்களையுடைய இராமனும் இவன் யாரோ என்று வினவுகின்றான். அவனை அறிந்து கொண்ட தயரதன் அவன் முன்னே வந்து அவனை அமைதிப்படுத்த சினம் சிறிதும் அடங்காத வனாகப் பரசுராமன் இவ்வாறு கூறுகிறான்.

சிவனின் வில்லை முறித்து விட்டேன் என்று செருக்குக் கொள்ளாதே. இங்கே நான் வந்திருப்பது பொன்னணிகள் அணிந்திருக்கின்ற உன்னுடைய தோள் வலிமையைச் சோதித்துப் பார்த்து எனது தோளின் தினவைச் சிறிது தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசையினாலேதான் என்கிறான். இராமனுடன் போர் செய்யவேண்டாம் என்று தயரதன் பலவாறு அவனை இரந்து கேட்கின்றான். இதனைப் பொருட்படுத்தாது பரசுராமன் இரமனை நோக்கிச் செல்கின்றான். நீ ஊனமுடைய ஒரு வில்லை முறித்துவிட்டாய். அதனால் பெருமைப்படாதே. அதன் வரலாற்றைக் கோட்பாயாக! என மேலும் கூறுகிறான். தேவதச்சனாகிய விசுவ கருமனால் இரண்டு விற்கள் அமைக்கப்பட்டன. அந்த விற்களில் ஒன்றைச் சிவனும் மற்றொன்றைத் திருமாலும் கைக்கொண்டார்கள்.

சிவபிரான் அவ்வில்லை எடுத்துக் கொண்டு தக்கன் வேள்வியைத் தகர்த்தார். வேள்வி முடிவில் இரு விற்களுள் எது வலியது என்று தேவர்கள் பிரமனிடம் வினவினார்கள். அதற்கு விடை காணப் பிரமனின் தூண்டுதலால் சிவனுக்கும் திருமாலுக்கும் போர் நடந்தது. அதில் சிவனுடைய வில் சிறிது சேதமடைந்தது. அவர்களிடையே தொடர்ந்து போர் நடவாதவாறு சமரசம் செய்யப்பட்டது. பின்னர் அந்த வில்லைச் சிவன் சனக குலத்தரசனிடம் கொடுத்தான். திருமால் தனது வில்லை எனது பாட்டனாகிய இரிசிகன் என்னும் முனிவனுக்கு ஈந்தான். அந்த வில் இப்பொழுது என்னிடமுள்ளது. அந்த வில்லை நீ முறிப்பாயானால் உன்னுடன் நான் செய்ய எண்ணியுள்ள போரையும் செய்யாது ஒழிவேன்! என்றான்.

உலகெலாம் முனிவற்கீந்தேன் உறுபகை யொடுக்கிப் போந்தேன் அகிலன்மா தவங்கள் செய்தோ ரருவரை யிருந்தேன் ஆண்டைச் சிலையைநீ யிறுத்த வோசை செவியுறச் சீறி வந்தேன் மலைகுவென் வல்லை யாயின் வாங்குதி தனுவையென்றான்.

- கம்ப. பால. 1381

உலகம் முழுவதையும் காசியப மாமுனிவனுக்கு ஈந்தவன் நான். பகைவர்களையெல்லாம் ஒடுங்கிப்போக வைத்தவன். அளவில்லாத பெரிய தவங்களை இயற்றிய வண்ணம் அரிய மகேந்திர மலையிலே தங்கியிருந்தேன். நீ சிவ வில்லை முறித்ததனால் உண்டான பேரொலி அங்கே எனது காதுகளிலே கேட்டதனால் சினம் கொண்டு இங்கே வந்தேன். வலிமையுடையவனானால் நீ இந்த வில்லை வளைத்திடு பார்க்கலாம்! என்று பரசுராமன் தன்னிடமிருந்த வில்லை இராமனிடம் கொடுக்க அவன் அதனை வாங்கி வளைத்து இந்த வில்லுக்கு இலக்காவது யாது? என வினவுவதைக் கம்பர் இவ்வாறு கூறுகிறார்.

பூதலத் தரசை யெல்லாம் பொன்றுவித் தனையென்றாலும் வேதவித் தாய மேலோன் மைந்தநீ விரதம் பூண்டாய் ஆதலிற் கொல்ல லாகா தம்பிது பிழைப்ப தென்றால் யாதிதற் கிலக்க மாவ தியம்புதி விரைவி லென்றான்.

- கம்ப. பால. 1381

பூலோகத்திலுள்ள அரச குலத்தோர் யாவரையும் அழியச் செய்து விட்டாய் என்றாலும், நீ வேதங்களை அறிந்த மேன்மையுடைய ஜமதக்கினி முனிவனது மைந்தன் என்பது மட்டுமல்ல தவ வேடத்தையும் பூண்டுள்ளாய். எனவே உன்னைக் கொல்லுதல் ஆகாது. எனினும் என் கைவில்லில் வைக்கப்பட்ட அம்பு தவறுவதில்லை. ஆதலால் இதற்கு இலக்காவது யாது என விரைவில் சொல்லுவாயாக! என்று இராமன் பரசுராமனிடம் கேட்கிறான். இராமனது வலிமையையும், அவன் திருமாலின் அவதாரம் என்பதையும் அறிந்து கொண்ட பரசுராமன் திருமாலின் வில்லை அவன் கையில் திருப்பி அளித்த மகிழ்ச்சியில் இப்பொழுது எய்யப்படுகின்ற அம்பானது நான் செய்த தவங்கள் யாவற்றையும் அழிக்கட்டும் என்று கூற இராமன் தனது அம்புக்கு பரசுராமனது தவத்தை இலக்காக்கினான். உருவப் பொருளை மட்டுமன்றி அருவப் பொருளையும் அழிக்க வல்லது இராம பாணம் என்பதைக் கம்பர் இவ்வாறு வெளிப்படுத்துவார்.

எல்லோர்க்கும் புகலிடமாகிய தூயகுணமுடையவனே நீ எண்ணிய பொருள் யாவும் இனிமையாக முடியக் கடவன! என இராமனை வாழ்த்தி வணங்கிப் பரசுராமன் அவ்விடத்தை விட்டுச் செல்கிறான். இராமன் தயரதனைச் சென்று தொழுது அவனை மீண்டும் மகிழ்ச்சியிலாழ்த்த அயோத்தியை நோக்கிய அவர்களது பயணம் தொடர்கிறது. இத்துடன் பாலகாண்டம் முற்றுப் பெற்றது. அடுத்த இதழில் கம்பராமாயணத்தின் இரண்டாவது காண்டமாகிய அயோத்தியா காண்டம் தொடரும். அதில் கம்பன் தரும் கவியின்பத்தில் திளைப்போம்.

shanmugarajah@thaiveedu.com

ரகுநாதனின் கைவசமும் கதைகளும்

- சு. வேணுகோபால்

தொ.மு.சி. என்றும், ரகுநாதன் என்றும் அறியப்படுகிற

தொ.மு. சிதம்பர ரகுநாதனுக்கு இந்த 2023 நூற்றாண்டாக அமைகிறது. நூற்றாண்டைக் கடக்கவிருக்கிற அவர் 1939-ல் சிறுகதை ஆசிரியராக அறிமுகமாகி தன் இறுதிக்காலம் வரை (2001) இலக்கியவாதியாகவே வாழ்ந்தார். புதுமைப்பித்தனுக்கும் அவருக்கும் உண்டான சந்திப்பு குரு சிஷ்யன் உறவாக உருவெடுத்தது.

முதல் 15 ஆண்டுகள் சிறுகதைகள், நாவல்கள் எழுதி ஒரு புனைகதை ஆசிரியராக தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொண்டார். முப்பதுகளின் பிற்பகுதிகளிலும் நாற்பதுகளின் முற்பகுதிகளிலும் புதுமைப்பித்தன் இலக்கிய சர்ச்சைகளின் மைய நாயகனாக இருந்தார். புதுக் கவிதைக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக எழுந்த வசனக் கவிதை குறித்தும் தீவிர இலக்கியத்திற்கு எதிரான வெகுஜன இலக்கியம் குறித்தும் தழுவுல் கதைகளைச் சொந்த சரக்கு என்று பாவிப்பவர்கள் குறித்தும், இலக்கியத்தை தங்கள் அதிகார மையங்களில் இழுத்து வைத்திருப்பவர்கள் குறித்தும் சூடான வார்த்தைகளால் விமர்சித்து இலக்கிய களமாடினார். ஆரம்பத்தில் பாரதியைக் கொண்டாடினார். தன்னை விட்டு பாரதியை மகாகவி என்று நிறுவுவதில் ஈடுபட்ட வ.ரா. குழுவினரையும், அவர் மகாகவி அல்ல தேசிய கவிதான் என்று அணி பிரிந்து நின்ற கல்கியையும் ஒருசேர புதுமைப்பித்தன் விமர்சித்தார். அருணாச்சலம் பிள்ளை, டி.கே.சி., ராஜாஜி, போன்ற பெரிய பெரிய தலைகளையெல்லாம் புதுமைப்பித்தன் இலக்கிய விவாதத்தில் எதிர்கொண்டார். உலக இலக்கியம், உலக அரசியல் அறிந்த புதுமைப்பித்தன் என்ற சிறுகதை மன்னனின் இலக்கியச் செயல்பாடுகளை அருகில் இருந்து அறிந்த ரகுநாதன் புதுமைப்பித்தனின் எல்லா வகை எழுத்துக்களிலும் தோய்ந்தார். அவரின் மறைவிற்குப் பின் விமர்சனத்தில் அதிக ஈடுபாடு காட்டினார்.

1948-ல் வெளிவந்த இலக்கிய விமர்சனம் என்ற ரகுநாதனின் நூல், விமர்சனத் துறைக்கு வந்த முதல் நூல். சிறப்பான நூல் என்று அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட நூல். தொ.மு.சி. 1951-ல் எழுதி வெளியிட்ட 'புதுமைப்பித்தன் வரலாறு' என்னும் நூல் புதுமைப்பித்தன் குறித்த மிகச்சிறந்த ஆவணம். இன்னும் சொல்லப்போனால் உயிர்த்தெழும் பெருஞ்சுடர் அது. புதுமைப்பித்தன் மீது அக்காலத்திலிருந்து இக்காலம் வரை புழுதி வாரித் தூற்றுபவருக்குப் பதில் தரும் விதமாக எழுதிய நூல், 'புதுமைப்பித்தன் கதைகள் - சில விமர்சனங்களும் விஷமத்தனங்களும்' இலக்கிய சதிகளைத் தோலுரித்

துக் காட்டிய நூல்.

கவிதை, நாடகம் என்று அவர் எழுதியிருந்தாலும் மெல்ல மெல்ல விமர்சகராகவும் ஆராய்ச்சியாளராகவும் தன்னை ஆட்படுத்திக் கொண்டார். தற்செயலாகவே மிகச்சிறு வயதில் அவரது ஆய்வு நூல்களை படிக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றேன். இந்தக் கட்டுரையில் ரகுநாதனின் கதையுலகம் பற்றி மட்டும் என் பார்வையை முன்வைக்கிறேன். அவரது கதைகளை மூன்று நிலைகளில் சொல்லலாம் என்று தோன்றுகிறது. சில கதைகள் புதிய உலகை காட்டினாலும் கலைநேர்த்தி இல்லாமல் ஏன் சரிகின்றன... சில கதைகள் எவ்விதம் வாசகரிடம் மதிப்பைப் பெறுகின்றன... படைப்பெழுச்சிமிக்க தருணங்களில் கிட்டிய படைப்புகள் எவை என்ற விதத்தில் சொல்ல முயல்கிறேன்.

ரகுநாதன் கதைகளில் நாற்பதுகளின் நடைமுறைத் தகவல்கள், வரலாற்று துணுக்குகள், வரலாற்றுச் செய்திகள், இடம் சார்ந்த செய்திகள் உடாடி வருகின்றன. கதைக்குள் இயல்பாக கூடி வருவதிலே அவருக்கு அது சார்ந்த அக்கறை இருந்திருக்கிறது. ரகுநாதன் தன் கதை உலக களத்தில் கோலோச்சியதைவிட பின்னாளில் ஆய்வுலகில் தனித்து ஆளுமையாக உருவாகியதற்கு இந்த அக்கறைகள் இளம் வயதில் இருந்திருக்கின்றன என்பதற்கு அவரது கதைகள் சான்றுகளாக இருக்கின்றன.

புதுமைப்பித்தனின் நடையும் பார்வையும் இவரை ஆழமாகவே பாதித்திருக்கின்றன. புதுமைப்பித்தனிடம் முழு கதையிலுமே புதுமைப்பித்தன் என்ற சுவாலை கொடிவீசும். அதாவது வரிக்கு வரி புதுமைப்பித்தன் சுடர் விடுவார். அவரது விமர்சனப் பார்வை என்பது சுத்த சுயம்புவானது.

ரகுநாதன் புதுமைப்பித்தனை நேசித்துக் கற்றதினால் அவரின் நடை, பாதிப்பு கதைகளில் அங்கங்கே வெளிப்படுகிறது. அது கூட தணலோடு வெளிப்படாமல் அதன் நிழல் சாயலில் அங்கங்கே வெளிப்படுகின்றன.

'சோல்ஜர்ஸ் போர்க்குள் இவன் நுழையவே முடியவில்லை. அங்குள்ள துவாரபாலகக் கிங்கரர்கள் அவனை அவ்வளவு இலகுவில் அனுமதிக்கவில்லை. அந்தப் பணம் பிடுங்கி பிசாசுகளுக்கு இவன் அழுது தொலைக்க வேண்டியிருந்தது. ஆபீசர் ஐயாவையும் நேரில் அழைத்துப் போய் சிபாரிசு செய்வதாகச் சொல்லி அங்கிருந்த 'நாயக் சாப்' ஐம்பதுக்கு மேல்

கரைத்து விட்டான்.

பணம் கரைந்தது வேலை கிடைக்கவில்லை.

இடையிடையே சாலைக்கரையான் தனக்குரிய கப்பத்தையும் வசூலித்துக் கொண்டிருந்தான்'

'அன்றும் அவன் அப்படித்தான் தன்னுடைய கூட்டாளி ஒருவனுடன் சாலைக்கரையான் சாராயக்கடையில் 'அமுதபானம்' பண்ணி விட்டுத் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தான்.

இவ்விதம் பெயரடைகள், உவமைகள், குறிப்புப்பொருள் தொனிக்கும் சொற்கள் புதுமைப்பித்தனைப் பயின்று பயின்று தன் நடைக்கு வசப்படுத்திக்கொண்டார் என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. சில இடங்களில் புதுமைப்பித்தன் நடையை வேறான சூழலில் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்.

'ராணுவத்திலிருந்து திரும்பி வரும்போது இந்தியாவின் வைஸ்ராய் ஸ்தானம் தனக்கென ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் என்ற சாணக்கியத் தந்திரமோ, உலகை ஆக்கிரமிக்க துணிந்த பாஸில பேயை விரட்டியடிப்பதில் தன் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் தத்தம் செய்ய எண்ணும் இலட்சியக் கனவோ அவனுக்கு கிடையாது. அவன் கண்முன் நின்றது ஒன்றே ஒன்றுதான். அவன் ஒரு சான் வயிறு, 'இலவச உடை, உணவு, இருப்பிட வசதி இத்தனைக்கும் மேலாக சுளை சுளையாய்ப் பதினாறு ரூபாய் சம்பளமும், படியும் என்ற விளம்பரம்தான் அவனை ராணுவத்தில் இழுத்துவிட்ட மந்திரமும் தந்திரமும்' இதை வாசிக்கும்போது புதுமைப்பித்தன் தன் சிறுகதைக்கு பிறர் வைத்த அளவுகோல், தனக்கு நிதி ஒன்றும் திரட்ட வேண்டாம் என்று சொன்ன கவிதை வரியெல்லாம் நினைவிற்கு வராமல் இராது. புதுமைப்பித்தன் நிழல் நன்றாகவே படிந்திருப்பதை பார்க்க முடிகிறது.

புதுமைப்பித்தன் எழுதிய சில கதைக்களங்கள் இவரது கதைகளில் இருந்தாலும் புதுமைப்பித்தன் காட்டிய கோணத்தில் இருந்து விலகி வேறு கோணத்தில் வாழ்வின் சிக்கலை காட்டியிருக்கிறார். 'ஐந்தாம் படை' (நாசக்கார கும்பல்), மாயை (காஞ்சனை), பிழைப்பு (மகா மசானம்), காதல் கதை (கருச் சிதைவு) வென்றிலன் என்ற போதும் (சாப விமோச்சனம்) இதில் பயணிக்க ஏதுவான கதை வழி லெகுவாக கிடைத்து விடுகிறது.

ஒரு சமூகச் சிக்கலை கதையாக எடுத்துக்கொண்டு அதன் வாயிலைத் திறந்து காட்டுகின்ற இடம், அறியாத சிக்கலை அல்லது வேடங்களை காணுவதாக இருக்கின்றன. சிறுகதையின் திறப்பு கட்சிதத் தன்மையோடு இருக்கின்றன.

ரகுநாதன் சொல்ல நினைத்து எழுதிய புதிய விடயங்களைக் கொண்ட கதைகள் சிறுகதையின் ஒருமையையோ, நேர்த்தியையோ, கண்டடைதலையோ கொண்டதாக இல்லாமல் வெறும் சம்பவங்களாக இருக்கின்றன. இரண்டாவதாக தருக் கமில்லாது அதிர்ச்சிக்காக இட்டுக்கட்டி கதையாக தரப்பட்டிருக்கின்றன. பொருத்தப்பாடற்ற இணைப்பு நம்பகத்தன்மையை முற்றாக இழக்கின்றன. (சுருதி பேதம், அசலும் நகலும், ஞானோதயம், மாயை)

ரகுநாதன் சமூக மாற்றத்தின் மீது அக்கறை கொண்டவர். சமூகச் சீர்கேடுகளைத் தட்டிக்கேட்டவர் தம் கதைகளின் இடையிடையே சமூக கேடுகளை உரக்க பேசியிருக்கிறார். நியாயத்திற்கு மாற்றத்திற்கு அழுத்தம் தந்தும் எழுதியிருக்கின்றார். அவை நாற்பதுகளின் பிரச்சினைகளில் காலான்றி நிற்கின்றன. காலத்தின் கோலத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

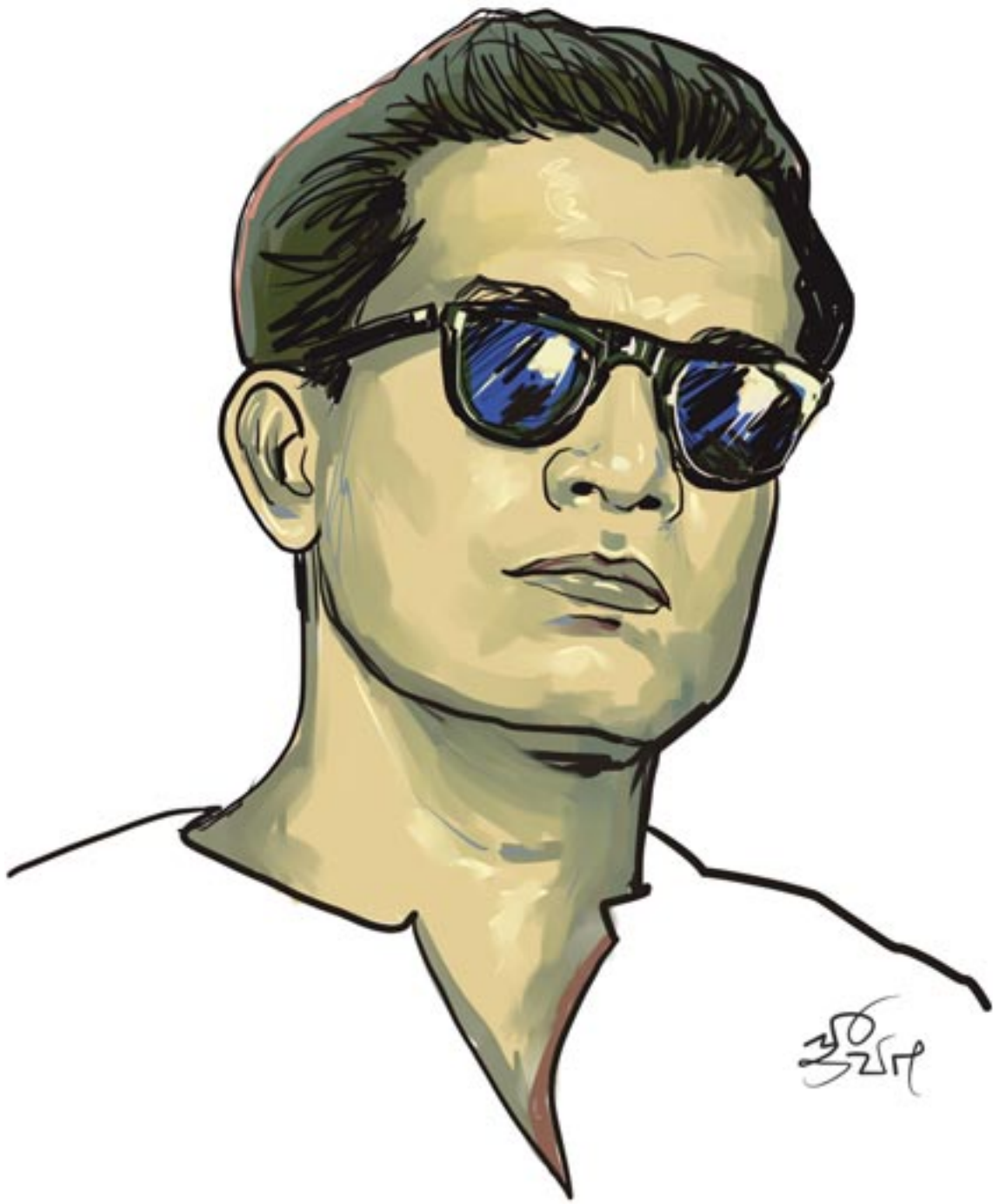
ரகுநாதனை சமூக அக்கறை உள்ள ஒரு இடதுசாரி எழுத்தாளர் என்று நாம் கொண்டாடினாலும் தனி மனிதர்களின் கோளாறுகளை எழுதிய கதைகளில்தான் சிறப்பாக வெளிப்பட்டிருக்கிறார்.

ரகுநாதனுக்கு புதுமைப்பித்தனின் நேர் வாரிசு என்ற மமதை கூட உண்டு. நெருங்கி பழகிய வாசகனுக்கு இருக்கவேண்டிய ஆசைதான். புதுமைப்பித்தனைப் போல விறுவிறுவென்று ஒரு கதையை எழுதி தூக்கி வீசி விட முடியும் என்ற அசட்டுத்தனமான நம்பிக்கைதான் இங்கு பொறி பறக்கும் பார்வையின் தீட்சண்யம் இல்லாமல் வெறும் கதையாக முடிந்து விடுகின்றன. 'ஞானமணிப் பதிப்பகம்' கதையில் புதுமைப்பித்தனும் அவரது சிஷ்யனுமான ரகுநாதனும் ஒருவித சாயலில் வருகின்றனர். இக்கதையில் வரும் புதுமைப்பித்தன், புதுமைப்பித்தன் வரலாற்று நூலில் காட்டிய கனலும் புதுமைப்பித்தனாக இல்லை, சாதாரண தண்ணிதெளித்து அவிந்த புதுமைப்பித்தனாகத்தான் வருகிறார். அந்த கதையும் கூட மூன்றாம் தர நான்காம் தர பழைய பஞ்சாங்க எழுத்தாளர்களின் வேலைக்கு ஆப்பு வைத்து துரத்துவதாகத்தான் இருக்கிறது. ஒரு மனக் கற்பனையை கதையாகப் பண்ணியிருக்கிறார். இரு குழுவின் மோதலுக்கான அடிப்படையான காரணங்கள் வலுவாக எழுந்து நிற்கவில்லை. கதை வழி அவர்களுக்கு ஒரு கொட்டு வைத்து திருப்திப்பட்டுக்கொள்ளும் அளவில்தான் இருக்கிறது.

புதுமைப்பித்தன் பல அமானுச கதைகள் எழுதியிருக்கிறார். 'கட்டில்விட்டு இறங்காத கதை', 'வேதாளம் சொன்ன கதை', 'காஞ்சனை' போன்ற பல கதைகளில் கூடிவந்த கதை தரும் நெருக்கம் இல்லை. ஒரு பேயை காதலி என்று கைபிடித்து இல்லறத்தில் வாழ்ந்து பின் பேயென உணர்ந்து அதிர்ந்து மரணமுறும் 'மாயை' கதையில் ஒரு அதிர்ச்சி தரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அந்த கதையில் பேய்க்குரிய வேறு அம்சங்கள் இல்லை. ஒரு திருப்பம் இருக்கிறது தவிர கதைக்குள் பேயுடன் வாழ்வதாக உணரும் எவ்வித சாத்தியங்களும் இல்லை.

தந்தையைப் போல தனக்கு மேகநோய் வந்துவிடும் என்று மனம் பேதலித்து திருமணம் வேண்டாம் என்று முடிவெடுக்கும் இளைஞனை பற்றிய கதை 'அசலும் நகலும்'. முழுக்க முழுக்க அந்த நோய்குறித்த மனத் தத்தளிப்பு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பேரனுக்கு, தாத்தா திருமணம் செய்ய நினைக்கிறார். தாய் மரணப்படுக்கையில் இருப்பதாக விளம்பரம் செய்வதில் கதை முடிகிறது.

கதையில் அவனுக்கு வெண்குஷ்டம் இல்லை என்று மருத்துவர் சொல்கிறார். தனக்கு வரும் என்று நம்புவது ஒரு நோய் என்கிறார். அவன் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் இது வெண்குஷ்டத்தின் அறிகுறியா என்ற நினைப்பிலேயே உழல்கிறான் என்பது சரி. இதற்கு அப்பால் அவன் வாழ்க்கை பற்றி கண்டடைந்தது என்ன? வாசகன் அறிந்தது என்ன? ஊருக்கு

ஓராண்டாக வரவில்லை என்ற செய்தி அல்லது திருமணத் தைத் தவிர்த்தான் என்பதே முடிவு என்பதெல்லாம் வாழ்வை எதிர்கொண்டதில் வெளிப்பட்ட முரண் அல்ல. இந்தப் பின்னணியில் நின்று வாழ்வின் வினோதங்களை அக்கதை காட்டவில்லை.

கொந்தளித்த காமத்தால் பல பெண்களுடன் சேர்ந்து இளமையிலே குஷ்டரோகம் பெற்று அலைக்கழிக்கும் காமத்திற்கு வாயில் தேடி ஓடுபவனுக்கு கிடைக்கும் நிராகரிப்புகளை சொல்கிறது 'ஞானோதயம்' கதை. இந்த கதையில் கோயில்மணி ஆறுதலைத் தர அழைப்பதாகச் சென்றால் அங்கும் இறையவர்களின் காதல் லீலைகளை, புணர்ச்சியின் வடிவங்களை இறையவர்களின் களியாட்டக் கதைகளை பார்த்து, கேட்டு ஓடுகிறான். வீட்டில் ஒரு பெண் அங்கக் கவர்ச்சியுடன் கட்டிலில் தூங்குவதை பார்க்கிறான். அவள் மேல் பாய்ந்து கலவி கொள்கிறான். கலவியில் அவள் எதிர்ப்பு காட்டவில்லை. அவள் விழித்துப் பார்த்தபோது

தம்பி என்று உணருகிறாள். துரத்தியடிக்கிறாள். மணியோசை கேட்கிறது அவன் கோயிலை நோக்கி ஓடுகிறான். அது முருகன் கோயில். தன் மதி அழிந்து செய்த செயல்களை நினைத்து திருப்புகழ் பாடுகிறான். அவன் அருணகிரி என்று கதை ஒரு திருப்பத்துடன் முடிகிறது.

காமத்தில் இருந்து மீண்டுவிட கோயிலுக்குச் சென்றால் காமத்தை கலவியை நினைவூட்டுவதாகத்தான் கோயில் சிலைகள், சிவலிங்க வடிவங்கள், சரவண பொய்கைகள் இருக்கின்றன என்று விமர்சிக்கிறது. தமக்கை கூட தமக்கையாக தெரிவதில்லை. காமத்திற்கு வடிகாலாக இருப்பது பெண் வடிவம் என்றும் சொல்கிறது. கலவி முடிகின்றவரை ஒத்துழைத்துவிட்டு அதன்பின் தமக்கை தம்பி என்று அறிந்து 'இது என்ன காரியம்' என்பது செயற்கையாகத் தெறிக்கிறது. பின் கோவில் மணியோசை நோக்கி ஓடுகிறான். திருப்புகழ் பாடுகிறான். ஞானம் பிறக்கிறது.

அருணகிரியார் பற்றிய செவிவழி கதைக்கு ஒரு கதை வடிவம் தந்திருக்கிறார். இந்த கதையில் நான்கு இடத்தில் கோவில் மணியின் ஓசை வருகிறது. அது 'பொய்தேவு' நாவலில் வரும் வாழ்க்கையின் தரிசனமாக இல்லை. மணியோசை கேட்டுச் சென்றால் அங்கு சல்லாபத்தைத்தான் காண்கிறான். அதைக் காட்டுவதில் தான் விரும்பியிருக்கிறார். தமக்கையுடன் சல்லாபித்து தெளிந்ததும் மூளையில் மணி ஓசை கேட்டு முருகன் கோயிலுக்கு ஓடுகிறான். இந்த கதையில் கோயில் மணியோசைக்கு அர்த்தம் தருவதாக நினைத்து அர்த்தமற்று குழப்பிய டிக்கிறார். தமக்கையுடன் இணைந்து மீண்டதும் ஞானம் பெற்றதாக காட்டுவது அபத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. அதற்குரிய தர்க்க நியாயங்கள் சரியாக உருவாகவில்லை.

இவனுக்கு ஒரு காலத்தில் காமத்தை வாரி வழங்கிய காஞ்சனா, கமலா, ரத்னா, ரங்கா இவர்கள், இவன் குஷ்டரோகியான பின் கதவைத் திறக்க மறுக்கிறார்கள். இவனுக்கு குஷ்டம் தந்தவர்களே இவர்கள்தான் என்றும் சொல்கிறான். அவர்களின் வழி வந்ததென்றால் முதலில் அவர்களுக்கல்லவா மேகநோய் இருந்திருக்க வேண்டும். எனவே கதை தர்க்கமற்று இட்டுக் கட்டப்படுவது தெரிகிறது. ஒருவேளை இவனால் தமக்கை குஷ்டரோகியாகி தெருவில் கிடப்பதை காண நேர்ந்து ஞானோதயம் பெற்றதாக காட்டியிருந்தால் அது அபாரமான அபத்தரிசனமாக காட்டப்பட்டிருக்கும். அது நிகழவில்லை.

எழுதப்படாத விஷயங்களை எழுத வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தோடு கதைகளாக எழுதியிருக்கிறார் என்றளவில் சரி. அது சிறுகதை கலையாக மாறி இருக்கிறதா என்பதில் கவனமற்ற வராக இருந்திருக்கிறார். கலை என்பது ஒரு புதிய விளைவை காட்டுகிற பார்வையில் பதுங்கியிருக்கிறது என்பேன்.

'சுருதி பேதம்' என்ற கதையும் புதிய களம்தான். சொல்லப்பட்ட விதத்தில் பல குளறுபடி. இந்த கதையில் பின்னணியாக அடர்ந்து எழுந்துவரும் இசைபற்றிய நுட்பங்கள் மிகச் சிறப்பான பகுதி. ஒரு தேர்ந்த நாதஸ்வர கலைஞன் ஒரு கல்யாண கச்சேரிக்கு செல்கிறார். அங்கு ஒரு புத்தம் புதிதான ஒரு இளம் பாடகி வருகிறாள். இருவரும் தங்கள் இசையின் நளின பாவங்களை நாதஸ்வரத்திலும் வாய்ப்பாட்டிலும் காட்டுகின்றனர். நாதஸ்வர கலைஞர் அந்த சிறு பெண்ணிடம் குறும்பு செய்ய நினைத்து நடையை மாற்றி வாசிக்கிறார். மிக நன்றாக பாடிக்கொண்டிருந்த அப்பெண் சடாரென வேறு நடைக்குத் தாவ முடியாமல் திகைத்து பாடுவதை நிறுத்தி விடுகிறாள். அழுதபடி மேற்கொண்டு பாட முடியாமல் சென்று விடுகிறாள். நாதஸ்வர கலைஞர் சிறு பெண்ணை துன்பப்படுத்திவிட்டோமே என்று அவளிடம் மன்னிப்பு கேட்க வீட்டை கண்டுபிடிக்கிறார்.

அந்த பெண்ணுக்கும் நாதஸ்வர கலைஞருக்கும் காதல் உண்டாகிறது. அவள் தேவதாசி குலத்தவள். அவளுடைய அம்மா வடிவாம்பாள் காதலுக்கு ஊட்டமும் உற்சாகமும் தருகிறாள். திருமணத்திற்கு முன்பே அவர்களுக்குள் கலவியும் நடக்கிறது. கர்ப்பமாகிறாள். இப்போது அந்தப் பெண்ணின் தாய் ஒரு குண்டை தூக்கிப் போடுகிறாள். என் மகள் உன் தங்கை, உன் அப்பாவிடமிருந்து நான் பெற்ற பெண். உன் அப்பா

செய்த துரோகத்திற்கு நான் பழி வாங்கினேன் என்கிறாள். அதன் பின் நாதஸ்வர கலைஞன் திகைத்துப் போகிறான். அந்தப் பெண்ணிடம் நெருங்கினால் தங்கை ஞாபகமே வர ஆண்மை அவிந்துபோகிறது. அதன் பின் இரண்டு பெண்களை மணக்கிறார். அவர்களிடம் இணைய நேரும்போது தங்கை உறவு தலையெடுக்க முடியாமல் போகிறது. குழந்தை பாக்கியமே இல்லாமல் போகிறது. இது கதை.

ஒரு தேவதாசியிடம் அப்பாவும் மகனும் உறவு வைத்திருந்தார்கள் என்பது நிகழக்கூடியது தான். தங்கை முறை கொண்டவளுடன் தற்செயலான விதத்தில் உறவு நேர்ந்திருக்கலாம். ஆனால் திட்டமிட்டு அண்ணன் தங்கை உறவு முறை உள்ளவர்களுக்கு ஒரு நெருக்கத்தை ஏற்படுத்தி தாய் பழிவாங்கி விட்டேன் என்பது செயற்கையான பிணைப்பாக இருக்கிறது. ரகுநாதன் அதிர்ச்சி தரவேண்டும் என்பதற்காக இசை சார்ந்த தேவதாசி குடும்பத்தில் வைத்து ஒரு கதை பண்ணுகிறார். ஒன்றிற்கு இரண்டு மனைவிகள். இருவரிடமும் உறவுகொள்ள நினைக்கும்போது தங்கை உறவு தலை தூக்க, இணைய முடியாமல் போகிறது என்றால் ஏன் இரண்டாவதாக ஒரு பெண்ணையும் மணக்க வேண்டும். சரி இரண்டு மனைவிமார்களிடம் உடல் ரீதியான பரிவர்த்தனை இல்லை என்றால் அந்தப் பெண்களின் மன வெளிப்பாடு எப்படி இருக்கும் என்பது தொடர்பாமல் மறைக்கப்படுகிறது. சரி அந்த தேவதாசியின் மகளிடம் எழும் தங்கை உறவு பிரச்சினை எல்லா பெண்களிடமும் எழுகிறது என்பது எந்த அளவு சரி. கதைக்கு வேண்டுமென்றால் எழுத்தாளர் நினைத்த திருப்பங்களுக்கு ஏற்ப சேர்க்கையையும் தடையையும் போடலாம். உடலியற்கைக்கு இந்த வளைப்பு தடுப்பு பொருந்தமா? சிறந்த சங்கீதப் பின்னணி கொண்ட கதை, அதிர்ச்சி வைத்தியம் தருவதாக கட்டமைத்ததில் வாழ்வின் இயல்புத் தன்மை சிதறடிக்கப்பட்டு போலி கதையாக மாறிவிடுகிறது.

'கஷணப்பித்தம்' என்று ஒரு கதை, மனோதத்துவ ஆராய்ச்சிக் கதை. ராகவனுக்கு அழகான மனைவி. இருவருக்கும் சண்டை நிகழும் போதெல்லாம் மனைவி குழந்தையுடன் தாய் வீட்டுக்கு கோபித்துக்கொண்டு சென்று விடுகிறாள். அப்படி சென்ற ஒரு சமயத்தில் வீட்டு வேலைக்கு வந்த ஒரு கருப்புக் கட்டழகியின் மேல் காமம் கொள்கிறார். கட்டுக்கடங்காத உணர்ச்சிப் பிரவாகத்தில் அந்த இளம் கட்டழகியை கட்டியணைத்துத் தழுவுகிறான். அவள் முர்க்கத்துடன் தள்ளிவிட்டு தப்பித்து ஓடிவிடுகிறாள். ராகவன் மனைவிக்கு அந்த கட்டழகி கடிதம் எழுதுகிறாள். அம்மா எனக்கும் என் மச்சானுக்கும் கல்யாணம், ஊருக்கு போகிறேன். நீங்கள் இல்லாமல் ஐயா ரொம்ப கஷ்டப்படுகிறார். புறப்பட்டு போங்கள் குட்டிராசா எப்படி இருக்கு என்று முக்காயியின் கடிதம் கிடைக்க மனைவி வீட்டிற்கு வருகிறாள். அத்தோடு நிறுத்தி இருக்கலாம். ராகவனின் பயத்தை போக்க நடந்ததை முக்காயி வேறு விதமாக சொல்லவில்லை என்ற விளக்கம் ஒரு பக்கம் நீளுகிறது.

ஒருவகையில் கச்சிதமான கதைதான். மனோதத்துவ ஆராய்ச்சி என்ற பெயரில் ராஜ குணம் தலைதூக்கினால் காமம் கிளம்பும். தமோ குணமான குரோத உணர்ச்சி மேலெழும்போது காமத்தை மழுங்கடிக்கும். இந்த இரண்டு குணங்

களை சத்வகுணம் வெற்றி காணும் போது சாந்த உணர்ச்சி ஏற்படும் என்ற குணப் பகுப்பை கையில் வைத்துக்கொண்டு ராகவன் நடத்தைகளில் பிரயோகித்து அங்கங்கே விளக்கங்கள் தந்து கதையை நகர்த்துகிறார். உளவியல் மாந்தர்களின் இயல்பிலிருந்தும் இக்கட்டிலிருந்தும் உருவாகும் கோலங்களை விரிப்பதற்கு பதில் கணித சமன்பாடு போல மாந்தர்களின் நடத்தைகளுக்கு விளக்க உரை தந்து எழுதுவதை புதிய உத்தியாக நினைத்திருக்கிறார். இந்த உத்தி ரொம்பவும் துருத்தலாகவும் கதையின் மேற்பரப்பில் கிடக்கிறது. உத்தி என்பது தெரியாத விதத்தில் கதையியக்கத்தில் மறைந்து இருப்பதுதான் சிறந்த உத்தி.

பல கதைகளில் அறிவு ஜீவிகள் கட்டுரைகளில் பயன்படுத்தும் நடுத்தர வர்க்கம், நிலவுடைமைச் சமூகம், பாசிசத் தன்மை போன்ற சொற்களை படிக்காத எளியவர்களின் வாழ்க்கையை வைத்துச் சொல்லும்போது பயன்படுத்துகிறார். எளிய மக்களிடம் பழக்கத்தில் இல்லாத வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தும் போது கதையின் நெருக்கத்திற்கு அணுகூலமாக இருப்பதில்லை.

'நீயும் நானும்' கதையில் ஒரு தலைமறைவு வாழ்க்கை வாழும் கம்யூனிஸ்ட் தலைவரை காப்பாற்ற தன் கைக்குழந்தையை தரையில் சிதறடித்து காவலரிடம் இருந்து தப்பிக்கச் செய்யும் ஒரு முற்போக்கான தாயை காட்டியவர்தான். இது நடைமுறை சாத்தியமா என்று வாதங்கள் எழுந்த போது பிள்ளைக்கறி கேட்ட சிவனுக்கு பரஞ்சோதி முனிவர் தன் பிள்ளை சீராளை அறுத்து சமைத்து போடவில்லையா என்று ரகுநாதன் விளக்கம் சொல்லி இருக்கிறார். மட்டுமல்லாது தோழர் கே.பாலதண்டாயுதம் அவர்களின் தலைமறைவு வாழ்க்கையில் நடந்த உண்மை சம்பவத்தை ஒட்டி எழுதப்பட்டது என்று விளக்கமும் தரப்பட்டது. நெருக்கடியான சூழலில் எதுவும் நிகழலாம். ஏழு குழந்தைகளைக் கிணற்றில் வீசி கொன்ற நல்லதங்காள் கதை நம்மிடம் இருக்கிறது.

உண்மையில் நீயும் நானும் கதை எழுதப்பட்ட விதத்தில் குறைபாடு உண்டு. ஒரு கம்யூனிஸ்ட் தோழர் கட்சி தடை செய்யப்பட்ட காலத்தில் மறைந்து இயக்க வேலைகள் செய்கிறார். ஒரு வீட்டில் மறைந்திருக்கும்போது அதை துப்பறிந்த காவலர் வந்து வளைக்கும்போது அந்தச் சம்பவத்தை தாய் நிகழ்த்தி தப்பிக்கச் செய்கிறாள். ஒரு தாய் அந்த எல்லைக்கு செல்வதற்கான பல்வேறு நெருக்கடிகளை அவள் கடந்து வந்திருக்க வேண்டும். கசப்பும், வெறுப்பும், துக்கமும், பேரிழப்பும் அவளுக்குள் திரண்டு குழந்தையை சிதறடித்து கொண்டு காத்தாள் என்றால் அவளுக்கு ஒரு வலிமை ஏற்பட்டிருக்கும். நல்லத்தங்களில் வறுமையும், அவமதிப்பும் அதை நிகழ்த்துகிறது. அப்படியான அனுபவம் அந்த தாய்க்குப் பின்னணியாக உருவாகவில்லை. இதை ரகுநாதன் பின்னாளில் ஒத்துக்கொண்டார்.

'ஆளவந்தான்' கதை தானியங்களை பதுக்கி உள்ள மார்க்கெட்டில் விற்று முதலாளிகள் அதிக பணம் சம்பாதித்த காலத்தில் ஏழை எளியவர்கள் பட்ட வறுமைக் கொடுமைகளை, அலைச்சல்களை, அவதிகளைச் சொல்கிற கதை. இக்கதையில் தன் பேரன் கம்யூனிஸ்டுகள் முன்னெடுத்த போராட்டத்தில் சிறுவர்களுடன் இணைந்து 'கள்ளமார்க்கெட் ஒழிக! பதுக்கல்காரனை சிறையில் அடை' என்று கோசமிட்டு

செல்வதும், தாத்தா அரிசியை பதுக்கி வைத்திருப்பதும், எப்படியெல்லாம் கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்று லாபம் பெறமுடியும் என்பதில் மூழ்குவதும், பேரன் ஜூரம் கண்டு இறக்கும் தருவாயில் சிறுவன் 'கள்ள மார்க்கெட்' என்று சொல்ல தாத்தா 'ஒழிக' என்று கோஷம் போடுவதும் அதாவது அவனை காப்பாற்றுவதற்காக உளவியல் நோக்கில் ஏமாற்றுவதுமாக கதை நகர்கிறது. இறுதியில் சிறுவன் இறப்பதை, கள்ள மார்க்கெட் தாத்தாவிற்கு தண்டனை தருவதாக கதை சொல்கிறது. ஒரு வகையில் நேரடியான பிரச்சார கதை. ஆனால், 1947 சுதந்திரம் அடைந்து ஏழு மாதங்களில் இந்திய முதலாளிகள் எப்படி கீழ்த்தரமான வணிகத்தில் ஈடுபட்டார்கள். எளியவர்களின் வாழ்க்கைக்கு எதிராக இருந்தார்கள் என்று சொல்கிறது. சொல்ல வேண்டிய பிரச்சினை சென்டிமென்ட் இல்லாமல் வாழ்வின் நெருக்கடியில் இருந்து சொல்லும்போது அழுத்தமான பாதிப்பை உண்டாக்கும். பதிலாக ஏமாற்றுத்தனத்தை குறுக்கு வழியாகக் கொண்ட சென்டிமென்ட்டை இங்கும் ஒரு குழந்தையை சாகடித்து ஒரு அனுதாபத்தை உண்டாக்குகிறார்.

பணக்காரத் திருடனுக்குத் தரப்படும் தீர்ப்பு, ஏழை திருடனுக்குத் தரப்படும் தீர்ப்பில் நடக்கும் நீதியின் கேலிக்கூத்து இரண்டும் வேறு மாதிரியாக இருக்கின்றன. மழை பொய்த்துப் போன காலத்தில் உண்டான வறுமைக்கு கள்ள மார்க்கெட் ஒரு காரணம் என்று ஒரு சாரார் சொல்ல. முதலாளிமார் மழை இல்லை கொடை நடத்து என்கின்றார். திராவிட கட்சிக்காரர் கடவுளை உடைத்து எறிந்தால் வறுமை போகும் என்கிறார். கள்ள மார்க்கெட்டில் முதலாளி விற்றால் வெள்ளை அரிசி. வெள்ளை மார்க்கெட்டில் கூடைக்காரி விற்றால் பதுக்கல் அரிசி என்று நடத்துகிறது காவல்துறை. ஒரு நீக்ரோ படை வீரனைக் கண்டு கருப்பு வேஷமிட்ட தமிழன் கேலி செய்து குதிக் கிறான். கன்னங் கருத்த ஆங்கிலோ இந்தியப் பெண் அமெரிக்க வெள்ளையனோடு கைகோர்த்து பெருமிதமாக நடக்கிறாள். இப்படி நம்மில் நிலவும் முரண்பாடான விஷயங்களை குட்டி குட்டி கதைகளாக எழுதியிருக்கிறார். துணுக்குப் போல இருக்கின்றன. இக் கதைகள் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதில்லை. பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் இலக்கிய உருவம்தான் கலை. அதற்கு படைப்பாளி தன்னை ஒப்பு கொடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் படைப்பாளியை அது ஏமாற்றும். அப்புறம்தான் வாசகன். பொதுவாக ரகுநாதனின் சிறுகதை பங்களிப்பை இலக்கிய காவலர்கள் நிராகரிக்கிறார்கள், இடதுசாரி பக்கம் அவர் தீவிரமாக நிற்பதால் அவரது சாதனையைச் சொல்ல மறுக்கிறார்கள் என்று ச. தமிழ்ச்செல்வன் கூறுகிறார். பொன்னீலன், தி.சு. நடராசன் போன்ற விமர்சகர்களும் இவ்விதமே குறிப்பிடுகிறார்கள். தமிழ் நவீன இலக்கியக் காவலர் என்று ச. தமிழ்ச்செல்வன் குறிப்பிடப்படுவது க.நா. சுப்பிரமணியனைத்தான். ஆனால் நான் புரட்டிப் பார்த்த தமிழ் இலக்கிய வரலாறு நூல்களில் ரகுநாதன் பெயர் இல்லை. (சிற்பி எழுதிய நூல்களில் மட்டும் ரகுநாதன் பெயர் வருகிறது) தமிழ் இனி 2000 மாநாட்டிற்கு பிறகு தமிழ்ச் சிறுகதை குறித்து எழுதிய பிரபஞ்சன், ராஜ்கௌவதமன், எஸ். ராமகிருஷ்ணன் போன்றோரின் கட்டுரைகளிலும் ரகுநாதன் சிறுகதை பங்களிப்பு பற்றி இல்லை. க.நா.சு. மட்டும் தவிர்த்தார் என்று சொல்வது க.நா.சு. உருவாக்கிய மதிப்பீடு தான் காரணம்.

ரகுநாதன் சிறுவயதிலேயே எழுதத் தொடங்கியவர். 20 வயதிலிருந்து 30 வயதிற்குள் சிறுகதை எழுதியிருக்கிறார். நாவல் எழுதியிருக்கிறார். சிறுகதை எழுதுவதை நிறுத்திவிட்டு இலக்

கிய ஆராய்ச்சி, விமர்சனம் என்று தன் பயணத்தை தொடங்கி விட்டார். சிறுகதை எழுதிய காலம் பத்தாண்டுகள்தான். ஐந்து தொகுதிகளில் 40 கதைகள் வரை எழுதியிருக்கிறார். தொடர்ந்து சிறுகதை எழுதவில்லை. 'நீயும் நானும்' தொகுப்பில் உள்ள கதைகள் சில பின்வந்த மறு பதிப்புகளில் பிரித்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். 'சுதர்மம்' தொகுப்பு தேடியும் கிட்டவில்லை கணக்கிற்கு நான்கு தொகுப்பிற்குள் அவரது கதைகளை அடக்கி உள்ளனர்.

புதுமைப்பித்தனுக்காக எவ்வளவோ செய்திருக்கிறார். அவர் குறித்த இலக்கிய வாழ்வை வரலாறாக எழுதியிருக்கிறார். அவர் கதைகள் மீது விமர்சகர்கள் புழுதிவாரி தூற்றியபோது, அந்த விமர்சனங்களுக்கு விஷமத்தனங்களுக்கு ஆய்வு நோக்கில் பதில்களைப் புத்தகமாகவே தந்திருக்கிறார். புதுமைப்பித்தன் கதைகளை மறுப்பிரசுரம் செய்வதற்குப் பங்காற்றியிருக்கிறார். புதுமைப்பித்தன் தன்னை இலக்கிய வாரிசு என்று சொன்னதில் பெரும் நேசம் கொண்டு அவரது சுக துக்கங்களில் பங்கு கொண்டிருக்கிறார். இதெல்லாம் அவர் செய்த நற்காரியங்கள்தான்.

ரகுநாதனின் 'முதல் இரவு' நாவலில் அதன் பேசுபொருள் காமதம்தான். முறை பிறழ்ந்த காமம். 'கன்னிகா' நாவல் 'திரி-சங்கு சொர்க்கம்' கதையின் விரிவாக்கம். ஆசிரியருக்கும் மாணவனுக்கும் இடையில் உண்டான உறவை பேசும் கதை. நாவலில் மாணவனுக்கு பதில் காதலனின் தம்பி என்று மட்டும் மாற்றி இருக்கிறார். இரண்டு புனைவுகளிலும் டீச்சரின் இன்பச் சல்லாபத்தைத்தான் மையப்படுத்தி பேசுகின்றன. 'புயல்' நாவல் ஒரு காதல் கதை. காதலன், கணவன், மனைவி என்கிற முக்கோணப் பின்னல்தான். நான்கு நாவல்களில் 'பஞ்சம் பசியும்' நாவல் மட்டும் தான் வர்க்கப் போராட்டத்தைச் சொல்லும் நாவல். மார்க்சிய கண்ணோட்டத்தில் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளைப் பேசியது. அவர் எழுதிய கதைகளில் பாதிக்கு மேல் பாலியல் பிரச்சினைகளைத் தொட்டு பேசுவதைதான். அவர் இடது சாரியாக விளங்கியதால் இந்த கதைகளுக்கு மதிப்பளித்து உவப்புடன் பேசுகின்றனர். இது நல்ல அம்சமே. எதிர் முகாமில் இவ்விதமான கதைகள் எழுதப்படும்போது சில விமர்சகர்களுக்கு ஒவ்வாமை வந்துவிடுகிறது. பிற்போக்கான கதைகள் என்றும் சமூக அக்கறையற்ற பிற்போக்குவாதிகளின் கதை என்றும் விமர்சித்துவிட முடிகிறது. ரகுநாதன் இடதுசாரியாக இருந்து இந்த கதைகளை எழுதியிருந்ததால் அவரது துணிச்சலை கொண்டாட முடிகிறது.

ரகுநாதனின் சிறுகதைகளை படிக்கும்போது ஒரு கோணத்தில் அவர் சிறுகதைத் துறையில் ஒரு ஆளுமையாளர் அல்ல என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. சிறப்பான கதைகளை அதிக அளவில் அவர் எழுதிவிடவில்லை. என்றாலும் இரண்டு கதைகளில் அவர் தனித்துத் தெரிகிறார். கல்லங்காட்டில் அபூர்வமாய் கிடைத்த வைர கற்கள் போல இருக்கின்றன. இக் கதைகளில் உண்டான முக்கியமான கலை வெளிப்பாடு பெரும்பாலான கதைகளில் உருவாகி வரவில்லை. தான் எழுதியவை எல்லாம் சிறந்தவை என்று நம்பும் அசட்டுத்தனம் அவரிடம் இருந்திருக்கிறது. எப்படி எழுதினாலும் வாசகன் ஏற்றுக் கொள்வான் என்ற இந்த எண்ணம், சிறுகதையின் உள்ளிழைகளின் ஜீவனை கணக்கில் கொள்ளவில்லை. அவற்றில் நேர்ந்த பொய்யான முடிச்சுகளை கவனிக்கத் தவறிவிட்டார். இது சார்ந்து நிகழ்ந்திருக்கும் படைப்புச் சிக்கலை சில கதை

களில் தொட்டுக்காட்டி இருக்கிறேன்.

எவ்வித ஆர்ப்பாட்டமும் இல்லாமல் உண்மையின் உற்றுக்களை அல்லது பொய்மையின் மர்ம அறைகளைத் திறந்த விதத்தில் சில நல்ல கதைகள் கிடைத்திருக்கின்றன.

மனிதர்களிடம் சாதியப்பற்று, சாதிய வெறுப்பு, தன் கருத்திற்கு மற்றவர் உடன்பட வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு, ஒரு பிளவை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற குறுகுறுப்பு, பலித்தளவு பறித்துவிட வேண்டும் என்ற உள்நோக்கம் போன்ற கீழ்மைகள் எப்படி மெல்லியதாக வெளிப்படுகின்றன என்பதை, ஒரு கோயில் கும்பாபிஷேகத்தை முன்வைத்து எழுதிய 'ஐந்தாம் படை' கதை மனிதர்களின் குரூரங்களைக் காட்டுகிறது.

மனைவிக்கு மற்றவர்களை விட தான் அதிக சுதந்திரம் தந்திருப்பதாக எண்ணும் கணவன் அவளின் பெண் உணர்வுகளை பொருட்படுத்தாமல் மேட்டிமைத் தனத்தோடு இருப்பதை உடைக்கிறது 'மனைவி' கதை. இக் கதையை பெண்ணின் மனதில் படிந்திருக்கும் அடிமைத்தனம் என்றும் விமர்சிக்கலாம். நாற்பதுகள் இல்லாளின் உலகம் அரவணைப்பினால் மகிழ்வது என்பதை புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

பிச்சை எடுப்பவர்கள் தங்கள் பரிதாப குரல்களை உயர்த்தி சிலரின் இரக்கத்தை பெறுகின்றனர். சிலருக்கு அந்த குரல்கள் எரிச்சலைத் தர கண்டுகொள்ளாமல் கடந்து செல்கின்றனர். சிலர் வேண்டா வெறுப்பாக பிச்சை போட்டுச் செல்கின்றனர். பிச்சைக்காரர்கள் தங்கள் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகவோ, காசுக்காகவோ ஒருவரை செத்தவரைப் போல ஆக்கி ஒப்பனை செய்து அவலத்தைக் கூவி ஏமாற்றி பிழைக்கும் நாடகத்தை பிச்சை எடுப்பதில் அடுத்தடுத்து கையாளும் ஏமாற்று உத்திகளை சொல்லும் 'பிழைப்பு' கதை;

வறுமை பாலியல் தொழிலுக்குத் தள்ள, அதன் சுவடுகளை ஏற்றிருக்கும் ஒரு ஏழ்மையான பெண்ணை எட்டணாவிற்கு விலை பேசி அனுபவிக்கும் ஆடவன், எழுந்து செல்லும் போது காலணாவினை விட்டெறிந்து சென்றிருப்பதை சொல்லும் 'இரவில்' கதை... இரண்டும் புதியப் பார்வையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

ஒரு லட்சியத்திற்காக திரும்பவும் சிறைச்சாலைக்கு வரலாம் என்று சொல்ல வரும் 'கூண்டுக்கிளி' கதை ஜெயில் நடைமுறைகள் தரும் சிரமங்களை துல்லியமாக காட்டுகின்றது. லட்சியம் குறித்த கனவு கதாமாந்தனிலிருந்து விரியவில்லை என்றாலும் சுதந்திரத்திற்காக ஜெயில் தண்டனை அனுபவிக்க நேர்வது ஒரு பேரு என்று சொல்கிறது.

ஒரு பொறுப்பில் இருக்கும் போலீஸ் அதிகாரி தன் அதிகாரத்தை பயன்படுத்தி நேர்மையான டிக்கெட் பரிசோதகர் பணியில் இருப்பவனை தூக்கி எறிய முடியும் என்று ஆணவம் கொள்வதையும், அதிகாரத் திமிரையும் அவரது மிரட்டலையும் சொல்லும் 'அபாய அறிவிப்பு' கதை நல்ல கதை. பயணிகளின் சிறுமைகளை சொல்லியபடியும் அறத்தின் பக்கம் நிற்பவனை அதர்மத்தால் தூக்கிவீச முடியும் என்று மோதும் அற்பன் சமூகத்திற்குள் நுழைந்திருக்கும் தீமையின் உருவகமாக அறிவிக்கிற 'அபாய அறிவிப்பு' நுட்பமாகச் சொல்லப்பட்ட கதை.

இரண்டாம் உலகப்போர் சமயத்தில் வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி இராணுவ வீரனாக செல்லும் ராமசாமி விடுமுறையில் ஊருக்கு வரும்போதெல்லாம் குடியும் கூத்துமாக இருந்து விட்டுச் செல்கிறான். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சின்னகுமரி, பஞ்சகாலத்தில் காணிக்கைக்காக சேர்ந்த காசுகளை எடுத்துக் கொண்டு அரிசி வாங்க செல்கிறான். அவளை வழியில் மறித்து ஆசைக்கு இழுக்கிறான். அவள் பயந்து விடுவித்து அலறியபடி தப்பிக்கிறாள். ஐந்தாண்டு கழித்து ராணுவ பணி முடிந்து வந்தவன் சோல்ஜர்கான மானிய நிலம்பெற அலைகிறான். வாங்கிவிடலாம் என்று அவனை தாசில்தார் அலுவலகத்தில் பலர் ஏமாற்றி காசை பறிக்கின்றனர். இவனைப்போல ஐந்தாண்டு ஒப்பந்தத்தில் சென்றவருக்கு நிலம் இல்லை என்று நீண்ட அலைச்சலுக்கு பின் உணர்கிறான். ஒருநாள் வெறுங்கையோடு வருகிறான். வரும் வழியில் 18 வயது மங்கை நின்றுகொண்டு வாரியா என்று அவளை அழைக்கிறாள். பணத்தை எல்லாம் இழந்து தோற்றுப்போன மனநிலையில் அவளைப் பார்க்கிறான். அவனுக்கு இச்சை தோன்றவில்லை நடக்கத் தொடங்கியபோது அந்த மங்கையின் முகம் நினைவிற்கு வருகிறது. 13 வயதில் பார்த்து மோகம் கொண்ட அந்த சிறு பெண்தான் அவள் என்று ஞாபகம் வர நடக்கிறான். தலைகீழாகிப் போன வாழ்வின் அவலத்தை நுட்பமாகச் சொன்ன கதை இந்த 'உப்பு இல்லாத சமுதாயம்'.

சினிமா கொட்டகை முன், டிக்கெட் எடுக்க காத்திருக்கும் நீண்ட வரிசையில் நிற்கும் ஒருவனின் பார்வையில் எதிர்பக்கம் கிழிந்த சாக்கு மறைப்பில் வாழும் ரிக்ஷாக்காரரின் குடும்பக் காட்சி காட்டப்படுகிறது. சமையல், தீயெறிக்கத் தேவையான குப்பை கோலம் சேகரிப்பது, மூக்கில் ஒழுக்கும் ஊளையை நாக்கில் தடவி உண்ணும் சிறுவனைக் காட்டுவது. பிச்சை கேட்பது என்று விரிகிறது. உழைத்து களைத்து வரும் ரிக்ஷாக்காரன் தன் மகனின் செயலைக் கண்டு அடித்து உதைத்து தன்மானத்தை நிலைநாட்டுவது என்று அந்த நேரத்தில் சொல்லி முடிக்கப்படும் கதை 'சேற்றில் மலர்ந்த செந்தாமரை'.

மேற்சொன்ன எட்டு கதைகள் ரகுநாதனின் பெறுமதியான கதைகள். அகத்திலும் புறத்திலும் மாந்தர்கள் எப்படி அறம் பிறழ்ந்து ஈனத்தனமாக நடந்து கொள்கிறார்கள். இந்த கேடுகெட்ட சூழலிலும் நேர்மையை தங்களளவில் எளியவர்கள் எப்படி மெல்லியதாக வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்பதை நிகழ்வின் ஓட்டத்தில் காட்டியிருக்கிறார். புறச்சூழலும் அவர்களின் இருப்பிற்கு ஏற்ற வெளிப்பாடுகளும் இந்த வாழ்க்கை எல்லாமுமாக இருக்கிற பட்சத்திலும் வெளிப்படுத்திக்கொள்கிற நம்பிக்கைகளும் ஜீவனுடன் இணைந்து கதைகளில் வெளிப்பட்டு இருக்கின்றன.

ரகுநாதனின் ஓட்டுமொத்த கதைகளிலிருந்து 'ஆனைத்தீ', 'வெற்றிலன் என்ற போதும்' என்ற இரண்டு கதைகள் தனித்து உயர்ந்து நிற்கின்றன. இரண்டே இரண்டு கதைகள் என்பது ஆச்சரியமாகவும் இருக்கிறது. ஒரு கதை ஆசிரியராக தான் எழுத்து இயக்கத்தில் 20 கதைகளை ஒரு உயர்ந்த தரத்தில் தந்திருக்க கூடிய ஆற்றல் வாய்ந்தவர்களை சிறுகதை ஆளுமையாளராக குறிப்பிடலாம். ரகுநாதனின் ஓத்த வயதில் எழுத வந்த தி. ஜானகிராமன், கு. அழகிரிசாமி இருவரும் அவ் விதத்தில் சாதனையாளர்களே. உண்மையில் ரகுநாதன் அந்த இடத்திற்கு வந்திருக்கக் கூடியவர்தான். மாந்தர்களின்

அகச் சிக்கல்களை ஊடுருவி பயணித்த கதைகள் அதிகம் வெற்றி பெற்றிருக்கின்றன. வர்க்க முரண்பாடுகளில் மனிதர்கள் நசுக்கப்படும் விதங்களை எழுத வேண்டும் என்ற அவரது சமூக அக்கறையில் எழுதப்பட்ட கதைகள் சரியாக அவருக்கு கைகூடி வரவில்லை. ரகுநாதன் இடதுசாரித் தன்மை மீது கொண்டிருந்த அக்கறை உயர்வானது, 'நானும் நீயும்', 'ஆளவந்தான்', 'ஐந்து குட்டிக் கதைகள்' முதலிய கதைகள் சரியான கதா ரூபத்தில் உருக்கொள்ளவில்லை. எனவே கைவந்த கலையைத் தொடர்ந்து கைப்பற்றி சென்றிருந்தால் பல நல்ல கதைகளை அவர் எழுதியிருக்க முடியும். ஒரு கட்டத்தில் முற்போக்கு கொள்கை சார்ந்து நல்ல கதைகளை உருவாக்க முடியாததை அறிந்து சிறுகதை எழுதுவதிலிருந்து விலகிக்கொண்டார். வண்ணதாசன் தனது 75-வது வயதிலும் 'தாண்டவம்', 'தீராந்தி' போன்ற மகத்தான கதைகளை எழுத முடிகிறது என்றால் அவர் தனக்கு கைவந்த கலையை உறுதியாக பற்றி இருப்பதினால்தான். வலது கை பேட்ஸ்-மேன் இடது கைக்கு வசமாகும் என்று ஆடிப் பார்த்த கதை ரகுநாதனின் கதை.

'ஆனைத்தீ', 'வெற்றிலன் என்ற போதும்' கதைகளும் அகச் சிக்கல்களை ஆராயும் கதைகள்தான். தொழிலாளரின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினையை பேசும் 'பஞ்சம் பசியும்' நாவலில் இந்த சிறுகதைகளில் கூடிவந்த படைப்பெழுச்சி இல்லை. பிரச்சினைகளைச் சொல்வதாக மட்டுமே அமைந்துவிட்டது. குருஷேத்திரப் போரில் கர்ணனை வீழ்த்த தருமன், அர்ஜுனன், கண்ணன், குந்தி, செய்கிற சூழ்ச்சிகளும், வெல்ல முடியாத கர்ணனைச் சூழ்ச்சியால் வீழ்த்தியபின் திரௌபதி, குந்தி, அர்ஜுனன் தங்கள் உள்ளத்து வெளிப்பாடுகளை வெளிப்படுத்திய விதத்திலும் பாண்டவர்களின் நலனுக்காக ஒரு நேர்மையாளனை பலிகடா ஆக்கிய துரோகத்தையும் சொல்லும் 'வெற்றிலன் என்ற போதும்' கதை தீவிரமான மனநிலையில் எழுதப்பட்ட சிறப்பான கதை.

சுடலைமான் சாமிக்கு சாமியாடியாக வரும் கட்டாரித்தேவன் சுடுகாட்டுச் சுடலையாக மாறும் உக்கிரத்திற்குள் அவனுள் தகித்துக்கொண்டிருந்த மாற்றான் மனைவியான இசக்கி மீதான கொடுங்காமம் இரண்டற கலந்து காம காட்டேரியாக உருவெடுத்து ஆடி தீர்க்கும் கட்டுக்கடங்கா வெளிப்பாட்டை சொல்லும் 'ஆனைத்தீ' கதை. ஒரு சாமியாடியாகவே மாறி எழுதப்பட்ட கதை.

இந்த இரண்டு கதைகளின் வழி தமிழில் சிறுகதை வரலாற்றில் ரகுநாதன் என்றென்றும் இருப்பார். இதன் வழி அவர் எழுதிய சில நல்ல கதைகளும் நினைவு கூறப்படும். அவரிடம் இருந்த வரலாற்று உணர்வு ஆய்வாளராக மாற்றியது. அவர் எழுதிய ஆய்வு நூல்களில் 'பாரதி - காலமும் கருத்தும்', 'இளங்கோவடிகள் யார்?', 'பாரதியும் புரட்சி இயக்கமும்', மூன்றாம் பெரிய சாதனைகள். தமிழ் இலக்கிய ஆய்வில் மயில்கற்கள். படைப்புக் களத்தில் ரகுநாதன் பெருஞ்சாதனை நிகழ்த்தவில்லை என்றாலும் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வில் தனித்த சாதனையாளர் என்று கூறலாம்.

venugopal@thaiivedu.com

மாலை நித்தியானந்தனின்

நூல் வெளியீடும் அறிமுகமும்

மாலை நித்தியானந்தன் எழுதிய முதல் நாடகமான 'இனிச் சரிவராது', 1972ம் ஆண்டில் பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் மேடையேறிப் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது. மொரட்டுவப் பல்கலைக்கழகத்தின் நீண்டதோர் நாடகப் பாரம்பரியத்தின் ஆரம்பமும் இந் நாடகமே.

இது, மதம் தொடர்பான மூட நம்பிக்கைகளையும், சாதி மனப்பான்மையையும் விமர்சிக்கிறது. இலங்கையில் தணிக்கைகளும் தடைகளும் மேலோங்கியிருந்த ஒரு காலப் பகுதியில், தணிக்கையாளர்களின் கெடுபிடிகளுக்குள்ளும் சிக்கிய நாடகம் இது.

மாலை நித்தியானந்தனின் ஐந்து நூல்களின்
வெளியீடும் அறிமுகமும்

கிடு புதிய நூல்கள்
50 ஆண்டுகளின் முன்னர் மேடையேறிப் பலரை உயிர்ப்புறந்த, ஆழமும் சிந்தனையும் கொண்ட,
கிடு நாடகங்கள்.

இனிச் சரிவராது
ஐயா லெக்சன் கேட்கிறார்

தலைவமை: பா.அ. ஜயகரன்
உரையாற்றுவோர்:
❖ மீரா பாரதி
❖ துஷி ஞானப்பிரகாசம்
❖ எஸ்.கே. விக்னேஸ்வரன்
❖ தர்சன்

நூல் அறிமுகம்
மூன்று சிறுவர் நாடக நூல்கள்:
➤ சின்னச் சின்ன நாடகங்கள்
➤ சட்டியும் குட்டியும்
➤ நாய்க்குட்டி ஊர்வலம்

Scarborough Village Community Centre
3600 Kingston Road (@Markham Road), Scarborough

Saturday 07 October 2023 at 5.00 pm

அனைவரையும் நட்புடன் அழைக்கிறோம்.

For more info: 416 275 0070 | 0437 328 0960

'ஐயா லெக்சன் கேட்கிறார்' 1973இல் முதல் மேடையேற்றம் கண்ட நாடகம். தேர்தல் அரசியலின் போலித்தனத்தையும், அரசியல்வாதிகளால் மக்கள் எவ்வாறு ஏமாற்றப்படுகிறார்கள் என்பதையும் குறியீடுகளின் உதவியுடனும், நகைச்சுவையுடனும் அழகாக இது எடுத்துச் சொல்கிறது. இவ்வளவு ஆண்டுகள் கடந்தும், அன்று போல் இன்றும் இந்த நாடகம் உலகளாவிய ரீதியில் பொருத்தப்பாடு காணக்கூடிய படைப்பாக உள்ளது.

இதைத் தொடர்ந்து 1981ம் ஆண்டில், மாலை நித்தியானந்தனின் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற தெருவெளி நாடகமான "திருவிழா", ஞாயிறு படைப்பாளிகள் வட்டத்தினால் யாழ்ப்பாணம், வன்னி முதலான பிரதேசங்களின் மூலை முடுக்கெல்லாம் நிகழ்த்திக் காண்பிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மாலை நித்தியானந்தனின் மூன்று சிறுவர் நாடகத் தொகுதிகள் இந்த நிகழ்ச்சியில் அறிமுகம் செய்யப்பட உள்ளன. அவர் எழுதிய 30 நாடகங்கள் வயதுக்கேற்பப் பகுக்கப்பட்டு, சின்னச் சின்ன நாடகங்கள், சட்டியும் குட்டியும், நாய்க்குட்டி ஊர்வலம் ஆகிய தொகுதிகளாக வந்துள்ளன. அவர் 1994இல் ஒஸ்ரேலியாவில் நிறுவிய பாரதி பள்ளியில் மேடையேற்றப்பட்டு, வரவேற்புப் பெற்ற நாடகங்களே இவை. மூன்றாவது தொகுதியில் உள்ள 'அரசனின் புத்தாடை' என்ற நாடகம், இலங்கையில் நாடகமும் அரங்கியலும் கற்கும் மாணவர்களுக்குப் பாடநூலாகவும் உள்ளது.

மணியமாருதம் 200

மலையகத் தமிழர் :

அடையாள அழிப்புக்கான முனைப்புகளும்

மீட்பதற்கான முன்னகர்வுகளும்

- மல்லியப்புசந்தி திலகர்

இலங்கையைப் பிரித்தானியர் கைப்பற்றியதன் பின்னதாக 1830கள் தொடங்கி 1930-கள் வரையான நூறாண்டு காலப்பகுதியில் படிப்படியாக தென்னிந்தியாவில் இருந்து அழைத்துவரப்பட்டவர்கள் இப்போதும் இலங்கையில் 'இந்தியத் தமிழர்கள்' (Indian Tamils) என அழைக்கப்படுகின்றனர். இலங்கை சனத்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்போது இனரீதியான அடிப்படையில் சிங்களம்(1), இலங்கைத் தமிழர்(2), இலங்கை சோனகர்(3) எனும் வரிசையில் நான்காம் இடத்தில் இருப்பவர்களே இந்த 'இந்தியத் தமிழர்கள்'(4) ஏனையோர் என வகைப்படுத்தப்படுவதால் இந்த அடையாள விடயம் முக்கி

யத்துவமுடையதாகிறது. இலங்கையில் பெருந்தோட்டப்பகுதிகளுக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் வாழும் இவர்களின் எண்ணிக்கை ஒட்டுமொத்தமாக 15 லட்சம் வாழ்வதாக அனுமா

னிக்கப்பட்டாலும், இலங்கைப் புள்ளிவிபரத் திணைக்களத்தின் உத்தியோகபூர்வ பதிவுகளில் எட்டு லட்சம் அளவானோரே 'இந்தியத் தமிழர்' என்ற வகுதியில் அடங்குகின்றனர். ஏனையோர் தம்மை இலங்கைத் தமிழர்களாகப் பதிவுசெய்துகொள்வதன் காரணமாக உண்மையான அளவைவிட குறைவான அளவினராகவே மலையகத் தமிழர் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

ஆனாலும் சுதந்திர (1948) அவர்களது ஏழு (7) பிரதிநிதித்துவம் இலங்கையின் முதலாவது பாராளுமன்றில் இருக்கத்தக்கதாகவே 1948-ம் ஆண்டு 18-ம் இலக்க இலங்கைக் குடியரிமைச் சட்டம் ஒட்டுமொத்த 'இந்தியத் தமிழர்'களின் குடியரிமையும் பறிக்கப்பட்டது. (Act passed on 15th November 1948 and withheld citizenship from the Indian Tamil Community)

1931-ஆம் ஆண்டு சர்வஜன வாக்குரிமை அடிப்படையில் இலங்கைப் பிரஜைக்குரிய அந்தஸ்தையும்; வாக்குரிமையையும் இவர்கள் பெற்றிருந்தார்கள். 1949-ம் ஆண்டு 48-ம் இலக்க இலங்கை பாராளுமன்ற தேர்தல்கள் திருத்தச் (Ceylon Parliamentary Elections (Amendment) Act, No. 48 of 1949) கொண்டுவரப்பட்டபோது, 'குடியரிமை அற்றவர்களுக்கு இலங்கையில் வாக்குரிமையும் இல்லை' என்ற நிலைமை உருவாக்கப்பட்டதன் காரணமாக, 1931-ம் ஆண்டு சர்வஜன வாக்குரிமையில் கிடைத்த வாக்களிக்கும் உரிமையும் பறிக்கப்பட்டது.

அன்று முதலான தொடர் போராட்டங்களும், கோரிக்கைகளும் ராஜதந்திர நடவடிக்கைகளும் என மூன்று தசாப்தத்துக்கும் மேலான காலத்திற்கு பிறகு இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர்களது இலங்கைக் குடியரிமையை 'மீள்பெறல்' படிப்படியாக நிகழ்ந்தது.

1949-ம் ஆண்டு 3-ம் இலக்க இந்திய - பாகிஸ்தான் வதிவாளர்களின் குடியரிமைச் சட்டம் (India Pakistan residents citizenship Act, No 3 of 1949) மூலம் நிபந்தனையுடனான குடியரிமை விண்ணப்பம் கோரப்பட்டது. பாகிஸ்தானியர்களும், இந்திய மேட்டுக்குடியினரும் தமது ஆதாரங்களைக் காட்டி அப்போது மீளவும் விண்ணப்பித்து இலங்கைக் குடியரிமைப் பெற்றுக்கொண்டாலும், தமது முதாதையர் இலங்கையில் வாழ்ந்ததை நிரூபிக்க ஆவணங்கள் இல்லாத உழைப்பாளர் வர்க்கத்தினை இந்தச் சட்டம் வஞ்சித்தது. அவர்கள் வசம் இருந்த குடியரிமையைப் புறித்துக்கொண்டு மீண்டும் வழங்க அரசாங்கம் பல நிபந்தனைகளை விதித்தது. சுமார் 9 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் 'நாடற்றவர்கள்' என்ற நிலைக்கு மாற்றப்பட்டனர்.

1954-ம் ஆண்டு அப்போதைய இந்திய பிரதமர் ஜவகர்லால் நேருவுக்கும் இலங்கை அதிபர் கொத்தலாவலைக்கும் இடையில் இந்திய இலங்கைக் குடியரிமை ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தி டப்பட்டது. இதன்போதும் சுமார் ஐம்பதினாயிரம் அளவினர் இலங்கைக் குடியரிமைக்கு விண்ணப்பித்தாலும் சுமார் மூவாயிரம் அளவினரே குடியரிமைப்பெற்றனர். அத்தனை தூரம் அந்த முறைமை சிக்கலானதாக கையாளப்பட்டது.

1964-ம் ஆண்டு இலங்கைப் பிரதமர் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கவுக்கும் இந்திய பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரிக்கும் இடையிலான 'இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம்' கைச்சாத்தானது. இதன்படி இலங்கையில் 9 இலட்சத்து 75 ஆயிரம் இந்தியத் தமிழர்கள் நாடற்றவர்களாக உள்ளதாக கணக்கிடப்பட்டு, சுமார் 6 இலட்சத்தை இந்தியா பொறுப்பேற்பது என்றும் இலங்கை 3 இலட்சத்து 75 ஆயிரம் பேருக்குக் குடியரிமை வழங்குவது என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. எனினும் இலங்கையில் வாழ்பவர்களுக்கு குடியரிமை வழங்குவதிலும் பார்க்க இந்தியாவுக்கு அவர்களை திருப்பி அனுப்புவதிலேயே இலங்கை அரசு குறியாக இருந்ததன் காரணமாக, சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தை அமுல்படுத்துவதில் பல்வேறு குழப்ப நிலைகள் தோன்றின.

இவ்வாறு 1964-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் முழுமையாக நடைமுறைக்கு வராத நிலையில் 1974-ம் ஆண்டு இலங்கைப் பிரதமர் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கவுக்கும் இந்திய பிரதமர் இந்திரா காந்திக்கும் இடையிலாக இன்னுமொரு 'இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம்' கைச்சாத்தானது. அதன்படி முன்னர் தீர்மானிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையில் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டது. எவ்வாறெனினும் படிப்படியாக பலவந்தமாக பெருமளவிலான இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர்கள், இந்தியா நோக்கி பயணப்பட்டனர். எவ்வாறெனினும் 1981-ம் ஆண்டுடன் இந்த ஒப்பந்தங்களின் பிரகாரம் இலங்கைக் குடியரிமைக்கு விண்ணப்பிக்கும் காலம் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது.

1986-ம் ஆண்டு ஆகும்போது இலங்கையில் தமிழர்கள் தனிநாடு கோரிய உள்நாட்டு யுத்தம் உச்சம் பெறத்தொடங்கிய போது, தமிழர் தரப்பில் ஒரு கோரிக்கையாக நாடற்ற தமிழர்களுக்கு இலங்கைக் குடியரிமை வழங்கப்படல் வேண்டும் என திம்புப் (பூட்டான்) பேச்சுவார்த்தையின்போது கோரிக்கை முன்வைக்கப்பட்டது. இந்தப் பின்னணியில் 1986-ம் ஆண்டு 5-ம் இலக்க 'நாடற்ற ஆட்களுக்கு' குடியரிமை வழங்கும் சட்டம் (Grant of Citizenship to Stateless Persons Act, No. 5 of 1986) இலங்கையில் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்தச் சட்டம் 1988-ம் ஆண்டு மீளவும் திருத்தப்பட்டு மேலும் துரிதப்படுத்தப்பட்டது. (Grant of Citizenship to Stateless Persons (Special Provisions) Act, No.39 of 1988)

யுத்த சூழ்நிலைகள் காரணமாக இலங்கை - இந்திய கப்பல் பயணங்கள் தடைப்பட்டதன் காரணமாக 1964-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தப்படி இந்திய கடவுச் சீட்டுப் பெற்றுக்கொண்டும் இந்தியா போகமுடியாது இலங்கையில் தங்கியிருந்தவர்களுக்கும் இனி இந்தியா செல்ல வேண்டியதில்லை என்ற தீர்மானத்தில் 2003ம் ஆண்டு 35-ம் இலக்க 'இந்திய வம்சாவளியினரான ஆட்களுக்கு' குடியரிமை வழங்கும் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. (Grant of Citizenship to Persons of Indian Origin Act, No. 35 of 2003)

1970-1990 காலப்பகுதியில் மலையகத்தில் இருந்து வட பகுதியில், குறிப்பாக வன்னியில் குடியேறியவர்களால் இலங்கையில் பறிக்கப்பட்ட குடியரிமை மீளவும் வழங்கப்பட்டபோது அதற்கு விண்ணப்பிக்க முடியாதவகையில் யுத்த சூழ்நிலைக்குள் வாழ்ந்தனர். அத்தோடு அகதிகளாக தமிழ் நாட்டுக்கும் சென்றார்கள். இவர்களில் சுமார் முப்பதினாயிரம் அளவில் அகதிகளாகவும் நாடற்றவர்களாகவும் இன்றும் முகாம்களில் வாழ்கின்றனர்.

2008-ம் ஆண்டு இந்தியாவுக்கு பயணித்த இலங்கைப் பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழு மொத்தமாக 117 முகாம்களில் 95,219 அகதிகள் வாழ்வதாகவும் இவர்களும் நாடற்ற இலங்கை அகதிகள் 28,489 பேர் வாழ்வதாக அடையாளம் கண்டனர். இந்தியாவுக்கான இலங்கை பிரதித் தூதுவர் (சென்னை) திரு. ஹம்சா நாடாளுமன்ற குழுவுக்கு இதனை அறிக்கை இட்டார்.

இதன்படி 2009-ம் ஆண்டு இந்தச் சட்டம் 1988-ம் ஆண்டு நாடற்ற ஆட்களுக்கு குடியரிமை வழங்கும் சட்டம் மீளவும் திருத்தப்பட்டு Grant of Citizenship to Stateless Persons (Special Provisions) Act, No.05 of 2009 எனும் திருத்தச் சட்டமும், 2009-ம் ஆண்டு 6-ம் இலக்க இந்திய வம்சாவளியினரான ஆட்களுக்கு குடியரிமை வழங்கும் (திருத்தச்) சட்டம் (Grant of Citizenship to Persons of Indian Origin (Amendment) Act, No. 6 of 2009) இலங்கை நாடாளுமன்றில் ஏகமனதாக நிறைவேறியது.

மேற்படி சுருக்க வரலாறு இந்திய வம்சாவளிகளான இலங்கை பிரஜைகளின் குடியரிமைப் பறிப்பு மற்றும் மீளவழங்கலை பட்டியலிட்டு காட்டுகிறது. இந்த வரலாற்றில் அவதானிக்கப்படவேண்டிய விடயம் யாதெனில், 1948-ம் ஆண்டு குடியரிமைச் சட்டத்தால் இந்தியத் தமிழர்களின் (Citizenship Act, No. 18 of 1948) குடியரிமைப் பறிக்கப்பட்டதனால் 1949-ம் ஆண்டு முதல் அவர்களது வாக்குரிமையும் பறிபோனது (Ceylon Parliamentary Elections (Amendment) Act, No. 48 of 1949 stipulated citizenship as a requirement to vote. Indian Tamils, not considered citizens as per the 1948 and 1949 Acts, were disenfranchised) அதற்கடுத்து 1986 வரை சிறுகச் சிறுக ஆங்காங்கு குடியரிமை மீளவும் வழங்கப்பட்டது. 1986 க்குப் பின்னரே அதிகரித்த அளவில் குடியரிமை மீளவும் வழங்கப்பட்டது. பறிக்கப்பட்டபோது 1948-ம் ஆண்டு குடியரிமைச் சட்டம் எனும் 'ஒரு' சட்டத்தினைக் கொண்டு பறித்துவிட்டு அதனை மீள வழங்கும்போது 'வெவ்வேறு' சட்டங்களின், ஒப்பந்தங்களின் கீழ் வழங்கப்பட்டுள்ளதோடு, 1931 முதல் 1948 வரை இலங்கைப் பிரஜைகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட மக்களின் 'அடையாளத்தை' வெவ்வேறு விதமாக அணுகியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அந்தச் சட்டங்களின் தலைப்புகள் பிரதிபலித்து நிற்கின்றன.

- 1949-ம் ஆண்டு 3ம் இலக்க இந்திய - பாகிஸ்தான் வதிவாளர்களின் குடியரிமைச் சட்டம் (India Pakistan residents citizenship Act, No 3 of 1949)
- 1954-ம் ஆண்டு அப்போதைய இந்திய பிரதமர் ஜவகர்லால் நேருவுக்கும் இலங்கை அதிபர் கொத்தலாவலைக்கும் இடையில் இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தம் (Indo-Ceylon Agreement of 1954 Nehru - Kotelawala Pact)

- 1964-ம் ஆண்டு இலங்கைப் பிரதமர் சிறிமாவோ பண்டார-நாயக்கவிற்கும் இந்திய பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்த்ரி ரிக்கும் இடையிலான 'இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம்' (Indo-Ceylon Agreement of 1964 -Sirima-Shastri Pact)
- 1974-ம் ஆண்டு இலங்கைப் பிரதமர் சிறிமாவோ பண்டார-நாயக்கவுக்கும் இந்திய பிரதமர் இந்திரா காந்திக்கும் இடையிலான 'இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம்' (Indo-Ceylon Agreement of 1974 - Sirima-Indira Pact)
- 1986ம் ஆண்டு 5ம் இலக்க 'நாடற்ற ஆட்களுக்கு' குடியரிமை வழங்கும் சட்டம் (Grant of Citizenship to Stateless Persons Act, No. 5 of 1986)
- 1988-ம் ஆண்டு 5ம் இலக்க 'நாடற்ற ஆட்களுக்கு குடியரிமை வழங்கும் (திருத்தச்) சட்டம் (Grant of Citizenship to Stateless Persons (Amendment) Act, No. 39 of 1988)
- 2003ம் ஆண்டு 35-ம் இலக்க 'இந்திய வம்சாவளியினரான' ஆட்களுக்கு குடியரிமை வழங்கும் சட்டம் (Grant of Citizenship to Persons of Indian Origin Act, No. 35 of 2003)
- 2009-ம் ஆண்டு 5ம் இலக்க 'நாடற்ற ஆட்களுக்கு' குடியரிமை வழங்கும் (திருத்தச்) சட்டம் (Grant of Citizenship to Stateless Persons (Amendment) Act, No. 5 of 2009)
- 2009-ம் ஆண்டு 6-ம் இலக்க 'இந்திய வம்சாவளியினரான' ஆட்களுக்கு குடியரிமை வழங்கும் (திருத்தச்) சட்டம்

(Grant of Citizenship to Persons of Indian Origin (Amendment) Act, No. 6 of 2009)

1949 முதல் 2009 வரையான அறுபது (60) ஆண்டுகளில் பகுதி பகுதியாக மீள வழங்கப்பட்ட எந்தக் குடியரிமைச் சட்டத்திலும் இந்தியத் தமிழ் மக்களை இலங்கைப் பிரஜைகளாக அடையாளப்படுத்தவோ, அங்கீகரிக்கவோ ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவில்லை என்பதை மேலுள்ள சட்டத்திருத்தங்களிலும் ஒப்பந்தங்களிலும் அவதானிக்கலாம்.

1949-ம் ஆண்டு இந்திய - பாகிஸ்தான் வதிவாளர்கள் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. 1954, 1964, 1974 ஆகிய ஆண்டுகளில் செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தங்களில் இவர்கள் இந்தியர்கள் என்பதாகவே அடையாளப்படுத்தப்பட்டு அவர்களை இந்தியா மீள்பெறவேண்டும் என்ற கருத்து முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

அதனையடுத்து 1986 மற்றும் 1988 ஆகிய சந்தர்ப்பங்களில் இந்த மக்களை நாடற்றவர்கள் என்று சட்டத்தினாலேயே சுட்டிக்காட்டக்கட்டுள்ளது. 2003 மற்றும் 2009 அகிய சந்தர்ப்பங்களில் இந்தி வம்சாவளியினர் என்றே சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இப்போதும் இலங்கை சனத்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்போது 'இந்தியத் தமிழர்' என்று குறிப்பிடப்பட்டே சேர்க்கப்படுகின்றனர்.

இந்த நிலைமையானது இந்த மக்கள் இன்னும் முழுமையாக இலங்கைப் பிரஜைகளாக அங்கீகரிக்கப்படவில்லை என்பதற்கான ஆதாரமாகும். தனியே சட்டத்தினால் மாத்திரம் அல்லாது அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்படுவதாலும் அவர்கள் இன்னும் முழுமையான இலங்கைப் பிரஜைகளாக அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. காணி உரிமை, வீட்டு உரிமை மறுக்கப்பட்ட மக்களாக, இலவசக் கல்வி முறைமைக்குள் 40 ஆண்டுகள் கழித்தே உள்ளீர்க்கப்பட்டவர்களாக, இன்னும் ஆரம்ப சுகாதார வசதிகளுக்காக அரசு பொது சுகாதார வாய்ப்பு மறுக்கப்பட்டவர்களாக, சுத்திகரிக்கப்பட்ட குடிநீர் கிடைக்கப் பெறாதவர்களாக, உள்நாட்டு நிர்வாகத்தில் முழுமையாக உள்ளீர்க்கப்படாதவர்களாக, தமக்கான தபால் முகவரி ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதவர்களாக வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

2022-ம் ஆண்டு இலங்கைக்கு விஜயம் செய்திருந்த ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சமகால அடிமைத்தனம் குறித்த அறிக்கையாளர் டொமாயோ ஒபக்காட்டோ பெருந்தோட்டப்பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் (99 வீத இந்தியத் தமிழர்கள்) இன்னும் அரை அடிமை நிலையிலேயே வைக்கப்பட்டுள்ளனர் என அறிக்கையிட்டு மேற்படி நிலைமைகளை உறுதி செய்துள்ளார்.

எனவே குடியரிமை பறிக்கப்பட்டதனால் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்ட மலையகத் தமிழ் மக்கள் வாக்குரிமையின் வலியை சுமந்தவர்களாக அதன் வலிமையை உணர்த்தியவாறே இலங்கையில் வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கின்றனர். இதில் உள்ள சுவாரஷ்மான விடயம் என்னவெனில் வாக்களிப்பதனால் மட்டுமே உரிமைகளை வென்றெடுக்கலாம் என்ற நினைப்பில் நாட்டில் ஏனைய எல்லா பாகங்களையும் விட எல்லா தேர்தல்களிலும் அதிக வீதாசாரத்தில் (வாக்களிப்பு வீதம்) வாக்களிப்பில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். அத்தோடு தமது பண்பாட்டு இயக்கச் செயற்பாடுகளால் தம்மை இலங்கையில் 'மலையகத் தமிழர்' என அடையாளப்படுத்தும் தீவர பணியையும் செய்து வந்துள்ளனர்.

மலையகத் தமிழர் இன அடையாளம் : ஏன்? எதற்கு? யாருக்கு?

'இலங்கைத் தமிழ் வழக்கில், இன்று 'மலையகம்' என்பது இலங்கையின் மலைப்பிரதேசங்களில் உள்ள பெருந்தோட்டங்களிலும் அவற்றைச்சாரந்த நகரங்களிலும் வாழும் இந்திய வம்சாவளி தமிழரைக் குறிப்பதாகும். மலைப் பகுதிகளைச்சாராத பகுதிகளிலுள்ள பெருந்தோட்டங்களில் அதாவது மேல், தென் மாகாணங்களைச் சார்ந்த றப்பர் பெருந்தோட்டங்களில் வாழ்பவர்களையும் மலைசார் பகுதிகளில் இருந்து சென்று வடகிழக்கு பகுதியின் விவசாய பிரதேசங்களிலும் (கிளிநொச்சி, வவுனியா மாவட்டங்களில்) கொழும்பிலும் வாழ்பவர்களையும் கூட மலையகத்தமிழர் என்ற தொடர் கொண்டே கூட்டும் மரபு இன்று வழக்கில் உள்ளது' என்கிறார் பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி. (இலங்கை மலையகத்தமிழரின் பண்பாடும் கருத்துநிலையும் - தொகுதி 1 (1993-உதயம் வெளியீடு) ஆய்வு முன்னுரை பக்.11-).

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் மேற்படி வியாக்கியானம்

விஞ்ஞானபூர்வ ஆய்வறிக்கை ஒன்றின் முன்னுரை என்ற அடிப்படையில் பரவலாக 'மலையகத் தமிழர்' என அழைக்கப்படக் கூடிய தரப்பினர் அனைவரையும் உள்வாங்கியுள்ளார் எனலாம். இலங்கைக்கு வெளியே இந்தியாவுக்குத் தாயகம் திரும்பியவர்களாக சிறிமா - சாலத்திரி ஒப்பந்தத்தின் கீழ் சென்றவர்களும் பின்னாளில் இலங்கையின் உள்நாட்டு யுத்தத்தால் அகதிகளாக இந்தியா சென்று சேர்ந்தவர்களும் இந்தியா அல்லாத வெளியே வேறு நாடுகளில் புலம் பெயர்ந்து வாழ்பவர்களையும் கூட மலையகத் தமிழர் எனப்படுவோர் வாழ்கின்றனர்.

பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியின் மேற்படி வரைவிலக்கணத்தில் 'இந்திய வம்சாவளி தமிழரை'க் குறிப்பதே 'மலையகத் தமிழர்' எனும் கருத்து ஆழமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. எனவே 'மலையகத் தமிழர்' என்போர் 'இந்திய வம்சாவளி' வந்த தமிழர்கள் என்பதில் எந்த மாற்றுக் கருத்தும் இருக்க முடியாது. ஆனால், இந்தியாவில் இருந்து வந்த ஒரே காரணத்துக்காக தமது இன அடையாளத்தையும் அவ்வாறே பேண வேண்டும் என்ற கருத்தை முன்வைப்போர் அதற்காக முனைப்பு காட்டும் போதே மலையகத் தமிழரா? இந்திய வம்சாவளித் தமிழரா? எனும் வாதப் பிரதிவாதங்கள் எழுகின்றன. இந்த இரண்டு தரப்பினரும் மலையகம் எனும் பூகோள எல்லைப் பரப்புக்குள்ளும் அதற்கு வெளியேயும் வாழ்கின்றனர்.

'மலையகம் என்ற சொல் இன்று பரந்துபட்ட அர்த்தத்தில் வழக்கில் இருக்கிறது. இலங்கை வாழ இந்திய வம்சாவளித் தமிழரை இலங்கையின் எந்தப் பகுதியில் வாழ்ந்து வந்தாலும் மலையகத் தமிழர் என்று குறிப்பிடும் வழக்கம் இன்று ஏற்பட்டுள்ளது. பூகோள எல்லைகளை மீறிய விதத்தில் உணர்வு பூர்வமாக ஒரு சமுதாய மக்களை இனம் காட்டும் முறையே இது' (மலையகம் வளர்த்த தமிழ், துரைவி-1997) என பதிவு செய்கின்றார் மலையக ஆய்வு எழுத்தாளர் சாரல் நாடான்.

சாரல் நாடான் குறிப்பிடுவது போன்று 'பூகோள எல்லைகளை மீறிய விதத்தில் உணர்வுபூர்வமாக ஒரு சமுதாய மக்களை இனம் காட்டும் முறையே இது' எனப் பார்க்கின்ற போது யார் தம்மை 'மலையகம்' என்ற தேசத்தின் மக்களாக, தம்மை 'மலையகத் தமிழர்' என உணர்வு கொள்கிறார்களோ அவர்களுக்கே 'மலையகத் தமிழர்' எனும் இன அடையாளம் வேண்டப்படுகின்றது. எனவே யாருக்கு? இந்த மலையகத் தமிழர் இன அடையாளம் என்பதற்கான பதில் இங்கே கிடைக்கப் பெறுகிறது.

இந்த இன அடையாளம் இன்று அழைப்பதுபோல இலகுவாகவும் அழகாகவும் 'மலையகத் தமிழர்' என உச்சரிக்கப்படுவது போல கடந்த 200 வருடங்களும் நாகரீகமாக அழைக்கப்படவில்லை. அவர்களை அழைத்து வந்த பிரித்தானியர்களால் 'கூலிகள்' (Cooly) சக தமிழ் பேசும் சமூகங்களால் 'தோட்டக் காட்டான்' என்றும் அழைக்கப்பட்டது. (இதில் வடக்கே யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வன்மமாகவே இந்தச் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கிழக்கே மட்டக்களப்பில் இருந்தும், கிழக்கிலும் மேற்கிலும் முஸ்லிம் சமூகத்தில் இருந்தும் ஓர் அடையாளப்படுத்தலுக்காக இவ்வாறே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது). பெரும்பான்மை சிங்கள சமூகத்தால் சிங்கள மொழியில் 'வத்

துக்கரயே தெமள்' (தோட்டத் தமிழர்கள்) என்றே இன்றுவரையில் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

இதற்கும் அப்பால் இந்திய வம்சாவளி தமிழர்கள் (Indian origin Tamils- IOT) என இவர்களை அடையாளப்படுத்துதல் முறை பொதுத் தளத்தில் இருந்தாலும் இலங்கையில் உத்தியோகபூர்வ சனத்தொகைக் கணக்கெடுப்பின் போது இந்தியத் தமிழர் (Indian Tamils) என்றுதான் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். இதன்படி இலங்கையில் அந்நிய நாட்டின் பெயரை அடைமொழியாகக் கொண்ட ஓர் இனக்குழுமம் வாழ்கிறார்கள் என்பதையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இந்த இனத்துவ அடையாளப்படுத்தலை இந்திய வம்சாவளியாக வந்தவர்கள் தான்சார்ந்து (Subjective) நோக்குகையில்

அந்நியத் தன்மை உணரப்படாது. ஆனால் அத்கைய இந்திய வம்சாவளியாக தன்னை உணராத (இந்திய வம்சவளியாகத் தான் சிங்களவர்களும் வந்தார்கள் என்பது இங்கே கவனிக்கத்தக்கது) யாரும் வெளிநிலை நின்று (objective) நோக்கும்போது இந்திய அடைமொழி கொண்ட இனக் குழுமத்தை அந்நியர்களாக (Alience) நோக்குகிறார்கள் என்பதை மிகுந்த கவனத்துடன் நோக்க வேண்டி உள்ளது. இந்த அந்நியர் என்ற உணர்வினை அவர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நிறுவ பல வரலாற்று சான்றுகளை வைக்க முடியும்.

● பெருந்தோட்டத்துறை தொழிலை பிரித்தானியர் ஆரம்பித்த போது அந்நியர்களால் உருவாக்கப்படுவதான ஒரு தொழிற் துறை என்ற உணர்வையே இலங்கை மக்கள் கொண்டிருந்தனர். (இதன்போது பிரித்தானியராட்சியை 'அந்நியராட்சி' என குறிப்பதை மனங்கொள்ள வேண்டும்). தங்களது நிலத்தை அபகரித்த பிரித்தானியர்கள், அந்நிய முதலீட்டைக் கொண்டு மட்டுமல்ல 'அந்நியத் தொழிலாளர்களை'க் கொண்டுவந்தும் தொடங்குகிறார்கள் என்ற உணர்வு மேலிட்டு இருந்துள்ளமையை அவதானிக்க வேண்டும்.

எனவே அப்போது இருந்தே மலையகத் தமிழ் மக்களை இலங்கைக்கு அந்நியர்களாகப் பார்க்கும் மன எண்ணம் தோன்றியிருந்தது.

- இந்த மன எண்ணம் காரணமாக பிரித்தானிய பெருந்தோட்டத்துறை கம்பனிகளின் கீழ் வேலை செய்ய வந்தவர்களை அவர்களே (தோட்ட நிர்வாகமே) பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் இலங்கைக்கு இருந்தது. (இன்றும் கூட 90%) தோட்ட நிர்வாகப் பிடியில் இருப்பதன் வரலாற்றுக் காரணம் இதுதான்)
- முதல் 100 ஆண்டுகளும் பிரித்தானிய தோட்ட முதலாளிகளால் அடிமைகளாக நடாத்தப்பட்ட இந்த மக்களுக்குள் 'அமைப்பாக்க' வெளிச்சத்தை புகுத்தியவர் கோ. நடை-சம்யர். 1820-களில் இருந்து இந்தியாவில் இருந்து அழைத்து வரப்பட்ட மக்கள் 1920-களின் பின்னர் தொழிற்சங்க அமைப்பாக்கம் (இலங்கை, இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர் சம்மேளனம்) அரசியல் அடையாளம் என பெறத் தொடங்குகின்றனர். (இதே காலப்பகுதியில் இலக்கிய வியாபகம் நாட்டாரியல் கலையில் இருந்து எழுத்துரு இலக்கியங்களுக்குள் வந்த காலம் இதுவே. சிறுகதை, கவிதை, நாவல், பதிப்பு, பத்திரிகை, நாடகம் என்பன இந்த சமூகத்திலே தோற்றம் பெற்ற காலமும் இதுவாகவே உள்ளது)
- இதன் நீட்சியாக 1931-ம் ஆண்டு சர்வஜன வாக்குரிமையின் கீழ் இந்த மக்களுக்கும் வாக்குரிமை வழங்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை எழுந்தது. இதன்போது சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம் என்று பாராமல் பலரும் அதனை எதிர்த்து உள்ளனர். வாத, விவாதங்களின் பின்னர் இந்த மக்களின் கணிசமானோருக்கு சர்வசன வாக்குரிமையை பிரித்தானியர் வழங்கி உள்ளனர். (1947 வரை கோ. நடை-சம்யர் 17 ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக இந்த மக்களின் பிரதிநிதியாகப் அரசவையில் இருந்துள்ளார். 1936-ம் ஆண்டு தொழில் மற்றும் வர்த்தக அமைச்சராக இந்திய வம்சாவளி தமிழரான பெரி.சுந்தரம் செயற்பட்டுள்ளார்)
- சர்வசன வாக்குரிமை பெற்று பிரித்தானியரின் அரசவையில் அங்கம் வகித்து அமைச்சராக வந்தபோதும் கூட இலங்கையின் 'உள்ளூராட்சி' (Local Government) நிர்வாகத்தில் பெருந்தோட்டத்துறை தமிழ் மக்களை சேர்த்துக் கொள்வதில்லை என இலங்கையர்கள் உறுதியாக இருந்தார்கள். அதற்கு காரணமாக 'அவர்கள் இந்தியர்கள், பிழைப்புக்காக இங்கு வந்தவர்கள். இவர்களை உள்ளூராட்சியில் சேர்த்துக்கொள்ள முடியாது. அவர்களை அழைத்து வந்த துரைமார்களே அவர்களது சேம நலன்களை பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்' என உறுதியாக மறுத்து உள்ளனர். சிறிமா - சாஸ்த்திரி ஒப்பந்தத்துக்கான காரணத்தை விளக்கி சிறிமா பண்டாரநாயக்காவினால் அப்போதைய பிரித்தானிய ஆளுநருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இது விரிவாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த மக்கள் எந்த வகையிலும் எமது உள்நாட்டு மக்களுடன் இரண்டரக் கலக்கச் செய்ய முடியாதவர்கள் என சிறிமா விளக்கம் அளித்துள்ளார்)
- இவ்வாறு உள்ளூராட்சி நிர்வாகத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படாததன் காரணமாக அப்போதைய கம்சபா (கிராம சபை) முறைமையில் இந்த மக்கள் உள்வாங்கப்படவில்லை. 'தோட்ட நிர்வாகங்கள்' தான் இவர்களது சேம

நலன்களைப் பார்க்க வேண்டும் என 'பிரதேச சபை' முறைக்குள் உள்வாங்கப்படாது விட்டார்கள். (பிரதேச சபைச் சட்டத்தின் இந்தப் பிரச்சினை 2018-ம் ஆண்டுதான் பாராளுமன்றில் திருத்தப்பட்டது)

- கிராமசபை (கம்சபா) முறைமைக்குள் உள்வாங்கப்பட்டாத மலையகப் பெருந்தோட்டத்துறை மக்கள் 'தோட்ட நிர்வாக முறைமையின் கீழ் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதனாலேயே தோட்ட வீடமைப்பு (Estate Housing) தோட்டப்பாடசாலை (Estate School), தோட்ட சுகாதாரம் (Estate Health), தோட்டப் பாதை (Estate Road), தோட்டத் தபால் (Estate Post) என எல்லாமே தோட்டத்தின் பொறுப்பில் இயங்கி வரும் மரபு காணப்படுகிறது. அரசு (State) செய்ய வேண்டிய பணிகளை தோட்டம் (Estate) செய்யும் முறைமையின் காரணமாக இந்த மக்கள் இலங்கையில் தேசியமயப்படுவதில் இருந்தே விலக்கி வைக்கப்பட்டவர்கள் ஆனார்கள்.
- இந்த விலக்கி வைத்தல், சர்வஜன வாக்குரிமை, உள்ளூராட்சி நிர்வாகம் என ஆரம்பித்து 1943-ம் ஆண்டு அறிமுகம் செய்யப்பட்ட இலங்கை மக்கள் அனைவருக்குமான இலவசக் கல்வியில் இருந்தும் விலக்கி வைக்கப்பட்டார்கள்

கள் என்பது மிகவும் குறிப்பான தகவல். பெருந்தோட்டத்துறைப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களுக்கு இலவச கல்வியோ, பாடசாலையோ, பாடவிதானமோ ஆசிரியர் சேவையோ, அவர்களுக்கான சம்பளமோ அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படவில்லை. மாறாக தோட்ட பாடசாலை முறைமையிலேயே கல்வி வழங்கப்பட்டது. (இன்றும் கூட இதன் நீட்சியாக பெருந்தோட்டப் பாடசாலை அலகு (Plantation Schools Unit) எனும் பிரிவு கல்வி அமைச்சில் இயங்கி வருகிறது.

- 1987-ம் ஆண்டு மாகாண சபை முறைமையை இந்தியாவின் தலையீட்டோடு இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வாக முன்வைத்தபோதும் இந்திய வம்சாவளியினரான மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கு எவ்வித உரிமையும் வாய்ப்பும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. மாறாக மாகாண சபைகளுக்கு வலு சேர்ப்பதற்காக கிராம சபைகளை பிரதேச சபைகளாக மாற்றம் செய்து கொண்டுவரப்பட்ட சட்டத்திலேயே பெருந்தோட்டத்துறை மக்கள் விலக்களிக்கப்படுகிறார்கள் (கம்சபாவின் தொடர்ச்சியாக) என்பதைக் கூட கவனிக்காமல் விட்டார்கள்.
- 1972-ம் ஆண்டு குடியரசானதோடு காணி உச்சவரம்பு சட்

டத்தைக் கொண்டு வந்து பிரித்தானிய கம்பனிகளை முழுமையாக வெளியேற்றிய இலங்கை அரசு பெருந்தோட்டங்களை அரசு தோட்டங்களாக்கியது. அப்போதும் கூட அந்த மக்களின் சமூக நிர்வாகத்தை அரசு பொறுப்பேற்கவில்லை. மாறாக அரசு பெருந்தோட்ட யாக்கம் (SLSPC), மக்கள் தோட்ட அபிவிருத்தி சபை (JEDB) ஆகிய அரசு கூட்டுத்தாபனங்களின் கீழ் சமூக சேமநலப் பிரிவுகளை உருவாக்கி செயற்படக் கேட்டதே தவிர அரசு பொது இயந்திரத்தில் இந்த மக்களை இணைத்துக்கொள்ளவில்லை. 1970 களில் பிற்கூறுகளில் தவிர்க்க முடியாத வகையில் இலவசக் கல்வி வலையமைப்புக்குள் மாத்திரமே இந்த மக்கள் உள்வாங்கப்பட்டனர். ஏனைய சகலதும் பெருந்தோட்டக் கூட்டுத்தாபனங்கள் கைவசமே என்று ஆனது.

- 1992-ம் ஆண்டு தோட்டங்களைத் தனியார் மயப்படுத்திய போது பெருமளவு தோட்டங்கள் சிறுதோட்ட உடைமையாக (Tea Small Holding) பெரும்பான்மை மக்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. தனியார்துறை வசமான தோட்டங்களில் மலையகத் தமிழ் மக்கள் தொடர்ந்தும் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் ஆயினர். பெருந்தோட்டக் கம்பனிகள் 'பிராந்திய பெருந்தோட்டக் கம்பனிகள்'(RPC) எனப் பெயரிடப்பட்டன. அவையனைத்தும் மாதாந்தம் ஒரு தொகையை செலுத்தி இந்த மக்களின் சேமநலனைக் கவனித்து கொள்ளுவன நிதியம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. அதுவே 'பெருந்தோட்ட மனித வள அபிவிருத்தி நிதிய'மாகும் (Plantation Human Development Trust - PHDT). கூட்டுத்தாபனங்களாக இயங்கிய போது சேமநல (welfare) விடயங்களைக் கவனிக்கவென உருவாக்கப்பட்ட அதே முறைமை இப்போது 'டர்ஸ்ட்' (PHDT Trust). மூலம் செய்யப்படுகிறது. எனவே 1992-லும் கூட அரசு இந்த மக்களை நாட்டின் பிரஜைகளாக ஏற்று சேவை வழங்க முன்வராத நிலையிலேயே இந்த மக்கள் இன்னும் தோட்டங்களுடன் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இத்தகைய பிரச்சினைகளால் தான் தாங்கள் இலங்கை அரசினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட தனியான தேசிய இனமாக அடையாளப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் 'மலையகத் தமிழர்' எனும் எண்ணக்கரு உருவாகிறது. இது ஒன்றும் ஒரே நாளில் உருப்பெற்ற எண்ணக்கரு அல்ல. இதற்கு பின்னால் 200 வருட வரலாறு இருக்கிறது.

கூலி, இந்தியத் தொழிலாளர், பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர், இந்திய வம்சாவளி தமிழர், நாடற்ற தமிழர், மலைநாட்டு தமிழர் என ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் அழைக்கப்பட்டு வந்த மக்களே இப்போது ஐந்தாவது தலைமுறையில் நிலைகொண்டு தம்மை 'மலையகத் தமிழர்' என அடையாளப்படுத்த கலை இலக்கியம், கலாசாரப் பண்பாடு, தொழிற்சங்கம் அரசியல் என எல்லா பக்கத்தினின்றும் அதனை உறுதி செய்ய முயற்சிக்கின்றனர்.

இந்தப் போராட்ட பயணத்தில் அங்கம் பெறாமலே, தம்மை அடையாளப்படுத்தும் கலை, இலக்கிய, கலாசார, பண்பாட்டு, தொழிற்சங்க, அரசியல் செல்நெறிக்குள் தங்களை இணைத்துக் கொள்ளாதவர்கள் 200 வருடமல்ல அதற்கு முன்னரும் பின்னரும் கூட இந்தியாவில் இருந்த தாம் வந்த காரணத்துக்காக தம்மை இந்திய தமிழர் என்றோ இந்திய வம்சாவளி தமிழர் என்றோ அழைத்துக்கொள்வதில் எந்த ஆட்

சேபனையும் இல்லை.

மலையகத் தமிழர் என அதனை உருவாக்கிய தலைமுறையினரின் அடுத்த தலைமுறையினர் தம்மை நிலைநிறுத்த முற்படும்போது அதனை மறுப்பது அல்லது எதிர்ப்பது வேடிக்கையானது. சாரல் நாடான் குறிப்பிடுவது போல புவியில் எல்லைகள் கடந்து உணர்வு பூர்வமாகவும் அறிவு பூர்வமாகவும் அணுக வேண்டிய விடயம் இது.

எனவே தம்மை அடுத்த நூற்றாண்டிலாவது ஒரு தேசிய இனமாக அங்கீகரிக்க இந்த 'இலங்கை மலையகத் தமிழர்' என அடையாளம் மிக மிக அவசியமானதாகும். இதனை நடைமுறைப்படுத்த அவசியமான அரசியல் முன்னெடுப்புகள் வேண்டப்படுகின்றன.

மலையக மக்களின் காணி உரிமையையும் அதனை முன்னிறுத்திய அரசியல் முன்னகர்வின் அவசியமும்:

இலங்கைவாழ் மலையகத் தமிழ் மக்கள் குறித்த வரலாறு, பன்முகப்பார்வையில் பார்க்கப்படக்கூடியது. பல்லின மக்கள் வாழும் இலங்கை நாட்டில் தம்மை ஒரு தேசிய இனமாக அடையாளப்படுத்துவதற்கு மலையகத் தமிழ்ச் சமூகம் பல்வேறு சவால்களை சந்திக்க நேர்ந்துள்ளது. அத்தகைய சவால்களை எதிர்கொண்டவாறே அவர்களது தனித்துவமான கலை, பண்பாட்டு, பாரம்பரியங்களை பேணி வந்துள்ளதோடு தங்களது அரசியல் இருப்பையும் தளம்பல் போக்குடன் தக்கவைத்துக் கொண்டுள்ளனர். எனினும் உழைப்பை விற்று பிழைப்பை நாடாத்தப் பணிக்கப்பட்ட, கட்டுண்ட சமூகமாக வாழ்வதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட நிலையில், இலங்கை வாழ் மலையகத் தமிழ் மக்கள் இன்னும் அடையப்பட வேண்டிய அடிப்படை இலக்காக நிலம் அல்லது காணி உரிமை காணப்படுகின்றது.

காணி உரிமையின் முக்கியத்துவம்:

ஒரு நாட்டு பிரஜையின் வாழ்வதற்கான காணி உரிமை என்பது அந்த பிரஜையின் இறைமையோடு தொடர்புடையது. அந்தக் காணி நிலம் அற்ற சமூகம் ஒரு நாடோடிச் சமூகமாக அடையாளப்படுத்தப்படுமே அன்றி அது ஒரு தேசிய இனமாக பார்க்கப்படமாட்டாது. இலங்கையில் தாங்கள் அடைந்துகொண்ட அரசியல் எழுச்சியால் பெற்ற வாக்குரிமையை சுதேச அரசாங்கமே பறித்தெடுத்து அவர்களை நாடற்றவர்கள் என்ற நிலைக்கு தள்ளிவிட்ட பின்னரும் கூட, தம்மை அரசியல் ரீதியாக மீள் நிறுவுவதில், மீளவும் குடியுரிமையைப் பெற்றுக்கொள்வதில் வெற்றிபெற்றாலும், தம்மை அர்த்தமுள்ள குடியுரிமையை நோக்கி மலையகத் தமிழ் மக்கள் தமது இருப்பை இலங்கையில் நிலம் சார்ந்து தீர்மானித்துக் கொள்வதில் வரலாற்று ரீதியாக பல்வேறு சவால்களை எதிர்கொண்டு வந்துள்ளனர்.

1948 ஆண்டு பறிக்கப்பட்ட குடியுரிமையை 1977-ம் ஆண்டுக்குப்பின்னர் மீண்டும் சிறுக சிறுக வழங்கப்பட்டு 2009 ஆண்டு அது அனைவருக்கும் அது கிடைக்கப் பெறும் வரை மலையகத் தமிழ் மக்களது போராட்டம் குடியுரிமைப் போராட்டமாக அல்லது வாக்குரிமை போராட்டமாகவே இருந்தது. எண்

ணிக்கை அடிப்படையில் பார்க்கும்போது இது சுமார் ஐம்பது வருடங்களுக்கு மேல். எனவே 100 ஆண்டுகள் அடிமைச் சமூகமாக இருந்து 30 வருடங்களுக்குள் தொழிற்சங்க அரசியல் உரிமைகளை வென்றெடுத்த சமூகம் மீண்டும் ஐம்பது வருடங்களாக அடிப்படை அரசியல் உரிமையான குடியுரிமையைப் பெற்றுக்கொள்ள பின்னோக்கித் தள்ளப்பட்டமையானது, மலையகத் தமிழ் மக்களின் வளர்ச்சிப் போக்கில் ஏற்பட்ட பின்னடைவாகிறது. அதே நேரம் இந்த சமகாலத்தில் அவர்களுக்கு இருந்த ஒரே அமைப்பாக்கமாக தொழிற்சங்க கட்டமைப்பே இருந்து வந்துள்ளது. எனவே, அவர்களது உரிமைப் போராட்டங்கள் தொழிற்சங்க சட்ட திட்டங்களுக்கு அமைவாக இருந்ததுடன், தங்களது அரசியல் வெளிப்படுத்துகையைக் கூட தமது தொழிற்சங்க அமைப்பின் ஊடாகவே வெளிப்படுத்தவும் நேர்ந்தது.

இந்த கால இடைவெளிகளில் மலையக மக்கள் சார்ந்து வாழ்ந்த தேயிலை, ரப்பர் தொழில் துறைகளை நோக்கினால், அதில் ஏற்பட்ட அமைப்பு மாற்றமும் அவர்களை தொழில் ரீதியாக தொடர்ந்தும் போராட்ட நிலையிலேயே வைத்திருக்கின்ற மைய அவதானிக்கலாம்.

1815 முதல் தொடர்ந்தும் பிரித்தானிய காலனித்துவத்துக்கு கீழான வெளிநாட்டு தனியார் கம்பனிகளினாலேயே நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இலங்கை 1948-ம் ஆண்டு சுதந்திரம் டைந்தபோதும் 1972-ம் ஆண்டு பிரித்தானியர் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து முற்றாக வெளியேறி குடியரசாக மாறும்வரை தேயிலை, ரப்பர் பெருந்தோட்டங்களை பிரித்தானிய தனியார் கம்பனிகளே நிர்வகித்து வந்தன. 1972 முதல் 1992 வரை இலங்கை அரசு பொறுப்பேற்றபோதும் 1992-ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் மீண்டும் உள்நாட்டு தனியாருக்கு நிர்வாகத்தை வழங்கியுள்ளது. எனவே தொழில் சூழல் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது கூட தொடர்ந்தும் கூலிக்கான உடல் உழைப்பாளர்களாகவே அவர்கள் வைக்கப்பட்டனர். நிலத்துடன் கூடிய வாழ்வாதாரம் ஒன்றை கட்டியெழுப்ப வாய்ப்புகள் வழங்கப்படவில்லை.

இன்றைய நிலையில் அவர்களது தொழிற்சங்க, அரசியல், நிலைமைகளை எடுத்துக்கொண்டால் தொழில்சார் கட்டமைப்பு சீர்குலைவுடன் தொழிற்சங்க கட்டமைப்பு சிதைவடைந்து வந்துள்ளமையை அவதானிக்கலாம். முப்பது வருடங்களுக்கு முன்பு இருந்த தொழிற்சங்க பலம் இப்போது மலையகத்தில் இல்லை. அரசியல் ரீதியாக நாடாளுமன்றம் முதல் உள்ளூராட்சி மன்றம் வரையிலான கீழ்நோக்கிய அதிகார கட்டமைப்பில் பல்வேறு அரசியல் வியூகங்களின் அடிப்படையிலேயே உறுப்புரிமையைக் கொண்டிருக்கின்றனரே தவிர பலமான அமைப்பாக்க முயற்சியினால் அல்ல.

பெருந்தோட்ட முறைமையில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றபோது அது சார்ந்த தொழிற்சங்க கட்டமைப்பில் மாற்றம் ஏற்படவும், தேர்தல் முறை மாற்றம் ஏற்படுகின்றபோது அது சார்ந்து அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தில் மாற்றம் ஏற்படவும் வாய்ப்பு உள்ளது. எனவே தொழிற்சங்க, அரசியல் இருப்பு கேள்விக்கு உள்ளாகின்ற நிலையில், மலையகத் தமிழ் மக்கள் தாம் வாழும் நிலம் அல்லது காணி குறித்த கவனக்குவிப்பை வேகப்படுத்த வேண்டிய அரசியல் நகரவின் அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது.

மலையகத் தமிழரும் காணியும்:

மலையகத் தமிழ் மக்களின் அரசியல் இருப்பு என்பது நிலப் பின்புலத்துடன் இதுவரை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. பெருந்தோட்டங்களில் உழைப்பாளர்களாக இருந்தமையால் அந்த பெருந்தோட்டங்கள் வழங்கிய லைன் (Line) குடியிருப்பு முறையிலான வீடுகளை அவர்களின் வாழிடமானது. அதில் நிலம் என்பதற்கான எந்த ஆதாரமும் இல்லை. அவர்கள் பெருந்தோட்ட கம்பனிகளின் வேலையாட்கள் என்கின்ற தன் அடிப்படையில் அவர்கள் வாழ்வாதார காணிகளின் சொந்தக்காரர்களும் இல்லை.

1972-ல் காணி உச்சவரம்பு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதுடன் தொடர்ச்சியாக பிரித்தானியர் வெளியேறியதுடன் பெருந்தோட்டக் காணிகளை பெரும்பான்மை இனத்தவர்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கும் திட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தபோது மலையகத் தமிழ் மக்கள் காணிக்கான போராட்டத்தை ஆரம்பித்தாலும், சிவனு லட்சுமணன் போன்ற தியாகிகள் தங்களது உயிரைத் தியாகம் செய்திருந்தாலும் அது தமது 'தொழில் துறை சார்ந்து நிலம் பாதுகாக்கப்படவேண்டும்' என்பதான கோரிக்கையாக அமைந்திருந்ததே தவிர, மலையகத் தமிழ் மக்களாகிய தமக்கு காணி உரிமையாக்கப்பட வேண்டும் என்பதாக மாற்றம் பெறவில்லை.

மேலே சுட்டிக்காட்டிய வரலாற்றுப் பின்புலத்துடன் நோக்கும் போது தாம் இந்த நாட்டில் குடியரிமை பறிக்கப்பட்டிருந்த நிலையில் அதனை மீள்பெறுவதற்கும், தாம் நாடு கடத்தப்படும் ஒப்பந்தம் ஒன்று செய்யப்பட்டிருந்த நிலையில் தாம் எந்த நாட்டுக்குரியவர்கள் என தீர்மானிப்பதிலேயே அவர்கள் அல்லாடிய நிலையில், தாம் தொழில் செய்யும் பெருந்தோட்டங்கள் முதலாளிய கம்பனிகளின் வசமாக இருக்கையில் தமது அன்றாட வேதனத்துக்காக அவர்கள் இன்னும் போராடிக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் அவற்றில் இருந்து மீட்சிபெற முனைப்பு காட்டியுள்ளதையும், தமது காணியரிமைக்கான போராட்டத்தினை முனைப்புடன் முன்வைத்து தமது அரசியலை முன்கொண்டு செல்லாமைக்கான நியாயங்களையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டியுள்ளது.

எனினும், தாம் இலங்கையில் வாக்களிக்கும் உரிமையுள்ள 'இலங்கை குடிமக்கள்' என்பது உறுதி செய்யப்பட்டுவிட்ட நிலையில், தாம் இந்தியா திரும்பி செல்லவேண்டிய தேவை இல்லை எனும் நிலை உறுதிப்படுத்தப்பட்டுவிட்ட நிலையில் தம்மை நிலம் சார்ந்த தேசிய இனமாக நிறுவிக்கொள்ள வேண்டிய தேவை இருக்கின்றது. அதனை அரசியல் ரீதியாக முன்னிறுத்தி செயற்பட வேண்டிய அவசியமும் இருக்கிறது. இன்றைய நிலையில் பின்வரும் வடிவங்களில் மலையகத் தமிழ் மக்கள் தமது காணியரிமைக்கான அல்லது நிலம் சார் கோரிக்கைகளை முன்னிறுத்தி தமது அரசியலை முன்னகர்த்த வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

- வீட்டுரிமைக்கான காணி (Land for Housing)
- வாழ்வாதாரத்துக்கான காணி (Land for Livelihood)
- அரசியல் இருப்புக்கான (இறைமை) நிலம் (Land for Sovereignty)

வீட்டுரிமைக்கான காணி (Land for Housing):

வீட்டுரிமைக்கான காணி விடயம் பல்வேறு விமர்சனங்களுக்கு மத்தியில் இப்போது ஓர் அரசியல் நகர்வாக முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. லயன் குடியிருப்புகளில் காணி உரித்து இல்லாது இருநாறு வருட காலம் வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட மக்களுக்கு தனிவீடுகளை அமைப்பதற்கான ஏழு பேர்ச்ச காணியை காணி உறுதியுடன் வழங்கவேண்டும் எனும் அரசியல் நகர்வு அவ்வப்போது எழுந்து இதனை முன்னிறுத்திய ஓர் அரசியல் நகர்வு இடம்பெறுவதை அவதானிக்கலாம். அரசியல் மட்டத்தில் லயன் வீடுகளுக்கு பதிலாக தனிவீடுகள் என்கின்ற அடிப்படையிலேயே ஏழு பேர்ச்சஸ் காணி விவகாரம் கையாளப்பட்டுள்ள நிலையில், லயன் வீட்டில் வசிக்கும் (Residents of Line Rooms) நேரடியாக இப்போது தொழில் செய்வோர் அதேநேரம் நேரடி தோட்டத் தொழிலாளர் அல்லாதோர் ஆகியோருக்கு ஏழு பேர்ச்சஸ் காணியில் வீடுகளை அமைப்பதற்கான வாய்ப்புகள் அமைச்சரவை பத்திரங்கள் (2016), வரவு செலவுத்திட்ட அறிக்கைகள் (2017) ஊடாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அதில் தொடர்ச்சித் தன்மை (Consistency), நிலைபேறானதன்மையுடன் (Sustainability) மலையக அரசியல் தொடர்ந்தும் தமது பலத்தையும் அழுத்தத்தையும் பிரயோகிக்க வேண்டும்.

2015-2020 காலப்பகுதியில் 7 பேர்ச்சஸ் வீடமைப்பு நிலம் குறித்து எழுந்த எழுச்சி 2020 க்குப்பின் '10 பேர்ச்சஸ் அமைச்சரவை அனுமதி' என மார்தட்டிக்கொண்டாலும் அத்தகைய ஒரு அமைச்சரவை பத்திரத்தையோ அல்லது நடைமுறையில் 10 பேர்ச்சஸில் அமைந்த வீட்டுத்திட்டத்தையோ இன்று வரை காணக்கிடைக்கவில்லை (இந்தக்கட்டுரை எழுதப்படும் நாளில் கூட அத்தகைய அமைச்சரவைப்பத்திரம் ஒன்று குறித்த கதையாடல் இடம்பெறுகிறது). இருநாறு ஆண்டுகால மலையக மக்களின் வரலாற்றில் ஏழு பேர்ச்சஸ் வீடமைப்புக் காணியை வென்றெடுக்கும் போராட்டம் கூட, குறைந்தபட்சம் இன்னும் இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு தொடர் அழுத்தங்களுடனும் செயற்பாடுகளுடனும் முன்கொண்டு செல்லப்படுவதனால் மாத்திரமே சாத்தியமாக முடியும்.

வாழ்வாதாரத்துக்கான காணி (Land for Livelihood):

வாழ்வாதாரத்துக்கான காணித் தேவை என்பது தொழில் நிலைமையுடன் தங்கியிருக்கின்றது. தற்போதைய நிலையில் பெருந்தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களாக வாழ்வோர் அல்லது ஏற்கனவே தொழிலாளர்களாக இருந்தோர் ஆகியோரை இலக்குவைத்து வாழ்வாதாரத்திற்கான காணிகள் குறித்து பேசப்படவில்லை. உண்மையில் தோட்டப் பகுதிகளில் வாழும் பத்துலட்சம் மக்களில் சுமார் ஐந்து லட்சம் அளவானவர்கள் தொழிலாளர்கள் என்கின்ற நிலைதான் உள்ளது. எனினும் பெருந்தோட்டத் தொழில் துறை தேயிலை, ரப்பர் ஆகியன தொடர்ந்தும் சரிவுப்போக்கில் செல்வதன் காரணமாக தொழில் வாய்ப்பினை இழந்தோர் தமது வசிப்பிடங்களாக லயன் அறைகளைக் கொண்டிருக்கின்ற அதே சந்தர்ப்பத்தில் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களாக அல்லாமல் வேறு தொழில்களை செய்கின்றனர்.

இவர்களுக்கும் நிரந்தரத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும்

வீடமைப்புக்கு மாத்திரமின்றி வாழ்வாதாரத்துக்கும் காணிகள் அவசியமாகின்றன. ஆனால் பெருந்தோட்ட நிர்வாகங்களையும் பராமரிப்புகளையும் கைகழுவிவரும் அரசு, தனியார் நிறுவனங்களின் போக்கினை பார்க்கும் போது தற்போது தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களாக வாழ்வோருக்கு குறுங்கால ஒப்பந்த (Short term contracts) அடிப்படையில் வழங்குவதற்கு எத்தனிக்கப்படும் வெளியகப்பயிரிடல் (Out grower system) முறையினை 'நிலத்துடன் கூடியதாக' வென்றெடுக்க வேண்டியது இன்றியமையாததாகின்றது. இதுவே இந்த மக்களை எதிர்காலத்தில் சிறுதோட்ட உடமையாளர்களுக்குவதற்கான அடிப்படையை ஏற்படுத்தும். மலையகத் தமிழ் மக்களின் வாழ்வாதாரத்துக்காக காணி என்பது அவர்களை 'சிறுதோட்ட உடமையாளர்களுக்குதல்' எனும் தீவர அரசியல் கோரிக்கை முன்னகர்வின் அடிப்படையில் முன்கொண்டு செல்லப்பட வேண்டியது.

அரசியல் இருப்புக்கான (இறைமை) நிலம் (Land for Sovereignty):

முன்றாவதாக அரசியல் இருப்புக்கான நிலம் (Land for Sovereignty) என்று வரும்போது மலையகத் தமிழ் மக்கள் சார்ந்து வாழும் பிரதேசங்களில் இருந்து தொகுதிவாரியாக தேர்தல்களில் தங்களது பிரதிநிதிகளை தெரிவு செய்யும் வாய்ப்பு குறித்து அவதானிக்கப்படுகின்றது. நடைமுறையில் உள்ள முற்றுமுழுதான விகிதாசார முறை மாற்றப்பட்டு விகிதாசாரமும் தொகுதிவாரியும் இணைந்த கலப்பு முறை தேர்தல் முறைமையே எதிர்காலத்தில் வரக்கூடிய சாத்தியங்கள் உள்ள நிலையில் மலையகத் தமிழ் மக்கள் செறிந்து வாழும் தொகுதிகளை உருவாக்குவதில் உள்ள சவால்களையே அரசியல் இருப்புக்கான நிலம் என்கின்ற அடிப்படையில் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

1947-ம் ஆண்டு எழு உறுப்பினர்களை பாராளுமன்றில் கொண்டிருந்தபோது எங்கெல்லாம் தொகுதிகள் வென்றெடுக்கப்பட்டனவோ அங்கெல்லாம் இப்போது தொகுதி அடிப்படையில் ஒரு உறுப்பினரை வென்றெடுக்கும் சாத்தியமே இல்லை. மேலே சொல்லப்பட்ட பல்வேறு அரசியல் சார்படங்களும் ஒப்பந்தங்களும் நாடு கடத்தல்களும், அபிவிருத்தித் திட்டங்களும் உள்ளாட்டு இடப்பெயர்வும் மலையகத் தமிழ் மக்களின் அரசியல் இருப்புசார்ந்த நிலத்தினை கேள்விக்குள்ளாக்கி வைத்திருக்கின்றன.

இப்போதைய நிலையில் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் மாத்திரமே குறைந்தபட்சம் இரண்டு தொகுதிகள் நிலத்துடன் தொடர்புடைய வகையில் அமைவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கின்றது. ஏனைய எல்லா மாவட்டங்களிலும் சிதறிவாழும் மலையக மக்கள் குறித்த ஒரு தொகுதிக்குள் உள்ளடக்கப்பட முடியாத நிலையியே உள்ளது. இப்போதும் கூட நுவரெலியா மாவட்டத்தில் இருந்து தெரிவாகக் கூடிய பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவ எண்ணிக்கையின் ஊடாகவே முழு மலையகத்துக்குமான (ஏழு மாவட்டங்கள்) அரசியல் குரலாக ஒலிக்க முடிகின்றது.

இந்த நிலையில் நிலம் சார்ந்த அரசியல் இருப்பு என்பது முன்னைய இரண்டையும்போல பிரஜைசார்ந்த நிலப்பிரச்சி

னையாக இல்லாமல் ஒட்டுமொத்த மலையக சமூகத்தின் அரசியல் இருப்பு குறித்த ஒரு கேள்வியைத் தோற்றுவிக்கின்றது. மறுபுறமாகக் கூறினால் மலையக மக்களுக்கான அரசியல் அதிகாரப்பகிர்வுடன் கூடிய ஒரு விடயமாக இந்த அரசியல் இருப்புக்கான காணி அல்லது அரசியல் இறைமைக்குரிய காணி என்ற அம்சம் பார்க்கப்படவேண்டியது. நிலத்தொடர்பற்ற வகையில் வாழும் (Non contiguous) மலையகத் தமிழ் மக்களின் அரசியல் உரிமைகளை அதிகார் பகிர்வோடு கூடிய அரசியல் உரிமையாக வென்றெடுப்பதற்கான அடிப்படையை இந்த காணி உரிமையே தீர்மானிக்கப்போகிறது. இதனை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல் 'சமுதாய சபை' (Community Council) போன்ற நிலத்தை அடிப்படையாகக் கொள்ளாத அதிகாரப் பகிர்வு கோரிக்கையானது, இதுவரை காலமும் இந்த மலையகத் தமிழ் மக்கள் நகர்த்திவந்த அரசியலை மலினப்படுத்துவதாக அமைந்துவிடும்.

முடிவுரை:

இருநூறு ஆண்டு கால மலையகத் தமிழ் மக்களின் இலங்கை வரலாற்றில் முதல் நூறு வருடங்கள் தம்மை உழைப்பை விற்கும் தொழிலாளர்களாகவும், அடுத்த இருபத்தைந்து வருடங்களை தமது தொழிற்சங்க அரசியல் அமைப்பை கட்டியெழுப்புவதற்கும் பயன்படுத்திய மலையக சமூகம் சுதந்திரத்துக்கு பின் சுமார் ஐம்பது வருடங்கள் தமது குடியரிமைக்கான போராட்டத்தை நிலத்துடன் கூடியதாக முன்னெடுக்காது, அது பிரஜைவரிமை அல்லது வாக்குரிமை என்பதை காசித்ததுக்குள் மாத்திரம் மட்டுப்படுத்திவிட்ட நிலையில் தமது நாடு (அடையாளம்) இலங்கையா, இந்தியாவா என தீர்மானிப்பதில் சுமார் இருபத்தைந்து வருடங்களை கழித்த போது நிலம் குறித்த சிந்தனை எழுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத நிலையில் அடுத்து வந்த நாற்பது வருடங்களை அமைச்சுப்பதவிசார் அபிவிருத்தி அரசியலுக்கு பயன்படுத்திவிட்ட நிலையில் இதற்கு முன்னதான காலப்பகுதியில் அவர்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட வெவ்வேறு அழுத்தங்கள் தமது நிலம் குறித்த சிந்தனையை மழுங்கடித்தன அல்லது வேறு திசைக்கு திருப்பியிருந்தன என்று கொள்ளலாம். கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலங்கையில் நடைபெற்ற உள்ளாட்டு யுத்தமும் நிலம் சார்ந்தது என்கின்ற அடிப்படையில் அதனையும் முன்னெடுத்தவர்களும் தமிழர்கள் என்கின்ற போது அதே நாட்டில் வாழ்கின்ற இன்னுமொரு தமிழ்ச் சமூகமும் நிலம் சார்ந்த அரசியல் கோரிக்கை ஒன்றை முன்வைத்து இயங்கும் அரசியல் சூழல் அமையாத சந்தர்ப்பத்தில், இப்போதுதான் நிலம் குறித்த சிந்தனையுடன் உரிமைசார் அரசியல் செல்நெறிக்குள் செல்லவேண்டிய நிலையில் மலையகம் உள்ளது.

எனவே மலையகத்தில் காணி உரிமையை முன்னிறுத்திய அரசியல் முன்னகர்வினை அழுத்தமாகக் கையாளும் ராஜதந்திரமான அரசியல் முன்னெடுப்புகள் மாத்திரமே மலையகத் தமிழ் மக்களின் இருப்பு, அடையாளம், வீட்டுரிமை, வாழ்வாதார உரிமை மாத்திரம் அல்லாது அவர்களது அரசியல் இருப்பையும் இலங்கையில் உறுதி செய்வதாக அமையும்.

thilagar@thaiivedu.com

மலையக வாய்மொழி இலக்கியமும் பண்பாட்டுக் கூறுகளும்

— வே. இராமர்

மனிதர் மொழியைப் பயன்படுத்திய காலம் தொடக்கம் அவன் பெற்ற அனுபவங்களை மற்றவருக்கு சொல்லத் தொடங்கியது முதல் வாய்மொழி இலக்கியம் வளரத் தொடங்கியது. இதனாலேயே வாய்மொழி இலக்கியம் மூத்த இலக்கிய வடிவமாக அமைந்தது. எழுத்து இலக்கியம் வளர்வதற்கு முன்னோடியாக வாய்மொழி இலக்கியம் இருந்தமையால் ஒவ்வொரு மொழியின் அடையாளமாகவும் பண்பாட்டுக் கூறுகளின் இருப்பிடமாகவும் இருப்பது வாய்மொழி இலக்கியமாகும். எனவேதான் ஓர் இனத்தின் அடிப்படைப் பண்பாட்டை அறிந்துகொள்ள வாய்மொழி இலக்கியங்கள் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன.

'வாய்மொழி பாடல்கள் பற்றிய ஆய்வு இல்லாது எழுதப்படுகின்ற மக்களைப் பற்றிய ஆய்வு பூரணத்துவம் பெறாது அமைந்து விடுவதுண்டு.' ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பாடல் நாட்டார் பண்பாட்டு மதிப்புரைகளுக்கு ஏற்ப ஒத்திருக்கிறது. எனவே நாட்டுப் பாடலின் பொதுத்தன்மை அதன் சிருஷ்டியில் இல்லை பரவதலில் தான் இருக்கிறது என்று Folk Song in English என்ற நூலின் ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

அந்த வகையில் மலையக மக்கள் என்பவர் யார்? என்று வினா எழுகிறது. பொதுவாக இலங்கையில் வடக்கு கிழக்கு போன்ற பிரதேசங்களில் தமிழர்கள் பண்டைய காலம் முதல் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். எனவே, அவர்கள் இலங்கையின் பூர்வீக குடிகள். ஆனால் மலையக மக்கள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து ஆங்கில ஆட்சியாளர்களால் குடி பெயர்த்து கொண்டு வந்து குடியேற்றப்பட்டவர்கள். அவர்கள் தமிழ்நாட்டு மக்களோடு பிறப்பியல் ரீதியான கலாசார ரீதியிலான தொடர்பினை பேணி வந்த போதும் வாழ்வியல் முறையில் அவர்களை விட வேறுபட்டவர்கள். இந்த இருநூறு ஆண்டுகள் அவர்களை அவ்வாறு வேறுபடுத்தி வைத்து இருக்கிறது. இவர்கள் இலங்கைத் தமிழர்களில் இருந்தும் வேறுபட்டவர்கள். இவர்களுக்கான வாழ்வியல் தளம், மொழி, வழிபாடு, கலை, கலாசாரம் என்பவற்றின் அடிப்படையில் தமிழ் பேசும் மக்களில் இருந்து இவர்கள் தனித்துவமானவர்கள்.

தமிழர்களுக்கான தனித்துவமான கலை கலாசார பாரம்பரியங்கள் இருக்கின்றன. தனித்துவமான அடையாளங்கள் இருக்கின்றன. இது வாழ்வியலோடு பின்னிப் பிணைந்த ஒன்றாக காணப்படுகிறது. இது நகரம், கிராமம் என்பவற்றுக்கு இடையில் பாரிய வேறுபாடுகளையும் கொண்டது. கிராமிய வாழ்க்கையோடும் சம்பந்தமில்லாத இன்னொரு வாழ்வியல் தளத்தை புதிய பண்பாட்டை உருவாக்கிக் கொண்டபடியால்,

இம்மக்களின் வாழ்வியல், மொழி, கலை, பண்பாடு என்பன தமிழர்களிடத்தில் இருந்து தனித்துவம் பெறுவதை மலையக வாய்மொழிப் பாடல்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

ஏனைய சமுதாயத்தில் வாய்மொழிப் பாடல்கள் இருந்தும் மலையக வாய்மொழி பாடல்கள் தனித்துவம் உடையதாக காணப்படுகின்றன. இவர்கள் ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்களால் தமிழ்நாட்டில் இருந்த கிராம மக்களை மண்ணோடு பிடுங்கி வந்து இலங்கையின் மலைமேடுகளில் மீள் நடுகை செய்யப்பட்டவர்கள். இந்த வாழ்வியல் சூழல் இவர்களுக்கு புதுமையானது. இருள் சூழ்ந்ததாக இருந்தது. இத்தகைய சூழ்நிலையில் பிறந்த பாடல்கள் தான் மலையக வாய்மொழி பாடல்கள். இவை பல்வேறு வகைப்பட்டன. உழைப்பு. உழைப்பு தான் எம் மக்களின் உயிர் நாடி. எனவே, இம்மக்களின் வாழ்வில் உழைப்போடு தொடர்புடைய பாடல்கள் மிக அதிகமாக காணப்பட்டன. அந்த உழைப்பு ஏற்படுத்திய சுகமைகள் மனக்குமுறல்கள், சோகம், அடக்குமுறை, அதனோடு சேர்ந்த வாழ்வியல் போராட்டங்கள், இப் பாடல்களின் மூல நாதமாக விளங்கின. இவற்றோடு இணைந்த வழிபாட்டு முறைகள் சடங்கு, திருமணம், குழந்தை பிறப்பு, தாலாட்டு, ஒப்பாரி, கும்மி, கோலாட்டம், கதைப் பாடல்கள் என்பன மிகவும் முக்கியத்துவம் உடையதாக காணப்பட்டன, புதுமையானவையாகவும் இருந்தன.

இதைப் பற்றிய பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்களின் கருத்து கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது. 'மலையக வாய்மொழி பாடல்கள் அந்த மக்கள் கூட்டத்தின் வரலாற்று சான்றுகளாக மட்டுமின்றி அவர்களின் கனவுகளின் லட்சிய குரலாகவும் விளங்கியன' என்றார். இன்னொரு அறிவியல் அறிஞர் 'வாய்மொழிப் பாடல்கள் அடிமைகள் வெளி உலகத்திற்கு சொல்லத் துடிக்கின்ற தகவல்களைக் கொண்டவைகள்' என்றார். இக்கூற்றுக்களில் இருந்து, வாய்மொழிப் பாடல்கள் அவை பேசும் வாழ்வியல் கூறுகளை பற்றிப் பார்த்தால், இம் மக்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட்ட கூலித் தொழிலாளர்கள். இதிலிருந்து முற்றிலுமாக விடுபட முடியாமல் இருநூறு ஆண்டுகள் இக்கூலி தொழிலில் நிலைத்திருக்கிறார்கள். இந்த இருண்ட வாழ்வியல் சூழல் இம்மக்களின் உள்ள குமுறல்களை அடக்கி வைக்க முடியவில்லை. தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்குரிய குணாம்சங்களை அது வெளிப்படுத்தவும் தவறவில்லை. இங்கு நிலையான அடக்குமுறையும் அதிகாரக் கட்டுப்பாடும் இருந்தமையால், இவர்களின் கதறல் குரலாக இவை அமைந்து விடுவதும் உண்டு. இதைப்பற்றி ஆய்வறிஞர் சாரல் நாடன் பின்வருமாறு கூறுவார்.

'வெளி விழி உலகத்துக்கு இதுவரை அறிமுகப்படுத்தப்பட

டாத அவர்களின் ஆசைகளையும் கனவுகளையும் இந்தப் பாடல்கள் உள்ளடக்கி இருக்கின்றன'

அந்த வகையில் இப்பாடல்கள் தாய் மண்ணை பிரிந்து சோகம் நிறைந்த மனநிலையோடு கப்பலில் ஏறி இந்த நாட்டுக்கு வந்தவர்கள் பல்வேறு சூழ்நிலையில் அடக்கப்பட்டு இருந்தாலும் தான் பிறந்த மண்ணை நெஞ்சோடு நினைத்து உள்ளம் குமுறுவதை இப்பாடல் பின்வருமாறு பதிவு செய்கிறது:

'அடி அளந்து வீடு கட்டும் - நம்ம ஆண்ட மனை அங்கிருக்க பஞ்சம் பிழைப்பதற்கு பாற்கடலை தாண்டி வந்தோம் கடல் கடந்து கடல் தாண்டி இங்கு வந்தோம் காலம் செழிக்க நாம காணி போய் சேரலையே'

இந்த பாடல் தாய் மண்ணை விட்டு வந்த போது அவர்களின் உள்ளத்தில் இருந்த சோகங்கள் இன்னும் மனதில் ஒட்டிக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதை பதிவு செய்கிறது.

'வாடை அடிக்குதடி வடகாத்து வீசுதடி செந்நெல் மணக்குதடி சேர்ந்து வந்த கப்பலிலே'

இங்கு புலம் பெயர்ந்து வந்தவர்களில் பெரும்பாலானோர் நிலமற்ற நிலமிருந்தும் வசதிகளற்ற கூலி விவசாயிகள். ஆனாலும் தன் தாய் மண் மீது இவர்கள் கொண்டிருந்த நேசம் அந்நியர்களாக பார்க்கப்பட்டும், தீண்ட தகாதவர்களாக ஓரங்கட்டப்பட்டிருந்தும் மண் மீது கொண்ட நேசத்தை பாசத்தை அவர்களால் மறக்க முடியாத மன நிலைமையை, இந்த பாடல்கள் எடுத்துக்காட்டி விடுகின்றன. இவ்வாறு கப்பலில் இருந்து இறங்கி கால்நடையாக கொண்டு செல்லப்பட்ட போது அவர்களின் வேதனை உருவாக்கிய பாடல்களாக, இப்பாடல்கள் மலையக மக்கள் மத்தியில் இன்னும் நிலைத்திருக்கின்றன.

'அட்டப் பெருங்கடியும் அருக வழிநடையும் கட்டையிடறுவதும் காணலாம் கண்டியிலே'

கண்டியானது இலங்கை மத்தியில் இருக்கின்ற பாரம்பரிய பண்பாட்டை கொண்ட ஒரு நகரம். இறுதிக் காலம் வரை தமிழ் நாயக்கர்களால் ஆளப்பட்ட தனி ராஜ்யம். ஆங்கிலேயருக்கு பெரும் அச்சுறுத்தலாக இருந்த ராஜ்யம். மலைகளால் சூழப்பட்ட நகரம். இந்த மலை சூழ்ந்த பிரதேசங்களில் இம்மக்கள் அதிகமாக குடியமர்த்தப்பட்டதால் இலங்கையில் இந்தியத் தமிழரை கண்டியின் பேரை சொல்லி அழைக்கும் வழக்கம் இருந்தது. இதனால்தான் மலையக வாய்மொழி பாடல்களில் கண்டி தொடர்பாக அதிகமான பாடல்கள் உருவாகின.

'கண்டி, கண்டி ஏங்காதிங்க கண்டபேச்சு பேசாதிங்க கண்டியில் பட்ட பாட்டை கண்டவங்க சொல்லுவாங்க'

மலைநாடு நோக்கி வந்த மக்கள் தொழில் நிமித்தம் ஒவ்வொரு வெள்ளைக்கார துரைமார்களுக்கும் தேவைக்கு ஏற்றாற்போல் பகிர்ந்து அளிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் வாழத் தொடங்கிய இடம் தோட்டங்கள் எனப்பட்டது. இதனால் இவன் 'தோட்டக் காட்டான்' என்றும் அழைக்கப்பட்டான். அந்தத் தோட்டங்கள் சுமார் 960-க்கு மேல் கண்டிப் பிரதேசத்தில் இருந்ததாக அறிய முடிகிறது. இந்த தோட்டங்களை மையப்படுத்தி உருவாக்கிய பாடல்களை தொழில் பாடல்கள் என்றே அழைக்கின்றோம். இங்கு அவர்களின் சூழல் அவர்களுக்காக உருவாக்கி தந்த இந்த பாடல்கள் அம்மக்களின் சொந்த அனுபவத்தில் பட்டுத் தெறித்த பாடல்கள் ஆகும்.

தேயிலைக் கொழுந்தெடுக்க காலை ஏழு முப்பது மணிக்கு எல்லாம் கடும் குளிரானாலும் கொட்டும் மழையாக இருந்தாலும் வேலைக்கு செல்ல வேண்டும். கொழுந்துக் கூடை நிறைய வேண்டும். கொழுந்தைப் பறிப்பதற்கு முன்பதாக அவர்கள் இறைவழிபாட்டோடு அந்த வேலையை தொடங்குவார்கள். அந்த பாடல் பின்வருமாறு இருக்கும்:

'பொலி பொலி பொலி தாயே பொலி பொலி பொலி தாயே பொலி'

என்று முதல் பிடி எடுத்து, மற்றவர்களின் வாய்களை எல்லாம் மூடச் செய்து கூடையில் இடுகின்ற மரபு, இந்த தொழிலின் மீது அவர்கள் கொண்டிருந்த பற்றினைக் காட்டுகிறது. ஆரம்பத்தில் கோப்பித் தொழிலோடு ஆரம்பமான தொழில் பாடல்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. கோப்பி காலத்தில் அவர்களது மன உணர்வுகளை இந்தப் பாடல் இவ்வாறு பாடுகிறது.

'கூணி அடிச்ச மல கோப்பி கண்ணு போட்ட மல அண்ணனை தோத்த மல அந்தா தெரியுதடி'

இந்தப் பாடல் மலையக மக்கள் தம் மண் மீது பற்றும் பாசமும் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காட்டி விடுகிறது. ஊரை இழந்து உறவுகளை இழந்து, பிழைக்க வந்த இடத்தில் மண்ணுக்காக அண்ணனை தொலைத்தார்கள் என்பதும் அந்த மன வலியை துல்லியமாக பதிவு செய்து விடுகிறது. இவ்வாறு கோப்பிக் காலத்தில் பல்வேறு பாடல்கள் பாடப்பட்டுள்ளன.

'கோண கோண மலையேறி கோப்பிப்பழம் பறிக்கையில் ஒரு பழம் தவறிச்சின்னு உதைச்சானய்யா சின்னதுரை'

என்ற பாடல் கோப்பிகால மன உணர்வுகளை தந்து விடுகிறது. இங்கு உழைப்புச் சுரண்டலும் அதிகார அடக்குமுறைக்குள்ளும் தாம் பட்ட வேதனையை சொல்லத் துடித்த கருத்துக்களை பதிவு செய்து விடுகிறார்கள். இப்படித்தான் இவர்களுடைய தொழிற் பாடல்கள் ஏனைய நாட்டுப்புற பாடல் வடிவங்களில் இருந்து புதிய வடிவத்தை பெற தொடங்கின. கோப்பிக்காலம் நிறைவடைய தேயிலை காலம் வருகின்ற போது,

'ஸ்டோர்ஸும் கட்டியாச்சு
இன்ஜினரும் பூட்டியாச்சு
இளவட்டம் பொண்ணுங்களா
ஏல பொறுக்க வந்திடுங்க'

'கவ்வாத்து கார்ப்பையா கத்தி வெட்டும்
பாத்திமன்னா கத்தி என்ன மின்னுறது
உங்க கவ்வாத்துதென்ன பிந்துறது.

வெட்டுனாலும் வெட்டு வேண்டி
மேசை வெட்டு வெட்டு வேண்டி
உன் மேல கண்ணு இருந்தா
ஒன்னு இரண்டா வெட்டினா வேண்டி

முன்னூறு ஆளுக்குள்ள
முள்ளு குத்து ஏ சாமி
முள்ளு ரெண்டும் மண்ணுக்குள்ள
உங்க முழிகள் ரெண்டும் என் மேல'

போன்ற பாடல்கள் தொழிலோடு சேர்த்த உணர்வுகளையும்
அவர்களுக்கு இடையில் நடைபெறுகின்ற இணக்கமான வாழ்
வியல் கூறுகளையும் எடுத்துக்காட்டி விடுகின்றன.

'ஓடி ஓடி நிரை பிடுச்சு
ஒரு கூட கொழுந்தெடுத்து
பாவி கணக்கு புள்ள
பத்து றாத்த சொல்லுறானே

எண்ணி எண்ணி குழி வெட்டி
இடுப்புடிஞ்சி நிக்கையில்
வெட்டு வெட்டு என்கிறானே
வேலையத்த கண்காணி

ஆத்தோரம் கொந்தரப்பு
அது நடுவே வல்லாரை
வல்லாரை வெட்டி எல்லோ
வல்லமை குறைஞ்சதய்யா'

போன்றன தொழில் பாடல்களாகும். இப் பாடல்களில் அவர்க
ளது உள்ளத்து உணர்வுகள் அடக்குமுறைகள் அதிகாரத்
துக்கு எதிரான குரல் என்பன காத்திரமாகவே பதியப்பட்டிருக்
கின்றன. தொழிலாளி வர்க்கம் எத்தனை அடக்குமுறைக்குள்
இருந்தாலும் அதற்குரிய போராட்ட குணாம்சங்களை அவர்
கள் ஏதாவது ஒரு வழியில் வெளிப்படுத்தி விடுவார்கள். அந்த
போராட்ட குணாம்சம் கொண்ட எதிர்ப்பு உணர்வுகளையும்
இந்த நாட்டார் பாடல்களில் பதிவு செய்திருப்பது இங்கு
குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்கள் தம் மன உணர்வுகளையும் ஆற்
றாமையையும் உள்ளபடியே வெளிக்காட்டி விடுகிறார்கள்.
அதனால் இப் பாடலை பற்றி பேராசிரியர் ஸ்டாலின் பிரவுன்
பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

'இந்த வாய்மொழி பாடல்கள் நீர்ச் சனைகள் போன்றவைகள்,
'ஐயமும் ஆயாசமும் ஏற்படுகின்ற போது மக்கள் இவைக
ளில் முழுகி புத்துணர்வு பெறுகின்றனர். இவை சமுதாய
உணர்வுகளை கைகாட்டிச் சின்னங்களாகக் காட்டக் கூடி
யவை.

தொழில் பாடல்களை ஆராய்ந்த டாக்டர் ச. சண்முகசுந்தரம்
'தொழில் பாடல்களில் தொழிலுக்கு அடுத்த நிலையில் காதல்
இடம்பெறுவதுண்டு.காதல் உணர்வுகள் அவர்களது களைப்பை
எளிதில் போக்கி விடுகின்றன. அத்தோடு மனதில் உற்சாகத்
தையும் உத்வேகத்தையும் எழுப்பி விடுகின்றன' என்றார்.

'அஞ்சு மணி ஆச்சு
ஐயா வர நேரமாச்சு
கொஞ்சி விளையாடாதீங்க
கோழுகாரன் கங்காணி
கொந்தரப்புக்கார குட்டி
கொழுந்தெடுக்கும் சின்ன குட்டி
கொந்தரப்ப கண்டவுடன்
கொழுந்தெடுக்க கூடலையே'

இவ்வாறு மனதுக்குள் அடைந்து கிடக்கும் காதல் உணர்வு
களை தனது தொழில் பாடல்களோடு இணைத்து பாடுகின்ற
போது, அவர்களின் உடல் களைப்பை மறந்து உள்ளம் குதூ
கலிப்பதாக அமைந்துவிடுகிறது. அதேபோல், இவை வேத
னைகளுக்கு வடிகாலாயும் அமைந்துவிடுகிறது. இந்த தொழில்
பாடல்களில் இன்னொரு அம்சம் யாதெனில் கொடுமைக
ளுக்கு எதிராக போராட்டம் செய்யும் குணப் பண்புகளாகும்.
நேரடியாக எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்க முடியாத போது தனது
கோபத்தையும் ஆத்திரத்தையும் பாடல் வடிவங்களில் வெளி
யிட்டு விடுகின்றனர்.

'அந்தனா தோட்டம் என்று
ஆசையா நான் இருந்தேன்
உரமூட்ட தூக்கச் சொல்லி
உதைச்சாரே கண்டக்கையா'

கல்லாறு தோட்டத்திலே
கண்டக்கையர் பொல்லாதவன்'

றப்பர் மரமானே
நாலு பக்கம் வாது மானேன்
எரிக்க விறகுமானேன் இங்கிலீஷ் காரனுக்கு
ஏறி போக காரு மானே.

போன்ற பாடல்கள் துரைமார்களின் தந்திரங்களையும் கங்
காணி கண்டக்கையா ஆகியோரின் அதிகாரத்தை எதிர்த்து
நிற்பதாக அமைந்து விடுகின்றன. அதேபோல் இந்த மக்க
ளோடு நேரடியாக தொடர்புபடுகின்ற கங்காணிமார்களின்
முக்கியத்துவத்தை விளக்கும் பாடல்கள் தொழில் பாடல்க
ளில் மிக அதிகமாக இடம்பெற்று விடுகின்றன. இவர்கள் மக்
களின் உழைப்போடு உடலையும் சுரண்டி வாழ்ந்தார்கள் என்
பதற்கு இந்த பாட்டு மிக முக்கியத்துவம் உடையதாக கருதப்
படுகிறது.

'மானு வேட்டையும் ஆடிக்கொண்டு
மயிலு வேட்டையையும் ஆடிக்கொண்டு
கொக்கு வேட்டையாடிக் கொண்டு
குமரி வேட்டையாடுவாராம்'

இவைகள் எல்லாம் மக்கள் இந்த வாழ்வியல் முறையோடு
பட்ட துன்பங்கள், துயரங்கள், அடக்குமுறைகள். இவைக

ளுக்குள்ளே தங்கள் வாழ்வியலை தேடிக்கொண்டவர்கள். அந்த வாழ்வியல் பின்புலத்தில் தான் மலையக மக்களின் இருப்பியலும் பண்பாட்டுக் கூறுகளும் தங்கி இருக்கின்றன. தங்களுக்கான ஒரு தொழில் நிலத்தை தொழில் வளத்தை உருவாக்கிக் கொண்டதன் பின்னர் அந்த மண்ணிலே அவர்கள் தங்களுக்கான வாழ்வியலை அமைத்துக் கொண்டார்கள். ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதை போல, இம் மக்கள் நகரத்திலிருந்து வேறுபட்டவர்கள். கிராமத்தில் இருந்தும் வேறுபட்டவர்கள் கடந்த இருநூறு வருடங்களில் புதிய வாழ்வியல் தளத்தை உருவாக்கி அதற்குள்ளாகவே மூழ்கி முத்து எடுத்தவர்கள் என்பதை, இந்த தொழில் பாடல்கள் எமக்கு நன்றாக எடுத்துக் காட்டி இருக்கின்றன.

1946-ம் ஆண்டு கங்காணி முறையை ஒழிப்பதற்கான சட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பெரியங்காணி முறை ஒழிக்கப்பட்டது. இவர்கள் மக்களின் வாழ்க்கைக்கு பல வழிகளில் நன்மையும் செய்திருக்கிறார்கள். தோட்டங்கள் தோறும் கோவில்களை கட்டினார்கள். மக்கள் மனதுக்குப் பிடித்த திருவிழா, பொங்கல் போன்ற விழாக்களை நடத்தினார்கள். இந்தியாவிலிருந்து கலைஞர்களை அழைத்து வந்து கலை நிகழ்ச்சிகளை அறிமுகம் செய்தார்கள். நாடகங்களை நடத்தினார்கள். திராவிட இயக்க சிந்தனை, பெரியார் இயக்க சிந்தனை போன்றவற்றையும் பாரதியினுடைய புரட்சிகரமான பாடல்களையும் இம்மக்களிடத்திலே கொண்டு சேர்த்தார்கள். எனவே, இவர்கள் ஒரு வழியில் தங்களுக்குரிய பணியைச் செய்த அதேவேளை இந்திய மரபோடு சாதிமுறையை பேணிக் கொள்வதிலும் கவனமாக இருந்தார்கள்.

இவர்களே பிற்காலங்களில் நகர முதலாளிகளாக வளர்ந்து இந்த சமுதாய இருப்புக்கு பங்களிப்பைச் செய்தார்கள்.

ஆனால் தங்களுக்கு லாபம் தரக்கூடிய எந்த ஒரு விடயத்துக்கும் முட்டுக்கட்டையாக அவர்கள் இருந்ததில்லை. இந்தியாவில் நில மானிய சமூக அமைப்பில் பழக்கப்பட்ட இவர்கள் அடிமைகளை வைத்து வேலை செய்வதிலே நன்கு பழக்கப்பட்டிருந்தார்கள் என்ற வகையில், இங்கு அழைத்து வரப்பட்ட மக்கள் எந்தவித வாழ்வியல் தளங்களையும் தமக்காக இந்திய மண்ணில் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை புரிந்துகொண்டு, இவர்களை எல்லா வகையிலும் அடக்க கூடிய அதிகாரத்தையும் அதிகார துணையையும் தம் வசம் வைத்திருந்தது இவர்களுக்கு சாதகமாகவே இருந்தது.

அடுத்ததாக மக்களின் வாழ்வின் கூறுகளில் ஒன்று திருமணம். திருமணம் ஒரு மனிதனுக்கு ஒரு தடவை நடக்கக்கூடிய சிறப்புமிக்க சம்பவம் அந்தக் காலத்தில் மலையகத் தோட்டப் புறங்களில் கல்யாண மண்டபங்களும் ஆலயங்களும் இருப்பதில்லை. இதனால் வீட்டுக்கு முன்னால் பச்சல் பந்தலிட்டு வீட்டின் முன்னால் வைத்து தமக்குரிய சடங்காச்சார சாதி முறைகளோடு திருமணத்தை செய்து கொள்வார்கள். திருமணத்தில் தனது உறவினர்களுக்கு மட்டும் கல்யாண விருந்து நடாடப்படும். சாதிமுறை இருந்தபடியால் எல்லோரும் ஒரு வீட்டுக்குள் சென்று சாப்பிட மாட்டார்கள். தோட்டம் தோறும் பாக்கு வைத்து திருமணத்துக்கு அழைத்திருந்தாலும் மாலை வேளையில் மொய் படிக்கும் வழக்கம் உண்டு. அப்போது பெரிய மேசை ஒன்றின் மீது ஜாம் பூசப்பட்ட பாண் அல்லது பாணோடு வாழைப்பழம் வைத்திருப்பார்கள். அவர் யார் மொய் போடுகிறார்களோ அவர்களின் பெயரை மூன்று முறை சொல்லி எவ்வளவு மொய் போடப்பட்டது என்பதையும் சொல்ல, அதை தோட்டத்து தலைவர்மார் கொப்பியில் எழுதிக் கொள்வார்கள். அதன் பின்னர் அவருக்கு பழம், வெற்றிலை, பாக்கு கையில் வைத்து கொடுப்பார்கள். அதை அவர்கள் எடுத்துக்

கொண்டு தங்களுடைய வீட்டுக்கு சென்று விடுவார்கள். இந்த முறை தற்போது முற்றிலுமாக மாறியுள்ளது.

அதன் பின்னர் அந்த திருமண வீட்டிலே நலங்குப் பாடல் நடைபெறும். இங்கு நலங்குப் பாடல் என்பது திருமணம் முடிந்த மாப்பிள்ளையையும் பெண்ணையும் நிற்க வைத்து அவர்களுக்கு உறவுமுறை உள்ளவர்கள் ஒவ்வொருவராக அவர்களை பாராட்டியும் அவர்களை நையாண்டி செய்தும் கேலி செய்தும் பாடல்களைப் பாடுவார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில் பெண் பிள்ளை அழகக் கூடிய அளவுக்கு அந்த நையாண்டியும் நக்கலும் மேலோங்கி காணப்படும். வெற்றிலையை பிய்த்து அவர்கள் மீது போட்டுப் பாடுவார்கள்.

**'கல்யாணம் கல்யாணம் என்னைக்கோ
கல்யாணம் என்று சொல்லி கடலேறிப்
பாக்கு வச்சோம் சின்ன மடியில் சொல்லி
சீமையெனும் பாக்கு வைச்சோம்
வண்ண மடியும் சொல்லி வரிசை எங்கும்
பாக்கு வச்சான் தெக்கத்தி மாமனுக்கு
தென்னிலையில் பாக்கு வச்சான்
வட கத்தி மாமனுக்கு
வாழலையில் பாக்கு வெச்சோம்
உள்ளூர் மாமனுக்கு
ஓசந்தலையில் பாக்கு வச்சோம்
கல்யாணம் கல்யாணம்.**

**மங்களம் மங்களம்
மனமங்கலம்
மங்களம் சுப மங்களம்
அரிச்சந்திர ராமருக்கும்
சுபமங்களம்
அழகுள்ள சீதைக்கு சுப மங்களம்
அழகுள்ள ராமனோடு
அன்புடன் நீ வாழ வேண்டும்
ஆசையுடன் மன்னனோடு சுப மங்களம்
அன்புடன் நீ வாழ வேண்டும் ஜெயமங்களம்
கை கொடுத்த கணவனோடு ஜெய மங்களம்
நீ கண்ணா கண்மணியே
வாழ வேண்டும் ஜெயமங்களம்
பொட்டு இட்ட புண்ணியரே மணமங்களம்
நீ புகழுடன் பாட வேண்டும்
ஜெய மங்களம்'**

இவ்வாறு பாடி மகிழ்ந்தார்கள்.

தமிழர் வாழ்வியலில் மிக முக்கிய பண்பாட்டுக் கூறாக அமைவன தாலாட்டு பாடல்களாகும். தாலாட்டு பாடல் குழந்தைகளை மகிழ்வோடு பாசத்தோடு அணைத்து உறங்க வைப்பதற்காக பாடப்படுகின்ற பாட்டு. தாலாட்டு என்பதற்கு நாவை அசைத்து பாடப்படுகின்ற பாட்டு என்று பொருள் கூறுவர். ஆனால் தமிழருடைய நாட்டார் இலக்கியத்தில் தாலாட்டு பாடலுக்கும் மலையக மக்களுடைய தாலாட்டு பாடல்களுக்கும் நிறைய வேறுபாடு இருக்கின்றது. இம் மக்களுக்கிரிய புதிய ஒரு வாழ்வியல் கூறுகளை அந்த பாடலுக்குள் அவர்கள் புனைந்து கூறி இருப்பது மிகவும் கவனத்திற்குரியதாகும்.

ஆராரோ ஆரிராரோ யாரடித்து
நீ அமுதாய் கண்ணே கண்ணுறங்கு
கண்மணியே நீயுறங்கு
மாலை தந்தா விடுமுன்னு செல்லமே
மலர் கொடுத்த உதிரும் முன்னே
பூ தந்தா வாடும் முன்னு
பிள்ளையார் தந்தார் தாலாட்ட

காணிக்க கொண்டு செல்லமே
கண்டிகதிர்காமம் போனோம் ஐயா
வழியா வழி நடந்து செல்லமே
வரத்துக்கு போனோம் ஐயா
சீரான சீமை விட்டு
சீரழிய காடு வந்தோம்
கூட தலை மேல
குடி வாழ்க்கை காணகத்தில்
காடு மலைகளிலே கரடி புலி யானை சிங்கம்
கூடி வாழும் இந்த கொடும் வனத்தே
நித்திரை போ

யாரோட ஆறு மணி இங்கே
வார நாள் வேலை செஞ்சு
முழு காடு மலை நான் அலைஞ்சு
ஏழாம் நாள் லீவு எடுத்தேன்
ஆராரோ ஆரிராரோ ஆராரோ ஆரிராரோ
ஆறடித்து நீ அமுதாய் அடித்தாரை சொல்லி அழு

உன்னையே குளிப்பாட்டி பின்
ஒழுங்கா தல துவட்டி நான்
இட்டேன் டா தொட்டிலே
இனி நீயும் கண்ணுறங்கு

ஆராரோ ஆரிராரோ ஆராரோ ஆரிராரோ
ஆறடித்து நீ அமுதாய் அமுதாரை சொல்லி அழு
மாடாய் நாம ஒழைச்சாலும்
ஒத்த சதமுமே மிஞ்சுதுகள்ள - நாம
ஓடாத தேஞ்ஞோடா
உள்ள சொத்தே நீ தாண்டா

என்பன போன்ற தாலாட்டு பாடல்களால் குழந்தையிடம் தனது கஷ்டங்களை கூறிப் புலம்பிய போதும் அவர்களின் மொழி ஆற்றலும் அதனை வெளிப்படுத்தும் திறனும் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தனவாக இருந்தன. இங்கே ஆண் பிள்ளைகளை ஒரு மாதிரியாகவும் பெண் பிள்ளைகளை இன்னொரு மாதிரியாகவும் தாலாட்டுவதை நாங்கள் இப்பாடல்களில் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

மலையக மக்கள் பொதுப் பார்வையில் சைவ மக்கள் என்று பெருமைப்பட்டுக் கொண்டாலும் அவர்களின் வாழ்வியலோடு நெருக்கமான வழிபாட்டு முறைகள் மலையகத்தில் அதிகமாக உருவாகின. பிரதானமாக கவ்வாத்துசாமி, கம்பி முனி, எல்லை முனி, ஏலக்கண்ணி, மகாமுனி, போன்ற சிறு தெய்வ வழிபாடுகள் மிகவும் முக்கியத்துவம் உடையனவாக மாறின. இங்கு இவர்கள் வழிபாடு செய்கின்றபோது அந்த வழிபாட்டிலே அந்த இறைவனை வந்து தன் மீது தலையில் இருந்து ஏனையவருக்கு குறி சொல்லி நன்மை செய்வதாக இவர்கள்

பாடுவார்கள். இவ்வாறு இந்த இறைவனை - தாம் நம்பும் கடவுளை அழைத்து, பாடப்படும் பாடல்கள் கோடாங்கிப் பாடல்கள் எனப்படும்.

சில சந்தர்ப்பங்களில் தோட்டங்கள் தோறும் மாரியம்மன் திருவிழா நடைபெறுகின்ற போது, ஆற்றங்கரையிலே போய் மாரியம்மாவை அழைத்து வருவதாக கரகம் பாலித்தலின் போது பாடப்படுகின்ற கோடங்கி பாடல்கள் இன்னொரு விதமானவை. அக்காலத்தில் இவர்கள் பாடுகின்ற பாடல்கள் 'காளமேகப் புலவரின்' கவியாற்றலையும் விட உயர்வானதாக காணப்படுவதும் உண்டு. அந்த அளவுக்கு அப்பாடல்கள் உணர்த்தும் வாழ்வியல் கூறுகள் தனித்துவமானவை. உடம்புக்கு நோய் வந்தாலும் மருத்துவரிடம் செல்வதற்கு முன்பதாக பூசாரியை பார்த்து அல்லது அவர்களை வீட்டுக்கு அழைத்து முத்துக்கள் போட்டு பார்த்து நல்லது கெட்டதை பார்த்துக்கொள்வார்கள். அவர்கள் தரும் நம்பிக்கை மருந்து அனேக நோய்களை குணமாக்கி விடுவதுண்டு. எனவே இம் மக்களின் வாழ்வியலை ஆராய்ந்து பார்த்தால் இவர்களின் தனித்துவமான வாழ்வியல் முறையை அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும்.

தாய் மகமாயி குறைதீர்க்கும் என் தாயி
கும்பி காயுதிங்கே உன்
குழந்தை குரல் கேட்கலையோ
கும்பிட்டு அழைத்திருப்பேன் என்
குறை தீர்க்க வாருமம்மா'

இவற்றோடு மலையகத்தின் ஒப்பாரி பாடல்கள் மிகவும் பிரபலமானவை. ஒப்பாரி பாடல்களை ஆராய்ந்தவர்கள் அது அடிநிலை மக்களிடத்திலே மிகவும் செல்வாக்கு பெற்று வந்ததாக கூறுவர். ஒப்புக்கு அழுதல் என்ற பொருளில் இதற்கு விளக்கம் கொடுத்தார்கள். அப்படி கொடுக்கப்பட்டாலும் இது வாழ்க்கையில் ஒரு கூறாக இன்னும் பின்பற்றப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. குலக்குறி மரபியல் ஆய்வு முறைக்குள் இதை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்தால் உழைக்கும் வர்க்கத்தின் உண்மையான வரலாற்றுப் பின்னணியை அவர்களுடைய துன்பத்தை மன துயரத்தை நன்கு அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும்.

ஆனால் மரணம் என்பது எல்லோருக்கும் நிச்சயிக்கப்பட்டது. ஆனால் அது எப்போது நடக்கும் என்பது தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. எதிர்பாராத வேளையில் ஒருவரின் இறப்பு பாரிய துன்பத்தையும் வேதனையும் தந்து விடுகிறது. ஆனால் மலையக மக்கள் வாழ்க்கையில் இது வேறு விதமாகவும் அமைந்து விடுகிறது. தாய் நாட்டை பிரிந்த சோகம் உறவினர்களை பிரிந்த துயரம் அடக்கு முறையும் ஒடுக்குமுறையும் தன்னை கட்டிப்போட்டிருந்த சூழலில் மனதுக்கு ஆறுதலாகவும் துயரத்தை கழுவிக் கொள்வதற்கான ஒரு வடிவாலாகவும் அழகை அமைந்து விடுவதனால் மலையக ஒப்பாரி பாடல்கள் தங்கள் மனத் துயரத்தை வெளிப்படுத்தும் பாடல்களாக அமைந்து விடுவதுண்டு. இதனால் தான் இது வாழ்வியலில் ஒரு கூறாக அமைந்து விடுகிறது. இந்த ஒப்பாரி பாடல்களும் ஆளுக்காள் பிரதேசத்துக்கு பிரதேசம் வேறுபட்ட தன்மை கொண்டு அமைந்து விடுகிறது. கணவன் இறந்தபோது பாடுவதும், மனைவி இறந்ததன் பின் பாடுவதும், பிள்ளைகளுக்காக பாடுவதும், மூத்தோர்களுக்காக பாடுவதும் இங்கு முக்கியத்

துவமானவை. எனவே மலையக வாய்மொழி இலக்கியங்களில் ஒப்பாரி பாடல்கள் தனித்துவமான ஒரு வாழ்வியல் கூறினை பதிவு செய்து வைத்திருக்கின்றன.

**‘மடியில் கிளி வளர்த்து
மலையோரம் மேய விட்டேன்
மலையோரம் மேஞ்சு கிளி
மடி வந்து சேரலையே**

**மடியிலே கிளி வளர்த்து
மதிய ஓரம் விட்டு வச்சேன்
மதிலோரம் விட்ட கிளியே
மாயமாய் மறைந்ததடா’**

என்று பிள்ளையை தொலைத்த தாய் பாடுவது மனத் துயரை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

**‘மலை மேல நின்னுகிட்டு
மனக்குறைய சொன்னாலே
மலையும் உருகாதோ
மனம் உருகி சாயாதோ
புத்து மேல நின்னு
பொண்ணு கோற சொன்னாலே
பொண்ணு மனம் உருகாதோ
பூ மரமும் சாயாதோ’**

போன்ற ஒப்பாரி பாடல்கள் ஆயிரக்கணக்காக குவிந்து கிடக்கின்றன. இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதமாக ஒவ்வொரு எண்ணங்களின் வெளிப்பாடாக அமைந்து கிடக்கின்றன. இவற்றை தனித்தொகுப்பாக வெளியிட கூடிய அளவுக்கு மிகவும் உணர்வு மிக்க கவிதைகளாக விரும்பி மயக்கத்தக்க இலக்கியமாக இவை பாமர மக்களின் வாய்களிலே இன்னும் புதைந்து கிடக்கின்றன.

மலையக வாய்மொழி இலக்கியங்களில் இன்னொரு பண்பாட்டுக் கூறாக அமைவது கும்மிப் பாடல்கள். இவை தமிழக

மண்ணிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டு வரப்பட்டிருந்தாலும் இந்திய மண்ணின் மரபோடு கும்மி பாடல் வடிவங்களை பல்வேறு கவிஞர்கள் பயன்படுத்தியிருந்தாலும். மலையக மக்கள் எவ்வாறு இவற்றை பயன்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்பது தான் இந்த ஆய்வுக்குரிய விடயமாகிறது. தன்னுடைய வாழ்வியல் சூழலுக்கு ஏற்ற வகையில் அதை தமக்காக அமைத்துக் கொண்டமை முக்கியமாகிறது.

**திண்ணைய திண்ணைய கூட்டுங்கடி
தேர்வு திண்ணையை கூட்டுங்கடி
நம்மைய கண்காணி சாஞ்சிதருக்கிற
சருகை திண்ணைய கூட்டுங்கடி**

**பாகை படர்ந்தத பாருங்கடி அது
பக்தி படர்ந்தத பாருங்கடி
பாகை விதை போல நம்மையா கண்காணி
பல்லு வரிசையா பாருங்கடி**

போன்ற கும்மி பாடல்கள் மலையகப் பெண்கள் தோட்டத்து திருவிழா காலங்களில் குழுமி இருந்து கும்மியடிப்பார்கள். அப்போது அந்த ஊர் கங்காணி, கணக்கப்பிள்ளை போன்ற வர்களை மரியாதை நிமித்தம் அழைத்து வருகின்றபோது அவர்கள் அவர்களுக்காக பாடுகின்ற பாடல் மரபுகளும் உண்டு. கோயிலிலே வீற்றிருக்கின்ற அம்மனைப் பற்றி கும்மி அடித்து பாடல் பாடுகின்ற மரபும் இன்றுவரை காணப்படுகிறது.

மலையகத்தில் கோலாட்டப் பாடல்கள் தற்போது அரிதாக காணப்படுகின்றன அல்லது அந்த பாடல்களை தற்போது தேடி எடுக்க முடியாத ஒரு நிலையும் காணப்படுகிறது. தற்போது கோலாட்டம், தப்பு அல்லது இசைக்கருவிகள் இசைக்கப்பட்டு அந்த இசைக்கேற்ப கோலால் அடித்து ஆடுகின்ற ஆட்ட மரபுகள் காணப்படுகின்றன. கோலாட்டத்துக்காக விசேடமாக படிக்கப்பட்ட பாடல்கள் கதிர்காமத்தில் முருகனுக்காக ஆடுகின்ற குழுவினர்கள் அங்கு திருவிழா காலங்களில் சென்று பாடுகின்ற போது, கோலாட்டப் பாடல்களையும் பாடி கோலாட்டம் அடித்து அந்த திருவிழாக் களத்தை சிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய பாடல்கள் எங்களுக்கு கிடைக்காமல் இருப்பது ஒரு முக்கியமான குறைபாடாகும்.

கலைகள் பொதுவாக ஓர் இனத்தின் அடையாளமாகவும் தேசிய பண்பாட்டை கட்டி எழுப்புவதற்கான மூலமாகவும் திகழ்கின்றன. மலையகப் பாரம்பரிய கலைகள் பெரும்பாலானவை இந்திய விளைநிலத்தில் இருந்து கொண்டு வந்தவை. இங்கு மக்கள் வறுமையோடு வந்தாலும் தமது வாழ்வுரிமையை தமது உயிரோடும் உடலோடும் சுமந்து வந்தார்கள். இந்த நாட்டுப்புறக் கலைகளில் மிக முக்கியத்துவம் உடைய கலையாக மலையகத்தில் இன்று வரையும் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்ற கலையாகத் திகழ்வது காமன் கூத்தாகும். காமன் கூத்து ஒவ்வொரு வருடமும் மாசி மாசத்து முன்றாம் பிறையிலே தொடங்கி முப்பது நாட்கள் தோட்டங்கள் தோறும் ஆடப்படும். அவ்வாறு ஆடப்படுகின்ற தென்னிந்திய மரபுக்குரிய காமன் கூத்து மரபிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒன்றாக இங்கு பாடப்படுகிறது. அங்கு எரிந்த கட்சி எரியாத கட்சி என்ற நிலையில் இருந்து பாடப் பாட இங்கு மன்மதன் சிவனுடைய தவத்தை அழிப்பதாகவும் சிவனுடைய தவத்தை அழித்த மன்மதனை சிவன் கொன்று விடுவதாகவும் அதன்

பின்னர் சிவனை எதிர்த்து ரதி போராடுகின்ற முறையிலே இந்த பாட்டு கொத்து முறை அமைந்திருக்கும். அப்போது சிவபெருமான் தன்னுடைய மகளான ரதியின் மனநிலையை புரிந்து மன்மதனை உயிர்ப்பித்துக் கொடுப்பதாக இந்தப் பாடல் அமைந்திருக்கின்றது. இதிலே வருகின்ற பாத்திரங்கள் இங்கே ஆடப்படுகின்ற முறைகள் என்பன இந்திய மரபிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது. இங்கு பயன்படுத்தப்படுகின்ற ஆடை ஆபரணங்களும் சடங்கு முறைகளும் வேறுபட்டவை. எனவே, மலையகத்துக்கு தனித்துவமான ஓர் அடையாளமாக இன்று வரை பேசப்படுகின்ற ஒரு கலையாக காமன் கூத்து அமைந்து விடுகிறது.

காமன் கூத்தை போன்றே இங்கு 'அருச்சுனன் தபசு', 'பொன்னர் சங்கர்' போன்ற கூத்துக்கள் பிரபல்யமாக ஆடப்பட்டாலும் ஓரிரு இடங்களில் கங்கை அம்மன் கதை, காட்டேரி அம்மன் கலை, நல்லதங்காள் கதை, பவளக்கொடி போன்ற கூத்து வகைகளும் ஆடப்படுகின்றன. இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதமாக ஒவ்வொரு இடங்களில் நடைபெறுகின்றன. இக்கலைகளினூடாக மக்களுடைய கூட்டு வாழ்க்கை சிதறாமல் இருப்பதற்கும் அவர்களுடைய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கும் இக்கலைகள் மிக முக்கியமாக இருப்பதோடு, மலையக மக்கள் இலங்கையில் தனித்துவமான தேசிய இனம். அவர்களுக்கான அடையாளம் தனித்துவமானது என்பதை மிக நுட்பமாக இக்கலைகள் உணர்த்திக் காட்டுகின்றன. அதனால்தான் மலையகக் கலைகளைப் பற்றி ஆராய்ந்த காரை சுந்தரம் பிள்ளை வடகிழக்கில் இருக்கின்ற நாட்டுக் கூத்துகள் மரபிலிருந்து மலையக நாட்டுக்கூத்து முற்றிலும் வேறுபட்டது என்பதை பதிவு செய்கிறார். அண்மைக் காலமாக மலையக நாட்டார் கலைகள் பல்கலைக்கழகங்களில் ஆய்வுப் பொருளாக மாறி இருப்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஒட்டுமொத்தமாக இந்த மலையக நாட்டார் கலைகள் இந்திய மரபில் இருந்து இங்கு வந்திருந்தாலும் கூட இலங்கையில் மலையக மண்ணில் அது தனித்துவமான இடத்தினை பெற்றுக் கொண்டிருப்பது இந்த வாழ்வியல் சூழலில் இந்த மக்கள் அதை தனக்கு ஏற்ற வகையில் மாற்றிக் கொண்டமை ஆகும்.

முடிவுரையாக தொகுத்து நோக்குகின்ற போது, மலையக வாய்மொழி இலக்கியம் மலையக மக்களின் வாழ்வியல் பண்பாட்டை மிக நுட்பமாக பதிவு செய்திருக்கின்றது. மலையக மக்களின் ஆடைகள் அவர்களுடைய உணவு முறைகள் அவருடைய திருமண சடங்குகள், பண்பாடுகள், கலைகள், சூழ்நிலைப் பிறப்பு, திருமணம் போன்ற அனைத்திலும் இது தன்னுடைய செல்வாக்கை செலுத்தி இருக்கின்றது. இதன் காரணத்தினால் மலையக மக்கள் பற்றிய ஆய்வுகளில், தவிர்க்க முடியாத இடத்தை வாய்மொழிப் பாடல்கள் பெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன.

மக்களின் வாழ்வியல் கூறுகள் என்கின்ற போது சடங்குகள் சம்பிரதாயங்கள் பழக்க வழக்கங்கள் என்பவற்றை இப்பாடல்கள் பதிவு செய்திருப்பதால் இவை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அந்த வகையில் உலக மக்களுடைய வாழ்வியல் பண்பாடுகளோடும் ஏனைய சமூக பண்பாட்டில் இருந்தும் முற்றிலும் வேறுபாடு உடையவனாக காணப்படுகின்றன. மலையக வாய்மொழிப் பாடல்கள் இவை அனைத்தையும் உருவாக்கித் தந்தன. மலையக மக்களினுடைய உழைப்புச் சூழல் சுமார் இருநூறு ஆண்டுகள் வரலாற்றிலே தன்னுடைய

இருப்புக்கான அடித்தளத்தை நிரந்தரமாக பதிவு செய்வதற்கு இவர்கள் முற்பட்ட போது இத்தகைய ஒரு சூழலை அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளார்கள். ஆனால் இந்த நாட்டார் பாடல்களுக்கு பின்னால் வந்த நாட்டுப்புறப் பாடல்களை நாங்கள் எடுத்து ஆராய்ந்தால் அவை அரசியல் அடையாளங்களுக்கு உட்பட்டு பாதிக்கப்பட்ட 1950-களின் பின் வந்த பாடல்கள் முழுமையாக அரசியலை பேசக் கூடிய வகையில் அமைந்திருக்கின்றன.

**பண்டாவின் ஆட்சியிலே
பட்டினியில் வாடல் ஆனோம்
அதை நினைத்துப் பார்க்கையிலே நெஞ்சம்
பதைபதைத்து துடிக்குதடி தங்கமே தங்கம்
அரசியல்ல மாவு இல்லை தங்கமே தங்கம்
நமக்கு ஆட்டமாவும் பஞ்சமாச்சு தங்கமே தங்கம்
ஒரு ராத்தல் பாணுக்கு தான் தங்கமே
ஒடியாடி அலைஞ்சோமே தங்கமே தங்கம்
தட்டுமுட்டு சாமானெல்லாம் தங்கமே தங்கம்
தவிடுபொடி ஆச்சிதடி தங்கமே தங்கம்**

இவ்வாறு மலையக வாய்மொழி பாடல்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பல்வேறு சூழ்நிலைக்கு ஏற்ற வகையிலும் பாடப்பட்டு வருகின்றன. 60, 70-களின் பின்னர் வந்த வீதிப் பாடல்கள் மக்களுடைய அரசியல் அரங்கத்துக்கு மிக முக்கியமான விமர்சனமாக அமைந்து இருக்கின்றன. அதேபோல் நாடகப் பாடல்கள், கோமாளி பாடல்கள், பபூன் பாடல்கள் என்பன அனைத்தும் இந்த மக்களுடைய வாழ்க்கைக் கூறுகளை ஏதோ ஒரு வகையில் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், மலையக வாய்மொழி இலக்கியம் மலையக மக்களின் வாழ்வியல் பண்பாட்டுக் கூறுக்கு ஓர் அச்சாணியாக திகழ்கின்றது என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை.

உசாத்துணை:

- நா. வானமாமலை - தமிழ்நாட்டு பாமரர் - நிவ் சென்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை 2010.
- உமா சக்கரவர்த்தி - சாதியும் பால் நிலை பாகுபாடும் - பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை 2008.
- பேராசிரியர் கரு.ஆல. குணசேகரன் - நாட்டுப்புற மண்ணும் மக்களும், - நிவ் சென்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
- கலாநிதி க. அருணாசலம் - மலையக தமிழ் இலக்கியம் - தமிழ் மன்றம் - 1994
- காரை சுந்தரம் பிள்ளை - ஈழத்து மலையக கூத்துக்கள் - பாரதி பதிப்பகம்
- மு.சி. கந்தையா - சிதைக்கப்பட்ட மலையக தமிழர்கள் - விடியல் பதிப்பகம், கோவை.
- மோகன்ராஸ் - இருபதாம் நூற்றாண்டின் நவீன அடிமைகள் - லண்டன்.
- கோ. பழனி - கூத்து தொடர்பான கட்டுரைகள் - சென்னை 2007
- டாக்டர் ச. சக்திவேல் - நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு - சென்னை 2002
- இ. பாலசுந்தரம் - நாட்டாரியல் - தமிழ் பதிப்பகம் 1979
- நா. வானமாமலை - தமிழ் நாட்டுப்பாடல்கள் - நிவ் சென்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை 2010.
- தே. லார்து - நாட்டார் வழக்காற்றியல் - நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம் 2000.

ramar.v@thaivedu.com

மலையகத் தமிழரின்

வாழ்வியலும் வழக்கொழியும் சொற்களும்

மொழியியல்சார் சமூகவியற் பார்வை

- வேலு உதயசேகர்

அறிமுகம்:

மலையகத்தில் பெருந்தோட்டத் தொழில் துறையைச் சார்ந்ததுள்ள சமூகம் இன்று பாரிய மாற்றங்களுக்கும் முன்னேற்றங்களுக்கும் உட்பட்டு வருகின்றது. மாற்றம் என்பது நிரந்தரமாகும் போது, மாற்றமானது மனித உயிர்களை பேணிக் காக்கும் மாற்றமாக அமைய வேண்டும். கால மாற்றத்திற்கு ஏற்ப, நாம் நம்மை மாற்றியமைத்து கொள்வது சிறந்த விடயமே! உலகமயமாக்கல், தொழில்நுட்பம் என்பவற்றில் எம்மை தொலைத்து விட்டு, சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முனையும் போது, சமூகத்தினருக்கு அது தாக்கமாகவே அமையும். மாற்றங்களுக்குள்ளாகும் வாழ்வியல் நெறிகளின் அடிப்படையில் அவர்களின் மொழிப் பயன்பாடும் மாற்றங்களுக்கு உட்படுகின்றது. மொழிப் பயன்பாட்டைக் கொண்டு, மொழியை இரு அடிப்படையில் நோக்கலாம். ஒன்று மொழியை சாதாரண மக்கள் தொடர்பாடல் ஊடகமாகப் பயன்படுத்துதல். மற்றொன்று மொழியியலாளர்கள் மொழியை நியதிகளின் அடிப்படையில் கையாளுதல். இவ்விரு நிலைகளிற்கும் முன்னோடியாக திகழ்வது சாதாரண மக்களின் பேச்சு மொழியாகும். பேசுபவர் இல்லையெனில் மொழி இறந்து விடும். இவ்வாய்வு சாதாரண மக்களிடமிருந்து வழக்கொழிந்து போகும் சொற்கள் தொடர்பான தேடலின் முன்வைப்பாக அமைகின்றது.

மலையக தமிழர் என்ற பதப் பொருத்தப்பாடு:

இலங்கையின் மத்திய மலைநாட்டில் வாழ்கின்ற இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள், மலையகத் தமிழர்கள் என்ற பதப்பிரயோகத்திற்கு உரித்துடையவர்கள் ஆவர். பிரித்தானிய காலனித்துவத்தின் போது, 1820-களின் பின்னர் உருவாக்கப்பட்ட பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைக்கான தொழிற்படையினராக, இலங்கைக்குத் தென்னிந்தியாவிலிருந்து அழைத்து வரப்பட்ட மக்களில் பெரும்பாலானோர் தேயிலை உற்பத்திக்கான தொழிற்படையினராக மலைநாட்டில் தங்கி, 200 வருடங்களுக்கு மேலாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். பெரிதும் மலை சூழ்ந்த புவியியல் அமைவில் வாழ்வதாலும் மலையக மக்களுக்கு தமிழே தாய்மொழியாக இருப்பதாலும் இனத்தினையும் மொழியினையும் காரணமாகக் கருதி, மலையகத் தமிழர் என்ற அழைப்பு ஏற்புடையதாகி உள்ளது.

1823 முதல் சிறுக சிறுக ஆரம்பிக்கப்பட்ட குடியமர்வுகள் ஆனவை, 1860-களிற்குப் பின்னர் நாட்டின் 1200 அடிகளுக்கு மேற்பட்ட உயர் மலைப் பிரதேசங்கள் நிரந்தரமான குடியேற்ற இடங்களாக மாறின. உழைப்பைத் தவிர வேறு எதையும் வழங்க முடியாத தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தமது உடலுழைப்பை மூலதனமாக்கி காடுகளை அழித்து கற்பாறைகளைத் தகர்த்து, வளமிக்க நாடாக மாற்றியபோது உழைப்பை வழங்க எங்கு தங்கினார்களோ, அதுவே இன்றும் இந்திய வம்சாவளி பெருந்தோட்ட மக்களின் நிரந்தர வாழ்விடம் ஆகும். அவர்கள் இந்நாட்டின் வேறு எந்த வளமான பகுதியையும் அபகரித்து அதில் குடியேறவில்லை. மலை சூழ்ந்த பிரதேசத்தை மையமாகக் கொண்டு 200 வருட கால அரசியல் பொருளாதர மற்றும் பண்பாட்டு அம்சங்களால் உருக்கொண்ட மலையக மக்கள் என்ற இன அடையாளம் நிலைபெற்றுள்ளது.

இலங்கை நாட்டில் வாழும் இனங்களை மொழி அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து, சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் பேசுவோர் என, பொதுவாக வகைப்படுத்தும் போது, இங்கு மலையகத் தமிழர் என்று அடையாளப்படுத்துவது பொருத்தமானதா என்ற வினா பிறக்க வாய்ப்புண்டு. உண்மையில் தமிழ் பேசும் மக்களை தமிழர்கள் என்று நோக்கினாலும் அடிப்படையில் மலையகத் தமிழர்களும் இலங்கைத் தமிழர்களும் சிறப்பான வேறுபாடுகளையும் வரலாற்றுப் பின்னணிகளையும் கொண்டிருப்பதால் இவ்வேறுபாடு யதார்த்தமானதாகும். இவ்வேறுபாடு தொடர்பாக 'மலையகமும் மறுவாழ்வும்' என்ற நூலில் மல்லியப்புசந்தி திலகர் எடுத்துக்காட்டும் விடயங்கள் கவனத்திற்குரியன ஆகும்.

'இலங்கையை பூர்வீகமாகக் கொண்டு வாழும் ஈழத் தமிழர் அல்லது இலங்கைத் தமிழர் என்போர், தங்களை படிப்படியாக முன்னோக்கி பல்லாயிரம் வருடங்களாக வளர்த்தெடுத்து தங்களுக்கேயுரிய பண்பாட்டு, பழக்கவழக்க, சட்டநடைமுறை, கல்வி அடிப்படையில் உறுதி பெற்று, பூர்வீக சிங்கள மக்களிலிருந்து பிரிந்து சென்று தனித்து வாழ்கோரிக்கை விடுக்கும் நிலையில் உள்ளவர்கள். மாறாக, மலையகத் தமிழர் என்போர் இருநூற்றைம்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் இந்தியாவிலிருந்து அழைத்து வரப்பட்டு இலங்கை நாட்டில் கூலிகளாக வாழத் தொடங்கி, படிப்படியாக இலங்கையராகி இன்று இலங்கை நாட்டின் பிரஜையாக மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தி இறுகத் தக்கவைத்துக் கொள்ள பிரயத்தனப்படுவோர் எனவும் கொள்ளலாம்.' (பக் 29) மொழியடிப்படையில், ஈழத் தமிழர்கள் தமிழ்மொழி பேச்சுவழக்கில் பாணர் பரம்பரை இந்திய மலையாளப் பாரம்பரிய சொற்பண்பு கலந்த தமிழ் உச்சரிப்புப் பாணியும் கொண்டவர்கள். மலையகத் தமிழர்கள் தமிழ் நாட்டு தென்னிந்திய பாரம்பரிய சொற்கள் கலந்த உச்சரிப்பும் பாணியும் கொண்டவர்கள்' (பக் 30). எனவே மேல் தரப்பட்ட விளக்கமானது இலங்கையில் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்களிடையே மலையகத் தமிழர்கள் இனத்தாலும் மொழி பாரம்பரிய பின்புலத்தாலும் வேறு

பட்டுள்ளமையை ஓரளவு புரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஆய்வுக்களம்:

மலையகத் தமிழர்கள் நாட்டின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் பரவலாக வாழ்ந்து வருகின்றபோதும் மிக நெருக்கமாக நுவரெலியா மற்றும் பதுளை மாவட்டங்களிலேயே செறிந்து வாழ்கின்றனர். 'பெருந்தோட்டத் துறையில் வாழ்பவர்களின் எண்ணிக்கை 914,678 ஆகும். இந்நாட்டில் நுவரெலியா, பதுளை உட்பட 15 மாவட்டங்களில் பெருந்தோட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. அங்கு வாழ்பவர்களில் 90 சதவீதமானோர் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களாவர். இலங்கையின் 2012-ம் ஆண்டு குடிசன மதிப்பீட்டின் புள்ளி விபரம் இதனை தெளிவு படுத்துகின்றது. நுவரெலியா மாவட்டத்தில் மொத்த இந்திய வம்சாவளியினரின் தொகையில் 377,637 பேரும் பதுளை மாவட்டத்தில் 150,484 பேருமாக, மொத்தமாக 558,121 பேர் இரு மாவட்டங்களிலும் வாழ்கின்றனர். எனவே, ஒப்பீட்டளவில் மலையகத் தமிழர்களின் கலை பண்பாடுகளைப் பாதுகாக்கின்ற சூழல் இங்கு காணப்படுவதால், இவர்கள் மத்தியில் காணப்படும் மொழிப் பயன்பாட்டில் இருந்து வழக்கொழியும் சொற்களைத் திரட்டுவதற்கான ஆய்வுக்களமாக இவ்விரு மாவட்டங்களைத் தெரிவு செய்தமை பொருத்தம் எனக் கருதுகின்றேன். மேலும் இம்மக்கள் வாழும் ஏனைய காலி, மாத்தறை, இரத்தினபுரி, கம்பஹா, களுத்துறை, மாத்தளை மற்றும் குருநாகல் ஆகிய மாவட்டங்களில் பெரும்பான்மையினத்தினரோடு கலப்புற்று வாழ்வதால், இயல்பாகவே தமிழ் சொற்கள் மாறுதலுக்கும் மறப்பிற்கும் உட்பட்டிருக்கின்றமை அவதானத்துக்குரியது.

மலையக சமூக அசைவியக்கத்தில் பாரம்பரிய தொழிலாளர்கள் மட்டுமென்ற நிலையைத் தாண்டி, புதிய கட்டமைப்பொன்றைக் காணமுடிகின்றது. இலவசக் கல்வியின் தாக்கத்தால் கல்வி கற்ற அரச மற்றும் அரச சார்பற்ற, சுயமான தொழிலில் ஈடுபடும் புதிய மத்தியதர வர்க்கம் ஒன்று தோன்றியுள்ளது. இப்பிரிவினர் மலையகத்தின் இயக்க சக்தியின் ஓர் அங்கமாகத் திகழ்கின்றார்கள். இவ்விடயம் தொடர்பில் வ. செல்வராஜா அவர்கள் மலையக மக்களும் புத்திஜீவிகளும் ஒரு மீள்நோக்கு என்ற கட்டுரையில் 'இன்று மலையகத்தில் ஆசிரியர்களாகவும், வைத்தியர்களாகவும், சட்டத்தரணிகளாகவும், பொறியியலாளர்களாகவும், வர்த்தகர்களாகவும், விவசாயிகளாகவும், சுயதொழில் முயற்சியாளர்களாகவும், அரச தனியார் துறைகளின் ஊழியர்களாகவும், அரசியல்வாதிகளாகவும் தொழிற்சங்க உத்தியோகத்தர்களாகவும் அம் மத்தியதர வர்க்கம் பரந்து விரிந்து பலம் வாய்ந்ததாக வளர்ந்து வருகின்றது.' எனக் குறிப்பிடுகின்றார். தோட்டத் தொழிலில் ஈடுபடும் மக்களோடு இத்தகைய மத்தியதர வர்க்கத்தினரின் பிரதிநிதித்துவத்தையும் பெற்றுக் கொள்ளும் வகையில் ஆய்வுக்கான மாதிரி எடுப்பினை எழுமாறாக மேற்கொண்டுள்ளேன். இதன்படி மாதிரி எடுப்பில் பின்வருவோர் உள்வாங்கப்பட்டனர்.

- 15 தொடக்கம் 25 வயதைக் கொண்ட இளைஞர்கள் 40 பேர்
- உயர்தர மற்றும் சாதாரண தரக் கல்வி பயின்று வரும் மாணவர்கள் 300 பேர்
- தோட்டத் தொழிலில் ஈடுபடும் திருமணமான 40 வயதிற்குக்

கீழ்ப்பட்ட பெற்றோர் 62 பேர்

- 35 வயதிற்குக் கீழ்ப்பட்ட ஆசிரியர்கள் 28 பேர்
- தொழிற்சங்கச் செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிற்சங்கவாதிகள் 09 பேர்

மலையக தமிழர்களின் வாழ்வியலும் மொழியும்:

மலையகத் தமிழரது மொழி மற்றும் பண்பாடு எத்தகையது என்பதை பரிந்து கொள்ள வேண்டுமெனின், மக்களின் பூர்வீக வாழ்விடமான தென்னிந்தியப் பிரதேசங்களைப் பற்றிய அறிவு அவசியமாகின்றது. தமிழ்நாட்டிலிருந்து இலங்கைக்கு அழைத்து வரப்பட்ட இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் திருச்சி, மதுரை, இராமநாதபுரம், தஞ்சாவூர் முதலான பிரதேசங்களில்

லிருந்து வந்தவர்களாவர். தமிழ்நாடு சங்கம் வைத்து தமிழ் வளர்த்த பெருமைக்குரியது. சங்கமருவிய காலத்திலே, தமிழோடு வடமொழியும் கலந்தது. 13-ம் நூற்றாண்டில் தமிழும் வடமொழியும் ஒருசேர வளர்ந்தமையை இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் இலக்கியப் படைப்பில் மணிப்பிரவாள நடை எனச் சிறப்பிக்கின்றனர். இதனால் புதிய சொற்களும் தமிழைப் போல் மக்கள் வாழ்வில் இடம் பிடித்துக்கொண்டன. உதாரணமாக, தர்மம், நீதி, அங்கம், சந்தேகம், தேகம், சங்கீதம், ராகம், ஆச்சரியம் போன்றன.

சேர, சோழ, பாண்டியர் ஆட்சிகாலங்களில் மிகப் பெரிய இதிகாச புராணங்களும், ஆழ்வார்களின் பாசுரங்களும், ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களும், மன்னர்கள் தொடர்பான உலா பிரபந்தங்களும் தமிழகத்தில் தோன்றி நிலைபெற்றன. இன்றும் வழக்கில் உள்ளன. இத்தகைய இலக்கியச் செல்வங்கள் மக்கள் மத்தியில் பரவி, வாழ்க்கையோடு பிணித்து நின்றதால், இவற்றோடு தொடர்புபட்ட சொற்பதங்களையும் வரலாற்றுச் சம்பவங்களையும் தமது அன்றாட வாழ்க்கை மொழியில் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் இலக்கிய வரலாற்றுக் கால ஒழுங்கை பின்வருமாறு வகுத்துத் தந்துள்ளனர்.⁶

- சங்க காலம் பொ.ஆ.பி.(கி.பி.) 1-ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 3-ம் நூற்றாண்டு வரை.
- சங்கம்மருவிய காலம் பொ.ஆ.பி. 3-ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 6-ம் நூற்றாண்டு வரை.

- பல்லவர் காலம் பொ.ஆ.பி. 6-ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 9-ஆம் நூற்றாண்டு வரை.
- சோழர் காலம் பொ.ஆ.பி. 9-ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 12-ஆம் நூற்றாண்டு வரை
- நாயக்கர் காலம் பொ.ஆ.பி. 13-ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 19-ம் நூற்றாண்டு வரை.

மிக நீண்ட 3,000 ஆண்டு கால இலக்கியப் போக்கையும் மக்களின் வாழ்க்கைப் போக்கையும் பார்க்கும்போது தமிழகத்திலே வாழ்ந்த மக்கள் இவற்றின் ஆழ்ந்த தாக்கத்திற்கு உட்பட்டவர்களாகவே வாழ்ந்திருக்க முடியும் என்பது வெளிப்படையாகும். இத்தகைய சூழலிருந்து இலங்கை நோக்கி வந்த மலையகத் தமிழர்களின் பேச்சு மொழியானது, பண்பட்டதாகவும் பிராந்திய வழக்குகளையும் பிறமொழி கலந்த சொற்பிரயோகமாகவும் இருக்கும் என்பதில் வியப்பில்லை. ஆகவே, இவர்கள் ஈழத்து மொழி வழக்கிலிருந்து வேறுபட்ட பண்பாட்டுக் கோலத்தை உடைய மொழிச் சமூகமாக விளங்குகின்றனர். மக்களின் பேச்சு வழக்கில் தமிழக நாட்டாரியல் மரபுகள் புராண பாத்திரப் பெயர்கள் தமது அன்றாட வாழ்க்கையோடு தொடர்புபட்ட தொழில் நிமித்த வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் என்பன உட்பொதிந்து காணப்படுகின்றன. மேலும் தொன்மையும் பிறரைச் சாராத, பிறவற்றிலிருந்து உருவாகாத, சுய மரபும் செறிவும் சிறப்புமும் வாய்ந்த பழமையான இலக்கியங்களைக் கொண்ட மொழியைச் செம்மொழி (Classical Language) என்பர். தமிழும் அத்தகைய செம்மொழி ஆகும். மலையகத் தமிழர்களும் செம்மொழி பாரம்பரியத்திற்கு உட்பட்டவர்கள்.

கிராமிய முறை மாற்றம்:

பொதுவாக தென்னிந்திய மரபிலே கிராமிய வாழ்க்கைச் சூழலுக்குட்பட்ட இவர்கள் கிராமிய தெய்வங்கள், கிராமிய விளையாட்டுக்கள், கிராமிய தொழில் முறை என்பவற்றைப் பறைசாற்றும் சொல்லாடல்களையும் வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக, கிட்டியடித்தல், பிள்ளையார் பந்து அடித்தல், சிலம்பம் சுழற்றுதல், பாண்டியாடுதல், தாயம் உருட்டல் முதலான விளையாட்டுக்களும் கிராமிய வழிபாட்டு முறைகளும் நிலைபெற்றிருந்தன. நீண்டகாலமாக வெளியுலகத் தொடர்பற்ற திறந்த வெளிச் சிறையான தோட்டச் சூழலிலே வாழ்ந்தமையால், கொண்டு வந்த பண்பாடு அது சார்ந்த மொழியமைப்பு அவ்வாறே இருந்தது. தற்போது வெளியுலகத் தொடர்பின் விரிவாக்கம் அக்கட்டமைப்பை தகர்த்துள்ளது. இதனால், புதிய சொல்லாடல்களை அதிகம் காணலாம்.

பெயரிடலில் ஏற்பட்ட சொல்லிழப்பு:

பாரம்பரிய நம்பிக்கையையும் கிராமிய தெய்வ வழிபாட்டு முறைகளையும் காட்டுவதில் இம்மக்களின் பெயர்கள் சிறப்பான ஆதாரமாக உள்ளது. முத்தம்மா, பேச்சியம்மா, முனியாண்டி, காளியம்மா, பேச்சாய், சங்கிலி, மதுரவீரன், எல்லக்கருப்பு, சுடலை, முதலான பெயர்கள் கிராமிய தெய்வப் பெயர்களாகும். பாண்டியன், வெள்ளையன், நீலகண்டன், மயில்-வாகனன், சீதா, சீதையம்மா, இராமன், அருச்சுனன், தர்மராஜ், நலக்குமார் முதலானவை புராணப் பெயர்கள். கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் ஆய்வு மாவட்டத்தில் எழுமாறாக தெரிவு செய்த ஐந்து பாடசாலைகளில் தரம் ஒன்றிற்கு சேர்க்கப்பட்ட

மாணவர்களின் பெயர்கள் தொடர்பான அவதானிப்பில், மேற் குறித்த எந்த பெயர்களும் பிள்ளைகளுக்கு இடப்பட்டிருக்கவில்லை. பெயர்களில், முன்னோர் பின்பற்றிய பண்புரீதியான காரணங்கருதிய பெயரில் முறைகள் அருகிவிட்டன. எடுத்துக்காட்டாக வெள்ளையன், நல்லத்தம்பி, பூரணம், தவச் செல்வன், செல்வமணி, நடராஜன் முதலியன. அதேவேளை, பெயரில் வடமொழி எழுத்துக்களான ஜ, ஹ, ஸ்ரீ, ஸ, ஷ எழுத்துக்களின் ஒலிப்பில் பிறக்கும் சொற்களிலான பெயர்களுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்குவது பெருகி வருகின்றது. புராண இதிகாச இலக்கிய பயில்வுகளும் உரையாடல்களும் செவி வழி போதனைகளாக அன்றி, எழுத்துவழி களஞ்சியமாக நிற்பதால் அவை சார்ந்த சொற்களும் இன்று பயன்பாட்டில் இல்லை.

தொழில்சார் சொற்கள்:

காலத்திற்குக் காலம் ஏற்பட்டு வரும் மாறுதல்களால் தொழில் முறையும் மாற்றமடைந்து வருகின்றது. இன்று பெருமளவிலான மலையகத் தமிழர்கள் தோட்டத் தொழிலில் ஈடுபடுவதில்லை. அதனால் சமூகக் கட்டமைப்பிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன என்பதை மேலே கண்டோம். இந்நிலைமை பழமையான தொழில்சார் மொழியிழப்பிற்கும் காரணமாயுள்ளன. கண்டக்டர், தலையாரி, கவ்வாத்துக்காரன், மட்டத்துக்காரி, கவ்வாத்துக்கங்காணி, அடுப்புக்காரன், வாட்டக்காரன், ஓடும் பிள்ளை, வண்ணான், மருத்துவச்சி, ஆயம்மா போன்ற தொழிற் பெயர்களும் மாராப்புக்கான், நெத்திக்கான், ஓசவு கான், கரட்டெல, மொரட்டெல, மட்டத்துக்கத்தி, குந்தாளம், கூனி, தவரனை முதலான இடம் மற்றும் பொருட் பெயர்களின் பயன்பாடுகளும் அருகி விட்டன. ஏனெனில், அத்தகைய தொழில் அம்சங்கள் பல நடைமுறையில் இல்லை. அதற்கான தொழிலாளர்களும் இல்லை. மாராப்புக்கான், நெத்திக்கான், ஓசவுகான் என்பன 'கான்' என்ற ஒற்றைச் சொல்லில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கரட்டெல, மொரட்டெல என்பன முத்தலிலை என சொல்லப்படுகின்றன.

அருகிய மொழியின் தன்மைகள்:

ஐக்கிய நாடுகளின் கல்வி மற்றும் பண்பாட்டு நிறுவனம் (UNESCO) உலகில் தற்போது பயன்பாட்டிலுள்ள மொழிகளில் 2,100-ம் ஆண்டளவில் 5,400 மொழிகள் அழிந்துவிடும் என்ற எச்சரிக்கை விட்டுள்ளது. இவ்வாறு அருகும் மொழியின் தன்மைகளை மொழி இறப்பு, பராமரிப்பு, கோட்பாடு, நடைமுறை மற்றும் விபரிப்பு அணுகுமுறைகள் என்ற நூல் ஐந்து நிலைகளாக வரிசைப்படுத்துகின்றது. அதில் குறிப்பிடப்பட்ட ஆபத்தான அருகிய நிலை - மொழியைப் பேசுபவர்கள், இடைப்பட்ட வயது வந்தவர்கள் ஆவர். இளையவர்கள், குழந்தைகள், யாரும் பேசுவதில்லை. மற்றையது இறக்கும் நிலை-மொழியைப் பேசுபவர்கள் முதியோர்கள் மட்டுமே என்ற இரு நிலைகளையும் இங்கு ஒப்பு நோக்குதல் அவசியமாகின்றது. ஏனெனில், மேற்படி கள ஆய்வினை இளந் தலைமுறையினர் மத்தியில் ஏற்கனவே திரட்டப்பட்ட சொற்கள் தொடர்பாகக் கலந்துரையாடலினை மேற்கொண்ட பொழுது, அதிகளவான பேச்சு வழக்குச் சொற்களை அறியாது காணப்பட்டதுடன் அறிந்த சொற்களுக்குப் பொருள் தெரியாத நிலையினையும் அவதானிக்க முடிந்தது. 45 வயதிற்குக் கீழ்ப்பட்ட மக்கள் பிரிவினர் மத்தியில் இச்சொற்களை அறியாத நிலையை அடை

யாளப்படுத்த முடிந்ததுடன் 45 வயதிற்கு மேற்பட்டோர் இவற்றைப் பயன்படுத்துவதையும் காணமுடிகின்றது. இதன் மூலம், பெருமளவிளான மலையகத் தமிழ்ச் சொற்கள் அழிவிற்குட்படும் நிலையில் உள்ளன என்பதை உறுதி செய்ய முடிகின்றது.

மலையக மக்கள் தென்னிந்திய கிராமிய வாழ்க்கை முறையுடன் இலங்கைக்கு வந்து வாழத் தொடங்கினர். இலங்கையின் புவியியற் சூழல், தொழில்முறை என்பன அவர்களின் வாழ்க்கை முறையில் பல்வேறு தாக்கங்களை ஏற்படுத்திய வேளையிலும் பழைமை மாறாத மொழிப் பயன்பாட்டில் நிலைகொண்டவர்களாகவே இருந்து வந்துள்ளனர். ஆனால், காலப்போக்கில் புதிய தலைமுறை மக்களிடம் அப் பழைமையான சொற்களை பேச்சு மொழியில் அவதானிக்க முடியவில்லை.

கம்சு, லாம்பு, டப்பா, கொக்கனிப்பை, டப்பாசு, பனிக்கம், சரடு, மகுடி, கும்பா, மட்டக்கத்தி, கக்கா, படிக்காசு, வகுடு, சிண்டு(முடி), தொலக்கம், ரொக்கம் முதலான பொருட் பெயர்களும் சிறு கோவத்தைக் குறிக்கும் மொனக்கடி, காதலித்தல் என்ற பொருள்படும் பேச்சுவார்த்தை துர்நாற்றத்தைக் குறிக்கும் கவிச்சி, தற்பெருமையைக் குறிப்பதான பீத்தல், சைகையில் பேசுவதைக் குறித்த நைனபாசை என்ற சொற்கள் வழக்கில் இல்லை.

காரணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேசப்படுகின்ற சொத்தி, நொடம், துப்பு, பொறத்தியான், குருணா, மோப்பம், பச்சீட்டு, குடுத்தனம், அமுக்கனாங்களி, அரங்க, முண்ட, கவ்வோதி, கேலி, கருக்கல், நயாபைசா, மொடக்கு, சப்பாணி, சன்மாணம், கெப்பேஸ்திரி, நொண்டிச்சாக்கு, சோரம்போதல், நமைச்சல், கெராக்கி, நட்டக்குத்து, மத்துக்கட்டை, சட்டாம் பிள்ளை, தீட்டுக்கட்டை, தருதலை, சம்மனம், ரகம், சேற, வெலாசம், மாராப்பு, தொந்தரவு, பித்தலாட்டம், தோரண, வக்கு, தெப்பம், கெராக்கி, சவுடால், வங்குரோத்து, கழுக்கம் முதலான பெயர்ச் சொற்களும் வழக்கொழிந்துள்ளன. சப்புக் கொட்டு, ரொம்பு, கொதப்பு, முக்கு, லாத்து, பீத்து, சொக்கு, பசப்பு, பம்மாத்து, ராசியாகு, தண்டூராபோடு, படியள, நச்சரி முதலான வினைச்சொற்களும் அவசாரி, ஓடும்புள்ள, வண்ணான் முதலான தொழிற் பெயர்களும் ஸ்தோப்பு, கோடிப்பக்கம், பீலிக்கரை, பரதேசம், அட்டல், வரக்காடு, மோட்டுவளை, மோட்டுவாரம் போன்ற இடப் பெயர்களையும் இளையோர் பயன்படுத்துவதில்லை.

அடைமொழிகளும் இணைமொழிகளும் மொழியை அழகுபடுத்துகின்றன. அத்தகைய சொற்களான ஈவுளக்கம், சந்து பொந்து, வாடிவழக்கம், முக்கிமொனகு, ஏப்பசாப்ப, அரசல் பொரசல், அறக்கப்பறக்க, சந்தடிச்சத்தம் போன்ற இணை மொழிகளும் பேச்சு மொழியாக பயன்படுத்துவது குறைவடைந்து செல்கின்றமையை நடைமுறையில் காணமுடிகின்றது.

ஏன் மொழி பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும்?

ஓர் இனத்தின் இருப்பை உறுதி செய்வது அவ்வினத்தின் பண்பாட்டுக் கூறுகளும் கலாசார அம்சங்களுமாகும். அவற்றை வெளிப்படுத்தும் வடிவமே மொழியாகும். மொழிப் பயன்பாடும் பண்பாட்டுக் கூறுகளும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்

கள். மனித வரலாற்றை, வாழ்க்கைப் பதிவுகளை அடுத்த பரம்பரையினரிடமிருந்து கையளிப்பதன் ஊடாக, பரம்பரையின் தொடர்ச்சி நிலைபெறுகின்றது. எழுத்து மொழியை விட, பேச்சு மொழியே இப்பணியை வினைத்திறனாக செய்கின்றது. அவ்வாறு செய்யாவிடின் இன இறப்பு, மொழி அருகுதல் என்பன தவிர்க்க இயலாதவைகளாகும். வரலாற்றில் உபிக் மொழியின் அழிவு சிறந்த பாடமாகும். 'துருக்கியின் வடமேற்குப் பகுதிகளில் பேசப்பட்ட மொழி உபிக். இம்மொழியை இறுதியாகப் பேசத் தெரிந்தவர் டெப்விக்கென்சன் என்பவர் மட்டுமே. அவரது பரம்பரையினர் துருக்கி மொழியையே கற்று பயின்று வந்தனர். 1992-ம் ஆண்டில் எசன்சு இறந்து போனார். அவரது கல்லறையில் இது டெப்விக்கென்சன் கல்லறை உபிக் என்ற மொழியை பேசிய கடைசி மனிதர் இவர்தான் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இது பேச்சு மொழிப் பாதுகாப்பின் அவசியத்தை உணர்த்தும் சமகால நிகழ்வாகும்.

அறிவுப் பெருக்கம், கல்வி வளர்ச்சி, பொதுமொழியாற்றல், தொழில்நுட்ப விரிவாக்கம் போன்றன உலகமயமாதல் என்ற நிலைப்பாட்டை வலுப்பெறச் செய்துள்ளது. இவற்றிலிருந்து விலகிச் செல்ல முடியாது. வல்லரசுகளின் வல்லாதிக்கமும் முதலாளித்துவ சிந்தனைகளும் அதிகளவில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவது சிறுபான்மையின மக்கள் மீதாகும். 'முன்பு பர்மா என அழைக்கப்பட்ட மியன்மார் நாட்டில் வாழ்கின்ற தமிழ் மக்களில் அநேகர் தமிழில் எழுதவோ வாசிக்கவோ அல்லது கதைக்கக் கூடவோ இயலாத நிலையில் காணப்படுகின்றனர். கடந்த 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழ்ப் பாடசாலைகளை பர்மிய அரசு மூடியதால், இந்த நிலை உருவாகியுள்ளதாகத் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. தமிழ்ப் பாரம்பரிய உடையான சேலையை அணிந்திருந்த தமிழ்ப் பெண்கள் நீண்ட தலைமுடியைக் கொண்டிருந்ததுடன் பூக்களையும் சூடியிருந்தனர். ஆனால் ஒரு தமிழ் வார்த்தையைக்கூடப் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலையில் இவர்கள் இருந்ததாக அங்கு சென்று நிலைமைகளை அவதானித்த ஒருவர் தெரிவித்தார். பர்மா, அந்நியரிடமிருந்து சுதந்திரம் அடைந்ததைத் தொடர்ந்து அங்கு பர்மிய மொழி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது. இதனால் தமிழ் மக்கள் 1960-களில் தமது பாடசாலைகளை மூடவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். காணிச் சீர்திருத்தங்கள், பர்மிய மொழி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டமை, பர்மியர் முன்னுரிமைப்படுத்தப்பட்டமை என்பன தமிழ் மக்கள் தமது மொழியை மறந்த மியன்மார் தமிழ் மக்களாக மாறியமைக்கான காரணங்களாகும்.

முடிவுரை:

இலங்கையில் வாழ்கின்ற பல்லின மக்கள் மத்தியில், மலையக மக்கள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து தொழில் நிமித்தம் ஆங்கில ஆட்சிக் காலத்தில் அழைத்து வரப்பட்டு குடியமர்த்தப்பட்டவர்களாவர். இவர்களின் வருகையின்போது, அவர்கள் நன்கு பழக்கப்பட்ட தமிழ் பாரம்பரியத்தோடு இணைந்த கிராமிய வாழ்க்கை முறையினையே கொண்டு வந்து, அதனை தமது வாழ்விலும் பிரதிபலிக்கச் செய்துள்ளமையை பல்வேறு வாழ்வியல் அம்சங்களிலும் காண முடிகின்றது. இதன் வெளிப்பாடாகவே, அவர்களின் தமிழ் மொழிப் பிரயோகமும் காணப்படுவதுடன் புவியியல் ரீதியிலும் வாழ்வியல் முறைகளிலும் ஈழத்தமிழர் மொழி வழக்கிலிருந்து வேறுபட்ட உச்சரிப்பு முறையினை கொண்டபேச்சுமொழியினைக் கொண்டுள்ளனர். உலகில் எல்லாச் சமூகங்கள் மத்தியிலும் நிகழும் புறத்தாக்க மாற்றங்களால், தமது சுயத்தை இழத்தல் என்பது

இங்கும் நிகழத் தொடங்கியுள்ளமைக்குச் சான்றாக பெருமளவிலான சொற்கள் வழக்கொழிந்து போகின்றமையை கவனிக்க முடிகின்றது. சொல்லியல் அடிப்படையில் பெயர்ச் சொற்களும் வினைச்சொற்களும் சமமாக வழக்கொழிந்து வருகின்ற அதே வேளை, புதிய தொழில் முறைகளால் அவை சார்ந்த சொற்களே பழக்கத்தில் வருவதால் பழைய சொற்கள் செயலிழந்துள்ளமையை ஆய்வில் அறிய முடிகின்றது.

பரிந்துரை:

காலத்தின் தேவை, தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி ஆகியவை காரணமாக பழையமையான சொற்கள் வழக்கொழிந்து வருவது எல்லா மொழிகளிலும் இயல்பானது என்றாலும் இதன் தொடர்ச்சி, இன அடையாளத்தை சிதைப்பதற்குக் காரணமாக முடியும். மேலும் மேலெழுந்த பொருள்கொண்ட சொற்பெருக்கம் மொழியின் ஆளுமையை குன்றச்செய்ய ஏதுவாகி விடுவதால், வாழ்வியல் சார் சொற்களை இளந்தலைமுறையினர் அறியச் செய்வதும் அவற்றை பயில் நிலைக்குக் கொண்டு வருவதும் காலத்தின் தேவையாகும். ஓர் இனத்தின் பண்பாட்டை எதிர்கால சந்ததியருக்கு கையளக்கும் நடைமுறையில் மொழியின் பங்கு முக்கியமானது. பாரம்பரியத்தின் வெளிப்பாடு மொழியில் இருப்பதால் இளந்தலைமுறையினருக்கு முதியோர் சொல்லிக்கொடுத்தல் அவசியமானதுடன், இது தொடர்பில் இளையோரின் நாட்டமும் அதிகரிக்க வேண்டும்.

உசாத்துணை:

- ராதாகிருஷ்ணன். கே.எஸ் 2020 அழிவின் விளிம்பில் மொழிகள் கட்டுரை. தினமணி இ-பேப்பர் 2020.11.06.
- உதயசேகர் வேலு (2020) தொழிலாளர் வெளியேறுகையும் சமூகத்தாக்கங்களும் கட்டுரை. தினக்குரல் ஞாயிறு செப்டெம்பர் 06 2020. பக்கம் 20.
- குடிசன மற்றும் வீட்டு வசதிகள் தொகை மதிப்பு 2012.
- சடகோபன் இரா.2010. கசந்த கோப்பி பக் 11-12.
- சந்திரபோஸ்.ஏ.எஸ். பேராசிரியர் 2020. மலையக சமூகத்தில் தோன்றியுள்ள புதிய கட்டமைப்பு கட்டுரை பக்.172. நூல் மணிவிழா மலர் ஏ.எஸ். சந்திரபோஸ் 2020.
- சீனிவாசன். ரா இலக்கிய வரலாறு அணியகம் வெளியீடு.
- செல்வராஜா.வ. 2020 மலையக மக்களும் புத்திஜீவிகளும் ஒரு மீள்நோக்கு கட்டுரை பக் 11.
- தமிழகன் தொகுப்பாளர் 2018.; மலையகமும் மறுவாழ்வும், மல்லியப்பு சந்தி திலகர், இலங்கையில் தமிழர்கள் கட்டுரை.பக் 29-30.
- நிவேதா. 2014. தமது மொழியை மறந்த மியன்மார் தமிழ் மக்கள் கட்டுரை. விபாஷா மலர் 2 இதழ் 14. 2014 ஏப்ரல்-மே இதழ்.பக்.24. மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம்.
- பாலசுப்ரமணியம் கு.வெ. பண்பாட்டு வரலாறு 1, தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகம் .
- மார்க் யேன்சு 2003. மொழி இறப்பு, பராமரிப்பு, கோட்பாடு, நடைமுறை மற்றும் விபரிப்பு அணுகுமுறைகள். பிலிடெல்பியா பெஞ்சமின் பதிப்பகம்.
- மாணவர் வரவு இடாப்பு அரசு பாடசாலைகள். 2015 - 2020.
- <http://ta.m.wikipedia.org/wiki/>
- <http://www.tamilvu.org/ta/course-degree-c031-c0311-html>.

uthayasekar@thaiveedu.com

இந்தியா - இலங்கை ஒப்பந்தமும்

மலையக இன அடையாளத்துக்கான கடுத்தாக்கமும்

- பெ. சரவணகுமார்

‘ஆதிக்கம் செலுத்தும் சிங்கள அமைச்சு தமது சமநிலையை இழந்துள்ளதுடன் இலங்கையின் சட்டப் புத்தகம் இந்தியவிரோத சட்டமியற்றுபவர்களால் களங்கப்பட்டுள்ளது. இந்திய விரோத சக்திகள் அனைத்தும் அரசியல் வாழ்வின் உயிர்களைத் தின்று கொண்டிருக்கும் புற்றுநோய் போன்றது.’ (K. Natesa Aiyar, The Indo - Ceylon Crisis -1941. p. 60)

இலங்கை மலையக நிர்மாணச் சிற்பி தேசபக்தன் கோ. நடேசய்யர் (1887 - 1947) மறைந்து எழுபத்தைந்து ஆண்டுகள்

நிறைவு பெறுகின்றன. பிரிட்டிஷ் இந்தியாவிலும் பிரிட்டிஷ் இலங்கையிலும் வாழ்ந்த அவரது சமூகப் பங்களிப்புகள் பன்முகத் தன்மை கொண்டவை. வணிகவியல் புலமையாளர், பத்திரிகையாளர், தொழிற்சங்கவாதி, அரசாங்க சபை உறுப்பினர், இலக்கியப் படைப்பாளி, பதிப்பாளர் எனப் பல தளங்களில் இயங்கியவர். ஒவ்வொரு துறையிலும் அவரது பங்களிப்புகள் விதந்துரைக்கத் தக்க வகையில் அமைந்திருக்கின்றன.

அவரது சமூகப் பங்களிப்புகளைத் துறை சார்ந்து விரிவாக ஆராயும்போது ‘தேசபக்தன் கோ. நடேசய்யரியல்’ இன்னும் செழுமையடையும். பெருந்தோட்ட மக்களின் சமூக விடுதலைக்காக உழைத்த அவரது வரலாற்றுப் பாத்திரம் குறித்த உரையாடல்கள் மேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டியுள்ளது என்பதை அண்மையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட அவரது பல எழுத்துகள் வலியுறுத்துகின்றன. தேசபக்தன் கோ. நடேசய்யரின் மேதாவிலாசத்தைக் காட்டும் நூல்களுள் ‘இந்தியா - இலங்கை ஒப்பந்தம்’ தனித்துவமிக்கது.

இந்தியத் தமிழர்கள் இலங்கைக்கு வந்து 120 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகி 1940-களில் ஒரு முக்கிய காலகட்டத்திற்குள் வந்து நிற்கின்றது என்பதை உள்ளீடாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட நூலே இந்தியா - இலங்கை ஒப்பந்தம் ஆகும். இந்நூல் 1941-ம் ஆண்டு, ஹட்டன் கணேஷ் பிரஸில் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்தது. இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழரின் சமூக, அரசியல் வாழ்வில் 1940 ஒரு திருப்புமுனையான காலகட்டம் என்பதை அவர் எழுதிய ஆங்கில நூலான The Indo-Ceylon Crisis நூலிலும் விரிவாக எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தேசபக்தன் கோ. நடேசய்யர் இலங்கை மலையகத்தின் நிர்மாணச் சிற்பியாகத் திகழ்கின்றார் என்பது மிகவும் வலியுறுத்தி அடையாளப்படுத்தப்பட வேண்டியதாகும். இலங்கையில் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளுக்காகவும், அவர்களின் சமூக மேன்மைக்காகவும், அரசியல் விடுதலைக்காகவும் தொடர்ச்சியாகச் செயற்பட்ட அவர், இலங்கையில் இந்தியத் தமிழர்களுக்கான அடையாள உருவாக்கத்திற்கான அடித்தளத்தை அமைப்பதற்கும் சமூக விளக்காகவும் இருந்திருக்கின்றார் என்பதை வெளிப்படுத்துவதாகவே அவரது ‘இந்தியா - இலங்கை’ நூல் விளங்குகின்றது.

‘இந்த நாட்டில் குடியேறி, இந்த நாட்டைத் தன் நாடாக்கிக் கொண்ட எந்த இந்தியனுக்கும் சம சுதந்திரம் உண்டு. அவனை எல்லாக் காரியங்களுக்கும் இதர இலங்கையர்களுடன் சமமாக நடத்துவோம் என்று இந்த ஒப்பந்தத்தில் இலங்கை மந்திரிகள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இலங்கையன் யார்? ஒருவன் இலங்கையனாவதற்கு எவ்வளவு காலம் இந்நாட்டில் குடியேறியிருக்க வேண்டும், சொத்து முதலியன இந்நாட்டில் அவனுக்கிருக்க வேண்டுமா, இலங்கையனாவதால் ஒருவன் அடையக்கூடிய நன்மைகள் யாவை என்ற விடயங்களை ஒவ்வொரு இந்தியனும் அறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.’ என்று கோ. நடேசய்யர் வலியுறுத்துவது, மலையக இன அடையாள உருவாக்கத்தில் அவரது பங்களிப்புகளின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுகின்றது எனலாம்.

காலனிய இலங்கையில் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் மீது கட்ட

விழ்த்து விடப்பட்ட இந்திய எதிர்ப்புணர்வு, பல்வேறு மட்டங்களிலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. குறிப்பாக, இலங்கையில் வர்த்தக நடவடிக்கையில் இந்தியர்களின் செல்வாக்கும் பலமும் மேலோங்கி இருந்ததைக் கண்டு சுதேசிய சிங்களவர்கள் சினங்கொண்டனர். இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர்கள் இலங்கையின் பொருளாதார வளத்தையும், வியாபாரத்தையும், பெருந்தொகையான காணிகளையும் தமது வசம் வைத்திருக்கின்றார்கள் என்று சுதேசிய சிங்களவர்கள் மத்தியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பிரச்சாரம் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் இந்திய எதிர்ப்புணர்வு மேற்கிளம்புவதற்குக் காரணமாகியது.

காலனிய இலங்கையில் சுதேசிய பெருந்தேசியவாத சிந்தனைகளால் கட்டமைக்கப்பட்ட இந்திய எதிர்ப்புணர்வு இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர்களின் சமூக, அரசியல் வாழ்வினும் பெருந்தாக்கத்தை உருவாக்கியது. குறிப்பாக, இலங்கையின் அரசியல் பொறிமுறையிலிருந்து இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர்களை வெளி ஒதுக்கும் முயற்சிகள் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டன. இலங்கைத் தமிழர் என்ற அடையாளமும் இல்லாமல், இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர் என்ற அடையாளமும் இல்லாமல், இந்தியத் தமிழருமாக இல்லாமல் பெருந்தோட்டத் தமிழர்களின் வாழ்வு கலிகாலத் திரிசங்கு நிலையை எட்டியது. இவ்வாறானதொரு சூழலில், இந்தியப் பிரதிநிதிகளும் இலங்கைப் பிரதிநிதிகளும் இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர்கள் குறித்து மேற்கொண்ட பல பேச்சுவார்த்தைகளின் விளைவாகச் செய்துகொள்ளப்பட்ட உடன்படிக்கையின் விளைவே இந்தியா - இலங்கை ஒப்பந்தமாக அமையலாயிற்று.

இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர்கள் தொடர்பில் 1940-களில் இந்தியப் பிரதிநிதிகளுக்கும் இலங்கைப் பிரதிநிதிகளுக்கும்

இடையே கொழும்பில் செய்து கொள்ளப்பட்ட உடன்படிக்கையின் அடிப்படைகளையும், அந்த ஒப்பந்தத்தால் இலங்கைவாழ் இந்தியர்களின் சமூக அடையாளம் எவ்வாறு இருக்கப்போகிறது என்பது குறித்தும், இந்த ஒப்பந்த விதிமுறைகளின் ஊடாக முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ள அரசியல் இயங்குநிலைகள் குறித்தும் நடேசய்யர் தீர்க்கதரிசனமான சமூகப் பார்வையுடன் எழுதுகின்றார். இது குறித்து இந்த நூலின் முன்னுரையில் பின்வருமாறு எழுதுவது கோ. நடேசய்யரின் ஆளுமையின் வீச்சையும் இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர்கள் குறித்த அவரது தீர்க்கதரிசனமான பார்வையையும் வெளிக்காட்டுவதாகும்.

‘சுயநிர்ணயம், சுயநிர்ணயம் என்று எல்லா, நாடுகளிலும் மக்கள் கிளர்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கையில், அந்த சுயநிர்ணயத்திற்கு எதிர்ப்பாக இந்தியர் வேலை செய்யலாமா என்பதே கேள்வி! இப்பொழுது வெளிவந்துள்ள ஒப்பந்தம் மிகவும் திருப்தியானதென்று சொல்ல முடியாது. இந்தியர்களை இலங்கையர்களுக்குக் காட்டிக் கொடுக்கும் ஒப்பந்தம் என்றும் கூற முடியாது. இந்திய மக்கள், சென்ற 100 வருட காலமாய்த் தூங்கிக்கொண்டிருந்தது போல் இனியும் தூங்கிக் கொண்டிருப்பார்களேயானால், இந்த ஒப்பந்தம் இவர்களை முன்னேற்றாது. நாளடைவில் இவர்களை வெளியேற்றும், அல்லது நிரந்தரக் கூலிகளாக்கும்.’

நடேசய்யரின் இந்தக் கருத்துக்கள் எவ்வளவு தீர்க்கதரிசமானவை என்பதைப் பிற்பட்ட கால இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழரின் சமூக, அரசியல் வரலாறு காட்டி நிற்கின்றது. குறிப்பாக, சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க அம்மையார் 1948-ம் ஆண்டு நடந்துமுடிந்த தேர்தல் குறித்து பாராளுமன்றத்தில்

நிகழ்த்திய உரை இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர்களுக்கான எச்சரிக்கையாகவே அமைந்திருந்தது. சிங்கள அரசியல் தலைமைகள் மத்தியில் இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர்கள் தொடர்பில் எதிர்ப்புகள் மேற்கிளம்புவதற்கான இனவாதத்தை அவர் வளர்த்தார். இலங்கையின் ஐந்தில் ஒரு பங்கு தொகுதிகளில் ஒரு அந்நிய மக்களின் தேர்தல் முடிவில் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தி கண்டி மாகாணங்களில் சிங்களப் பெளத்த மக்களுக்கு எதிரான பாரதூரமான அரசியல் பிரச்சினை ஒன்றை இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர்கள் ஏற்படுத்தியுள்ளனர் என்று குறிப்பிட்டு, இனவாத அரசியல் காய் நகர்த்தல்களை மேற்கொண்டார். இந்தக் காய் நகர்த்தல்களின் விளைவாகவே சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தி, லட்சக்கணக்கான இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர்களை மீண்டும் தாயகத்துக்கு அனுப்பிய வரலாற்றுத் துயரமும் நடந்தேறியது.

இலங்கைவாழ் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் தொடர்பில் காலனியக் காலத்திலும், காலனியத்துக்குப் பிற்பட்ட காலத்திலும் நிகழ்த்தப்பட்ட இனவாத அரசியலையும், கோ. நடேச்யரின் அரசியல், சமுதாய தொலைநோக்குப் பார்வையினையும் மேற்குறிப்பிட்ட பின்புலத்தில் வைத்து நோக்கவேண்டிய நூலாகவே இந்தியா - இலங்கை ஒப்பந்தம் அமைந்திருக்கின்றது. 'இலங்கையில் ஏகாதிபத்தியத்தால் இந்திய எதிர்ப்பு உணர்வு உருவாக்கப்பட்டு அமைச்சர்கள் மூலமாக வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றது. ஒட்டுமொத்த தேசத்தின் நலனுக்காக தேசம் செழிக்கும் நடவடிக்கைகளில் கணிசமான எதையும் சாதிக்க முடியாத அமைச்சர்கள், இந்திய விரோத முன்மொழிவுகளால் 'உள்நாட்டு உற்சாகத்தை' தங்கள் கைகளில் தக்கவைத்துக்கொள்ள முயற்சிக்கின்றனர். ஜெர்மனியிலும் ஜப்பானிலும் இதுதான் நடந்தது.' என்று இந்தோ - சிலோன் நெருக்கடிகள் நூலிலும் பதிவுசெய்துள்ளார்.

இந்தியா - இலங்கை ஒப்பந்தம் என்ற இந்நூல் இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டமைந்தது. முதல் பகுதி கூட்டு ஒப்பந்த அறிக்கை என்றும், இரண்டாம் பகுதி வியாக்கியானங்கள் என்றும் தனியாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டு அமைந்திருக்கின்றது. முதல் பகுதி முதல் முறை வருதல் (Immigration) - திரும்ப வருதல் (Re - Entry), கோட்டாக்கள் (Quotas), வாக்குரிமை (Franchise), பதிவு செய்தல் (Registration), அந்தஸ்து (Status), பொது விதிகள் (General Provisions) ஆகிய ஆறு பாகங்களைக் கொண்டிருக்கின்றது. வியாக்கியானம் என்ற இரண்டாவது பகுதி ஒப்பந்தத்தின் மூலக்கொள்கைகள் (Fundamentals of the Agreement), இலங்கையன் யார்? (Who is a Ceylonese?) இலங்கை இந்தியர் - புதுப் பேர்வழிகள் (Ceylon - Indian - New Entrants), பழைய இந்தியர் (Indians already in Ceylon), சில முக்கிய விடயங்கள் (Some Important Matters) ஆகிய ஐந்து அத்தியாயங்களைக் கொண்டமைந்துள்ளது.

இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர்கள் தொடர்பில் இலங்கைப் பிரதிநிதிகள் இந்த ஒப்பந்தத்தை மேற்கொள்ள வேண்டிய சமூக, அரசியல் சூழலே காரணமாக இருந்தது. சுதேசிய சிங்களவர்களின் சுயலாப அரசியல் காய்நகர்த்தல்களே இதற்கும் அடிப்படையாக அமைந்திருந்தன. 'இலங்கைக்கும் இந்தியா விற்கும் வியாபார விஷயத்தில் ஒப்பந்தம் ஏற்பட வேண்டிய அவசரமும் அவசியமும் ஏற்பட்டது. ஏனெனில் இலங்கைக்குப்

பிற நாடுகளினின்றும் பொருட்கள் வரத் தடைப்பட்ட படியால் இந்தியாவின் நல்லெண்ணத்தை நாடவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. ஆகவே, சமாதானப் பேச்சுகள் நடத்தி இலங்கை இந்தியர் விடயத்தில் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று இலங்கை அரசினர் எழுத, இதுதான் சமயம் என்று ஏகாதிபத்தியத்தின் நன்மையைக் கருதி நிற்கும் இந்தியா கவர்ன்மெண்டாரும் ஒப்புக்கொண்டார்கள்' என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம் இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம் ஏகாதிபத்தியத்தின் அரசியல் பொறி முறைக்குள் நிகழ்த்தப்பட்ட ஒன்று என்பதையும் நடேச்யர்பதிவு செய்கின்றார்.

இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர்களின் உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொடுப்பதிலும், இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர் என்ற அடையாளத்தைக் கட்டமைப்பதிலும் கோ. நடேச்யரின் வகிபாகம் எவ்வளவு கனதியானது என்பதை வெளிப்படுத்தும் நூலாக அவரது இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தம் விளங்குகின்றது. இலங்கைவாழ் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை மட்டும் வளம்படுத்தித் தமது அடையாளத்தை இழந்து வருவதை இடித்துரைத்து, தொழிலாளர்கள் இலங்கையர் என்ற அடையாளத்தைப் பெறவேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துவதோடு, அதற்காக வழிமுறைகளையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். அதுவே இந்தநூலில் கோ. நடேச்யர் முன்னிறுத்துகின்ற அடிப்படைச் சட்டமாகும்.

'இலங்கைவாழ் இந்தியத் தொழிலாளர்களில் ஒவ்வொருவரும் நிரந்தரவாசியாக வேண்டும். விருப்பால் நிரந்தரவாசியென்ற தத்துவம் பெற்ற பிறகே இந்தியா போவதென்ற கங்கணங்கட்டிக் கொள்ளட்டும். இந்தியாவிற்கும், இலங்கையருக்கும் மரியாதையும் பலமும் ஏற்படவேண்டுமானால் 6½ லட்சம் தொழிலாளர்களுள் 6 லட்சம் பேராவது நிரந்தரவாசிகளாகி வாக்குரிமை பெறவேண்டும். அப்பொழுது தான் இந்திய வியாபாரிகளும் பிறரும் மரியாதையுடன் வாழலாம். இந்தியன் தலை நிமிர்ந்து நடக்கலாம். இல்லாவிட்டால் நிரந்தர அடிமைகள்தான்.' என்று 1940-களில் கோ. நடேச்யர் எழுதியது எவ்வளவு தீர்க்கதரிசனமானது என்பதை சுதந்திர இலங்கையின் அரசியல் போக்குகளில் வெளிப்பட்டமை நாம் அறிந்ததே!

காலனியத்தின் அடக்குமுறைக்குள்ளும், சுதேசிய பெருந்தேசியவாதிகளின் இந்திய எதிர்ப்புணர்வுக்குள்ளும் பல்வேறு சிக்கல்களுக்குள் வாழ்ந்த இலங்கைவாழ் இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர் சமூகத்தின் இன அடையாளத்தைக் கட்டமைப்பதில் கோ. நடேச்யரின் சமூக, அரசியல் செயற்பாடுகள் மிகுந்த கவனத்துக்குரியவை என்பதை, அவரது இந்தியா - இலங்கை ஒப்பந்தம் நூல் எடுத்துரைக்கின்றது. இலங்கை வாழ் இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு மேலாக இலங்கை நாட்டின் செல்வ வளத்துக்கு அளப்பரிய பங்களிப்புகளை வழங்கி வருபவர்கள். 'இலங்கையின் சுதேசிய மக்கள்' பெறும் அனைத்து உரிமைகளையும் பெறுவதற்குத் தகுதியானவர்கள் என்றும், பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இலங்கையில் வாழும் தனியான ஓர் இனத்துவ அடையாளங் கொண்ட சமூகம் என்றும் கோ. நடேச்யர்பதிவு செய்து, மலையக இன அடையாள உருவாக்கம் பற்றிய கருத்தாக்கத்தில் அவரது பங்களிப்புகளையே காட்டி நிற்கின்றது எனலாம்.

sarawanakumar@thaiveedu.com

இலங்கைத் தோட்ட
தொழிலாளர்களின்
அந்தரப்பிழைப்பு நாடகம்

“தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அந்தரப்பிழைப்பு” நாடக பிரதியாக்கமும் மலையக நாடக முயற்சிகளும்

- அ. லெட்சுமணன்

இலங்கையின் தமிழ் நாடகத்துறையை ஆய்வு செய்ய முற்படுபவர்களுக்கும் சரி, சிங்கள நாடகத்துறையை ஆய்வு செய்பவர்களுக்கும் சிம்மசொப்பனமாக அமைந்த நூலாக கோ. நடேசய்யரின் 'தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அந்தரப்பிழைப்பு' நாடக நூல் விளங்குகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த நூல் பற்றி முதலில் தன் ஆய்வு எழுத்துக்கள் ஊடாக பதிவை செய்தவர் சாரல் நாடன் ஆவார். தொடர்ந்து அந்தனி ஜீவாவின் இயக்க செயற்பாடுகளும், இந்நூல் பற்றி அவ்வப்போது சர்ச்சையை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்தது. இந்நூல் பற்றிய விரிவான பார்வையை 2011-ம் வருடம் வீரகேசரி வெளியிட்ட கேசரி தகவல் களஞ்சியம் விரிவான பதிவைக் கொண்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'தோட்டத்தொழிலாளர்களின் அந்தரப்பிழைப்பு' நாடக நூல் மீள் பிரசுரம் பெற்றதன் பின்னணி:

நாடக செயற்பாட்டாளர் 'உடல்' இதழின் ஆசிரியர் எம். அரியநாயகம் அவர்களது முயற்சியில் 2016-ம் வருடம் பிரான்ஸ் தலை நகரில் 'உலகத் தமிழ் நாடக விழா 2016' நிகழ்வு இடம் பெற்றது. 'உடல்' இதழில் வெளியான அ. லெட்சுமணனின் 'பன்முக நோக்கில் காமன் கூத்து' எனும் தலைப்பில் வெளியான கட்டுரையின் உள்ளடக்கத்தின் காரணமாகவே, இவ்வழாவில் மலையக அரங்கியல் தொடர்பான கவனத்தை உள்வாங்க வேண்டும் என்ற கருத்து முன்மொழியப்பட்டது. அதற்கமைவாகவே இலங்கையில் இரண்டு அணிகளுக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. அரங்கியலாளர் டாக்டர் நாசர் பிரதம அதிதியாக கலந்து கொண்ட நிகழ்வில் தமிழர்கள் வாழும் நாடுகளில் இருந்தும் கலைஞர்கள் பங்குபற்றினார்கள். இலங்கையிலிருந்து அழைக்கப்பட்ட பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு அவர்களின் தலைமையிலான கலைஞர்களாலும், அ. லெட்சுமணன் தலைமையில் அழைக்கப்பட்ட நிகர் சமூக கலை இலக்கிய அரங்க கலைஞர்களாலும் விசா அனுமதி மறுப்பின் காரணமாக பங்கேற்க முடியாமல் போனமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந் நிகழ்வையொட்டி மலையக நாடகத் தடங்களை ஆவணப்படுத்தும் முனைப்பில் பின்வரும் இரண்டு செயற்பாடுகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தன.

● உலகத் தமிழ் நாடக விழா 2016 நிகழ்வையொட்டி நிகர் சமூக கலை இலக்கிய அரங்கம் 'நிகர்' மலையக நாடக ஆவண சிறப்பிதழை வெளியிட்டு, மலையக நாடக அடையாளங்களை அடையாளப்படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவ் ஆவண இதழின் ஆசிரியர் செய்தி பின்வருமாறு அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. 'நாடகத்துறையில் தமிழர்களின் பங்களிப்பு குறித்து மீட்டிப்பார்க்கும் வகையில் 'உடல்' இதழின் வழிகாட்டலில் பிரான்ஸ் நாட்டில் 'உலகத் தமிழ் நாடக விழா 2016' நிகழ்வின் ஏற்பாடுகள் நிகழ்ந்த வண்ணம் உள்ளன. இந் நிகழ்வுக்கு ஆதரவான ஒரு செயற்பாடாக 'நிகர்' சிறப்பிதழை வெளியிடுவதில் ஆத்மார்த்தமாக திருப்தி கொள்கிறது. இந் நிகழ்வின் ஓர் அங்கமாக மலையக அரங்கியல் கலைஞர்களும் அழைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. 'உடல்' இதழோடு 'நிகர்' கொண்டிருந்த நேச உறவு இவ் வாய்ப்பிற்கு பாலமாக அமைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. மலையகம் நாடகத்துறைக்கு கணிசமான பங்களிப்பை வழங்கி வந்துள்ளது. வாழ்வியல் போராட்டங்களில் நாடகம் முக்கிய ஊடகமாக பயன்பட்டு வந்துள்ளது. ஈழத்து நாடகத்துறையில் மலையகத்தின் நாடகத்துறைப் பங்களிப்பு மேலெழுந்த பார்வைக்குட்பட்டதாகவே காணப்படுகிறது. மலையக நாடகத்துறைப் பங்களிப்பு தொடர்பில் ஆழமான பார்வையை செலுத்துகின்ற போது, இத்துறையில் பல விடயங்களை வெளிக்கொணர முடியும் என்பது திண்ணமாகும். இவ்விடயங்களை வெளிக்கொணர்வதில் 'நிகர்' தொடர்ந்து கவனத்தை செலுத்தும் என்ற ஆசிரியரின் வரிகள் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

● 1937-ம் வருடம் வெளியிடப்பட்ட கோ. நடேசய்யரின் 'இலங்கைத் தோட்ட இந்தியத் தொழிலாளர்களின் அந்தரப்பிழைப்பு' நாடக நூலை மீள் பிரசுரம் செய்ய வேண்டும் என்ற முயற்சி, அஅதற்கமைவாக மலையக கலை இலக்கிய செயற்பாட்டாளர் அந்தனி ஜீவா அவர்களிடம் மேற்படி நூலின் பிரதி இருந்ததை அறிந்து அதனை மறுபதிப்புச் செய்வதற்கு நிகர் சமூக கலை இலக்கிய அரங்கத்தினர் ஊக்குவித்து உற்சாகமுட்டியுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. அந்தனி ஜீவாவினால் எழுதப்பட்ட நூலின் இரண்டாம் பதிப்பின் பதிப்புரை வரிகள் பின்வருமாறு

அமையப்பட்டுள் ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. 'பிரான்ஸ் நாட்டில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நம்மவர்களால் உலகத் தமிழ் நாடக விழா ஒன்று செப்ரெம்பர் மாதம் நடத்தப்பெற விருப்பதால் அந்த விழாவில் மலையகத்தை சார்ந்த சிலர் பங்குபற்றுவதாகவும் அங்கு காமன் கூத்து நிகழ்வு அரங்கேற்றப்படுவதாகவும் தகவல் சொன்னார்கள். உடனே குமரன் புத்தக இல்ல அதிபர் நண்பர் க. குமரனுடன் தொடர்பு கொண்டு, நடேசய்யரின் இந்த நூலை பதிப்பித்து தந்தால் உலக நாடக விழா வில் வெளியிடலாம் என்ற என் அவாவைத் தெரிவித்தேன். ஏற்கனவே சாரல் நாடன் எழுதிய கோ. நடேசய்யர் பற்றிய நூலைப் பதிப்பித்த குமரன் அவர்கள் இந்த நாடக நூலை யும் பதிப்பிக்க சம்மதித்தார். 'எழுபத்தொன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பதிப்பிக்கப்பட்ட நடேசய்யரின் நாடக நூல் மீண்டும் மறுப்பிறப்பெடுத்துள்ளது' என்ற அந்தனி ஜீவா-வின் பதிப்புரை வரிகளில், நிகர் அமைப்பின் பங்கேற்பு பதியப்படாமைக்கு காரணம் எதுவெனத் தெரியவில்லை? இருந்த போதிலும் இப் பின்னணியிலேயே, இந் நூல் மீள் பிரசவம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையின் முதலாவது அரசியல் நாடக நூல் என்ற மகுடத்தில் இந்த நூலைப்பற்றிய குறிப்பை எழுதுகின்ற சாரார், இந் நூலின் முக்கியத்துவத்தை விடுத்து, அரசியல் நாடக நூல் எனக் குறிப்பிட்டு நமுவும் முயற்சியாகவே அமைகிறது. நடேசய்யர் புலம்பெயர்வு பொறிக்குள் சிக்கித்தவித்த மலையக மக்களை மீட்டெடுக்கும் பணியில் மிக ஆழமாகச் செயற்படுகிறார். வர்த்தகராக தோட்டத்திற்குள் உள்நுழைந்து இதழியல், தொழிற்சங்கம், அரசியல் என்றவாறு சமூக விழிப்புணர்வில் தடம்பதிக்கின்றார். வர்த்தகத்துறை நிபுணராக விளங்கிய நடேசய்யர் பாடல், புனைவு என்றவாறு தடம்பதித்து நாடகத்துறையிலும் உள்ளார்ந்த ஆளுமையை வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார். அவருடைய நாடகத்துறை ஈடுபாடு மலையகத்திற்கு மட்டுமல்ல இலங்கையின் நாடகத்துறைக்கும் முன்னோடியானது.

'இலங்கையில் உள்ள தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் இந்தியத் தொழிலாளர்களின் உண்மையான நிலைமையை எடுத்துக்காட்ட வேண்டியே, இந்நாடக நூல் எழுதப்பெற்றுள்ளது.' என்பதோடு 'இந்தியாவிலிருந்து அந்நிய நாடுகளுக்கு கூலி வேலை செய்யப்போகும் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை விருத்தியடைய வேண்டுமானால், இந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர்கள் வருவது குறைய வேண்டும். இந்தியாவில் கிராமப்புனருத்தாரண வேலை ஆரம்பிக்கப்பெற்று அவர்களது நிலையை உயர்த்த வேண்டும். கிராமப்புனருத்தாரண வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டால் இந்தியத் தொழிலாளர் அந்நிய நாடு போவது குறைவதோடு, அந்நாடுகளில் அவதியுற்றுத்திரும்பாது இந்திய சகோதரர்களுக்கும் தாய் நாட்டில் உழைப்புக்கிடமுண்டாகும் என்பது திண்ணம்.' என்ற கோ. நடேசய்யரின் வரிகள் கவனிக்கத் தக்கதாகும். முற்றுமுழுதாகவே பிற நாடுகளில் இந்திய மக்களின் அடிமைத்தனத்தை விரும்பாத நிலையிலேயே, நடேசய்யரின் செயற்பாடுகள் தொடங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மலையக நாடக வரலாற்றை 'தொழிலாளர்களின் அந்திரப்பிழைப்பு' நாடக நூலை மையப்படுத்தி ஆய்வு செய்கின்ற போதே, நாடகத்துறையில் மலையகத்தின் பங்களிப்பை முழுமையாக இனங்காண முடிகிறது. மலையக இலக்கியத்தின் முனைப்புப்பெற்ற எதிர்ப்பு இலக்கியத்தின் முக்கிய அங்கமான வீதிப்பாடல் யுகத்திற்கு அடித்தளமிடும் பணியையும் இந்த நூல் ஆற்றியுள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. இந்த நாடகத்தில் பாடப்படுகின்ற பாடல்கள் திருமதி மீனாட்சியம்-மாள் நடேசய்யர் அவர்களால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. மீனாட்சியம் அம்மை மலையகத்தின் முன்னோடி பெண் கவிதை ஆளுமை

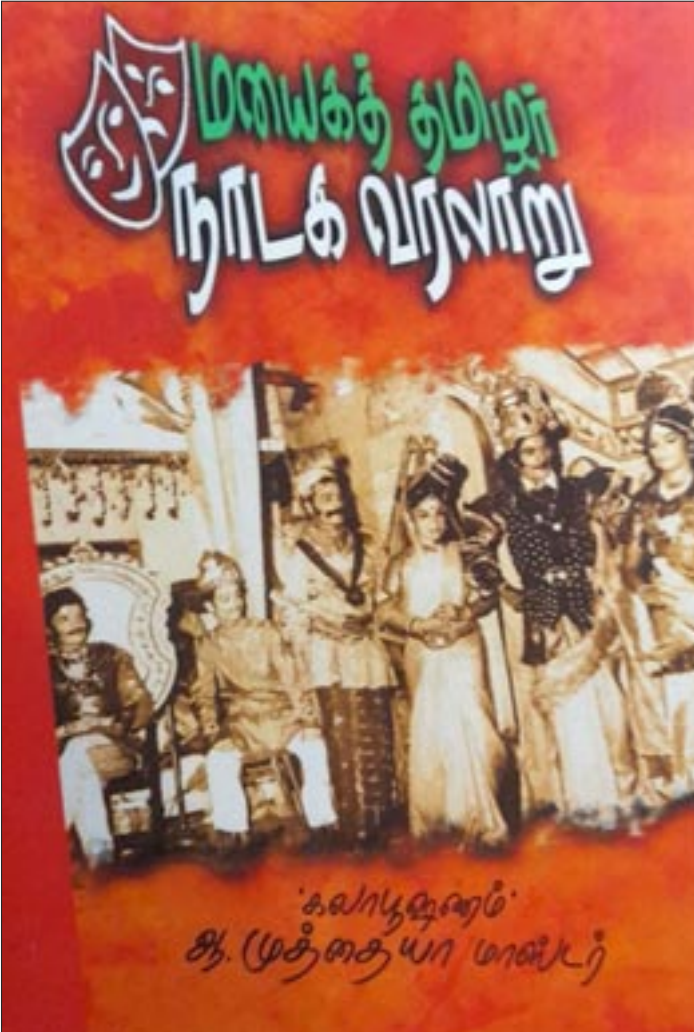
என்பதோடு இலங்கையின் பெண் அரசியல் கவிதாயினிகளில் முன்னணியில் திகழ்கின்றவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

'நானறிந்த வரையில் தமிழில் அரசியல் அரங்கம் குறித்த வரலாற்றை எழுதுகையில் தொழிற்சங்கவாதியாகவும், அரசியலில் தீவிரமாகவும் பணியாற்றிய ஒருவரின் நாடக முயற்சியாக இந்நாடகத்தை காணலாம்' என, 'மாற்றுவெளி' ஆய்விதழில் அ. மங்கை அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் இந் நூலை ஆவணப்படுத்திய ரோஜா முத்தையா நூலகம் பற்றியும் குறிப்பிடுகையில் 'தமிழ் நாடகம் - அரங்கம் குறித்து 19-ம் 20-ம் நூற்றாண்டு ஆய்வுகளை அதற்கான பல்வேறு சிக்கல் களை அங்கீகரித்து நடத்துவதற்கு தேவையான தரவுகளை ரோஜா முத்தையா நூலகம் பெற்றுள்ளது. குறிப்பாக வெகுசனப் பண்பாடு சார்ந்த வடிவங்களை அணுகும் போது தேவைப்படும் நெளிவு, சுழிவுக்கான ஆதாரங்கள் இங்கு

உள்ளன. இவை இருப்பது பெரிய விசயம். ஆனால் அவற்றை உரிய முறையில் பயன்படுத்தாவிடில், தமிழ்ப் பண்பாட்டு வரலாற்றைப் புரிவதில் நமக்குள்ள மெத்தனம், நாம் சமூகத்திற்கு செய்யும் அநீதி! என்ற சிந்தனைக்கான வரிகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

மலையக நாடகக் கலையை உருவாக்கிய அரங்குகள்:

சோழர் காலத்தில் எழுச்சிபெற்ற நாடகச் சூழலில் பரிச்சயமான தலைமுறையின் வழிவந்தவர்கள். பஞ்சம் தலைவிரித்

தாடிய சூழ்நிலையிலும் கலை அம்சங்களில் அதீத ஈடுபாட்டுடனேயே வாழ்வை கழித்தவர்கள். பஞ்சம், பஞ்சம் தந்த வேதனை அனுபவங்களோடும் பக்தியும் இரண்டறக் கலந்த அணுகுமுறைகளோடு கலைப்பண்பாட்டு விழுமியங்களை தன்னகத்தே அணைத்துக்கொண்ட சமூகமாகவே வாழப்பழகியவர்கள். புலம்பெயர்வு தீர்மானத்தை மேற்கொள்ளும் களம், புலம்பெயரும் சந்தர்ப்பம், புலம்பெயர்ந்த பின்னர் உழைப்புக்களம் என்றவாறு இயந்திரமயமாக வாழ்வியல் மாறியது. ஓய்வு நேரங்களில் போலச்செய்தலோடு தூண்டுதலை ஏற்படுத்திய சந்தர்ப்பங்களாக மாறிவிடுகிறது. முச்சந்திகள், திண்ணைகள், பொட்டல், மடுவம் என்றவாறு அரங்க

மைப்பு உருவெடுக்கிறது. வாழ்விடங்களான லயன்களில் முன்னறைகள் (இஸ்தோப்பு) திறந்தவெளியாகவே உருப்பெற்றிருந்தது. இதுவே மலையகத்தில் அரங்குகள் இயல்பாக உருவெடுத்த களங்களாகின்றன. நாள்தோறும் அந்த லயக் குடியிருப்புகளில் வாழும் மக்கள் கலைகளோடு ஆர்ப்பரித்திருப்பார்கள். இசையோடு கூடிய பாடல் மொழிவதும், வசனங்கள் பேசுவதும். நடித்து பயிற்சி பெறுவதாக இந்த முன்னறைகள் கலைகளால் தினமும் ஊற்றெடுப்பதாய் அமையப்பெறும்.

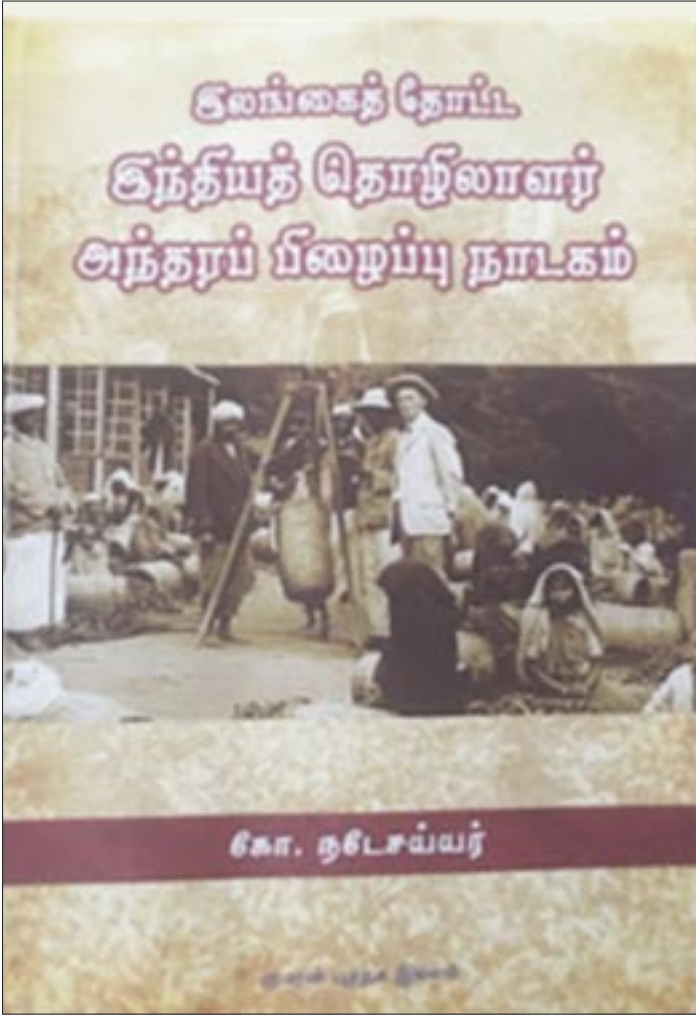
திண்ணை என்பது மிக லாவகமான அமைப்பாக மலையக மக்களால் பயன்படுத்தப்பட்டமைக்கு பல ஆதாரங்கள் உள்ளன. திண்ணையோடு தொடர்புபட்ட பல நாட்டார் பாடல்களின் உள்ளடக்கம் மலையக மக்களின் வாழ்வியலோடு திண்ணைகள் பெற்றுள்ள முக்கியத்துவத்தைக் காணலாம். பார்வையிய கம்பனி நாடகங்களில் மூன்று பக்கங்கள் மறைக்கப்பட்டு ஒரு பகுதி மாத்திரமே, பார்வையைச் செலுத்த வேண்டிய பகுதியாக அமையும். மாறாக, இங்கு மூன்று பக்கங்கள் பார்வைக்குப்படும், ஓர் பகுதி மாத்திரம் சுவரினால் மறைக்கப்பட்ட பகுதியாகவும் அமையும். இவ்வாறான திண்ணை அமைப்பு பெரியாங்கங்காணியினுடைய வீட்டுத் திண்ணைகள், கோயில் திண்ணைகள், கொழுந்து மடுவங்களில் திண்ணைகள் என்றவாறு முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கின. படைப்பு முன்வைப்புகளில் நிதானப்போக்குடனேயே அரங்கைக் கையாண்டுள்ள முறையை உலகிக்க முடிகிறது. இவ்வாறான களத்தை பிரதான அரங்குகளாகக் கொண்டே பல படைப்புகள் களம் கண்டுள்ளன.

திருப்பு முனையாக 'தொழிலாளர்களின் அந்திரப்பிழைப்பு':

1930-களில் ஒரு நாடகத்தை முறையாக பிரதியாக்கி படைக்கின்ற தேவையைக் கொண்டிருந்த பின்புலத்திலேயே மலையகத்திற்கான அரங்கியல் நிதர்சனம் தெளிவூட்டப்படுவதை அறியலாம். தொழிலாளர்களின் அந்திரப்பிழைப்பு பொருத்தமான பாத்திர வார்ப்புகளோடு மூன்று அங்கங்களாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. பிரித்தானியருக்கு இலங்கைக்கு தொழிலாளர்கள் தேவைப்படும் போது பின்பற்றப்படும் அணுகுமுறைகள் தொடர்பில் வெளிப்படுத்துவதாக முதலாம் பாகம் அமைந்திருக்கிறது. சூழ்ச்சி வித்தைகளோடு ஆட்கள் சேர்க்கும் லாவகத்தை இரண்டாம் அங்கம் உள்ளடக்கியுள்ளது. இலங்கையின் சட்டங்கள் தொடர் தேர்ச்சியாகவே மலையக மக்களுக்கு எதிராகவே பிரயோகிக்குமாற்றையும் தொழிலாளர்கள் ஒற்றுமையோடு முன்நகர வேண்டிய அவசியத்தையும் உணர்த்துவதாகவே முன்றாவது அங்கம் நிறைவு பெறுகிறது. இவ்வாறான செய்திகளை சமூகத்திற்கும் வழங்கும் ஆர்வத்துடனேயே இந் நாடகம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதை அறியலாம்.

சாதாரண மக்களும் விளங்கிக்கொள்ளும் மொழிநடையிலும் வர்க்கம் சார்ந்த உந்துதலில் இசை பாடல்கள் ஊடாகவும் அரசியல் பேசிய நாடகமாகவும் விளங்குகிறது. அத்தோடு நாடக பாத்திரங்களின் ஒப்பனை விபரங்கள் பிரதியாக்க ஆசிரியரால் இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தோட்டத்துறை, பெரியங்கங்காணி, பெரியங்கங்கா

ணியின் பெண்சாதி, தொழிலாளர்கள் - ஆண்கள்-பெண்கள், கண்டாக்டர் அவரது பெண்சாதி, கணக்கப்பிள்ளை மேற் சொல்லியவர்களின் உடை முதலியன எவ்விதம் இருக்க வேண்டும் என்பதை அந்தந்தக் காட்சிகளில் கூறியிருக்கிறது. தோட்டத்துரை அரை காற்சட்டையும் ஷேட்டும், பெல்ட் போட்டுக் கொண்டு கையில் பிரம்பு இருக்கும்படி வேசம் போட வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு 'ஆபராம்' சட்டைதான் இருக்க வேண்டும். தொழிலாளர் பெண்கள் உடை மேற்பிடவை இறுக்கமாய் இடுப்பில் சொருகப்பட்டிருப்பதுடன் இடுப்பில் அப் பிடவை பலமாயிருக்க கயிறு கொண்டு கட்டியிருப்பார்கள். தமிழ் நாட்டுப் பெண்கள் போடும் காது நகைகள் முதலி

யனவிருக்கலாம். காங்காணி, கணக்கன் காலில் செருப்பிருக்க வேண்டும். கண்டக்டருக்கும் அரைக்கால் சட்டை, ஷேட்டும் உண்டு, தலைப்பில் தொப்பியிருக்காது. பெரும்பாலும் காட்சிகள் தோட்டத்து லயன்களில் நடைபெறுகின்றன. சில தோட்ட வேலைத்தளத்தில் நடப்பதாகும். தோட்டம் ஆபிஸ் என்பதை ஓர் அறையாகவே வைத்துக் காட்டலாம்.

தொழிலாளர்களின் அந்திரப்பிழைப்பு நாடக பிரதியில் முதலாம் அங்கத்தில் பதினொரு காட்சிகளும், எட்டு காட்சிகளோடு இரண்டாவது அங்கமும், ஏழு காட்சிகளோடு இறுதி அங்கமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கதைக்களம், கதை மாந்தர், பொருத்தமான உரையாடல் அலகுக்கு ஏற்றவாறு காட்

சிப் படிமங்களுக்கு ஏற்றாற் போல் வடிவமைக்கப்பட்ட நாடக பிரதியாக விளங்குகிறது. சமூகம் ஒன்றின் அவலத்தை எடுத்துக்காட்டி, எழுச்சி பெற வேண்டிய எல்லைகளை வரையறுத்த பணியையும் இந்த நாடக எழுத்துருவாக்கம் லாவகமான அணுகுமுறையோடு எடுத்துரைப்பதைக் காணலாம். சமூக செயற்பாடுகள், புனைவுகள், இதழியலிலும் நிகரற்ற ஆளுமையாக விளங்கிய கோ. நடேசய்யரின் நாடகம் குறித்த தனித்துவ ஆளுமையையும் இந் நூல் ஊடாக தரிசிக்க முடிகிறது.

மலையகத்தின் வீதிப்பாடல் யுகத்திற்கு அடித்தளம்:

இசை நாடகமாக அமையப்பெற்றுள்ள இந்நாடகத்தின் பாடல்களின் உள்ளடக்க விச்சுக்களை நன்குணர முடிகிறது.

சட்டப்படி நடக்கனும் நான் - இல்லையேல் சங்கடங்கள் வந்துசேரும். பங்கப்படனும் தொழிலாளர் சங்கமொன்றுண்டு - அதனால் தொந்தரைகள் வந்து விடும். சிந்தை கலங்கிடும் இந்தியா ஏஜெண்டு துரையும் இதற்கிடையே ஏத்துக்கொண்டு வந்து கேட்பார் பாரந்தமாக சொல்லுவது சரியல்லோ - நீதான் சொல்லுவது சரியல்லோ என்ற துரை பாத்திரத்தின் நொண்டி சிந்தும் ஆதியந்தமுதல் சேதி தந்த பதில் (அறிவே) நோட்டை விழிங்கயவன் முதலாளியானார்கள்

நோகத்தடி பட்டு வந்த கடனாளி ஆட்டை மேய்ந்தவன் கூட்டாளி, அவன் திகப் படிப்பெனும் பெரிச்சாளி (அறிவே) கூலிகள் வாயில் மண்போட்டுச் சேர்த்துக் கோபுரங் கட்டவெனத் திருச்சிட்டு காலிகள் செய்யும் விளையாட்டு இதனால் கண்டார் நகைப்பார் சரிக்கேட்டு என்ற பாடல் வரிகளோடு உள்ளதெல்லாம் உரித்திட்டு பின்பே கள்ளன் போலே காரியம் செய்து வழக்கது ஒத்தி வைத்தது என்றான் பிழைக்க வழியும் பெற்றிலோம் மய்யோ உற்றார் இழந்தோம் உறவினர் இழந்தோம் மற்றோர் பலனும் பெறலோம் ஐயோ இந்தியா விட்டு இலங்கை வந்து சிந்தை யழிந்து சீர் கெட்டோம் ஐயா

என்ற வரிகள் மலையகத்திலிருந்து மேற்கிளம்பிய இலங்கையின் பெண் கவி ஆளுமையின் குரலாக விளங்குகிறது. முப்பதுகளில் உருவாக்கம் பெற்ற பாடல்கள் பின்னாளில் அறுபதுகளின் பின்னெழுந்த மலையக வீதிப்பாடல்களின் யுகத்திற்கு அடியெடுத்து கொடுத்த பணியை ஆற்றியுள்ளதையும் அறிய முடிகிறது. தொழிலாளர்களின் அந்திரப்பிழைப்பு நாடக பிரதியில் இடம்பெறும் ஐம்பது பாடல்களும் திருமதி மீனாட்சியம்மை நடேசய்யர் அவர்களால் இயற்றப்பட்டவையாகும்.

மலையக வீதிப்பாடல்களின் தொகுப்புகளில் முப்பதுகளில்

திருமதி மீனாட்சியம்மையாரால் பாடப்பட்ட பாரதியின் கரும் புத் தோட்டத்திலே எனும் மெட்டிலமைந்த பாடலின் வரிகள்

**தேயிலை தோட்டத்திலே - பாரத
சேய்கள் சென்று மாய்கிறார்- ஐயோ**

என்பதோடு தொழிலாளர் சட்டக்கும்மி இதழில் அம்மையாரின் பாடல் வரிகள்

**சட்டமிருக்குது - ஏட்டிலே
நம்முன் சக்தி இருக்குது கூட்டிலே
பட்டமிருக்குது வஞ்சத்திலே
வெள்ளைப்பவர் உருகுது நெஞ்சத்திலே...**

என்ற வரிகளும் குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும்.

இலங்கையில் பாரதியியலுக்கு அடித்தளம்

பாரதியியலை காலம் கடந்த ஞானத்தோடுதான் இந்தியா புரிந்திருக்கிறது என்பதற்கு பல ஆதாரங்கள் உள்ளன. விதேசிகளால் பாரதியும் அடக்க முற்பட்டான். அதனால் தான் இந்தியர்களும் சுதந்திரத்திற்குப் பின்பே பாரதியை தூக்கிப்பிடிப்பதை அறிகிறோம். அதற்கு முன்பே, இலங்கையர்களால் பாரதி நேசிக்கப்பட்டமைக்கு பல சான்றுகள் உள்ளன. பத்மாசினி அம்மையார், மீனாட்சி அம்மையார் ஆகியோர் தக்க சான்றுகளாகும். பாரதியின் கவிதைகள் கவிதைகளே இல்லை என்ற முனைப்புப்பெற்ற வாதத்தை முறியடிக்க ஈழத்தின் சுவாமி விபுலானந்தர் இந்தியாவில் ஆற்றிய பணி முக்கியத்திற்குரியது. 'பாரதி தமிழ் மொழியை செம்மைப்படுத்திய சாரதி' என்ற முழக்கத்தோடு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பாரதி கழகத்தை ஆரம்பித்து பாரதியின் கவிதைகளின் உள்ளடக்கம் தொடர்பில் ஆய்வுகளைத் மேற்கொள்ள தூண்டிய சுவாமியவர்களின் பங்கு அளப்பரியதாகும்.

பாரதியின் சாயலை மீனாட்சியம்மையின் பல பாடல்களில் காணமுடிகிறது. தொழிலாளர்களின் அந்திரப்பிழைப்பு நாடக நூலில் அம்மையார் கந்தச்சரம் உடுமலை, முத்துசாமி கவி-ராயர் அவர்களது மாணவியும், ஆசிரியரின் பொண்சாதியுமான ஸ்ரீமதி கோ.ந. மீனாட்சியம்மாவால் இயற்றப்பட்டது என்றே அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறார். கல்வி கற்ற பெண்கள் இச்சமூகத்தில் இருந்தமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அம்மையார் விளங்குகிறார். இவ்வாறான பல ஆளுமைகள் அறியப்படாமலேயே இருந்திருக்கலாம். எவ்வாறாயினும் மலையக நாட்டார் பாடல்களை வளர்த்ததில் பாமர பெண்களின் பங்கு பற்றல் அளப்பரியதாகவே இருந்திருக்கிறது. இந்த ஆளுமைகள் மலையக நாடகங்களிலும் ஆளுகைக்குட்பட்டதை அறியமுடிகிறது. நாட்டார் பாடல்களைப் போன்றே மலையகத்தில் தனித்துவமான பிரயோகத்திலுள்ள பழமொழிகள், விடுகதைகளை செவி வழியாக வளர்த்ததில் ஆற்றியுள்ள பங்களிப்பு போற்றத்தக்கது. மீனாட்சியம்மாளின் அணிசேரலுடன் பின்னாளில் பல பெண்கள் வீதிப்பாடல் யுகத்தில் பிரசித்தம் பெற்றதையும் அறிய முடிகிறது. அவ்வாறு வெளிவந்தவர்களில்

**கொட்டுங்கடி கும்மிக்கொட்டுங்கடி - நம்ம
பாட்டாளி வாழ்ந்திட கொட்டுங்கடி
தோட்டஞ் செழித்திட...**

என்ற வரிகளைத் தந்த இராகலை பெரியக்காவின் பங்கும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அரங்கியல்துறை இன்று பயில் நிலைக்குரிய கலையாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அரங்கியல் அந்தஸ்த்தோடு உருப்பெற்ற முயற்சியாகவே தொழிலாளர்களின் அந்திரப் பிழைப்பு நாடக நூல் தடம் பதித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு அவர்கள் ஐம்பதுகளுக்கு பின்னரே பேராசிரியர் சரத்சந்ர அவர்களின் தலைமையில் சிங்கள நாடக மரபும், பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் தலைமையில் தமிழ் நாடக மரபும் வளர்ச்சியடைந்ததாக கூறுவார். இந்த கணிப்புகளுக்கமைய ஈழத்து நாடகத்துறையின் முன்னோடியாக கோ. நடேசய்யரே தனது தனித்துவத்தை வலியுறுத்தி சிரேஷ்டத்துவத்துடன் திகழ்கிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவர் எந்த சமூகத்தை சார்ந்து இந்த படைப்பை தந்தாரோ, அந்த சமூகத்தினர் நாடகம் மீது கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டையும் உணர முடிகிறது.

இலங்கையில் புதிய நாடக அடையாளம்:

ஐரோப்பியர்களின் வருகையின் பின்னரே, இலங்கையில் நாடகத்துறை வளர்ச்சியடைந்தது. இலங்கையின் பூர்வீக குடிகளும், காலத்தால் முற்பட்ட புலம்பெயர்ந்தவர்களும் வாழ்வதற்கான தக்க சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டவர்களாக திகழ்கிறார்கள். அவர்களது வாழ்வியல் உழைப்பு, சேமிப்பு என்பவற்றிற்கு முக்கியத்துவமளித்த வகையில் நகர்ந்தது. விசேட தினங்களில் மாத்திரம் ஒன்றுகூடும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். மாறாக பிரித்தானியரின் நேரடி பெருந்தோட்ட பொறிமுறையில் அகப்பட்டுக்கொண்ட தோட்டத் தொழிலாளர்களே தினமும் ஒன்றுகூடுகின்ற, ஓய்வு நேரங்களிலும் ஓரணியில் திகழ்கின்ற வாய்ப்பிற்கு உட்பட்டவர்களாக இருந்துள்ளார்கள். இச்சந்தர்ப்பங்கள் சமூக அசைவியக்கத்தில் முக்கிய தருணங்களாக அமைந்துள்ளன. தன் கலை ஆளுமைகளை வெளிப்படுத்திக்கொண்ட சந்தர்ப்பங்களாகவும் அமைந்துவிட்டன. உழைப்புச் சுரண்டலில் சிக்கித் தவித்த வேதனை உணர்வுகள் நாடக வடிவங்களாக மாறிவிடுகின்றன. இவ்வாறான வாய்ப்புக்களே பிரித்தானிய சாம்ராஜ்யத்தில் நாடக அரங்காற்றுகைச் சட்டம் (Dramatic Performance Act of 1876) பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. 1875 மேற்கு வங்கத்தில் சரண் கண்டோபாத்யா என்ற நாடக செயற்பாட்டாளரினால் 'அவரித் தோட்ட துரைமார்களின் நிலைக் கண்ணாடி' (The mirror of indigo planters) என்ற நாடகம் மத்தியில் பெரும் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதனை மொழிபெயர்த்த குற்றத்திற்காக கிறிஸ்தவ மிசனறியான ஜேம்ஸ் லோவ் மீது சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

'அரங்காற்றுகைச் சட்டம்' அமுலில் இருக்கும் காலத்தில் தான் நடேசய்யரின் 'தொழிலாளர்களின் அந்திரப்பிழைப்பு' நாடக நூல் வெளியாகியது. ஒரு நாடக நூல் நாடகத்தை புரிந்து உள்வாங்கிக் கொள்கின்ற சமூகம் நோக்கியே படைத்திருக்க

முடியும். இதன் மூலம் மலையக மக்கள் முப்பதுகளுக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே நாடக பாரம்பரியத்திற்கு உட்பட்டவர்கள் என்பது திண்ணமாகிறது. 1930-களில் இலங்கை இந்திய கப்பல் போக்குவரத்து தடையின்றி இருந்த காலகட்டத்தில் இந்தியாவிலிருந்து ஆன்மீகவாதிகள், புலவர்கள், கவிஞர்கள், பாடகர்கள், கலைஞர்கள் வருகை தந்துள்ளார்கள். தலை சிறந்த நாடக ஆளுமைகளான சங்கரதாஸ் சுவாமிகள், கிட்டப்பா போன்றோரின் வருகையும், நாடக நிகழ்த்துகையும் குறிப்பிடத்தக்கது. பின்னாளில் மாநா மருதை நாடக சபா, வேல்நாயர் குழுவினர், சிங்கநத்தர் சாய்பு கம்பனி, ராஜகோபால் கம்பனி, கமலா டாக்கில்ஸ் ஆகிய கம்பனிகளும், பின்னாளில் அமைக்கப்பட்ட நாடக மன்றங்களினாலும் மலையகத்தில் நாடகக்கலை வளர்ச்சி கண்டுள்ளது.

தேர்ச்சி பெற்று வந்த அரங்கமைப்பு நுட்பங்கள்:

திண்ணைகள், முச்சந்திகள் என்றவாறு அரங்குகள் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. கூத்துக்களை அனுஷ்டிக்கும் போது, தேவர் சபை அமைப்பதில் அரங்கு பற்றிய நிர்மாணத்திற்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. பின்னாளில் பெரிய மரங்களை தறித்து அவற்றைப் பயன்படுத்தி கூடாரம் அமைத்து கூடாரத்தின் உள்ளே மேடை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இம் மேடையை அமைப்பதில் சமூகத்தவரின் ஒன்றிணைத்த உழைப்பும் சமூகமயமும் கவனிக்கத்தக்கது. திரைச்சேலைகளால் மறைத்தல், திரைச்சேலைகளை காட்சி புலத்திற்கு ஏற்ற வகையில் காட்சிப்படுத்தல், காட்சிகளை வரைதல் என்ற வகையில் இவர்களின் நிபுணத்துவம் குறித்து சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. அத்துடன் ஒலி, ஒளி அமைப்புகளில் கையாளப்பட்டுள்ள நுட்பங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும். பந்தம், பெற்றோல் மெக்ஸ் ஆகிய சாதனங்கள் மிக நுட்பத்தோடு பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. மின்சூல் (Touch) துணைக்கொண்டு பெயர்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த நுட்ப வளர்ச்சியிலேயே, பின்னாளில் அட்டன் மகா விஷ்ணு மண்டபம், லிந்துலை லோடன் சாப்பு மண்டபம் ஆகியன நிரந்தரமாக நாடகங்களை மேடையேற்றும் மண்டபங்களாக விளங்கின. இவ் அரங்குகளில் புராதன, நவீன நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன.

பயுன் பாத்திரத்தின் சிறப்பு ஆளுமைகள்:

நாடகங்களில் மிக நுட்பத்தோடு முக்கியத்துவம் பெற்ற பாத்திரமாக பயுன் பாத்திரம் விளங்குகிறது. நாடகத்தின் இயக்குனர் மாஸ்டர், வாத்தியார் என்ற சிறப்பான பெயரிலேயே அழைக்கும் வழமை காணப்பட்டது. நாடக நெறியாளருக்கு சமனான ஆளுமையாக பயுன் பாத்திரம் இன்றியமையாதவொன்றாக விளங்கியது. காட்சிகளை சித்தரிப்பதிலும், கதையை நகர்த்துவதிலும் இந்த பயுன் பாத்திரம் மிக லாவகத்தை கையாண்டுள்ளது. காட்சிகளுக்கான இடைவெளியை தொய்வின்றி முன் நகர்த்துவதிலும் இந்த பயுன் பாத்திரம் சிறப்பாக கையாளப்பட்டு வந்துள்ளது. அரங்கின் (பார்வையாளர்களின்) உளவியலை அறிந்த இப் பாத்திர பயன்பாடு மலையக நாடகங்களின் கருத்தியல் பரப்பலுக்கு மிக உந்து சக்தியாக விளங்கியமை கவனிக்கத்தக்கது. மேலும் மலையக நாட்டார் பாடல்களின் முனைப்பான அம்சங்களை செவி வழியாக கொண்டு செல்வதற்கு இப் பாத்திரம் முக்கிய பங்காற்றி

யுள்ளது. உளவியல் நுட்பங்களை அறிந்த ஆளுமைகள் என்ற வகையில் பூசாரிகளின் ஆளுகையும் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

உளவியல் நுட்பங்களை வளர்த்த பூசாரிகள்:

பலவீனமானவர்களை உளவியல் ரீதியில் திடப்படுத்தும் கைங்கரியம் பூசாரிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. திருவிழாக் காலங்களில் கோயில்களில் திருவிழாவை நடத்துவதில் முக்கிய பங்காற்றுவார். குறி சொல்வது முதல் (கேள்வி சொல்லுதல்) கரகம் பாலித்தல், சுவாமி வலம் வருதல் தொடக்கம், கரகம் குடி விடுதல் வரையில் பூசாரிகளின் வழிப்படுத்தலாகவே அமைந்திருக்கும். மாரியம்மன் ஆலயங்களில் உயர் சாதியினரின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டதாகவே நடவடிக்கை அமைந்திருக்கும். இந்த ஆதிக்கத்தை உடைக்கும் வகையில் பூசாரிகளின் நகர்வுகள் இருக்கும். பெரும்பாலும் தாழ்ந்த சாதி சமூகத்தை சேர்ந்தவர்களாகவே பூசாரிகள் திகழ்வார்கள். இவர்கள் இவ்வாறான சமய சடங்குகளில் தவிர்க்க முடியாத ஆளுகையை பெறுவது சமூகவியல் நோக்கில் பார்க்க வேண்டியதொன்றாகும்.

நாடகங்களில் பபூனின் வியாபகம் எவ்வாறு காணப்படுகிறதோ அந்தளவிலேயே சிறுதெய்வ (பலி தெய்வம்) வழிபாட்டுத்திடலில் மூலமும் பூசாரிகளாகவே காணப்படுவார்கள். நோய் நொடிகளின் போது அவற்றுக்கான பரிகாரங்களை போதிப்பது இவர்களாகவே இருப்பார்கள். மூலிகைகளோடு ஈடுபடும் ஆயுர்வேத வைத்திய அணுகுமுறைகளை பின்பற்றுவது தொடர்பிலும் உற்றுநோக்க வேண்டியுள்ளது. மன ரீதியில் பயத்தை ஏற்படுத்தி மீளவும் திடப்படுத்தும் அணுகுமுறைகள் மிக லாவகமாக இடம்பெறும். கடவுளராக தன்னை தகவம் அமைத்து குறி சொல்லும் பாணி வியப்பிற்குரியது. போலச் செய்யும் ஆளுகையில் மிக முக்கிய கவனம் பெறுகிறது. இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களே பல நடிகர்களை உருவாக்குவதற்கு பயிற்சி கொடுக்கின்ற களங்களாக அமைந்து விடுகின்றன. மலையக கூத்து நாடகங்களில் சரி; புனைவுகளிலும் சரி; இந்த பூசாரி என்ற பாத்திரம் தவிர்க்க முடியாததாக அமைந்திருக்கும்.

மலையகத்தில்

பிரபல நாடகவியலாளர்களுடனான தொடர்பு:

இந்திய கலைஞர்களினதும், நாடகவியலாளர்களின் வருகை இத்துறையில் மலையகத்தவர்களுக்கு மேலும் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியது. சங்கரதாஸ் சுவாமிகள், கிட்டப்பா போன்ற நாடக ஆளுமைகளின் சிருஷ்டிப்புக்களை நேரடியாக பார்த்து ரசித்தவர்கள் என்ற வகையில் நாடகத்துறையில் ஆர்வலர்களாகவும், செயற்பாட்டாளர்களாகவும் இணைந்து கொள்கிறார்கள். கதை எழுதுதல், அரங்கு அமைத்தல், பாத்திரமேற்று நடத்தல், இயக்கம், இயக்கத்தில் உதவி என்ற வகையில் நாடகத்துறையில் மலையக இளைஞர்கள் இணைந்து கொள்கிறார்கள். நாடகங்களில் இசை முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. தொழிலாளர்களின் அந்தரப்பிழைப்பு இசைக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கியே பிரதியாக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் அடங்கும் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் இசை, இராகம், மெட்டு என்பவற்றை குறிப்பிட்டே பாடல்கள் அமையப்பெற்றுள்ளன.

இசை, ஒப்பனை, ஓவியத்துறைகளில் வளரும் கலைஞர்கள்:

நாடகங்களில் தப்பு, உடுக்கு, சங்கு, சேங்கண்டி, உறுமி, மேளம் சரப்பினாப்பெட்டி, சரப்பினா ஆகிய இசைக்கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. நாடகம் என்பது ஒரு கூட்டு முயற்சி என்ற வகையில் ஒவ்வொரு துறையிலும் வளர்கிறார்கள். கேள்வி ஞானத்தில் தன்னை வளர்த்துக்கொண்டு இசைக்கருவிகளை தாங்களாகவே வடிவமைக்கும் ஆற்றல் பெறுகிறார்கள். காட்சி அமைப்பிலும் நாடகத்திற்கான பின்னணி சூழலை அமைப்பதிலும் கலைஞர்களின் பங்களிப்பு வியப்புக்குரியது. ஓவியர்களின் பங்களிப்பு குறித்தும் அதில் கொண்டையா ராஜாவின் ஓவியம் பற்றி மல்லிகை சி.குமாரின் பதிவுகள் முக்கியமானது. அவ்வாறே சாமிமலை பிரதேச கலைஞர்கள் தொடர்பில் கலைஞர் விஜேகோபால் அவர்களது தேடல் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒப்பனைத்துறையில் இக் கலைஞர்களின் ஒப்பனை முயற்சிகளும் வியப்பிற்குரியது. எல்லா நாடகங்களிலும்; ஆண்களே பெண்களாக வேடம் தரிப்பார்கள். ஆண்கள் என அடையாளம் காண முடியாத அளவில் நுட்பமாக பெண் வேடங்கள் அமைந்திருக்கும். இவற்றுக்கு பயன்படுத்தும் ஒப்பனை நுட்பங்கள் மிக நுட்பமானது. ஆடை வடிவமைப்பு, பின்னணி காட்சி அமைப்பு, நேர முகாமை என்ற வகையில் கலைஞர்களின் அணுகுமுறைகள் கவனிக்கத்தக்கது.

புராண நாடகங்களின் தொடர்ச்சியாக, திராவிட நாடக மரபு ஊடுருவுதல்:

தொழிலாளர்களின் அந்தரப்பிழைப்பு நாடக நூல் வெளியாகிய சம காலத்தில் புராண நாடகங்கள் அரங்கேறுவதைக் காண முடிகிறது. அபிமன்யு சுந்தரி, பிரகலாதா, வள்ளி திருமணம், சத்தியவான் சாவித்திரி, நல்லதங்காள், பவளக்கொடி ஆகிய நாடகங்கள் மேடையேற்றப்படுகின்றன. அத்தோடு முத்தையா மாஸ்டரின் அசோகமாலா நாடகம் குறிப்பிடத்தக்கது. மகாபாரதம், இராமாயணம் ஒவ்வொரு கட்டங்களாக நாடகமாக்கப்படுவது கட்டாயமாக்கப்பட்டது.

திராவிட நாடக இயக்கங்களின் செல்வாக்கு மலையகத்தை ஊடுருவுகிறது. 1932 தந்தை பெரியார் இலங்கைக்கு விஜயம் மேற்கொள்கிறார். தென்னிந்திய திராவிட நாடக மரபு செல்வாக்கு பெறுகிறது. அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் கருணாநிதி ஆகியோரின் நாடகங்களும், அவர்களது நாடகங்களைத் தழுவினும் நாடக முயற்சிகள் ஏற்படுகிறது. அவ்வாறான நாடகங்களில் நச்சுக்கோப்பை, மறுமலர்ச்சி ஆகியன மிக கவனத்திற்குரியதாகும். மூடநம்பிக்கை எதிர்ப்பு, மறுமணம் வலியுறுத்தல், சீதனக் கொடுமை, போன்ற விடயங்களை வலியுறுத்தி பொதுவுடைமை சித்தாந்தத்தை வலியுறுத்துவதில் முக்கிய கவனம் செலுத்தியுள்ளன. இலங்கையில் பெரியாரின் சிந்தனைகள் ஏ. இளஞ்செழியனால் தீவிரமாக முன்னெடுக்கப்படுகிறது. வடபுலமே திராவிட முன்னேற்றக் கழக செயற்பாடுகளை தீவிரமாக உள்வாங்கிக்கொண்டிருந்தது. 1946-ல் மலையகத்திற்கு ஏ. இளஞ்செழியனது வருகை தொடங்குகிறது. தி.மு.க. கொள்கைகள் மலையகத்திலும் தீவிரமாக தொடங்கப்பெறுகிறது. இந்த வகையிலும் நாடகத்

தின் ஊடாகவும் சீர்த்திருத்தக் கருத்துக்கள் பரப்பும் நடவடிக்கைகள் தொடங்கப்பெறுவதை அவதானிக்கலாம்.

தென்னிந்தியா திண்டுக்கல், காந்திகிராம கிராமியப் பல்கலைக்கழகம் நடத்திய மலையக இலக்கியம் - 2017 நிகழ்வினாலேயே 'தொழிலாளர்களின் அந்தரப்பிழைப்பு' நாடக நூல் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. இந் நூல் வெளியிட்டதன் பின்னர் தவமுதல்வன் தனது பார்வையை செலுத்தி எழுதியுள்ளார். 2017-ம் வருடம் கிழக்கு பல்கலைக்கழகம், சுவாமி விபுலானந்தர் அழகியற் கற்கைகள் நிறுவனத்தில் நாடகத்துறையை பயின்ற இராதாகிருஷ்ணன் பிரியதர்சினி தனது பட்டத்திற்காக இந் நூலை பிரதானப்படுத்திய ஆய்வில் ஈடுபட்டார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. 'மலையக அரங்கு - கோ. நடேசய்யரின் எதிர்ப்பரங்கை நோக்கி' எனும் தலைப்பில் ஆய்வறிக்கையை சமர்ப்பித்துள்ளார். இவ் ஆய்வு தொடர்பில் பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு அவர்கள் முகநூலில் சிலாகித்து பதிவொன்றை இட்டிருந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நாடக அடையாளங்களை தேடவேண்டியதன் அவசியம்:

இலங்கையின் அரசியலில் இரட்டைத் தேசிய வாதம் ஏனைய இனங்களிடையே ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கங்கள் கொடூரமானவை. அதில் மலையக தமிழர்களின் வரலாறு, வாழ்வியல், அரசியல் புறக்கணிப்பு என்ற வகையில் ஏற்பட்ட பாதிப்புகள் மிகத் துன்பியலானது. '1937-ம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட உள்நூராட்சி சபை சட்டத்தில் மலையக மக்களின் வாழ்விட உரிமைகளை மறுக்கும் வகையில் 1937-ம் ஆண்டில் கொண்டு வரப்பட்டது. 1946-ல் இவ் வகையில் அரசியல் உரிமை மறுக்கப்பட்டது. ஓர் ஆளுமை மிக்க தேசிய இனமாக மலையக மக்கள் அணிதிரள்வதை தடுப்பதற்கான உத்தியாகவே அமைந்திருந்தது' என்ற கலாநிதி ந. ரவீந்திரனின் கூற்று கவனிக்கத்தக்கது.

இவ்வாறான காழ்ப்புணர்வு நடவடிக்கைகளே மலையக நாடகத்துறை தொடர்பான கணிப்பிலும் இடப்பெற்றுள்ளது. மேற்குறித்த இன வெறுப்புத் தன்மைப் பிரயோகத்தையே நாடகத்துறையிலும் கண்டுக்கொள்ளாத நிலையில் ஆய்வு முடிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டமை கவலையளிக்கின்றது. நாடகத்துறையில் பல தனித்துவங்களை மலையகம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. நாடகத்துறையில் மலையகத்தின் தனித்துவ அடையாளங்கள் குறித்து பிரதேச ரீதியில் தேடலும் பேணலும் தொடருமானால், மென்மேலும் மலையக நாடக அடையாளங்களை இனங்கண்டுக்கொள்ள வாய்ப்பாக அமையும் எனலாம். அறுபதுகள் வரையிலான நாடக அரங்காற்றுகை பதிவுகளை மையப்படுத்தியதாகவே இவ் ஆய்வு காணப்படுகிறது. அறுபதுகளுக்கு பின்னர் மலையக நாடகத்துறை ஒவ்வொரு தசாப்தங்களிலும் வெவ்வேறுபட்ட அணுகுமுறையில் வளர்ச்சியடையுமாற்றை உணரலாம். தேசிய நாடக எழுச்சி முறையிலும், சர்வதேசிய அரங்கு சட்டகங்களை அனுசரித்த வகையிலும் நாடகத்திற்கான செல்செறியில் மலையக நாடக முயற்சிகள் தேசிய வர்க்க நலன்களை பிரதிபலித்து மிளிர்வதைக் காணலாம்.

letsumanan@thaiveedu.com

பூட்டும் டோடு

- டூ. சிவலிங்கம்

பிரதேச சபைக் காரியாலயத்தின் முன்னால் ஓரே கூட்டம்...

ஓரே சத்தம்... ஏதோ கலவரம் நடப்பது போல் தெரிகிறதது... நாங்கள் வேகமாக நடந்தோம். வாள்... கத்தி... கம்பு... இரும்பு கம்பி... போத்தல் உடைப்பு... மண்டை உடைப்பு... இரத்த ஆறு என்றெல்லாம் காட்சிகள் காணக் கிடைக்கவில்லை! 'இது என்னடாப்பா... உப்புச் சப்பு இல்லாத கலவரம்...?' என்று வேடிக்கை பார்க்க வந்தவர்கள் ஏங்கி நின்றார்கள். உண்மையில் கலவரமேதான் நடந்துக் கொண்டிருந்தது. புரட்சிக்காரர்களால் சுற்றி வளைக்கப்பட்ட ஒருவர் சட்டை இல்லாமல் நின்றார்! அவரைச் சுற்றி பெண்கள் கூட்டம் கோபாவேசத்தோடு நின்றார்கள். அங்கே ஆண்கள் எவருமின்றி பெண்களே கலகக்காரர்களாக நின்றார்கள். ஒவ்வொருத்தரின் கையிலும் மூங்கில் மட்டக் கம்புகள் இருந்தன. அவை ராணுவத்தினர் துப்பாக்கிகளோடு நிற்பதாய் தெரிந்தன..!

அவர்கள், திடகாத்திரமான ஒரு மனிதனைச் சுற்றி 'கேரோ' பண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர் ஒரு அரசியல்வாதி... உள்ளூராட்சி மன்றத் தலைவர். சிறிது நேரத்துக்கு முன்பு வெள்ளை 'கப்பட்டி' சட்டை அணிந்திருந்தார். 'ஆம்பளைங்க ஒரு பயலும் கிட்ட வர வேணாம்! ஒதுங்கி நின்று வேடிக்கைப் பாரு! முடிஞ்சா சேலைய கட்டிக்கிட்டு வந்து நில்லு!' என்று இளம் பெண் ஒருத்தி கடுங் கோபமாகச் சத்தமிட்டாள்.

'கேரோ' செய்யப்பட்டிருக்கும் மனிதர் இப்பொழுது சேர்ட் இல்லாமல் தலை குனிந்தபடி நின்றார். புரட்சிக்காரர்கள் அவரது சட்டையைக் கழற்றியிருந்தார்கள்! அங்கே விசயத்தை விளங்கிக் கொள்ள முடியாமல் வேடிக்கை பார்க்க வந்த எல்லோரும் தவியாய் தவித்தார்கள். 'இவன் ஆம்பளையாய் இருக்கானே...! சட்டை இல்லாமல் இருக்கானே... கழட்டிய சட்டையை அந்த பொண்ணு கையில் வச்சிருக்கானே...! பாவிப் பயல் 'பொம்பள சேட்ட...கிம்பள சேட்ட' பண்ணியிருப்

பானோ...?' அந்த வேடிக்கை மனிதர்களின் சந்தேகங்களுக்கு இன்னும் விடை கிடைக்கவில்லை.

கூட்டத்தில் வீராங்கனையாக நின்ற ஒரு பெண் பேசினாள். 'இந்த ஆளோட சட்டைய கழட்டினோம்...! வேட்டியையும் கழட்டப் பாத்ளோம்... அது அந்தாளுக்கு மானக் கேடு... எங்களுக்கும் வெக்கக் கேடு... அது தான் வேட்டியோட நிப்பாட்டி இருக்கோம்..!' கூட்டத்தில் ஒரு முனுமுனுப்புச் சத்தம் கேட்டது. 'மானம், ரோசம் இல்லாத பொம்பளைங்க! வேட்டியையும் கழட்டப் பாக்குறாளுங்க.' என்ற ஒரு ஆண் குரல் கேட்டது. 'யாருடா மானத்தப் பத்தி பேசறவன்?' என்று கூட்டத்துக்குள் நுழைந்தாள் ஒரு பெண்... குரல் கொடுத்த மானஸ்தன் கூட்டத்தை விட்டு ஓடியே மறைந்தான்.

ஒரு பெரியவர் மட்டும் கூட்டத்துக்குள் நுழைந்து அந்த பெண்களிடம் கேள்வி கேட்கத் தொடங்கினார். 'ஏ பொண்டுகளா... இவரு நம்ம பிரதேச சப தலவராச்சே...! இவரப் போயி இந்த நெலமையில் ஆக்கி வச்சிருக்கீங்களே... என்னா நடந்திச்சி? இவரு ஒங்ககிட்ட 'ஏடா கூடமா' நடந்துக்கிட்டாரா? என்றார்.

'ஆமா தாத்தா! 'என்றாள் ஒரு பெண்.' அப்படின்னா சட்டைய மட்டும் ஏன் கழட்டினீங்க? 'பொறந்த மேனியோட' நிப்பாட்டி இருக்க வாணாமா? படவா ராசுக்கோலு.' என்று திட்டவும் தொடங்கினார். தாத்தாவை சுற்றி கூட்டம் நெருங்கி வந்து வேடிக்கை பார்த்தது. 'ஐயோ அப்பிடியெல்லாம் ஒன்னும் நடக்கல தாத்தா... நடக்க விடுவமா.' என்ற பெண் கலவரம் நடப்பதற்கான காரணத்தைச் சொன்னாள்.

'எங்க தோட்டத்தில் பத்து பேருக்கு டெங்கு வந்திருச்சி...! சின்னவங்க பெரியவங்க எல்லாரையும் ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பி விட்டிட்டு பிரதேச சபைக்கு ஓடி வந்தோம். இவர சந்திச்சோம்... தோட்டத்து குடியிருப்பு பகுதி எல்லாத்துக்கும் டெங்கு மருந்து தெளிக்கணும்... பொக மருந்து புடிக்கணும்...

பூட்டுப்போடு

ஓதவி செய்யுங்கன்னு கேட்டோம்... இவரு 'தாட்டு பூட்டு தஞ் சாவூரு' ன்னு கத்தத் தொடங்கிட்டாரு. 'உள்ளூராட்சி சப... தோட்டத்துக்கு சொந்தமில்ல... கிராமத்துக்கும்... நகரத்துக் கும் தான் சொந்தம். ஒங்களுக்கு... தோட்ட நிர்வாகந்தான் மருந்தடிக்கணும்... பொக புடிக்கணும்... ரோட்டு போடுறது... போக்கு போடுறது எல்லா வேலையும் தோட்டந்தான் செய்ய ணும்... இதுதான் சட்டம். இங்கே நிக்காதீங்க... பிரதேச சப பக் கம் வராதீங்க. பொலிசுக்கு போன் பன்னுவேன்'னு சட்டம் பேசினாரு... அதுக்குத்தான் இவரப் புடிச்சி... சட்டைய கழட்டி னோம்...' என்று ஒரு பெண் பொறுமையாக தாத்தாவிடம் சொன்னாள்.

தாத்தாவுக்கு கோபம் பொத்துக் கொண்டு வந்து விட்டது. 'ஏன்டா கம்மனாட்டி...! என்னா... மயித்துக்குடா தோட்ட சனங்க கிட்ட வோட்டு கேக்க வந்தீங்க...? என்னா மயித்துக் குடா பிரதேச சப தலவரா வந்தீங்க...? எங்க ஓட்டுலத்தானடா பிரதேச சபய உண்டாக்கிக் குடுத்தோம்? ஓதவி கேக்க வந் தப்ப பிரதேச சபைக்கும் எங்களுக்கும் சம்பந்தமில்லன்னு சொன்னியாடா?' என்று வீராவேசமாக கேள்வி மேல் கேள்வி கேட்டார். பிரதேச சபை தலைவரின் குனிந்த தலை நிமிர வில்லை... தாத்தா பேசி முடியவும், இன்னொரு பெண்ணும் பேசத் தொடங்கினாள்.

'தாத்தா... இந்த மனுசன் கச்சி சின்னத்துக்கு வோட்டு போட்டு, இருவது ஆசனம் வாங்கிக் குடுத்தோம்... இருவது பேரையும் மந்திரியாக்கி இருக்கோம்... உள்ளூராட்சி சபைய உண்டாக்கிக் குடுத்திருக்கோம்... இப்போ உள்ளூராட்சியில தோட்ட மக்களுக்கு உரிமை இல்லையாம்...! தோட்டப் பகு திக்கு அபிவிருத்தி வேலை செய்ய நிதி ஒதுக்க முடியாதாம். இதுதான் சட்டமுன்னு இந்த தலைவரு சொல்லுறாரு...' என் றாள்.

இந்தப் போராட்டம் தொடங்குவதற்கு முன்பே இளைஞர்கள் சிலர் மீடியாக்காரர்களை அழைத்து வந்து விட்டார்கள்..! இங்கு நடக்கப் போவது வன்முறை போராட்டமல்ல... பகிடி வதை வடிவத்தில் ஓர் அரசியல் போராட்டம் நடக்கும் என் பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள்.

இன்னொரு பெண்ணும் பேசத் தொடங்கினாள். 'இந்த சபத் தலவரு ரொம்ப ரொம்ப சட்டத்தப் பத்தி பேசுறாரு...! 1987-ம் வருசம் பிரதேச சப சட்டத்த உண்டாக்கினாங்களாம். 'தோட் டத்து நெலமெல்லாம் 'வர்த்தக நெலம்' முன்னு சட்டம் போட்டு மாத்திட்டாங்கலாம். தோட்டங்களுக்கு அபிவிருத்தி வேல செய்ய முடியாதாம்! தோட்டங்களுக்கு கிராம அந் தஸ்து கெடையாதாம்...! பாதை போட முடியாதாம்...! பாலம் கட்ட முடியாதாம்...! குடி தண்ணி குடுக்க முடியாதாம்...! கக் கூசு கட்டித் தர முடியாதாம்...! குப்ப லொறி தோட்டத்துக்கு வரமுடியாதாம்...! என்னமோ 33-வது சட்டம் ஒன்னு இருக்

காம்... அந்த சட்டப்படிதான் பிரதேச சப ஆட்சி நடத்துமாம்' என்றாள்.

தாத்தா இடையில் குறுக்கிட்டார். 'அந்த சட்டம் திருத்தியாச் சின்னு ஒரு கச்சி மந்திரி பேப்பர்ல அறிக்க விட்டிருக்காரே புள்ள... அது பொய்யா?' என்றார். 'அரசியல்வாதி அறிக்க என்னைக்கு மெய்யா இருந்திச்சு? அந்த தலவரு பொய் அறிக்க விட்டிருக்காரு தாத்தா! சட்டத்த திருத்தினாலும், தோட்ட நிர்வாகம் சிபாரிசு செய்யாம், தோட்டத்து அபிவி ருத்தி வேல செய்ய முடியாதுன்னு திருத்தி இருக்காங்க லாம்...' என்றாள்.

'அப்போ திரும்பத் திரும்ப தோட்டத்து நிர்வாகத்துக்குள் ளேயே நாங்க இருக்கணுமா? தோட்ட நிர்வாகம் சொல்படி தான் நாங்க நடக்கணுமா? அப்படின்னா கம்பெனிகாரனுங்க தான் இன்னும் எங்களை ஆட்சி செய்யிறானுங்களா...? அவ னுங்கதான் எங்க ஜனாதிபதியா? அவனுங்கதான் எங்க மந்தி ரிமாருங்களா? தாத்தாவின் கேள்விகளுக்கு இன்னுமொரு யுவதி வந்து பதில் சொன்னாள். 'அரசாங்கம் எங்களை இந்த நாட்டு மக்களா ஏத்துக்கொள்ளாம... தோட்ட மக்களா ஒதுக்கி வச்சிருக்கிற வரைக்கும் இவங்கதான் எங்க மந்திரியும் தந்திரி யும்! இவங்கதான் எங்க அரசாங்கமும் தாத்தா!'

'அதுக்கு என்னடி புள்ள செய்யணும்?' தாத்தா ஆவேசமாகக் கேட்டார்.

'உள்ளூராட்சி சப... தலவரு சட்டையக் கழட்டுனாலும் புர யோசனமில்ல! அவரு வேட்டியக் கழட்டுனாலும் புரயோசன மில்ல...! சட்டத்தக் கழட்டணும்... தாத்தா!' என்றாள். இந்த யுவதி பேசிமுடியுமுன் இன்னொருத்தி முன்னால் வந்தாள்.

'இருநூறு வருசம் முடிஞ்சிப் போச்சி தாத்தா! இன்னமும் குப் புறத்தான் கெடக்குறோம்...! நம்ம உரிமைக்கு இப்பவே போராடியாகணும் தாத்தா! இல்லாட்டிப் போனா... முன்னூறா வது வருசத்திலும் நாங்க தோட்டத்திலத்தான் கெடப்போம்! அப்பவும்... எவனும் டெங்கு நொளம்புக்கு மருந்தடிக்க சட்டம் கொண்டு வரமாட்டான்...!'

அவள் பேச்சைக் கேட்டு... தாத்தா தெளிவடைந்தார். 'அப்போ தலவருக்கு ஒன்னும் புடுங்க முடியாது! அவனுக்கு சட்டைய மாட்டு! பிரதேச சபைக்கு பூட்ட போடு! எவனாவது உள்ளூ ராட்சி சபைக்கு ஓட்டு கேட்டு வந்தா சாணியக் கரைச்சி தலை யில ஊத்து..!'

தாத்தா... நரைத்த மீசையை முறுக்கியபடி நின்றார்.

sivalingam@thaivedu.com

மலையக இலக்கியமும் இதழியலும்

ஒரு வரலாற்று நோக்கு

- தெளிவத்தை ஜோசப்

ஈழத்துத் தமிழிலக்கியம் என்னும் பெரும் பரப்பில் மலையக இலக்கியம் என்னும் பதம் ஒரு அழுத்தத்துடனும் ஆழத்துடனும் பதிவுபெற்ற காலமாக 1960-களைக் கொள்ளலாம். மலையகம் என்னும் உணர்வுடனும் மலையக மக்கள் என்னும் உறவுடனும் இவ்வெழுத்துக்கள் மேற்கிளம்பியதாலேயே மலையக இலக்கியம் என்கின்ற இலக்கிய வெளியை உருவாக்கும் வல்லமை கொண்டனவாக இவ்வெழுத்துக்கள் அமைந்தன. மலையக இலக்கியத்தின் எழுச்சிக் காலமாக 1960-களைக் கொண்டாலும் இவ்வெழுச்சிக்கான களம் அக்காலப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் ஆகியவைகளே என்பது வாதிடுதலுக்கு அப்பாற்பட்டது. மலையக மக்களிடையே அரசியல் மற்றும் சமூக உணர்வுகளை உருவாக்குவதில் படித்த மலையக இளைஞர் இயக்கங்கள் பெரிதும் பங்காற்றியுள்ளமை குறிப்பிடக் கூடியது.

1960-ல் தோற்றம் கொண்ட மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கம், எழுத்தாளர் ஒன்று கூடல், கல்வி மாநாடுகள், கலை இலக்கிய, நாடக விழாக்கள் என்னும் செயற்பாடுகளுடன் 'மலைமுரசு' என்னும் சஞ்சிகையையும் வெளியிட்டது. கவிஞர் மு.கு. ஈழக்குமாரும் வீரகேசரியின் கண்டி நிருபரான க.ப. சிவமும் 1957-ல் இருந்து 'முத்தமிழ் முழக்கம்' என்னும் இதழை வெளிவிட்டு வந்தனர். 1960-ம் ஆண்டில் தோற்றம் பெற்ற மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கம் முத்தமிழ் முழக்கத்தை அதே இணை ஆசிரியர்களுடன் 'மலை முரசு' ஆக்கிக் கொண்டது. 1962-ம் ஆண்டு ஜனவரியிலிருந்து 'மலைநாடு மலைநாடு என்று போற்றுவோம், மலை முரசுறந்து மலை மக்கள் வாழ்வயர்த்துவோம்' என்னும் முழக்கத்துடன் வெளிவந்த இதழ் மலைமுரசு. மலையக இளைஞர் தளபதி என்று போற்றப்பட்ட அமரர் இர. சிவலிங்கம், மாணவ மன்னன் என்று பெருமைப்படுத்தப்பட்ட அமரர் பி.டி. ராஜன், மலையக இலக்கிய முன்னோடி அமரர் திருச்செந்தூரன் போன்றவர்களுடனான இணைவு மலைமுரசு இதழுக்கான இலக்கியப் பலமாகியது.

கண்டி, மாத்தளை, ஹட்டன், பதுளை, கம்பளை, நாவலப் பிட்டி என்று மலைமுரசு அறிமுக விழாக்களும் நடந்தேறின. சங்கச் செய்திகளுடன், சிறுகதைகள், கவிதை, கட்டுரை உருவகக் கதை, நூல் மதிப்புரை, நாடகம் என மலையகச் சமூக விழிப்புணர்வுக்கும் மலையக இலக்கிய எழுச்சிக்கும் உந்து சக்தியாய்த் திகழ்ந்த ஏடு மலை முரசு. மலையகத்துக்கென தனியான சிறுகதைப் போட்டி ஒன்றினை முதன்முதல் நடத்திய பெருமையும் மலைமுரசுக்குண்டு. தெளிவத்தை ஜோசப் பின் 'நாமிருக்கும் நாடே' முதல் பரிசு பெற்றது. 1963-ம் ஆண்டு மலைமுரசுவின் ஆண்டு மலரில் இப் பரிசுச் சிறுகதை வெளிவந்தது.

சிவலிங்கம், செந்தூரன், தெளிவத்தை ஜோசப், சாரல் நாடன், மு. சிவலிங்கம், தமிழோவியன், கவிஞர் பி.ஆர். பெரியசாமி, நாதன், அமரன் போன்ற பெரும்பாலான மலையக எழுத்தாளர்கள் மலைமுரசில் எழுதியுள்ளனர். மலையக எழுத்துக்களுக்கும் ஒரு விரிவான களத்தையும் பரவலான அறிமுகத்தையும் பெற்றுக் கொடுத்த மலைமுரசின் பணிகள் காலத்தால் அழியாதவை.

முப்பதுகளில் தோன்றிய வீரகேசரி ஒரு முப்பது ஆண்டுகளின் பின் 1960 நவம்பரில் இருந்து வியாழன் தோறும் 'தோட்டவட்டாரம்' என்னும் பகுதியை வெளியிடத் தொடங்கியது. மலையகம் நோக்கிய வீரகேசரியின் கவனம் பல வரலாற்றுக் காரணிகளைக் கொண்டது, என்றாலும் மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான ஒரு வழியை, எழுச்சிப் பயணத்துக்கான ஒரு பாதையைப் போட்டுக் கொடுத்தது வீரகேசரி - குறிப்பாக வீரகேசரியின் தோட்டமஞ்சரி என்னும் வரலாறு மறுக்க முடியாதது.

தோட்டம் என்பது மலையகத்தின் தேயிலை மற்றும் இறப்பர் தோட்டங்களைக் குறிக்கின்ற ஒரு பொதுவான பதம்! இந்தத் தோட்டங்களில் வாழும் மக்கள் தென்னிந்தியாவில் இருந்து உழைப்பதற்காக தோட்ட முதலாளிகளான பிரிட்டிஷ்காரர்களால் கொண்டு வரப்பட்டவர்கள். மலையகத் தமிழர் என்கின்ற பதம் இந்திய வம்சாவளித் தமிழரைக் குறிப்பதாகவே ஆரம்ப காலங்கள் அடையாளப்படுத்தின. பல இன மக்கள் வாழுகின்ற இலங்கையில் இந்திய மக்களின் பெரும்பான்மையினர் தோட்டத் தொழிலாளர்களே. கடுமையான அடக்கு முறைகளும், நிர்வாகக் கெடுபிடிகளும், அந்நியர்கள் என்னும் ஆட்சியாளர்களின் அசட்டைகளும் இவர்களை அநாம தேயர்களாக ஆக்கிவைத்திருந்தன!

இலக்கியம் இல்லாத மண்ணும் இலக்கியம் தருகின்ற இலக்கியக்காரர்கள் இல்லாத தோன்றாத சமூகமும் அநாமதேயங்கள் தான்! இப்படி அநாமதேயங்களாக இருந்தோரை பரவலாக அறியப்பட்டவர்களாக்கிய பெருமை மலையக இலக்கியத்திற்குரியது. அறுபதுகளில் மலையக இலக்கியத்தின் தோற்றத்துக்கும் செழுமையான அதன் வளர்ச்சிக்குமான வீரகேசரியின் பங்களிப்பு மகத்தானது! வீரகேசரி தோட்டவட்டாரம் என்று வியாழன் தோறும் வெளிவரத் தொடங்கிய மலையக எழுத்துக்களுக்கான அந்தப் பகுதியை தோட்ட மஞ்சரியாக்கியதுடன் ஞாயிறு வீரகேசரியுடன் வெளியிடவும் முன்வந்தது. தோட்டமஞ்சரி ஞாயிறுதோறும் வெளிவரத் தொடங்கியதும் கூட ஒரு முக்கியமான வரலாற்று நிகழ்வே! ஏனெனில் ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்தின் தனித்துவமான செல்நெறி வளர்ச்சிப் போக்கை நிர்ணயிக்கும் சக்திகளாகத் திகழ்ந்தவை அறுபதுகளின் வீரகேசரி, தினகரன், சிந்தாமணி, சுதந்திரன் போன்ற செய்தி இதழ்களின் ஞாயிறு பதிப்புக்களே.

இந்த ஞாயிறு பதிப்புக்கள் ஒவ்வொன்றும் அந்த நாட்களின் இலக்கியப் பெட்டகங்களாகத் திகழ்ந்தன என்பது மறுக்க முடியாது!

மலையகத்தில் இருந்து எழுத்துத் துறைக்குள் பிரவேசிக்கும் ஆரம்ப எழுத்தாளர்களுக்கு எழுதிப் பழகவும், எழுதவும் ஒரு களமாகத் திகழ்ந்தது வீரகேசரி ஞாயிறு பதிப்பின் இரண்டு பக்க தோட்ட மஞ்சரி. தோட்ட மஞ்சரியின் பொறுப்பாசிரியரா கச் செயற்பட்டவர் மலையகத்தின் ஹட்டனைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட எஸ்.எம். கார்மேகம், வீரகேசரியின் ஆசிரியர் குழுவுக்குள் 60-களின் ஆரம்பத்தில் உள்வாங்கப்பட்டவர். 1961-ம் ஆண்டு அக்டோபரில் தோட்ட மஞ்சரியின் பொறுப்பாசிரியர் ஆனார். மலையகத்தின் பல பகுதிகளில் இருந்தும் எழுத ஆர்வம் கொண்டவர்களை தோட்ட மஞ்சரி மூலம் உள்ளிழுத்து உரையாடி, அவர்களின் எழுதும் ஆர்வத்தை ஊக்குவித்தார்.

மலையகம் பற்றிய கட்டுரைகள், கவிதைகள், சிறுகதைகள், குறுந்தொடர்கள் என்று கலகலத்துக்கிடந்த பக்கங்கள் வீரகேசரியின் தோட்ட மஞ்சரிப் பக்கங்கள். வீரகேசரியின் தோட்ட மஞ்சரிக்குக் கிடைத்த உற்சாகமான வரவேற்பு ஆனது, மலையகத்துக்கான தனிப் பக்கங்களை ஒதுக்குவதற்கு ஏனைய பத்திரிகைகளையும் நிர்ப்பந்தித்தது. மலையகம், மலைநாடு, எங்கள் மலைநாடு போன்றவை தினகரன், சுதந்திரன், சிந்தாமணிப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தன. இலங்கை எழுத்தாளர்களுக்கு மட்டுமே 'கல்கி' 1959-ல் சிறுகதைப் போட்டியொன்றினை நடத்தியதைப் போலவே மலைநாட்டு எழுத்தாளர்களுக்கு மட்டுமேயான ஒரு சிறுகதைப் போட்டியை தோட்ட மஞ்சரியூடாக 1962-ல் வீரகேசரி நடத்தியது. தோட்டப்புற மக்களின் வாழ்வியல்புகள் சிறுகதைகளாக வெளிவந்தன. வெளிவரத் தொடங்கின. கல்கியின் சிறுகதைப் போட்டியில் செந்தூரனின் 'உரிமை எங்கே' மூன்றாவது பரிசு பெற்றுப் பிரசுரமானது (1960). என்.எஸ்.எம். ராமையாவின் ஒரு கூடைக் கொழுந்து தினகரனில் வெளிவந்தது (1961).

1956-ம் ஆண்டின் ஆட்சிமாற்றம் சிங்கள மொழியின் கலை இலக்கியத்துறையில் மிகப்பெரிய மாற்றங்களையும் பாரிய எழுச்சியையும் ஏற்படுத்தியது. இந்த எழுச்சி மாற்றங்கள் வடக்கு மற்றும் கிழக்குப் பிரதேசத் தமிழ் இலக்கியத் துறைகளிலும் தொற்றி வளரத் தொடங்கியது! ஆனாலும் அடக்குமுறைகளாலும், அரசின் அந்நியப்படுத்தல் அசட்டைகளாலும், மௌனித்துக் கிடந்த மலையகம் ஒரு சமூக உணர்வு பீறிட எழுத்தின் வழி மேற்கிளம்பிய காலமாக நாம் அறுபதுகளைக் கொள்ளலாம். இலக்கிய எழுச்சிக்கு சமூக விழிப்புணர்வு அவசியம் தேவை என்னும் நியதிக்கொப்ப மந்தமாகக் கிடந்த மலையக இலக்கிய வெளியில் ஒரு வேகக்காற்று வீசத் தொடங்கியது. இந்த வேகத்தை ஆற்றுப்படுத்தவும் இலக்கிய எழுச்சியை ஆதரிக்கவும் பத்திரிகைகள் துணை நின்றன.

மலையகத்துக்கான முதல் சிறுகதைப் போட்டியை 1962-ம் ஆண்டில் நடத்திய வீரகேசரி 1970-ம் ஆண்டு வரையிலான எட்டாண்டு காலத்தில் நான்கு போட்டிகளை நடத்தியதுடன் முதல் மூன்று பரிசுகள் பெற்ற சிறுகதைகளைத் தொகுத்து ஒரு நூலாகவும் வெளியிட்டு (1971 - கதைக்கனிகள்) கனம் பண்ணியது வீரகேசரி. 'அறுபதுகளில் மேற்கிளம்பிய 'ஆத்திரப் பரம்பரை' என வரலாறு பதிந்தது. 'நம்பிக்கை தரும் ஒரு புதிய பகுதியினர் இலங்கை எழுத்துத் துறைக்குள் வந்திருக்கின்றனர்' என்று தமிழக இலக்கிய ஆய்வாளர்களும், 'ஈழத்

தமிழ் இலக்கியத்துக்கு மலையக இலக்கியம் புதுரத்தம் பாய்ச்சும் சக்தி கொண்டிருக்கிறது' என்று இலங்கை விமர்சகர்களும் பதிந்துள்ளனர். அநாமதேயர்களாகக் கிடந்த பெருந்தோட்ட மண்ணின் மக்கள் இலக்கியம் என்கின்ற ஒளியால் அறியப்பட்டவர்களான வரலாறு இது!

அரசியல் தேவைகளுக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட தேசியப் பெரும் பத்திரிகைகள் கூட ஈழத்துத் தமிழக்கியத்தின் செழுமைக்கும் வளர்ச்சிக்குமாகப் பணியாற்றியுள்ள முறைமைகள் ஆச்சரியம் தருபவை! வேறெங்காவது இப்படி நடைபெற முடியுமா என்னும் ஆதங்கம் தருபவை. அறுபதுகளில் மலையகத்திலிருந்து 50-க்கும் மேற்பட்ட சஞ்சிகைகள் வெளிவரத் தொடங்கியிருந்தன. கோ. நடேசயரின் தேசநேசன் 1922 தேசபக்தன் 1924 லாரி முத்துகிருஷ்ணாவின் ஜனமித்திரம் 1918 என்று இருபதுகளிலிருந்து மலையகச் சமூக அக்கறை கொண்டிருந்த இந்தியர்களாலும் ஏறத்தாழ எழுபதுக்கும் மேற்பட்ட இதழ்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன என்றாலும் மலையகம் என்ற உணர்வோ மலையக இலக்கியம் என்னும் சிந்தனையோ அவைகளுக்கிருந்ததான அடையாளங்கள் எதுவுமில்லை. ஜனநேசன் 1928 எச். நெல்லையா, தினத்தபால் 1930 - மீரா முகையதீன்: காந்தி - 1939 டி. சாரநாதன்: ஆத்ம-ஜோதி - 1948 - நா. முத்தையா: போன்ற பெயர்களே அவைகளின் அடையாளங்களுக்கான சாட்சிகளாகும்.

இவைகளுக்கும் கொழும்பை மையமாகக் கொண்டு எஸ்.கே. காளிமுத்து என்பவரால் 1948-ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'நவஜீவன்' என்னும் வாரப் பத்திரிகை மலையக மக்களின் குடியரிமைப் பிரச்சினை பற்றியதான போராட்டங்கள், சத்தியாக்கிரகம் போன்ற செய்திகளுக்கு முன்னிடம் கொடுத்தது. தொழிலாளர் முன்னேற்றத்துக்கு தொண்டுபுரிய வந்திருக்கும் ஏடு என்னும் அறிவிப்புடன் வெளிவந்த நவஜீவன் மலையகத்தில் இருந்து எழுத ஆரம்பித்தவர்களையும் உற்சாகப்படுத்தியது. 'நவஜீவன் ஒரு புது எழுத்தாளர் பரம்பரையை உருவாக்கப் போகின்றான். நீங்களும் எழுதுங்கள்' என்று எழுத்தாளர்களுக்கு அழைப்பும் விடுத்தது.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்து, இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்டங்களை தங்களது இரத்தத்தாலும் வியர்வையாலும் உருவாக்கி 'தேயிலை' என்னும் பாணத்தின் மூலம் சர்வதேச அந்தஸ்தையும் அறிமுகத்தையும் இலங்கைக்குப் பெற்றுக் கொடுத்த பெருந்தோட்ட மக்களுக்கான சுதந்திரப் பரிசாக குடியரிமை மறுக்கப்பட்ட அதே 1948-ம் ஆண்டில் நவஜீவன் பூசல்லாவையிலிருந்து ஆரம்பித்திருக்கிறதென்றால் அதன் அரசியல் பின்னணியும் கவனத்துக்குரியதே.

நவஜீவன் ஆரம்பித்த காளிமுத்து 1949-ம் ஆண்டில் உத்தியோக நிமித்தம் கொழும்பு வரவே நவஜீவனும் கொழும்பை மையமாக வைத்து செயற்படத் தொடங்கியது. கொழும்பிலி

ருந்த டி.எம். பீர்முகம்மது காளிமுத்துவின் நெருங்கிய நண்பரானார். வேலைப்பளு காரணமாக நவஜீவனைக் கவனிக்க நேரம் கிடைக்காத சூழல் உருவான போது நவஜீவனைக் கொண்டு நடத்தும் பொறுப்பு டி.எம். பியிடம் விடப்பட்டது. 1952-ம் ஆண்டில் இருந்து நவஜீவன் வாரம் தவறாமல் சிறுகதை ஒன்றைப் பிரசுரிக்கத் தொடங்கியது. டி.எம். பீர்முகம்மது, எச்.எம்.பி. மொஹிதீன், ஏ.எஸ். வடிவேல் போன்றோர் சிறுகதைகளை எழுதினர். மலையகத்தின் மூத்த கவிஞர் அ. சிதம்பரநாத பாவலர் 'ஜானகியின் துணிவு' என்னும் தொடர் நாவலை நவஜீவனில் எழுதினார். மலையகப் பிரதேச வாழ்வை பின்னணியாய்க் கொண்ட முதல் நாவல் இதுதான்.

மலையக இலக்கியத்துக்குப் பொதுவாகவும் சிறுகதைத் துறைக்குக் குறிப்பாகவும் பணியாற்றிய இதழ் நவஜீவன். 1949 நவஜீவனுக்கும் 1962-ம் ஆண்டின் மலைமுரசுவுக்கும் இடைப்பட்ட 10 ஆண்டுகால இடைவெளியில் 40-க்கும் மேற்பட்ட சஞ்சிகைகள் மலையகத்திலிருந்தும் கொழும்பிலிருந்தும் வெளிவந்துள்ளன.

கே. கணேஷின் 'பாரதி', நா. முத்தையாவின் 'ஆத்மஜோதி', எஸ்.எம். ஸஹிபாவின் 'சமுதாயம்', தமிழ்த் பித்தனின் 'ஈழ-மணி', சக்தீ பாலையாவின் 'வளர்ச்சி', ஏ. இளஞ்செழியனின் 'திராவிடன்', எம்.ஸி.எம். சுபாரின் 'மணிக் குரல்', முத்தையா பிள்ளையின் 'கலை ஓளி' என்று நிறையவே சஞ்சிகைகள் வெளிவந்திருந்தனவென்றாலும் மலையக இலக்கியத்துக்காகவோ அதன் செழுமைக்காகவோ வளர்ச்சிக்காகவோ பெரிதாக ஏதும் செய்து விட்டதாகத் தெரியவில்லை! கே. கணேஷும், டி. ராமநாதனும் இணைந்து வெளியிட்ட 'பாரதி' இதழும் கூட மலையக இலக்கியத்துக்கோ ஈழத்து இலக்கியத்துக்கோ நேரடியாக எதையும் செய்யவில்லை என்பது சோகமானதே.

60-ல் மக்கள் கவிமணி என்று போற்றப்பட்ட சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் 'கதை' என்னும் சஞ்சிகை ஒரு இதழ் மட்டுமே வெளிவந்திருந்தாலும் அதன் இலக்கிய நோக்கம் பெரியது. இலக்கியப் பணி சிறப்பானது. தமிழ் இலக்கிய ஜீவந்தி பெருக்கெடுத்தோட நாம் கொண்டுள்ள பங்கு என்ன? நமது இதயத்தின் துடிப்பிலே, சிந்தனையின் ஓட்டத்திலே புதிய பல எழுத்தோவியங்கள் படைக்கப்படல் வேண்டும் இந்தப் பணியைச் செய்வதே 'கதை'யின் நோக்கம் என்கிறது ஆசிரியருரை. நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களிலும் வசிக்கும் தமிழர்களை, தமிழ்பேசும் மக்களை பிணைக்கும் சக்தியாகவும் வளர வேண்டும் என்பதும் நமது அவா என்றும் கூறும் கதையின் முதல் இதழில் சொக்கன், நந்தி, டி. ராமநாதன், த. ரஃபேல், எச்.எம்.பி. மொஹிதீன், பொ. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகியோரின் சிறுகதைகள் வி.எஸ். நாதன், சக்தீ பாலையா ஆகியோரின் கவிதைகள் இந்த இதழ் எழுத்தாளர் அறிமுகம் ஆகியவை வெளிவந்திருந்தன. முன் அட்டை ஓவியம் சக்தீ பாலையாவினுடையது.

இவைகள் எதனையுமே 'பாரதி' செய்ய முயலவில்லை என்பது கவலைக்கும் கவனத்திற்குமுரியது. கண்டியிலிருந்து 'மலைமுரசு' வெளிவந்த அதே அறுபதுகளின் முற்கூறுகளில் டிக்கோயாவில் இருந்தும் 1964-ல் 'மலைப்பொறி' என்னும் மாதமிருமுறை இதழ் வெளிவந்தது. இரா. பாலா, எம். பெரியசாமி ஆகிய இருவரும் இணைந்து வெளியிட்ட மலைப் பொறியில் மாணவர் மன்றம், மாதர் பகுதி போன்றவற்றுடன் ஆசிரி

யர் பாலாவின் தொடர் கதையும் வெளிவந்தது. பின் நாட்களில் பிரபல கார்ட்டூனிஸ்ட் ஓவியராகத் திகழ்ந்த ஜெயபாலன் மாணவர் மன்றத்தையும், சிறுகதையாசிரியராகப் பெயர் பெற்ற நயீமா சித்திக் மாதர் பகுதியையும் தயாரித்தளித்தனர். இர. சிவலிங்கம், செந்தூரன், தெளிவத்தை ஜோசப், ந.அ. தியாகராஜன், தமிழ்ப்பித்தன், ஆர்.எஸ். மணி போன்ற மலையக எழுத்தாளர்கள் மலைப்பொறியில் எழுதினர்.

1963-ம் ஆண்டில் ரா.மு. நாகலிங்கம் கண்டியிலிருந்து வெளியிட்ட 'செய்தி' வார இதழும் மலையகம் மற்றும் ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தின் ஆரோக்கியப் பயணத்துக்கான பாதைகளை அகலமாகவே திறந்து விட்டது. சிறுகதைகள், தொடர் கதைகள், கவிதைகள் மட்டுமின்றி தொடர் கட்டுரைகளுக்கும் விரிவான வளமமைத்துக் கொடுத்த ஏடு: 'செய்தி'. கொழும்பில் ஆரம்பித்து கண்டிக்குச் சென்று கண்டியையே மையமாகக் கொண்டு இயங்கிய 'செய்தி', மலையக இலக்கியத்துடன் மறையைப் பிராந்திய இலக்கியத்துக்கும் கணிசமான களம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது. பிந்திய அறுபது வரையும் வீரகேசரியில் பணியாற்றிய ஸ்ரனிஸ்லாஸ் பாலசிங்கம் என்னும் அன்டன் பாலசிங்கம் 'பிரம்மஞானி' என்னும் பெயரில் மனோ தத்துவக் கட்டுரைகளும் 'ஸ்ரனி' என்னும் பெயரில் உளவியல் சிறுகதைகளையும் தொடர்ச்சியாகவே செய்தியில் எழுதினார். மு. தளையசிங்கத்தின் 'ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி' என்னும் கட்டுரைத் தொடர் 'செய்தி'யில் ஒரு வருடம் போல் வந்தது தான்!

ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி என்னும் மு.த.வின் விமர்சனக் கட்டுரைத் தொடர் ஆரம்பித்த காலம் தொட்டே நிறைய விமர்சனங்களையும் எதிர்விளையாடல்களையும் எதிர்கொண்டது. மு. தளையசிங்கத்தின் ஏழாண்டு என்னும் காலம், 1956-லிருந்து 'செய்தி' பத்திரிகையில் இந்தக் கட்டுரை வரத் தொடங்கிய காலமான 1963 வரையிலான காலத்தைக் குறிப்பது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை அரசியல், பொருளாதாரம் கல்வி, கலை, இலக்கியம், மொழி, மதம் போன்ற அனைத்துத் துறைகளிலும் பாரம்பரிய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்த ஆண்டாகத் திகழ்வது 1956. ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தின் நவீனத்துவ எழுச்சிக்கான ஆரம்ப எல்லைக் காலமாகத் திகழ்வது 1956.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் அரசியல் பலத்துடனான தீவிர செயற்பாடுகள், பேராசிரியர் கைலாசபதியின் தினகரன் காலம் என்று கலகலத்துக் கிடந்த காலம் அந்த ஏழாண்டு! அந்தக் காலத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றியதான மு. தளையசிங்கத்தின் தொடர் கட்டுரை வீரகேசரியிலோ, கொடிகட்டிப் பறந்த தினகரனிலோ, சுதந்திரனிலோ வெளிவராமல் வெளிவர முடியாமல் அப்போது தான் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'செய்தி'ப் பத்திரிகையில் வெளிவரத் தொடங்கிய தன் பின்னணி நிறையவே அர்த்தங்கள் கொண்டது. இலக்கிய அரசியல் கொண்டது. மலையக இதழியல் வரலாற்றில் மலையகம் தவிர்ந்ததும் பொதுவான வரலாற்றில் மலையகம் தவிர்ந்ததும் பொதுவான ஈழத்து இலக்கியத்துக்கானதுமான பணிகள் தொடர்ச்சியாகவே நடந்துள்ளன. மலைமுரசில் கச்சாய் ரத்தினம், சி.வி.யின் கதை இதழில் நந்தி, சொக்கன் என்று நிறையவே உதாரணங்கள் உண்டு.

theliwathai.joseph@thaiivedu.com

1948

குடியரிமை பறிப்பு

பின்புலக் கதை !

- என். சரவணன்

சுதந்திர இலங்கையில் தமிழர்களுக்கு எதிராக கொண்டுவரப்பட்ட முதல் உத்தியோகபூர்வ சட்டம் குடியரிமைச் சட்டம் தான். 1948-லிருந்து தான் சட்டபூர்வமாக தேசிய இன ஒடுக்கு முறை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1948-ம் ஆண்டு இலங்கைக்கு ஒரு புறம் சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்ட வேளை, மறுபுறம் மலையக மக்களிடம் இருந்த சுதந்திரங்கள் அனைத்தும் பறிக்கப்பட்டு நாடற்ற அனாதைகளாக ஆக்கப்பட்டார்கள். 1948-ல் குடியரிமை பறிப்பும், அது போல வாக்குரிமைப் பறிப்பும் வேக வேகமாக மேற்கொள்ளப்பட்டமை தற்செயல் அல்ல. அதற்கான முன் தயாரிப்புகள் என்ன, முன்கதைச் சுருக்கம் என்ன என்பதையும், அந்த மக்கள் நாடற்றவர்களாக ஆக்கப்பட்ட அந்தக் கொடூரம் நிகழ்ந்த விதத்தைப் பற்றியும், அதன் விளைவுகளைப் பற்றியும் பதிவு செய்யும் முயற்சியே இக்கட்டுரை.

மேலும் குடியரிமை பறிப்பில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யார்? என்ன நடந்தது என்பது பற்றி இன்று தொடரும் குழப்பகரமான தகவல்களைக் கொண்ட விவாதங்களுக்கு ஒரு முற்று புள்ளி வைக்கும் நோக்கில் இது ஆக்கப்பட்டது. இந்திய தொழிலாளர்களுக்கு எதிரான வெறுப்புணர்ச்சிக்கு ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேற்பட்ட வரலாறு உண்டு. அவர்களின் மீதான இனச் சுத்திகரிப்புக்கு பின்புலமாக அமைந்த கருத்துருவாக்கச் செயற்பாடு பல வடிவங்களில் வளர்ச்சியுற்று வந்திருக்கிறது. அதன் நீட்சியாகவே சிங்கள தேசியவாத தலைவர்கள் இதற்கான சந்தர்ப்பம் பார்த்திருந்தார்கள் என்று கருத முடிகிறது.

ஆரம்பம்:

இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்படும் தொழிலாளர்களைத் தொற்றுநோய்த் தடுப்பு முகாமில் சிறிது காலம் தடுத்து வைத்திருப்பது, அன்று வழமையாக இருந்தது. இதற்கான முழுச் செலவையும் அரசாங்கமே ஏற்று வந்தது. இச்செலவை அரசாங்கம் தொடர்ந்து பொறுப்பேற்க வேண்டுமா என்பது பற்றி ஆராய்ந்து சிபார்சு செய்வதற்காக, குழுவொன்றை 1925 ஒக்ரோபர் 3-ம் திகதி அன்றைய ஆளுநர் நியமித்தார். தொற்றுநோய்த் தடுப்பு முகாமை அமைப்பதற்கும் பேணுவதற்குமான செலவை அரசாங்கமும் தொழிலாளர்களின் உண்

வுக்கான செலவை அவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தவுள்ளவர்களும் ஏற்க வேண்டும் என்று அக்குழு சிபாரிசு செய்தது. டி.எஸ். சேனநாயக்க முதன் முதலில் சட்ட நிருபண சபைக்கு 1923-ம் ஆண்டு மேல் மாகாணத்திலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தார். ஆளுநர் நியமித்திருந்த மேற்படி குழுவில் சேனநாயக்காவும் ஒரு உறுப்பினர். அவர் இந்தச் சிபாரிசை ஏற்கவில்லை. முழுச் செலவையும் தொழிலாளரை வேலைக்கு அமர்த்தப் போகின்றவர்களே ஏற்க வேண்டும் என்று தனியாகச் சிபாரிசு செய்தார். இந்தியாவிலிருந்து வருபவர்களுக்கு வழங்கப்படும் இது போன்ற சலுகைகள் காரணமாகவே அவர்கள் கூடுதலான எண்ணிக்கையில் வருகின்றார்கள் என, தனது தனியான சிபாரிசு அறிக்கையில் டி.எஸ். சேனநாயக்க குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இந்திய வம்சாவளியினர் மீது டி.எஸ். சேனநாயக்க கொண்டிருந்த வெறுப்பைப் பற்றி தனியாக பட்டியலிட்டு பதிவு செய்ய முடியும். 1931-ம் ஆண்டு டொனமூர் ஆணைக்குழு சர்வசன வாக்குரிமை இலங்கை மக்கள் அனைவருக்கும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட போது மலையக மக்களும் ஏக காலத்தில் அந்த வாக்குரிமையை பெற்றார்கள். 1931-ல் வகுப்பு வேறுபாடின்றி அனைவருக்கும் வழங்கிய போதிலும் டி.எஸ். சேனநாயக்க வின் தலைமையிலான அமைச்சரவை, இந்திய வம்சாவளி வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கையை நிர்வாக நடவடிக்கை மூலம் குறைப்பதில் ஈடுபட்டது. 04.03.1941 அன்று இரண்டு விசேட மசோதாக்கள் அரசாங்க சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. ஒன்று குடிவரவைக் கட்டுப்படுத்தும் மசோதா. மற்றது நாட்டில் வாழும் இலங்கையரல்லாதவர்களை தனியான பதிவேட்டில் பதிவு செய்வதற்கான மசோதா (Registration of Non Ceylonese Bill). இவ்விரு மசோதாக்களினதும் சூத்திரதாரி டி.எஸ். சேனநாயக்க. இந்திய வம்சாவளியினரின் வருகையைத் தடுப்பதும் ஏற்கனவே வந்தவர்களைத் தனிமைப்படுத்துவதும் இவ்விரு மசோதாக்களினதும் நோக்கம்.

இந்தியத் தொழிலாளர்கள் தொடர்பாக இந்தியாவுடனான முறுகல் நிலையை தொடர்ந்து பேணி வந்த சேனநாயக்கா அந்த விவாதத்தின் போது இவ்வாறு குறிப்பிட்டார்.

‘இலங்கைக்கு வரும் தொழிலாளர்கள் ஏழைகள்... மேலும் தோட்டக்காரர்களின் அடிமைகள். அவர்களுக்கு நாளொன்று

றுக்கு 20, 30 அல்லது 40 சதங்களே ஊதியமாக வழங்கப்படுகிறது. அதுமட்டுமன்றி மனைவி, குழந்தைகள் அனைவரும் இங்கு அடிமையாக இருக்க வேண்டும், இவர்கள் திரும்பி செல்வதற்கென பணத்தை சேமிக்க இயலாது...'; ‘...தங்கள் மக்களுக்கு உரிமை கோரும் மகத்தான இந்தியா, பணக்கார முதலாளிகளின் தேவைக்காக துரதிஷ்டமான முறையில் மக்களை அனுப்பிவைத்த மகத்தான இந்தியா, இந்த மக்கள் வயதான மற்றும் வேலை செய்ய முடியாத வரை தீவை விட்டு வெளியேற முடியாது. அப்படியிருந்தும், இந்த மக்களுக்கு அவர்களின் உரிமைகளை வழங்க வேண்டும் என்று இந்தியா சொல்கிறது... இந்திய வணிகர்கள் இங்கு வந்து தங்கள் விருப்பத்துக்கு வியாபாரம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகவே இந்த உழைப்பாளிகள் அடிமைகளாக்கப்பட்டனர். இதுவா ஒப்பந்தம், அவர்கள் அதை ஒப்பந்தம் என்று அழைத்தால் சுயமரியாதையுள்ள மக்களாக அவர்களை ஆக்க முடியுமா? இதை அவர்கள் கௌரவமானது என்கிறார்களா? இந்தியாவில் மக்கள் தொகை அதிகரித்திருப்பதால், அவர்கள் தங்கள் நாட்டவர்களை அடிமைகளாக வேறு நாடுகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள் என்றால் அதற்கு நாமும் சம்மதிக்க வேண்டுமா...?’

இந்த விவாதத்தின் போது ஜீ.ஜீ. பொன்னம்பலம் ஆற்றிய உரையானது அவரின் வாழ்க்கையில் ஆற்றிய சிறந்த உரை என ராஜன் ஹூல் குறிப்பிடுகிறார். இம் மசோதாக்களுக்கு 29 பேர் ஆதரவாகவும் 12 பேர் எதிராகவும் வாக்களித்தனர். கே. நடேச ஐயர் (ஹற்றன்), எஸ். வைத்திலிங்கம் (தலவாக்கலை), ஜீ.ஜீ. பொன்னம்பலம் (பருத்தித்துறை), ஆர். ஸ்ரீ பத்மநாதன்

(மன்னார்), எஸ். நடேசன் (காங்கேசன்துறை), எச்.ஆர். பிரீமன் (அநுராதபுரம்) ஆகிய தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களும் ஆறு நியமன உறுப்பினர்களும் எதிர்த்து வாக்களித்தவர்கள். இரு மசோதாக்களும் இரண்டாவது வாசிப்புக்குப் பின் நிலையியற் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டன. அங்கிருந்து சபைக்குத் திரும்பவில்லை.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் அரை நூற்றாண்டு இலங்கை-இந்திய உறவில் செல்வாக்கு செலுத்தும் தொடர் காரணியாக இந்திய வம்சாவளியினரின் பிரச்சினைகள் தான் இருந்தன என்பதை நாம் விளங்கிக் கொள்ளத் தவிரியாம். மேற்படி விவகாரம் தொடர்பாக இந்தியாவில் மேல் மட்டத்தில் கடும் உரையாடல்கள் நிகழ்ந்திருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. அன்றைய இந்திய வெளிவிவகாரச் செயலாளர் போஸ்மன் (G.S. Bosman) 1941 செப்ரெம்பரில் பர்மா, மலேசியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்கு விஜயம் செய்துவிட்டு நவம்பர் 22-ம் திகதி சமர்ப்பித்த அறிக்கை மிகவும் முக்கியமானது. பல பக்கங்களைக் கொண்ட விரிவான அறிக்கையும் அது தொடர்பான கடிதப் பரிமாறலையும் ‘The council of State Debates Volume II, 1941’ என்கிற அறிக்கையில் காணக் கிடைக்கிறது. இலங்கைக்கு அவர்களின் குழு வந்து, 1941-ம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் 4 முதல் செப்ரெம்பர் 21 வரை 17 நாட்கள் தங்கியிருந்து பதினைந்து சந்திப்புகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். அரசாங்க தரப்பினரை மட்டுமன்றி, இந்திய மக்களின் பிரதிநிதிகளையும் சந்தித்து உரையாடியதாக அந்த அறிக்கையில் மேலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஏன் இந்த பீதி?

இந்திய வம்சாவளி மக்களை அநாதரவான நிலைக்குத் தள்ளுவதற்கு அவர்களுக்கு இருந்த காரணங்கள் இவை தான். இந்தியத் தொழிலாளர்களின் பெருக்கம் பற்றி, இனவாதிகள்

கொண்டிருந்த பயத்தின் காரணமாக அரசியல் அதிகாரம் மூலம் இந்திய வம்சாவளி மக்களுக்கு எதிரான அழுத்தம் பிரயோகிக்கப்பட்டது.

இடதுசாரி இயக்கங்களின் தளமாக மலையகம் ஆகியிருந்தது. இந்திய வம்சாவளி தொழிலாளர்கள் இடதுசாரி இயக்கங்களின் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்கள். அரசாங்க சபையில் இடதுசாரிகள் இதனால் பல பிரதிநிதிகளைக் கொண்டிருந்தார்கள். இடதுசாரிகள் பிரதான எதிர்க்கட்சியாக ஆகியிருந்தார்கள். இலங்கையில் நாடாளுமன்றம் 'வலதும் - இடதும்' என்று வரலாற்றில் அடையாளம் காணப்பட்ட தருணம் அது. அதுபோல், இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களின் வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை வருடாந்தம் அதிகரித்து வந்தமையானது, சிங்களத் தலைவர்களுக்கு மேலும் பீதியைக் கிளப்பியது. 1928-ல் வாக்காளர்களாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட இந்தியர்களின் எண்ணிக்கை 100,000-ஆக உயர்ந்தது, 1936-ல் அது 145,000-ஆக ஆனது. 1938-ல் அதுவே 170,000-ஆக உயர்ந்தது. அடுத்த ஆண்டே 1939-ல் சுமார் 250,000 வாக்காளர்கள் மதிப்பிடப்பட்டிருந்தார்கள். நாடாளுமன்றத்தில் மொத்த 95 உறுப்பினர்களில் 20 உறுப்பினர்கள் இடதுசாரிக் கட்சிகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார்கள்.

மலையகப் பிரதேசங்கள் இடதுசாரிகளின் களங்களாக அமைந்ததில் ஆச்சரியமில்லை. 1931, 1936, 1941, 1947 ஆகிய ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற தேர்தல்களில் மலையக வாக்குகளால் இடதுசாரி இயக்கங்களுக்கு பிரதிநிதிகள் தெரிவானார்கள். இடதுசாரிகளின் தொழிற்சங்கங்கள் வலுவாக மலையகத்தில் தான் இயங்கின. அவர்களின் தொழிற்சங்கக் களமாக

மட்டுமல்ல அரசியல் களமாகவும் மலையகம் தான் இருந்தது. மலையகத் தொழிலாள வர்க்கத்துடன் பணியாற்றித்தான் அவர்கள் தம்மை உருவாக்கி, பலப்படுத்திக்கொண்டார்கள். பிரஜாவுரிமைச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோது அதனை இடதுசாரிகள் எதிர்த்துக் குரல் கொடுத்தார்கள் என்பது உண்மை தான். ஆனால் அவர்கள் செயலில் இறங்கவில்லை. நாடாளுமன்ற உரைகளுடன் தம்மைச் சுருக்கிக் கொண்டனர். அவர்கள் நாடாளுமன்ற வரம்புக்குள் கூட போரடவில்லை. பிரஜாவுரிமை பறிக்கப்பட்டதன் அரசியல் நடத்தையை உண்மையில் அவர்கள் தான் அனுபவித்தார்கள். அவர்கள் ஏற்கனவே மலையகத்தில் பெற்ற தேர்தல் வெற்றி அதன் பிறகு அவர்களால் எட்டமுடியாது போனது. வாக்குரிமை இழப்பு அவர்களைத் தான் நேரடியாகத் தாக்கியது.

எதிர்காலத்தில் இடதுசாரித் தலைமையில் ஒரு கூட்டரசாங்கம் ஆட்சியமைக்கும் சாத்தியங்கள் கூட புலப்பட்ட காலம். அப்படி ஒரு இடதுசாரி கூட்டரசாங்கம் அமைக்கப்படுவதாயின், அதில் அங்கம் வகிக்கக் கூடிய நட்பு சக்திகளாக அவர்களுக்கு மலையக மக்களின் தரப்பே இருந்தது என்றால் அது மிகையில்தான். அப்பேர்ப்பட்ட 'மலையகத் தொழிலாளர் வர்க்கப்' பிரிவினரின் பலத்தை நிரந்தரமாக இல்லாது செய்துவிட்டால், நீண்ட காலத்துக்கு ஆட்சி செலுத்தும் வல்லமையை இடதுசாரிகள் இழந்துவிடும். ஐ.தே.க. வெற்றி பெற்றுவிட முடியும் என்பது டி.எஸ். சேனநாயக்கவின் எண்ணமாக இருந்தது இயல்பே. குடியுரிமை பறிக்கப்பட்டு முன்றாண்டுகளில் நடத்தப்பட்ட 1952 தேர்தலில் சேனநாயக்கவின் அந்தக் கணிப்பு பலித்ததை காணலாம். ஒருபுறம் மலையக மக்களுக்கு ஐந்து பிரதிநிதிகள் இல்லாது போனது. அதே வேளை ஐ.தே.க. வுக்கு ஐந்து ஆசனங்கள் அதிகரித்தன. அதாவது 47-லிருந்து 52-ஆக உயர்ந்தது. சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது எதிர்க்கட்சித் தலைமையை வகிக்கும் வாய்ப்பு இலங்கையின் இடதுசாரித் தலைமைகளுக்கு இருந்தது. ஆனால் இடதுசாரிகள் எதிர்க்கட்சித் தலைமையை ஏற்க உடன்படவில்லை. முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தில் பணியாற்ற மாட்டோம் எனவும் அதற்கு விளக்கமளித்தனர். ஆயினும் ஒரு முற்போக்கான மாற்று அரசாங்கத்தை அமைப்பவர்களுக்கு உதவி செய்யத் தாம் தயாராக இருப்பதாக அறிவித்திருந்தனர். அதன் பின்னர் 1950 யூன் மாதம் கலாநிதி என்.எம். பெரேரா எதிர்க்கட்சித் தலைவராக தெரிவானார்.

அதுபோல, மலையக மக்களுக்கான பிரதிநிதிகளும் கணிசமான அளவு நாடாளுமன்றத்தில் இடம் பிடித்திருந்தார்கள். அவர்கள் வலதுசாரி தலைவர்களை சார்ந்திருப்பதை விட இடதுசாரிகளுக்கே நெருக்கமானவர்களாக இருந்தார்கள். இந்த கூட்டு ஐ.தே.க. உள்ளிட்ட வலதுசாரி தேசியவாத சக்திகளுக்கு சவாலானதாகவே இருந்தது. வளர்ந்து வந்த சிங்கள தேசியவாத சக்திகளால் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் செல்வாக்கு செலுத்த முடியவில்லை. அவர்கள் தேர்தல்களும் வெற்றி பெற முடியவில்லை. மத்திய மலைநாட்டுக் காடுகளை வளமாகவும், இலங்கையின் பொருளாதாரத்துக்கான அடிப்படை முதுகெலும்பாகவும் மலையக மக்களால் ஆக்கப்பட்டுவிட்டது. இனி புதிதாக அதனை வளப்படுத்தத் தேவையில்லை. இனி வளப்படுத்தியவற்றை ஆக்கிரமித்து, அவர்களை விரட்டிவிட்டு அந்த இடத்துக்கு சிங்களவர்களை நிரப்புவது தான் ஒரே தேவை.

1946-ம் ஆண்டு மலையகத்தில் 400 ஏக்கர் காணியை இனவா

திகள் பலாத்காரமாக பறிக்க எடுத்த முயற்சியின் விளைவாக நேவ்ஸ்மியர் போராட்டம் ஆரம்பமானது. அது இந்தியாவில் இருந்து நேரு தலையிடுமளவுக்கு பெரிதானது. இங்கிலாந்தின் கோமறைக் கழகம் (Privy council) இறுதியில் மலையகத் தொழிலாளர்களுக்கு சாதகமாக தீர்ப்பளித்திருந்தது. 01.07.1947 அன்று அரச சபையில் நேவ்ஸ்மியர் சிக்கல் குறித்து உரையாற்றிய சேனநாயக்க 'இது பத்தாண்டுகளாக இழுப்பிட்டுவரும் பிரச்சினை' என்றார். இந்தியாவில் இருந்து வந்து குடியேறியவர்கள் அந்த நிலத்திற்கு உரித்துடையவர்கள் அல்லர் என்றும் அவர்களுக்கு உள்ளூர் கிராம சபைகளின் உறுப்பினர்களை தெரிவு செய்வதற்குக் கூட வாக்குரிமை அற்றவர்கள்' என்றும் வாதிட்டார். இறுதியில் இதே சேனநாயக்க தாம் பிரதமரானதும் முதலில் ஒட்டுமொத்த மக்களின் குடியரிமையை பறித்தெடுக்கின்ற கைங்கரியத்தை செய்து முடித்தார்.

பிரித்தானிய குடியரிமைச் சட்டம்:

பிரித்தானியர் சுதந்திரம் வழங்குவதற்கான தீர்மானத்தை எட்டியவேளை, அதற்கான பலதரப்பட்ட முன்னேற்பாடுகள் நிகழ்ந்தன. நாட்டின் நிர்வாக, சட்ட முகாமைத்துவ விடயங்களிலும் அவர்கள் முன்னேற்பாடான மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவதற்கான ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டார்கள். அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தம் அதில் முக்கியமானது. அதுபோல அடிப்படைச் சட்டங்களிலும் மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். பிரித்தானியாவிடமிருந்து இலங்கையை பூரணமாக விடுவிக் கத் தயாராக இருக்கவில்லை. டொமினியன் அந்தஸ்துள்ள ஒரு நாடாகவே பேணுவதற்கான ஏற்பாடு தான் அது.

காலனித்துவ காலத்தில் இலங்கையர்கள் அனைவரும் பிரித்தானிய முடிக்குரிய பிரஜைகள் தான். பிரித்தானிய முடிக்கு கீழ் இருந்த கனடா 1946-ல் தனியான கனேடிய குடியரிமையை அறிமுகப்படுத்தியது. 1947-ம் ஆண்டு பொதுநலவாய மாநாட்டு முடிவின் பிரகாரம் பிரித்தானிய முடியின் கீழ் இருந்த அவுஸ்திரேலியா, கனடா, இலங்கை, இந்தியா, நியூசிலாந்து, நியூசீலாந்து, பாகிஸ்தான், தெற்கு ரொடீசியா (Southern Rhodesia), தென்னாபிரிக்க யூனியன் என்பவற்றுக்கு சுயாட்சி டொமினியன் அந்தஸ்தை வழங்க தீர்மானித்தது.

1948-ம் ஆண்டு பிரித்தானிய குடியரிமைச் சட்டம் (British Nationality Act of 1948) பிரித்தானியாவில் கொண்டுவரப்பட்டது. பிரித்தானியா உள்ளிட்ட அதன் காலனித்துவ நாடுகளுக்கும் அமுலாகும் வகையில் அச்சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. 1947-1951-க்கு இடைப்பட்ட காலப்பகுதிக்குள் மேற்படி நாடுகள் தமது நாடுகளில் குடியரிமைச் சட்டங்களை அமுல்படுத்தின.

ஆஸ்திரேலியா -	26 ஜனவரி 1949
கனடா -	01 ஜனவரி 1947
இலங்கை -	01 ஜனவரி 1949
இந்தியா -	26 ஜனவரி 1950
நியூசிலாந்து -	31 மார்ச் 1949
நியூசீலாந்து -	01 ஜனவரி 1949
பாகிஸ்தான் -	13 ஏப்ரல் 1951
தென்னாப்பிரிக்கா -	02 செப்டெம்பர் 1949
தெற்கு ரொடீசியா -	01 ஜனவரி 1950
இங்கிலாந்து -	01 ஜனவரி 1949

பிரித்தானியாவின் கீழ் இருந்த காலனித்துவ நாடுகள் சுதந்திரம் பெற்றாலும், டொமினியன் நாடுகளாக பிரித்தானியாவின் கைக்குள் தான் இருந்தன. அவை படிப்படியாக டொமினியன் அந்தஸ்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டன. இந்தியா மூன்றே ஆண்டுகளில் அதாவது 1950-ல் விடுவிக்கப்பட்டாலும், இலங்கை விடுவிக்கப்படுவதற்கு 28 ஆண்டுகளானது. அதாவது 1972-ம் ஆண்டானது. மேற்படி காலனித்துவ நாடுகளில் இந்த குடியரிமைச் சட்டத்தின் படி, பிறப்பால் ஒருவர் குடியரிமை பெற முடியும் என்கிற சட்ட விதி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டாலும் 5(1)(d) விதியின் பிரகாரம் அது மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. பிறப்பால் குடியரிமையாதல் என்பது இலங்கைக்கு மாத்திரம் விதிவிலக்கானது. அது வேறெதற்காகவும் இல்லை, இந்திய வம்சாவளியினரை இலக்காக வைத்து மேற்கொள்ளப்பட்ட அரசியல் நெருக்கடிகளின் விளைவே.

ஒருவர் தன்னை இலங்கைப் பிரஜை என்பதை நிரூபிக்க தனது தந்தை அல்லது தந்தைவழிப் பாட்டன் இலங்கையில் பிறந்தவரென்பதை நிரூபித்தாக வேண்டும். அவர் இலங்கைக்கு வெளியில் பிறந்திருந்தால் தந்தையும், தந்தையின் தந்தையும், முப்பாட்டனும் இலங்கையில் பிறந்ததற்கான சான்றுகளை சமர்ப்பித்தாக வேண்டும். இந்திய வம்சாவளியினர் பலர் அப்போது பிறப்புப் பதிவை மேற்கொள்ளும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஏன் இலங்கையில் கூட 1895-லிருந்து தான் பரப்பைப் பதிவு செய்வது கட்டாயமாக ஆக்கப்பட்டது. அதுவரை பிறப்புப் பதிவு அந்தளவு முக்கியமாக கருதப்பட்டதில்லை.

இந்த நிலையில் இலங்கை உள்ளிட்ட நாடுகள் சுதந்திரமடையும் வாய்ப்புகள் நெருங்கிக்கொண்டிருந்தன. எதிர்கால டொமினியன் இலங்கையின் பிரஜைகள் யார் என்பதை வரையறுக்கும் தேவை பிரித்தானியருக்கு அவசியப்பட்டது. அதுபோல, இலங்கையின் சுதேசிய தலைவர்களும் அப்படி பிரஜைகளை வரைவிலக்கணப்படுத்தும் போது இந்திய வம்சாவளியினரை இலங்கையில் இருந்து விரட்டியடிக்கும் வேலையையும் செய்யத் துணிந்தார்கள். இதன் விளைவு தான் பிரஜா வரிமைச் சட்டம்.

டீ.எஸ். சேனநாயக்க : பிரதான சூத்திரதாரி:

சுதந்திரத்துக்கு முதல் ஆண்டு அதாவது 1947-ம் ஆண்டு. இலங்கையில் பொதுத் தேர்தல் நடந்தது. ஆங்கிலேயர்கள் இலங்கையை விட்டுப் போவதற்கு தயார் ஆவதற்கு முன்னர் இலங்கைக்கு ஒரு நிலையான ஆட்சியை நிறுவி விட்டு போவதற்காக அந்த தேர்தல் நடத்தப்பட்டது. இந்த காலப்பகுதியில் ஒரு கட்சி அரசியல் என்பது அவ்வளவு பலமாக இருக்கவில்லை. இலங்கைக்கான ஒரு தேசிய கட்சியின் தேவை அப்போது உணரப்பட்டது. இந்த தேவையை உணர்ந்தே சேனநாயக்க அப்போதைய முக்கியமான அரசியல் கட்சிகளை ஒன்றிணைத்து ஒரு கட்சியை உருவாக்க முயற்சித்தார். இதன்படி டீ.எஸ். சேனநாயக்க பல அமைப்புகளையும் கட்சிகளையும் குறிப்பாக இனக் கட்சிகளையும், பிரதேசக் கட்சிகளையும் இந்த புது கட்சியை தொடங்குவதற்காக அழைத்தார். பல கட்சிகள் இவ்வழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டன.

இதைப் பற்றி பிற்காலத்தில் ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவின் ஊடக செயலாளராக இருந்த எஸ். பியசேன தனது 'முன்று நாடுகளில் ஏழு தசாப்தகால ஊடக அனுபவம்' என்கிற சிங்

கள நூலில் இப்படி குறிப்பிடுகிறார்.

'1946 டி.எஸ். சேனாநாயக்க தனிக் கட்சியொன்றை ஆரம்பிப்பதற்காக சிங்கள மகா சபைத் தலைவர் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாநாயக்கவுக்கும், தேசிய காங்கிரசின் தலைவர் ஜார்ஜ் ஈ.த. சில்வாவுக்கும், வடக்கு மாகாணத்தை சேர்ந்த அருணாச்சலம் மகாதேவா, எஸ். நடேசன், மற்றும் ஜெகநாதன் தியாக ராஜா ஆகிய அரசாங்க சபை உறுப்பினர்களுக்கும் முஸ்லிம் லீக்கின் தலைவர் டி.பி. ஜாயா சோனகர் சங்கத்தின் தலைவர் ஏ.ஆர்.ஏ. ராசிக் போன்றோருக்கு விடுத்த அழைப்பை அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டனர் அதன் பிரகாரம் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை அவர்கள் தோற்றுவித்தனர்.'

அதற்கடுத்த 1947-ம் ஆண்டு யூலை மாதம் 23-ம் திகதி சோல்பரி திட்டத்தின் கீழ் நடத்தப்பட்ட முதலாவது இலங்கை நாடாளுமன்றத் தேர்தல் 1947-இல் நடத்தப்பட்டது. ஜூலை 23 முதல் ஆகஸ்ட் மாதம் 20-ம் திகதி வரையில், 19 தினங்கள் இந்நாட்டின் முதலாவது நாடாளுமன்றத்துக்கான தேர்தல் இடம்பெற்றது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு மிகப் பெரும் சவாலாக இருந்த சக்தி இடதுசாரிக் கட்சிகளே. அப்போது டி.எஸ். சேனாநாயக்க பற்றி, பெரிய அளவில் தனிநபர் பிம்பம் ஊதிப் பெருப்பிக்கப்பட்டு இருந்த சூழல் என்பதால், அவர் தலைமையிலான ஐ.தே.க.வுக்கு பெரும் ஆதரவு கிடைக்கும் என்று நம்பப்பட்டது. அன்றைய லேக் ஹவுஸ் பத்திரிகைகள் ஐ.தே.க.வுக்கு ஆதரவாகவும், இடதுசாரிகளுக்கு பாதகமாகவும் செய்திகள் வெளியிட்டன.

ஆனால் அது பலிக்கவில்லை. யூலை 23 அன்று, முதல் பத்து தொகுதிகளில் நடந்த தேர்தலில் இரண்டு தொகுதிகளில் மட்டுமே ஐ.தே.க. வென்றது. நான்கு தொகுதிகளில் லங்கா சமசு மாஜக் கட்சி வென்றது. கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒரு தொகுதியிலும் சுயேச்சை வேட்பாளர்கள் எஞ்சிய மூன்று தொகுதிகளில் வென்றார்கள். முதலாவது நாள் தேர்தலிலேயே ஐ.தே.க.வின் களவு கலைந்தது. ஏனைய தொகுதிகளின் வெற்றி வாய்ப்பு குறித்து கலக்கமுற்றது. 1947 ஆகஸ்ட் 26 தினமின பத்திரிகையின் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் இப்படி குறிப்பிடப்படுகிறது...

'இதுவரை வெளியான முடிவுகளின் படி இடதுசாரிக் கட்சிகள் நான்கு அல்லது ஐந்து ஆசனங்களை கைப்பற்றிய போதும் நாடாளுமன்றத்தில் ஆளும் கட்சிக்கு எதிரான பலமான கூட்டை உருவாக்க இயலும் எனக் கருத முடியாது. அதுபோல, அவ்வாறு தெரிவு செய்யப்பட்ட இடதுசாரிகளும் அரசியலில் ஆளுமை மிக்கவர்களாகவோ, மக்கள் சேவையில் பிரசித்தி பெற்றவர்களாகவோ இல்லை. முதல் நாள் தேர்தல் முடிவுகளை வைத்து இத்தகைய கணிப்பைக் கூற முடியாவிட்டாலும் இனி வரும் தேர்தல் முடிவுகளும் இதுபோன்றே இருக்குமாயின் எதிர்காலத்தைப் பற்றி கணிப்பது ஒன்றும் கடினமில்லை...'

தேர்தல் காலத்தில் இத்தகைய ஒரு பீதியைக் கிளப்பிவிடுவதன் மூலம் இடதுசாரிகளின் வெற்றி வாய்ப்பின் மீதான எச்சரிக்கையை அப்பத்திரிகை செய்தது.

இறுதியில் 95 ஆசனங்களில், ஐ.தே.க.வால் வெற்றி பெற முடிந்தது 42 தொகுதிகளில் மாத்திரம் தான். இன்னும் சொல்லப்போனால். இத் தேர்தலில் ஆட்சி அமைக்கும் அளவுக்கு

அறுதிப் பெரும்பான்மையை ஐ.தே.க. பெறத் தவறி இருந்தது. மொத்தத்தில் எதிர்க்கட்சிகளே அதிக ஆசனங்களைக் கொண்டிருந்தன. இதோ தேர்தல் முடிவுகள்:

ஐக்கிய தேசிய கட்சி -	42
லங்கா சமசுமாஜ கட்சி -	10
தமிழ் காங்கிரஸ் -	07
இலங்கை இந்தியர் காங்கிரஸ் -	06
போல்ஷெவிக் லெனினிஸ்ட் கட்சி -	05
இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி -	03
தொழிலாளர் கட்சி -	01
சுயேச்சை-	21

இந்தத் தேர்தல் முடிவுகள் டி.எஸ். சேனாநாயக்கவுக்கு பேரிடியாக இருந்தன. அது மட்டுமன்றி, வென்ற 42 ஆசனங்களில் 8 பேர் பண்டாரநாயக்கவின் சிங்கள மகா சபையைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்த நிலையைப் பற்றி கலாநிதி கே.எம்.டி. சில்வா இப்படி குறிப்பிடுகிறார்.

டி.எஸ். சேனாநாயக்கவுக்கு அன்று இருந்த செல்வாக்கு காரணமாக, சிங்கள மக்கள் அதிகமாக ஐ.தே.க.வுக்கே ஆதரவு வழங்குவார்கள் என்று நம்பிய போதும் அக்கட்சிக்கு பலமாக இருந்தது எஸ்.டபிள்யூ. பண்டாரநாயக்கவும் அவரின் சிங்கள மகாசபையுமே. 95 ஆசனங்களில் 42 ஆசனங்கள் ஐ.தே.க. வென்றாலும் அதில் அதிகமானோர் பண்டாரநாயக்கவின் சிங்கள மகா சபையை சேர்ந்தவர்களும் அவருக்கு கிட்டிய ஆதரவாளர்களுமே. இந்த நிலையில் ஒரு அரசாங்கத்தை அமைப்பதற்கு பெரும்பான்மை பலத்தை திரட்ட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் டி.எஸ். சேனாநாயக்கவுக்கு ஏற்பட்டது.

ஆட்சி அமைப்பதற்கு வேறு தரப்புகளும் இதே வேளை முயற்சிகளை செய்தன. அப்படி முயற்சி செய்தவர்களில் ஒருவர் குருநாகலை தொகுதியில் தெரிவான எச். ஸ்ரீ. நிஸ்ஸங்க. கொழும்பில் இருந்த அவரின் 'யமுனா இல்லத்தில்' இதற்கான ஒரு சந்திப்பை அவர் ஒழுங்கு செய்தார். அங்கு தேர்தலில் தெரிவான பலர் ஒன்று கூடினார்கள். இறுதியில் அவர்கள் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கவை பிரதமராகக் கொண்ட அரசாங்கத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று ஏகோபித்த முடிவை எடுத்தார்கள். இதில் தமிழ் உறுப்பினர்கள் உடன்படவில்லை.

இந்தக் குழுவினர் பண்டாரநாயக்கவை சென்று சந்தித்து, உங்களுக்கு ஆட்சி அமைப்பதற்கான பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களின் ஆதரவு இருக்கிறது என ஆளுநரிடம் சென்று தெரிவியுங்கள் என்று கோரினார்கள். இடதுசாரிகளின் ஆதரவையும் அவருக்காக திரட்டித் தருவதற்கான வேலைகளை தாம் செய்வதாகவும் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் பண்டாரநாயக்க எடுத்த எடுப்பில் இந்த யோசனையை நிராகரித்தார். எனது கட்சி ஐ.தே.க. எனது தலைவர் சேனாநாயக்க. அவர் அரசாங்கத்தை அமைப்பதற்கான பணிகளை மேற்கொண்டு வருகையில், நான் அவரை மீறி அரசாங்கத்தை அமைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என அந்த யோசனையை மறுத்து விட்டார். அந்தக் குழு பெரும் ஏமாற்றத்துடன் வெளியேறி பண்டாரநாயக்கவை திட்டித் தீர்த்தது.

இதனைத் தொடர்ந்து, சேனாநாயக்க கட்சிகளையும் சுயேச்சை உறுப்பினர்களையும் பேச்சுவார்த்தைக்கு அழைத்

தார். தமிழ் காங்கிரசையும் அழைத்தார். தமிழ் காங்கிரஸ் அவ்வழைப்பை நிராகரித்து விட்டது. அடுத்ததாக அவர் இலங்கை இந்தியர் காங்கிரசை பேச்சுவார்த்தைக்கு அழைத்தார். தொண்டமானும், ஜோர்ஜ் மோத்தாவும் இணைவது குறித்து பரிசீலிக்கத் தயார் என்று கூறிய போதும் ஐ.தே.க.

வில் இருந்த ஏனைய உறுப்பினர்கள் இலங்கை இந்தியர் காங்கிரசை இணைத்துக் கொள்வதற்கு மறுப்பு தெரிவித்தன. அது ஒரு கட்சி இல்லை என்றும், தொழிலாளர்களின் சங்கம் மட்டுமே என்று அவர்கள் வாதிட்டார்கள். (மலல்கொட).

அடுத்ததாக வடக்கை சேர்ந்த சுயாதீன தமிழ் உறுப்பினர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்டது. அந்த பேரம் பேசலின் படி சி. சுந்தரலிங்கம், சிற்றம்பலம் ஆகியோருக்கு அமைச்சுப் பதவிகள் தருவதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. மேலும் சில தமிழ் உறுப்பினர்களையும் சிங்கள உறுப்பினர்களையும் இணைத்துக் கொண்டார், மேலும் சோல்பரி திட்டத்தின் பிரகாரம் ஆளுனரால் நியமிக்கப்பட்ட 6 உறுப்பினர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு அரசாங்கத்தை அமைத்தார் சேனநாயக்க. ஏ.ஈ. குணசிங்கவும் இணைந்துகொண்டார். இணைந்து சுயாதீன உறுப்பினர்கள் இவர்கள் தான்.

சீ. சுந்தரலிங்கம்	(வவுனியா)
சீ. சித்தம்பலம்	(மன்னார்)
ஆல்ஃப்ரட் தம்பியா	(ஊர்காவந்துறை)
வீ. நல்லையா	(கல்குடா)
எஸ்.யூ. எதிரிமன்னசிங்கம்	(பத்திரிப்பு)
விக்டர் ரத்தநாயக்க	(தெனியாய)
எச்.ஆர்.யூ. பிரேமச்சந்திர	(கடுகண்ணாவ)
கே.வி.டி. சுகததாஸ்	(வேலிடம்)

இவ்வாறு ஆட்சி அமைத்துக் கொண்ட போதும் டி.எஸ். சேனநாயக்கவுக்கு எதிர்கால அரசியல் குறித்த பீதி கலையவில்லை. எதிர்கால ஐ.தே.க.வின் இருப்புக்கு சவாலாக இருக்கக் கூடிய சக்திகள் குறித்து கணிக்கத் தொடங்கினார் சேனநாயக்க. இந்தத் தேர்தலில் இடதுசாரிக் கட்சிகளுக்கு 18 ஆசனங்கள் கிடைத்திருந்தன. இலங்கை இந்தியர் காங்கிரஸ் 6 ஆசனங்களை வென்றிருந்தது. அது மட்டுமன்றி, இலங்கை இந்தியர் காங்கிரஸ் இருபது தொகுதிகளில் விரிவடைந்திருந்தது. அந்தத் தொகுதிகள் வர்த்தகத் தோட்டங்களைக் கொண்டவை. எதிர்காலத்தில் இந்த இரு சக்திகளும் ஒன்று சேர்ந்தால் அது ஐ.தே.க.வின் இருப்புக்கு பெரும் சவாலாக அமைந்து விடும் அபாயம் உண்டென கருதினார் சேனநாயக்க.

இந்த இரு சக்திகளின் பலத்தை உடைக்கும் உடனடித் தேவை இங்கிருந்து தான் தொடங்கியது. இதற்காக அதே வருடம் 28,29,30 மார்ச் 1947 இந்தியப் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேருவுக்கும் இலங்கைப் பிரதமர் டி.எஸ். சேனநாயக்கவுக்கும் இடையில், இந்திய வம்சாவளியினர் தொடர்பான பேச்சுவார்த்தைகள் நிகழ்ந்தன. எனினும் அது தோல்வியில் முடிந்தது. இப்பேச்சுவார்த்தையின் போது ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனாவும் உடன் இருந்தார். இலங்கையில் இருக்கும் இந்தியர்களில் எவருக்கு குடியரிமை வழங்குவது, என்ன தகுதிகளின் அடிப்படையில், அவர்களில் கணிசமானோரை இந்தியாவுக்கு திருப்பி அனுப்ப இயலுமா? அது எவ்வாறு என்பது குறித்து பேசப்பட்டன. ஆனால் இந்த பேச்சுவார்த்தை வெற்றியளிக்கவில்லை.

இதற்கிடையில், தேர்தல் முறைப்பாடு காரணமாக கண்டி, கம்பளை ஆகிய இரு தொகுதிகளில் இடைத்தேர்தல்கள் நடத்த வேண்டி ஏற்பட்டது. இந்த இரு தொகுதிகளிலும் ஐ.தே.க. தோல்வியைத் தழுவினது. இந்த இரு தொகுதிகளிலும் ஐ.தே.க. தோல்விக்கான பிரதான காரணம் இந்த இரு தொகுதிகளையும் சேர்ந்த இந்திய வம்சாவளியினர் ஐ.தே.க.வுக்கு எதிராக வாக்களித்தது தான் என்பதை விளக்கிக் கொள்கிறார் சேனநாயக்க. எனவே இனி ஒரு முடிவெடுத்தாக வேண்டும் என்கிற முடிவுக்கு வருகிறார் சேனநாயக்க. இதைப்பற்றி கே.எம்.டி. சில்வா இப்படிக் குறிப்பிடுகிறார்.

‘1947 தேர்தல் முடிவுகளின் மூலம் இடதுசாரிகள் குறித்து தனக்கு இருந்த சந்தேகத்தை உறுதி செய்து கொண்டார் சேனநாயக்க. அத் தேர்தலில் தோட்டத் தொழிலாளர்களும் ஐ.தே.க.வுக்கு எதிராகவே வாக்களித்திருந்தார்கள். இலங்கை இந்தியர் காங்கிரஸ் போட்டியிடாத இடங்களில் இடதுசாரிகளுக்கோ அல்லது இடதுசாரி சாய்வுள்ளவர்களுக்கோ அவர்கள் வாக்களித்து இருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சி ஆசனங்களில் அமர்ந்துகொண்ட இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எப்போதும் இடதுசாரிகளுக்கே ஆதரவளித்தார்கள்.’

இடதுசாரிகளின் பலத்தை ஒரேயடியாக பலவீனப்படுத்துவதற்கு இந்திய வம்சாவளியினரின் இருப்பை அசைத்தாலே போதும். இந்த இரு சக்திகளும் வீழ்ந்து விடுவார்கள் என்று கணித்தார் சேனநாயக்க. இதற்காக, அவர் கையாண்ட முக்கிய உத்திகளில் ஒன்று தேர்தல் தொகுதி எல்லைகளை மறுநிர்ணயம் செய்வது. குறிப்பாக தொழிலாளர் வர்க்க வாக்குகளைக் கொண்ட கொழும்பில் உள்ள தொகுதிகளின் எல்லைகளை மாற்றி தொழிலாளர்களின் தெரிவுப் பலத்தை பலவீனப்படுத்தல். இரண்டாவது வழிமுறை தான் குடியரிமை சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இந்தியத் தொழிலாளர்களை மைய அரசியலில் இருந்து நீக்கம் செய்வது.

1947 தேர்தலின் மூலம் கீழ்வருவோர் மலையகத்திலிருந்து தெரிவானார்கள்.

நுவரெலியா	எஸ். தொண்டமான் (9386),
தலவாக்கலை	சி.வி. வேலுப்பிள்ளை (10645),
கொட்டக்கல	கே. குமாரவேல் (6722),
நாவலப்பிட்டி	கே. ராஜலிங்கம் (7933),
மஸ்கெலியா	ஸ்ரீ.ஆர். மோத்தா (9086),
அலுத்தூவர	உ. ராமனுஜம் (2772),
பதுளை	எஸ்.எம். சுப்பையா (2,7121)

மத்தூரட்ட தொகுதியில் இலங்கை இந்தியர் காங்கிரஸ் சார்பில் போட்டியிட்ட எஸ். சோமசுந்தரம் 3,572 வாக்குகளைப் பெற்று தோல்வியடைந்தார். ஹப்புத்தளைத் தொகுதியின் வாக்காளர்களில் 57% வீதத்தினர் தமிழர்கள். இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் வேட்பாளர் ஆர்.ஏ. நடேசனும் சுயேச்சை வேட்பாளர் ஏ.ஆர். செங்கமாலியும் ஒரே தொகுதியில் போட்டியிட்டு தமிழ் வாக்குகளை பிளவடையைச் செய்ததால் இறுதியில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி வேட்பாளர் ஜே.ஏ. ரம்புக்குப்பாத தெரிவானார். அதன் பின்னர் நவம்பர் 31, 1950-ல் நடைபெற்ற மஸ்கெலியா தொகுதிக்கான இடைத் தேர்தலில் இ.இ. காங்கிரஸ் வேட்பாளராகக் களம் இறங்கிய ஏ. அஸ்ஸ் 11,343 வாக்குகளால் நாடாளுமன்ற உறுப்பினரானார்.

சோல்பரி யாப்பானது 1945-ம் ஆண்டு நவம்பர் 8-ம் திகதியன்று அரசாங்க சபையில் நிறைவேற்றப்பட்டது. எதிர்ப்பே இல்லாமல் அதனை நிறைவேற்றிவிட வேண்டும் என்று, உ.எஸ். சேனநாயக்க மிகவும் பிரயத்தனப்பட்டார். எப்படியும் முன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடன் அது நிறைவேற்றப்பட்டாக வேண்டும். குறிப்பாக சிறுபான்மை இனங்களின் தலைவரை அவர் சரிக்கட்ட அதிக பேராசை கொண்டிருந்தார். இறுதியில், 57 பேரில் 51 பேரின் ஆதரவுடன் சோல்பரி யாப்பு நிறைவேற்றப்பட்டது. தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம், பறங்கி, மலே, ஐரோப்பியர் என அனைவரும் இதற்கு ஏகோபித்த ஆதரவைக் கொடுத்தனர். இதில் சிறுபான்மை இனத்தவர்கள் 'எனக்கு ஒரு வாப்பைத் தாருங்கள் நான் உங்களுக்கு நல்லது செய்கிறேன்' என்கிற உ.எஸ். சேனநாயக்கவின் உத்தரவாதத்தை நம்பினர். ஆனால் அதை எதிர்த்து மூவர் வாக்களித்திருந்தனர். அதில் இருவர் இந்திய வம்சாவளியினர். ஒருவர் நடேசய்யர், மற்றவர் ஐ.எக்ஸ். பெரைரா. வைத்தியலிங்கம் இந்தியாவில் இருந்தார். எதிர்த்த மூன்றாவது நபர் சிங்களவர். அவர் விஜயானந்த தஹாநாயக்க (பிற்காலத்தில் சிறிது காலம் இலங்கையின் பிரதமராக பதவி வகித்தவர்.).

இங்கிலாந்துக்கு சோல்பரி யாப்பு தொடர்பான பரிந்துரைகளைப் பற்றி உரையாடப் போயிருந்த ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் திரும்பி வருமுன்னரே இது நிறைவேற்றியாகிற்று. ஜி.ஜி.யின் தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் கட்சியின் முடிவுக்கு எதிராக சோல்பரி யாப்பை ஆதரித்திருந்தனர். அப்படி ஆதரித்த மூவரை கட்சியை விட்டு விலக்குவதாக காங்கிரஸ் அறிவித்திருந்தபோதும் அது சுத்த பம்மாத்து என்கிற அர்த்தத்தில் அன்றைய ஈழகேசரி 'கீழ்படியாத மூவர்: தமிழ்க் காங்கிரஸின் நடவடிக்கை!' என்கிற தலைப்பில் ஒரு செய்தியை வெளியிட்டிருந்தது.

'... ஸ்ரீ நடேசன் இப்போது சில மாதங்களுக்கு முன்னதாகவே தமிழ்க் காங்கிரஸை விட்டு விலகி விட்டார். ஸ்ரீ தியாகராஜா இம்மாதம் 13-ந் திகதி ராஜினாமாச் செய்துவிட்டார். ஸ்ரீ இராஜகுலேந்திரனின் இராஜினாமாக் கடிதம் ஆங்கிலத் திசைரி ஒன்றில் காணப்பட்டது. இந்த அழகில் நேற்று முன் தினம் கூடிய காங்கிரஸ் நிர்வாகசபை குறித்த முவரையும் நீக்கியிருப்பதும் ஒரு புதுமை தான்.'

சோல்பரி யாப்பை எதிர்த்த இந்திய பிரதிநிதிகள் இருவரும் இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளிகளின் நலன்களின்பால் இருந்து தான் இதை எதிர்த்தார்கள் என்பது ஒரு வரலாற்றுப் பதிவு தான். அதை உ.எஸ். சேனநாயக்காவும் சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

சோல்பரி யாப்பை நிறைவேற்றிய பின்னர் இந்திய வம்சாவளி மக்களை விரட்டும் பணிகள் ஆரம்பமாகும் என்று அன்றைய அரசியலை உணர்ந்த பலரும் அறிந்தே வைத்திருந்தார்கள்.

சோல்பரி பிற்காலத்தில் வருந்தி எழுதிய கடிதம்:

குடியரிமைப் பறிப்பின் பின் பத்தொன்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அதாவது 30.04.1964 திகதியிடப்பட்ட ஒரு கடிதத்தை செ. சுந்தரலிங்கத்துக்கு சோல்பரி எழுதினார். பிற்காலத்தில் அக்கடிதம் செ. சுந்தரலிங்கம் எழுதிய 'ஈழம்: சுதந்திரப் போராட்டத்தின் ஆரம்பம்' ('Eylom: Beginning of the Freedom Struggle; Dozens Documents' by C Suntherlingham) என்கிற நூலில் வெளியிடப்பட்டது. அதில்,

'நான் முன்மொழிந்த அரசியல் யாப்பில் சிறுபான்மையினருக்காக போதுமான பாதுகாப்பு இருப்பதாகவே தெரிந்தது. ஆனால் அரசியல் யாப்பின் 29-வது சரத்து எதிர்பார்த்தளவு பலனளிக்கவில்லை என்பதும் உண்மையே...

மலையகத் தமிழ் தொழிலாளர்களின் நிலைமை கவலையைத் தருகிறது. இந்தளவு பெருந்தொகையான ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வாக்குரிமையை இல்லாது செய்தது வருந்தத்தக்கது. தமது பிரதேசத்தில் நிரம்பியிருக்கிற மக்கள் கூட்டத்தினருக்கு வாக்குரிமை இருப்பது கண்டிப் பிரதேச மக்களுக்கு பெரும் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதையும் அறிய முடிகிறது. ஆனால் அந்த தமிழ் மக்களுக்காக மட்டும் நான்கு அல்லது ஐந்து தனி ஆசனங்களை ஒதுக்கியிருந்தால் இன்னும் நியாயமான தீர்வாக இருந்திருக்கும். அவர்கள் எந்த பிரதேசங்களில் வாழ்கிறார்கள் என்பது முக்கியமல்ல. எப்படியிருந்தபோதும் நான் குறிப்பிடுவது வடக்கு கிழக்குக்கு வெளியில் வாழும் தமிழ் மக்கள் பற்றியதே...

உங்களுக்காகவும் உங்கள் இனத்தவர்களுக்காகவும் நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு தீர்வை என்னால் வழங்க முடியுமென்றால் நான் மகிழ்ச்சியடைவேன்.'

1946-ம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பின் பிரகாரம் மலையக மக்களின் எண்ணிக்கை 780,000 ஆக இருந்தது. அது மொத்த சனத்தொகையில் 11.7% வீதமாகும். இலங்கையின் சனத்

தொகையில் இரண்டாவது சனத்தொகை கூடிய இனமாக இருந்தார்கள். 1948-ல் குடியரிமை பறிக்கப்படுவதற்கூடாக 1949-ம் ஆண்டு வாக்குரிமையையும் இழந்தார்கள். இதில்

உள்ள கொடுமை என்னவென்றால் சக சிறுபான்மை மக்களான முஸ்லிம் இனத் தலைவர்களும் வாக்குரிமையை பறிப்பதற்கு ஆதரவாக வாக்களித்தார்கள். இதேவேளை இதனை எதிர்த்து வாக்களித்த 32 பேரில் 21 பேர் சிங்களவர்கள் என்பதையும் இங்கே பதிவு செய்ய வேண்டும். இதைப் பற்றி செல்வநாயகம் தமிழரசுக் கட்சியின் முதலாவது மாநாட்டில் உரையாற்றியபோது இப்படிக்கூறினார்.

'பல தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளும் முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளும் மலை நாட்டுத் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளைப் பறித்த கொடிய சட்டத்தை ஆதரித்து வாக்களித்தார்கள். நாம் கூறிய தீர்க்கதரிசன வாக்குப்போல, இன்று கல்லோயாவின் கீழ், கல்முனைப் பகுதியில், முஸ்லிம் - தமிழ் மக்களுக்கு அடி விழுகின்றது. இது நிற்க, இந்த ஏழு, எட்டு லட்சம் தமிழ் மக்களின் பிரஜா உரிமை பறிபோனதுடன் நிற்கவில்லை. இன்று அவர்களின் வாக்குரிமையும் பறிபோய்விட்டது. மத்திய, ஊவா மாகாணங்களில் தற்போது தயாரித்த வாக்குரிமை இடாப்புக்களில், மலை நாட்டுத் தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களின் பெயர்களெல்லாம் அகற்றப்பட்டுள்ளன. வரப்போகும் தேர்தலில், தற்போது மத்திய - ஊவா மாகாணங்களிலிருந்து ஜனப் பிரதிநிதிகள் சபைக்கு வந்திருக்கும் தமிழ் - முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் எட்டுப்பேரில், ஒருவரும் தெரிந்தெடுக்கப்பட மாட்டார்கள். இதுவா ஜனநாயகம்? இதுவா அரசாங்க நீதி?'

இந்திய, பாகிஸ்தானிய குடியரிமை சட்டம்:

இந்திய, பாகிஸ்தானிய குடியரிமை சட்டம் (Indian Residents Citizenship Act) நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட

போது இச்சட்டத் தலைப்பில் பாகிஸ்தான் என்பது இருக்கவில்லை. இந்த மசோதா அதன் மூல வடிவத்தில் 'இந்திய குடியிருப்பளார் மசோதா என்றே அறியப்பட்டது. பிரதமர் டி.எஸ். சேனாநாயக்க அதன் பின்னர், ஜனவரி 20, 1949 அன்று நாடாளுமன்றத்தில் சட்டமூலத்தில் 'இந்தியன்' என்ற வார்த்தையின் பின்னர் 'பாகிஸ்தானி' என்ற வார்த்தையைச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கான திருத்தத்தை முன்வைத்தார். 'பாகிஸ்தானி' என்ற வார்த்தையைச் சேர்த்ததற்கு சேனநாயக்க அளித்த விளக்கம் என்னவென்றால், 'இந்திய-பாகிஸ்தானியப் பிரிவினைக்குப் பிறகு மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டதால், 'பாகிஸ்தானி' என்று வகைப்படுத்தப்படும் எந்தவொரு நபரையும் இந்த சட்டத்துக்குள் சேர்க்க வேண்டியது அவசியம் என்பதால், நான் இந்த சட்டத்தை 'இந்திய, பாகிஸ்தானிய குடியரிமை சட்டம்' என்று குறிப்பிடுவேன்' என்றார்.

இந்த நிகழ்வு நிகழ்ந்து சுமார் 70 ஆண்டுகள் கடந்தும் கூட இன்னமும் இச்சட்டத்தை யார் ஆதரித்தார்கள் எதிர்த்தார்கள் என்கிற சர்ச்சை தொடர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. குறிப்பாக, தமிழ்க் காங்கிரஸ் தலைவர் ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் ஆதரித்தார் என்கிற வாதமும், அவர் ஆதரிக்கவில்லை எதிர்த்தார் என்கிற வாதமும் தொடர்ந்து வருகிறது. இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கங்களில் ஒன்று அந்த சர்ச்சைக்கு ஆதாரபூர்வமாக முடிவு கொண்டுவருவது என்பது.

முடிச்சு அவிழ்ப்பு :

ஜி.ஜி. பொன்னம்பலத்தின் வகிபாகம்:

ஜி.ஜி. பொன்னம்பலத்தின் வகிபாகம் பற்றி இன்று வரை பெருத்த விவாதம் தொடர்ந்து வருகிறது. அவர் இந்திய வம்சாவளியினருக்கு ஆதரவாகவா அல்லது எதிராகவா இயங்கினார் என்பதே இந்த இரு பக்க வாதங்களின் சாராம்சமாக

இருக்கிறது. இந்த விவாதத்தை முடிவுக்கு கொண்டு வருவதாயின் 1948 / 1949-க்குள் இயற்றப்பட்ட நான்கு சட்டங்களையும் இறுதி வரை ஜி.ஜி. யின் வகிபாகத்தையும் ஈற்றில் எதில் இது

நிறைவானது என்பது வரை நோக்குவது அவசியம்.

ஜி.ஜி.யை ஆதரிப்பவர்களும், அவருக்கு ஆதரவாக 1970-ல் த. இளங்கோவன் எழுதிய நூலும், அதன் பின்னர் மிகச் சமீபத்தில் ஜி.ஜி.யின் பேரணும் தமிழ் தேசிய மக்கள் முன்னணி தலைவரும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினருமான கஜேந்திரகுமார் பொன்னம்பலம் நாடாளுமன்றத்தில் ஆற்றிய உரை, அதே கருத்தை அவர் தொலைகாட்சி நேர்காணல்களிலும் வெளிப்படுத்தியிருந்தார். இக்கருத்துகள் எல்லாமே ஜி.ஜி. குற்றமற்றவர் என்று நிரூபிப்பதற்கான எத்தனங்களே. ஆனால் அச்சட்டமூலங்களில் உள்ள சாதகமான அம்சங்களை மாத்திரம் எடுத்து, மற்ற உண்மைகளை முடி மறைக்கும் கைங்கரியத்தையும் நம்மால் காண முடிகிறது. சாராம்சத்தில் மூன்றாவதாக கொண்டு வரப்பட்ட இந்திய பாகிஸ்தானிய குடியுரிமைச் சட்டத்துக்கு ஆதரவாக அரசாங்கத்துக்கு சாதகமாக வாக்களித்தமைக்கு காரணம், அது குறைந்தபட்சமென்றாலும் அம்மக்களுக்கு குடியுரிமையை வழங்கிவிடும் என்று கருதினதால் தான் என்று வாதிடுகின்றனர்.

உண்மையில் என்ன நடந்தது?

‘சிங்கத்தின்’ கால்களில்...

ஜே.எல். பெர்னாண்டோ ‘மூன்று பிரதமர்கள்’ என்கிற தனது நூலில், தனது நேரடி சாட்சியமாக சொல்வதென்ன?

‘பொன்னம்பலத்துக்கு அமைச்சுப் பதவியின் மூலம் அரசாங்கத்துக்குள் கொண்டு வருவதற்கு அப்போதைய இளம் அரசியல் தலைவர்களாக இருந்த ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன, டட்லி ஆகியோர் மிகுந்த ஆர்வமாக இருந்தனர். பொன்னம்பலம் போன்ற பேச்சாற்றல் மிக்க ஒருவர், அன்றைய இடதுசாரி சக்திகளை எதிர்கொள்ளும் முதல்தர விவாதக்காரராக இருப்பார் என்று நம்பினார். இதைப் பற்றி டி.எஸ். சேனநாயக்கவிடம் இவர்கள் பரிந்துரைத்தபோதும் அவர் அதனை செவிசாய்க்கவில்லை. பொன்னம்பலத்திற்கு அமைச்சரவை பதவியை வழங்குவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட எந்த முயற்சிகளுக்கும் டி.எஸ். சேனநாயக்க செவிசாய்க்கவில்லை. சேனநாயக்கவிடம் மன்றாடுமாறு என்னை அந்த இளைய குழுவினர் கேட்டது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. சேனநாயக்கவும் இவ்வாறான முயற்சிகளை அனுமதித்தார். ஆனால் இறுதிவரை அதற்கான கதவுகளை திறக்கவில்லை.

பத்திரிகைகளும் இதனை மோப்பம் பிடிப்பதில் மும்முரமாக இருந்தன. ஒரு பிற்பகல் பிரதமர் சேனநாயக்கவைச் சந்திக்கும்படி எனக்கு கூறப்பட்டது. அலரிமாளிகைக்கு சென்று பிரதமரைக் கண்டேன். பொன்னம்பலத்துக்கு அமைச்சரவையில் இடம் கொடுக்கப்படவிருக்கிறதா என்று நான் கேட்டதற்கு, சேனநாயக்கவின் மறைமுகமான பதில் ‘நீங்கள் உட்காருங்கள், பார்க்கலாம்’ என்றார். சில நிமிடங்கள் கழிந்தன, முன் வாசலுக்கு ஒரு மோட்டார் கார் வரும் சத்தம் கேட்டது. எங்களைக் கண்டுகொள்ள வேண்டாம் என்று எச்சரித்து சேனநாயக்கா தனது அறையை விட்டு வெளியே சென்றார். காரின் கதவு மூடப்பட்டதையும், கார் விலகிச் செல்வதையும் கேட்டதும் நானும் என்னோடு வந்திருந்த எனது நண்பரும் வரான்

டாவுக்கு வந்து பிரதமரின் விசுவாசியான கரோலினைப் பார்த்து, ‘என்ன நடந்தது?’ என்று கேட்டேன். அந்த பதில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் கொண்ட பதில். ‘சேர், அந்தத் தமிழன் ‘சிங்கத்தை’ விழுந்து கும்பிட்டுச் சென்றான்’ என்று கரோலிஸ் கூறினார். சேனநாயக்கா வராந்தாவிற்கு வெளியே வருவதைப் பார்த்த பொன்னம்பலம், கீழே குனிந்து உள்ளூர் பாணியில் பிரதமருக்கு வணக்கம் செலுத்தியதையே அவர் விவரித்தார்.

சமகால அரசியல் விவகாரங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பில் இருந்த கரோலிஸின் பார்வையில், ‘சிங்கையா’ (சிங்கம்) இறுதியில் வெற்றி பெற்றது. பின்னர் புதிய அமைச்சரின் பதவிப் பிரமாணத்திற்காக சேனநாயக்காவும் பொன்னம்பலமும் கவர்னர் இல்லமான இராணி மாளிகைக்கு சென்றிருந்தார்கள் என்று நான் யூகித்தேன், மேலும் செய்தியாளர்களையும் பத்திரிகை புகைப்படக் கலைஞர்களையும் இராணி மாளிகையின் வளாகத்திற்கு விரைந்து செல்லும்படி லேக் ஹவுஸுக்குத் தகவல் கொடுத்தேன். பின்னர், சேனநாயக்காவை நான் சந்தித்தபோது, அவரின் முன்னாள் அரசியல் எதிரியான பொன்னம்பலம் எப்படி வணங்கினார் என்பதை நானும் எனது நண்பரும் பார்த்த கதையைப் பற்றி கூறினேன். அந்த சம்பவத்தை நான் செய்தித் தாள்களில் விவரிக்க மாட்டேன் என்று என்னிடம் வாக்குறுதி வாங்கிக்கொண்டார் சேனநாயக்கா. பொன்னம்பலம் தனக்கு பக்கபலமாக இருந்தவேளை, அவரது அந்த நடத்தை பற்றி அவருக்கு நம்பிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்று சேனநாயக்க கருதினார்...’

குடியுரிமைச் சட்டத்தின் மீதான விமர்சனங்களைத் தொடர்ந்து அதன் எதிர்ப்பைக் குறைப்பதற்காக மேலும் அடுத்த இரண்டு சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. அதில் ஒன்று தான் இந்திய-பாகிஸ்தான் குடியுரிமை சட்டம். இந்த சட்டத்தின் பிரகாரம் ஏழு ஆண்டுகளுக்கு மேல் வசித்திருப்பவர்கள் குடியுரிமை பெற விண்ணப்பிக்கலாம் என்று மாற்றப்பட்டது உண்மை தான். அப்படி மாற்றப்பட்டது சாதகமான விடயம் என்பதால் தான் அதற்கு ஆதரவாக ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் வாக்களித்தார் என்பது தான் பொன்னம்பலம் தரப்பில் இன்றும் வைக்கப்படும் ஒரே ஒரு வாதம். ஆனால் வாய்ப்பைக் கூட அம்மக்கள் மேற்கொள்ள முடியாதபடி அதை வரையறுத்ததை பொன்னம்பலம் தரப்பு வசதியாக மறைத்து விடுகிறது.

அதாவது இந்த விண்ணப்பங்கள் இரு வருடங்களுக்குள் செய்தால் மாத்திரமே அவர்கள் பிரஜாவுரிமை பெறமுடியும். அதற்குப் பின்னர் எந்த விண்ணப்பமும் செல்லுபடியாகாது.

நினைத்துப் பாருங்கள் 70 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் லயன் காம்ப்ராக்களிலேயே குழந்தையைப் பெற்றுக்கொண்டு பிறப்பு அத்தாட்சியைக் கூட ஒழுங்காக பதியாத பேண இயலாத ஒரு சமூகம், குடியுரிமை விண்ணப்பத்துக்கான தஸ்தாவேஜூக்களை இத்தனை வேகமாக எவ்வாறு சமர்ப்பித்துவிட முடியும்? அவற்றை அத்தனை இலகுவாக பெறுவதற்கான உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் தான் அவர்களுக்கு இருந்ததா?

அதுமட்டுமன்றி 1949-ம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் 5-ம் திகதியிலிருந்து இரண்டாண்டுகளுக்குள் என்று தீர்க்கமான திகதியை நிர்ணய

யித்தது அந்த சட்டம். அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை எதிர்க்க வேண்டாமா? ஆனால் அதனை ஆதரித்து விட்டு அதனை இன்றும் நியாயப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் பொன்னம்பலம் தரப்பினர். அவ்வாறு அவர்கள் அதனை விண்ணப்பிக்க முடியாத நிலையில், இறுதியில் எட்டு லட்சம் பேர் தமது குடியரிமையை இழந்தார்கள். உலக வரலாற்றில் இத்தகைய ஒரு அவலம் எங்கும் நடந்து இருக்காது.

செல்வநாயகம், வன்னியசிங்கம், சிவபாலன் ஆகியோர் தமிழ் காங்கிரசிலிருந்து வெளியேறியது ஜி.ஜி. பொன்னம்பலத்தின் முதல் இரு சட்டமூலம் தொடர்பான நிலைப்பாட்டோடு அல்ல. மாறாக ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் அதன் பின்னர் டிசம்பர் 10 அன்று நிறைவேற்றப்பட்ட இந்திய (பின்னர் பாகிஸ்தானையும் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட) குடியரிமை சட்டம். அதன் பின்னரான சட்டங்கள் மற்றும் அரசாங்கத்துடனான அமைச்சுப் பதவிக்கான பேரம்பேசல் போன்ற செயல்களால் தான் என்பதை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் நான்கு பேரும் சேர்ந்து அச்சட்டத்தை எதிர்த்து வாக்களித்திருந்தாலும் அந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுத்தான் இருந்திருக்கும். ஏனென்றால் அச்சட்டம் 20 அதிகப்படியான வாக்குகளால் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தது. ஆனால், மலையகத் தமிழர்களால் அதிக நம்பிக்கை வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு கட்சி, தமது அமைச்சுப் பதவிக்காக ஒரு இனத்தின் நாசத்துக்கு துணை போனது வரலாற்றின் கருப்புப் பக்கங்களில் ஒன்று. மேலும் தமிழ் காங்கிரஸ் அந்த அநீதியை எதிர்த்து மலையக சக்திகளுடன் சேர்ந்து ஒரு அழுத்தக் குழுவாக இயங்கியிருக்க முடியும். அதைச் செய்யவில்லை.

இந்திய பாகிஸ்தானிய குடியரிமை சட்டமானது முன்னைய குடியரிமை சட்டத்திலிருந்து பெரிதாக எந்த வேறுபாடும் இல்லை என்று ஆய்வாளர் எல்.எல்.டீ. பீரிஸ் தனது நூலில் நிறுவுகிறார். இதன் மூலம் அம்மக்கள் ஒரு சான்றிதழை எங்கும் எடுத்துச் செல்ல வற்புறுத்தப்படுகின்றனர். அதை அவர்கள் அடிக்கடி வழங்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்படுகின்றனர். இத்தகைய சான்றிதழ்கள் ஆனவை வேலை, நேர்காணல், கடன்கள், வீட்டுத் திட்டங்கள், அடையாள அட்டைகள் போன்றவற்றுக்கு விண்ணப்பிக்கும் போது சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். பெரும்பாலும், இந்தச் சான்றிதழ்கள் இந்தியத் தமிழ் வம்சாவளியைச் சேர்ந்த ஒருவர் நேர்மையான குடிமகனா அல்லது 'கள்ளத்தோணியா' (சட்டவிரோதமாக குடியேறியவர்) என்பதை உறுதிப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. நாடாளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட முன்றாவது சட்டம் இலங்கை (நாடாளுமன்றத் தேர்தல்கள்) திருத்தச் சட்டம், எண். 1949-ம் ஆண்டின் 48.

பிரஜைகளாக இல்லாத நபர்கள் எந்தவொரு வாக்காளர் பதிவேட்டிலும் தங்கள் பெயரை உள்ளிடவோ அல்லது தக்க வைக்கவோ முடியாது என்று இந்தச் சட்டம் விதி வகுத்தமை, இலங்கைக் குடியரிமையைப் பெறுவதில் வெற்றி பெறாதவர்களும் திறம்பட உரிமையற்றவர்கள் என்ற யதார்த்தத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது.

இந்த நாடாளுமன்ற விவாதம் ஒன்றல்ல மூன்று விவாதங்களை நோக்க வேண்டும்

- 20.08.1948 குடியரிமை சட்டம் (Citizenship Bill) - ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம், எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் உள்ளிட்ட தமிழ் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எதிர்த்து வாக்களிக்கிறார்கள். மொத்தம் 53 பேர் ஆதரவாகவும் 35 பேர் எதிராகவும் வாக்களித்திருந்தனர். ஆனால் அடுத்த இரண்டைப் பாருங்கள்
- 25.08.1948 குடிவரவு குடியகல்வு சட்டம் (The Immigrants and Emigrants Bill) - இதில் எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் உள்ளிட்ட காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும் மலையக உறுப்பினர்களான தொண்டமான், சி.வி. வேலுப்பிள்ளை உள்ளிட்டோரும் எதிர்த்து வாக்களிக்கின்றனர். இதிலும் மொத்தம் 53 பேர் ஆதரவாகவும் 35 பேர் எதிராகவும் வாக்களித்திருந்தனர்.
- 10.12.1948 இந்திய பாகிஸ்தான் குடியிருப்போர் சட்டம் (Indian and Pakistani Residents Citizenship Bill) - இந்த இறுதி சட்டத்தைத் தான் ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் அரசாங்கத் துடன் சேர்ந்து ஆதரவு வழங்கி அதனை நிறைவேற்ற உதவுகிறார். மொத்தம் 52 பேர் ஆதரவாகவும் 32 பேர் எதிராகவும் வாக்களித்திருந்தனர்.

முதல் இரு சட்டங்களுக்கு ஆதரவு வழங்கிய சி. சுந்தரலிங்கம் கூட இறுதியில் மனம் திருந்தி இந்த சட்டத்தின் அநியாயத்தை எதிர்த்து 14 டிசம்பர் 1948 அன்று அமைச்சரவைப்

பதவியிலிருந்தும் அரசாங்கத்திலிருந்தும் விலகினார். அவர் இந்திய பாகிஸ்தானிய குடியரிமை சட்ட வாக்களிப்பில் கலந்

துகொள்ளவில்லை. இது மட்டுமன்றி 20.10.1949-இல் நாடாளுமன்ற தேர்தல் திருத்தச் சட்டத்துக்கு (Parliamentary Elections Amendment (Franchise)) இடதுசாரிக் கட்சிகள், மலையகக் கட்சிகள், எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் உள்ளிட்டோர் எதிர்த்து வாக்களித்திருக்க ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் அரசாங்கத்துக்கு ஆதரவாக வாக்களித்திருந்தார். குடியரிமை உள்ளவர்களுக்கே தேர்தலில் வாக்களிக்கும் உரிமை உண்டு என்பது சட்டமாக்கப்பட்டது. தேர்தலில் குடியரிமையை இழந்திருந்த மக்கள் இந்த சட்டத்தின் மூலம் வாக்குரிமையையும் இழந்தார்கள் என்பதையும் கவனியுங்கள்.

இடதுசாரிகள்:

இந்த மசோதாவை கடுமையாக எதிர்த்த சக்திகள் இடதுசாரிகள் தான். கலாநிதி என்.எம்.பெரேரா தலைமையிலான ரொஸ்கியவாத லங்கா சமசமாஜக் கட்சி, கலாநிதி கொல்வின் ஆர்.டி. சில்வா போல்ஷ்விக் லெனினிஸ்ட் கட்சி, பீற்றர் கெனமன் தலைமை தாங்கிய கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்பன இதனை எதிர்த்து நாடாளுமன்றத்தில் வாதிட்டன. சட்டத்தின் முதலாவது கோட்பாட்டையே மீறி உதாசாசீனம் செய்கிற ஒரு சட்டம் என்று கூறி மிகப் பிரபலமான சிங்கள தேசியவாதியாக அறியப்பட்ட எச்.ஈ. நிசங்க இம் மசோதாவை எதிர்த்தார். இந்த வாக்களிப்பை இன்னோர் வகையில் சொல்வதாயின் வர்க்க அடிப்படையில் அளிக்கப்பட்டன என்றால் அது மிகையில்தான் என்று குமாரி கலாநிதி ஜெயவர்த்தன குறிப்பிடுகிறார். கலாநிதி என்.எம். பெரேராவின் உரையில் இப்படிக்கூறினார்:

‘இந்த இனவாதம், ஹூஸ்டன் சாம்பலினுடனும், அடொல்ட் ஹிட்லருடனும் இறந்துவிட்டதாகவே நான் நினைத்திருந்தேன். தீர்க்கதரிசனம் வாய்ந்த அரசியல்வாதி எனத் தம்மைக் கூறிக்கொள்ளும் எவரேனும் இந்த வகையான ஒரு மசோதாவை ஆதரிக்க வேண்டுமென எங்களைக் கேட்பார்கள் என நான் நம்பவில்லை. மீதி உலகத்திலிருந்து ஒதுங்கி நாம் கடவுளாற் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இனம், நாங்கள் மாத்திரமே இந்த நாட்டின் பிரஜைகளாக இருக்க உரிமை உடையவர்கள் என்று கருதுவோமானால் நாம் முன்னேறவே முடியாது.’

இந்த விவாதத்தின் போது பீட்டர் கெனமன் இப்படி ஒரு வேடிக்கையான விபரத்தையும் வெளிப்படுத்தினார்.

‘இதில் கோரப்படும் சான்றுகளின் அடிப்படையில் பார்க்கப் போனால் மதிப்புக்குரிய பிரதமர் திரு. டி.எஸ். சேனநாயக்க அவர்கள் கூட இலங்கைப் பிரஜையாக ஆக முடியாது. ஏனெனில் அவரது தந்தை இலங்கையில் பிறந்ததற்கான சான்றை அவரால் கூட சமர்ப்பிக்க முடியாது.’ என்றார்.

குடியரிமைப் பிரச்சினையிலிருந்து ஆரம்பமான தமிழ்த் தேசிய அரசியல்:

இலங்கையின் தேசிய பிரச்சினையாக தேசிய இனப்பிரச்

சினை ஆனதை நாமறிவோம். ஆனால் தமிழ்த் தேசியப் பிரச்சினைகளுக்கு முத்தாய்ப்பாக இருந்த பிரச்சினை குடியரிமைப் பிரச்சினை தான். இலங்கையின் தமிழ்த் தேசியவாதத்துக்கு சுமார் முன்று தசாப்தங்களுக்கு மேல் தலைமை தாங்கிய தமிழரசுக் கட்சியின் தோற்றமும் இங்கிருந்து தான் ஆரம்பமானது. அதுபோல இலங்கையின் தமிழ்த் தேசியத் தலைவராக அக்காலத்தில் தலைமை கொடுத்த எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகமும் அத்தகைய தலைவராக உருவானது இந்த குடியரிமைப் பிரச்சினைக்கு ஊடாகத் தான்.

இலங்கைத் தமிழ் அரசுக் கட்சியின் ஆரம்ப மாநாடு மருதானையிலுள்ள அரசாங்க லிகித் சேவையாளர் சங்க மண்டபத்தில் 18-12-49 அன்று நடந்தபோது கட்சியின் ஸ்தாபக தலைவர் எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் கியூ.ஸி. அவர்கள் அதன் முதல் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அவ்வாரம்ப மாநாட்டில், செல்வநாயகம் அவர்கள் ஆற்றிய வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த உரையில் தெட்டத் தெளிவாக தமிழ் காங்கிரசிலிருந்து விலகியதற்கான காரணம் பிரஜாவுரிமைச் சட்டத்தை அது ஆதரித்தது தான் என்று விளக்குகிறார். அது மட்டுமன்றி, மலையக மக்களின் பிரச்சினையை தமிழ் மக்களின் மையப் பிரச்சினையாக எடுத்தியம்புகிறார். அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட இன்னல்கள் நமக்கு ஏற்பட்ட இன்னல்களே என்கிறார். இந்தியா வந்து உதவும் என்று அம்மக்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவ்வுதவியை நாம் தான் செய்ய வேண்டும். அது இக்கட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கைகளில் இடம்பெறுதல் வேண்டும் என்றார். ‘இன்று அவர்களுக்கு நாளை எங்களுக்கு’ என்று அவர் நாடாளுமன்றத்தில் குடியரிமை சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோது தனது உரையில் அழுத்தமாகக் கூறினார். அதே கோஷத்தை தீர்க்கதரிசனமாக அவர் இக்காலத்தில் பல இடங்களில் தெரிவித்து வந்தார். இதோ அப் பேச்சில் மலையகம் பற்றிய பகுதிகள்.

1948-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில், அரசாங்கம் இந்தியப் பிரஜா உரிமைச் சட்டமொன்றைப் பிரதிநிதிகள் சபையிற் கொண்டுவந்தது. இச்சட்டத்தை இலங்கை-இந்தியக் காங்கிரசும் புதுடெல்லியிலுள்ள இந்திய அரசாங்கமும் எதிர்த்து வந்தன. இது, தமிழ்க் காங்கிரசின் அமைப்பு விதிகளிலும் அதன் மகாநாடுகள் பலவற்றிலும் வற்புறுத்தப்பட்ட அடிப்படையான கொள்கைகளுக்கு முரண்பட்டதாயிருந்தது. அன்றியும், ஐந்து வருடங்கள் இலங்கையில் வசித்த இந்தியர்களுக்குப் பிரஜாவுரிமை பெறுவதற்காகவும், அவர்களுடைய பிறவுரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்காகவும் உழைப்பதற்காக, இலங்கை, இந்தியக் காங்கிரசுக்குத் தமிழ்க் காங்கிரஸ்த் தலைவர் கைச் சாத்திட்டுத், தேர்தற் காலத்தில் வாக்களித்திருந்தார். எதைப் பெறுவதற்கு உழைப்பதாக இவர் வாக்களித்திருந்தாரோ, அதைப் நாடாளுமன்றத்திற் கொண்டுவரப்பட்ட இச் சட்டம் மறுத்தது. அவரும் தமிழ்க் காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகள் சிலரும் இதனை ஆதரித்தனர். இதிலிருந்து தமிழ்க் காங்கிரஸ் தலைவரும் பிரதிநிதிகள் சிலரும் உரிமைப் போரைக் கைவிட்டு விட்டன என்பது தெட்டத் தெளிவாக விளங்கிவிட்டது. இதன்

பயனாக, தமிழ்க் காங்கிரஸ் நாடாளுமன்ற அங்கத்தவர்கள், இரு கட்சியினராகப் பிரிந்தனர். முன் கூறியபடி, ஒரு பகுதியினர், தங்கள் தேர்தற்காலக் கொள்கையைக் கைவிட்டுவிட்டனர். மற்றப் பகுதியினராய் உங்கள் முன்னிற்கும் நாங்கள் தேர்தற்காலக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து, உரிமைப் போரைத் தொடர்ந்து நடத்தத் தீர்மானித்திருக்கின்றோம்.

இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்களில், அரைப் பங்கினரைப் பிரஜாவுரிமையற்றோராகச் செய்யும் ஒரே நோக்குடன், அரசாங்கம் பிரஜாவுரிமைச் சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கின்றது. அந்நியர்களுக்கு எதிராகவே இச் சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றனவென்று வெளிக்குக் கூறிக் கொள்கின்றனர். இது ஒரு போலி நியாயமாகும். இலங்கையின் மத்திய பாகத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் ஏழு லட்சம் தமிழ்த் தொழிலாளர்களுடைய பிரஜாவுரிமையைப் பறிப்பதே இச் சட்டங்களின் உண்மை நோக்கமாகும். இவர்களுள்ளே பெரும் பாலானோர் வேறு நாட்டையே அறியமாட்டார்கள், அவர்களெல்லோரும் இந்தியர்களல்ல; இலங்கையர்களே. தமிழ் பேசும் மக்களாக இருப்பதே அவர்களுடைய ஒரே ஒரு குற்றம். அரசியல் அதிகாரம் எண்ணுந் தொகையினையே பொறுத்திருக்கின்றது. இந்த மலைநாட்டுத் தமிழர்களைச் சேர்த்து எண்ணினாலும், இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்கள் அரசியலதிகாரம் அற்றவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

இவர்களுள் மலைநாட்டுப் பிரதேசத்தில் வசிக்கும் தமிழ் மக்களை நீக்கிவிட்டால் எஞ்சியிருக்கும் தமிழ் பேசும் மக்கள், தொகையில் மிகவும் குறைந்த அரசியல் அநாதைகளாகி விடுவார்கள். இது போதாதென்று, இந்த மலைநாட்டுத் தமிழ்த் தொழிலாளர்களின் வாக்குரிமையைப் பறிப்பதற்குச் சட்டம் இயற்றிவிட்டார்கள். இது கொடுமையிற் கொடுமையாகும். அரசாங்கத்தின் நோக்கம், இந்நாட்டில் வசிப்பதற்குப் பூரண உரிமையுடைய இம்மக்களை இந்நாட்டை விட்டுத் துரத்துவது; அல்லது அவர்களைப் பலவந்தமாகத் துரத்துவது; அல்லது அவர்களைப் பலவந்தமாகச் சிங்களம் பேசும் மக்களாக மாற்றுவதுதான் என்பது எவருக்கும் எளிதில் புலனாகும்.

மலைநாட்டில் வாழும் தமிழ்த் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையானது, இங்கு கூறிய தாழ்த்தப்பட்டோருடைய நிலையிலும் பார்க்கக் கேவலமானதாய் இருக்கின்றது. அவர்கள் அரசியலில் தீண்டாதவர்களாய் விட்டார்கள். அவர்களுக்குப் பிரஜாவுரிமை இல்லாமலிருப்பது மாத்திரமன்றி, தமக்கென ஒரு நாடுமற்ற அகதிகளாகவுமிருக்கின்றார்கள். ஏனைய தமிழ் பேசும் மக்கள் இவர்களுக்கு வந்திருக்கும் இன்னலைத் தங்களுக்கு வந்ததாகவே கருதுதல் வேண்டும். அவர்கள் உதவிக்கு எதிர்பார்ப்பது இந்தியாவையல்ல, சுதந்திரம் விரும்பும் இலங்கை வாழ் மக்களிடமிருந்தே அவ்வுதவி வருதல் வேண்டும். இவ்விரண்டு விடயங்களும் நீங்கள் ஆரம்பிக்க வந்திருக்கும் இக்கட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கைகளில் இடம் பெறுதல் வேண்டும்.

ஏழு லட்சம் தமிழ் பேசும் மக்கள் அரசியலில் புகுபற்றுவதற்கு

வழியில்லை. இதுவுமின்றி, இப் பிரிவினருக்குக் கல்வி வசதியில்லை. தம்மைச் சுற்றிலுமிருக்கும் கிராமத்திற் குடியேறுவதற்கு உரிமையில்லை. இன்னும் பல இடையூறுகளுக்குட்டு வாழும் இம்மக்கள், உண்மையாய் அரசியல் அனாதைகள்.

எதற்காக இப்படியெல்லாம் அரசாங்கம் செய்கிறது? தமிழ் மக்களின் அரசியல் பலத்தைக் குறைப்பதற்காகவல்லவா? அவர்களின் எண்ணிக்கையை அறுக்கச் செய்வதற்காகவல்லவா? எம்மினம் இப்படி அழிந்து போவதற்கு மாற்று மருந்து உண்டா? இல்லையா?...

அரசியற் துறையில் ஓர் இனம் அழியாமலிருப்பதற்குப் பல ஏதுக்கள் தேவை. இவற்றுள் ஒன்று, அந்த இனத்தின் எண்ணுந் தொகை குன்றாமலிருப்பது. இன்னுமொன்று, அந்த இடம் வசிக்கும் பிரதேசம் பறிபோகாமலிருப்பது...

இங்கே இன்னொன்றையும் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும். செல்வநாயகம் தேர்தல் வெற்றியை இலக்கு வைத்து இந்த பிளவை மேற்கொள்ளவில்லை. வைத்து, அல்லது வாக்குவங்கியை இலக்கு வைத்து மலையக மக்களுக்காக குரல் கொடுத்தார் என்றுகூட கூற முடியாது. ஏனென்றால் அவரின் தேர்தல் களமோ, வாக்குக் களமோ மலையகம் இல்லை. அவரும் அவரின் கட்சியும் வடக்கு கிழக்கில் தான் களம்மைத்து இருந்தது என்பதையும் நாம் இங்கு கவனிக்க வேண்டும். மலையக மக்களின் பால் வடக்கு கிழக்கு மக்களின் சிரத்தையையும், அக்கறையையும் குவிக்க வைத்தன் பின்னால் உள்ள நேர்மையான பிரக்ஞையை எவரும் சந்தேகித்து விட முடியாது. தமிழரசுக் கட்சி தொடக்கப்பட்டு ஒன்றரை ஆண்டுகளின் பின்னர் அதாவது 1951-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் தமிழரசுக் கட்சியின் முதலாவது மாநாடு திருகோணமலையில் நடத்தப்பட்டபோது அங்கே பிரதான உரையாற்றிய செல்வநாயகம் அவர்கள் மலையக மக்கள் பற்றி இப்படித் தொடக்குகிறார்...

‘இவ்விஷயத்தில், நடப்பது என்னவென்று ஆராய்வோம். கடந்த ஒரு நூற்றாண்டில், இலங்கையில் சுமார் 7, 8 லட்சம் தமிழ் மக்கள் வந்து குடியேறினார்கள். சர்வதேச அரசியல் நீதியின்படி, இந்த 7, 8 லட்சம் தமிழ் மக்கள், இங்கு நிரந்தரமாய் இருக்கும் தமிழ் மக்களோடு ஒன்றுகூடி வாழ்வதற்கு உரிமையுண்டு. சிங்கள அரசாங்கம் இதற்கு எமக்கு விரோதமான சட்டங்களையும் நடைமுறைகளையும் நடத்தி வருகிறது. சிங்கள ஆட்சி உற்பத்தியான 1947-ம் ஆண்டின் பின், இந்த 7,8 லட்சம் மலைநாட்டுத் தமிழ் மக்களின் பிரஜா உரிமை பரிபோகச் சட்டங்கள் ஏற்பட்டன. இச் சட்டங்களில் முதலாவதை, ஜனப் பிரதிநிதிகள் சபையில் விவாதிக்கும் நேரத்தில் நான் கூறினேன்: ‘குடியேறிய இந்தியத் தமிழ் மக்களுக்கல்ல, நிரந்தரமாய் வாழும் இலங்கைத் தமிழ் மக்களாகிய எங்களுக்கு இந்த அடி. இன்று அவர்களுக்கு நாளை எங்களுக்கு.’

இந்த உரையில் முழுக்க முழுக்க மலையக மக்களின் குடியு

ரிமை, வாக்குரிமை பற்றியதாகத் தான் இருக்கிறது. அதை ஒட்டுமொத்த தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையாக அவர் பார்க்கிறார். அது எதிர்காலத்தில் நிகழக்கூடிய அனைத்து தமிழ் மக்களின் மீதான அநியாயங்களுக்கான ஒத்திகையாகப் பார்க்கிறார். எச்சரிக்கிறார். தமிழரசுக் கட்சியின் ஆரம்பகால வருடாந்த மாநாட்டுத் தீர்மானங்களும் மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தாங்கித்தான் தீர்மானங்களாகவும், தலைமை உரைகளாகவும் இருந்திருக்கின்றன. தமிழரசுக் கட்சியின் மாநாட்டு மலர்களும் இதற்கு சிறந்த சாட்சிகள். மாநாட்டுத் தீர்மானங்களில் மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கான கோரிக்கைகள் பிரதான இடத்தைப் பிடித்திருந்தன. அதன் பின்னர்தான், மொழிப் பிரச்சினை, குடியேற்றப் பிரச்சினை, அதிகாரப் பரவலாக்கம் போன்ற கோரிக்கைகள் சேர்ந்து கொண்டன.

மஸ்கெலியா நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் கடுமையான வாதப் பிரதிவாதங்களை முன்வைத்தார். அவரது வாத பிரதிவாதங்கள் அன்றைய மலையக மக்களின் வாழ்வியலை, மலையக மக்களின் அறியாமையை, இலங்கை சட்டம் என்றாலே என்னவென்று புரியாத நிலையை, சட்டப் பதிவுகள், நிர்வாக நடைமுறைகள் என்றால் என்னவென்றே அறியாத நிலையை எடுத்து இயம்பியது. அத்துடன் கல்வி கற்காத மலையக மக்களின் நிலையையும், மலையக மக்கள் தொழில் அடிமைகளாக வைத்துக்கொள்ளப்பட்டு இருந்தார்கள் என்பதையும் தெளிவாக எடுத்து இயம்பியது. மஸ்கெலியா நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் மோத்தா மேலும் சில கேள்விகளை சபையில் உள்ளவர்களிடம் கேட்டிருந்தார்.

இந்த சபையில் உள்ள நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தாம் இலங்கையின் பூர்வீக குடிகள் என்பதை உறுதிப்படுத்த முடியுமா? என்பது முக்கியமான மஸ்கெலியா நாடாளுமன்ற உறுப்பினரின் வாத பிரதிவாதமாக அமைந்தது. அத்துடன் சேனநாயக்க அவர்களின் இரட்டை வேடத்தை துயிலுரிக்கும் முகமாக, கடந்த 1930-களின் பிற்பகுதியிலும், 1940-களின் முற்பகுதியிலும் இந்திய மக்களை ஆவலாக அழைத்து வந்ததையும் இந்த மக்களை கொண்டு இறப்பர் தொழிலுக்கு பயன்படுத்தியதையும் சுட்டிக்காட்டிப் பேசினார். 1928-களில் இந்திய மக்களை இங்கே அழைத்து வரவேண்டாம் என்று தாம் முரண்பட்டு நின்றதையும் மஸ்கெலியா நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் சுட்டிக் காட்டினார். அத்துடன் இந்த சபையில் உள்ள மலையக மக்களின் மீதான இனவாதத்தை தூண்டும் பேச்சுக்களை பேசும் நபர்கள் அனைவரும் தென்னிந்திய நாட்டில் இருந்து வந்தவர்களே என்ற வாதத்தையும் மஸ்கெலியா உறுப்பினரால் சுட்டிக் காட்டப்பட்டதுடன் நீங்கள் வங்காள நாட்டை சார்ந்தவர்கள் இல்லை என்றும் அவர் வாதிட்டார்.

மகாவம்சத்தில் இந்நிகழ்வு பற்றி:

வரலாற்றை நீண்ட காலமாக உத்தியோகபூர்வமாக பதிவு செய்யும் மரபை உலகில் இலங்கை மட்டுமே கொண்டிருக்கிறது. இதுவரை பொ.ஆ.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் பொ.ஆ.பி. 2010 வரை சுமார் இரண்டாயிரத்து ஐநூறு ஆண்டு களுக்கும் மேல் எழுதப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இவை அனைத்தும் மொத்தம் 6 தொகுதிகளைக் கொண்டது. இதில் நான்கா

வது தொகுதி 1936 முதல் 1956 வரையான காலப்பகுதியின் வரலாற்றை பதிவு செய்திருக்கிறது. 1948-ம் ஆண்டு குடியரிமை பறிப்பு நிகழ்வும் இந்த நான்காம் தொகுதிக்குள் தான் அடங்கியிருக்கிறது. அந்தத் தொகுதியில் இதைப் பற்றி அதிகளவு விபரங்கள் தரப்படவில்லையாயினும் சொல்லப்பட்டவை என்ன என்பதையும் இங்கே பதிவு செய்தல் இந்த நூலுக்கு வலுச் சேர்க்கும்.

‘1948-ம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட குடியரிமைச் சட்டத்தின் விளைவாக இந்திய வம்சாவளியினரின் வாக்குரிமை பறிபோனதுடன் தமக்கான பிரதிநிதிகளை தெரிவு செய்யும் உரிமையும் அவர்களுக்கு இல்லாது போனது.’

அதே நூலில் இன்னொரு இடத்தில்...

‘அமைச்சர்கள் தமது கொள்கைகளை செயற்படுத்தும் போது ஏற்கனவே ஒப்புக்கொண்ட அமைச்சரவை சம்பிரதாயங்களுக்கு புறம்பாக நடந்துகொண்ட சந்தர்ப்பங்களும் ஏற்பட்டன. கொள்கை ரீதியான சிக்கல் ஏற்படின் கூட்டுப் பொறுப்பு கொள்கையின் படி அமைச்சரொருவர் அப் பொறுப்பில் இருந்து விலகி விடுவதே இந்த நாட்டின் அமைச்சரவை முறையின் படி ஆரம்பத்திலேயே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. அதன் பிரகாரம் டி.எஸ். சேனநாயக்கவின் அமைச்சரவையில் முதன் முதலாக விலகியவர் வர்த்தக அமைச்சராக இருந்த சீ. சுந்தரலிங்கம். குடியரிமைச் சட்டம் பற்றி அவர் கொண்டிருந்த கொள்கையே இதற்கு காரணமாக இருந்தது. ஆனாலும் அமைச்சரவையில் இருந்து இவ்வாறு விலகியதால் சேனநாயக்க அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாடுகளில் எந்த தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை.’

மகாவம்சத்தின் இந்த பதிவின் படி, தமிழர் தரப்பின் எந்த நிர்ப்பந்தத்தாலும் குடியரிமை பறிப்பது என்கிற அரசின் கொள்கையை மாற்ற முடியாமல் போனது என்று திட்டவாட்டமாகக் கூறுகிறது. சுதந்திர இலங்கையின் அமைச்சரவையில் இருந்து முதலாவது விலகல் குடியரிமைப் பிரச்சினையால் தான் நிகழ்ந்தது என்பதை மகாவம்சம் பதிவு செய்கிறது.

குடியரிமை அடிப்படை உரிமை:

முடிவாக, உலக மனித உரிமை சாசனம் உருவாக்கப்பட்ட டிசம்பர் 2018-ம் ஆண்டு 10-ம் திகதியை, 70-வது ஆண்டு கொண்டாட்டமாக உலக அளவில் கொண்டாடப்பட்டது. மலையக மக்கள் தமது வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்ட சோககரமான 70-வது ஆண்டையும் அதே மாதம் நினைவு கூர்ந்தார்கள். அந்த மனித உரிமைகள் சாசனத்தின் 15-வது பிரிவில் தான் ‘குடியரிமை என்பது அடிப்படை உரிமை’ என்று பிரகடனப்படுத்தியது.

குடியரிமைப் பறிப்பின் மூலம் இம்மக்கள் நாட்டையும் இழந்தார்கள், குடியரிமையையும் இழந்தார்கள், வாக்குரிமையை இழந்ததன் மூலம் தமது பிரதிநிதிகளைத் தெரிவு செய்யும் வாய்ப்பையும், உரிமையையும் இழந்தார்கள். பெரும்பாலான தோட்டத்தொழிலாளர்களை நாடற்றவர்களாகவும் வாக்குரிமையற்றோராகவும், ஈற்றில் சட்டவிரோதக் குடியேறிகளாகவும் மாற்றிவிட்டன இச்சட்டங்கள். அவர்கள் தொழில் நிமித்தம் இலங்கையில் வந்து தங்கி தொழில் பார்த்துவிட்டு நாடு

திரும்பலாம் என்கிற நிலைக்கே ஆளாக்கப்பட்டார்கள். அடிப்படை உரிமைகளை பலவற்றை தொடர்ந்தும் அனுபவிப்பதற்கான கதவுகள் இதனுடாக அடைக்கப்பட்டன.

வாக்களிக்கும் தகைமை இல்லாத ஒரு சமூகத்தின் நலனுக்காக எந்தவித சமூகநலத் திட்டங்களையும் முன்னெடுக்கும் தேவை அரசியல்வாதிகளுக்கு இருக்கவில்லை. எனவே,

Citizenship Bill (in the Parliament of Ceylon) 20 August 1948 Times of Ceylon 21' August 1948, Evening (Information withheld in the Hansard) ஆதரவு 53, எதிர்ப்பு 35

ஆதரவு:

1. டி.எஸ். சேனநாயக்க
2. S.W.R.D பண்டாரநாயக்க
3. ஏ.இ. குணசிங்க
4. டி.பி. ஜாயா
5. ஜே.ஆர். ஜெயவர்தன
6. ஜோன் கொத்தலாவல
7. ஈ.ஏ. நுகுவெல
8. ஏ. ரத்நாயக்க
9. டட்டி சேனநாயக்க
10. சி. சித்தம்பலம்
11. சி. சுந்தரலிங்கம்
12. எம்.டி. பண்டா
13. PP புலங்குளமே திசாவா
14. ஜி.ஆர்.டி. சில்வா
15. எச்.எஸ். இஸ்மாயில்
16. ஏ.பி. ஜெயகுரிய
17. காரியப்பர்
18. வி. நல்லையா
19. எச்.டி.இசட். சிறிவர்தன
20. ஏ.ஆர்.ஏ.எம். அபுபக்கர்
21. எச்.டபிள்யூ. அமரகுரிய
22. சி.ஈ. ஆட்டிகல்
23. பி.எல். பௌத்தசார
24. இவன் டி. தசநாயக்க
25. ஆர்.ஏ. டி. மெல்
26. ஜி.ஏ. டி. சொய்சா
27. எம்.எம். இப்ராஹிம்
28. ஜே.ஜே. பெர்னாண்டோ
29. F.H. கிரிஃபித்
30. டி.எஸ். குணசேகர
31. டி.பி. ஜெயகுரிய
32. மாண்டேக் ஜெயவிக்கரம்
33. டி.டி. கருணாரத்தன
34. ரோஸ்லின் கோச்
35. எஸ்.எச். மதியுள்வெவ
36. ஆப்ரே மார்டென்ஸ்
37. ஈ.டபிள்யூ. மேத்யூ
38. ஜே.டபிள்யூ. ஓல்ட்பீல்ட்
39. எஸ்.ஏ. பேக்மேன்
40. டி.பி. பண்பொக்கே
41. ஆல்பர்ட் பெரிஸ்
42. DP பொஹோலயத்தே
43. எச்.ஆர்.யு. பிரேமச்சந்திர
44. டி.ஆர். ராஜபக்சே
45. ஜே.ஏ. ரம்புப்பொட
46. HP ரம்புக்கவெல்ல திசாவ
47. வி.ஜி.டபிள்யூ. ரத்நாயக்க
48. எம். சேனநாயக்க
49. ஆர்.ஜி. சேனநாயக்க
50. ஏ.சின்ன லெப்பை
51. ஈ.இ.ஸ்பென்சர்
52. கே.வி.டி. சுகததாச
53. எச்.பி. தென்னே

எதிர்ப்பு:

1. எச்.டி. அபேகுணவர்தன
2. சோமவீர சந்திரசிறி
3. S.J.V செல்வநாயக்கம்
4. டபிள்யூ. தஹாநாயக்க
5. கொல்வின் ஆர். டி சில்வா
6. பி.எச்.டபிள்யூ. டி சில்வா
7. சோல்மண்டேலி குணவர்தன
8. ராபர்ட் குணவர்தன

9. குசுமசிறி குணவர்தன
10. டி.எஃப். ஹெட்டியாராச்சி
11. டி.பி. இளங்கரத்தன
12. ஜி.எம்.ஆர்.ஏ. ஈரியகொல்ல
13. பி.ஜி.பி. கியூன்மேன்
14. ஜே.சி.டி. கொத்தலாவல
15. பி. குமாரசிறி
16. கே. குமாரவேலு
17. ஜி.ஆர். மோதா
18. கே.வி. நடராஜா
19. எம்.எச். பீரிஸ்
20. ஆர்.எஸ். பெல்பொல
21. ரெஜினோல்ட் பெரேரா
22. டாக்டர் என்.எம். பெரேரா
23. வில்மட் ஏ. பெரேரா
24. ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம்
25. கே. ராஜலிங்கம்
26. எல். ராஜபக்சே
27. டி. ராமானுஜன்
28. புளோரன்ஸ் சேனநாயக்க
29. எஸ்.ஏ. சில்வா
30. எச். ஸ்ரீ நிஸ்ஸங்க கே.சி
31. டி.பி. சுபசிங்க
32. எஸ்.எம். சுப்பையா
33. எஸ். தொண்டமான்
34. சி.வி. வேலுப்பிள்ளை
35. டபிள்யூ.பி.ஏ. விக்கிரமசிங்க

The Immigrants and Emigrants Bill, 25 August 1948 ஆதரவு 53 & எதிர்ப்பு 35

ஆதரவு:

1. டி.எஸ். சேனநாயக்க,
2. S.W.R.D பண்டாரநாயக்கா
3. ஏ.இ. குணசிங்க
4. டி.பி. ஜாயா
5. ஜே.ஆர். ஜெயவர்தன
6. ஜோன் கொத்தலாவல
7. ஈ.ஏ. நுகுவெல
8. ஏ. ரத்நாயக்க
9. டட்டி சேனநாயக்க
10. சி. சித்தம்பலம்
11. சி. சுந்தரலிங்கம்
12. எம்.டி. பண்டா
13. பி.பி. புலங்குளமே திசாவா
14. ஜி.ஆர். டி சில்வா
15. எச்.எஸ். இஸ்மாயில்
16. ஏ.பி. ஜெயகுரிய
17. கேட் முதலியார் காரியப்பர்
18. வி. நல்லையா
19. எச்.டி.இசட். சிறிவர்தன
20. ஏ.ஆர்.ஏ.எம். அபுபக்கர்
21. எச்.டபிள்யூ. அமரகுரிய
22. சி.ஈ. ஆட்டிகல்
23. பி.எல். பௌத்தசார
24. ஜி.ஏ. டி. சொய்சா
25. எம்.எம். இப்ராஹிம்
26. எஸ்.யு. எதிர்மன்னசிங்கம்
27. ஜே.ஜே. பெர்னாண்டோ
28. W லியோ பெர்னாண்டோ
29. F.H. கிரிஃபித்
30. டி.எஸ். குணசேகர
31. முதலியார் டி.பி. ஜெயகுரிய
32. மாண்டேக் ஜெயவிக்கரம்
33. டி.டி. கருணாரத்தன
34. என்.எச். கீர்த்திரத்தன
35. ரோஸ்லின் கோச்
36. எஸ்.எச். மகாதிவல்லவெவ
37. ஜே. ஆப்ரே மார்டென்ஸ்
38. ஜே.டபிள்யூ. ஓல்ட்பீல்ட்
39. எஸ்.ஏ. பேக்மேன்

மலையக மக்களிடம் இருந்து பறிக்கப்பட்ட அந்த உரிமையை வென்றெடுப்பதற்கு போராடுவதற்குப் பதிலாக, ஆதரவளிப்பதற்கு பதிலாக, அதையே வசதியாக தமது அரசியல் நலனுக்காக திருப்பிக் கொண்டனர். பாரபட்சங்களை எளிமையாக மேற்கொண்டனர்.

- sarawan.n@thaiveedu.com

40. டி.பி. பாணபொக்க
41. ஆல்பர்ட் எஃப். பெரிஸ்
42. D.E பொஹோலயத்தே
43. எச்.ஆர்.யு. பிரேமச்சந்திர
44. டி.ஏ. ராஜபக்சே
45. ஜே.ஏ. ரம்புக்கபொட
46. HP. ரம்புக்கவெல்ல திசாவ
47. வி.ஜி.டபிள்யூ. ரத்நாயக்க
48. எச்.எல். ரத்வத்த
49. எம். சேனநாயக்க
50. ஆர்.ஜி. சேனநாயக்க
51. ஏ. சின்ன லெப்பை
52. ஈ.இ. ஸ்பென்சர்
53. கே.வி.டி. சுகததாச

எதிர்ப்பு:

1. எச்.டி. அபேகுணவர்தன
2. S.J.V செல்வநாயக்கம் கே.சி
3. டபிள்யூ. தஹாநாயக்க
4. கொல்வின் ஆர். டி சில்வா
5. P.H.W.D சில்வா
6. டி.பி.ஆர். குணவர்தன
7. குசுமசிறி குணவர்தன
8. டி.எஃப். ஹெட்டியாராச்சி
9. டி.பி. இளங்கரத்தன
10. ஜி.எம்.ஆர்.ஏ. ஈரியகொல்ல
11. கே. கனகரத்தினம்
12. பி.ஜி.பி. கியூன்மேன்
13. ஜே.சி.டி. கொத்தலாவல
14. வி. குமாரசாமி
15. பி. குமாரசிறி
16. கே. குமாரவேலு
17. கே.வி. நடராஜா
18. ஆர்.எஸ். பெல்பொல
19. ஏ. ரெஜினோல்ட் பெரேரா
20. டாக்டர் என்.எம். பெரேரா
21. வில்மட் ஏ. பெரேரா
22. கே. ராஜலிங்கம்
23. எல். ரகபக்ச
24. டி. ராமலிங்கம்
25. டி. ராமானுஜம்
26. புளோரன்ஸ் சேனநாயக்க
27. எஸ்.ஏ. சில்வா
28. எச்.ஸ்ரீ நிஸ்ஸங்க கே.சி
29. டி.பி. சுபசிங்க
30. எஸ்.எம். சுப்பையா
31. ஏ.எல். தம்பையா
32. எஸ். தொண்டமான்
33. சி. வன்னியசிங்கம்
34. சி.வி. வேலுப்பிள்ளை
35. டபிள்யூ.பி.ஏ. விக்கிரமசிங்க

Indian Residents Citizen-ship Bill, 10th December 1948

ஆதரவு 52, எதிர்ப்பு 32

ஆதரவு:

1. டி.எஸ். சேனநாயக்க
2. S.W.R.D பண்டாரநாயக்கா
3. ஏ.இ. குணசிங்க
4. டி.பி. ஜாயா
5. ஜே.ஆர். ஜெயவர்தன
6. ஈ.ஏ. நுகுவெல
7. ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் கே.சி.
8. ஏ. ரத்நாயக்க
9. டட்டி சேனநாயக்க
10. எம்.டி. பண்டா
11. பி.பி. புலங்குளமே திசாவா
12. ஜி.ஆர். டி சில்வா
13. எச்.எஸ். இஸ்மாயில்
14. ஏ.பி. ஜெயகுரிய
15. கே. கனகரத்தினம்

16. எம்.எல். காரியப்பர்
17. வி. நல்லையா
18. எச்.டி.இசட். சிறிவர்தன
19. எச்.டபிள்யூ. அமரகுரிய
20. சி.ஈ. ஆட்டிகல்
21. இவன் டி. தசநாயக்க
22. ஜி.ஏ. டி. சொய்சா
23. எம்.எம். இப்ராஹிம்
24. எஸ்.யு. எதிர்மன்னசிங்கம்
25. ஜே.ஜே. பெர்னாண்டோ
26. F.H. கிரிஃபித்
27. டி.எஸ். குணசேகர
28. முதலியார் டி.பி. ஜெயகுரிய
29. டி.எஃப். ஜெயவர்த்தன
30. மாண்டேக் ஜெயவிக்கரம்
31. டி.டி. கருணாரத்தன
32. என்.எச். கீர்த்திரத்தன
33. எஸ்.எச். மகாடிவல்லவெவ
34. ஜே. ஆப்ரே மார்டென்ஸ்
35. ஈ.டபிள்யூ. மேத்யூ
36. வி.டி. நாணயக்கார
37. ஜே.டபிள்யூ. ஓல்ட்பீல்ட்
38. எஸ்.ஏ.பேக்மேன்
39. டி.பி. பாணபொக்க
40. ஆல்பர்ட் எஃப். பெரிஸ்
41. டி.பி. பொஹோலயத்தே
42. எச்.ஆர்.யு. பிரேமச்சந்திர
43. டி.ராமலிங்கம்
44. ஜே.ஏ. ரம்புக்கபொட
45. வி.ஜி.டபிள்யூ. ரத்நாயக்க
46. எச்.எல். ரத்வத்த
47. எம். சேனநாயக்க
48. ஏ.சின்ன லெப்பை
49. ஈ.இ.ஸ்பென்சர்
50. கே.வி.டி. சுகததாச
51. எச்.பி. தென்னே
52. ஏ.எல். தம்பையா

எதிர்ப்பு:

1. எச்.டி. அபேகுணவர்தன
2. சோமவீர சந்திரசிறி
3. S.J.V செல்வநாயக்கம் கே.சி.
4. டபிள்யூ. தஹாநாயக்க
5. கொல்வின் ஆர். டி சில்வா
6. பி.எச்.டபிள்யூ. டி சில்வா
7. சோல்மண்டேலி குணவர்தன
8. டி.பி.ஆர். குணவர்தன
9. குசுமசிறி குணவர்தன
10. டி.எஃப். ஹெட்டியாராச்சி
11. ஜி.எம்.ஆர்.ஏ. ஈரியகொல்ல
12. ஜே.சி.டி. கொத்தலாவல
13. பி. குமாரசிறி
14. கே.குமாரவேலு
15. ஜி.ஆர். மோதா
16. எம்.எச். பீரிஸ்
17. ஆர்.எஸ். பெல்பொல
18. ஏ. ரெஜினோல்ட் பெரேரா
19. டாக்டர் என்.எம். பெரேரா
20. வில்மட் ஏ. பெரேரா
21. கே.ராஜலிங்கம்
22. எல். ராஜபக்சே
23. டி.ராமானுஜம்
24. புளோரன்ஸ் சேனநாயக்க
25. எஸ்.ஏ.சில்வா
26. எஸ்.சிவபாலன்
27. டி.பி. சுபசிங்க
28. எஸ்.எம். சுப்பையா
29. எஸ். தொண்டமான்
30. சி. வன்னியசிங்கம்
31. சி.வி. வேலுப்பிள்ளை
32. W.P.A. விக்கிரமசிங்க

வேர்களை மீட்டடுத்து

உரிமைகளை வென்றெடுத்தல் :

மலையகம் போராட்டங்கள் குறித்து ஒரு பார்வை

- எச். ஷாஜதூன்

மலையகம் 200 குறித்த பொது நிகழ்வுகள்:

2023 ஆண்டு, மலையகம் 200 என்பது பேசும் பொருளாக உருவாகி தற்போது அதையொட்டி மலையகம் முழுவதும் பல்வேறு நிகழ்வுகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. இந்த நிகழ்வுகள் மூலமாக மலையக மக்களின் வரலாறு, தற்போதைய நிலை அவர்களின் அபிலாஷைகள், எதிர்பார்ப்புகள் என்பன வெளிப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. சமூக ஊடகங்களிலும், குறிப்பாக சும் இணைய வழி மூலமாகவும் இது குறித்த விவாதங்கள் இடம்பெற்று வருகின்றன.

இந்த வருடம் மே மாதம் நுவரெலியா நகரில் 19-ம் திகதி மூன்று நாட்களுக்கு பல்வேறு நிகழ்வுகள் பல்வேறு அமைப்புகளின் பங்குபற்றலுடன் கண்டி சமூக அபிவிருத்தி நிறுவனம் நடத்தியது. ஜூன் 21-ம் திகதி ஊர்வலத்துடன் கூடிய கூட்டமொன்று ஹட்டனில் காணி தினமாக இடம்பெற்றது. இந்த வகையில் ஜூலை 28-ம் திகதி முதல் தலைமன்னார் முதல் மாத்தளை வரை இடம்பெற்ற மகத்தான நடைபயணம் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இருநூறு கிலோமீட்டருக்கு மேற்பட்ட தூரத்தை உள்ளடக்கிய பயணம் இடையிலே பல இடங்களில் தரித்து சில நிகழ்வுகளை நிகழ்த்தியமையும் கவனிக்கத்தக்கது. பல இனத்தவர்களும் பல மொழி பேசுவோரும் பல மதத்தவர்களும் இந்நிகழ்வுகளில். ஆகஸ்ட் 12-ம் திகதி இந்நிகழ்வின் இறுதி நாளன்று தமிழ் முற்போக்கு கூட்டணியினர் ஹட்டனிலிருந்தும் நுவரெலியாவிருந்தும் ஆரம்பித்த பேரணிகள் தலவாக்கலை நகரில் ஒன்று கூடி, இந்த நினைவேந்தலை நிகழ்த்தி இருந்தன. முல்லைத்தீவு புதுக்குடியிருப்பில் மலையக மக்களின் 200 வருட வரலாறு என்ற நூலின் அறிமுக விழாவும் இடம்பெற்றது. ஆகஸ்ட் 20-ம் திகதி மாத்தளை மாவட்டம், தெனியாய நகரில் ஆயிரக்கணக்கானோர் நகர் முழுதும் சுற்றி நடைபயணம் செய்து பல்வேறு கலாசார நிகழ்ச்சிகளுடன் இந்த நிகழ்வு இடம் பெற்றுள்ளது. இந்த வகையில் ஆகஸ்ட் 26-ல் நுவரெலியாவில் இடம் பெற்ற வழக்கறிஞர், தொழிற்சங்க வாதிபுமான ஏ.பி. கணபதிபிள்ளை அவர்களின் ஆங்கில நூலின் வெளியீடும், ஆகஸ்ட் 30-ல் நாவலப்பிட்டி நகரில் சிறப்பு மலர் வெளியீடும் கட்டுரை கவிதை போட்டிகளின் பரிசளிப்பும் குறிப்பிடத்தக்கன.

நூல்கள் மற்றும் மலர் வெளியீடுகள்:

இந்த வருடம் மே மாதம் முதல் ஆகஸ்ட் வரை இந்த இடம்

பெற்ற இந்த நிகழ்வுகளில் கவனிக்கத்தக்க விடயம் மலர்கள் மற்றும் நூல் வெளியீடுகளாகும். ஏனைய விடயங்கள், ஊர்வலங்கள், கூட்டங்கள், என்பன அவ்வப்போது உணர்வலைகளை ஏற்படுத்தி மக்கள் மத்தியில் ஓர் எழுச்சியை ஏற்படுத்தியிருந்தன. அத்தோடு நுவரெலியா மற்றும் மாத்தளை நிகழ்வுகளின் பின்னர் மலையக மக்களின் அபிலாசைகள் மற்றும் எதிர்பார்ப்புகளை உள்ளடக்கிய பிரகடனங்கள் வெளியிடப்பட்டன. இவை அரசாங்கம் மற்றும் ஏனைய நிறுவனங்களின் எதிர்கால செயற்பாடுகளுக்கு வழி வகுப்பதாய் அமையலாம். இதைவிட வெளியிடப்பட்ட மலர்களும், நூல்களும் இந்த மக்களின் வேர்களை மீட்டடுத்து உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்கு வழி சமைப்பனவாகவுள்ளன.

கண்டி சமூக அபிவிருத்தி நிறுவனம் நுவரெலியா நிகழ்வின் போது வெளியிட்டப்பட்டவை 'வேர்களும் மீளொழுச்சியும்' (Roots and Resilience), வழக்கறிஞர் கணபதிபிள்ளையின் 'தேயிலை மொட்டின் சிறு துளிகள்' (Glimpses of a Tea Bud) போன்ற ஆங்கில நூல்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்தோடு தமிழில் அமரர் இர. சிவலிங்கம் ரூபகார்த்த குழுவினால் வெளியிடப்பட்ட மலையகம் 200-கட்டுரைப் போட்டி, பரிசுக் கட்டுரைகள் என்ற நூலும், கலாநிதி பெ. சரவணகுமாரின் மலையக சமூக உருவாக்கத்தில் கோ. நடேசய்யரும் அவரது அறியப்படாத எழுத்துக்களும் என்ற நூலும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவையாகும். அத்தோடு மாத்தளையில் வெளியிடப்பட்ட 'மாண்புமிகு மலையகம்: நேற்று-இன்று-நாளை' என்ற மலரும் நாவலப்பிட்டியில் வெளிவந்த 'வாழ்க்கை சுவடுகளை நினைவூட்டும்' சிறப்பு மலரும், முல்லைத்தீவு புதுக்குடியிருப்பில் வெளியிடப்பட்ட 'மலையக மக்களின் 200 ஆண்டு கால வரலாறும்' குறிப்படத் தக்கவையாகும். இந்த வகையில் தொழிற்சங்கவாதி கணபதிபிள்ளையின் தேயிலை மொட்டின் சிறு துளிகள் என்ற தலைப்பில் அமைந்த நூலை முன்வைத்து மலையகப் போராட்ட வரலாற்றை மீட்டிப்பார்க்க இக்கட்டுரை முயல்கிறது.

கணபதிபிள்ளையின்

தேயிலை மொட்டின் சிறு துளிகள்:

கணபதிபிள்ளையின் முதலாவது நூல் தேயிலையின் சகாப்தம் (Epic of Tea) என்தாகும். இரண்டாவது நூலான 'தேயிலை மொட்டின் சிறு துளிகள்' (Glimpses of Tea Bud) என்ற நூல் ஐந்து அத்தியாயங்களை கொண்டது. முதலிரண்டு அத்தியாய

யமும் அவரது ஆய்வுத் திறனையும் தத்துவார்த்த நிலைப் பாட்டை வெளிப்படுத்துவதாக சமூக படையாக்கம் தொழிற் சங்கம் போன்றவற்றின் தோற்றம் என்பவற்றினை மானுடவிய லாளர் நோக்கில் மாக்ஸிய பார்வையில் அமைந்துள்ளன. மூன்றாவது அத்தியாயம் இலங்கையில் தொழிற்சங்கத்தின் தோற்றத்தை எடுத்துக்காட்டி, தொழிலாளர்களின் உரிமைக ளுக்காக இடம் பெற்ற போராட்டங்களை விளக்குகின்றது. உண்மையில் நான்காம் மற்றும் ஐந்தாம் அத்தியாயங்களே

போராட்டங்களை மீட்டுதல்:

உரிமைகளை பெற்றுக்கொள்ள மேற்கொண்ட 16 போராட்டங் கள் பற்றிய விளக்கங்கள் இந்த ஐந்தாம் அத்தியாயத்திலே இடம் பெற்றுள்ளன. 1940-ல் கோவிந்தன் என்ற தொழிலாளி கொலை செய்யப்பட்ட முல்லோயா போராட்டம் பற்றிய தக வல்கள் மிக ஆழமாகவும் விரிவாகவும் எடுத்துரைக்கப்பட் டுள்ளன. 1946-ல் நேவ்ஸ்மியர் என்று ஆங்கிலத்தில் கூறப்பட

மலையகம் குறித்தவையாகும். எனினும், இந்த நூல் 200 ஆண்டுகளாக இலங்கையில் வாழ்ந்துவரும் தோட்டத் தொழி லாளர்களுக்கே சமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டுள்ளது. நான்காம் அத்தியாயம் இலங்கையில் தோட்டத் தொழிலின் உருவாக் கம், தோட்ட உற்பத்தி முறைமையின் அமைப்பு என்பவற்றை விளக்கி, ஐந்தாம் அத்தியாயம் அந்த மக்கள் தமது வாழ்க் கையில் மேற்கொண்ட போராட்டங்களை அட்டவணைப்படுத் துவதாக அமைந்துள்ளது. ஏலவே குறிப்பிட்ட பல்வேறு நிகழ் வுகளின் தொனிப்பொருளாக அமைந்திருந்தமை வேர்களை மீட்டுதலும் உரிமைகளை வென்றெடுத்தலுமாகும். (Tracing the roots and winning the rights). இந்த கருப்பொருளுக்கு இசைவானதாகவே இந்த இரு அத்தியாயங்களும் அமைந் துள்ளன.

டும் உருளவள்ளி தோட்டப் போராட்டம் பற்றிய விரிவான விளக்கம் அடுத்து வருகிறது. நிலவுரிமைக்கான முதல் போராட்டமாக இது அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 1977-ல் சிவனு லட்சுமணனை உயிர் கொண்ட நிலவுரிமைக்கான தல வாக்கலை டெவன் போராட்டம் எடுத்து காட்டப்பட்டுள்ளது. அடுத்து சுட்டிகாட்டப்படுவது 1940-ல் இடம்பெற்ற பதுளை வேவெஸ்ஸ தோட்ட வேலை நிறுத்த போராட்டமாகும். ஐந்தா வதாக 1956-ல் அக்கரபத்தனை டயகம தோட்டத்தில் இடம் பெற்ற போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த ஆப்பிரகாம் சிங்கோ பற் றியதாகும். ஆறாவது நுவரெலியா உட்புசல்லாவ நகரில் தொழிற்சங்க காரியாலயம் திறப்பதை ஒட்டி 1957-ல் உரு வான போராட்டமாகும். ஏழாவது ஊவா மாகாணத்தின் கனவ ரெல்ல தோட்டத்தில் வைத்தியசாலைக்கு செல்வதற்கு போக்

குவரத்து வசதி கோரி இடம்பெற்ற போராட்டமாகும்.

எட்டாவதாக சுட்டிகாட்டப்படுவது மத்திய மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள கந்தேநுவர போராட்டமாகும். இது தங்களுக்கு மறுக்கப்பட்ட வசதிகளை கோரி நடத்தப்பட்ட போராட்டமாகும். இதன்போது அழகர் மற்றும் ரெங்கசாமி ஆகிய இரு தொழிலாளர்கள் துப்பாக்கி சூட்டிற்கு இலக்காகினர். சப்பிர கமுவ மாகாணத்தின் மில்ல விட்டிய தோட்டத்தில் 1968-ல் இடம்பெற்ற தொழிற்சங்க போராட்டத்தில் அந்தோனிசாமி என்ற தொழிலாளி கொல்லப்படுகிறார். 1958-ல் பலாங்கொடை பகுதியில் அமைந்துள்ள பெட்டியாகல தோட்ட மக்கள் தங்கள் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வு வேண்டி போராட்டம் நடத்திய வேளை அந்த மக்களை சந்திக்க சென்ற தொழிற்சங்க தலைவர் அப்துல் அஸீஸ் அவர்களுக்கு தோட்டத்தில் உள்நுழைவதற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட அவர் அதனை மீறி உள்நுழைந்ததால் அஸீஸ் மீது வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டு மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றினால் இரண்டு மாத கடுமிய சிறைத்தண்டனை வழங்கப்பட்டார். உயர்நீதிமன்றில் மனு செய்யப்பட்டாலும் அங்கும் தண்டனை உறுதி செய்யப்பட பின்னர் 'பிரிவிக்கவுன்சிலால்' தீர்ப்பு மாற்றியமைக்கப்பட்டு அ. அஸீஸ் விடுவிக்கப்பட்டார்.

1970-ம் ஆண்டிலேயே தொழிற்சங்கவாதிகள் தோட்டங்களில் உள்நுழைவது சட்ட ரீதியாக்கப்பட்டது. 1967-ம் ஆண்டு விஷேட அலவன்ஸ் 17/50-க்காக ஐனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ் மேற்கொண்ட போராட்டமாகும். தோட்டத்துரைமார் சங்கத்தினரின் கூலியில் நாளொன்றிற்கு ஒரு ரூபாய் அதிகரிப்பு வழங்க மாற்று யோசனை வைக்கப்பட்டு, பின்னர் கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் நாளொன்றிற்கு 10 சத உயர்வு வழங்கப்பட்டு தோல்வியடைந்த ஒரு போராட்டமாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போராட்டம் ஒரு துன்ப வரலாறாக முடிவிற்கு வந்ததென நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

1940-ல் கேகாலை மாவட்டத்தில் இறப்பர் தோட்ட தொழிலாளர்களுக்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட கன்னாவ தோட்டப் போராட்டமாகும். இலங்கை தோட்ட தொழிலாளர் சங்கம் முன்னெடுத்த இப்போராட்டம் 1946 இலிருந்து 1953 வரைக்கும் இடம்பெற்று இறப்பர் கூலி நிர்ணய சபை உருவாக வழி வகுத்ததென சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. கண்டி மாவட்டத்தின் தெல்தொட்ட பகுதியில் எரின் தோட்டத்தில் தொழிலாளி ஒருவர் மாடு வளர்க்க எடுத்த முயற்சி நிர்வாகத்திற்கும் தொழிலாளர்க்குமிடையே முரண்பாட்டினை உருவாக்கி, போராட்டத்திற்கு வழிவகுத்து, வேலைநிறுத்தம் பலருக்கு வேலை இல்லாது செய்து, பின்னர் கைத்தொழில் பிணக்கு சட்டத்தின் கீழ் இது விசாரிக்கப்பட்டது. இவ் வழக்கில் தொழிலாளர்களுக்காக வாதாடிய புகழ்பெற்ற வழக்கறிஞரின் குறுக்கு விசாரணைகளுக்கு பதிலளிக்க முடியாத தோட்ட முகாமையாளர் சாட்சி கூண்டில் மயங்கி விழுந்து மரணமான சோக நிகழ்வும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. பின்னர் வேலை இழந்த தொழிலாளர்களுக்கு மீண்டும் வேலை வழங்கப்பட்டு தோட்டத்தில் அமைதி நிலைநாட்டப்பட்டது.

வித்தியாசமான ஒன்றாக பொகவந்தலாவ, கொட்டியாகல தோட்டத்தில் மது விற்பனைக்கு எதிராக 1939-ல் இளைஞர்கள் ஒன்று கூடி மேற்கொண்ட போராட்டம் அமைந்தது.

இளைஞர்கள் ஒன்று கூடி எதிர்ப்பு தெரிவிக்க, தோட்ட நிர்வாகம் மறுப்பு தெரிவித்தது. இதற்கு எதிராக தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் மேற்கொண்டனர். இதற்கு ஆதரவாக பல தோட்டங்களிலும் இடம்பெற்ற கொட்டியாகல வேலை நிறுத்தம் வெற்றி பெற்றது. தொலஸ்பாகை பகுதியில் மொண்டி கிறிஸ்டொ தோட்டத்தில் தொழிற்சங்கத்தை நிறுவுவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட போராட்டம் 1961 நவம்பரில் நான்கு தொழிலாளர்களின் உயிரை குடித்ததோடு முடிவிற்கு வந்ததாலும், பக்கத்து கிராமத்தவர்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் முறுகல் நிலை உருவானது. பொலிசாரின் தலையீட்டு அமைதி நிலைநாட்டப்பட்டது. இத்தகைய போராட்டங்களில் வித்தியாசமானது கொழுந்தெடுக்கும் பெண்கள் கைவளையல்கள் அணியக்கூடாது என விதிக்கப்பட்ட அறிவுறுத்தலுக்கு எதிராக எட்டியாந்தொட்ட பகுதியில் ஹல் கொல்ல தோட்டத்தில் 1952-ல் இடம் பெற்ற போராட்டமாகும். இறுதியில் வேலைநிறுத்தம் காரணமாக வேலை இழந்தவர்களுக்கு வேலை வழங்கப்பட்டு, போராட்டம் முடிவிற்கு வந்தது.

போராட்டம் பற்றிய பிறநூல்கள்:

1940-ற்கு பின்னரான போராட்டங்கள் பதினாறை மீட்டெடுத்து பதிவு செய்துள்ள நூலாசிரியர்ளால் ஒரு சில விடுபட்டிருக்கலாம். முக்கியமாக விடுபட்டவொன்று 1941-ல் புசல்லாவை கந்தலா (Stellernberg - ஸ்டலன்பேர்க்) தோட்டத்தில் இடம் பெற்ற தோட்டத்துரையின் கொலையோடு தொடர்புள்ள போராட்டமாகும். இந்த தோட்டத்துரையான போப் (Pope) என்பவர் மிகவும் கடுமையானவராக, தொழிலாளர்களை கடுமையான அடக்குமுறைக்கு உட்படுத்தி வந்தார். இதற்கு எதிராக தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கம் அமைக்க முயன்று, பின்னர் போப் துரையே கொலை செய்யப்படுகின்றார். இச்சம்பவம் பெருந்தோட்டத் துறையையே அதிரவைத்த ஒன்றாக காணப்பட்டது. இது குறித்து பல ஆவணங்கள் வெளிவந்துள்ளன. கொலைச் செயலை புரிந்த வீராசாமி மற்றும் வேலாயுதன் ஆகியோர் நீதிமன்ற விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு தூக்கி விடப்படுகின்றனர். இந்த நிகழ்வை மையப்படுத்தி மலையக எழுத்தாளர் சாரல்நாடன் 'வானம் சிவந்த நாட்கள்' என்ற குறுநாவல் ஒன்றை படைத்துள்ளார். இந்த நாவலுக்கு நீண்ட தோர் முகவுரை எழுதியுள்ள மலையக ஆய்வாளர் மு. நித்தியானந்தன் இந்த நிகழ்வு குறித்த சம்பவங்களை மிக நேர்த்தியாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

உரிமைப் போராட்டத்தில் உயிர்நீத்த தியாகிகள்:

முத்த தொழிற்சங்கவாதியும் மாத்தளை ரோகிணி என்ற புனை பெயரில் இலக்கிய படைப்புகளை தந்துள்ளவருமான த. அய்யாத்துரை 'உரிமைப் போராட்டத்தில் உயிர்நீத்த தியாகிகள்' என்ற தலைப்பில் பதினாறு போராட்டங்களை (கணபதிப்பிள்ளை தந்துள்ளவற்றிலும் சில வித்தியாசமான வற்றை) பதிவு செய்துள்ளார். இவரும் கணபதிப்பிள்ளையைப் போல கந்தலா (ஸ்டலன்பேர்க்) போராட்டத்தை பதிவு செய்யவில்லை. 1958-ல் மொழிப் போராட்டத்தின் போது பொகவந்தலாவையில் உயிர்நீத்த அய்யாவு மற்றும் பிரான்சிஸ் பற்றியது ஒன்று. 1950-ல் டெவன் தோட்டத்தில் போராடி உயிர்நீத்த வைத்திலிங்கம் மற்றையது. அடுத்து 1956-ல் மஸ்கெலிய நல்ல தண்ணியில் கருமலை என்ற தொழிலாளி கொல்

லப்பட்டது. இத்தகைய நிகழ்வுகளை இணைத்துள்ள ஐயாத்துரை ஏழு பேரின் இழப்புகளை குறிப்பிட்டு இவை பற்றிய விபரங்கள் இன்மையால் சேர்க்கப்படவில்லை என, தனது முன்னுரையில் பதிவு செய்துள்ளார். மொழி வேறுபட்டிருந்தாலும் இவர்கள் இருவரதும் சம்பவ விபரிப்புகள் ஒரே பாணியிலேயே அமைந்துள்ளமை சுவாரசியமான ஒன்றாகும். இத்தகைய மலையகப் போராட்டங்களை கவிதை வடிவில் கவிஞர்

சு. முரளிதரன் தனது 'தீவகத்து ஊமைகள்' என்ற நூலில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிடக் கூடியதாகும். உதாரணத்திற்கு சில கவிதைகள்:

1940-இல் முல்லோயாவில் கோவிந்தன் செத்துப் போனான்

**பதினாறு சத சம்பளத்திற்கு
பர்வதங்கள்
பாதங்கள்
பாதைக்கு வந்த போது
புரியாத பொலிஸ்
பதில் சொல்லி வந்தார்கள்.
கோவிந்தன்
செத்துப் போனான்.**

இன்னுமொன்று,

**வெள்ளை யரசாங்கத்தின்
கால் சுற்றியிருந்த
பச்சை பாம்பு
எட்டியாந்தோட்டை
உருளவள்ளியில்
சீறிப்பாய்ந்தது.
...ஸ் ...ஸ்
அங்கே 363
ரோமங்களுக்கும்
முதுகெலும்பு
முளைத்தது.
பட்டினியிலும்
பத்தினியாயிருந்தன.**

**நம் நிழல்கட்கும்
இங்கே
நிலங்கேட்கும்
உரிமை உண்டென
நிமிர்ந்தவர்களை
வழக்கெடுத்துப் பார்த்தும்
தனக்குத் தானே
கீறிக் கொண்டது
அரசாங்கம்!**

**இன்று
திரும்பிய திசைகளெல்லாம்
வர்ண வர்ண
தொழிற்சங்க சுவர்களில்
முட்டிக் கொள்கின்றோமே
அதற்கு
அஸ்தி தோண்டி
அமிழ்ந்து போன
ஜீவ வைரங்கள்
எத்தனை தெரியுமா?**

கணபதிபிள்ளையும், அய்யாத்துரையும் கட்டுரைகள் வடிவில் நூல்களில் பதிவு செய்த பல மலையகப் போராட்டங்களை கவிதை வடிவில் சுட்டி காட்டியுள்ளார் கவிஞர் சு. முரளிதரன்.

முடிவுரை:

முடிவாக கணபதிபிள்ளை மீட்டெடுத்து பதிவுசெய்த போராட்டங்கள் தொழிலாளர் எதிர்நோக்கிய பல்வேறு பிரச்சினைகள் பற்றியதாக அமைந்திருந்தன. நிலவுரிமை, தொழிற்சங்கம் அமைத்தல் தொழிற்சங்கக் காரியாலயம் திறத்தல் தொழிற்சங்கவாதிகள் தோட்டங்களில் உள்நுழைதல், மற்றும் கூலி உயர்வு போன்ற வாழ்வாதார பிரச்சினை, சுகாதார வசதிகளை பெற்று கொள்ளுதல் போன்றவை முன்னிலையில் காணப்பட்டன. சில பிரச்சினைகள் இன்னும் தீர்வை எதிர்நோக்கி நிற்கின்றன. மலையகம் 200-ஐ மையப்படுத்தியதாய் இன்று அதிகம் பேசப்பட்டு வருவது நிலவுரிமை பற்றியதாகும். அந்த வகையில் போராட்ட வேர்களை மீட்டெடுத்து உரிமைகளை வென்றிடும் தொனிப் பொருளுக்கு உரம் சேர்ப்பதாக, கணபதிபிள்ளையின் தேயிலை மொட்டின் சிறு துளிகள் என்ற ஆங்கில நூல் அமைந்துள்ளது.

vamadevan.m@thaivedu.com

ஒரு சமூகத்தின் இன அடையாளம் பாதுகாக்கப்படாவிட்டால் அந்த இனம் அழிந்து போய்விடும்

- இரா. சடகோபன்

அண்மைக்காலமாக இலங்கை மலையகத் தமிழ் மக்களை என்ன பெயர் கொண்டு அடையாளப்படுத்துவது என்பது தொடர்பாக எழுத்து மற்றும் இலத்திரனியல் ஊடகங்களிலும் சமூக வலைத்தளங்களிலும் கடுமையான வாத விவாதங்கள் இடம்பெற்று வருவதனை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த விவாதத்தின்போது கேட்கப்படும் கேள்விகள் இவர்கள் இந்திய வம்சாவழி தமிழரா? இலங்கைத் தமிழரா? இலங்கை மலையகத் தமிழர்களா? என்றவாறு கேள்விகள் அமைந்திருக்கின்றன.

இந்த மக்கள் கடந்த இருநூறு ஆண்டு கால (1823-2023) வரலாற்றினை இந்த நாட்டில் கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த 200 ஆண்டுகால வரலாற்றில் 175 வருடங்களாக 1977-ம் ஆண்டு அன்றைய இலங்கை ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன அவர்களால் திறந்த பொருளாதாரம் அறிமுகப்படுத்தப்படும் வரை, ஆரம்பத்தில் கோப்பி பின்னர் தேயிலை, ரப்பர், தெங்கு, கொக்கோ ஆகிய பயிர்ச்செய்கைகளில் ஈடுபட்டு, தனி ஒரு சமூகமாக முழு நாட்டுக்குமான தேசிய வருமானத்தையும் அந்நிய செலாவணியையும் உழைத்துக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் ஒருபோதும் அவர்களுக்கான உரிய ஊதியத்தை வழங்காமல் அவர்களை எப்போதும் வறுமை நிலையிலேயே இந்த நாட்டினை ஆட்சி செய்த அரசுகள் வைத்திருந்தன. இது வரலாற்றுக் காலம் முழுவதும் இவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட மாபெரும் அநீதியாகும். இதனை மனதில் கொண்டு, இப்போதாவது இவர்கள் தங்களது வாழ்வை மறுசீரமைத்துக் கொள்வதற்காக உரிமைப் போராட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக தம்மை இந்த நாட்டுக்கு உரியவர்களாக மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

தேசிய இனக் கோட்பாடு:

எந்த ஒரு நாட்டிலும் வசிக்கக்கூடிய இனக்குழுமங்கள் தமக்கென ஒரு தனியான மொழியை கொண்டிருத்தல், தாங்கள் ஒரு கணிசமான மக்கள் தொகையை கொண்டிருத்தல், தமக்கே உரிய கலை கலாசார விழுமியங்களை கொண்டிருத்தல், தாம் வாழ்வதற்கென ஒரு பூமிப் பிரதேசத்தை கொண்டிருத்தல், ஒரு பொருளாதாரத்தை தம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருத்தல் ஆகிய அம்சங்களை கொண்டிருந்தால் அவர்கள் தம்மை ஒரு தனியான தேசிய இனமாக பிரகடனப்படுத்தி, தம்மை அந்த நாட்டு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தால் அங்கீகரித்துக் கொள்ள கொள்ள முடியும் என்று கூறப்படுகின்றது. அதற்கு மேலதிகமாக அந்த மக்கள் கூட்டத்தினர் தாம் ஒரு

தனியான தேசிய இனம் என்று உணர்வுபூர்வமாக நம்புவார்களாயின், அந்த ஒரு விடயமே அவர்களை ஒரு தனியான தேசிய இனம் என்று அங்கீகரித்துக் கொள்ள காரணமாக இருக்க முடியும் என்றும் மேற்படி கோட்பாடு வலியுறுத்துகின்றது. அப்படியானால், இந்த மலையகத் தமிழ் மக்கள் என்று இன அடையாளமிட்டு அழைக்கக்கூடிய மக்கள் கூட்டத்தினர் யார் என்ற ஒரு கேள்வி எழுகின்றது. இந்த கேள்விக்கான பதில் பின்வருமாறு அமையும்:-

- 1823-ம் ஆண்டு இந்த நாட்டில் முதலாவது கோப்பித் தோட்டம் அமைக்கப்பட்ட போது, அந்த கோப்பி தோட்டத்தில் தொழில் புரிவதற்காக அழைத்துவரப்பட்ட முதல் தொகுதி இந்திய வம்சாவழி தோட்டத் தொழிலாளர்களும் அதன் பின் படிப்படியாக இந்த நாட்டுக்கு வந்தவர்களும் அவர்களின் வழித்தோன்றல்களுமாகும்.
- மலையகத்தை தாயகமாக வரித்துக் கொண்டவர்களும் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் வசிக்கின்றவர்களான இந்திய வம்சாவழி மலையக தமிழ் மக்கள்.
- வெளிநாடுகளில் வசிக்கின்ற மேற்படி வரையறைக்குள் உட்பட்ட இந்திய வம்சாவழி மலையக தமிழ் மக்கள்.

'இலங்கை மலையக தமிழ் தேசிய இனம்' என்பது ஒரு புவியியல் சார்ந்த (மலை சார்ந்த) கோட்பாடு அல்ல. அதனை ஒரு அரசியல் கோட்பாடாகவே வரைவிலக்கணப்படுத்த வேண்டும்.

'மலையக தமிழினம்' என்பது ஒரு புவியியல் கோட்பாடு அல்ல அது ஓர் அரசியல் கோட்பாடு:

2015-ம் ஆண்டளவில் அரச அதிகாரப் பகிர்வு வாயிலாக இனங்களின் உரிமைகளுக்கு அங்கீகாரம் அளித்தல் மற்றும் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு என்ற அடிப்படையில் அரசியல் அமைப்புக்கு சீர்திருத்தம் மேற்கொள்வதற்காகவும் புதிய அரசியலமைப்பு ஒன்றை உருவாக்குவதற்காகவும் அரசாங்கம் சம்பந்தப்பட்ட சகலதரப்பினரிடமிருந்தும் எழுத்து மூல ஆலோசனைகளைக் கோரியிருந்தது. அதற்கு அங்கு பல்வேறு அமைப்புகளும் கட்சிகளும் தமது ஆலோசனைகளை சமர்ப்பிக்க ஆரம்பித்திருந்தன. நாங்கள் கணிசமான மலையக சட்டத்தரணிகளை ஒன்று திரட்டி சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி இ. தம்பையாவை ஏற்பாட்டாளராகக் கொண்டு, மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கான அரசியல் நிர்வாக விடயங்கள், உரிமைப் பிரச்சினைகள், கல்வி மற்றும் சுகாதாரம், காணி, வீட்டு

ரிமை போன்றன தொடர்பாக ஆலோசனைகளை முன்வைக்க சில கலந்துரையாடல்களை ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். இந்த கலந்துரையாடலின் போது, நான் பின்வரும் ஆலோசனையை முன்வைத்து அனைவரது ஒப்புதலையும் வேண்டினேன்.

- நான் ஏற்கனவே மேலே வரையறை செய்த இலங்கை மலையகத் தமிழ் மக்கள் ஒரு தனியான தேசிய இனமாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா ஆவணங்களிலும் அவர்கள் இந்தத் தலைப்பின் கீழேயே (Srilanka Upcountry Tamil People) சுட்டிக் காட்டப்பட வேண்டும்.
- இதனை ஒரு பாராளுமன்றச் சட்டமாக வடிவமைத்து பாராளுமன்றில் சமர்ப்பித்து சட்ட அங்கீகாரத்தை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த ஆலோசனை சமர்ப்பிக்கப்பட்ட போது, அங்கு சமூகமளித்திருந்த பலரிடமிருந்தும் எழுந்த ஒரு கேள்விதான் மலையகம் என்பது 'மலைநாடு' என்ற ஒரு புவியியல் பிரதேசத்தைக் குறிக்கின்றது என்றும் அதனால் அங்கே வாழ்கின்ற தமிழ் மக்களை மட்டுமே அது உள்ளடக்கும் என்றும் மலை நாட்டுக்கு வெளியே கொழும்பிலும், வடக்கு கிழக்கிலும், ஏனைய பிரதேசங்களிலும் வாழ்கின்ற இந்திய வம்சாவழி தமிழர்களை எவ்வாறு இதற்குள் அடக்குவது என்பதுமாகும்.

மலையகத் தமிழர்கள் முதலில் வந்து கால்பதித்த இடம் 'கண்டிச் சீமை' என்ற மலையகம் தான். அங்குதான் அவர்கள் கடந்த 200 வருடங்களாக செறிந்து வாழ்கிறார்கள். மலையகம் என்பது இவர்களது தாயகம். அதன் பின்னரே தத்தமது வேலைகளின் நிமித்தம் அவர்கள் வேறு இடங்களுக்குச் சென்றார்கள். எனவே வேறு பிரதேசங்களில் வாழ்பவர்கள் கூட தம்மை மலையகத்துடன் இணைத்துக் கொள்ள முடியும்.

இதில் முக்கியமானது என்னவென்றால் இது ஒரு புவியியல் ரீதியான கோட்பாடு அல்ல. இது ஒரு அரசியல் ரீதியான கோட்பாடு அல்லது எண்ணக் கருத்தாகக் கருதப்படவேண்டும். மலையகத்தில் வாழாத வடக்கு கிழக்கு, வவுனியா, மன்னார், குருணாகல், களுத்துறை, காலி, மாத்தறை போன்ற பிரதேசங்களில் வாழ்பவர்கள் கூட மலையகத்தை தமது வேர் (ROOT) பிரதேசமாக அங்கீகரித்து இதில் இணைந்து கொள்ள முன்வர வேண்டும். அவ்விதம் விரும்பி இதில் இணைந்து கொள்ள முன்வராதவர்கள் கூட இந்த விடயம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இலங்கை அரசியல் அமைப்பு வாயிலாக அங்கீகரிக்கப்பட்டால், அதிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய சலுகைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக, பின்னர் தம்மை இந்த வரைவிலக்கணத்துக்குள் இணைத்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்பலாம். இந்தியாவில் குறைந்த சாதியினருக்கு சலுகைகள் வழங்குவதற்காக அரசியலமைப்பில் 'ஷெடூல்ட் காஸ்ட்' (Scheduled Caste) என்ற சாதிப்பட்டியல் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஏற்பாட்டின் கீழ் நன்மை பெறுவதற்காக ஏனைய சாதியினரும் சாதி சான்றிதழ்களை முன்வந்து பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள். நான் இங்கு சொல்ல வருவது அது போன்று தான்.

அதன் பின்னர் இந்த விடயம் விவாதத்துக்கு உட்படுத்தப்பட்டு மேற்படி கலந்துரையாடலின்போது ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. எனினும் மலையக தமிழ் மக்கள் என்பவர்கள் யார் என்ற கேள்விக்கு விடையளிக்கும் பட்சத்தில் 'அவர்கள் தென்னிந்தியாவில் இருந்து இங்கு வந்து குடியேறிய இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள்' என்று அடையாளப்படுத்துவதில் எந்தவித மறுப்பும் தடையும் இருக்க முடியாது. ஆதலால் தொடர்ந்தும் இந்தியாவிடமிருந்து இந்த மக்களுக்கு ஏதேனும் உதவி கிடைப்பதாக இருந்தால் அதனைப் பெற்றுக் கொள்வதில் இந்த ஏற்பாடு ஒரு தடையாகவும் இருக்க முடியாது. இம்மக்கள் தம்மை இந்த நாட்டுக்கு உரியவர்கள் என்பதிலிருந்து அந்நியப்படுத்தும் 'இந்திய வம்சாவழி மக்கள்'

என்ற அடையாளத்தில் இருந்து விடுபட்டு இந்த நாட்டுக்குரிய மக்களாக மாற வேண்டும் என்பதற்காகவே, மேற்படி 'இலங்கை மலையக தமிழ் மக்கள்' என்ற இன அடையாள கோட்பாடு முன்வைக்கப்படுகிறது.

இன அடையாளத்தைப் பேணவேண்டியதன் முக்கியத்துவம்:

ஒரு இனக்குழு அதன் இன அடையாளங்களை பேணிப்பாது காக்கத் தவறுமானால் அவ்வினம் அழிந்து போய்விடும் என்பதற்கு வரலாற்றில் இருந்து பல உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்ட முடியும். இந்த நாட்டில் வசிக்கின்ற எல்லா சமூக இனக்குழுக்களுமே ஏதோ ஒரு வரலாற்றுக் காலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து வந்து குடியேறியவர்களே என்பதற்கு வரலாற்றில் சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. இலங்கையில் கரையிறங்கிய முதலாவது வரலாற்று மனிதன் என்று அழைக்கப்படும் விஜயன் என்பவன் அவனது 700 தோழர்களுடன் அவன் தந்தையால் நாடு கடத்தப்பட்டவன் என்று வரலாற்றுப் பதிவுகள் உள்ளன. அதன் பின்னரான 2600 ஆண்டு கால வரலாற்றின் போது, காலத்துக்கு காலம் பல குடியேற்றங்கள் இடம்பெற்றுள்ளதனை மகாவம்சம் குறித்துள்ளது. இவ்விதம் குடியேறியவர்களில் இறுதியாக குடியேறியவர்கள் தான் மலையகத் தமிழ் மக்கள்.

மலபார் இனம்:

இவர்களுக்கு சற்று முன் 16-ம், 17-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் பரவலாக குடியேறியவர்கள் தான் 'மலபார்வாசிகள்' என்று அழைக்கப் படுகின்ற மலையாளத்தைச் சேர்ந்த கேரள மக்கள் (Malabar Inhabitants of Kerala) இந்த மக்கள் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு நோக்கி புலம்பெயர்ந்த போது, அவர்கள் தம்முடன் கொண்டு வந்திருந்த கலை பாரம்பரியங்களுடன் சட்ட வழக்காறுகளையும் சமூக நீதிகளையும் பின்பற்றி வந்தனர். இக்காலத்தில் கேரள மலபார் தேசத்திலிருந்து மாற்றலாகி யாழ்ப்பாண குடாநாட்டுக்கு தளபதியாக நியமனம் பெற்று வந்த போர்த்துக்கேய படைத் தளபதி இந்த மக்களின் நடை உடை பாவனையையும் மொழியையும் அவதானித்து அவர்களுக்கு மலபார் வாசிகள் என்ற நாமத்தையும் சூட்டி அவர்கள் மத்தியில் வழக்கத்தில் இருந்த சட்டங்குகளையும் வழக்காறுகளையும் தொகுத்து அந்த சட்டங்களுக்கும் வழக்கங்களுக்கும் 'தேசவழமைச் சட்டங்கள்' என்று பெயரிட்டான். தேசவழமை என்ற சட்டம் யாழ்குடாநாட்டில் இப்போதும் புழக்கத்தில் இருந்த போதும் 'மலபார் வாசிகள்' என்ற இன குழு மக்கள் தம் இன அடையாளத்தை தொடர்ந்து பேணி வர முற்படாத காரணத்தால், அவர்கள் யாழ்ப்பாண மக்களுடன் ஐக்கியமாகி இலங்கைத் தமிழர்கள் என்ற அடையாளத்தை தமதாக்கி கொண்டார்கள்.

இதேபோல், இதே காலப்பகுதியில் இந்தியாவின் கேரள மாநிலத்தில் இருந்து மலையாளி இன மக்களின் புலம்பெயர்தல் ஒன்று கிழக்கு மாகாணத்திலும் இடம் பெற்றது. இவ்விதம் குடியேறிய மக்கள் இனத்தினை 'முக்குவர்' என்று பிரதேச மக்கள் அழைத்தனர். இந்த மக்களின் குழுமத்தினரும் கூட தம்முடன் தமது கலாசார பாரம்பரியங்கள், தாம் இதுவரை வழமையாகக் கொண்டிருந்த சட்ட திட்டங்கள், வழக்காறுகள், சமூக தர்மங்கள் போன்றவற்றை தம்முடன் கொண்டு வந்து

அதனைப் புழங்கவிட்டனர். எனினும் அவர்கள் நீண்ட கால ஓட்டத்தில் அவற்றைப் பேணிப் பாதுகாக்க முடியாமல் போனதால் பிரதேச மக்களுடன் கலந்து 'முக்குவர்' என்ற தமது இன அடையாளத்தை இழந்து போய் விட்டனர். இப்போதும் கூட சில பகுதிகளில் முக்குவர் பாரம்பரியங்களும் சட்டங்களும் மலையாள மாந்திரீக சடங்குகளும் புழக்கத்தில் உள்ளன.

சிங்கள இனத்திலும் இரண்டு பிரிவுகள்:

இலங்கையில் சில காலத்துக்கு முன்பு வரையிலும் இரண்டு சிங்கள இனங்கள் வாழ்ந்து வந்தமையை வரலாறு கற்றோர்கள் அறிவார்கள். அவர்கள் கண்டிச்சிங்களவர்கள் என்றும் கரையோரச் சிங்களவர்கள் அவர்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டார்கள். கண்டிச்சிங்களவர்கள் உயர்மட்ட மேட்டுக்குடி சிங்களவர்களாக தம்மை அழைத்துக் கொண்டார்கள். கரையோரச் சிங்களவர்களை குறைந்த சாதி சிங்களவர்கள் என ஓரங்கட்டி ஒதுக்கி வைத்தார்கள். 17-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் போர்த்துக்கேய ஏகாதிபத்திய அரசாங்கம் நாட்டின் மேற்கு கரையோரப் பகுதியை தமது ஆட்சிக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த போது, வடக்கில் மன்னாருக்கு கீழ் அரிப்பு என்ற இடத்தில் ஒரு முத்துக் குளிக்கும் வர்த்தகத் துறைமுகம் ஒன்று ஒரு நாளில் 24 மணித்தியாலங்களும் ஒரு வருடத்தில் 365 நாட்களும் இரவு பகலாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. இந்த துறைமுகத்தை அண்டி இருந்த பிரதேசங்களில் சுமார் 4 லட்சம் சனத்தொகையை கொண்ட மக்கள் கூட்டத்தினர் வசித்து வந்தனர். இவர்கள் அனைவரும் இந்த துறைமுகத்தையே தமது வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டிருந்தனர். இந்த துறைமுகத்துக்கு முத்து மற்றும் ஏனைய வணிகத்தின் பொருட்டு உலகின் பல பாகங்களில் இருந்தும் வணிகக் கப்பல்கள் வந்து போய்க் கொண்டிருந்தன. எகிப்து என்று அழைக்கப்பட்ட யவனம், அரேபியா பேர்சியா என்று அழைக்கப்பட்ட ஈரான் ஆகிய நாடுகளும் இதில் அடங்குகின்றன. கொழும்புத் துறைமுகத்தை விட இந்த துறைமுகமே அப்பொழுது போர்த்துக்கேயருக்கு அதிக வருமானம் தரும் துறைமுகமாக இருந்தது. தென்னிந்தியாவின் கீழ்க்கரை, காயல்பட்டணம், முசிறி ஆகிய பகுதியிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் இந்த துறைமுகத்தில் தொழில் பார்த்தனர். ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தில் இருந்து முத்து குளிக்கும் சுழியோடிகள் நூற்றுக் கணக்கில் இங்கே தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

இத்தகைய ஒரு தருணத்தில் தான் இந்த பிரதேசத்தில் பாரிய அளவில் 'கொலரா' என்ற பெரும் தொற்று நோய் மிக வேகமாக பரவ ஆரம்பித்தது. குறுகிய காலத்திலேயே 100, 1000, பின் லட்சம் என இரண்டு லட்சம் பேர் வரையில் மாண்டு போயினர். துறைமுகத்தை தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த ராணுவத் தளபதிக்கும் நோய் ஏற்பட்டு இறந்து போக, துறைமுகம் அதன் கட்டுப்பாட்டை இழந்தது. எஞ்சி இருந்த இரண்டு லட்சம் பேரும் அந்த பிரதேசத்தில் இருந்து, வேறு இடங்களுக்கு இடம் பெயர்ந்து செல்லுமாறு பணிக்கப்பட்டனர்.

இதன் விளைவாக மாபெரும் இடப்பெயர்ச்சி ஆரம்பமானது. கற்பிட்டி, புத்தளம், சிலாபம், நீர் கொழும்பு, மொரட்டுவை, பாணந்துறை, களுத்துறை, மாத்தறை வரை இந்த குடியேற்றங்கள் இடம்பெற்றன. இவர்களே பின்னர் தம் தமிழ் அடை

யாளத்தை இழந்து கரையோர சிங்களவர்கள் ஆனார்கள். இவர்களில் அதிகமானவர்கள் கரையர், பறவர், பரதவர், சாளுவர் முதலான ஒடுக்கப்பட்ட குலத்தை சேர்ந்தவர்களாக இருந்ததனால் அவர்கள் தனது அடையாளத்தை பேண விரும்பவில்லை. சிங்களத்தில் இவர்கள் கராவ, துறாவ, சாளுவ என்ற பெயர் கொண்டு அழைக்கப்பட்டனர். எனினும் இவர்களது பூர்வீகத்தை தேடி பார்த்தால் இவர்கள் தமிழர்

போர்த்துக்கேய ராணுவ தளபதி இந்தக் கூலிப்படையை கலைத்துவிட எண்ணிய போது, அப்பொழுது இந்த படை வீரர்களின் பாலியல் தேவைகளுக்காக பயன்படுத்தப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான இளம் பெண்களை இந்தக் கூலி படையினருக்கு திருமணம் செய்து வைத்து, அவர்களுக்கு போர்த்துக்கேய குடும்பப் பெயர்களான டி சில்வா, பெர்னாண்டோ, பெரேரா, டி சொய்ஸா, கிரிகோரிஸ், சேதரிஸ் போன்ற நாமக

கள் என்பது புலனாகும். இவர்களுடன் சேர்ந்து புலம்பெயர்ந்த இந்திய சோனகர்கள் இப்போதும் பெந்தோட்டை, ஜிந்தோட்டை, பேருவளை போன்ற இடங்களில் முஸ்லிம் அடையாளத்தை பெற்று வசித்து வருகின்றனர். இவர்கள் மத்தியில் இக்காலத்தில் வாழ்ந்த 'கஜமன் நோனா' என்ற புகழ்பெற்ற சிங்கள கவிதாயினி ஒரு தமிழ் பெண்மணி ஆவார் என்றும் அவளுடைய உண்மையான பெயர் இஷபெல்லா கொர்னோலிஸ் எலிசபெத் பெருமாள் என்றும் ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இதே காலப்பகுதியில் இலங்கை வரலாற்றில் மற்றொரு நிகழ்வும் இடம்பெற்றது. போர்த்துக்கேயரிடமிருந்து ஒல்லாந்த பேரரசு இலங்கையின் கரையோர பிரதேசங்களை கைப்பற்றிய போது, போர்த்துக்கேயர் இலங்கையில் இருந்து அவசர அவசரமாக வெளியேற வேண்டிய நிலைமைக்கு தள்ளப்பட்டார்கள். அப்போது அவர்களுடைய ராணுவத்தில் போர்த்துக்கேய இராணுவ படை வீரர்களுக்கு மேலதிகமாக 25 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட 'தமிழ் கூலிப்படை' வீரர்கள் இருந்தார்கள்.

ரணங்களை சூட்டி, மொரட்டுவ, பாணந்துறை, களுத்துறை போன்ற பகுதிகளில் அவர்களுக்கு காணி வீடு பெற்றுக் கொடுத்து, அங்கே பரவலாக அவர்களைக் குடியமர்த்தினார்கள். அவர்களும் காலப்போக்கில் தமது 'இந்திய தமிழ்' அடையாளத்தை இழந்து சிங்கள அடையாளத்தை பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

இலங்கை மலையாளிகள்:

இதேபோன்று மற்றும் ஒரு வரலாற்று உதாரணத்தையும் காட்ட முடியும். 1918-ம் ஆண்டுகளை அடுத்து வந்த காலப்பகுதியில் உலக பொருளாதார பெருமந்தம் ஒன்று ஏற்பட்ட காரணத்தினால் நாட்டில் பல்வேறு கைத்தொழில்களும் வீழ்ச்சி அடைந்தன. கொழும்புத் துறைமுகம், புகையிரதத் திணைக்களம் மற்றும் பல கைத்தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர் ஆட்குறைப்பு செய்யப்பட்டது. இதனால் சிங்கள தொழிலாளர்கள் கணிசமானவர்கள் வேலை இழந்தனர். மேற்படி தொழில்துறைகளில் அப்போது அதிகமான மலையாளி இனத்தவர்

களே கடுமையாற்றியதால், அவர்கள் காரணமாகவே சிங்கள தொழிலாளர்கள் வேலை இழக்கின்றனர் என்று கோஷம் எழுப்பி அப்போது பிரபல தொழிற்சங்க தலைவராக இருந்த ஏ. இ. குணசிங்க மலையாளிகளை நாட்டை விட்டு வெளியேறு மாறு கோரி, பல போராட்டங்களையும் நடத்தினார். மலையாளி தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக வன்முறைகளும் இடம் பெற்றன. பாராளுமன்றத்தில் இவர்களை நாட்டை விட்டு வெளியேற்றுவதற்கு சட்டமொன்று கொண்டுவரப்பட்டு அது நிறைவேற்றப்பட்டதனால் சுமார் 20,000 மலையாள தொழிலாளர்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டனர். இதனால் அச்சம் கொண்ட மலையாள இனத்தினர் தாம் மலையாளி என்ற இன அடையாளத்தை மறைத்து சிங்கள பெயர்களையும் வைத்துக்கொண்டு சிங்கள மொழி கற்று கால கதியில் சிங்களவர்கள் ஆகிப் போனார்கள். இப்போதும் கூட குரூப்பு, ஹேமச்சந்திரா, விக்டோரியா, மிராண்டா, சிங்கப்பூலி, வெங்கப்பூலி போன்ற மலையாள பெயர்கள் சிங்கள மக்களிடையே உலவுகின்றன.

இந்திய வம்சாவழி என்ற அடையாளத்தை ஏற்க மறுப்பதற்கான காரணிகள்...

மலையக தமிழ் மக்கள் தம்மை இந்தியர்கள் என்று அழைத்துக் கொண்டதால்...

- 1948ம் ஆண்டு ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் பிரஜா உரிமை பறிப்பு சட்டம் ஒன்றை கொண்டுவந்து பிரஜா உரிமையையும் வாக்கு உரிமையையும் பறித்து அவர்களை நாடற்றவர் ஆக்கி, அவர்கள் அனைவரும் இந்தியாவுக்கே போய்விடவேண்டும் என்று கோஷமிட்டார்கள். இந்திய வம்சாவழி மக்கள் இடதுசாரிகளுடன் சேர்ந்து இந்த நாட்டின் அரசாட்சியை கைப்பற்றி விட கூடும் என்று அச்சம் அப்போது எழுந்தது.
- 1964-ம் ஆண்டு சிறிமா சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி இந்த மக்களின் பத்து பேரில் 7 பேர் இந்தியாவுக்கு போய்விடவேண்டும் என்று ஒப்பந்தம் செய்து ஏழு இலட்சம் பேரை அனுப்பி வைக்க நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்.
- 1945-ம் ஆண்டு இரண்டாம் உலக மகா யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த தருணத்தில் கொழும்பு துறைமுகத்தின் மீது குண்டு வீசப்பட்ட போது, கொழும்பு புறக்கோட்டை தமிழ் வர்த்தகர்கள் அனைவரும் தமது கடைகளை மூடி விட்டு பாதுகாப்புக்காக இந்தியா சென்றுவிட்டனர். இதனால் நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. 'இவர்கள் இவ்விதம் நெருக்கடியான நேரத்தில் நாட்டை விட்டு ஓடியவர்கள், நாட்டுப் பற்று அற்றவர்கள் என்றும், அவர்களை இந்தியாவுக்கு அனுப்பி விடவேண்டும் என்றும் ' அன்றைய காலகட்டத்தில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் நிதி அமைச்சராக இருந்தவருமான ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன பாராளுமன்றில் உரையாற்றியமை பாராளுமன்ற பதிவுப் புத்தகத்தில் பதிவாகியுள்ளது.
- 1945-ம் ஆண்டு அரசாங்க சபையில் கல்வி அமைச்சராக பதவி வகித்த சி.டபிள்யூ.டபிள்யூ. கன்னங்கரா இந்த நாட்டுக்கு இலவசக் கல்வியை அறிமுகப்படுத்திய போது, தோட்டப் பாடசாலைகளில் படிக்கும் பிள்ளைகள் இந்தியர்

கள் என்பதால் அவர்களுக்கு இலவச கல்வி கிடையாது என்று மறுத்தார்.

- 1971-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் கிளர்ச்சிக்காக இளைஞர்களை தயார் செய்தபோது, அப்போதைய ஜே.வி.பி. தலைவர் ரோகண விஜேவீர அயல்நாடான இந்தியா 'இந்திய விஸ்தரிப்பு வாதம்' என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் இலங்கையை ஆக்கிரமிக்க தருணம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றும், அது இந்த நாட்டில் வசிக்கின்ற 11 லட்சம் இந்தியர்களின் நலனில் அக்கறை காட்டுவதாக பாவனை செய்துகொண்டு இந்த நாட்டின் உள்விவகாரங்களில் தலையிடுகிறது என்றும், ஆதலால் இந்த நாட்டை இந்தியாவின் ஆக்கிரமிப்பில் இருந்து தடுக்க வேண்டுமானால் இந்தியத் தமிழர்களை இந்தியாவுக்கு விரட்டி அடிக்க வேண்டும் என்றும் தனது விரிவுரையில் கூறியிருக்கிறார் என்பதற்கான பதிவுகள் காணப்படுகின்றன. அத்தகைய கொள்கையினால் ஒருகாலத்தில் ஜே. வி. பி. இந்திய மக்கள் மீது வெறுப்பை கக்கியது. அந்த வெறுப்பு இப்போதும் கூட, சிங்கள மக்கள் மனதில் ஆழப் பதிந்து தான் காணப்படுகிறது.
- இம்மக்கள் இந்தியர்கள் என்பதால், நேற்றுவரை இம்மக்களுக்கு இந்தநாட்டில் காணி, வீட்டுரிமை மறுக்கப்பட்டு அடிமைகள் போல், லயக் காம்பாக்களில் அனாதைகளாக வசிக்க மட்டுமே இடமளிக்கப்பட்டிருந்தனர்.
- 1990-ம் ஆண்டு வரை இந்த மக்களின் பிள்ளைகள் க.பொ.த. (சா/த) பரீட்சையில் தேர்ச்சி அடைந்து, உயர் கல்வி கற்று விடக்கூடாது என்ற எண்ணத்தினால் இவர்கள் கல்வி கற்ற பாடசாலைகளுக்கு கணித, விஞ்ஞான பாட ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படாமல் கவனமாகப் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.
- இப்போதும் கூட, இந்த நாட்டின் ஏனைய தொழிலாளர்கள் நாட்சம்பளமாக ரூபாய் 2,500 பெறும்போது பெரும்பான்மை மக்கள் எல்லாருமாக சேர்ந்து 'குறைந்தபட்சம் ரூபாய் ஆயிரத்தை இவர்களுக்கு கூலியாகக் கொடு' என்று, ஏகோபித்த குரலில் குரல் கொடுக்கிறார்களா என்றால் இல்லை.
- 'இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ்' என்ற பெயரில் இயங்கி வந்த 'இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ்' இனிமேலும் அந்த பெயரை பயன்படுத்துவது உகந்ததல்ல என்று நினைத்து இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் என்று பெயர் மாற்றிக் கொண்டதற்கு காரணம் என்ன?

இப்படி இன்னும் பல காரணிகளையும் கூறலாம். தற்போது இடம்பெற்று வரும் இந்திய இலங்கைக்கு இடையிலான வர்த்தக பொருளாதார நிகழ்வுகளை அவதானிக்கும் போது, மீண்டும் ஒரு முறை இந்திய விஸ்தரிப்பு வாதக் கோட்பாடு புதுப்பிக்கப்பட்டு இந்திய மக்களுக்கு எதிராக கலவரங்கள் தோன்றலாம். ஆதலினால் நாம் நமது எதிர்கால சந்ததியினரை மனதில் கொண்டு நம் அரசியல் நிலைப்பாடுகளை பொருத்தமானதாக மாற்றிக்கொள்ள வேண்டிய தன் தேவை பூதாகரமானதாக நம் முன்காணப்படுகின்றது.

sadagopan@thaiweedu.com

தாயகத்தில் மறுவாழ்வு!

- தமிழகன்

இருநூறு ஆண்டுகால மலையக வரலாற்றில் ஏறக்குறைய முக்கால் நூற்றாண்டு சுதந்திர இலங்கையின் சுவாசக்காற்று மறுக்கப்பட்ட மக்கள் கூட்டமாய் மலையகம் மனம் தளர்ந்து நிற்கிறது. சுதந்திரம் என்ற முழக்கம் 1948-ம் ஆண்டில் விண்ணைப் பிளந்த போது, குடியரிமை இழப்பு என்ற ஆயுதம் நெஞ்சில் பாய்ந்தது. நாடற்ற அனாதைகளாய் இலங்கை மண்ணில் உழைப்பைக் கொடுத்து வளத்தைக் கொடுத்த மலையகத்தில் மண்ணின் மைந்தர்களை 1964-ம் சிறிமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் இரண்டாய்ப் பிளந்தது.

'அனுப்பு பாதிப்பேரை இந்தியாவுக்கு' என்று புறப்பட்டன இலங்கை-இந்திய அரசுகள். இலங்கைக் குடியரிமை கோரிய வர்களுக்கு குடியரிமை மறுக்கப்பட்டது. இந்தியா செல்ல பாஸ்போர்ட் முதலியவற்றுக்கு விண்ணப்பித்த போது மலையக மண்ணில் ஆழப்பதிந்த வேர்களை அறுத்துக் கொண்டு செல்ல பெரும்பாலானோர் விரும்பவில்லை. எப்படியாவது இந்தத் தோட்டத் தமிழர்களைத் துரத்தியடிக்க வேண்டும் என்ற சதித் திட்டங்களுடன் 1977-ம் ஆண்டு முதல் இனக் கவலரங்களும் வன் செயல்களும் அவிழ்த்து விடப்பட்டன. தமிழர்களின் வீடுகளும் கடைகளும் அடித்து நொறுக்கப்பட்டன, தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. உயிர்களும் உடமைகளும் பறிக்கப்பட்டன. 1981-ம் ஆண்டு கலவரம் சப்ரகமுவ மாகாணத்தில் குறிப்பாக இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் மட்டும் குறிவைத்து நடத்தப்பட்டது. 1983-ம் ஆண்டு மற்றும் 1984-ம் ஆண்டு கலவரங்கள் மிகப்பெரும் கொடிய வன்முறைகளை கட்டவிழ்த்து விட்டன. இதன் விளைவாக சுமார் 525,000 பேர் இலங்கை மலையகத்தின் வளத்திற்காக சிந்திய இரத்தத்தையும் வியர்வையையும் இலங்கை மண்ணினை வளப்படுத்திவிட்டு கப்பலேறினார்கள்.

கொழும்பிலிருந்து தலைமன்னார் வரை செல்லும் ரயிலும் பதுளையிலிருந்து கொழும்பு வரும் 'உடரட்டமெனிக்கவும்' பல லட்சக் கணக்கான மனித ஜீவன்களை சுமந்து சென்றன. இந்த மக்களின் கதறல்களும் அழுகையும் கண்ணீரும் இந்த ரயில்களுக்கு 'அழுகைக் கோச்சி' என்று பெயர் சூட்டின.

தாயகமாம் தமிழகத்தில்:

இராமேஸ்வரம் கரையில் இறங்கி மண்டபம் முகாம் நோக்கி மக்கள் சென்றனர். அப்படி இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்

முட்டை முடிச்சுகளுடன் 'ஏதோ நல்வாழ்வு கிடைக்கப் போகிறது, இலங்கையிலே சொர்க்கத்தைக் காணப் போகிறோம்' என்ற நம்பிக்கையுடன் கடல் தாண்டினார்கள். அதே அனாதைக் கோலத்துடன் அகதிக் கோலத்துடன் மீண்டும் முட்டை முடிச்சுகளுடன்... பிள்ளைகுட்டிகளுடன் மண்டபம் முகாம் நோக்கிக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். பரந்து விரிந்து கிடந்த கடலில் எப்படி பாதைகள் இல்லையோ, அதே போல இந்த மக்கள் செல்வதற்கு தேர்ந்தெடுக்க எந்தப் பாதைகளும் கண்முன்னே தெரியவில்லை.

அரசு வேலை, கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் மற்றும் சர்க்கரை ஆலைகளில் வேலை கிடைத்த சுமார் 10 சதவீதத்தினருக்கு மறுவாழ்வுக்கான நம்பிக்கை உறுதியாக இருந்தது. மீதமிருந்த 90 சதவீதத்தினருக்கு வியாபாரக் கடன் என்ற பெயரில் ரூபாய் 3,000 மட்டும் கொடுக்கப்பட்டு, அவர்கள் மண்டபம் முகாமை விட்டு வெளியே அனுப்பப்பட்டார்கள். சிறிமா-சாஸ்திரி உடன்படிக்கையின்படி ஆறு பேர் இந்தியாவிற்குச் சென்றால் 4 பேருக்கு இலங்கைக் குடியரிமை கொடுப்பது என்பதே நடைமுறையாக இருந்தது. இதன் அடிப்படையில் 1985-ம் ஆண்டு வரை இலங்கையை விட்டு இந்தியக் குடியரிமை பெற்றுத் தாயகம் திரும்பியோர் எண்ணிக்கை 459,327 பேர், 115,400 குடும்பங்கள். இவ்வாறு தாயகம் திரும்பிய மக்களின் மறுவாழ்வுக்காக தமிழ்நாடு உள்ளிட்ட தென் மாநில அரசுகள் பல்வேறு திட்டங்களை மத்திய அரசின் நிதி உதவியுடன் செயல்படுத்தின.

தாயகம் திரும்புவதற்கான கடவுச் சீட்டைப் பெற்றுக்கொண்ட பின்னர், இலங்கையின் கண்டியில் உள்ள இந்தியத் துணைத் தூதரகத்தில் உள்ள மறுவாழ்வுப் பிரிவில் வழங்கப்படும் குடும்ப அட்டையைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இக் குடும்ப அட்டையில்தான் மறுவாழ்வு உதவிகள் பரிந்துரைக்கப்பட்டிருக்கும். மொத்தமாக ரூ.10,000 இலங்கை ரூபாய்க்கு மேல் பணம் மற்றும் சொத்து கொண்டு வருபவர்களுக்கு எவ்வித மறுவாழ்வு உதவிகளும் அளிக்கப்பட மாட்டாது என அறிவிக்கப்பட்டது.

மறுவாழ்வு உதவிகள்:

இலங்கையிலிருந்து புறப்பட்டு தலைமன்னார் வரை தொடர்வண்டியில் வந்து, பின்னர் தலைமன்னாரிலிருந்து இராமேஸ்வரம் வரை 'ராமானுஜம்' என்ற கப்பலிலும் பயணித்து, இந்தி

யாவுக்கு வருகின்ற தாயகம் திரும்பியோர் மண்டபம் முகாமில் தங்க வைக்கப்பட்டு, பின்னர் அவரவர் மறுவாழ்வுத் திட்டங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டனர்.

மறுவாழ்வு உதவி பெற்றோர் விபரம் – தமிழ்நாடு திட்டம்

வணிகக் கடன்	குடும்பங்கள்
வணிகக் கடன்	77,445
வேளாண் கடன்	3,275
தேயிலைத் தோட்டக் கழகம்	3,445
இரப்பர் தோட்டக் கழகம்	285
சிங்கோனா தோட்டம்	125
கூட்டுறவு நூற்பாலைகள்	3,942
ரெப்கோ வங்கி உதவித் திட்டம்	4,918
சுய வேலைவாய்ப்பு	526
வீட்டுக் கடன்	57,461

மறுவாழ்வு உதவி பெற்றோர் விபரம் – பிற மாநிலங்கள்

மாநிலம்	குடும்பங்கள்
கர்நாடகம்	988
கேரளம்	1,599
ஆந்திரா	1,962
குஜராத்	1
புதுச்சேரி	25
அந்தமான் நிக்கோபார்	64

வணிகக் கடன்:

இங்கையிலிருந்து தாயகம் திரும்பியவர்களில் 77,445 குடும்பங்களுக்கு (மொத்தக் குடும்பங்களில் 66%) வணிகக்கடன்

ஆரம்பத்தில் ரூ. 3000 வழங்கப்பட்டது. பின்னர் ரூ. 5000 ஆகவும் ரூ. 7500 ஆகவும் இரு தவணைகளில் வழங்கப்படுவதாக திட்டமிடப்பட்டது. எனினும் மண்டபம் முகாமிலிருந்து வெளியேறும்போது முதல் தவணைத் தொகை மட்டுமே வழங்கப்பட்டது. இதுவரை இரண்டாவது தவணைக் கடன் எவருக்கும் வழங்கப்படவில்லை.

இலங்கையில் தேயிலை, இறப்பர் தோட்டங்களில் வேலை செய்த இவர்களுக்கு வணிகம் பற்றி எதுவும் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. மேலும் புதிய சூழலில் எத்தகைய வணிகம் செய்வது? எங்கே செல்வது என்ற குழப்பம் எல்லோரிடமும் இருந்தது. இவ்வாறு எவ்வித நிரந்தர வாழ்வாதாரமும் இன்றி கூலித்தொழிலை நம்பி, குடியிருக்க வீடோ, வீட்டு மனையோ இன்றி, இலங்கையில் தோட்டங்களில் வாழ்ந்த நிலைமையை விட மோசமான நிலையில் சுமார் 75% தாயகம் திரும்பியோர் வாழ்கின்றனர். தாயகம் திரும்பியோர் மற்றும் அவர்களது வாரிசுதாரர்களின் எண்ணிக்கை தற்போது சுமார் 20 லட்சம் வரை இருக்கலாம். இவர்களில் 15 லட்சம் பேரின் நிலை துயரம் நிறைந்ததாகவே உள்ளது. நீலகிரியில் சுமார் 4 லட்சம் தாயகம் திரும்பியோர் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் வாழ்கின்ற லயன்கள் இலங்கையில் வாழ்ந்த தோட்ட லயன்களைவிட எந்த வகையிலும் சிறந்தவையாக இல்லை. இந்திய அரசு வெறும் கண்துடைப்பாக ஒரு சிறிய தொகையை மறுவாழ்வு உதவி என்ற பெயரில் வழங்கிவிட்டு இம்மக்களை கைவிட்டு விட்டது.

இன்றைய நிலை என்ன?

தாயகம் திரும்பிய மக்கள் நீலகிரி மாவட்டத்தில் தமிழ்நாடு அரசின் தேயிலைத் தோட்டக்கழகத் தோட்டங்களிலும் தனி

யார் தோட்டங்களிலும், கோவை மாவட்டம் வால்பாறை மற்றும் திண்டுக்கல் மாவட்டம் கொடைக்கானல் ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள தேயிலைத் தோட்டங்களில் பெரும் எண்ணிக்கையில் பணியாற்றி வருகின்றனர். இலங்கையில் உள்ளது போன்ற லயன் அறைகளிலேயே அவர்கள் வாழ்கின்றனர். சில பகுதிகளில் சிறு சிறு வீடுகளை அமைத்து வாழ்கின்றனர். இவர்களது பேச்சு வழக்கு மற்றும் கலாசார நடைமுறைகளில் இன்னும் சுமார் 40 வருடங்கள் ஆகியும் இலங்கை மலையகத்தின் நடைமுறைகள் பெருமளவில் உள்ளன. கூட்டுறவு நூற்பாலைகள், கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் மற்றும் அரசுப் பணிகளுக்கு சென்றவர்களின் வாழ்நிலை சிறப்பாகவே உள்ளது. மொத்த எண்ணிக்கையில் இவர்கள் பத்து விழுக்காடு ஆகும். இது தவிர கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள தமிழ்நாடு இறப்பர் தோட்டக் கழகம் என்னும் தமிழ்நாடு அரசு நிறுவனத்தில் பணியாற்றுவவர்கள் நிலை மிகவும் பின்தங்கியதாகவே உள்ளது. கேரளத்திலும் கர்நாடகத்திலும் உள்ள பெருந்தோட்டங்களில் பல்லாயிரக்கணக்கான தாயகம் திரும்பியோர் பணியாற்றுகின்றனர். இவர்களின் நிலையும் முழுமையான அடிப்படை வசதிகளைப் பெறாத நிலையே உள்ளது. இது தவிர தமிழ்நாடு தவிர்த்து பிற மாநிலங்களில் வாழ்கின்ற தாயகம் திரும்பிய மக்களுக்கு மொழிப் பிரச்சினைகளும் உண்டு. தமிழ்க் கல்விக் கூடங்கள் இல்லாததும் தமிழ்ப் பாடநூல்கள் கிடைக்காததும் இங்கு முதன்மையான பிரச்சினைகளாக உள்ளன.

உதிரித் தொழிலாளர்கள்:

தமிழ்நாட்டில் கோவை, திருப்பூர், ஈரோடு, கரூர், சிவகாசி, நாமக்கல் ஆகிய தொழில் நிறுவனங்கள் பெருமளவில் தாயகம் திரும்பிய மக்கள் கூலித் தொழிலாளர்களாக லட்சக்கணக்கில் வாழ்கின்றனர். இவர்களின் நிலையும் அன்றாடம் காய்ச்சி நிலையே. வேலைக்குப் போனால் கூலி என்ற நிலையே உள்ளது. தமிழ்நாட்டின் பிற மாவட்டங்களிலும் பல்வேறு பகுதிகளில் உதிரித் தொழிலாளர்களாகவே வாழ்கின்றனர்.

அகதிகள்:

இது தவிர இலங்கையில் நடைபெற்ற யுத்தத்தின் விளைவாக அகதிகளாகத் தப்பியோடி வந்த சுமார் 30,000 மலையக இந்திய வம்சாவழி மக்கள் இன்னும் அகதி முகாம்களிலும் வெளியிலும் உளவுத்துறையின் கண்காணிப்பில் தங்க வைக்கப்பட்டுள்ளனர். சொந்தத் தாயக மண்ணிலேயே 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நாடற்றவர்களாக அகதிகளாகத் துயருற்று இம் மக்களுக்கு உயர்நீதிமன்ற உத்தரவிருந்து இதுவரை இந்தியக் குடியரிமை கொடுக்கப்படவில்லை. இதற்கான முயற்சிகளை அவர்கள் தொடர்ந்த போதும் தோல்விகளையே சந்தித்து வருகின்றனர்.

மறுவாழ்வு மலருமா?

இது தவிர 'தாயகம் திரும்பியோர் கூட்டுறவு மேம்பாட்டு வங்கி' Repartiates Co-operative Development Bank - REPCO Bank என்ற பெயரில் கூட்டுறவு வங்கி இந்திய அரசு

சால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பல திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்ட போதும் அவை பெருமளவில் பலன் தரவில்லை. வீடமைப்புத் திட்டங்களில் அமைக்கப்பட்ட 'சிலோன் காலனி' எனப்படும் குடியிருப்புகளில் 90 விழுக்காடு வரை பிறரால் அபகரிக்கப்பட்டுவிட்டன. உரிய தாயகம் திரும்பிய மக்களுக்கு அவை கிடைக்கவில்லை. பாஸ்போர்ட், குடும்ப அட்டை முதலிய ஆவணங்கள் அரசு அலுவலகங்களில் முடங்கிக் கிடக்கின்றன அல்லது காணாமல் போய்விட்டன. இந்த ஆவணங்கள் தங்களிடம் இல்லாததால் பல்லாயிரக்கணக்கானோர் தங்களைத் தாயகம் திரும்பியவர் என்று அடையாளப்படுத்துவதற்கான வழியின்றி அல்லல் படுகின்றனர்.

தாயகம் திரும்பியோர் வாழ்வுரிமை இயக்கம்:

இந்நிலையில் மறுவாழ்வுக்கான சில கோரிக்கைகள் 'தாயகம் திரும்பியோர் வாழ்வுரிமை இயக்கத்தின்' மூலம் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

- தாயகம் திரும்பியோருக்கும் அவர்களது இரண்டு தலை முறை வாரிசுகளுக்கும் வருவாய்த் துறையின் மூலம் தாயகம் திரும்பியோர் சான்றிதழ் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- கல்வி, வேலை வாய்ப்புகளில் தாயகம் திரும்பியோரின் வாரிசுகளுக்கு இரண்டு சதவீத இட ஒதுக்கீடு வழங்க வேண்டும்.
- இந்திய அளவில் ஒரே வங்கியாக செயல்படும் ரெப்கோ வங்கியைப் போல தமிழக அரசு தாயகம் திரும்பியோர் கூட்டுறவு வங்கி ஒன்றை உருவாக்கி பல நலத்திட்டங்களை செயல்படுத்த வேண்டும்.
- தாயகம் திரும்பியோரின் காலனி வீடுகள் மற்றும் வீட்டு மனைகளை மீட்டு உரியவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும்.
- தாயகம் திரும்பியோர் நல வாரியம் அமைக்க வேண்டும்.
- 'ரெப்கோ வங்கியில்' 100% வேலை வாய்ப்புகள் தாயகம் திரும்பியோரின் வாரிசுகளுக்கு மட்டுமே வழங்கப்பட வேண்டும்.
- இந்திய வம்சாவளி இலங்கை அகதிகள் அனைவருக்கும் இந்தியக் குடியரிமை வழங்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு உரிய மறுவாழ்வு உதவிகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

நிறைவாக, தமிழ்நாட்டில் தற்போது சுமார் 20 லட்சம் தாயகம் திரும்பியோர் மற்றும் அவர்களது வாரிசுகள் வாழ்ந்த போதும் தமிழ்நாடு அரசோ, கட்சிகளோ, அமைப்புகளோ, ஊடகங்களோ தாயகம் திரும்பிய மக்களைத் தொடர்ந்து அலட்சியப்படுத்தியே வந்துள்ளன. இந்தக் கள்ள மெளனம் கலைக்கப்பட்டு தாயகம் திரும்பிய மக்களின் வாழ்வியல் பொது வெளியில் பேசப்பட வேண்டும். உலகெங்கும் உள்ள மலையகத் தமிழர்களின் சரிபாதி எண்ணிக்கையினராக இந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டில் வாழும் மலையக மக்களாகிய தாயகம் திரும்பிய மக்களின் உரிமைகளையும் உணர்வுகளையும் உணர்வுகளை உள்ளத்தில் ஏற்றவும் அவர்களுக்காக உரத்தக் குரல் எழுப்பவும் இந்த 200-வது ஆண்டில் உறுதியேற்போம்.

Thamilakan@thaiivedu.com

“இலங்கையில் இந்தியத் தொழிலாளர்”

ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முந்தைய அரிய ஆவணம்

- எம்.எம். ஜெயசீலனி

கோ நடேசய்யர் இலங்கையில் குடியேறிய தொடக்க காலத்தில் வெளியிட்ட துண்டுப்பிரசுரங்களுள் முதன்மையான ஒன்றாக, ‘இலங்கையில் இந்தியத் தொழிலாளர்’ என்ற பிரசுரம் விளங்குகிறது. ஆங்கில மொழியில் பத்துப் பக்கங்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ள அப் பிரசுரத்தின் நகலொன்று பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பிரதான நூலகத்தின் அரிய சேகரிப்புப் பகுதியில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அப் பிரசுரம் வெளிவந்த காலம் பிரசுரத்தில் இடம்பெறவில்லை. ஆனால், பிரசுரத்தின் மேற்பகுதியில் ஆகஸ்ட் 1922 என ஆங்கிலத்தில் பேனையால் எழுதப்பட்டுள்ளது. துண்டுமுறை ஒழிப்புச் சட்டத்தை (இல. 43 - 1921) விமர்சனபூர்வமாக அணுகுவதாக அமைந்துள்ள அப் பிரசுரத்தினுள்ளே அச்சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு ஐந்து மாதங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது என்ற குறிப்பு இடம்பெற்றுள்ளது. துண்டுமுறை ஒழிப்புச் சட்டமானது 21.10.1921 அன்று சட்டசபையில் முதலாவதாக வாசிக்கப்பட்டு 17.12.1921 அன்றுமுதல் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளது. அதனால் பேனையால் எழுதப்பட்டுள்ள காலத்தில் அல்லது அதற்கு சற்று முன்பாக அப்பிரசுரம் வெளிவந்துள்ளது எனலாம். ஆதிக்கச் சார்புகொண்ட காலனிய ஆவணங்களுக்கு அப்பால் தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்வியல் நிலைமையை அறிந்துகொள்ளப் பயன்படும் அரிய ஆவணங்களுள் ஒன்றான இத் துண்டுப்பிரசுரம், நூறு ஆண்டுகளுக்கு முந்திய தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்வியல் நிலைமையை அப்பட்டமாகப் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளது.

புதிதாகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள திருத்தச் சட்டம் யாருக்கு, எந்தளவிற்குப் பயனளித்துள்ளது என்பதை ஆராயும் அத் துண்டுப்பிரசுரம், மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. முதற் பகுதியில் அறிமுகப் பகுதி நீங்கலாக, புதிய சட்டம், கங்காணிகளின் கடன்கள் ஆகிய இரு உபதலைப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இப்பகுதியில் புதிய திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட பின்னணி, அதன் அனுகூலங்கள், போதாமைகள் முதலியன விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம் பகுதியில் ஊதியங்கள், வீட்டு வசதி மற்றும் சுகாதாரம் ஆகிய உபதலைப்புகளின் கீழ் தோட்டத் தொழிலாளரின் நடைமுறை வாழ்க்கை நிலைமை தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. ‘என்ன செய்ய வேண்டும்’ என்ற தலைப்பில் அமைந்துள்ள மூன்றாம் பகுதியில் தொழிலாளரின் வாழ்க்கை நிலைமையை மேம்படுத்துவதற்குத் தேவையான பரிந்துரைகள் குறைந்த பட்ச ஊதியங்கள், தொழிலாளரின் வேலை நேரம், திருப்பி அனுப்புதல், முதியோர் நிதி ஆகிய உபதலைப்புகளின் கீழ் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

காலனிய அரசியல் மற்றும் பொருளாதார வாழ்வில் தோட்ட உடைமையாளர்கள் மேலாதிக்க நிலையிலும் தோட்டத்

தொழிலாளர்கள் கீழ்நிலையில் முற்றிலும் ஒழுங்கற்று சீர்குலைந்த நிலையிலும் வாழ்வதை ஒப்பிட்டுக் காட்டியுள்ள நடேசய்யர், காலனிய நிர்வாகம் தோட்ட உடைமையாளர்களின் நலனுக்காக மட்டும் இயங்குவதை வெளிப்படையாகச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். தொழிலாளர் நலன் சார்ந்து இயற்றப்பட்ட சட்ட மசோதா கிடப்பில் போடப்பட்டமை, தற்போது இயற்றப்பட்டுள்ள திருத்தச் சட்டம் பல வருடங்களுக்கு முன்னரே நிறைவேற்றப்படவேண்டிய தேவை இருந்தும் அதனை மேற்கொள்ளாமை முதலானவற்றைத் தோட்ட உடைமையாளர்களின் செல்வாக்குக்கும் காலனிய அரசின் பக்கச்சார்புக்கும் சான்றாகக் காட்டியுள்ள அவர், இலங்கையின் அடர்ந்த காடுகளைப் பசுமையான தோட்டங்களாக மாற்றிய இந்திய ஏழைத் தொழிலாளி பெயருக்கேற்ற கல்வியற்று, தமது பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்க வேண்டும் என்ற ஆசையற்று, தன் நிலையை மேம்படுத்த வேண்டுமென்ற விருப்பற்று வாழ வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளதையும் அம் மக்களின் வாழ்வியலை மேம்படுத்துவதில் இலங்கை அரசாங்கமும் தோட்ட உடைமையாளர்களும் அக்கறையற்று இருப்பதையும் அம்பலப்படுத்தியுள்ளார்.

புதிய திருத்தச் சட்டத்தில் பழைய சட்டத்தின் சில விதிகள் நீக்கப்பட்டுள்ளதுடன் துண்டு முறை, தண்டனை விதிகள், வெளியேற்றத் துண்டுகள் முதலானவை நீக்கப்பட்டுள்ளன. சில விடயங்களில் இச் சட்டவிதிகள் முன்னேற்றகரமானதாக இருந்தாலும் தொழிலாளர்களின் வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்கு அவை மட்டும் போதுமானவையல்ல என்பதை ஆதாரபூர்வமாக நிரூபித்துள்ள நடேசய்யர், இச்சட்டத்தின் சாதகமான பக்கங்களையும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இரக்கமற்ற தோட்ட உடைமையாளரிடம் ஆபத்தான ஆயுதமாக விளங்கிய தண்டனை விதிகளை நீக்கியமை மிகமுக்கிய நல்ல அம்சமாகக் குறிப்பிடும் அவர், அச்சட்டத்தைக் கொண்டு உண்மையான அல்லது கற்பனையான குற்றங்களுக்காகத் தொழிலாளர்கள் தண்டிக்கப்பட்டமையையும் தண்டனை பெறுதல் என்பது தொழிலாளர்களது அன்றாட வாழ்வின் ஒரு பகுதியாக நிலவியமையையும் சுட்டிக்காட்டி, அவ்விதிகள் நீக்கப்பட்டமை தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைத்த உண்மையான வரப்பிரசாதமெனப் பாராட்டியுள்ளார்.

இத்திருத்தச் சட்டத்தின் இரண்டாவது நன்மையாகக் கடன்களை நீக்கியமை விளங்குகிறது எனக்கூறும் நடேசய்யர், கடன்கள் எவ்வாறு அகற்றப்பட்டன, உண்மையில் கடன்கள் அகற்றப்பட்டனவா? ஆகிய வினாக்களை எழுப்பி, உண்மை நிலையை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவந்துள்ளார். துண்டு முறையினால் தொழிலாளர்கள் கடனிலிருந்து விடுபட முடியாமல் அடிமை நிலையில் வாழ்ந்து வந்ததால் இந்திய அரசு துண்டு முறையை நீக்கியது. அதன் மூலம் தொழிலாளர்கள்

கடனிலிருந்து விடுபடுவார்கள் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், அது முழுமையாக நிறைவேறவில்லை என்பதை நடேசய்யர் சான்றுகளுடன் விளக்கிக் காட்டியுள்ளார். தோட்டங்கள் கூலித் தொழிலாளர்களின் கடனைத் தள்ளுபடி செய்தாலும் கங்காணிகள் வழங்கிய கடனுக்கு எவ்விதமான முறையான ஒழுங்கும் செய்யப்படவில்லை. அதனால் கங்காணிகள் தொழிலாளர்களிடமிருந்து கடனை வசூலிக்க வெவ்வேறு முறைகளில் முயற்சி செய்வதாகக் குறிப்பிடும் அவர், கங்காணிகள் இந்தியாவில் தொழிலாளர்களின் உள்ளும் புறமும் நன்கு அறிந்தவர்களாக இருப்பதால் அவர்கள் மீது அமுத்தத்தைப் பிரயோகித்து கடனை வசூலிக்கக் கூடியதாக இருப்பதையும் தொழிலாளர்கள் அங்கு விட்டு வந்த சிறிய சொத்தைக்கூட இழக்க நேரிடும் அபாயம் நிலவுவதையும் சுட்டிக் காட்டி, கங்காணிகளின் கடன் அடைக்கப்படும் வரை தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலைமை மேம்பட வாய்ப்பில்லாமையைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

கங்காணிமார்களுக்கு வழங்கவேண்டிய கடன் குறித்து விரிவாக ஆராய்ந்துள்ள நடேசய்யர், கங்காணிகளின் கடனைத் தோட்ட உடைமையாளர்களே வழங்க வேண்டும் என்பதை நியாயப்படுத்தியுள்ளதுடன் கங்காணிகளின் கடனை வழங்காமல் இருப்பதற்காகத் தோட்ட உடைமையாளர்கள் மேற்கொள்ளும் சூழ்ச்சிகரமான செயற்பாடுகளையும் அம்பலப்படுத்தியுள்ளார். பெரிய கங்காணிகள் சங்கத்தினர் நடேசய்யரை அணுகி, தமது பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு உதவி புரியும்படி கேட்டமையால் தொடக்க காலத்தில் அவர்களுடன் இணைந்து இயங்கிய அவர், தேசநேசன் பத்திரிகையிலும் தனியான துண்டுப்பிரசுரங்களிலும் கங்காணிகளின் கடன்களைத் தோட்ட நிர்வாகமே வழங்க வேண்டும் என்பதைத் தொடர்ந்தும் வலியுறுத்திவந்துள்ளதைக் காண முடிகிறது. சான்றாக, 'இலங்கை இந்தியத் தொழிலாளர் நிலைமை' என்ற வொரு துண்டுப்பிரசுரத்தில் இடம்பெறும் பின்வரும் குறிப்புகளை எடுத்துக்காட்டலாம்:

'துண்டு என்பது அகற்றப்படவே, தோட்டக்காரர்கள் பெரிய கங்காணிகளுக்கும் கூலிகளுக்கும் தாங்கள் கொடுத்திருந்த

பணத்தை வட்டச் செலவெழுதித் தீர்த்தார்கள். ஆனால், பெரிய கங்காணிகளால் தொழிலாளர்களுக்கு முன்பணமாகவும் பல சில்லறைகளாகவும் கொடுக்கப்பட்டிருந்த பணம், அவர்களுக்குத் திரும்பக் கிடைக்கும்படி செய்ய எவ்வித முறையும் இல்லாமற் போயிற்று. நியாயத்தைப் பார்த்தால், கங்காணிமார்களுக்குத் தொழிலாளரிடமிருந்து வரவேண்டிய தொகை பூராவையும் தோட்டக்காரர்களே கொடுத்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில், நம் கங்காணி சகோதரர், தோட்டக்காரர்களின் நன்மையைக் கருதியே ஏராளமான திரவியத்தைத் தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுத்தனர். தோட்டக்காரர்கள் பணத்தைக் கொடாமலிருப்பதற்கு முன்னெச்சரிக்கையாகவே கொடிய காரியங்களைத் துணிகரமாகச் செய்கிறார்கள். முன்னறிவிப்பில்லாமலே கங்காணிகளைத் தோட்டத்தினின்றும் வெளியேற்றிவிடுகிறார்கள். பிறர் நலத்திற்காகப் பிரயாசைப்பட்டுழைத்த நமது கங்காணிகளின் நிலைமை பரிதாபகரமாக யிருக்கிறது'.

புதிய திருத்தச் சட்டத்தின் நன்மைகளுள் ஒன்றாகக் கூலி உயர்த்தப்பட்டுள்ளது என்பதும் கூறப்பட்டதாகக் குறிப்பிடும் நடேசய்யர், அதன் போலிமையை அம்பலப்படுத்தியுள்ளார். இச்சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட பின்னர் தொழிலாளர்களுள் பலர் மீண்டும் இந்தியாவுக்குச் செல்வதையும் வேறு தோட்டங்களை நோக்கிப் பெயர்வதையும் சுட்டிக்காட்டி, சம்பள உயர்வு வற்ற நிலையே இதற்குக் காரணமெனக்கூறும் அவர், இந்நிலையால் தொழிலாளர்கள் கங்காணிகளிடமும் கடைக்காரர்களிடமும் கடன் பெற்று வாழ வேண்டிய அவல நிலையிலுள்ளமையையும் துண்டுமுறை ஒழிக்கப்பட்டாலும் தொழிலாளர்கள் கடனிலிருந்து விடுபட முடியாது உள்ளமையையும் சுருக்கமாக விளக்கியுள்ளார். இக் கடனால் கட்டுண்ட நிலையில் தொடர்ந்து வாழும் அவர்கள், சுதந்திரமாக வேறு தோட்டங்களுக்கு அகன்று செல்ல முடியாதுள்ளமையும் வேறு தோட்டங்களுக்குச் செல்பவர்களைப் பொலிசார் போல கடைக்காரர் முதலாளர் பின்தொடர்வதையும் சுட்டிக்காட்டி, துண்டு முறை நீக்கம், வெளியேற்றத் துண்டு நீக்கம் முதலானவற்றால் தொழிலாளர்கள் முழுமையான பயனை அடையவில்லை என்பதை நிரூபித்துள்ளார்.

புதிய திருத்தச் சட்டத்திற்குப் பின்னர் தொழிலாளரின் பொருளாதார நிலைமை பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இருந்ததை விட மோசமான நிலைக்குச் சென்றுள்ளதை ஆதாரங்களுடன் வெளிப்படுத்தியுள்ள நடேசய்யர், தண்டனை விதிகள் நீக்கப்பட்டமை தவிர வேறு எந்த நன்மைகளையும் தராத இச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தவர்களைத் தன்னால் பாராட்ட முடியாது என்பதை வெளிப்படையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

துண்டுப் பிரசுரத்தின் இரண்டாம் பகுதியில் தொழிலாளர்களின் பிற்படுத்தப்பட்ட வாழ்வியல் நிலைமையின் சில பக்கங்கள் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. தொழிலாளர்களின் வேதனம் குறித்தும் புதிய சட்டங்களால் அவ்வேதனத்தில் ஏற்பட்டு வந்துள்ள மாற்றங்கள் குறித்தும் விரிவான ஆதாரங்களைத் தந்துள்ள நடேசய்யர், கணவன்-மனைவி ஆகிய இருவரைக் கொண்ட குடும்பமொன்றின் வருடாந்த வருமானம் மற்றும் செலவுகளை, 26 வேலை நாட்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு 1882-ம் ஆண்டிலிருந்து 1922-ம் ஆண்டு வரை ஒவ்வொரு பத்தாண்டிலும் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களைப் புள்ளிவிபரங்களுடன் தந்துள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக, 1882-ம் ஆண்டின் வரவும் செலவும் பின்வருமாறு தொகுத்து வழங்கப்பட்டுள்ளன:

1882-ம் ஆண்டின் வரவு:

ஆண் 26 நாட்கள் + 35 சதம் = 9.10
பெண் 26 நாட்கள் + 25 சதம் = 6.50
மொத்தம் = 15.60

வருடாந்த வருமானம்

15.60 X 12 = 187.20

சுகவீனமான நாட்களாக 12-ஐ கழித்தல் = 5.96

மொத்தம் = 181.24

1882-ம் ஆண்டின் செலவு:

சுத்திகரிப்பாளர் மற்றும் முடி திருத்துபவருக்காகத்

தோட்டத்தில் கழிக்கப்படுபவை : 5.30

அரிசி : 63.00

மிளகாய் மற்றும் ஏனையவை : 24.00
ஆடைகள் : 18.00
மொத்தம் : 110.80
நிகர சேமிப்பு : 70.44

இவ்வாறு 1892, 1902, 1912, 1922 ஆகிய ஆண்டுகளின் வரவையும் செலவையும் திரட்டித் தந்துள்ள நடேசய்யர், இந்த வரவு செலவில் சேமிப்பானது காலத்துக்குக் காலம் குறைந்து சென்று ஈற்றில் பற்றாக்குறை நிலைக்குச் சென்றுள்ளதை நிரூபித்துள்ளார். 1882-ம் ஆண்டின் சேமிப்பு ரூபாய் 70.44 ஆக இருந்தது, 1892-ல் ரூபாய் 40.10 ஆகவும் 1902-ல் 19.87 ஆகவும் 1912-ல் 58 சதமாகவும் குறைந்து, 1922-ல் 12 ரூபாய் பற்றாக்குறையாகியுள்ளது. இவை தொழிலாளரின் ஊதிய முறையில் மாற்றங்கள் தேவை என்பதை மறுக்கமுடியாத வகையில் நியாயப்படுத்தியுள்ளன.

தொழிலாளர்களுக்கான வீட்டு வசதியும் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது என்பதை உருக்கமாகப் பதிவு செய்துள்ள நடேசய்யர், சிறிய கருந்துளைக்குள் நான்கு அல்லது ஐந்து ஆன்மாக்கள் உறங்கவேண்டிய தூர்ப்பாக்கிய நிலையையும் அது ஒரு சிறைக் கைதிக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள இடத்தைவிட குறைவானதாக இருக்கும் அவலத்தையும் அம்பலப்படுத்தியுள்ளார். தொழிலாளரின் வீட்டு வசதி குறித்து அவர் தரும் சித்திரத்தைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக்கொள்ளலாம்:

'தொழிலாளரின் வீடு 10 சதுர அடி அல்லது 10-க்கு 12 அடியில் சிறிய அறையும் நான்கு அல்லது ஐந்து அடி கொண்ட முன்பகுதியையும் (திண்ணை) கொண்டதாகும். வீடுகள் உயரம் குறைந்த கதவுகளைக் கொண்டுள்ளதுடன் ஜன்னல்கள் எவையும் அற்று உள்ளன. 10 இலிருந்து 20 வரையான வீடுகள் தொடராக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சட்டமானது புகைக் கூடு (புகைப்போக்கி) அமைத்துக் கொடுத்தல் அவசியமெனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. ஆனால், தோட்ட உடைமையாளர்கள் அதைக் கருத்திற் கொள்வதில்லை. கூரைகளானவை பெரிதும் நெளிந்த இரும்புத் தகரங்களால் உட்பகுதி மறைக்கப்படாமல் 12 அடி அல்லது 14 அடி உயரத்தில் அமைக்கப்பட்ட

டுள்ளன. மிக அரிதாகச் சில வீடுகளுக்கு ஓடுகள் அல்லது ஓலைகள் வேயப்பட்ட கூரைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கதவுகள் மிகவும் தாழ்வாக இருப்பதால் உள்ளே போகும் போதும் வெளியே வரும்போதும் தலையைக் குனிந்து முதுகை வளைத்து கொள்ளவேண்டும். இச்சிறிய அறைக்குள் நான்கு ஐந்து ஆன்மாக்கள் வாழ வைக்கப்படுகின்றனர். கணவன், மனைவி ஆகிய இருவரை மட்டும் கொண்ட குடும்பமாக இருந்தால் அவர்களைப் போல் இன்னொரு குடும்பத்துக்கு அச்சிறிய அறை பகிர்ந்து கொடுக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு பகிர்ந்துகொள்ள நிர்ப்பந்திக்கப்படுபவர்கள், வீட்டின் நடுவில் மூங்கிலால் திரையிட்டுக் கொள்கின்றனர். தமக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பகுதிக்குள் மூங்கில், ஓலை முதலியவற்றைக்கொண்டு சிறிய பரணை அமைத்து அதில் தமது பொருட்களை வைத்துக்கொள்கின்றனர். ஏற்கனவே ஜன்னல் இல்லாமல் இருளாக இருக்கும் அறையை இவை இன்னும் இருளாக்குகின்றன. அதனால் புகை எளிதில் வெளியேறுவதும் தடுக்கப்படுகிறது'.

தோட்டங்களில் சிறுவர்களைப் பணிக்கு அமர்த்தப்படுவதை எண்ணி வருத்தப்பட்டுள்ள நடேசய்யர், மனிதாபிமானமற்ற அம்முறையை எவ்வாறேனும் தடுத்தாக வேண்டுமென வலியுறுத்தியுள்ளதான் சிறுவர்களின் கல்வியைக் கட்டாயப்படுத்தும் மசோதாவைத் தோட்டங்களுக்குப் பொருந்தும் வகையில் கொண்டுவர வேண்டிய தேவையையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். தொழிலாளர் மீது உண்மையான அக்கறையற்று இந்திய அரசைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக மட்டும் கொண்டுவரப்பட்ட இப்புதிய திருத்தச் சட்டம், தோட்டத் தொழிலாளரை எவ்விதத்தும் முன்னேற்றாது என்பதை ஆதாரங்களுடன் தெளிவுபடுத்தியுள்ள நடேசய்யர், இறுதியாக அத்தொழிலாளர்களின் வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்கு உடனடியாக மேற்கொள்ளவேண்டிய மாற்றங்களை முன்வைத்துள்ளார்.

பெருந்தோட்டங்களுக்கு வேலைக்கு வரும் கணவனும் மனைவியும் குறைந்தது வருடமொன்றுக்கு 350 ரூபாயை ஈட்டக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும் எனக் குறிப்பிடும் நடேசய்யர், தனது கணிப்பின்படி, தோட்டம் 35 சதத்தைத் தொழிலாளிக்கு வேதனமாக வழங்கும் போது அந்தத் தொழிலாளியின் உழைப்பிலிருந்து 35 சதத்தை இலாபமாகப் பெறுவதாகக் கூறி, அந்த இலாபத்திலிருந்து தோட்டங்கள் ஏன் வேதனம் வழங்குவதில்லை எனக் கேள்வி எழுப்பியுள்ளார். இக் கேள்வி மார்க்சியம் பேசும் உபரி உற்பத்தி, அந்நியமாதல் முதலியவற்றுடன் தொடர்புபட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

வேலை நேரம் குறித்து நடைமுறையில் எந்த வரம்பும் இல்லாமல், காலை 06 மணி முதல் மாலை 06 மணி வரை வேலை செய்ய வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலையைக் கவனத்துக்குக் கொண்டுவந்துள்ள அவர், தொழிலாளர்களுடைய ஒரு நாள் எவ்வாறு கழிகிறது என்பதைப் பின்வருமாறு விபரித்துள்ளார்:

'காலை 4.30 மணிக்கு அடிக்கப்படும் முதற் தப்பொலிக்குப் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து 5.30 அடிக்கப்படும் இரண்டாவது தப்பொலிக்குப் பிரட்டுக்கு அணிவகுத்து நின்று 06 மணிக்கு வேலைக்குச் செல்கிறார்கள். சில தோட்டங்களில் பிரட்டுக் களத்துக்கே நீண்டதூரம் நடந்து செல்ல வேண்டும். அத்துடன் பிரட்டுக் களத்திலிருந்து வேலை செய்யும் இடங்களுக்கும் அதிக தூரம் நடந்துசெல்ல வேண்டும். அதனால் நடைப்

பயணத்தில் இழந்த நேரத்தை ஈடுகட்ட இடைவேளை இன்றி உழைக்க வேண்டியுள்ளது. காலையில் உண்ட கஞ்சி அல்லது நீராகாரத்துடன் வேலைக்குச் சென்றவர்கள் 12 மணித்தியாலங்கள் தொடர்ந்து வேலை செய்கின்றனர். மாலை 6.30 அளவில் வேலையிலிருந்து வெளியேறும் அவர்கள், இரவு 07 மணிக்குப் பிறகே குளித்து உணவு சமைத்து தமது பகலுணவையும் இரவுணவையும் சேர்த்து சாப்பிடுகின்றனர்'.

மனிதாபிமானமற்ற இச்சூழலைக் கண்டிக்கும் நடேசய்யர், இந்நிலையை மாற்றவேண்டிய தேவையை உணர்வுபூர்வமாக வலியுறுத்தி உள்ளார்.

தோட்டங்களில் வேலை செய்ய முடியாதவர்கள், முதுமையடைந்தவர்கள் போன்றோர் எதிர்கொள்ளும் சிரமங்கள் எண்ணிலடங்காதவையெனக் கூறும் நடேசய்யர், அவ்வாறானவர்கள் பிச்சையெடுத்து உண்ண வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ள துயரத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, அத்தகையோரைக் குறைந்தபட்சம் இந்தியாவுக்கு அனுப்பும் செயற்பாட்டையாவது தோட்ட உடைமையாளர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொண்டுள்ளார்.

முதுமைக்கால நிதி குறித்த நடேசய்யரின் பதிவும் மிகுந்த கவனிப்புக்கு உரியதாக விளங்குகிறது. தோட்டக்காரர்களதும் இலங்கையினதும் செழிப்புக்கு முதுகெலும்பாக விளங்கும் தொழிலாளர்கள், தமது முதிய பருவத்தில் பசியில் வாடுவதற்கோ நண்பர்கள், உறவினர்கள் அற்று மடிவதற்கோ இடமற்றதாகும் வகையில் பொது நிதியம் ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ள அவர், அந்நிதியத்துக்குத் தோட்டமும் கட்டாயம் ஒரு தொகையை வழங்க வேண்டுமென வலியுறுத்தியுள்ளார்.

பெருந்தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கை நிலைமை மிகவும் மோசமான பாதிப்புக்கு உள்ளாகி வருவதை ஆதாரங்களுடன் ஆவணப்படுத்தியுள்ள நடேசய்யர், தொழிலாளர்கள் தமது கடமைகள் மற்றும் உரிமைகள் தொடர்பில் விழிப்புணர்வுடனிருக்க வேண்டிய தேவையை எடுத்துக்காட்டியுள்ளதுடன் தோட்ட உடைமையாளர்களும் இலங்கை அரசாங்கமும் தொழிலாளர்களுக்கான தங்கள் பொறுப்புக்களை உணர்ந்து, சிறப்பாகவும் தாராளமாகவும் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதைப் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குரலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

குறைந்தபட்ச ஊதியம், மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வேலைநேரம், சுகாதாரமான வீடமைப்பு, கட்டாயக் கல்வி, மீண்டும் இந்தியாவுக்குச் செல்ல விரும்புவவர்களை இலவசமாக அனுப்பிவைத்தல், ஊழியர் சேமலாப நிதி முதலானவை குறித்துப் பிற்பட்ட காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட சட்ட வரைபுகள், மாற்றங்கள் ஆகியனவற்றுக்கு முன்னோடியாக இத் துண்டுப்பிரசுரத்தில் முன்மொழியப்பட்டுள்ள பரிந்துரைகள் விளங்குவதைக் காணலாம். நடேசய்யர் சட்டமன்ற உறுப்பினரான பின்னர் இவற்றைச் சட்டமன்றத்திலும் முன்வைத்துள்ளதான் அவை தொடர்பான சட்ட ஆக்கங்கள் உருவாவதற்கும் தூண்டுகோலாக இருந்துள்ளார்.

jeeyaseelan@thaiivedu.com

மலையகத் தமிழரின்

அரசியல் அங்கீகாரமும் அரச அங்கீகாரமும்

- சுப்பையா கமலதாசன்

1800

-களுக்கு முன் வர்த்தக ரீதியாக இந்தியர்கள் ஏனைய நாடுகளுக்கு சென்றிருந்தாலும் குடிபெயர்ந்து இருந்தாலும் பெருந்தொகையாக தொழில் ரீதியாக இடம்பெயர்ந்தமை 1800-களிலேயே இடம்பெற்றது. 18-ம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் நிலவிய கொடும் பஞ்சம் இந்திய மக்களை ஏனைய நாடுகள் நோக்கி வலிந்து தள்ளியது எனலாம். மலேசியா, பர்மா, பிஜித் தீவுகள், மொறிசியஸ், ஆபிரிக்க நாடுகள் போன்ற நாடுகளுக்கு குடிபெயர்ந்த இந்திய வம்சாவளி மக்கள் பிரித்தானியர்களின் அழைப்பின்பேரில் இலங்கைக்கும் குடிபெயர்ந்தனர்.

இலங்கையை ஆட்சி செய்த பிரித்தானியர் இலங்கையின் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பிலும், சமூகக் கட்டமைப்பிலும் பாரிய மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தினர். இந்த சமூக, பொருளாதார மாற்றங்களின்போது, உழைப்பு மூலமாக இருந்தவர்கள் இந்தியாவிலிருந்து அழைத்துவரப்பட்ட வம்சாவளி மக்களே. பொருளாதார ரீதியாக பெருந்தோட்டங்களை உருவாக்கி, இன்றுவரை உழைப்பு மூலத்தை வழங்கி வருகின்றார்கள். அதேபோல இலங்கையின் பிரதான பாதைகள், புகையிரத பாதைகள், போன்ற அபிவிருத்தி பணிகளையும் முன்னெடுப்பதற்கான உழைப்பு மூலம் இவர்களுடையது என்பது மறுக்க முடியாது.

1800 ஆரம்பத்திலிருந்து அவர்கள் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு கூலி தொழிலாளிகளாக வருவிக்கப்பட்டு 200 வருடங்கள் ஆயின எனக் கொள்ளப்படுகிறது. இது அண்மித்தமான கருத்து என்றாலும் இன்றளவில் இதுவே பரவலாக பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பல்வேறு நாடுகளுக்கான இந்தியர்களின் குடிபெயர்வினை ஜெயின் (Jain,CP.1982) என்பவர் ஐந்து வகைகளாக பிரிப்பதாக பேராசிரியர் மு. சின்னதம்பி குறிக்கின்றார். (மலையகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு நூல்)

- கடன் ஒப்பந்த முறையிலான குடிபெயர்வு
- கங்காணி / மேஸ்திரி முறையின் கீழான குடிபெயர்வு
- சகாராவுக்கு தெற்கேயுள்ள ஆபிரிக்க நாடுகளுக்கான குடிபெயர்வு
- தன்னிச்சையான குடிபெயர்வு
- மேற்காசிய நாடுகளுக்கான குடிபெயர்வு

இலங்கைக்கான குடிபெயர்வு 'கங்காணி / மேஸ்திரி முறையின் கீழான குடிபெயர்வு' ஆகும். தொழிலாளர்களை தெரிவு செய்தல், தொழிலுக்கு அமர்த்துதல், வேதனங்கள் வழங்கல்,

தொழிலாளர்களை விலக்குதல் என தொழிலாளர்கள் சார்ந்த அனைத்தும் கங்காணி அல்லது மேஸ்திரி முறையின் கீழாக, இவர்களினூடாகவே முன்னெடுக்கப்பட்டது. தொழில் வழங்குநர்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் நேரடித் தொடர்பில்லாமல், இடைத்தரகர்களாக கங்காணிமார்களே இருந்துள்ளனர்.

2023-ம் ஆண்டோடு இவ்வாறு அவர்கள் அழைத்து வரப்பட்டு 200 நூற்றாண்டுகள் என கொள்ளப்படும் இன்றைய காலகட்டத்தில், இலங்கையில் வாழும் இந்திய வம்சாவளியினர் 'மலையக தமிழர்' என்றழைக்கப்படும் தனிக் குழுமமாக தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர். இலக்கியத் தளம், அரசியற் தளம் என எல்லாவற்றிலும் ஆழ வேருன்றி நிற்கும் மலையக மக்கள் இன்னும் அரச ரீதியாக மாத்திரம் முழுமையான அங்கீகாரம் பெறவில்லை. இதனை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இலங்கையில் இந்தியர்களின் அரசியல்

ஆரம்பத்தில் கோப்பி பயிர்ச்செய்கைக்காகவும், பின் தேயிலை, தென்னை பயிர்ச்செய்கைகளுக்காகவும் அழைத்துவரப்பட்ட தொழிலாளர்கள் இலங்கை சிங்களவர்கள் மத்தியிலும் குறிப்பாக கண்டிய சிங்களவர்கள் மத்தியிலும் அவர்களுடைய வளங்களை கொள்ளையிட வந்த அந்நியர்களாகவே பார்க்கப்பட்டார்கள். இன்றும் அந்நியர்களாகவே பார்க்கப்படுகிறார்கள். பூர்வீக தமிழர்களையே வந்தேறிகளாக பார்க்கும் இலங்கை அரசியற் களத்தில், இந்திய வம்சாவளியினரின் நிலை கேள்விக்குறியாகவே இருந்துள்ளது.

1931 சர்வசன வாக்குரிமையின் மூலமாக இலங்கை பிரஜைகளுக்கு வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டபோது, ஏறத்தாழ 818,500 மக்களில் 100,000 இந்திய வம்சாவளியினருக்கு மாத்திரமே வாக்குரிமை கிடைக்கப்பெற்றது. அதற்கு முன்பதாக 4 சதவீதமான இந்திய வம்சாவளியினருக்கே வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தது. கட்டம் கட்டமாக 1939-ம் ஆண்டுவரை 225,000 பேருக்கு வாக்குரிமை வழங்கப் பட்டிருந்தது.

1921-1924 வரை இந்திய வர்த்தகரான யூ.ஈ. எட்மாலி (U.E.G.Ad mali) சட்டசபை உறுப்பினராக உள்வாங்கப்பட்டிருந்தார். 1924 சட்டசபை சீர்த்திருத்தங்களின்படி இந்தியர்கள் சார்பாக ஐ.எக்ஸ். பெரேரா (I.X.Pererira), மற்றும் மொஹமட் சுல்தான் (Mohammed Sulthan) ஆகிய இருவரும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். மொஹமட் சுல்தானின் மறைவுக்கு பின் குறித்த வெற்றிடத்திற்கு கோ. நடேசய்யர் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

இலங்கை அரசாங்க சபைக்கான முதலாவது தேர்தல் 1931-ம்

ஆண்டு இடம்பெற்றபோது 50 பேரைத் தெரிவு செய்யும் அரசாங்க சபைக்கு இந்தியர்களின் சார்பாக ஹட்டன் தொகுதியிலிருந்து பெரிசுந்தரமும், தலவாக்கலை தொகுதியிலிருந்து எஸ்.பி. வைத்திலிங்கமும் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள். அதே வேளை பண்டாரவளை தொகுதியிலிருந்து பெருந்தோட்ட உரிமையாளரான ஏ. பெலோஸ் கோர்டன் (9097 வாக்குகள்) தெரிவாகினார். 1936-ம் ஆண்டு தேர்தலிலும் பெரிசுந்தரம், எஸ்.பி. வைத்திலிங்கம் ஆகிய இருவருமே தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள்.

1947 சோல்பரி யாப்பின் போது இடம்பெற்ற முதலாவது பாராளுமன்ற தேர்தலில் மலையக இந்திய வம்சாவளியினர் சார்பில் 8 உறுப்பினர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தெரிவுசெய்யப்பட்ட தொகுதி, உறுப்பினர், வாக்குகளின் எண்ணிக்கை என்பன பின்வருமாறு:

- நுவரெலியா - தொண்டமான் - 9,386
- தலவாக்கலை - சி.வி. வேலுப்பிள்ளை - 10,645
- கொட்டகலை - கே. குமாரவேலு - 6,722
- நாவலப்பிட்டிய - கெ.ராஜலிங்கம் - 7,933
- மஸ்கெலியா - ஜி.ஆர். மோத்தா - 9,086
- அலுத் நுவர - டி.ராமானுஜம் - 2,772
- பதுளை - எஸ்.எம். சுப்பையா - 27,121
- பண்டாரவளை - கெ.வி. நடராஜா - 5,092

இலங்கையின் முதலாவது பாராளுமன்றத்திலேயே இந்தியர்கள் 8 பேரின் பிரதிநிதித்துவம் சிங்களவர்களின் இந்திய எதிர்ப்பலையை தீவிரம் பெறச் செய்தது. 1948-ம் ஆண்டில் சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது பிரதமரானதாகக் கொள்ளப்படும் டி.எஸ். சேனநாயக்க 1928-ம் ஆண்டே உரையாற்றிய உரையின் ஹன்சாட் பதிவிலிருந்து இந்திய வம்சாவளியினர் மீதான அவரின் நிலைப்பாடு வெளிப்படுகிறது. 'சிங்களவர்கள் துரதிஷ்டம் பிடித்த சமூகத்தினர், அவர்களுடைய தாராள மனப்பான்மை மறைக்கப்பட்டு தவறாக விளங்கப்பட்டுள்ளனர். மற்றவர்களின் நன்மைக்காக தம்மை ஒடுக்குவ

தற்கு சம்மதிக்கும் சிங்களவர் போன்று வேறு ஒரு சமூகம் இருக்கும் என நான் எண்ணவில்லை. இந்தியர்களுக்கு ஒரு பெரிய நாடு உண்டு. இந்த நாடு எங்களுக்கு வேண்டும். (08 நவம்பர் 1928 ஹன்சார்ட்) என சேனநாயக்க உரையாற்றியிருந்தார்.

இவ்வாறான இந்திய எதிர்ப்பின் காரணமாக 1948-ம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட பிரஜாவுரிமை சட்டம், 1949-ம் ஆண்டு இந்திய பாகிஸ்தானியர் வதிவிட சட்டம், 1949 தேர்தல்கள் திருத்தச் சட்டம் ஆகியன இவர்களின் அரசியல் இருப்பினை கேள்விக்குறியாக்கியது. 1948-ம் ஆண்டு பறிக்கப்பட்ட குடியரிமை 1988-ம் ஆண்டே மீண்டும் வழங்கப்பட்டது. 1946 மொத்த சனத்தொகையில் 11.7 சதவீதம் மலையக சமூகத்தினை சார்ந்த இந்திய வம்சாவளியினர் காணப்பட்டபோதும் 1964-ம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் மூலமாக இலங்கையில் வசித்த அரைவாசி மக்களை மீண்டும் இந்தியாவிற்கு திருப்பி அனுப்பியதன் ஊடாக 5 சதவீதமாக மாறியது.

வாக்குரிமை கிடைக்கப்பெற்ற பின் இலங்கை அரசியலில் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் சார்பிலான பிரதிநிதித்துவம் கணிசமான அளவு அதிகரித்தது. பாராளுமன்றம், மாகாணசபை, உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் என, அவர்கள் தங்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்து வருகின்றார்கள். இன்றைய பாராளுமன்றத்திலும் ஓர் அமைச்சரவை அமைச்சர், ஓர் இராஜாங்க அமைச்சர் உட்பட 9 மலையகம் சார்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. தற்போது வடகிழக்கு மாகாணங்கள் உள்ளடங்கலான பகுதிகளில் 15 லட்சம் மலையக மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். தற்போது வாக்குரிமையுடைய அரசியல் அங்கீகாரம் பெற்ற சமூகமாக மலையக சமூகம் காணப்படுகின்றது.

அரச அங்கீகாரம்:

மலையக மக்கள் அரசியல் அங்கீகாரம் உடையவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களுக்கான அரச அங்கீகாரம் என்பது முழுமையற்றதாகவும் தாமதமடைந்ததாகவும் இருந்துள்ளது, இருந்து வருகின்றது. கல்வி, சுகாதாரம், வீடமைப்பு, உள்ளூர்

ராட்சி மன்றங்கள், பிரதேச செயலகங்கள் என, எல்லா அரச துறைகளிலும் மலையக மக்களுக்கான செயற்பாடுகள் அங்கீகாரம் பிற்படுத்தப்பட்டதாகவே இருந்துள்ளது.

1945-ம் ஆண்டு இலவசக் கல்விச் சட்டம் இலங்கையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட போதும் 1977-ம் ஆண்டே, தோட்டப் பகுதியில் அமைந்த பாடசாலைகளை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றது. மிசனரிகளின் பொறுப்பில் இருந்த பாடசாலைகள் காணிச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் பின் பெருந்தோட்ட கம்பனிகளின் நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. பாடசாலைகளில் ஆசிரியராக தொழில் புரிந்த ஆசிரியர்கள்கூட பாடசாலை நிறைவுக்குப் பின் தோட்டக் காரியாலயங்களில் குமாஸ்தாவாக, இலிகிதராக தொழில் புரிந்த வரலாறுகள் உண்டு.

32 வருடங்கள் கடந்தே அரசு கட்டமைப்புக்குள் தோட்டப் பகுதிப் பாடசாலைகள் உள்வாங்கப்படுகின்றன. ஆரம்ப, கனிஷ்ட, சிரேஷ்ட நிலைகளில் 843 மலையகப் பாடசாலைகள் காணப்படுகின்றன. அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பின்பே மலையக கல்வி நிலையில் பாரியதொரு மாற்றம் இடம்பெற்றது. மலையகத்திற்கு தனியானதொரு பல்கலைக்கழகம் உருவாக்க வேண்டுமென்கிற அளவுக்கு கல்வி தரம் உயர்ந்துள்ளது. ஆனாலும் தேசிய ரீதியில் 32 வருடங்கள் கடந்த நிலை என்பது, மலையக மக்கள் அரசு கட்டமைப்புக்குள் சுயவிருப்பு அல்லாது அழுத்தங்கள் கட்டாயங்கள் அடிப்படையில் தாமதமாக சேர்ந்து கொண்டார்கள் என்பதே யதார்த்தம். தோட்டப் பாடசாலைகள் போன்றே தோட்ட வைத்தியசாலைகளும் அரசு கட்டமைப்புக்குள் காலம் தாழ்த்தி உள்வாங்கப்பட்டாலும் அவை அனைத்தும் இன்னும் முழுமையாக உள்வாங்கப்படவில்லை. 60 வைத்தியசாலைகள், 153 பிரசவ விடுதிகள், 329 மருந்தகங்கள் மலையக பிரதேசங்களில் காணப்பட்டாலும் குறைந்தளவான வைத்தியசாலைகளையே அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுள்ளது. அவற்றை முழுமையாக அரசாங்கம் பொறுப்பேற்க வேண்டுமென வலியுறுத்தப்பட்டாலும் மலையக சுகாதாரத்துறை இன்னும் முழுமையாக அரசு கட்டமைப்புக்குள் கொண்டுவரப்படவில்லை. 200 வருடங்கள் ஆகின்ற நிலையிலும் சுகாதாரத்துறை பொதுமைப்படுத்தப்படாமையே கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியது.

வீடமைப்பு, காணியுரிமை என்பன, 200 வருட வரலாற்றை கொண்ட மக்களுக்கு கனவாகவே இருந்துள்ளன. மலையகத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அமைச்சினூடாக இரட்டைக் குடியிருப்பு (Twin cottage), மாடி வீடு என வெற்றியற்ற வீடமைப்புத் திட்டங்களை முன்னெடுத்திருந்தாலும், மலையக மக்கள் முன்னணியின் தலைவர் பெ. சந்திரசேகரன் தனி வீடு திட்டத்தினை ஆரம்பித்திருந்தார். இருப்பினும் அது காணியுரிமையுடையதாக இருக்கவில்லை. 2015-ம் ஆண்டு நல்லாட்சி அரசாங்கத்தினால் முன்னெடுக்கப்பட்ட வீடமைப்பு திட்டம் என்பது காணியுரிமை, வீட்டுரிமையை உறுதி செய்யும் வகையில் முன்னெடுக்கப்பட்டது. 7 பேர்ச் சொந்தக் காணியில் முன்னெடுக்கப்பட்டு அதற்கான காணி மறுசீரமைப்பு ஆணைக் குழுவின்னூடாக காணி உரித்தும் வழங்கப்பட்டது. இது பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கானது. ஒரு நாட்டில் பிரஜை என்பதற்கான காணி உரிமையைக்கூட அனுபவிக்காத சமூகமாகவே மலையக சமூகம் இருந்து வருகின்றது.

200 வருடகால வரலாறு உடைய மலையக சமூகத்திற்கென அரசு நிறுவனம் இருக்கவில்லை. 2018-ம் ஆண்டின் 32-ம் இலக்க பெருந்தோட்டப் பிராந்தியத்துக்கான புதிய கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அதிகாரசபை சட்டத்தின் கீழ் மலையக சமூகத்திற்கென ஒரு அரசு நிறுவனமாக மலையக அபிவிருத்தி அதிகார சபை உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றுவரை அது பெயரளவினதாகவே காணப்படுகிறது. அதற்கான நிதியொதுக்கமோ வேலைத் திட்டங்களோ முன்னெடுக்கப்படுவதில்லை.

மலையக மக்களுக்கு உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் பாரபட்சம் என்பது கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியது. மலையகப் பெருந்தோட்ட மக்களுக்கு உள்ளூராட்சி மன்றங்களினூடாக பணி செய்ய முடியாது என்கிற நிலைமையே 2018-ம் ஆண்டு வரை காணப்பட்டது. 2018-ம் ஆண்டின் 30-ம் இலக்க பிரதேச சபைகள் (திருத்த) சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட பின்பே திருத்தியமைக்கப்பட்டது.

மலையக மக்கள் அரசு ரீதியாக அங்கீகரிக்கப்படவில்லை என்பதற்கு மற்றுமொரு சாட்சியாக எல்லை மீள் நிர்ணயங்களில் காணப்படும் பாரபட்சம் அமைகிறது. அரசு கட்டமைப்பின் அடிப்படை கிராம சேவகர் பிரிவாகும். பெருந்தோட்ட மலையக மக்கள் வாழ்கின்ற பிரதேசங்களில் கிராம சேவகர் பிரிப்பு எல்லை மீள் நிர்ணயங்கள் அசாதாரணமானது. சராசரியாக 2000 பேருக்கு ஒரு கிராமசேவகர் பிரிவு காணப்பட வேண்டும் என்கிற நிலையில், மலையகத்தில் 14,000 பேருக்கு ஒரு கிராமசேவகர் பிரிவு (கெர்கஸ்வோல்ட் 319G) காணப்படுகிறது. அதே நுவரெலியா மாவட்டத்தில் 149 பேருக்கு ஒரு கிராம சேவகர் பிரிவு பெரும்பான்மை சிங்கள கிராமத்தில் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதேபோல், நுவரெலியா மாவட்டத்தில் 2 லட்சத்துக்கும் அதிகமான மக்களுக்கு ஒரு பிரதேச செயலகம் என்கிற நிலையே காணப்பட்டது. 1992-ம் ஆண்டின் 52-ம் இலக்க சட்டத்தின் கீழ், 29.10.2019-ம் திகதி வெளியிடப்பட்ட வர்த்தமானியின்படி நுவரெலியா மாவட்டத்தில் 5 பிரதேச செயலகங்கள் 10 ஆக அதிகரிக்கப்பட்டன. வர்த்தமானி வெளியிடப்பட்டதன் படி, காலி, இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் பிரதேச செயலகங்கள் இயங்கிவரும் நிலையில், நுவரெலியா மாவட்டத்தில் உப செயலகம் என ஆரம்பிக்கப்பட்டு 4 வருடங்களின் பின் தற்போது பிரதேச செயலகங்களாக தரமுயர்த்தப்பட்டிருந்தாலும் முழுமைப்படுத்தப்படாத பிரதேச செயலகங்களாகவே காணப்படுகின்றன.

எனவே, அரசியல் ரீதியாக அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளதான தோற்றப்பாடு மலையகத் தமிழ் மக்கள் சார்ந்து தென்பட்டாலும் அரசு நிர்வாகப் பொறுப்புறைக்குள் முழுமையாக உள்வாங்கப்படாத நிலைமையே அந்த மக்களின் குறை அபிவிருத்தி நிலைமைகளுக்கு காரணமாகும். அவர்கள் அரசு ரீதியாகவும் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். நாட்டின் ஏனைய சமூகங்களைப்போல மலையகத் தமிழ்ச் சமூகமும் இலங்கைப் பிரஜைகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கு, அரசியல் ரீதியாக அவர்கள் 'இந்தியத் தமிழர்கள்' என்ற நிலையில் இருந்து 'இலங்கை மலையகத் தமிழர்கள்' என்பதை உள்ஜிதப்படுத்தும் சட்ட ஏற்பாடுகள் அவசியமாகின்றன.

kamaladasan@thaiweedu.com

இடம் பெயர்ந்த மலையக மக்கள்

- நெல்லை ஜெயசிங்

200 வருடங்களுக்கு முன்னர் ஆங்கிலேய ஆட்சியின் போது தமிழ் நாட்டில் காணப்பட்ட வறுமை, சாதிய ஒடுக்கு முறை, நில பிரபுக்களின் ஆதிக்கம் என்பவற்றுடன் இலங்கை ஒரு சொர்க்க பூமி என்று கூறப்பட்ட ஆசை வார்த்தைகள் மீதான ஒரு நம்பிக்கை, இலங்கையில் பெருந்தோட்டச் செய்கை உட்பட வேறு பல தொழில்களுக்கு தொழிலாளர்களின் தேவை போன்ற பல்வேறு காரணிகள் ஒன்று சேர், இலட்சக்கணக்கான வர்கள் தமிழ் நாட்டில் இருந்து இலங்கை மலை நாட்டில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். அவ்வாறு குடியேறியவர்களின் 200 வருட வரலாற்று பக்கங்களை புரட்டிப் பார்த்தால் பல்வேறு காலகட்டங்களில் அவர்களின் வாழ்க்கை பலவிதமான சிதைவுகளுக்கு உள்ளாகி வந்துள்ளதைக் காணலாம். இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த 1948-ம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் இலங்கையின் மக்கள் தொகையில் இரண்டாம் இடத்தில் இருந்த மலையக மக்கள் இன்று நான்காம் இடத்திற்கு தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

இலங்கையின் பேரினவாத அரசியல் மலையக மக்களின் வாழ்க்கையை சின்னாபின்னமாக்கி சிதறடித்த நிகழ்வுகள் மலையக மக்களின் வரலாற்றில் ஆழமாகப் பதியப்பட்டுள்ளது. காலத்துக்கு காலம் சிதறடிக்கப்பட்ட அவர்கள் இன்று வெவ்வேறு திசைகளில் வெவ்வேறு இடங்களில் இடம்பெயர்ந்தவர்களாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். வரலாற்று அடிப்படையில் அவர்கள் பின்வருமாறு அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

- இலங்கை இந்திய உடன்படிக்கையின் கீழ் இந்தியப் பிரஜைகளாக இந்திய நாட்டில் குடியேறியவர்கள்
- இலங்கை நாட்டிற்குள்ளேயே இடம் பெயர்ந்தவர்கள்
- மேற்குலக நாடுகளுக்கு புலம் பெயர்ந்தவர்கள்
- அகதிகளாக தமிழ் நாட்டில் தஞ்சமடைந்தவர்கள்

இவ்வாறு நான்கு விதமாக இடம்பெயர்ந்தவர்கள் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட போதும் இவர்களில் இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தங்களின் படி, இந்தியாவிற்கு இடம்பெயர்ந்தவர்கள் மட்டுமே மிகப் பெரிய அளவில் இடம்பெயர்ச்சிக்கு உள்ளானவர்களாக வரலாற்றில் கருதப்படுகிறார்கள். உலக அளவில் இது ஒரு மிகப் பெரிய இடம்பெயர்வாகும். அதுவும் அகதிகளாக அல்லாமல் இரண்டு நாட்டு அரசியல் தலைவர்களின் இணக்கத்துடன், ஆனால் மனிதாபிமானமற்ற வகையில் நடந்தேறிய வரலாற்று நிகழ்வாகும். இதன் விளைவாக மலையக மக்கள் தொகை 12% வீதத்தில் இருந்து 5.5% வீதமாக குறையத் தொடங்கியது.

இலங்கை இந்திய உடன்படிக்கை:

1948 பெப்ரவரி நான்கில் இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற நாடாக ஆங்கிலேயர்களால் அறிவிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் இலங்கையின் அரசியல் போக்கில் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கின. குறிப்பாக பெரும்பான்மை மக்களின் பேரினவாத அரசியல் விஸ்வரூபம் எடுக்கத் தொடங்கியது. பௌத்த மதமும் சிங்கள மொழியும் அரசியலில் தீர்மானிக்கும் சக்திகளாக உருவெடுத்தன. அதன் விளைவாக 1948 நவம்பர் 15-ம் திகதியன்று மலையக மக்களின் குடியரிமை பறிக்கப்பட்டு 10 இலட்சம் பேர் நாடற்றவர்களாக ஆக்கப்பட்டனர்.

இக்காலப்பகுதியில் இலங்கையில் இனவாத அரசியல் மிகக் கடுமையாகத் தலைதூக்கத் தொடங்கி இருந்தது. அதன் நீட்சியாக பிரஜா உரிமை பறிக்கப்பட்ட இம்மக்கள் அனைவரையும் இந்தியாவிற்கே திருப்பி அனுப்ப வேண்டும் என்ற கோரிக்கை, பிரச்சாரம் வலதுசாரி சிங்கள மக்கள் மத்தியில் ஓங்கி ஒலிக்கவும் தொடங்கியது. அத்துடன் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் அரசியல் சூழ்நிலைகள் மாறத் தொடங்கின. அரசியல் அழுத்தம் காரணமாக இரு நாடுகளின் தலைவர்களும் நாடற்றவர்களாக ஆக்கப்பட்ட மக்கள் தொடர்பாக உரையாடத் தொடங்கினர். பல கட்ட பேச்சுவார்த்தைக்கு பின்னர் இறுதியில் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்படலாயிற்று. பண்டங்களை பரிமாற்றிக் கொள்வதைப் போன்று 600,000 இந்திய வம்சாவளி மலையகத் தமிழர்களை இந்தியாவிற்கு நாடு கடத்துவதெனவும் 325,000 பேருக்கு இலங்கை குடியரிமை வழங்குவதெனவும் இரண்டு உடன்படிக்கைகள் முறையே 1964 மற்றும் 1974-ம் ஆண்டுகளில் இலங்கை-இந்தியப் பிரதமர்கள் இடையே கையெழுத்தாயின. அவை முறையே, சிறிமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தம், சிறிமா-இந்திராகாந்தி ஒப்பந்தம் என அழைக்கப்பட்டன. அது முதல் நாடற்றவர்களான அம் மக்கள் படிப்படியாக இந்திய நாட்டிற்கு போகத் தொடங்கினார்கள்.

1823-ம் ஆண்டளவில் இலங்கையில் குடியமர்த்தப்பட்டவர்களின் பின்னய சந்ததியினர் 150 வருடங்கள் ஒரே பகுதியில் வாழ்ந்து வந்த நிலையில் ஒரு பெரும் சமூகமாக தமிழ் நாட்டிற்கு இடம் பெயர்ந்து புதியதொரு வாழ்க்கையை அவர்கள் தொடங்குவது என்பது மிகவும் சவாலான செயலாகும். இந்திய அரசின் மறுவாழ்வு திட்டங்களை மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் எதிர்பார்த்து கண்டியில் இந்திய தூதுவராலயம் முன்பாக வரிசையில் கால்கடுக்க காத்திருந்தவர்கள் இந்தியாவைப் பற்றியோ இந்திய கிராமப்புற மக்களின் வாழ்க்கை பற்றியோ தொப்புள் கொடி உறவுகள் பற்றியோ எதுவுமே அறிந்திருக்கவில்லை. வல்லரசாக வளர்ந்து வரும் இந்தியாவில் தாங்கள்

செல்வச் செழிப்புடன் வாழலாம் என்று கனவுடன் கண்டியில் காத்திருந்தவர்களுக்கு கடைசியில் ஏமாற்றமே மிஞ்சியது. பெருந்தோட்டங்களில் வேலை செய்த அனுபவம் மட்டுமே உடைய அவர்கள் இந்தியாவில் அது போன்றதொரு நிரந்தரமான வேலை வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்தனர். ஆனால் அவை எதுவும் ஏற்கப் படவில்லை. புலம்பெயர் ஏற்பாடுகளுக்கு முன்னர் இந்தியாவில் புனர்வாழ்வு திட்டங்கள் கொட்டிக் கிடப்பதைப் போன்றதொரு மாயத்தோற்றம் இலங்கையில் அப்போது உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் நடைமுறையில் அவர்கள் மிகப் பெரும் ஏமாற்றத்தை, சவால்களை எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர்.

கப்பல் மூலம் இராமேஸ்வரம் வந்து இந்திய மண்ணில் கால் பதித்தது முதல் கசப்பான அனுபவங்களையே அவர்கள் பெறத் தொடங்கினர். சுங்க நிலைய சமை தூக்கும் தொழிலாளர்களின் மரியாதை குறைவான பேச்சு, அதிகாரிகளின் கெடுபிடி, பலவந்தமாக பொருட்களை எடுத்துக்கொள்ளல் என பலதரப்பட்ட இன்னல்களை எதிர்கொண்டனர். வந்தாரை வாழ வைக்கும் தமிழகம் என எண்ணி வந்தனர். ஆனால், அவர்களை வேண்டத் தகாதவர்களாக பார்க்கும் நிலைமையே பல இடங்களிலும் காணப்பட்டது. 1968 முதல் 1984 வரையிலான காலப்பகுதியில் 115,400 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 459,327 நபர்கள் இந்திவிற்கு இடம் பெயர்ந்திருப்பதாக அரசின் அறிக்கை வாயிலாக அறிய முடிகிறது. இவர்களில் 95% மானவர்கள் தமிழ் நாட்டில் குடியமர்த்தப்பட ஏனையோர் அண்டை மாநிலங்களில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். மலையகச் சூழ்நிலையில் வாழ்ந்த தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு தமிழ் நாட்டின் சூழ்நிலை முற்றிலும் வேறாக இருந்தது. அதற்கு ஏற்ப அவர்களின் மறுவாழ்வை கட்டமைத்துக் கொள்வதென்பது அவர்களுக்கு மிகப் பெரும் சவாலாக இருந்தது. இந்திய சமூகத்துடன் உடனடியாக அவர்களால் ஒன்றிணைய முடியவில்லை. காலம் காலமாக தொப்புள் கொடி உறவுகள் என பேசியும் எழுதியும் வந்த போதும் நடைமுறையில் வேண்டாத விருந்தாளியாக பார்க்கும் போக்கே காணப்பட்டது. சாதிய கட்டமைப்

பைக் கொண்ட தமிழ் நாட்டில் சாதிய உணர்வுகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்காத இடம் பெயர்ந்த மலையக மக்களால் ஈடு கொடுக்க முடியவில்லை. இலங்கையில் பொது வெளியில் சாதிய உணர்வுகள் வெளிப்படாத நிலையில் அதற்கு எதிர்மாறாக இந்தியாவில் அனைத்தும் சாதிய கண்ணோட்டம் என்பதால், பல இடங்களில் உரிய மரியாதை இன்றி பாதிப்புக்கு உள்ளாக வேண்டியதாயிற்று. இடம் பெயர்ந்து வந்த மலையக மக்கள் தங்களின் மூதாதையர் மண்ணில் திசை தெரியாமல் திகைத்து நின்றனர் எனலாம்.

மலையகத்தில் இருந்து இந்தியாவிற்கு இடம் பெயர்ந்தவர்களில் பெரும்பாலானோர் கூலி வேலை மட்டுமே செய்த அனுபவம் உடையவர்கள். இவர்கள் புதிய சூழ்நிலையில் புதிய வகையான தொழில் முறையில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்வதில் பெரும் சிரமங்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. சுயமாக வாழும் அளவிற்கு அவர்களிடம் சேமிப்பு பணமும் இருக்கவில்லை. 4% மானவர்களிடம் மட்டுமே 10,000-க்கு மேல் சேமிப்பு பணம் இருந்ததாக அறியப்படுகிறது. இவ்வாறு பெரும்பாலானவர்களின் ஆரம்ப கட்ட வாழ்க்கை மிகப் பெரும் பொருளாதார சமூக நெருக்கடிகளுக்கு உள்ளாகியதைக் காண முடிந்தது.

ஏமாற்றம் அளித்த அரசின் மறுவாழ்வு திட்டங்கள்:

இந்திய அரசால் இலங்கை-இந்திய உடன்படிக்கையின் கீழ் இடம்பெயர்ந்து இந்தியாவிற்கு வந்தவர்களுக்காக கொண்டு வரப்பட்ட பல்வேறு மறுவாழ்வு திட்டங்களையும் அவை எந்தளவு பயனளித்தன, எவையெல்லாம் தோல்வி கண்டன போன்ற விபரங்களையும் ஆய்வாளர் திரு. சந்திரசேகரன் அவர்கள் களப் பணி செய்து நீண்ட அறிக்கையாக வெளியிட்டுள்ளார். அதே போன்று ஆய்வாளரும் இலங்கை திட்டமிடல் அமைச்சில் உயர் பதவி வகித்தவருமான திரு. வாமதேவன் அவர்களும் கொண்டு வரப்பட்ட பல்வேறு மறுவாழ்வுத் திட்டங்களை

பற்றி கூறும் போது பின்வரும் முன்றினை பிரதானப்படுத்தி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

- பல வகையான குடியேற்ற திட்டங்கள்
- வீட்டு கடன் திட்டங்கள்
- கல்வி மற்றும் பயிற்சி திட்டங்கள்

இதன் அமலாக்கம் மற்றும் பயன்பாட்டை ஆராயும் பொழுது, நடைமுறையில் விரல்விட்டு எண்ணக் கூடியவர்கள் மட்டுமே இதனால் பயனடைந்திருப்பதாக அறியப்படுகிறது. நில அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் குடியேற்றுதல், தனியார் நிலங்களில் குடியமர்த்துதல், கொடைக்கானல் விவசாய திட்டம், அரசு விவசாய பண்ணை, வியாபாரக் கடன் திட்டங்கள், சுய வேலைவாய்ப்பு திட்டங்கள், தேயிலை இறப்பர் தோட்டங்களில் வேலை வழங்குதல், நூற்பாலைகளில் வேலை, போக்கு வரத்து மற்றும் சிறு தொழிற்சாலைகளில் வேலை, ரெப்கோ போன்ற கூட்டுறவு வங்கிகளின் வாயிலாக கடன் பெற்ற நிறுவனங்களில் வேலை என, ஏராளமான மறுவாழ்வு திட்டங்கள் முன்மொழியப்பட்ட போதும் அவை அனைத்தும் முழுமையான பயனைத் தரவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. இலங்கையில் தோட்டத் தொழில் மட்டுமே செய்து வந்தவர்கள் அரசின் பல்வேறு மறுவாழ்வுத் திட்டங்களை கண்டு ஆரம்பத்தில் மகிழ்ச்சியும் நம்பிக்கையும் கொண்டனர். ஆனால் காலப் போக்கில் அவை அனைத்தும் கானல் நீர் என புரிந்து கொண்டனர். ஆனால், அரசின் மறுவாழ்வுத்துறை 102,000 குடும்பங்கள் மறுவாழ்வு திட்டங்களால் இடம்பெயர்ந்து வந்து பயன் அடைந்ததாக அரசுக்கு அறிக்கை சமர்ப்பித்துள்ளது.

வீணாகிப் போன வியாபாரக் கடன் திட்டங்கள்:

இலங்கையில் பெருமளவில் கூலித் தொழிலாளர்களாக மட்டும் வேலை பார்த்த அனுபவத்துடன் இடம் பெயர்ந்தவர்களுக்கு வணிகம் செய்திட கடன் கொடுத்து சிறுமுதலாளிகளாக மாற்றும் அரசின் திட்டம் நடைமுறையில் பயனளிக்கவில்லை. எந்த வித அனுபவமோ பயிற்சியோ இல்லாத இவர்கள் அரசிடம் இருந்து பெற்ற 3,000 ரூபாய் பணத்தில் வியாபாரிகளாக உருவெடுக்க முடியவில்லை. இவ்வாறு 85,000 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 84% மானவர்களுக்கு வணிகக் கடன் வழங்கிய போதும் விரல் விட்டு எண்ணக் கூடியவர்களால் மட்டுமே ஓரளவிற்கு வணிகம் செய்திட முடிந்தது. பெரும்பாலானவர்கள் வியாபாரத்தை தொடங்காமலேயே பணத்தை செலவு செய்து விட்டதாக கூறப்படுகிறது. எனவே, அரசின் வணிகக்கடன் திட்டம் பெரும் தோல்வியில் முடிந்தது என்றே கூற வேண்டும். வியாபாரத்தில் தோற்றவர்கள், கடும் வெயிலால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என பலரும் நாட்டின் நாலாபுறமும் சிதறுண்டு குளிர் பிரதேசங்களை தேடி ஓடினர். அவர்களாகவே வாழ வழி தேடி ஊட்டி, நீலகிரி, மூனார், கொடைக்கானல், வால்பாறை, கோத்தகிரி, குன்னூர், கேரளம் போன்ற மேட்டு நிலங்களுக்கு நகர்ந்து தினக் கூலிகளாக வேலை பார்க்கலாயினர். இன்று வரையும் அவர்கள் ஆங்காங்கே கூலி வேலை செய்து வாழ்க்கையை தொடர்கின்றனர்.

விவசாயம் செய்திட இடம் பெயர்ந்தோர்:

விவசாயப் பண்ணைகளில் குடியமர்த்தும் அரசின் திட்டங்களும் நிறைவு பெறாமல் குறைப் பிரசவத்தில் முடிந்ததாக

அறியப்படுகிறது. வட ஆற்காடு, நெல்லை, புதுக்கோட்டை, சேலம், திருச்சி, கடலூர் என பல மாவட்டங்களில் உருவாக்கப்பட்ட பல விவசாயப் பண்ணைகள் நிர்வாகக் குறைபாட்டால் நட்டம் ஏற்பட்டு மூடப்பட்டன. அதனை நம்பிப் போனவர்கள் வேலை இழந்தனர். இதன் மற்றொரு அம்சமாக மூன்று ஏக்கர் நிலம் வழங்கி குடியிருப்புகளை அமைக்கும் அரசின் மறுவாழ்வு திட்டங்கள் ஆரம்ப கட்டத்தில் இடம்பெயர்ந்தோர் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன. இலங்கையில் இதுவரை சொந்த நிலம் வைத்திராத இவர்கள் கிடைக்கப் போகும் காணி உரிமையை நினைத்து பெரிதும் மகிழ்ந்தனர். பல்வேறு மாவட்டங்களில் 44 வேளாண் காலனிகள் தொடங்கப்பட்டன. இவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட தலா 3 ஏக்கர் நிலமானது, வானம் பார்த்த வறண்ட பூமியாகும். இவ்வாறு 3,275 குடும்பங்கள் குடியமர்த்தப்பட்ட போதும் சரியான திட்டமிடல் இன்மையால் இதுவும் பெருமளவில் தோல்வியில் முடிவடைந்தது எனக் கருதப்படுகிறது. நிலத்தடி நீர் இன்மையால் பலரும் இதனை கைவிடத் தொடங்கினர். மிகச் சிலர் மட்டுமே இதனை தொடர்ந்து செய்து வருகின்றனர்.

அரசை நம்பி சமவெளிகளில் வாழ்க்கையை தொலைத்து விட்ட இவர்கள் இறுதியில் மலைப் பிரதேசங்களில் தஞ்சம் அடையத் தொடங்கினர். எப்படியாவது பிழைத்துக் கொள்ளலாம் என்று மலைகளை நோக்கி பயணித்தவர்கள் உணவுக் காகவும் உயிர் வாழவும் பெரிதும் போராட வேண்டி இருந்தது. கிடைக்கின்ற வேலைகளை செய்து உயிர் வாழத் தொடங்கினர். கொடைக்கானல் பகுதியில் சவுக்கு மரங்களில் பட்டை உரிக்கும் தொழிலை நம்பி சென்றவர்கள் கொத்தடிமைகளாக ஆக்கப்பட்டனர். இலங்கை எழுத்தாளரும் ஆய்வாளரும் மாண திரு.எஸ். ஜோதிக்குமார் அவர்கள் 'பிளம்ஸ் மரங்களும் சடை சவுக்குகளும்' என்ற ஆய்வு நூலில் கொத்தடிமைகளாக மாறிய இலங்கையில் இருந்து இடம் பெயர்ந்தவர்களுடன் நேரடியாக உரையாடி அவர்களின் துயர வாழ்க்கையை வெளிச்சத்துக்கு கொண்டு வந்துள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

இடம் பெயர்ந்தோருக்கான அரசு தேயிலைத் தோட்டம் (TANTEA):

நீலகிரி - கோவை பகுதியில் 4431.92 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் 1969-ம் ஆண்டில் தமிழ் நாடு அரசின் ஏற்பாட்டில் வளத்துறையின் உதவியுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பெருந்தோட்டச் செய்கையில், 4,000 மேற்பட்ட மக்கள் தாயகம் திரும்பிய மலையகத் தமிழர்கள் மறுவாழ்வுத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்காக குடியமர்த்தப்பட்டனர். இலங்கையில் இருந்து இடம் பெயர்ந்தோரின் மறுவாழ்வுக்காக பிரத்தியேகமாக இப்பெருந்தோட்டச் செய்கை உருவாக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இலங்கை-மலையகம் போன்ற சூழ்நிலை இங்கு இருந்தமையால் வாழ்க்கையை இம்மக்கள் மகிழ்ச்சியாக தொடங்கினர். எனினும் பிற்காலத்தில் குறிப்பாக அண்மையில், அம்மக்கள் பெரும் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

50 வருடங்களுக்கு மேலாக இங்கு வசிக்கும் தொழிலாளர்களின் வேலை மற்றும் அவர்களின் இருப்பிடம் கேள்விக்குறியாகி இருக்கிறது. இதுவரை இலாபத்தில் இயங்கி வந்த இப்

பெருந்தோட்டத்தை தற்போது நட்டத்தில் இயங்குவதாக கூறும் அதன் நிர்வாகம் அதனை மீண்டும் வளத்துறையிடம் ஒப்படைக்கப் போவதாகவும் கூறி வருகிறது. அவ்வாறு நிகழும் பட்சத்தில் இதுவரை அதை நம்பி வேலை செய்து வருகின்ற குடும்பங்கள், குழந்தைகள் வீதிக்கு வரவேண்டிய அவல நிலை உருவாகும். அரசாங்கம் இவ்விடயத்தில் உடனடியாக தலையிட்டு, அரசே அதன் நிர்வாகத்தை ஏற்று நடத்த முன் வர வேண்டும் அல்லது அங்கு பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு மாற்று வசிப்பிட வசதியும் வேலைக்கான மாற்று ஏற்பாடுகளையும் செய்து கொடுக்க முன்வர வேண்டும்.

இதேபோன்று, மத்திய அரசின் நிதியுதவி மற்றும் மேம்பாட்டு கூட்டுறவு வங்கிகளின் நிதி உதவியுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பல்வேறு கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் இடம்பெயர்ந்த மலையக மக்களில் சிலருக்கு வேலை வழங்கப்பட்டது. இவ்வாறு 13 ஆலைகள் தமிழகத்தில் தொடங்கப்பட்டு வேலைகள் வழங்கப்பட்டன. கூட்டுறவு நூற்பாலைகள், கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள், போக்குவரத்து கழகங்கள் என்பன வங்கிகளின் மானியத்துடன் கடன் பெற்று இடம்பெயர்ந்த மலையக மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளை வழங்கின. அவர்களும் அதனை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றனர். ஆனால், சில வருடங்களில் நட்டத்தில் இயங்குவதாக காரணம் கூறி ஆட்குறைப்பு செய்தும் பின்னர் அவைகளை மூடவும் செய்தனர். மத்திய மாநில அரசுகளும் இது தொடர்பாக ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவில்லை என்பது கவலை தரும் விடயமாகும்.

மறுவாழ்வுத் திட்டத்தின் கீழ் இடம்பெயர்ந்து வந்துள்ள மலையக மக்கள் பயன்பெறும் வகையில் வீட்டுக்கடன் திட்டம் என்ற ஒன்றும் கொண்டு வரப்பட்டது. அதற்கமைய கடனுதவி வழங்கப்பட்டது. வீடுகள் கட்டுவதும் நடந்தது. சிலோன் காலனிகள் என பெயர்களும் வைக்கப்பட்டன. ஆனால் ஒப்பந்த தாரர்களால் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் உரிமையாளர்களாக பெரும்பாலும் இன்று தாயகம் திரும்பியவர்கள் இல்லை என்பது கவலைதரும் விடயமாகும். 90% வீடுகள், வீட்டு மனைகள் உள்ளூர் வாசிகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டும் போலி ஆவணங்கள் மூலம் விற்கப்பட்டும் விட்டன. ஆனால் அரசாங்கமோ, 57,461 குடும்பங்களுக்கு வீட்டுக் கடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது எனக் கூறுகிறது. ஆனால் உண்மையில் 10%-க்கும் குறைவானவர்களே நில, வீட்டு உரிமையாளர்களாக இருக்கின்றனர். ஆக்ரமிப்புக்கு உள்ளான வீடு, மனை மீட்கும் முயற்சியும் பெரிய அளவில் வெற்றி பெறவில்லை எனத் தெரிகிறது. இக் காலப்பகுதியில் இடம் பெயர்ந்த மலையக மக்களின் குழந்தைகளின் கல்வி சார்ந்த பல திட்டங்களை அரசு முன்னெடுக்க முன்வரலாயிற்று. தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களில் அனுமதி வழங்கப்பட்டன. ஆனால், இதன் மூலம் மிகச் சிலருக்கு மட்டுமே வேலை கிடைத்தது. இலங்கை சூழ்நிலையில் வெவ்வேறு பாடத் திட்டங்களில் படித்து விட்டு வந்த மாணவர்களால் இந்திய கல்வி முறையை மேற்கொள்வதில் பெரும் சிரமங்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. அதனால் போட்டிப் பரீட்சைகளில் தேர்வாகி அரசு வேலைகளில் சேர்வது என்பது மிகவும் அரிதாகவே இருந்தது. இந்திய அரசு துறைகளில் போதியளவு வேலை வாய்ப்புகளை இவர்களால் பெற முடியவில்லை. மிகவும் குறைவான தொகையினரான 16,756 குடும்பத்தினர் அரசு மற்றும் பொதுத் துறைகளில் நியமனங்கள் பெற்றதாக புள்ளி விபரம் ஒன்று கூறுகிறது.

மேலும் தாயகம் திரும்பியோருக்காக அரசு கொண்டு வந்த சமூக நலத் திட்டங்கள் மட்டுமல்லாமல் கடன் உதவி திட்டங்களும் கூட முழுமையாக அவர்களை சென்றடையவில்லை. அவர்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட REPCO என்ற கூட்டுறவு வங்கியும் கூட போதிய உதவிக்கரம் நீட்டவில்லை எனக் கூறப்படுகிறது. குறிப்பாக, இவ்வங்கி பற்றிய விழிப்புணர்வு அம்மக்களை சென்றடையவில்லை என்பது பெரும் குறைபாடாகும்.

அரசின் மறுவாழ்வு திட்டங்களை நம்பிச்சென்று அதனால் எதிர்பார்த்த புனர்வாழ்வு கிடைக்காத ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் கொடைக்கானல், கன்னியாகுமரி, கீரிப்பாறை, வால் பாறை, கோத்தகிரி, குன்னூர், நீலகிரி, கூடலூர் போன்ற இடங்களில் தொழிலாளர்களாகவும் சிறு நில உடமையாளர்களாகவும் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களின் காணி உரிமை உறுதிப்படுத்தப்பட்டு, பட்டா எனப்படும் ஆவணங்கள் வழங்கப்படாத நிலையில் பெரும்பாலானோர் இருப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது. இதே போன்று, தமிழ்நாட்டின் ஏனைய மாவட்டங்களில் வழங்கப்பட்ட முன்று ஏக்கர் புன்செய் நிலத்திற்கான பட்டா ஆவணங்கள் பெறப்படாமல் பலரும் இருப்பதாக கூறப்படுகிறது.

இலங்கை-மலையகம் போன்றே மலைப் பிரதேசங்களில் பெருந்தோட்டங்களிலும் சிறுதோட்டங்களிலும் வேலை பார்க்கும் இடம்பெயர்ந்து வந்த தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தங்களின் உழைப்புக்கும் உறைவிடத்திற்கும் உத்தரவாதம் இன்றியே இருந்து வருகின்றனர். ஓய்வு பெற்ற பின்னர் அல்லது வேலை இழந்த பின்னர் குடியிருப்புகளையும் காலி செய்து தெருவிற்கு வர வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கின்றனர். இவ்வாறு தாயகம் திரும்பியோர் அல்லது இடம் பெயர்ந்து வந்தோர் தமிழகத்துடனான தொப்புள் கொடி உறவுகள் என கூறப்பட்ட போதும் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் பெரும்பாலானவர்களுக்கு இந்தியா ஒரு புதிய தேசம், புதிய சூழல், புதிய காலநிலை, புதிய மனிதர்கள் என்பதால் அவர்கள் எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகள் ஏராளம்.

தொலைநோக்குப் பார்வை இன்மையால் மறுவாழ்வுத் திட்டங்கள் பெரிய அளவில் பயனளிக்காமல் அவர்களின் வாழ்க்கை சவால் நிறைந்ததாகவே நீடிக்கிறது. புனர்வாழ்வு திட்டங்களை வடிவமைத்தவர்கள் தாயகம் திரும்பிய தொழிலாளர்களின் பொருளாதார சமூக பண்பாட்டு பின்னணியை சரிவர புரிந்து கொள்ளவில்லை. தோட்டத் தொழிலாளர்கள் என்ற பின்னணியில் இருந்து வந்தவர்கள் என்பதையும் அதிகாரிகள் சிறிதும் கவனத்தில் கொள்ளவில்லை. அவர்களின் உளவியல் உணர்வுகளையும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இயந்திரத் தனமான திட்டங்களை கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால், அவற்றில் சமூக அக்கறை இருக்கவில்லை.

இலங்கையில் இருந்து இடம் பெயர்ந்து வந்த இம்மக்கள் கடந்த காலங்களில் அனுபவித்த சொல்லில் அடங்காத துன்ப வாழ்க்கையை உலக அரங்கில் உலக சமூகத்தின் பார்வைக்கு கொண்டு செல்ல நாம் தவறிவிட்டோம். அவர்கள் எப்படி எல்லாம் புறக்கணிப்புக்கு உள்ளானார்கள் என்ற உண்மை நிலையை, இந்திய அரசும் உலக சமூகமும் கருத்தில் கொள்வது மிகவும் அவசியம். இலங்கையில் வாழும் போது இந்தியக்காரர்கள் என அழைக்கப்பட்டவர்கள் இந்தியாவில் சிலோன்காரர்கள் என அழைக்கப்படும் நிலை இன்று

வரையும் தொடர்கிறது. இந்தியச் சமூகமோ இவர்களைப் பற்றி எந்த சலனமும் காட்டாது கடந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இரண்டு மூன்று தலைமுறை கடந்தும் தாயகம் திரும்பியவர்களின் சந்ததியினர் இன்னும் அடிப்படை வாழ்வாதாரங்களைப் பெற முடியாத நிலையிலேயே இருக்கின்றனர். இலங்கை மலையக மண்ணில் இருந்து வேரோடு பிடுங்கி இந்திய மண்ணில் வீசி எறியப்பட்டவர்கள் தங்களுக்கான விடியல் எப்போது வரும் என்று காத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

இலங்கை நாட்டிற்குள்ளேயே இடம்பெயர்ந்த மலையக மக்கள்:

மலையகப் பகுதிகளில் மிகவும் நெருக்கமாக வாழ்ந்த மலையக மக்கள் தங்களின் எதிர்கால நலன் கருதி காலத்துக்கு காலம் நிகழ்ந்த விரும்பத் தகாத செயல்கள் காரணமாக உள்நாட்டிற்குள்ளேயே இடம்பெயர்ந்து வாழத் தொடங்கியுள்ளனர். அவ்வாறு இடம் பெயர்ந்தவர்களை உற்று நோக்கினால், அவர்கள் ஆங்காங்கே தற்காலிகமாகவும் நிரந்தரமாகவும் தம் இருப்பிடங்களை தேர்வு செய்து குடியேறி இருப்பதைக் காணலாம்.

இலங்கையில் 1956-ம் ஆண்டு முதல் பல்வேறு காலகட்டங்களில் நடைபெற்ற இன வன்முறைகளால் பாதிப்புக்கு உள்ளான மலையக மக்களின் குறிப்பிடத்தக்க பகுதியினர் வட-கிழக்கு மாகாணங்களில் அதிலும் குறிப்பாக வவுனியா, கிளி-நொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் நிரந்தரமாக குடியேறி வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் பற்றிய சரியான புள்ளி விபரம் இல்லாத போதும் இவ்வாறு இடம்பெயர்ந்தவர்கள் பல ஆயிரமாக இருப்பர் என கருதப்படுகிறது. இனக் கலவரங்கள் மட்டுமல்லாது பெருந்தோட்டக் காணிகள் சிங்கள பெரும்பான்மை மக்களுக்கு 1974-ல் சிறு காணிகளாக பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட போது, வேலை இழப்பு உட்பட பல பாதிப்புக்கு உள்ளான தொழிலாளர்கள் வட-கிழக்கு நோக்கி இடம்பெயரத் தொடங்கினர். இவ்வாறு இவர்கள் தாமாக வாழ்வு தேடி சென்றது மட்டுமல்லாமல், வட-கிழக்கு அரசியல் வாதிகள் மற்றும் சமூக அமைப்புகள் மலையக மக்கள் அங்கு குடியேற வேண்டும் என அழைப்பு விடுத்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவ்வாறான இவர்களின் வடகிழக்கு குடியேற்றம் என்பது சுகமானதாக, சுலபமானதாக அமைந்து விடவில்லை. பெருமளவில் நன் செய் நிலங்கள் வழங்கப்படவில்லை. நீர்ப்பாசன வசதி குறைந்த புன்செய்நிலங்களில் பயிர் செய்ய வேண்டி இருந்தது. இன்னும் பலர் விவசாயக் கூலிகளாக நிலச்சுவாந்தாரர்களின் காணிகளில் வேலை செய்தனர். மலையகத்தில் இருந்து சென்றவர்கள் தங்களின் கடின உழைப்பால் காடுகளை அழித்து அங்கு விவசாயப் பண்ணைகளை உருவாக்கினர். இவர்களால் காடழித்து உருவாக்கப்பட்ட பண்ணைகள் சிலவற்றை இலங்கை இராணுவம் பலவந்தமாக அபகரித்துக் கொண்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. அங்கு சென்ற மலையக தொழிலாளர்களின் உறைவிடங்கள் பண்ணைக் காணிகளில் தற்காலிக குடிசை வீடுகளாக இருந்தன. மற்றும் சிலர் தற்காலிக குடிசைகளை அமைத்துக் கொண்டனர். ஒரு சிலர் காணி உரிமையாளர்கள் எனக் கூறப்பட்ட போதும் அவர்களுக்கான சட்ட பூர்வ காணி உரிமைப் பத்திரங்கள் வழங்கப்படுவதில் பாரபட்சம் காட்டப் படுவதாகவும் கூறப்படுகிறது. ஆரம்பத்தில் இவர்கள் இவர்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட சிறு காணிகளில் குடிசைகள் அமைத்து விவசாயம் செய்து வந்த போதும் பெரும்பாலானவர்களுக்கு சட்டபூர்வமான காணி உரிமை பத்திரம் வழங்கப்படவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டும் இருந்து வருகிறது. விவசாய காணி இல்லாத பலர் விவசாயக் கூலிகளாகவும், சிறு தொழில் செய்பவர்களாகவும், தினக்கூலிகளாகவும் தங்களின் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டுள்ளனர்.

இவ்வாறு வடகிழக்கில் குடியமர்த்தப்பட்ட இவர்கள் தாங்கள் எதிர்காலத்தில் பாதுகாப்பாக இருக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையுடனேயே அங்கு இடம் பெயர்ந்தனர். ஆனால் இவர்கள் கிராமங்களின் எல்லையோரப் பகுதிகளில் பெருமளவில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். இதனால், உள்நாட்டு யுத்தங்களின் போது இராணுவத் தாக்குதல்களினால் இவர்கள் பெருமளவில்

பாதிப்புக்கு உள்ளானதாக அறியப்படுகிறது. இவர்களின் பேச்சு மொழி, கலாசாரம், நடை உடை பாவனை இலங்கை தமிழர்களில் இருந்து மாறுபட்டதாக இருப்பதால் இவர்கள் சமமாக நடத்தப்படவில்லை என்ற ஒரு கருத்தும் நிலவுகிறது. இதன் தொடர்ச்சியாக, அவர்கள் அங்கு குழப்பமான அடையாளத்துடனேயே வாழ்கின்றனர். அதாவது சற்று கூர்ந்து நோக்கினால் பிறப்புச் சான்றிதழ் போன்றவற்றில் இலங்கைத் தமிழர்களாக குறிப்பிட விரும்பும் இவர்கள், நடைமுறை வாழ்க்கையில் மலையகத் தமிழர்களாகவும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். எனினும் 40, 50 வருடங்களுக்கு முன்னர், இங்கு இடம்பெயர்ந்தவர்கள் தற்போது அங்கு தங்களை நிலைநிறுத்திக்கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இவ்வாறு வடகிழக்கு இலங்கை அல்லாமல் பெருநகரங்களை நோக்கி பலரும் பல காரணங்களை முன்வைத்து இடம் பெயர்ந்துள்ளனர். மலையகத்தில் சற்று வசதி படைத்த மத்தியதர வர்க்கத்தினர் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, வியாபாரம் போன்ற வசதி வாய்ப்புகள் பெற, அதனை முன்வைத்து கொழும்பு, கண்டி போன்ற பெருநகரங்களில் குடியேறி உள்ளனர். பெருந்தோட்டங்கள் அரசுடமையாக்கப்பட்டு பெரும் பான்மை சிங்கள மக்களுக்கு காணிகள் பிரித்தளிக்கப்பட, பெரிய அளவில் வேலையின்மையானது தொழிலாளர்கள் இடையே, உருவாகத் தொடங்கியது. வேலை இழந்த தொழிலாளர்கள் மாற்று வேலைதேடி நகரப்புறங்களை நோக்கி நகரத் தொடங்கினர். ஓரளவு படித்த ஆண்களும் பெண்களும் கூட, தோட்டப்புறங்களை விட்டு வெளிவரத் தொடங்கினர். இவ்வாறு வெளியே வந்த பல்லாயிரக்கணக்கானோர் நகரங்களில் கடைச்சிப் பந்திகளாக, நிறுவன ஊழியர்களாக, தினக் கூலிகளாக வேலை செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உள்

ளாகியுள்ளனர். பெரும் தொகையான பெண்களும் சிறுவர்களும் சிறுமிகளும் கூட, வீட்டுவேலை செய்பவர்களாகவும் தங்களை மாற்றிக் கொண்டு கொழும்பு போன்ற நகர்ப்புறங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். நிரந்தரமற்ற மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வருமானம் காரணமாக, இவர்கள் மலையகத்தின் தொப்புள் கொடி உறவுகளாக மலையகத்துக்கு வெளியே நிரந்தர உறைவிடம் இன்றி வாழ்ந்து வருகின்ற அவை நிலையைக் காண முடிகிறது.

இவ்வாறு மலையகத்தை விட்டு மலையகத்துக்கு வெளியே, மலையகத் தொடர்பில் வாழ்ந்து வருபவர்கள் பற்றிய தகவல்கள் புள்ளிவிபரங்கள் சரிவர கிடைப்பதில்லை. எனினும் இவ்வாறு மலையக மக்கள் தொகையில் கணிசமான தொகையினர் மலையகத்துக்கு வெளியில் இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டு இருப்பதாக கூறப்படுகிறது. இவர்களில் கணிசமானவர்கள் நகர்ப்புற வாசிகளாக இருக்க, பலர் மலையக தொடர்பைக் கைவிடாதவர்களாகவும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவ்வாறு பல்வேறு காரணங்களுக்காக இடம் பெயர்ந்த இவர்கள் இடையே ஒருங்கிணைப்பு என்ற ஒன்று இல்லாதிருப்பது கவலை தரும் விடயமாகும்.

மேற்குலக நாடுகளுக்கு புலம் பெயர்ந்தவர்கள்:

இலங்கையில் ஏற்பட்ட இனக் கலவரங்கள், உள்நாட்டு யுத்தம், அமைதியற்ற அரசியல் சூழ்நிலை, வெளிநாட்டு ஈர்ப்பு போன்ற பல காரணங்களால் இலட்சக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் வெளிநாடுகளுக்கு புலம் பெயர்ந்தனர். இவ்வாறு வட-கிழக்கில் வாழ்ந்த இலங்கை தமிழர்கள் இலட்சக்கணக்கில் வெளிநாடுகளில் அகதிகளாகவும் அதிகாரபூர்வமாகவும் குடி

யேறியதைப் போன்று மலையகத் தமிழர்கள் அமெரிக்க ஐரோப்பிய நாடுகளில் குடியேறவில்லை. போதிய கல்வி வசதி, பண்பலம், தொடர்புகள், விழிப்புணர்வு இல்லாமையால் மலையக மக்களால் இந்தியாவைத் தாண்டி பெரிய அளவில் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று குடியேற முடியவில்லை. விரல்விட்டு எண்ணக் கூடிய சில நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் மட்டுமே, ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நாடுகளில் குடியேறி உள்ளனர். இவ்வாறு மேற்கு நாடுகளில் குடியேறிய மலையக மக்கள் இலங்கை தமிழர்கள் போன்று, அந்தந்த நாடுகளில் குடியுரிமை பெற்று ஓரளவு திருப்திகரமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களில் சிலர் எழுத்தாளர்களாக சிறுதொழில் அதிபர்களாக தனியார் நிறுவனங்களில் பணிபுரிபவர்களாக தங்களின் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டுள்ளனர்.

இந்திய அகதி முகாம்களில் வாழும் மலையகத் தமிழர்கள்:

இலங்கையில் 1956, 1958, 1977, 1981, 1983 ஆகிய ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற இனக்கலவரங்கள் சிறுபான்மை மக்கள் மத்தியில் பெரும் அழிவை ஏற்படுத்தின. அதிலும் குறிப்பாக 1983 ஜூலை இனக் கலவரம் வரலாறு காணாத பேரழிவை ஏற்படுத்தியது. 3,000-க்கு மேற்பட்டோர் கொல்லப்பட்டதுடன், 25,000 பேர் படுகாயமடைந்தனர். மலையகத் தமிழர் உட்பட சிங்களப் பிரதேசங்களை ஓட்டி வாழ்ந்த இலங்கை தமிழர்களும் பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகினர். அத்துடன் உள் நாட்டு யுத்தங்களால் வவுனியா, முல்லைத்தீவு, மன்னார், கிளிநொச்சி போன்ற மாவட்டங்களில் வாழ்ந்த இலங்கைத் தமிழர்களும் பாதிப்புக்கும் பயத்திற்கும் உள்ளாகினர். இவ்வாறு பாதிப்புக்கு உள்ளான பலர் புகலிடம் தேடி, மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு செல்ல வசதி வாய்ப்பு இல்லாத பல்லாயிரக்கணக்கானோர் இந்தியாவை நோக்கியும் நகர்ந்தனர். தமிழ் பேசுபவர்களாக இருந்த இவர்கள் படகுகள் மூலம் தமிழ்நாட்டிற்கு வரலாயினர். இவ்வாறு வந்தவர்கள் தமிழ்நாட்டில் 106 முகாம்களில் தற்காலிகமாகத் தங்க வைக்கப்பட்டுள்ளனர். தற்போது இவர்களின் எண்ணிக்கை வந்தவர்களில் திரும்பிச் சென்றவர்கள் நீங்கலாக, 105,043 நபர்கள் இருப்பதாக கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இவர்களில் 73,241 பேர் முகாம்களிலும் 31,802 பேர் முகாமிற்கு வெளியில் அரசு அனுமதி பெற்று வாழ்ந்து வருகின்றனர். வரலாற்று அடிப்படையில் இவர்கள் இரு வேறு சமூகத்தினராக கருதப்படுகின்றனர்.

- வடக்கு மற்றும் கிழக்கு இலங்கையைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட இலங்கைத் தமிழர்கள்.
- 200 வருட வரலாற்றை உடைய மலையகத் தமிழர்கள்.

இவர்களில் இங்கே நாம் ஆராய முற்படுவது, அகதிகளாக உள்ள மலையக மக்கள் பற்றியதாகும். இவர்கள் இந்தியாவில் இருந்து 200 வருடங்களுக்கு முன்னர் இலங்கைக்கு சென்று பல வருடங்கள் கடந்த பின்னர் இந்தியாவிற்கு அகதிகளாக இடம் பெயர்ந்தவர்கள் ஆவர். இந்தியாவில் இருந்து சென்றவர்கள் என்ற வரலாறு காரணமாக, இவர்கள் இந்திய வம்சாவளி தமிழ் அகதிகள் என அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர். உள்நாட்டு யுத்தம், 1983 இனக் கலவரம் காரணமாக, வடகிழக்கில் இருந்த சில மலையகத் தமிழர்களுடன் ஏனைய பகுதி மலையகத் தமிழர்களும் இலங்கை தமிழர்களுடன்

இணைந்து தமிழகத்திற்கு கடல் வழியாக இடம் பெயர்ந்தனர். மலையகத் தமிழர்களில் பெரும்பாலோர் நாடற்றவர்கள் என்ற அடையாளத்துடன் இடம்பெயர்ந்துள்ளனர். இவர்கள் மலையகத் தமிழர்கள் எனக் குறிப்பிடப்பட்ட போதும் இலங்கை அகதிகள் என்ற ஒற்றை அடையாளத்துடன் இலங்கை தமிழர்களுடன் சேர்ந்தே முகாம்களில் வாழ்கின்றனர்.

இடம் பெயர்ந்த இந்திய வம்சாவளி மலையகத் தமிழ் அகதிகள்:

இலங்கையில் இருந்து அகதிகளாக தமிழ் நாட்டில் இடம்பெயர்ந்துள்ள இந்திய வம்சாவளி மலையகத் தமிழ் அகதிகள் என, அடையாளப்படுத்தப்படுகின்ற இவர்களுக்கு இன்றைய நிலையில் இலங்கையில் எந்த வித உறைவிடமோ முகவரிகளோ காணாநில உரிமைகளோ இல்லை என்றே கூற வேண்டும். இவ்வாறான நிலையில் இடம் பெயர்ந்த இவர்களைப் பற்றிய துல்லியமான கணக்கெடுப்பு இல்லாத போதும் சென்னைப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் பேராசிரியர் திரு. சூரியநாராயணன் அவர்களின் ஆய்வு மற்றும் அரசின் அறிக்கைப்படி, 1990-களில் இவ் அகதிகளின் எண்ணிக்கை 30,500 என கூறப்படுகிறது. இவர்கள் எந்த நாட்டு குடியுரிமையும் இல்லாமல் தமிழக அகதி முகாம்களில் இருப்பதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்தியாவில் நிரந்தரமாக வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் அகதிகளாக இடம்பெயர்ந்த இவர்கள் தங்களை இந்திய வம்சாவளியினர் என்றே அடையாளப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்கின்றனர். மலையகத் தமிழர்களான இவர்களுக்கு இலங்கையில் எந்தவித நிரந்தர முகவரியும் இல்லாத நிலையில் அவர்கள் இலங்கைக்கு திரும்ப செல்வதற்கான வாய்ப்பு சிறிதளவேனும் இல்லை. இவர்கள் இந்திய வம்சாவளியினராக இருந்தும் முகாம்களில் அகதிகளாகவே வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இடம்பெயர்ந்த மலையக மக்கள் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சினைகள்:

கடந்த 40 வருடங்களாக அடிப்படை உரிமைகள் எதுவும் இல்லாத நிலையில் 106 முகாம்களில் இலங்கைத் தமிழ் அகதிகளுடன் சேர்ந்து இடம்பெயர்ந்த மலையகத் தமிழ் அகதிகளும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். கடுமையான சட்டதிட்டங்களுக்கும் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் உட்படுத்தி, குறைந்தளவு வசதிகளை அளித்து அவர்களை ஒதுக்குப்பறம்பான இடங்களில் முகாம்கள் அமைத்து அரசு தங்களின் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கிறது. இந்தியாவில் குறிப்பாக தமிழகத்தில் அகதிமுகாம் என்பது கை விலங்கிடப்படாத ஆனால் பல வித கட்டுப்பாடுகள் உள்ள தற்காலிக தங்கும் இடங்கள் ஆகும். இம் முகாம்கள் மாவட்ட காவல் துறை மற்றும் தமிழக அரசின் வருவாய்த் துறையின் கண்காணிப்புக்கு உட்பட்டதாகும். முகாம் மக்களின் அனைத்து விபரங்களும் அரசின் பதிவேடுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும். ஆரம்பகட்டத்தில் இம் முகாம்கள் அரசின் கடுமையான கட்டுப்பாட்டிற்கும் கண்காணிப்புக்கும் உட்பட்டிருந்தன. தினமும் முகாமில் இருப்பவர்களின் இருப்பு சரிபார்க்கப்பட்டது. இதனால் அவர்கள் வெளியில் சுதந்திரமாக போய் வர முடியாத சூழ்நிலைகள் இருந்தன. வெளியில் வேலை செய்ய போக முடியாத நிலை இருந்தது. வெளியூர் சென்று வர அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஆனால் காலப்போக

கில் கடுமையான கட்டுப்பாடுகள் படிப்படியாக தளர்த்தப்பட்டு தற்போது மாதம் ஒரு முறை முகாம்களில் இருப்பவர்கள் சரி பார்க்கப்படும் முறை கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. எனினும் வெளியூர் செல்பவர்கள் முன் அனுமதி பெற வேண்டும் என்ற நிலை தற்போதும் நீடிக்கிறது. நீண்ட நாட்கள் வெளியில் இருப்பவர்களின் முகாம் பதிவு நீக்கப்பட்டு அரசின் அனைத்து மானிய உதவிகளும் இரத்து செய்யப்படும் நிலை தற்போதும் நீடிக்கிறது. இதனால் வெளியூர் சென்று பணிபுரிய கல்வி கற்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால் ஏற்படும் சிரமங்களையும் இழப்புகளையும் பற்றி எழுந்தாளர் திரு.தொ. பத்திநாதன் அவர்கள் தனது 'போரின் மறுபக்கம்' என்ற நூலில் மிகுந்த கவலையுடன் நடை முறை உண்மைகளை குறிப்பிட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

இலங்கை மலையக லயின் (LINE) வாழ்க்கையை நினைவுபடுத்துவதைப் போன்று அமைந்துள்ள இவர்களின் உறைவிட வசதிகள் போதுமானதாக இல்லை. ஒரு குடும்பத்திற்கு வாழ்விட அறை ஒன்று மட்டுமே வழங்கப்பட்டுள்ளது. வயதுவந்த குழந்தைகள் மத்தியில் இவ்வாறு வாழ்வதென்பது குடும்ப வாழ்க்கையில் மிகவும் வேதனை நிறைந்த காலப்பகுதியாகும். கழிப்பறைகளை பொறுத்த வரையில், தனித் தனியே இல்லாமல் பல குடும்பங்களுக்கு ஒன்று என்ற அடிப்படையிலேயே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவர்களின் உறைவிட வசதிகளை மேம்படுத்த விரும்பிய தற்போதைய தி.மு.க. அரசாங்கம், முகாம் என்பதை மறுவாழ்வு மையம் என பெயர் மாற்றம் செய்திருப்பதுடன் அடிப்படை வசதிகளுடன் கூடிய தனித் தனி வீடுகளை அமைத்துக் கொடுக்க முன் வந்துள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

முகாம்களில் உள்ளவர்களுக்கு பல விதமான நலத் திட்டங்களை அமல் நடத்தி வரும் தமிழக அரசு அவர்களுக்கான பண உதவி என்ற வகையில் குடும்ப தலைவருக்கு மாதம் 1000 ரூபாய், குடும்ப தலைவிக்கு 750, குழந்தைகளுக்கு 500 என வழங்கி வருவதுடன் மானிய விலையில் அரிசி உட்பட சமையல் பொருட்களையும் வழங்கி வருகிறது. எனினும், இன்று விலை உயர்ந்து கொண்டே போகும் ஏனைய உணவுப் பொருட்களை வாங்கிட இவ் உதவிப் பணம் போதுமானதாக இல்லை என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அரசு தரும் நிதி உதவி மற்றும் மானியங்கள் இன்றைய விலைவாசி உயர்வை சந்திக்கப் போதுமானதாக இல்லை. அதனால் மேற்கொண்டு வருமானத்தை தேடிக்கொள்ள அவர்கள் வேலைக்கு செல்ல வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கின்றனர். ஆனால் எல்லா விதமான தகுதிகள் இருந்தும் அவர்கள் அரசுப் பணிகள் பெற அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அகதி என்ற அடையாளம் இருப்பதால் தனியார் துறைகளில் நியமனங்கள் பெறுவதில் சிக்கல் உண்டு. மேலும் முகாம் பதிவு இரத்துச் செய்யப்படும் என்பதால் வெளியூர் சென்று நீண்ட காலம் பணிபுரியவும் இயலாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இவ்விதம் பலவிதமான தடைகள் இருப்பதால் முகாமிற்கு அருகிலேயே கிடைக்கின்ற தினக்கூலி வேலைகளுக்கு செல்ல வேண்டிய துர்பாக்கிய நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் உயர் கல்வி படித்திருந்தாலும் தினக்கூலிகளாக வேலை செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கின்றனர். BA, MA, BSC, MSC, BE என பட்டம் பெற்றவர்கள் கூட கட்டடம் கட்டும் தொழிலாளர்களாக, பெயிண்டர்களாக, தினக்கூ

லிகளாக வேலை பார்த்து வரவேண்டிய நிலைமை கடந்த நாற்பது வருடங்களாக நீடிக்கிறது.

இடம்பெயர்ந்த மலையக மக்களின் குழந்தைகளும் ஏனைய இந்திய சமூக குழந்தைகள் படிக்கும் அரசு பாடசாலைகளில் இலவசமாக கல்வி கற்கலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. எனினும், பொறியியல் போன்ற உயர்கல்வி கற்பதற்கு மேலதிக பணம் செலவழிக்கவேண்டி இருப்பதால் அதனை செலவழித்து படிக்க கூடிய வசதி முகாம் குழந்தைகளுக்கு பெருமளவில் இல்லை என்றே கூற வேண்டும். அத்துடன் அகதி என்ற அடையாளத்துடன் இருப்பதால் இவர்கள் மருத்துவம் படிக்க அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. இவர்கள் வரலாற்று அடிப்படையில் இந்திய வம்சாவளியினர் என கூறப்பட்ட போதும் இந்தியப் பிரஜைகள் அனுபவிக்கும் அனைத்து கல்வி உரிமைகளும் இவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதில்லை என்ற நிலை, இப்போது வரையும் தொடர்கிறது.

இவற்றுடன் முகாம் குழந்தைகளிடம் ஊட்டச்சத்து குறைபாடு இருப்பதாகவும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் இல்லாதிருப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது. கொரோனா பெருந்தொற்று பரவிய காலங்களில் இவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். மட்டுப்படுத்தப்பட்ட இவர்களின் வருமானத்திற்கு தனியார் மருத்துவமனைகளை தேடிச் செல்வது இயலாத செயல். இன்றைய பொருளாதார கட்டமைப்பில் மருத்துவம் மருந்துப் பொருட்கள் பெறுவது என்பது முகாம் மக்களுக்கு மிகப் பெரும் சவாலாக இருந்து வருகிறது. இவ்வாறு ஏராளமான வசதி வாய்ப்புகள், உரிமைகள் இல்லாமல் கண்காணிப்பு வலையத்துக்குள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வரும் இவர்கள் வரலாற்று அடிப்படையில் இந்திய வம்சாவளியினர் ஆவர். இதனடிப்படையில் இவர்களின் உணவு, உடை, உறைவிடம் என அனைத்து துறைகளிலும் வசதி வாய்ப்புகளை செய்து கொடுக்க வேண்டியது அரசின் கடமையாகும்.

இடம்பெயர்ந்த மலையக மக்களின் குடியரிமை கோரிக்கை:

இன்றைய அரசியல் சூழ்நிலையில் ஒரு நாட்டின் குடியரிமை இருந்தால் மட்டுமே, ஒருவர் அடிப்படை உரிமைகள் உட்பட அனைத்து ஜனநாயக உரிமைகளையும் பெற்று அனுபவிக்க முடியும். இந்நிலையில் கடந்த 40 வருடங்களாக குடியரிமை மறுக்கப்பட்டு முகாம்களிலும் முகாமிற்கு வெளியிலும் வாழ்ந்து வரும் இலங்கையில் இருந்து இடம் பெயர்ந்த மலையக இந்திய வம்சாவளி தமிழர்கள் எந்த வித அடிப்படை உரிமைகளும் இல்லாமல் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவ்வாறு இவர்கள் இலங்கையில் இருந்து இந்தியாவிற்கு இடம்பெயர்ந்த இதே காலகட்டத்தில் வெளிநாடுகளுக்கு புலம்பெயர்ந்தவர்கள் சில வருடங்களில் அந்தந்த நாடுகளில் குடியரிமை பெற்றுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கதாகும். ஆனால், இந்தியாவிற்கு இவர்களும் இவர்களுடன் வந்த இலங்கை தமிழர்களும் 40 வருடங்கள் கடந்த பின்னரும் குடியரிமை பெற முடியாமல், சட்ட விரோத குடியேறிகள் என்ற நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். குடியரிமை இல்லாததன் காரணமாக, இவர்களின் வாழ்விட உரிமை, கல்வி உரிமை, பணிபுரியும் உரிமை போன்ற ஏராளமான உரிமைகளை இழந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இந்தியாவிற்கு இலங்கையில் இருந்து அகதிகளாக வந்தவர்

களில் இலங்கைத் தமிழர், இந்திய வம்சாவளி தமிழர் என்ற இரண்டு பிரிவினர் இருந்த போதும், குடியரிமை பெற அதிக தகுதி உடையவர்களாக இந்திய வம்சாவளி மலையகத் தமிழர்கள் இருப்பதாக கூறப்படுகிறது. பல்வேறு காரணங்கள் அதற்கு ஆதாரமாக கூறப்படுகின்றன.

- முகாம்களில் இருக்கும் தற்போதைய மலையகத் தமிழர்கள் இந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டவர்களின் வம்சாவளியினர் அல்லது அவர்களின் சந்ததியினர் ஆவர். எனவே, அவர்கள் இந்தியர்கள் என்றே கருதப்பட வேண்டும்.
- இவர்கள் இலங்கையில் இனவன்முறை போன்ற கலவரங்களின் போது பாதுகாப்புத் தேடி, மலையகத்தில் இருந்து வன்னி போன்ற வடகிழக்கு பிரதேசங்களுக்கும் ஏனைய பகுதிகளுக்கும் சென்று குடியேறி, அங்கும் இருக்க இயலாத நிலையில் தமிழகம் வந்தவர்கள் ஆவர். எனவே அவர்கள் இந்திய வம்சாவளியினர். இலங்கைத் தமிழர்கள் அல்ல.
- சிறிமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்த அடிப்படையில் கடவுச்சீட்டு பெற்று உரிய காலத்தில் இந்தியா வர முடியாது போனவர்கள் மற்றும் விண்ணப்பித்து கிடைக்காதவர்கள் போன்றவர்களும் இங்கு அகதிகளாக வந்துள்ளனர்.
- முகாம்களில் உள்ள இம் மக்களின் தொப்புள் கொடி உறவுகள் தமிழக கிராமங்களில் தற்போதும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.
- சிறிமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட போது 600,000 பேர்களை இந்தியா ஏற்றுக் கொள்வதாக கூறியது. ஆனால் அத்தொகையினர் வரவில்லை என்று புள்ளி விபரம் கூறுகிறது. இந்நிலையில் அதன் தொடர்ச்சியாக இவர்களையும் இணைத்து குடியரிமை வழங்க வேண்டும்.

இவ்வாறு வரலாறு மற்றும் சட்ட நுணுக்கங்களை பார்க்கும் போது, அகதி முகாம்களில் இருக்கும் இவர்கள் இந்தியக் குடியரிமை பெறத் தகுதி உடையவர்கள் ஆவர் என கூறப்படுகிறது. இந்நிலையில் இந்திய அரசாங்கமானது 2019-ம் ஆண்டு நிறைவேற்றிய குடியரிமை சட்டம் உட்பட அதற்கு முன்னர் நிறைவேற்றிய குடியரிமைச் சட்டங்கள் என, எதன் அடிப்படையிலும் இவர்களுக்கு குடியரிமை வழங்க முன்வராதமை மிகவும் பாரபட்சமான செயலாகும். இதனை ஆழ்ந்து பார்க்கும் போது, இந்திய மண்ணிலேயே இந்தியர்கள் நாடற்றவர்களாக ஆக்கப்பட்டுள்ளனர் என்றே கூற வேண்டும். கடந்த கால இலங்கை-இந்திய உடன்படிக்கையின் படி, இன்னும் ஓர் இலட்சம் இந்திய வம்சாவளியினருக்கு இந்தியக் குடியரிமை வழங்க சட்டத்தில் இடம் இருப்பதாக சட்ட வல்லுநர்கள் கூறுகின்றனர். எனவே, இதன் அடிப்படையில் அகதிகளாக இருக்கும் இந்திய வம்சாவளியினர் குடியரிமை பெற பூரண தகுதி உடையவர்கள் ஆவர்.

இன்றைய அரசாங்கம் கடந்த கால உடன்படிக்கைகளை நன்கு ஆராய்ந்து இவர்களுக்கு குடியரிமை வழங்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். 20, 30 வருடங்களுக்கு முன் இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புகள் தற்போது இந்திய அரசால் மறுபரிசீலனை செய்வது சாதாரண நிகழ்வாக நடந்து வருகிறது. இந்நிலையில் சிறிமா-சாஸ்திரி

ஒப்பந்த அமலாக்கத்தையும் ஆய்வு செய்து குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதன் ஊடாக, இவர்களின் குடியரிமைக்குத் தீர்வு காண முன்வர வேண்டும். இந்திய அரசியல் சட்ட வழிகாட்டுதலின் படி, 1955-ம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட குடியரிமைச் சட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்திய அரசாங்கம் காலத்திற்கு காலம் அதில் பல திருத்தங்களை செய்து வந்துள்ளது. அவை எவற்றிலும் அகதி முகாம்களில் உள்ள இம் மக்கள் உள்வாங்கப்படவில்லை என்பது மிகவும் கவலை தரும் விடயமாகும். மாறாக, 40 வருடங்களுக்கு முன்னர் இலங்கையில் இருந்து அகதிகளாக இவர்கள் வந்த போது, வரவேற்று அடையாள அட்டையும் வழங்கிய இதே இந்திய அரசு, 2003-ம் ஆண்டில் இந்தியக் குடியரிமைத் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் இவர்களை சட்ட விரோத குடியேறிகள் என முத்திரை பதிக்கவும் தயங்கவில்லை.

கடைசியாக 2019-ம் ஆண்டு இன்றைய பா.ஜ.க. அரசு மீண்டும் ஒரு திருத்தத்தை குடியரிமைச் சட்டத்தில் கொண்டு வந்த போது, அகதி முகாம்களில் உள்ள இவர்கள் குடியரிமைக்கு உட்படுத்தப்படுவார்கள் என அனைவரும் எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் அங்கும் ஏமாற்றமே மிஞ்சியது. இச் சட்டதிருத்தத்தின் கீழ் பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ், ஆப்கானிஸ்தான், ஆகிய நாடுகளில் போதிய பாதுகாப்பு இல்லை எனக் கருதி இந்தியாவிடமிருந்து வந்த இஸ்லாமியர்கள் அல்லாத இந்துக்கள், கிறிஸ்தவர்கள், சீக்கியர்கள், பார்சியினர், சமணர்கள் ஆகிய மதம் சார்ந்தவர்கள் இந்தியாவிடமிருந்து வந்து 5 வருடங்களே ஆனாலும் கூட குடியரிமை பெற தகுதி உடையவர்கள் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நாடுகளின் வரிசையில் அண்டை நாடான இலங்கை சேர்க்கப்படவில்லை. மற்ற மூன்று நாடுகளில் இருந்து வந்தவர்களுக்கு கூறப்படும் அதே காரணங்கள் இலங்கையில் இருந்து அகதிகளாக வந்தவர்களுக்கும் பொருந்தும். ஆனால், அதனை இந்திய அரசு கவனிக்கத் தவறிவிட்டது என்றே கூற வேண்டும். இலங்கையில் இருந்து வந்தவர்களில் 99.9% வீதமானோர் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆனால், அதனையும் இந்திய அரசு கவனத்தில் கொள்ளவில்லை. இது இவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட மிகப் பெரும் அநீதியாகும். மிகச் சொற்ப தொகையினரான இவர்களுக்கு குடியரிமை வழங்குவதால் இந்திய அரசியல் பொருளாதார சமூக அமைப்புக்கு எந்தவிதமான பாதிப்பும் ஏற்படப் போவதில்லை.

சென்னை உயர்நீதிமன்ற மதுரைக் கிளை நீதியரசர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் இந்திய வம்சாவளி அகதிகள் குடியரிமை பெறும் விடயத்தில் இந்திய அரசாங்கம் கருணை காட்ட வேண்டும் என்று பல முறை கூறியும் அரசு அதனை கவனத்தில் கொள்வதாக தெரியவில்லை. இந்தியாவிடமிருந்து இடம் பெயர்ந்து வந்துள்ள இந்திய வம்சாவளியினரான மலையக மக்கள் 'அகதி' என்ற அடையாளத்துடன் 40 வருடங்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பது மிகப் பெரும் அநீதியாகும். கல்வி கற்கும் இடத்தில் அகதி, வேலைத்தளத்தில் அகதி, கடைக்குப் போனால் அகதி, எங்கு சென்றாலும் அகதி என்ற அடையாளம் இடம் பெயர்ந்து வந்துள்ள இந்திய வம்சாவளி மலையகத் தமிழர்களை துரத்திக் கொண்டே வருகிறது. இவர்களுக்கான விடயம் எப்போது?

jeyasingh@thaiivedu.com

விடியல் தொலைவில் இல்லை

- பி.மு.டி.டி. இராஜகோபால்

தம் தாயகத்தை விட்டு உறவுகளையும் உடமைகளையும் ஏன் உணர்வுகளையும் கூட பொருட்படுத்தாமல் இற்றைக்கு இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தேசம் கடந்து இலங்கைக்குள் ஒப்பந்தக் கூலிகளாக பிரித்தானியர்களால் அழைத்துவரப்பட்ட மக்கள் கூட்டத்தின் கதையிது. இலங்கை வரலாற்றில் தமக்கும் 200 ஆண்டுகள் வரலாறு உண்டென்றாலும், ஏனைய சமூகங்களை விட, கல்வி, சுகாதாரம் முதலான அடிப்படை வசதிகளிலும் தொழில்வாய்ப்புகளிலும் பின்னடைவை சந்தித்திருப்பதற்கான காரணம் என்ன? ஒடுக்கப்படுகிறோம், அழிக்கப்படுகிறோம் என்றறியாமலேயே வாழும் மலையக மக்களின் வரலாறு என்ன? நாடற்றவர்களின் கதை வீடற்றவர்களின் கதையாகவும் ஆனது எப்படி? இப்படி பல கோணங்களில் எண்ணற்ற கேள்விகளோடு மலையக வரலாற்றை சற்றே பின்னோக்கிச் சென்று ஆராய வேண்டியுள்ளது.

மலையக மக்களின் சோகக் கதையின் ஆரம்பப்புள்ளி திருச்சிராப்பள்ளியில் ஆரம்பமாகிறது. அங்கிருந்து நடைபயணமாக சேலம், கும்பகோணம், தஞ்சாவூர் திண்டுக்கல், புதுக்கோட்டை, மதுரை, காரைக்குடி, இராமநாதபுரம், இராமேஸ்வரம், ஊடாக தனுஸ்கோடி வரைக்கும் அவர்களின் நடைபயணம் தொடர்ந்தது. பின்னர் பாக்கு நீரிணையூடாக படகு வழியாக இலங்கையை வந்தடைகிறார்கள். இதற்குள் பல கோர விபத்து சம்பவங்களும் நடந்தேறின. உதாரணமாக ஆதி லக்ஷ்மி படகு விபத்து பல நூறு உயிர்களை காவு கொண்டதை நினைவுகூர வேண்டும்.

புதுமையான வாழ்க்கை, புதிய தொழில், புதிய நிலம், என புத்துயிர் பெற்ற வாழ்க்கை கிடைக்கப்போகிறது என்ற பெரும் கனவோடு இலங்கைக்குள் கால்வைத்த இம்மக்களுக்கு உயிரைக் குடிக்கும் பெரும் ஆச்சிரியங்கள் காத்திருந்தன. வீடுகள் அற்ற அடர்ந்த காட்டுப் பகுதிகள் இவர்களின் உழைப்பை சூரையாடக் காத்திருந்தன. உழைத்து உழைத்து, உழைப்புக்கே பழகிப்போன அவர்களின் உடம்பு இவற்றையெல்லாம் பெரிதாய் கண்டுக்கொள்ளவில்லை. காடுகளையும் மலைகளையும் கற்பாறைகளை பிளந்து இவர்கள் ரயில் பாதைகள் அமைத்து இலங்கையின் போக்குவரத்துத் துறைக்கு தம் உழைப்பையே பரிசாய் தந்தார்கள்.

அத்துடன், இலங்கையின் பெருந்தோட்டத்தின் பெரும் வளர்ச்சிக்கும் இம்மக்களின் பங்கு அளப்பரியது! 1838-ம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் 14 குடும்பங்களின் மலையக தொழிலாளர்களை வைத்து, சிங்கப்பிட்டிய என்ற இடத்தில், சிறிய அளவில் பயிரிடப்பட்ட கோப்பிப் பயிற்செய்கையானது

1846-ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஐநூறு ஏக்கராக அதிகரித்ததை நினைவில் கொள்தல் வேண்டும். 1867-ம் ஆண்டு ஜேம்ஸ் ரெய்லர் தேயிலை பயிர்ச்செய்கையினை இலங்கையில் ஆரம்பித்தார். இதன் பின்னர் மலையகத்திற்கு அழைத்துவரப்பட்ட மலையக மக்களின் எண்ணிக்கை வெகுவாக அதிகரித்தது. 1867-ம் ஆண்டு ஆயிரம் ஏக்கராக பயிரிடப்பட்ட தேயிலை தோட்டமானது 1920-ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் 397,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பாக அதிகரித்தது. தேயிலை பயிர்ச்செய்கை பயிரிடப்பட்ட நிலப்பரப்புக்கு ஏற்றவகையில் தென் தமிழகத்தில் இருந்து அடிக்கடி ஆட்களும் அழைத்து வரப்பட்டுள்ளனர்.

இவர்களின் கடும் உழைப்பால் பெருந்தோட்டத்துறை எதிர் பார்க்காத அளவு வளர்ச்சி கண்டதே தவிர, இவர்களின் வாழ்க்கையில் வளர்ச்சி ஏற்படவேயில்லை என்பது நிதர்சனமான உண்மை. இதிலும் கடும் சோகமான விடயம் என்ன வென்றால், 1841-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1846-ம் ஆண்டுக்கு இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் 90 ஆயிரம் மக்கள் கடுமையான உழைப்பால் இறந்து போனார்கள் என்பதுதான். இன்றளவும் கூட, இலங்கை வரலாற்றில் மறைக்கப்பட்ட மறுபக்கமாகவே மலையக மக்களின் வாழ்க்கை பார்க்கப்படுகின்றது. இதற்கான அடித்தளம் 1948-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 11-ம் திகதி குடியுரிமைச் சட்டமாக அரங்கேறியது. இந்த சட்டத்தின் அடிப்படையில் ஏழு இலட்சம் மலையக மக்களை நாடற்றவர்கள் என்று பிரகடனம் செய்தார்கள்.

மலையக மக்களின் வரலாற்றுப் புத்தகத்தை திருப்பிப் பார்க்கும் போது பிரஜாவுரிமையைப் பெறுவதற்கான பல்வேறு போராட்டங்களை நினைவுகூராமல் நகர்ந்து செல்லமுடியாது. இப்படி பல போராட்டங்களுக்கு மத்தியில் 1978-ம் ஆண்டு முதல் மலையக தமிழர்களுக்கு சிறுகச் சிறுக பிரஜாவுரிமை மீளவும் கிடைக்கப்பெற்றது. இந்த பின்னணியில் பாராளுமன்ற தேர்தல், மாகாணசபைத் தேர்தல், பிரதேச சபைத் தேர்தல் மற்றும் உள்ளூராட்சி மன்ற தேர்தல்களிலும் மலையக மக்கள் பிரவேசிப்பதற்கு ஏதுவாக அமைந்தது.

இலங்கையில் நுவரெலியாவிலேயே அதிகமான மலையக மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அதற்கு அடுத்தபடியாக பதுளை மாவட்டத்திலேயே அதிகூடிய மக்கள் தொகையினர் வாழ்வதாக புள்ளிவிபரங்கள் கூறுகின்றன. இப்படி மூன்று மாகாணங்களுக்கு உட்பட்ட ஏழு மாவட்டங்கள் மலையகப் பிரதேசங்களாக அடையாளம் காணப்படுகின்றன. 1972-ம் ஆண்டு பெருந்தோட்டத்துறையினை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றாலும் அதே பழையான அடக்குமுறையான வாழ்க்கை முறையே

அங்கு காணப்படுகிறது. அதிலும் குறிப்பாக, களுத்துறை, மாத்தளை, இரத்தினபுரி போன்ற இடங்களில் தங்களின் இருப்புக்கான அச்சுறுத்தல்களும் நாஸ்தோறும் நடந்தேறிக் கொண்டேயிருப்பது வருந்தத்தக்க விடயமாக இருக்கின்றது. மலையக மக்களுக்குரிய வீட்டு வசதிகள், சுகாதாரத் திட்டம் போன்றன, தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டமாக இன்றளவும் கிடைக்கப்பெறவில்லை என்பது சுட்டிக்காட்டத்தக்க விடயம்.

இவற்றினைத் தாண்டியும் இன்று இம்மக்களுக்கு பெரும் அச்சுறுத்தலாக இருப்பது இயற்கையின் சீற்றங்களே! மண்சரிவு, வெள்ளப்பெருக்கு, கடும் மழை, பனிமூட்டம் போன்ற இயற்கை அனர்த்தங்கள் காரணமாக பல உயிரிழப்புக்களும் வருடாவருடம் நடந்துகொண்டே இருக்கின்றன. குறிப்பாக, மீரியபெத்த மண்சரிவில் இம்மக்கள் இழந்த பேரிழப்பினை சொல்லில் அடக்கிவிட முடியாது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நில அழிப்புக்களும் இம்மக்களுக்கு பெரும் சுமையினை தந்துவிடுகிறது. அதில் ஒன்றுதான் கொத்மலை திட்டத்தால் ஏற்பட்ட விளைவு.

பொதுவாக மலையகம் என்றாலே, தேயிலைத் தோட்டங்களையும் இறப்பர் தோட்டங்களையும் கோப்பித் தோட்டங்களையும் பற்றியே பேசிக்கொண்டேயிருக்கிறோம். ஆனால் இவற்றையெல்லாம் தாண்டி, அங்கு அன்றாடம் கூலித் தொழில் செய்யக்கூடியவர்களும் காணப்படுகிறார்கள். பொதுவாக ஒருசாரார் நாளாந்த வாழ்க்கைச் செலவுக்காக மரக்கறித் தோட்டத்தில் வேலைசெய்வது, எந்த இடத்திலும் பேசப்படுவதே இல்லை. இராகலை, நுவரெலியா, ஹாவெலிய, பொறலந்த, கந்தப்பளை உடப்புஸ்ஸல்லாவ போன்ற இடங்களில் இவ்வாறு தொழில் புரியக்கூடிய மக்கள் அதிகமாக காணப்படுகின்றார்கள். மலையக மக்கள் தென் தமிழ்

கத்தில் இருந்து இலங்கைக்கு வருகை தந்த 1823-ம் ஆண்டு காலகட்டம் தொடங்கி இப்போது வரைக்கும், அவர்கள் மோசமான வாழ்க்கையினை வாழ்ந்து வருவதாக ஐக்கிய நாடுகள் சபை தகவல் வெளியிட்டிருந்ததை நாம் அறிவோம். இந்தியாவில் இருந்து பிரித்தானியர்கள் இலங்கைக்கு மட்டும் அன்றி, பிஜித் தீவுகள், மொரிசியஸ் போன்ற நாடுகளுக்கும் தமிழ் மக்களை அழைத்துச் சென்றார்கள். ஆனால் அங்கெல்லாம் சென்ற மக்கள் அளவுக்கு வலுவான உரிமைகளோடு, இலங்கை மலையகத் தமிழர்கள் சுதந்திரமாக வாழ்கிறார்கள் எனக் கூற முடியாதுள்ளது.

பொதுவாக மலையகத்தினுடைய விடுதலையென்னும் போது, நடேச ஐயரையும் அவரின் மனைவி மீனாட்சியம்மாவின் செயற்பாடுகளையும் நாம் மறந்துவிட முடியாது. ஊர்விட்டு ஊர் போக முடியாத அளவுக்கு அடக்குமுறை நிலவிய காலத்திலும் 'பொட்டணி' வியாபாரிகள் போன்று ஒவ்வொரு ஊர்களுக்கும் சென்று விடுதலை உணர்வினை விதைத்தவர்கள் இவர்கள். இதில் குறிப்பாக நடேச ஐயர் மலையக தொழிற்சங்க உருவாக்கத்தின் முதன்மைத் தலைவராகவும் செயற்பட்டார் என்பதும் குறிப்பிட வேண்டிய விடயமாகிறது. ஆரம்பத்தில் இருந்தே இலங்கையின் மத்திய பிரதேச மக்களின் பிள்ளைகளுக்கு கல்வியென்பது எட்டாக் கனியாகவே இருந்தது. ஒரு சமூகத்தினுடைய வளர்ச்சி கல்வியில் தங்கியுள்ளது என்பார்கள் ஆனால் 'பிள்ளைங்காம்பரா' வடிவிலான பாடசாலைகளில் கல்வி கற்கும் நிலை யாருக்கும் வரக்கூடாது. இந்த பாடசாலைகளே பின்னாளில் தோட்டப்புறப் பாடசாலைகளாக மாறின. காலம் காலத்துக்கும் இதே நிலை நிலவுமானால் தங்களின் பிள்ளைகளின் கல்வி தொடர்ந்து பின்னடைவை சந்திக்கும் என்று விளங்கிக் கொண்ட அங்குள்ளவர்கள் தொடர் போராட்டங்களில் இறங்கியமையால்

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பாடசாலைகளை நவீனமயப்படுத்தி இன்று பல பாடசாலைகள் தேசியப் பாடசாலைகளாகவும் காணப்படுகின்றன.

ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் வருகையும் அதன் மூலமாக நூற்றுக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் மலையகத்தில் உருவானார்கள் என்பதும் மலையக மாணவர்களுக்கு கிடைத்த பெரும்கொடை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதைத் தாண்டி நாட்டின் அனைத்து பல்கலைக்கழகங்களிலும் இப்போது மலையக மாணவர்கள் கல்வி பயின்று வருகிறார்கள். குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் தற்போது 400-க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் கல்வி பயில்வதாக புள்ளி விபரங்கள் கூறுகின்றன. மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தங்களது உழைப்பை மட்டும் இங்கு கொண்டு வரவில்லை. தமது பாரம்பரிய கலைகளையும் இங்கு கொண்டு வந்தனர். மலையக மக்களினுடைய இலக்கியங்களுக்கென தனியான இலக்கியச் சுவையும் காணப்படுகின்றது. இந் நாட்டாரியற் கூறுகள் ஆனவை தாலாட்டுப் பாடல்கள், தொழிற் பாடல்கள், ஒப்பாரிப் பாடல்கள், விடுகதைகள், பழமொழிகள், கரகம், காவடி, கும்மியாட்டம், கோலாட்டம் என நீண்டு செல்கின்றன. மலையக நாட்டாரியல் இலக்கியச் செழுமை, மண்வாசனை கமழும் பண்புகளைக் கொண்டன. மலையக இலக்கியங்களே, மலையகத்தைப் பற்றி ஏனைய சமூகங்களுக்கு எடுத்துரைக்கும் தகவல் பெட்டகங்கள் எனலாம்.

சமீப காலம் வரை, இக் கலைகள் எம்மக்களின் வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்திருந்தன. அவர்களால் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டன. காலை 'தப்பு' அதன் பின்னர் வேலைத் தளத்திற்கு செல்வதற்கு 'பிரட்டுத்தப்பு'. வேலை முடிந்து வீடு செல்வதற்கு மாற்று ஓசையுடன் கூடிய தப்பு. காவடியாட்டம், கரகாட்டம், திருவிழாக்கள், சமயக் கிரியைகள், சடங்குகள் போன்றவற்றிற்கு வெவ்வேறு சுருதி கொண்ட தப்பு. இப்படியாக பதினாறு வகையான தப்பிசைகளுக்கு சொந்தக்காரர்கள் மலையக தமிழர்கள் எனலாம். இவற்றோடு சிலம்பாட்டம், கோலாட்டம், கும்மி, கரகாட்டம், காவடி, பொய்க்கால் குதிரை, ஓயிலாட்டம், என்பன முறைப்படி அரங்கேறும் இடமாக, மலையக பூமியே காணப்படுகின்றது. இவற்றுக்கான இசை வாத்தியங்களாக பறை, தப்பு, முரசு, என்பன பயன்பட்டன.

மலையகத்தின் பாரம்பரியங்களை வெளிப்படுத்தும் கூத்துக்களாக காமன் கூத்து, பொன்னர் சங்கர், அருச்சுனன் தபசு, இராமர் கூத்து, மதுரைவீரன் கூத்து போன்றவை காணப்படுகின்றன. இதில் பொன்னர் சங்கர் கூத்து முதன் முதலின் திம்புல்ல பத்தன என்ற இடத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டது. இந்த கூத்தினை முதன் முதலில் அரங்கேற்றியவர் அழகர் என்பவர் ஆவார். குறிப்பாக அண்ணன்மார் கதை, அல்லது அண்ணன்மார் வரலாறு என்று கூறப்படும் இந்த கூத்தினை 16 வகையாக ஆடுவார்கள் மலையக தமிழர்கள்! அதேபோல காமன் கூத்தும் மலையகச் சமயச் சடங்கினை வெளிப்படுத்தும் வகையில் இரவு முழுவதும் நிகழ்த்தப்படுகின்றது. சிவன் தக்கனது யாகத்தினை அழித்த பிறகு பெரும் கோபம் கொண்டு தவம் இருந்ததாகவும் அதன் பின்னர் மண்மதனால் தவம் அழிக்கப்பட்டமையால், மதனையும் கொன்றுவிடும் சிவன் பின்னர் ரதிக்கு மட்டும் தெரியும் வண்ணம் உயிர்ப்பிக்கிறார். இந்தக் கதையினை கூத்து வடிவில் நிகழ்த்துவதே காமன்

கூத்து. அத்துடன் மலையகத்தில் அர்ச்சுனர் தபசும் அதிகமான இடங்களில் நிகழ்த்தப்படுகின்றது! மலையகத்தினுடைய டன்சின் தோட்டம் மற்றும் வலப்பனை பிரதேசத்திற்கு உட்பட்ட ஹபொரஸ்ட் தோட்டம், மஸ்கெலியா, வட்டக் கொடத் தோட்டம் போன்ற இடங்களில் ஒவ்வொரு வருடமும் நிகழ்த்தப்படுவது சிறப்பம்சமாகும்.

மலையக மக்களை பொறுத்தவரை பல இன்னல்கள் இருந்தாலும் வறுமைக்கோட்டிற்குள் வாழ்ந்தாலும் எல்லா துறைகளிலும் வளங்கள் குறைந்து காணப்பட்டாலும் அங்குள்ள இளைஞர்கள் அவர்களின் திறமைகளை வளர்த்துக் கொண்டார்கள் என்பது நிஜம். விளையாட்டு, கல்வி, கலை போன்ற அனைத்து துறைகளிலும் ஏனைய சமூகங்களுக்கும் ஈடுகொடுக்கும் வகையில் அவர்கள் திறமைசாலிகளாக வளர்ந்து நிற்கிறார்கள். உதாரணமாக இராகலைக்கு அருகாமையில் இருக்கும் சென். லேனாட்ஸ் தோட்டத்தில் பதினொரு வீடுகளில் மொத்தமாக பதினொரு ஆசிரியர்களும் ஒரு சட்டத்தரணியும் உருவாகியிருப்பது மலையகத்தின் பெரும் வளர்ச்சி என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

அத்தோடு 2021-ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஊடகத்துறையில் முதல்நிலை மாணவியாக தெரிவாகி, அங்கேயே துணை விரிவுரையாளராக கடமையாற்றும் மாத்தளையை சேர்ந்த துலாபரணி அவர்களையும் மற்றும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் நாடகமும் அரங்கியலும் பாடத்தின் விரிவுரையாளராக கடமையாற்றும் கந்தப்பனை பாக்குத் தோட்டத்தை மெய்யநாதன் கேதீஸ்வரன் என்பவரையும் இன்னும் பல திறமைமிக்க இளைஞர்களையும் பெருமை கூர்ந்து, உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். அத்துடன் கலைத்துறையிலும் குறிப்பாக இசை, நாடகம், வானொலி, தொலைக்காட்சி என, எல்லாத் துறைகளிலும் தன்னுடைய திறமையை வெளிப்படுத்திக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். மலையக இளம் சமூகம் இன்னும் இப்போது சமூக ஊடகங்களில் பரவலாக புகழ்ந்து பேசப்படும் அசானியும் மலையகம் இருநூறில் இன்னுமொரு சாதனைதான்! ஆனாலும் இந்திய ஊடகங்களில் அசானியின் திறமையைப் போற்றாமல் வறுமையை தூக்கிக்காட்டுவது வருத்தத்துக்குரியதே.

'இல்லை! இல்லை!' என்பதை விட, இருப்பதைக்கொண்டு முன்னேறும் மலையகம் குறித்த பார்வை அவசியம். முன்னேற நினைக்கும் உள்ளங்களைக் கொண்டே, மலையகம் இப்போது இருப்பதைவிட இன்னும் அதிகமாய் மேலே செல்லும். வெளியில் நின்று பார்ப்போருக்கு லயக் காம்பராக்களும் வடிந்தோடும் அழுக்கு நீரும் குழிகள் நிறைந்த பாதைகளும் அன்னமற்ற வெற்றுப் பாணைகளும், இளவயதில் திருமணமான இளையவர்களின் சீரழிந்த வாழ்க்கை நிலையும் என, நிர்க்கதியற்ற மலையகம் மட்டுமே தென்படுகிறது. மலையகத்தவர்களுக்காய் கரிசனை காட்டுவதை விட அவர்களுக்கும் மனிதர்களாக மதித்தாலே போதுமானது. மலையகம் இயற்கையின் தலைமையகம், கலைகளின் கலைகம், சுற்றுத்தளங்களின் நூலகம், முன்னேற துடிப்போரின் எழுச்சிக் காவியமே, அந்த மக்களின் ஜீவியம். மலையகத்தின் விடியல் வெகுதொலைவில் இல்லை.

bruntha@thaivedu.com

மலையகத் தமிழரின் உள்ளூர் ஜனநாயகம் : உள்ளூராட்சி அரசாங்கத்தினை ஆதரமாகக் கொண்டு ஓர் உசாலை

- இரா. ரமேஷ்

அறிமுகம்:

ஒரு நாட்டில் வாழும் சகல பிரஜைகளுக்கும் வினைத்திறன் மிக்க பொதுச்சேவையினை வழங்குவதற்கு அரசாங்கங்கள் ஏற்படுத்துகின்ற நிறுவன ரீதியான ஏற்பாடுகளில் உள்ளூர் ராட்சி அரசாங்க முறைமையும் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. பொது மக்களுக்கு வெறுமனே பொதுச்சேவைகளையும் பொருட்களையும் வழங்காது, அவற்றை பயனுறுதிமிக்க வகையில் மக்கள் பங்கேற்புடன் வழங்க வேண்டும். அப்பொழுதே அரசாங்கத்தின் பொதுச்சேவைகள் சாதாரண மக்

களின் வாழ்வில் சாதகமான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும். அந்த வகையில் இக்கட்டுரையானது மலையகத் தமிழ் மக்கள் எந்தளவுக்கு உள்ளூராட்சி அரசாங்க முறையில் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளார்கள், உள்ளூர் ஜனநாயகத்தினை எந்தளவுக்கு அனுபவிக்கின்றார்கள் என்பதனை ஆராய்வதாக அமைந்துள்ளது.

உள்ளூர் மட்டத்தில் வாழும் மக்களை ஆட்சியில் செயன்முறையில் நேரடியாக உள்வாங்கும் நோக்கில் கொண்டுவரப்பட்ட ஏற்பாடுகளில் ஒன்றே, அதிகாரப் பன்முகப்படுத்தல் (decentralization) ஆகும். உள்ளூராட்சி அரசாங்க முறைமையின் பிறிதொரு எதிர்ப்பார்க்கையானது, உள்ளூர்மட்ட அரசாங்கச் செயற்பாடுகள், தீர்மானம் எடுத்தல் மற்றும் அபிவிருத்தி சார் திட்டமிடல் என்பனவற்றில் பங்குபற்ற முடியாத சமூகப்பிரிவினரை அதனுள் உள்வாங்குதல் மற்றும் சக்திப்படுத்தல் என்பதாகும். அதற்கான கொள்கை சட்டங்களையும் பொறிமுறைகளையும் உள்ளூராட்சி அரசாங்க அமைப்புக்கள் உருவாக்க வேண்டும். அதன் மூலம் அப்பிரிவினரின் மனித உரிமைகள் மற்றும் அபிவிருத்திக்கான வாய்ப்புக்களை உத்தரவாதப்படுத்தல் வேண்டும். அவ்வாறன்றில் அதிகார பன்முகப்படுத்தல் மற்றும், உள்ளூராட்சி அரசாங்க

முறைமை ஆகியன வெறும் நிறுவன ரீதியான ஏற்பாடுகளாக மட்டுமே காணப்படும்.

சிறுபான்மை மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்ட ஜனக்குழுக்களுக்கு விசேட ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கைகள் மூலம் உள்ளூராட்சி அதிகார சபைகளின் சேவைக்கிடைப்பனவு மற்றும் சமூக மேம்பாட்டை அதிகரிக்கச் செய்ய முடியும். அத்துடன் ஓரங்கட்டப்பட்ட குழுக்களுக்கு போதிய பயிற்சி, விழிப்புணர்வுட்டல், ஆட்சியியல் தொடர்பான கல்வி மற்றும் தகவல்கள் வழங்கப்படல் வேண்டும். அவ்வாறன்றில் அவர்களால் வினைத்திறன் மிக்க வகையில் தீர்மானமெடுத்தல், அபிவிருத்திக்கான கொள்கைத்திட்டங்களை வடிவமைத்தல், உள்ளூர் ஜனநாயக விழுமியங்களை மதித்துச் செயற்படல், சமமான சேவை வழங்கல், பாகுபாடற்ற வளப்பகிர்வு மற்றும் அபிவிருத்தி என்பவற்றைக் அனுபவிக்க முடியாது. மாறாக, அவர்கள் அவற்றிலிருந்து அந்நியமயப்படுத்தப்பட்ட ஜனக்குழுக்களாகவே காணப்படுவர். மறுபுறமாக, உள்ளூர்மட்ட மக்களின் வாழ்வியலிலும் பெரியளவிலான மாற்றங்களை எதிர்பார்க்க முடியாது. இது தேசிய அபிவிருத்தியிலும் எதிர்ப்புறையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். அதேவேளை சட்டத்தின் ஆட்சி மற்றும் சமத்துவம் ஆகிய தத்துவங்களை முழுமையாக மழுங்கடிப்பதாக அமையும்.

உள்ளூர் மட்டத்தில் வாழும் சிறுபான்மை இனங்கள் உள்ளூர் ராட்சி அமைப்புக்கள் ஊடாக சமூக நீதி மற்றும் சுயநிர்ணயம் என்பனவற்றை உறுதிசெய்ய அவசியமான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள முடியும். உள்ளூராட்சி அதிகார சபைகள் மக்களின் தேவைகளுக்குப் பொறுப்பளிக்காது செயற்படும்போது, நீதிக்காகவும், அடக்குமுறைக்கெதிராகவும் பிரஜைகள் போராட முடியும். காரணம், உள்ளூர் அரசியல்வாதிகளின் அரசியல் அதிகாரத்தின் அடிநாதமாக விளங்குவது கீழ்மட்ட மக்களாகும். இதனை உள்ளூர் அரசியல்வாதிகளும் உணர்ந்து செயற்படல் வேண்டும். அதன் மூலமே அதிகாரப் பன்முகப்படுத்தலின் உண்மையான விளைவுகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என வாதிடப்படுகின்றது.

உள்ளூராட்சியும் பொதுச் சேவைகளும்:

பொதுச்சேவை என்பது அரசாங்கத்தால் தனது நாட்டு குடிமக்களுக்கு அரச நிதியினைக் கொண்டு வழங்கப்படும் சேவைகளாகும். இது நாம் வாழ்கின்ற பிரதேசங்களில் இலகுவாக அரச சேவையினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குள்ள உரிமையை உள்ளடக்குகின்றது. அரசின் நிர்வாக நிறுவனங்களை மக்களுக்கு அண்மித்தவகையில் தாபித்து, அதன் மூலம் பொதுச்சேவையினை இலகூப்படுத்தல், மக்களிடம் கொண்டு செல்லுதல் என்பன பொதுச்சேவை வழங்கலின்

முக்கிய நியதிகளாகும். உண்மையில் பொதுத்துறை நிர்வாகம் என்பது சமூக நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டு, பொதுச்சேவைகளை வழங்குகின்றது. அது அரசாங்கத்தின் நான்காவது கரமாகும். இப்பணியினை தனியார் அமைப்புகளாலோ அல்லது ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட சிவில் சமூக அமைப்புகளாலோ முழுமையாக நிர்வகிப்பது கடினமான காரியமாகும். குறிப்பாக, உள்ளூராட்சி அமைப்புகள் பொது மக்களின் தேவைகளுக்கு வினைத்திறன் மிக்க வகையிலும் சேவை வழங்கும் பொறுப்பினைக் கொண்டுள்ளன. இது அரசு நிர்வாக இயந்திரத்தின் மூலம் மேற்கொள்ளப்படும் சமத்துவமான, பாகுபாடற்ற செயற்பாடாகும். பொதுநல அரசுகளில் அரசின் முக்கிய கடமைப்பொறுப்பாக இது காணப்படுகின்றது. பொது நிர்வாக முறையும், அரசாங்கத்தால் பணிக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ள அதன் உறுப்பினர்களும் பொது மக்களிடமிருந்து பாரிய தொகைப் பணத்தினை வரியாக சேகரிக்கின்றார்கள். ஆகவே, அவர்கள் பிரஜைகளுக்கு தரமான சமமான சேவையினை வழங்கும் பொறுப்பினைக் கொண்டுள்ளனர். மறுபுறமாக அரசாங்கத்துக்கு வரி செலுத்தும் பிரஜைகள் பொறுப்புடன் கூடிய, வினைத்திறன்மிக்க பொதுச் சேவையினைப் பெற்றுக்கொள்ளும் உரிமையினைக் கொண்டுள்ளனர். அந்தவகையில் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களும் உள்ளூர் மட்டத்தில் வாழும் மக்களுக்கு பல்வேறு பொதுச்சேவைகளை வழங்கும் அதிகாரத்தினைக் கொண்டுள்ளன. ஆயினும் அவற்றின் சேவைத்தரம், உள்வாங்குதல் மற்றும் சேவை வழங்கலில் நிலவும் சமத்துவம் தொடர்பாக பெரியளவிலான அதிருப்தி மலையகத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் அதிகமாகவே காணப்படுகின்றது.

பொதுச் சேவையானது எத்தகைய பாகுபாடுகளும் இன்றி அனைவருக்கும் சமமாக வழங்கப்படல் வேண்டும் என்பது அகில ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நியமமாகும். உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகள், அவை செயற்படும் சூழமைவு, நிறுவனக் கலாசாரம் என்பன தொடர்ந்தும் மலையகத் தமிழ் மக்களை ஒதுக்கி வைக்கும் செயற்பாடுகளையே கையாளுகின்றன.

குடியரிமையும் பொதுச் சேவையும் மலையகத் தமிழ் மக்களும்:

பிரஜாவுரிமை தொடர்பான சிந்தனையாளர்களில் முன்னணியில் செயற்படும் பிரித்தானிய சமூகவியலாளரான T.H. Marshal என்பார் பிரஜாவுரிமை என்பது 'ஒரு சமூகத்தின் முழு உறுப்பினர்களுக்கும் வழங்கப்படுகின்ற சமூக அந்தஸ்தாகும்' என்றார். அது சகல பிரஜைகளுக்கும் உரிமை கடமை என்பவற்றில் சம அந்தஸ்த்தினை வழங்குகின்றது. நவீன பிரஜாவுரிமையானது ஒரு நாட்டின் சகல பிரஜைகளும் அரசாங்கத்தின் தீர்மானம் எடுக்கும் செயற்பாடுகளில் பங்கேற்பதையும் அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படுகின்ற சேவைகளை சமமாக அணுகுவதற்கும் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் உரிமையுண்டு எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

தொடர்ச்சியான சமூகப் புறக்கணிப்புகளுக்கு கீழ் செயற்படும் பூரணமற்ற ஜனநாயகமானது முழுமையற்ற குடியரிமையினைக் கொண்ட ஆட்சியினை மீள் உருவாக்கும் என்பது, கடந்த கால ஆய்வுகளின் மூலம் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. T.H. Marshal 'பிரஜாவுரிமை என்பது ஒரு சமூகத்தின் முழு அங்கத்தினர்கள் என்ற அந்தஸ்த்தினை ஒருவருக்கு வழங்குகின்றது' எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இதன் மூலம்

வெளிப்படுவது யாதெனில், சமூகத்தில் ஏனையவர்களுக்கு சமமான அந்தஸ்தினை பிரஜாவுரிமையானது வழங்குவதுடன், ஏனைய பிரஜைகள் அனுபவிக்கும் அனைத்து உரிமைகளையும், சலுகைகளையும் அனுபவிப்பதற்கான சட்ட ரீதியான அந்தஸ்த்தினையும் வழங்குகின்றது என்பதாகும். இக்கருத்தினை மலையகத் தமிழ் மக்களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் போது பெரிதும் முரண்படுவதாக காணப்படுகின்றது. இவர்

கள் வெறுமனே சட்ட பிரஜாவுரிமையினைக் கொண்டுள்ளனரே தவிர, அதன் உண்மையான பலன்களை இந்த மக்கள் இன்னும் அனுபவிக்க முடியாதுள்ளனர் என்பதனை, பல ஆய்வுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இதற்கு உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் தொடர்ச்சியாக காட்டப்பட்டு வரும் பாகுபாடுகளும் காரணமாகும்.

Marshal பிரஜாவுரிமையினை மூன்று வகையாக பிரித்துள்ளார்.

- சிவில் பிரஜாவுரிமை (தனி மனித சுதந்திரம் மற்றும் உரிமைகளை குறிக்கின்றது),
- அரசியல் பிரஜாவுரிமை (வாக்களித்தல் மற்றும் தேர்தலில் போட்டியிடல், அதிகாரத்தை கையாளுதல்),
- சமூக பிரஜாவுரிமை (சமூக மரபுரிமைகளை முழுமையாக அனுபவிக்கும் உரிமை, சமூகத்தில் காணப்படுகின்ற தரத்திற்கு ஏற்ற வகையில் வாழ்க்கையினை வாழும் உரிமை) என்பனவாகும்.

மலையகத் தமிழ் மக்கள் அரசியல் பிரஜாவுரிமையினை 1977-களின் பின்னர் படிப்படியாக அனுபவிக்கக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டது. அத்துடன், சிவில் உரிமைகள் படிப்படியாக கிடைக்கப்பெற்ற போதும் தொடர்ச்சியான இனத்துவ முரண்பாடு, சிங்கள பெளத்த தேசியவாத கருத்தியல் மற்றும் அதிகாரம் குவிக்கப்பட்ட நிறைவேற்று அதிகார ஆட்சிமுறை ஆகியன, சிவில் குடியரிமை மீது சில கட்டுப்பாடுகளை செலுத்தியுள்ளன.

மிக முக்கியமாக, கௌரவமான வாழ்க்கையினை அனுபவிப்பதற்கு அவசியமான சமூக உரிமையானது மலையகப் பெருந்தோட்ட மக்களால் முழுமையாக அனுபவிக்க முடியாத நிலையே தொடர்ந்தும் காணப்படுகின்றது. இதற்கு அரசு நிர்வாகப் பொறிமுறை, தீர்மானமெடுத்தல் என்பவற்றில் புறக்கணிப்பு, அரசு சேவையில் போதிய பிரதிநிதித்துவம் இன்மை, அதிகரித்த வறுமை, பாகுபாடான சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகள் ஆகிய காரணிகள் பெரிதும் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன. அதனடிப்படையில் நோக்கும் போது ஒரு

சமூகத்தில் முழுமையான பிரஜையாக இருப்பதற்கு சிவில் அரசியல் மற்றும் சமூக உரிமைகள் அவசியமாகும். குடியரிமை முழுமையடைவதற்கு சமூக உரிமைகள் மிகவும் முக்கியமானவை என ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அது பின்தங்கிய சமூக குழுக்கள், தனிப்பட்டவர்களை வினைத்திறன்மிக்க வகையில் சிவில் அரசியல் உரிமைகளை அனுபவிக்க உதவுகிறது.

சமூக பிரஜாவுரிமை காணப்பட்டால் மாத்திரமே, சமூக உரிமைகளை முழுமையாக அனுபவிக்க முடியும் என்பதனை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். மலையகத் தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை சமூக உரிமை தொடர்ச்சியாக மறுதலிக்கப்பட்டமையே சமூக அபிவிருத்தியில் அவர்கள் பின்னடைந்திருப்பதற்கும், பொதுச்சேவைகளை முழுமையாக பெற்றுக்கொள்ள முடியாமலுக்கும் காரணமாக உள்ளது. பிரஜாவுரிமை என்பது வெறுமனே தேசிய அரசொன்றின் கீழ், சட்டரீதியான உறுப்பினராக இருப்பதனை குறிக்கவில்லை. அது, தான் உறுப்பினராக இருக்கும் சமூகத்தில் பூரண உரிமையுள்ள பிரஜையாக செயற்படுவதற்கான தளத்தை வழங்குகிறது. மறுபுறமாக அந்த தேசத்தின் மீதான உரித்துடைய யினை குறித்து நிற்கின்றது. மேலும், ஆட்சியியல் செயல்முறையில் மற்றும் தீர்மானமெடுத்தலில் முழு அளவில் பங்கேற்பதற்கான அவகாசத்தினை வழங்குகின்றது. ஜனநாயகத்தை சக்திபடுத்தல், ஜனநாயகத்தினை ஆழமாக்குதல், பூரண குடியரிமை, உள்வாங்கும் ஜனநாயகம் ஆகியவற்றை, உள்ளூர் மட்டத்திலேயே கட்டியெழுப்ப வேண்டும். அந்த விடயத்தில் உள்ளூர் அரசாங்க நிறுவனங்களுக்கு மிகப்பெரிய பொறுப்புண்டு. இது உலகளாவிய ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நியமமாகும். அந்தவகையில் இலங்கையில் உள்ளூராட்சி அமைப்புகளைப் பார்க்கும் போது, அவை பல்மட்ட நெருக்கடி மற்றும் பிரமாண்டமான சீர்திருத்தங்கள், மீள் உருவாக்கம் என்பவற்றை வேண்டி நிற்கின்றன. இருப்பினும், உள்ளூராட்சி அமைப்புகளே இன்றும் பிரஜைகளுக்கு நெருக்கமான வகையில் கிடைக்கக்கூடிய அல்லது அணுகக்கூடிய ஜனநாயக ஆட்சி நிறுவனமாகக் காணப்படுகின்றது. ஆகவே, ஜனநாயகம் என்ற பெரிய சட்டகத்துக்குள் இருந்து கொண்டு உள்ளூராட்சி அமைப்புகளில் காணப்படும் பிரச்சினைகளை ஆராய வேண்டும். அதனை மறுசீரமைக்க வேண்டும்.

அதன் மூலம் ஒதுக்கல்களுக்கும் பாடுபடுகளுக்கும் உள்ளாகியிருக்கும் பிரிவினரை உள்வாங்கும் வகையில் மறுசீரமைப்புகளை வழங்க வேண்டும். அதன் மூலமே, உள்ளூர் ஜனநாயகத்தை பாதுகாத்து பலப்படுத்தும் நோக்கத்தினை அடைய முடியும். உள்ளூராட்சி அமைப்புகள் பெருமளவில் ஜனநாயகத்தை வலுப்படுத்தும் என்ற கருத்து பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளமையே இதற்கு காரணமாகும். ஜனநாயகத்தினை கீழ் மட்டத்தில் ஆழமாக்குவதற்கு உள்ளூராட்சி அமைப்புகள் பங்களிப்பு செய்கின்றன. இச்செயல்முறையில் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகங்கள் பெரிதும் பயனடைகின்றன. ஆயினும் இலங்கையின் உள்ளூராட்சி அமைப்புகள் அத்தகைய பங்களிப்பினை வழங்குவதில்லை.

பிரான்சிய அரசியல் தத்துவியலாளரான De Tocqueville என் பாரின் கருத்தின்படி, உள்ளூராட்சி அமைப்புகள் அரசியல் கல்வியை வழங்கும் ஆரம்பப்பாடசாலை எனவும் ஜனநாயகத்தை நாடு முழுதும் பாதுகாக்கும் சட்டகம் எனவும் குறிப்பிட்டார். மேலும், இவர் உள்ளூர் ஜனநாயகத்தினையும் அரசி

யல் கல்வியையும் வழங்கும் ஒரு பொறிமுறையாகவே உள்ளூராட்சி அரசாங்கத்தைப் பார்க்கின்றார். குறிப்பாக, அது உள்ளூர் அரசியல் தலைவர்கள் தேசிய அரசியல் தலைவர்களாக வருவதற்கு முன் அதிகாரத்தை எவ்வாறு ஜனநாயக ரீதியாகப் பயன்படுத்துவது எனக் கற்பிக்கின்றது என்றார். இக்கருத்தானது உள்ளூராட்சி முறை முழுமையான இரண்டாம் நிலை அரசாங்கமாக காணப்படுவதனையும் அது மத்தியில் ஸ்திரமான ஆட்சி உருவாகுவதனை சாத்தியமாக்குகிறது என்பதையும் வெளிப்படுத்துகிறது. உள்ளூராட்சி அமைப்புகள் நேரடியான மக்கள் தொடர்புகளை கொண்டிருப்பதானது, குடியரிமையினை தழைத்தோங்கச் செய்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் போலன்றி பொதுமக்களுக்கு வினைத்திறன்மிக்க சேவைகளை வழங்குவதற்கு உள்ளூராட்சி அமைப்புகள் புதிய அணுகுமுறைகளைக் கையாள முடியும். இதன் மூலம் அரசியல் பங்கேற்பு பெரிதும் விஸ்தரிக்கப்படுவதுடன் பெரியளவிலான சமூக உள்வாங்கலுக்கான சூழமைவும் ஏற்படுகின்றது.

மேற்கூறிய கருத்துக்களை பார்க்கும் போது இலங்கையின் உள்ளூராட்சி அமைப்புகள் தொடர்ந்தும் மலையகத் தமிழ் மக்களை ஓரங்கட்டுகின்ற போக்கினையே பேணி வருகின்றன என்பது தெளிவாகின்றது. இது இம்மக்களின் அரசியல் பங்கேற்பு, மனித மேம்பாடு என்பவற்றினை பெரியளவில் பாதித்துள்ளது. மேலும் உள்ளூர் ஜனநாயக கட்டமைப்பில் இருந்து இம்மக்களை தொடர்ந்தும் ஒதுக்கி வைத்துள்ளது.

இலங்கையின் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள் சுயாதீனமற்றவையாக காணப்படுகின்றன என்பது வெளிப்படையான யதார்த்தமாகும். பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் அமைச்சர்கள் உள்ளூராட்சி அதிகார சபைகளின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தவும், அழுத்தத்தை பிரயோகிக்கவும் தமது அரசியல் நலன்களை நோக்காகக் கொண்டு வளங்களைப் பயன்படுத்தவும், கட்டுப்படுத்தவும் அதற்கான நியதிச் சட்டங்களை (Statutes) உருவாக்கவும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளனர். பாராளுமன்ற தேர்தல்கள் இடம்பெறும் போது, மலையக அரசியல் கட்சி உள்ளூராட்சி அமைப்புகளை தமது தேர்தல் பிரசாரத்துக்கான நிலையமாக கையாளுவதுடன், அரசு சொத்துகளும் தேர்தல் பிரசாரத்துக்காக உபயோகிக்கப்படுகின்றன. அதனால் கீழ் மட்டத்தில் ஜனநாயகத்தையும், நல்லாட்சியையும் ஏற்படுத்தும் திராணியை இவை இழந்துள்ளன என குற்றம் சாட்டப்படுகின்றன. உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள் பக்கச்சார்பான முறையில் சேவைகளை வழங்குவதற்கு இவை காரணமாக அமைந்துள்ளன. அவற்றின் சேவைகள் கட்சி, தொழிற்சங்க மற்றும் ஏனைய பிணைப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வழங்கப்படுகின்றன. இதனால் மலையக மக்கள் இந்நிறுவனங்கள் மீது நம்பிக்கையற்று காணப்படுகின்றனர். இது இந்நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகள் மற்றும் தீர்மானங்களின் சட்டத்தன்மையினை (legitimacy) பெரிதும் கேள்விக் குறியாக்கியுள்ளது. ஆயினும், இது தொடர்பாக உள்ளூராட்சி சபைகளின் உறுப்பினர்களோ, சிவில் அமைப்புகளோ, மத்திய அரசாங்கமோ கரிசனைக்காட்டுவதாக தெரியவில்லை.

உள்ளூராட்சி அதிகார சபைகள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்:

உள்ளூராட்சி அதிகார சபைகளானவை எதிர்கொள்ளும் சில முக்கிய பிரச்சினைகளாக குறைந்த திட்டமிடல் திறன், நிதிக் கட்டுப்பாடு, உள்ளூராட்சி அதிகார சபைகளின் குறைந்தள

விலான மக்கள் பங்கேற்பு, மிகக் குறைந்தளவில் அதிகாரங்கள் பன்முகப்படுத்தப் பட்டுள்ளமை, பின்தங்கிய ஜனக்குழுக்களை சேவை வழங்கலில் புறக்கணித்தல், மத்திய அரசாங்கத்தில் அதிகளவில் தங்கியிருத்தல் மற்றும் அவற்றின் தலையீடு என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். உண்மையான அதிகாரப் பன்முகப்படுத்தலானது உள்ளூர் மட்ட பிரஜைகளை சமூக பொருளாதார கல்வி ரீதியாக முன்னேற்றுவதுடன் போதியளவான கல்வி வாய்ப்புகள், வீடமைப்பு வசதிகள் மற்றும் குடிநீர், கழிவுகற்றல் வசதிகளைக் கொண்ட ஒரு நாகரிகமான வாழ்க்கைத்தரத்தை கொண்டிருப்பதற்கு வழி செய்கின்றன.

அதிகாரப் பன்முகப்படுத்தலில் காணப்படும் பிரச்சினைகள் எவையெனில், அது உள்ளூர் அதிகார கட்டமைப்பினை எவ்வாறு மாற்றுகிறது? இச்சட்டத்தால் சமூகத்தின் பின்தங்கிய பிரிவினருக்குரிய அதிகாரங்கள் மற்றும் உரிமைகள் என்ன? சமூகத்தில் வாழும் பெண்களினதும் இளைஞர்களினதும் பங்கேற்புநிலை யாது? சிறுபான்மையினரின் உரிமைகள் யாவை? ஆகிய வினாக்களுக்குரிய விடயங்கள் பேசப்படாமையாகும். இலங்கையின் உள்ளூராட்சி அமைப்புகளும் இவ்வினாக்களுக்கு விடைதேடாமலேயே செயற்பட்டு வருகின்றன என்பதனை நாம் மனங்கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய வினாக்களுக்கு விடைகாணுவதன் மூலமே, இலங்கையின் உள்ளூராட்சி கட்டமைப்பினை நிலைமாற்றம் செய்ய முடியும். அவற்றை மக்கள் மைய ஆட்சி நிறுவனங்களாகவும் ஜனநாயக நிறுவனங்களாகவும் மாற்ற முடியும்.

மலையகப் பெருந்தோட்டங்களில் பிரதேச சபைகளின் சேவை வழங்கல்: தொடரும் சவால்கள்:

1987-ம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட 15-ம் இலக்க பிரதேச சபைச் சட்ட மூலத்தின் பிரிவு 33 தோட்டங்கள் தனியாருக்குரிய பிரதேசம் எனவும் அதன் எல்லைக்குள் அமைக்கப்பட்டுள்ள பௌதீக உடைமைகள் அனைத்தும் தனிநபரின் சொத்துக்கள் எனவும் குறிப்பிட்டது. மேலும் பொதுநிதி மூலம் ஏதேனும் பௌதீக அபிவிருத்திகள் மேற்கொள்ளப்பட்டின், அத்திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் நிலப்பகுதி பிரதேச

சபைக்கு கைமாற்றப்படல் வேண்டும் எனவும் குறிப்பிட்டது. பிரதேச சபை ஈட்டும் நிதியின் மூலம் எந்தவொரு அபிவிருத்தி வேலைகளும் பெருந்தோட்டங்களில் மேற்கொள்ள முடியாது என குறிப்பிட்டது. இச்சட்டம் 2018-ம் ஆண்டு நல்லாட்சிக் காலத்தில் திருத்தப்பட்டது. ஆயினும், திருத்தப்பட்ட பின்னரும் பிரதேச சபைகளின் சேவைகளை முழுமையாக மலையக பெருந்தோட்ட மக்கள் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலை காணப்படுவதனை அவதானிக்க முடிகின்றது.

இதற்கான காரணங்களாக பின்வருவனவற்றினை குறிப்பிட முடியும்:

- மலையக மக்களுக்கு இச்சட்டத் திருத்தம் தொடர்பான முழுமையான விழிப்புணர்வு இல்லை. இதன் காரணமாக பிரதேச சபைகளின் சேவைகள் குறித்த மக்களின் கேள்வி (demand) குறைவாக காணப்படுகின்றது. பொதுவில் அரச சேவைகளுக்கான பிரஜைகளின் கேள்வி அதிகரிக்கும் போது, சேவை வழங்கல் அதிகரிக்கும். விநியோகப் பக்கத்தில் இருந்து (supply side) பொறுப்புக்கூறல் அதிகரிக்கும். அந்நிலைமை மிக வேகமாக ஏற்பட வேண்டும். ஏனைய அரச சேவைகள் தொடர்பாக, அத்தகைய கேள்வி அதிகரித்துள்ள போதும் (உதாரணம் அண்மைய அஸ்வெசம திட்டம்) பிரதேச சபைகளின் சேவைகள் தொடர்பாக பெரியளவிலான கேள்வி ஏற்படவில்லை என்பது அண்மைய ஆய்வுகளின் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது.
- அத்துடன், சட்டம் திருத்தப்பட்டிருந்தாலும், பிரதேச சபைகளின் சேவைகளை இச்சமூகத்திற்கு வழங்குவதற்கு அரச அதிகாரிகள் மற்றும் பெரும்பான்மை அரசியல் விருப்பம் காட்டாமை. பொதுவில் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகங்கள் அரச சேவைகளை பெற்றுக் கொள்ள முடியாமல் இருப்பதற்கு நிர்வாக மற்றும் அரசியல் விருப்பமின்மை (bureaucratic and political unwill) மிகப் பெரிய தடையாக இருப்பதாக, உலக வங்கி மேற்கொண்ட பல ஆய்வுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இது மலையக மக்களுக்கும் பொருந்தும்.
- தோட்ட நிர்வாகத்துடன் ஆலோசனை செய்து பிரதேச சபைகள் வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுக்க வேண்டும் என்ற ஏற்பாடு சட்டத்தில் காணப்படுதல். பொதுவில் தோட்ட நிர்வாகம் பிரதேச சபைகளின் தலையீட்டினை

விரும்புவதில்லை. தோட்ட நிர்வாகத்துக்கும் பிரதேச சபைகளுக்குமிடையில் சிறந்த உறவினமை. பெருந்தோட்ட நிலங்களை பிரதேச சபை பயன்படுத்துவதனை தோட்ட முகாமைத்துவம் விரும்பாமை. நீண்ட காலமாக பேணி வரும் இறுக்கமான முகாமைத்துவக் கட்டுப்பாட்டினை தோட்ட முகாமைத்துவம் விட்டுக்கொடுக்க விரும்பாமை. தோட்டங்கள் மற்றும் அங்குள்ள குடியிருப்புகள் மீதான ஏக கட்டுப்பாட்டினை தொடர்ந்தும் முகாமைத்துவம் பேணி வருதல் போன்ற பல காரணிகள் சட்டம் திருத்தப்படும் சேவைகள் வழங்கப்படாமல்கு காரணமாக உள்ளன.

- பெருந்தோட்டங்களில் அல்லது பெருந்தோட்டக் குடியிருப்புகளில் வாழும் மக்கள் பிரதேச சபைக்கு வரிப் பணம் செலுத்தாமை என்பது, சேவைகள் மறுக்கப்படுவதற்கு முன்வைக்கப்படும் முக்கிய நியாயமாக காணப்படுகின்றது. பெருந்தோட்ட மக்கள் நேரடியாக பிரதேச சபைகளுக்கு வரி செலுத்தாமையினால் சேவை செய்ய முடியாதுள்ளது என, பல பிரதேச சபைகளின் செயலாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள். பிரதேச சபையினை அண்டி வாழுகின்ற ஏனைய மக்கள் வரி செலுத்துவதனால் அவர்களுக்கு சேவை வழங்கலில் முன்னுரிமை வழங்க வேண்டியுள்ளதாக குறிப்பிட்டனர்.
- பிரதேச சபைகளை பொறுத்தவரை அவற்றின் வருமானம் மிகவும் குறைவாகும். வரிப்பணம், குத்தகை வருமானம், அனுமதிப் பத்திரம் வழங்கல், தண்டப்பணம், சுற்றுலாத்துறை இடங்கள் என்பவற்றின் மூலமே, பிரதேச சபைகள் வருமானத்தினை ஈடுகின்றன. தோட்டங்கள் சனத்தொகையிலும் புவியியல் பரப்பிலும் பெரியளவாக இருப்பதால் சேவை வழங்க போதிய நிதி இல்லை என, காரணத்தினை முன்வைக்கின்றார்கள். மத்திய அரசாங்கம் பிரதேச சபை, நகர மற்றும் மாநகர சபைகளுக்கு மீண்டெழும் செலவுகளுக்கு (சம்பளம்) மாத்திரமே நிதி வழங்குகின்றது. அபிவிருத்தி பணிகளுக்கு நிதி வழங்குவதில்லை என்பதனை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆகவே, நிதிக்கட்டுப்பாடு அல்லது போதிய நிதி வருமானம் இன்மையும் மலையகத் தோட்டப் பிரதேசங்களுக்கு பிரதேச சபையின் சேவைகளை கொண்டு செல்வதில் தடையாக உள்ளது. பிரதேச சபைகளுக்கு அப்பிரதேசத்தில் உள்ள வளங்களை பயன்படுத்தி நிதியீட்டம் செய்யும் அதிகாரம் இல்லை. மத்திய அரசாங்கம் மற்றும் மாகாண சபைகள் ஆகியன, உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் நிதியீட்டும் அதிகாரத்தினை பெரிதும் கட்டுப்படுத்தியுள்ளன.
- மலையக மக்கள் பிரதேச சபைகளின் சேவைகளை உரிமையுடன் பெற்றுக்கொள்வதற்கு வரி செலுத்துபவர்களாக மாற வேண்டும். வரி செலுத்தும் மக்கள் வரி செலுத்தாத மக்களுக்கு சேவை செய்வதனை விரும்ப மாட்டார்கள் - அதனை எதிர்க்கலாம். ஆகவே, பெருந்தோட்ட மக்களின் குடியிருப்புகளுக்கான நீர் விநியோகம், லயன் அறைகள் இல்லாத குடியிருப்புகள், கட்டிடங்கள், வியாபாரம் என்பன பிரதேச சபைகளின் நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். அதன் மூலம் பிரதேச சபைகளின் சேவைகளுக்கு உரிமை கோர முடியும். அவ்வாறன்றில் சட்டம் திருத்தப்பட்டிருந்தாலும் சேவை வழங்க முடியாத நிலை தொடரும். இப்பிரச்சினைக்கு பிறிதொரு தீர்வு யாதெனில் தோட்டக் குடியிருப்புகளை கிராமங்களாக மாற்றுவதாகும். கிராமிய கட்டமைப்புக்குள் கொண்டு வருவதாகும். இத்திட்டத்தினை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு காணியுரிமை மிக

- அடிப்படையானதாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.
- தொடர்ச்சியான அரசியல் மற்றும் சமூக அழுத்தமின்மை: சட்டம் திருத்தப்பட்ட பின்னர் காணப்படும் நிலைமை தொடர்பாக பாராளுமன்றத்தில் மற்றும் சமூக மட்டத்தில் எவ்வித விவாதமும் இடம்பெறவில்லை. இத்தகைய விவாதங்கள் மற்றும் கலந்துரையாடல்கள் இப்பிரச்சினைக்கு பிறிதொரு வடிவத்தினை வழங்கும். கொள்கை வகுப்பாளர்கள் மற்றும் நிர்வாகிகளின் கவனத்தினை ஈர்க்க உதவும். காணி மற்றும் வீட்டுரிமைக்கு வழங்கப்படும் முக்கியத்துவத்தினை இப்பிரச்சினைக்கும் வழங்க வேண்டும். சமூக ஊடகங்களில் கூட, சேவை வழங்கலில் காணப்படும் பிரச்சினைகள் குறித்த விடயங்கள் பதிவிடப்படுவதில்லை. இது இச்சட்ட திருத்தம் தொடர்பாக சமூக மட்டத்தில் காணப்படும் விழிப்புணர்வின்மையையும் காட்டுகின்றது. ஆகவே, சமூக ஊடகங்களையும் கவனயீர்ப்புக்கான ஆயுதமாக இளைஞர்கள் கையாள வேண்டும். இப்பிரச்சினையினை கையாள தொடர்ச்சியான பரப்புரைகளும் நியாய பிரசாரங்களும் அவசியம் என்பது இதன் மூலம் வெளிப்படுகின்றது.
 - வளத்தட்டுப்பாடு: மலையகத்தில் உள்ள பிரதேச சபைகள் தோட்டங்களுக்கு சேவை செய்ய முடியாமல்கு பிறிதொரு காரணம் வளத்தட்டுப்பாடு. எல்லா தோட்டங்களுக்கும் சென்று குப்பைகளை அகற்றுவோ, பொது சுகாதார சேவைகளை வழங்குவோ அல்லது நூலகம் அமைக்கவோ, வீதி விளக்குகளை பொருத்தவோ போதிய வளங்கள் இல்லை. புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட கொட்டகலை, அக்கரபத்தனை, நோர்வூட், மஸ்கெலியா ஆகிய பிரதேச சபைகளில் இப்பிரச்சினையினை தீவிரமாக காண முடியும். அவை போதிய வாகன மற்றும் கட்டிட வசதிகள் இல்லாமல் செயற்படுகின்றன. இந்நிறுவனங்களுக்கு மக்கள் செல்வது மிகவும் குறைவாகும். இச்சபைகள் மக்களுக்கு அவசியமாக சேவைகளை வழங்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையும் மக்கள் மத்தியில் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. மக்களுக்கும் இச்சபைகளுக்கும் இடையிலான தொடர்பும் மிகக் குறைவாகும். ஆகவே, வள ஒதுக்கீடு அதிகரிக்கப்பட்டு சேவை வழங்கும் பொறிமுறையினை சக்திப்படுத்த வேண்டும்.

முடிவுரை:

உண்மையில் ஆட்சியியல் செயன்முறையில் மக்களுக்கும் - பிரதிநிதிகளுக்கும்மிடையில் காணப்படும் இடைவெளியினை சரி செய்ய உள்ளூராட்சி அரசாங்க முறை சிறந்த உபாயம் என, அரசியல் அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். உள்ளூர் மட்டத்தில் ஜனநாயகத்தை சக்திப்படுத்தும் நிறுவனமாக இது காணப்பட வேண்டும் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. உள்ளூராட்சி அமைப்புகளின் சேவைகளை மலையகத் தோட்டப் பகுதிகளுக்கு மட்டுப்படுத்துவதானது, ஜனநாயக விழுமியங்களை அனுபவிக்கும் உரிமையினை மறுதலிப்பதாக அமைந்துள்ளது. இது ஜனநாயக உள்வாங்கலுக்குப் பதிலாக (inclusive democracy) ஜனநாயக செயன்முறையிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தை ஓரங்கட்டுவதாக (Democratic exclusion) அமைந்துள்ளது.

ramesh.r@thaiveedu.com

மலையகத் தமிழரைச் சிறுதோட்ட உடமையாளராக்குவதன் அவசியம்

- ஷீக்டர் ஜென்

தமிழில் : மல்லியப்புசந்தி திலகர்

மலையகத் தமிழர்களின் வாழ்க்கையோடு தொடர்புடையதாக, அடிப்படையில் செய்ய வேண்டிய மறுசீரமைப்பு குறித்தே நான் பேச நினைக்கின்றேன். உண்மையிலேயே இலங்கை சுதந்திரமடையும் போது, ஐப்பானுக்கு அடுத்து அபிவிருத்தியில் முன்னின்ற ஆசிய நாடாக இலங்கையே திகழ்ந்தது. உண்மையில் இலங்கையின் இந்த வளர்ச்சிக்குப் பின்னால் இருந்தது மலையகத்தின் வணிகநோக்க பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையே. அந்த நாட்களில் இருந்த முதலாளித்துவ முறைமையும் கூட இந்த வணிகநோக்க பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரத்தை மையப்படுத்தியது என்று கூறலாம்.

அதேபோல், இலங்கையின் அபிவிருத்தியுடன் தொடர்புடைய பல்வேறு துறைகள், குறிப்பாக பாதை அபிவிருத்தி, ரயில் பாதை அபிவிருத்தி, கொழும்பு நகர அபிவிருத்தி, துறைமுக அபிவிருத்தி என பல்வேறு அபிவிருத்திகளின் மீதும் செல்வாக்கு செலுத்திய ஒன்றாக இந்த வணிகநோக்க பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையே காணப்பட்டது. பெருந்தோட்டத் துறை தொடர்பில் பலரும் பெரிதாக அறிந்திராத செய்தி ஒன்று உள்ளது. இலங்கை நாட்டின் நிர்வாகம் மற்றும் நலன் புரி விடயங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு அபரிமிதமான வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தது வணிக நோக்க பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையே ஆகும். சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பதாக, இலங்கை நவீன உலகத்துக்குள் காலடி எடுத்து வைத்ததே 1930-களில் நிகழ்ந்த ஹொல்புறாக் மறுசீரமைப்பின் காரணத்தினாலாகும். ஹொல்புறாக் மறுசீரமைப்பின் பிரதான அம்சங்களில் ஒன்று வணிகநோக்க பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கைக்கு தேவையான அடிப்படை வசதி வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதாகவே இருந்தது.

கோப்பிக் காலத்தில் இருந்தே தென்னிந்தியாவில் இருந்து அழைத்து வரப்பட்ட உழைப்பாளர்களைக் கொண்டு அது இயக்கப்பட்டதே, வணிகநோக்க பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையின் சிறப்பு அம்சங்களில் ஒன்றாக அமைந்தது. பெருந்தோட்டங்களை மாத்திரமல்ல, பெருந்தெருக்களையும், புகையிரதப் பாதைகளையும் அமைப்பதற்குக் கூட இந்த மக்களே பயன்படுத்தப்பட்டார்கள் என்பது, நவீன கால இளந் தலைமுறையினருக்கு சில நேரம் தெரியாமலும் இருக்கக் கூடும்.

இலங்கை சுதந்திரமடையும் போது, பெருந்தோட்டங்களை மையப்படுத்தியதாக மலையகத் தமிழர்களின் எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய ஆறு லட்சமாக இருந்தது. அவர்களுக்கு அப்

போதே 7 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருந்தார்கள். அந்த 7 பேரில் ஆறு பேர் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸை பிரதிநிதித்துவம் செய்தார்கள். ஒருவர் மாத்திரமே வேறு அமைப்பைச் சார்ந்தவராவார். இலங்கை சுதந்திரமடைவதற்கு முன்பதாக சிங்களம், தமிழ், முஸ்லிம், மலையகத் தமிழர் என்ற எவ்வித பேதங்களையெல்லாம் கடந்து, அனைத்து மக்களுமே பிரித்தானியப் பிரஜைகளாகவே இருந்தார்கள்.

சுதந்திரமடைந்ததோடு யார் இந்த நாட்டின் பிரஜைகள்? யார் இந்த நாட்டின் பிரஜைகள் இல்லை? எனும் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இதனைத் தீர்மானித்து கொள்வதற்காக சுதந்திரமடைந்த உடனேயே அப்போதைய பிரதமர் டி.எஸ். சேனாநாயக்கவினால் குடியுரிமைச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்த சட்டத்தின் பிரகாரம், உண்மையிலேயே பிரஜாவுரிமை கிடைக்க வேண்டியவர்களுக்குக் கூட அதனைக் கிடைக்காமல் செய்யும் வகையிலேயே, அந்தச் சட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. இது ஒரு துரதிஷ்டவசமான சம்பவமாகும்.

அப்போதைய பிரதமர் டி.எஸ். சேனாநாயக்கவுக்கு மலையகத் தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகளோடு ஒரு மனக்கசப்பு இருந்தது. இலங்கை சுதந்திரமடைவதோடு கூடியதாக நடைபெற்று முடிந்த பொதுத் தேர்தலில் டி.எஸ். சேனாநாயக்க எதிர் பார்த்த வெற்றியைப் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை. மிகுந்த சிரமத்துக்கு மத்தியில் அரசாங்கம் ஒன்றை அமைத்துக் கொள்ளும் நிலைமையிலேயே அவர் இருந்தார். அந்த நேரத்தில் அவருக்கு எல்லோரும் உதவி செய்தார்கள், குறிப்பாக வடக்கு தமிழர்களும் கூட உதவியிருந்தார்கள். அவருக்கு உதவி செய்யாத தரப்பினர் என்றால் அது மலையகத் தமிழர்களே ஆவர். அவர்களது பிரதிநிதிகள் கொஞ்சம் இடதுசாரிகள் பக்கம் சார்பானவர்களாக இருந்தார்கள். எதிர்கட்சிகளை இணைத்து எப்படியாவது ஒரு அரசாங்கத்தை அமைத்துவிட முடியுமா என அவர்கள் முயற்சியில் இருந்தார்கள். இதனால் இவர்கள் மீது டி.எஸ். சேனாநாயக்கவுக்கு பெருங்கோபம் ஒன்று இருந்தது.

1947-ம் ஆண்டில் நடைபெற்று முடிந்திருந்த தேர்தலில் மலையகத் தமிழர்கள் போட்டியிட்டு இருக்காத தேர்தல் தொகுதிகளில், பெருந்தோட்ட மக்கள் அல்லது மலையகத் தமிழர்கள் தமது வாக்குகளை இடதுசாரிகளுக்கே வழங்கியிருந்தார்கள். சமசமாஜ கட்சிக்கோ அல்லது கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கோ அவர்கள் வாக்களித்து இருந்தார்கள். இதுவும் டி.எஸ். சேனாநாயக்கவின் கோபத்துக்கு காரணமாக இருந்தது. கார

ணம், டி.எஸ். சேனாநாயக்க சமசமாஜ அணியினருடன் மிகுந்த போட்டியிட்டுக் கொண்டு நெருக்கடியில் இருந்தார். இடதுசாரிகளுடன் கடும் கோபத்தில் இருந்ததுடன் சுதந்திரம் பெற்றுக்கொள்வதில் கூட அவர் அவசரப்படுபவராக இருந்தார். அவர் அந்தச் சூழலை தனதாக்கிக் கொண்டிருந்தார். 'நீங்கள் என்வசம் இலங்கையின் சுதந்திரத்தைத் தராவிட்டால் நீங்கள் அடுத்து மார்க்ஸவாதிகளிடம்தான் சுதந்திரத்தினை வழங்கவேண்டியிருக்கும்' என, அவர் இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றுக் கொள்வதை அவசரமாக்கியிருந்தார்.

இந்தப் பின்னணியிலேயே இந்த மக்களின் குடியரிமை பறிக்கப்பட்டது. மலையகத் தமிழர்களின் கல்வி நிலைமைகளும் மந்தமான நிலையில் இருந்த அந்த காலகட்டத்தில், அந்த மக்கள் பொருத்தமான வகையில் கையாளப்பட்டு இருக்கவில்லை. சுதந்திரத்துக்குப் பின்னான 1952-ம் ஆண்டு தேர்தலில் இவர்களது பிரதிநிதிகளைத் தெரிவு செய்துகொள்ள முடியாத நிலைமை இந்த மக்களுக்கு உருவானது. இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து 1952-ம் ஆண்டு மலையகத் தமிழர்களின் தலைவர்கள் தலைநகரிலே 145 நாள் சத்தியாக்கிரகம் ஒன்றை மேற்கொண்டு தமது எதிர்ப்பினைத் தெரிவிக்க நேரிட்டது. இவ்வாறு குடியரிமை பறிக்கப்பட்டதனால் ஏற்பட்ட சிக்கல்கள், அதற்கு பிறகு 1980-1988 காலப்பகுதியிலேயே சட்டரீதியாக தீர்க்கப்பட்டது. இந்த இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் பல்வேறு சம்பவங்கள் நடைபெற்றன. குறிப்பாக, சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க இந்தியாவுடன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கைகள், இந்த மக்கள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டமை உள்ளிட்ட பல. அது பற்றி இங்கே விரிவாகப் கூறவரவில்லை.

ஆனால் இந்த காலப்பகுதியில் இந்த மக்களின் அடிப்படை, மனித உரிமைகள் பலவாறாக மீறப்பட்டு வந்துள்ளன. சொல் பெரி அரசியல் அமைப்புக்கும் அதன் சித்தாந்தங்களுக்கும் முரணாக இந்த மக்கள் தொடர்பில் கையாளப்பட்ட கொள்கைகள் தொடர்பில், இந்தியாவிலும் பல்வேறு குழப்பங்கள் இருந்தன. இது குறித்து நேருவின் வாதம் மிகவும் வித்தியாசமாகவும் கூர்மையாகவும் இருந்தது. இந்தியா என்பது பெரிய நாடு. இந்த ஆறு லட்சம் பேரையும் அங்கு கொண்டுபோய் சேர்த்தாலும் இந்தியாவில் பெரிய மாற்றம் ஒன்றும் நடந்திருக்காது. 'உங்களுக்கு இவர்கள் அவசியம் எனில், இவர்கள் இல்லாமல் பெருந்தோட்டங்களை உங்களால் நடத்திச் செல்ல முடியாது எனில், இந்த மக்களுக்கு அடிப்படை உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு உங்களுக்கு இருக்கிறது' என்பதே நேருவின் நிலைப்பாடாக இருந்தது. அதில் அவர் உறுதியாக இருந்தார்.

எது எவ்வாறாயினும் குடியரிமை பறிக்கப்பட்ட அத்தகைய தொரு நீண்டகால இடைவெளியில் இந்த மக்கள் அடைந்த துன்பங்களும் இழப்புகளும் அளப்பரியன. அவர்களில் எவரேனும் பணம் படைத்தவர்களாக இருந்தாலும் கூட, காணி ஒன்றை வாங்கிக்கொள்ள முடியாதவர்களாக, உரிமை மறுக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் இருக்கவில்லை. கிராமசேவை அலுவல் பிரிவிலும் இவர்களுக்கு வாய்ப்பு வழங்கப்படவில்லை. முழுமையாக கைவிடப்பட்ட மக்களாகவே இவர்கள் நடத்தப்பட்டார்கள். இந்த நிலைமை கொஞ்சமாவது மாற்றம் பெற்றது 1980-களிலேயே.

1970-களில் தோட்டங்களை மக்கள் மயப்படுத்துகிறோம் என்பதன் போர்வையில் பெருந்தோட்டங்களைப் பார்த்த விதமும் குறுகிய எண்ணம் கொண்டதாகவே இருந்தது. இந்தத் தோட்டங்கள் வெளிநாட்டவர்களுக்குச் சொந்தமானது, இதில் வெளிநாட்டவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள் போன்ற எண்ணங்களை மனதில் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட தோட்டங்களை மக்கள் (தேசிய) மயப்படுத்தும் நடவடிக்கை, மிக மோசமாக இந்த மக்களை பாதித்தது.

இலங்கையின் முன்னணி அந்நிய செலாவணி ஈட்டும் வருமான மூலமாக அப்போது இருந்தது பெருந்தோட்டத் துறையே. இலங்கைப் பொருளாதாரத்தில் அதிகம் செல்வாக்குச் செலுத்தக்கூடிய துறையாக இருந்தது பெருந்தோட்டத்துறை. நாட்டின் செழிப்புக்காக மேலும் மேலும் விஸ்தரிக்கக் கூடிய, முன்னேற்றக் கூடிய துறையாக இருந்ததும் பெருந்தோட்டத் துறையே. இந்த நிலைமையிலேயே இந்த வெளிநாட்டு எதிர்ப்பு மனநிலையில் பெருந்தோட்டங்களை மக்கள் மயப்படுத்தும் போர்வையில் தேசிய மயமாக்கல் இடம்பெற்றது. இதனால் பெருந்தோட்டங்களை விட்டு அவர்கள் வெளியேறும் நிலை உருவானது. குறிப்பாக பெருந்தோட்டங்கள் குறித்த சிறப்புத் தேர்ச்சிப் பெற்றவர்களும் அவர்களோடு வெளியேறும் நிலை உருவானது.

இதனை அடுத்து அரசாங்கத்தினால் பொறுப்பேற்கப்பட்ட தோட்டங்களை நிர்வகிப்பதிலும் ஆளணியினரை நியமிப்பதிலும் அரசியல் ரீதியாக பக்கச் சார்பாக முன்னெடுக்கப்பட்டது. இதனால் பெருந்தோட்டத்துறை மோசமான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. இவ்வாறு மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்ட பெருந்தோட்டங்கள் அதன்பிறகு 1990-களில் ஜனாதிபதி ஆர். பிரேமதாச காலத்தில் 22 தனியார் கம்பனிகளுக்கு பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த 22 கம்பனிகளும் வணிகப் பெருந்தோட்டத் துறையுடன் எவ்விதத்திலும் தொடர்பினைக் கொண்டிராத கம்பனிகளாகவே இருந்தன. ஹெல்ஸ் நிறுவனம் போன்ற ஒன்றிரண்டு கம்பனிகளுக்கு வேண்டுமாயின் பெருந்தோட்டங்கள் குறித்த சிறு அறிவு இருந்திருக்கலாம்.

இப்படி பெருந்தோட்ட அனுபவம் அற்ற கம்பனிகள் பொறுப்பேற்றதன் பின்னர் பெருந்தோட்டங்களில் ஆழமான அபிவிருத்திகள் ஏதும் இடம்பெறவில்லை. இதனால் மலையகப் பெருந்தோட்டப் பகுதிசார் தமிழர்களுக்கு இடம்பெற்ற அநீதி அளப்பரியது. அவர்கள் இன்னமும் லயன் வீட்டு முறையிலேயே வாழ்கிறார்கள். நாள் ஒன்றுக்கு 1000 ரூபாய் சம்பளத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் கூட இவர்களுக்கு சாத்தியமில்லாது போயிருக்கிறது. இந்த மக்களின் குடியரிமையை பறித்து அவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய உரிமைகளை மறுத்து அவர்களுக்கு பெருந்துன்பம் கொடுத்தமை சம்பந்தமாக இலங்கை அதிகம் யோசிக்க வேண்டியுள்ளது. மலையகப் பெருந்தோட்டங்களைத் தனியார் மயப்படுத்தியதனால் பெருந்தோட்டத்துறையில் பாரிய முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை.

அதற்கு பதிலாக, சிறு தேயிலைத் தோட்ட எண்ணக்கருவே இன்று வெற்றி கண்டுள்ளது. அதன் மூலமே அதிகளவான தேயிலை இன்று நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. நூற்றாண்டு காலமாக ஒரே இடத்தில் வைக்கப்பட்டு இருக்கின்ற மலையகத் தமிழர்கள் நிலைமையானது, மனித உரிமை அமைப்புகள் மட்டத்திலும் அதிகம் உரையாடப்படும் விடய

மாக இருக்கிறது. குறிப்பாக மலையக இளைஞர் யுவதிகளின் எதிர்காலம் குறித்து சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. பெருந்தோட்டங்கள் குறித்தான மோசமான மனநிலை காரணமாக, இளம் பிராயத்தினர் தோட்டங்களுக்கு வேலைக்குச் செல்வதில்லை. பெருந்தோட்டத் துறையைக் கொண்டு நடத்துவதற்கு அவசியமான உழைப்பாளர்களைப் பெற்றுக்கொள்வதில் இப்போது பாரிய சிக்கல் இருக்கிறது. பொருளாதார ரீதியாக முன்னிலையில் இருந்த பெருந்தோட்டத்துறை, இப்போது அதன் பொருளாதார முக்கியத்துவத்தை இழந்து வருகிறது.

அதற்கு பிரதான காரணம் 22 தனியார் கம்பனிகளுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற, இந்தத் தேயிலைத் தோட்டங்களில் இருக்கின்ற தேயிலை மரங்கள் 60-70 ஆண்டுகள் பழமையானவை. பெருந்தோட்டக் கம்பனிகள் தேயிலைப் பெருந்தோட்டங்களில் புதிய கன்றுகளை நட்டு புதிதாக அறுவடை செய்யும் எண்ணம் கொண்டிருக்கவில்லை. இது பெரும் சவாலாகும். பெருந்தோட்டங்களில் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கக் கூடிய தொழிலாளர் பிரச்சினைக்கு இயந்திர மயமாக்கல் மூலம் தீர்வு காணவும் முடியாது.

அதே நேரம் மலையகத் தமிழ் மக்கள் எதிர்கொண்டிருக்கக் கூடிய சிக்கல்களை சரி செய்யக் கூடிய வகையில் இலங்கையர்கள் ஒட்டுமொத்தச் சமூகமாக செலுத்த வேண்டிய நடவடிக்கை ஒன்றும் இருக்கிறது. அந்த மக்களை இப்படி வைத்திருப்பது தொடர்பில் நாடு என்கிற வகையில் இலங்கை வெட்கமடைய வேண்டும். அந்த மக்களின் குடியரிமையைப் பறித்து, அவர்களுக்கு பல்வேறு துன்புறுத்தல்களைச் செய்தமையை மீளாய்வு செய்து பார்க்க வேண்டியுள்ளது. இலங்கையின் காணி தொடர்பான சட்டத்திட்டங்களைப் பார்த்தாலும், ஒரு காணியில் தொடர்ச்சியாக பத்து (10) வருடங்கள் வாழும் ஒரு வருக்கு அந்தக் காணி மீதான சட்டரீதியான உரிமை இருக்கி

றது. முழு காணியுமாக இல்லாதபோதும் அவர்கள் வாழுகின்ற வீடும் பயிர் செய்வதற்கான காணி நிலமும் அவர்களுக்கு உரித்தாகும் ஏற்பாடுகள் உள்ளன. இது நீதிமன்றமும் ஏற்றுக்கொள்ளும் சட்டமாகும். இது தெற்கிலும் நாட்டில் வேறு எங்கும் நடைமுறையில் இருக்கக் கூடிய சட்டமாகும், சம்பிரதாயமாகும்.

ஆனால், மலையகத் தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தளவில் நூற்றாண்டுக்கு மேலாக இந்தத் தோட்டங்களில் வாழ்கிறார்கள். இந்த மக்களுக்கும் காணி உரிமை இருக்கிறது. தற்போது நாட்டில் ஏற்பட்டு இருக்கக் கூடிய நெருக்கடியான சூழ்நிலைகளுக்கு மத்தியில் எடுக்கக் கூடிய தீர்மானங்களில் ஒன்று தான், 22 கம்பனிகளினதும் நடவடிக்கைகளை தேயிலைத் தொழிற்சாலைக்கு மேல் மட்டுப்படுத்தி தேயிலைப் பயிரிடலை மலையகத் தமிழ் தொழிலாளர்களுக்கும் அயலில் வாழும் சிங்கள கிராமிய மக்களுக்கும் நீண்ட கால குத்தகை அடிப்படையில் பகிர்ந்தளிப்பதாகும். கம்பனிகளுக்கு இதனை முகாமை செய்ய முடியும்.

பெருந்தோட்டங்களின் அறுவடைகளில் கிடைக்கும் வருமானம் அந்த தோட்டத்தில் வாழும் மக்களுக்கு சென்று சேரும் வகையில் முறைமை உருவாக்கப்படல் வேண்டும். சிறு தேயிலைத் தோட்ட முறைமைக்கு இது மாற்றப்படல் வேண்டும். இது நீண்ட கால குத்தகை அடிப்படையிலோ அல்லது காணி உரித்து அடிப்படையிலோ வழங்கப்படலாம். அவர்களுக்கு காணியை உரித்துடன் பகிர்ந்தளிப்பதே மிகச்சிறந்தது என நான் நினைக்கிறேன். அங்கு நாட்டப்பட்டுள்ள பழைய தேயிலை மரங்களை அகற்றி அதற்கு பதிலாக புதிய தேயிலைக் கன்றுகளை நட்டு பயிர்ச் செய்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் எனும் நிபந்தனை அடிப்படையில், அவர்களுக்கு அந்தக் காணிகள் பகிர்ந்தளிக்கப்படலாம்.

இதுவே, இங்கு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய மறுசீரமைப்பாகும். இவ்வாறு சிறு தோட்டங்களாகப் பகிர்ந்தளிக்கும் போது, தேயிலை உற்பத்தியில் பாரிய ஒரு முன்னேற்றத்தை காண முடியும். அதன்போது இந்த மக்களின் வாழ்க்கையிலும் பாரிய ஒரு முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும். ஹினிதும (காலி) போன்ற பகுதிகளில் வாழும் சிங்கள சிறுதோட்ட உடமையாளர்களைப் பார்க்கும்போது நெற்செய்கை உள்ளிட்ட ஏனைய துறை விவசாயிகளைவிட, அவர்கள் செல்வந்தர்களாக உள்ளனர். மின்சாரம் இல்லாத தோட்டப் பகுதிகளில் அவர்கள் மின்பிறப்பாக்கிகளைக் கொண்டு மின்சாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். வாகனங்களைப் பாவிக்கின்றனர். தரமான வாழ்க்கை வாழ்கின்றனர். அந்த வாழ்க்கை நாட்டுக்கு எந்தவிதமான பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தாத ஒன்றாக, அதேநேரம் நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கு பங்களிப்பு செய்யக் கூடியதாக அமைந்துள்ளது.

நாட்டின் தேயிலை உற்பத்தியுடன் மிக நெருக்கமானவர்கள் மலையகத் தமிழர்கள். ஆனால், தேயிலைத் தொழிலிலே தெற்கிலே ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய புதுமையினை நாங்கள் மலையகத்திலே காண முடியாதுள்ளது. 1980-களில் இருந்து தென்பகுதியிலே சிறுதோட்ட உடமை முறைமையிலே தேயிலையைப் பயிரிடத் தொடங்கினார்கள். ஆனால், ஆண்டாண்டு காலமாக தேயிலைத் தொழிலோடு பிணைந்திருக்கும் மலையகத் தமிழருக்கு இந்த வாய்ப்பு வழங்கப்படவில்லை. அவர்களது வாழ்க்கையில் பாரிய மாற்றம் ஏற்படவில்லை. தெற்கிலே, சிங்கள மக்கள் மத்தியில் பாரிய மாற்றம் ஏற்பட்டது. ஒப்பீட்டு ரீதியில் சிறுதேயிலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் ஏனைய விவசாயிகளை விட செல்வந்தவர்களாக மாறியுள்ளார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல வீடு, வாசல் இருக்கிறது. வாகனம் இருக்கிறது. நன்றாக உடுக்கிறார்கள், உண்கிறார்கள். அவர்கள் தெற்கின் பொருளாதாரத்தைக் கொண்டு நடத்துபவர்களாகவும் உள்ளனர். இவ்வாறு அவர்கள் வாழ்வது வரவேற்கத் தக்கது.

ஆனால், இதுபோல மலையகத் தமிழர்களுக்கும் பெற்றுக் கொடுக்க முடியாதுபோனது மிகவும் வருத்தத்துக்குரியது. அவர்களுக்கும் இவ்வாறான வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டு இருக்குமாயின், அந்த மக்களின் வாழ்க்கையிலும் பாரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருக்க முடியும். அதன்போதும் இந்த நாட்டுக்கே நன்மை கிட்டியிருக்கும். அது நாட்டின் அபிவிருத்திக்கே இட்டுச் சென்றிருக்கும்.

இது மாதிரியாக நாட்டின் பொருளாதாரத்தை முன்னேற்றக்கூடிய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை முன்னேற்றக்கூடிய முறைமையிலான மறுசீரமைப்புக்கு வணிக நோக்க பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரத்தை மாற்றி அமைத்தல் வேண்டும். அது இலங்கைக்கும் பெருமளவில் பொருளாதார ரீதியான நன்மையைப் பெற்றுக் கொடுக்கும். அது எல்லாவற்றையும் விட இந்த மக்களுக்கு பெரும் நன்மையை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கும். அந்தப் பிரதேசமும் நன்கு வளர்ச்சி அடையும். பெருந்தோட்ட மக்களிடையே வருமானம் அதிகரிக்கும். அவர்களது கல்வி மட்டம் உயரும். அவர்களது உணவு முறைமைகள், வாழ்க்கைக் கோலங்களில் மாற்றம் ஏற்படும். ஒரு தலைமுறைக் காலத்தில் அவர்களிடையே பாரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும்.

பெருந்தோட்டம் குறித்துச் சிந்திக்கும்போது, இன்னும் ஒரு

விடயமும் இருக்கிறது. நாங்கள் இதுவரை வெனிலா உற்பத்தி செய்வது குறித்து சிந்திக்கவில்லை. வெனிலா ஒரு கிலோவின் தற்போதைய சந்தை விலை இப்போது நாற்பதாயிரம் ரூபாவாகும். நாம் ஏன் வெனிலா உற்பத்தி செய்வதில்லை என்பது தொடர்பாக எனக்கு கேள்வி இருக்கிறது. வெனிலாவை ஒரு பெருந்தோட்டமாக பயிர் செய்ய முடியாது. ஆனால், ஒரு குடும்பப் பயிராக மேற்கொள்ளக்கூடியது. இப்படி குடும்பமாக உழைக்க ஆரம்பிக்கும்போது, தமக்கு இருக்கக் கூடிய நிலத்தினைக் கொண்டு அதில் உச்சபட்சமான வருமானத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள குடும்பமாக முயற்சிப்பார்கள். இது அவர்களது குடும்ப வருமானத்தை, பிரதேசத்தின் வருமானத்தை, சமூகத்தின் வருமானத்தை செழுமைப்படுத்தி நாட்டின் பொருளாதாரத்தை செழுமைப்படுத்துவதற்கும் வாய்ப்பாக அமையும். பாரிய அபிவிருத்திக்கும் இட்டுச் செல்லக்கூடியது. இப்படியான ஓர் எண்ணம் கடந்த காலங்களில் உலக வங்கிக்கும் இருந்தது. அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதற்கு அப்பால் இத்தகைய ஓர் எண்ணக்கருவின் ஊடாக, மறுசீரமைப்பை மேற்கொள்ளும்போது மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கும் நாட்டுக்கும் பெரும் நன்மை பயக்கும் என்பதையே நான் கூற வருகிறேன்.

மலையகத் தமிழ் தலைவர்கள் இத்தகைய மறுசீரமைப்பு யோசனைகளை கையில் எடுத்து முன்கொண்டு சென்று, வென்றெடுப்பதற்கான திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும். வெறுமனே அப்படி ஒன்று நடக்கும், யாராவது செய்வார்கள் என வாளாவிருக்காமல், இப்படியான மறுசீரமைப்பைச் செய்யுங்கள். அது மக்களுக்கும் நாட்டுக்கும் பெரும் நன்மை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கும் என வலியுறுத்தி, அவர்களது அரசியலை முன்னெடுக்க வேண்டும். நாங்கள் இப்போது பாரிய நெருக்கடி நிலையில் அல்லவா இருக்கிறோம்? அந்த நெருக்கடி நிலையில் இருந்து மீள்வதற்கு ஒவ்வொரு துறைசார்ந்த ரீதியாக அந்தத்த துறைசார்ந்தவர்களும் அக்கறை கொள்ளத் தக்கதாக அவர்களையும் இணைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கும், நாட்டுக்கும் நன்மை பயக்கும் வகையில் எவ்வாறான மறுசீரமைப்பைச் செய்யலாம் எனச் சிந்திக்க வேண்டும். மீள்வத் தொழிலில் செய்யும் மறுசீரமைப்பினால் மீள்வர்களுக்கு ஏற்படும் முன்னேற்றம் என்ன என்பதாகச் சிந்தித்து செயற்படுதல் வேண்டும். ஏனைய மக்களுக்கும் அவ்வாறே.

அப்படியானால் மலையகத்தில் பெருந்தோட்ட முறைமையில் செய்யப்படும் மறுசீரமைப்பானது, அந்தச் சூழலில் பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களுக்கும் பிரதேசத்துக்கும் நன்மை பயக்கத் தக்கதாக, தேயிலைக் கைத்தொழிலுக்கும் வளம் சேர்க்கும் வகையிலான மறுசீரமைப்பு அவசியமாகும். அதற்கு சிறு தோட்ட உடமை எனும் இந்த எண்ணக்கருவே சிறந்தது என்றே நான் நம்புகிறேன்.

(ஹட்டன் - டிக்கேயா நகரசபை மண்டபத்தில் 27.11.2022 ஞாயிறன்று நடைபெற்ற மலையக அரசியல் அரங்கத்தின் முதலாம் ஆண்டு நிறைவு விழாவில் தொழிற்சங்க துறைவி.கே. வெள்ளையன் நினைவுப் பேருரையாக, ஊடகவியலாளரும் அரசியல் ஆய்வாளருமான விக்டர் ஐவன் ஆற்றிய உரை).

victor.ivan@thaiveedu.com

மலையகம் 200 :

தடைபயணம் : மன்னார் முதல் மடத்தளை வரை

- நிபா

கூலித் தொழிலுக்காக இந்தியாவிலிருந்து அழைத்துவரப்பட்ட இந்திய வம்சாவளிகளான மலையகத் தமிழ் மக்கள் இலங்கைக்கு வந்து 200 வருடங்கள் நிறைவையொட்டி, பல நிகழ்வுகள் நடந்தேறியிருந்தாலும், மன்னார் முதல் மாத்தளை வரையிலான நடை பயணம் உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேச ரீதியில் பலரது கவனத்தையும் ஈர்த்திருக்கிறது.

தலைமன்னாரில் இடம்பெற்ற அங்குரார்ப்பண நிகழ்வோடு ஜூலை 28-ம் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த நடைபயணம் ஆகஸ்ட் 12-ம் திகதி மாத்தளை முத்துமாரியம்மன் ஆலயத்தில் நடைபெற்ற நிறைவுநாள் நிகழ்வுகளோடு நிறைவடைந்திருந்தது. தொடர்ந்து 16 நாட்களாக முன்னெடுக்கப்பட்ட நடைபயணத்தால், இலங்கையின் நலிவடைந்த சமூகங்களில் ஒன்றான மலையக மக்கள் பற்றிய பேச்சுகள் உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேச தளத்தில் பரவிக்கிடந்ததை அவதானிக்க முடிந்தது.

மன்னார் முதல் மாத்தளை வரையிலான பயணம் மற்றும் நிகழ்வுகளை முன்னெடுக்க வேண்டும் என்கிற யோசனையை இலங்கை தேசிய கிறிஸ்தவ மன்றமே முதலில் முன்வைத்தது. இதனை மலையகத்தின் எழுச்சிப் பயணமாக மாற்றுவதற்காக சிவில் சமூக அமைப்புகளைக் கொண்ட ஒரு பரந்த குழு ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. இதில் மலையக சமூகத்தை சேர்ந்த, மலையகத்துடன் இணைந்து பணியாற்றும் தனிநபர்கள் உள்வாங்கப்பட்டனர். 'மாண்புமிகு மலையக மக்கள்' கூட்டிணைவு என்கிற பெயரும் வைக்கப்பட்டது.

பெருந்தோட்டங்களில் பணிபுரிவதற்காக இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அழைத்துவரப்பட்ட மக்களின் தடங்களை நினைவுகூருவதற்கும் வேர்களுடன் தொடர்பினை ஏற்படுத்துவதற்கும் 'வேர்களை மீட்டு உரிமை வென்றிட' என்ற தொனிப்பொருளில் மாண்புமிகு மலையக மக்கள் கூட்டிணைவு இந்த நடைபயணத்தை எழுச்சிமிக்கதாகக்கியது. ஜூலை 28-ம் திகதி உத்தியோகபூர்வமாக நடைபயணம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முதற்கட்ட நிகழ்வாக, தலைமன்னார் கடற்கரையில் மலையக மக்களுக்கான நினைவுத் தூபி ஒன்று நிர்மாணிக்கப்பட்டு அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டது. நினைவுத்தூபிக்கு அஞ்சலி செலுத்துவதன் ஊடாக நிகழ்வுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

மறுநாள் (29) தலைமன்னார் புனித லோரன்ஸ் தேவாலயத்திலிருந்து நடைபயணம் ஆரம்பமாகியது. மலையக மக்களின் உரிமைக் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி அவர்களது வாழ்க்கை முறையை பிரதிபலிக்கும் வகையில் சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர் ஜீவரட்ணம் சுரேஷ் ஆடையணிந்திருந்தார். அந்த

ஆடையில் மலையக மக்களின் உரிமைக் கோரிக்கைகள் இடம்பெற்றிருந்ததால், ஜீவரட்ணம் சுரேஷின் படங்கள் நடைபயணம் முழுவதிலும் அவரை தனித்து காட்டியிருந்தது. நடைபயணத்தின் இறுதிவரையில் அவருக்குப் பின்னால் மலையகத்தின் உரிமைகளுக்காக அணிதிரண்டிருந்த அனைவரும் நடந்து வந்தனர்.

தலைமன்னாரில் இந்த நடைபயணம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அப்பகுதியில் உள்ள கிறிஸ்தவர்களே பெரும் ஆதரவை வழங்கி வந்தார்கள். எனவே நீண்ட நடைபயணத்தில் கவலையை மறந்து நடக்க வேண்டும் என்பதற்காக அவர்களில் சிலர் கிறிஸ்தவ பாடல்களை பாடியவாறு நடைபயணத்தை முன்னெடுத்தார்கள். கிறிஸ்தவ பாதிரியார்களும் பெருமளவில் இருந்தார்கள். கூடவே சர்வமதத் தலைவர்களும் நடந்து வந்தார்கள்.

முதல்நாளில் தலைமன்னாரிலிருந்து ஆரம்பித்து 15 கிலோ மீற்றர்கள் நடைபயணமாக பேசாலை வெற்றிமாதா தேவாலயத்தை வந்து அடைந்தவர்கள், பேசாலை முருகன் ஆலயத்தில் பூஜை வழிபாடுகளில் ஈடுபட்டார்கள். ஆலயத்தின் முற்றலில் மலையக மக்களின் வாழ்வியலைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் காட்சிப்படுத்தப்பட்ட நடமாடும் கண்காட்சியும் அங்குள்ள மக்கள் மத்தியிலேயே மலையக மக்களின் வாழ்வியலை எடுத்துக்கூறும் வகையில் அமைந்திருந்தது.

மறுநாள் 30-ம் திகதி மன்னார் நகர் நோக்கி நடைபயணம் மேற்கொண்டுவரும் மக்களை புதுக்குடியிருப்பு அல் அமீர் மன்றத்தினர் வரவேற்றனர். இப்படியாக இந்த நடைப் பயணத்தில் சகல இன, மத மக்களும் பங்கெடுக்க ஆரம்பித்ததோடு நடைபயணம் மேற்கொண்டவர்களை இஸ்லாமியர்களும், சிங்களவர்களும் ஆறத்தமுவி சகோதரத்துவத்தையும் வெளிப்படுத்தியிருந்தனர்.

மலையக எழுச்சிப் பயணம் எதிர்காலத்தைப் பற்றியதுமாகும். குறிப்பாக இலங்கையின் சுதந்திரமான மற்றும் சமமான பிரஜைகளாக மலையக தமிழ் சமுதாயம் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என்கிற பிரதான கோரிக்கையை அது வலியுறுத்துகிறது. அதுபோல, இலங்கையின் சகோதர பிரஜைகளுடனான ஓர் உரையாடலாகவும், மலையக தமிழ் சமுதாயத்தின் வரலாறு, போராட்டம், சாதனைகள், பங்களிப்பு, தற்போதைய சமூக பொருளாதார அரசியல் அந்தஸ்து மற்றும் அபிலாஷைகள் ஆகியவை பற்றிய அடிப்படை மட்டத்திலான புரிதலை ஏற்படுத்துவதும் நடைபயணத்தின் நோக்கமாக இருந்தது.

எமது வரலாறு, போராட்டம் மற்றும் பங்களிப்பினை ஏற்று அவற்றை அங்கீகரித்தல், எனைய பிரதான சமூகங்களுக்க

இணையான தனித்துவமான அடையாளத்தைக் கொண்ட சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான இலங்கையின் ஒரு பகுதி மக்களாக அங்கீகரித்தல், விசேட செயற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்தி கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மீதான உறுதியான நடவடிக்கை, வாழ்விற்கான ஓர் ஊதியம், கண்ணியமான வேலை, தொழிலாளர்களின் சட்டப் பாதுகாப்பு, சமமான ஊதியம், காணி உரிமை, தமிழ் மொழிக்கு சமமான பயன்பாடு மற்றும் சம அந்தஸ்து, அரசாங்க சேவைகளை சமமாக அணுகுவதற்கான வாய்ப்பு, பெருந்தோட்டங்களில் உள்ள மனிதக் குடியேற்றங்களை புதிய கிராமங்களாக நிர்ணயம் செய்தல், வீட்டுப் பணியாளர்களின் முழுமையான பாதுகாப்பு, மலையகக் கலாசாரத்தைப் பேணுதல் மற்றும் மேம்படுத்துதல், அரசாங்கத்தின் அனைத்து மட்டங்களிலும் ஆளுகையில் ஓர் அர்த்தமுள்ள வகிபங்கை வழங்கும் ஒப்புரவான மற்றும் உள்ளடங்கலான தேர்தல் முறைமை மற்றும் அதிகாரப் பகிர்வு முதலான 11 கோரிக்கைகளை மாண்புமிகு மலையகக் கூட்டிணைவு முன்வைத்திருக்கிறது. நடைபயணத்தின் இறுதி நிகழ்வாக மாத்தளை முத்து மாரியம்மன் கோவிலில் மலையக மக்களுக்கான நினைவுத் தூபி ஒன்றும் நிர்மாணிக்கப்பட்டு 'மாத்தளை பிரகடனம்' அறிவிக்கப்பட்டு இதில் இந்த கோரிக்கைகளும் உள்ளடங்கப்பட்டன.

மலையகம் எழுச்சி நடைபயணத்தில் பல நெகிழ்ச்சியான சம்பவங்களும் நடந்தேறின. மதவாச்சியிலிருந்து வாய்ப்பேச முடியாத பலரும் நடைபயணத்தில் இணைந்து, மலையக மக்களுக்காக குரல் கொடுத்திருந்தார்கள். நடைபயணத்துக்கு ஆதரவு தெரிவிக்கும் வகையில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலும் நடைபயணம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. நடைபயணத்தில் கலந்துகொள்ள முடியாத பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்கள் அவர்கள் தொழில் செய்யும் இடங்களிலேயே (மலைகளில்) நடைபயணத்துக்கு ஆசி வேண்டி வழிபாடுகளில் ஈடுபட்டனர். இவை அனைத்தும் இந்த நடைபயணத்தை உண்மையில் எழுச்சிமிக்கதாகக்கியிருந்தது.

மலையக சமூகத்தினருக்கு காணி உள்ளிட்ட ஏனைய சம உரிமை தொடர்ந்தும் மறுக்கப்பட்டு வருவதாகத் தெரிவித்து சர்வதேச மனித உரிமை அமைப்புகள், தலைமன்னாரிலிருந்து மாத்தளை வரையிலான மலையக எழுச்சிப் பயணத்தில் பங்கேற்கும் மலையகத் தமிழ் சமூகத்தைச் சேர்ந்த சமூகத் தலைவர்கள் மற்றும் மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்களுடன் ஒன்றிணைவதாகவும் கூட்டு அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டிருந்தன. சர்வதேச மன்னிப்பு சபை (Amnesty International), மனித உரிமைகள் மற்றும் மேம்பாட்டுக்கான ஆசிய மன்றம் (FORUM-ASIA), சிவிக்கஸ் (CIVICUS) மற்றும் முன்னணி மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்களை பாதுகாக்கும் அமைப்பான FrontLine Defenders ஆகிய அமைப்புகளே, மலையக எழுச்சி நடைப் பயணத்தில் ஒன்றிணைவதாக கூட்டறிக்கை வெளியிட்டுள்ளன.

மலையக சமூகத்தின் பங்களிப்புகள், சாதனைகள் மற்றும் அவர்கள் எதிர்கொண்ட சவாலான மற்றும் பல தலைமுறைகளாக அனுபவிக்கும் கட்டமைப்பு வன்முறைகள் ஆகியவற்றை வெளியுலகிற்கு தெரியப்படுத்துவதற்கு இது ஒரு சிறந்த சந்தர்ப்பமாகும். மலையக சமூகத்தினர் இலங்கையில் மிகவும் நலிவடைந்த நிலையில் உள்ளதுடன், வரலாற்று ரீதியாக குடியுரிமை மற்றும் வாக்களிக்கும் உரிமை மறுக்கப்பட்டு, கட்டாய நாடுகடத்தல் மற்றும் நாடற்ற நிலை ஆகியவற்றை

றினால் அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாகியுள்ளனர். மலையக சமூகத்தினருக்கு காணி, குடியிருப்பு, வாழ்வாதாரம், நியாயமான ஊதியம், கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் ஏனைய அரச சேவைகளில் சம உரிமை தொடர்ந்தும் மறுக்கப்பட்டு வருகிறது. அங்கீகாரம் மற்றும் சமத்துவத்திற்கான சமூகப் போராட்டம் தொடர்வதுடன், காலனித்துவம் மற்றும் அடிமைத்தனத்தில் வேருன்றிய பாடுபாடு மற்றும் ஓரங்கட்டப்படல் ஆகியன மலையக மக்களின் வாழ்க்கையை தற்போதும் பாதிப்புக்குள்ளாக்குவதாகவும் சர்வதேச அமைப்புகள் வெளியிட்டுள்ள கூட்டறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

அதுபோல, நவீன அடிமைத்தனத்தின் சமகால வடிவங்கள், அதன் காரணங்கள் மற்றும் விளைவுகள் தொடர்பான ஐ.நா. வின் விசேட அறிக்கையாளர் டொமோயா ஒபோகடவும், நடைபயணத்துக்கு தனது முழு ஆதரவை வெளிப்படுத்தியிருந்தார். இலங்கைக்கான அமெரிக்க தூதுவர் ஜூலி சங் தனது ஆதரவை வெளிப்படுத்தி டுவிட் செய்திருந்தார்.

சர்வதேச ரீதியில் மலையக எழுச்சிப் நடைபயணம் தாக்கம் செலுத்தியிருந்தாலும் பதுளை மாவட்டப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் வடிவேல் சுரேஷை தவிர்த்து எந்தவொரு மலையக பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் இந்த நடைபயணத்துக்கு ஆதரவை தெரிவிக்கவில்லை. குறிப்பாக, தமிழ் முற்போக்குக் கூட்டணி மலையக எழுச்சி நடைபயணம் நிறைவடையும் நாளான 12-ம் திகதி மற்றொரு நடைபயணத்தை முன்னெடுத்திருந்தது. மலையக எழுச்சிப் பயணம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் பின்னர், அவசர அவசரமாக இந்த நடைபயணத்தை தமிழ் முற்போக்குக் கூட்டணி ஏற்பாடு செய்திருந்தமை, தமிழ் முற்போக்குக் கூட்டணியின் அரசியல் முதிர்ச்சியற்ற தன்மையை வெளிப்படுத்தியதாக அமைந்திருந்தது.

இந்த நடைபயணத்தில் 11 நாட்கள் பங்கெடுத்திருந்த ஜெனி பரமேஷ்வரம் அவரது அனுபவத்தை இவ்வாறு விபரிக்கிறார்:

‘நடைபயணத்தில் எங்களது முன்னோர்கள் நடந்து வந்த பாதையை நாம் மீட்டுப் பார்க்க முயற்சித்தோம். அதில் வெற்றியையும் பெற்றுக் கொண்டுள்ளோம். முன்னோர்கள் நடந்து வந்த பாதையை மீட்டிப் பார்த்தபோது எமக்கு பல சான்றுகள் கிடைத்தன. மன்னாரில் இருந்து நடைபயணமாக மலையக மக்கள் அழைத்துவரப்பட்டபோது, அதில் உயிரிழந்தவர்களின் புதைகுழி ஒன்று மிஹிந்தலை பொலிஸ் நிலைய பகுதியில் உள்ளதாக அப்பகுதி மக்கள் எம்மிடம் கூறினார்கள்.

எமது முன்னோர்களால் அமைக்கப்பட்ட பல கோவில்கள் தொடர்பான தகவல்களும் எமக்கு கிடைத்துள்ளன. எனவே, எமது வரலாற்றை ஆழமாகக் கற்றுக்கொள்வதற்கான ஆர்வம் ஏற்பட்டுள்ளது. 11 கோரிக்கைகளை முன்வைத்தே நாம் இந்த நடை பயணத்தை ஆரம்பித்திருந்தோம். அந்த கோரிக்கைகளை மலையக மக்களால் தனித்து வெல்ல முடியாது. எனவே, சிங்கள, முஸ்லிம் சமூகங்களின் ஒத்துழைப்பு அதற்கு அவசியம். ஒத்துழைப்பைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான பெரும் முயற்சியாக இந்த நடைபயணம் அமைந்திருந்தது. அதில் வெற்றியும் கிடைத்திருக்கிறது. எங்களது பிரச்சினைகளைக் கேட்டறிந்துகொண்ட சிங்களவர்கள், இஸ்லாமியர்கள் பலர் அழுதார்கள். கவலைப்பட்டார்கள். அவர்களது இனத்தில் பாரம்பரிய ரீதியாக வழங்கக்கூடிய உச்சபட்ச வரவேற்பை எமக்கு வழங்கியிருந்தார்கள். மாத்தளை பிரகடனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 11 கோரிக்கைகளை வெல்லும் வரையில் எங்களது பயணம் ஓயாது.’

லெட்சுமி வேலுசாமி வீரசிங்கம், அவரது அனுபவத்தை இவ்வாறு விபரிக்கிறார்:

‘ஆரம்பத்தில் இந்த நடைபயணத்தில் 60 பேர் வரையில் கலந்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், நடைபயணம் மாத்தளைக்கு வரும்போது 2 ஆயிரத்துக்கும் அதிகமானோர் எங்களோடு இணைந்திருந்தார்கள். தோட்டத் தொழிலாளர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், இளைஞர்கள், பெண்கள், சமபாலினத்தவர்கள், வயதானவர்கள், உடல் அங்கங்களை இழந்தவர்கள், சிவில் அமைப்பினர், கண்டி, பதுளை, நுவரெலியா, திருகோணமலை என பல்வேறு மாவட்டங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் எங்களோடு கலந்துகொண்டிருந்தார்கள். கத்தோலிக்க மதகுருமார்களின் ஒத்துழைப்புடன் தலைமன்னார் பிரதேச சபையின் அனுமதியுடனும் தலைமன்னாரில் மலையக மக்களுக்கான நினைவுத்தூபி நிர்மாணிக்கப்பட்டிருந்தது. பெளத்த விஹாரைகள், ஆலயங்கள், கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள், பள்ளி வாசல்கள் என்பன நடைபயணத்தில் கலந்துகொண்டிருந்தவர்கள் இரவில் தங்கி ஓய்வெடுப்பதற்காக வழங்கப்பட்டிருந்தன. அதிக வெப்பமான காலநிலை எங்களுக்கு ஒரு பெரும் சவாலாக இருந்தது. தொடர்ந்து நடப்பது என்பது இலகுவானதல்ல. தொடர்ந்து நடப்பதால் எங்களில் பலருக்குக் கால் உபாதைகள் ஏற்பட்டிருந்தன. இத்தனையும் தாண்டியே நடைபயணத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவு செய்திருக்கிறோம்.’

nipa@thaiveedu.com

இருநூறு ஆண்டுகால

மலையகச் சமூகமும் இலக்கியமும் :

ஒரு காலக்கணக்கெடுப்பு

- ச. தவச்செல்வன்

மலையக தமிழரின்

வருகை தொடர்பான கால முரண்கள்:

தென்னாசியாவின் மிக முக்கியமான தேசிய இனங்களில் ஒன்றாக விளங்கும் 'மலையக சமூகம்' இருநூறு வருட வரலாற்றைக் கொண்ட ஓர் இனமாகும். காலனித்துவ பொருளாதார முறைமையின் காரணமாக சமூக அசைவுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட ஓர் இனக்குழுமமாக மலையக சமூகத்தை நாம் வரையறை செய்யலாம். இன்று இருநூறு வருட வரலாற்றை தொடும் மலையகத் தமிழ்ச் சமூகமானது இன்னும் தமக்கென சரியானதோர் இலக்கிய வரலாற்று எழுதியலை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியாத நிலையில் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மலையக மக்களது வரலாற்றை எழுதவிளைந்தவர்கள் அவர்களது வருகைக்காலத்தை பல்வேறு விதமாக வரையறை செய்துள்ளனர். மலையகத் தமிழரின் வரலாற்றின் ஆரம்பம் பற்றிய அம்பலவாணர் சிவராஜாவின் கட்டுரையில் இவ்விடயம் பற்றி அவர் கலந்துரையாடுகிறார். அக்கட்டுரையில் எஸ். நடேசன் அவர்கள் 1838-ஆம் ஆண்டென்றும், பேற்றம் பஸ்தியாம்பிள்ளை 1824 - 1931-ஆம் ஆண்டுக்குமிடையில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர் வருகை தந்ததாகவும் எடுத்துக்காட்டுகிறார்கள். (1966/77) கோப்பிக் கால வரலாற்றை எழுதும் இரா. சடகோபன் அவர்கள் தனது 'கண்டிச்சீமையிலே' என்ற நூலில் கோப்பிப் பயிர்செய்கை தொடங்கிய 1823-ஆம் ஆண்டை மலையக தொழிலாளர்களது வருகையின் ஆரம்பகாலம் எனத் துணிகிறார் (2014). இவ்வாறு துணியும்போது ஜோர்ஜ் பேர்ட் என்ற ஆங்கிலேயர் 1823-ஆம் ஆண்டு கம்பளை சிங்கப்பிட்டிய என்ற இடத்தில் முதலாவது கோப்பித் தோட்டத்தை உருவாக்கும்போதே உத்தியோகபூர்வமாக தென்னிந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர்கள் அழைத்து வரப்பட்டதாகவும், அக்காலப் பகுதியே மலையகத் தமிழர் வரலாற்றின் தொடக்க காலம் என்றும் பெரும்பாலான ஆய்வாளர்கள் வலியுறுத்தியுள்ளனர்.

1823-ஆம் ஆண்டை வரலாற்றின் தொடக்க காலம் என்று நாம் கணித்தால் அதற்கு முற்பட்ட டச்சு காலத்திலும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர்கள் வருகை தந்துள்ளதாக தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக நோர்த் (1798-1805) 30,000 பவுண்ட் செலவழித்து தொழிலாளர்களைக் கொண்டு வந்ததாகவும் 1818-ஆம் ஆண்டு கிளர்ச்சியின்போது ஆளுநர் ரொபட் பிறவுண்ட்ரிக் 5,000 தென்னிந்திய தொழிலாளர்களை வரவழைத்ததாகவும் எட்வட் பார்ன்ஸ் காலத்தில் (1824-1931) 150 தொழிலாளர்கள் கொண்டுவரப்பட்டதாகவும், தென்னிந்தியாவில் இருந்து தொழிலாளர்கள் புகையிரத பாதைகள் அமைப்பதற்காக வரவழைக்கப் பட்டதாகவும்

ஆங்கிலேய துரைமார்களின் குறிப்புகளில் கிடைப்பதாக சாரல்நாடன் அவர்கள் எழுதுகிறார். (2011:09). ஐரோப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே தமிழகத்திலிருந்து வந்த தொழிலாளர்கள் இலங்கையில் கறுவாப்பட்டை உரித்தல், அதனை பாடம் செய்தல் ஆகிய தொழில்களை மேற்கொண்டிருந்ததாகவும் இவர்கள் 'சாலியர்' என அழைக்கப்பட்டதாகவும் பின்னர் அவர்கள் கரையோர சிங்களவர்களுடன் கலந்துவிட்டதாகவும் குமாரி ஜெயவர்த்தனா குறிப்பிடுகிறார். (2009:04)

தென்னிந்தியாவிலிருந்து வெவ்வேறு தொழில்களுக்காக தொழிலாளர்கள் பல்வேறு காலகட்டங்களில் அழைத்து வரப்பட்டிருந்த போதிலும் அவர்கள் எங்கிருந்து வந்தார்கள் என்பது பற்றிய விரிவான குறிப்புகள் கிடைக்காத நிலையும் பெருந்தோட்டத்துறைக்குள் அவர்கள் நிலைப்படுத்தப்படாத தன்மையும் சிலர் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் வந்து மீண்டும் சென்றதாலும் மலையக சமூக வரலாற்றில் அவர்களை இணைத்துப்பார்ப்பதில் பல்வேறு சிக்கல்கள் உள்ளன. இரண்டாவதாக மலையகத்தவர்கள் பற்றிய ஆங்கிலத் துரைமார்கள் எழுதிய குறிப்புகளை விரிவாக ஆராயாத நிலைமையே தற்போதைய எமது ஆய்வாளர்கள் மத்தியில் காணப்படுகின்றது. ஆகவே, அவற்றை மீள்வாசிப்புச் செய்யும்போது மலையகத் தமிழர்களின் வருகையின் ஆரம்பகாலம் தொடர்பான கால முரண்பாடுகளை தீர்க்கலாம். தற்போதைய நிலையில் கோப்பிப் பயிர்செய்கையின்போது, அவர்கள் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் நிலைப்படுத்தப்பட்ட 1823-ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியினையே மலையகத் தமிழர்களது வரலாற்றின் தொடக்க காலமாகக் கொள்ளவேண்டியுள்ளது.

கோப்பி கால சமூகமும் இலக்கியமும்:

மலையகத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் இருப்பின் ஆரம்ப அடையாளமாகவும், இலங்கையில் அவர்களது தொழில்துறை மற்றும் வாழ்வியல் பண்பாட்டு நிலைமைகளை உருவாக்கிக்கொள்ளவும் இங்கு வசிக்கின்ற ஏனைய இனக்குழுக்களைப் போல, தம்மையும் நிலைநிறுத்திக்கொள்வதற்கும் கோப்பிப் பயிர்செய்கை பிரதானமான தொழில்துறையாக அமைந்தது. இலங்கையில் கோப்பிக்கு முன்னதாக பல சிறு பயிர்செய்கைகளை டச்சுகாரர் மேற்கொண்டிருந்த போதிலும் பாரியளவான நிலம் கோப்பி காலப்பகுதியிலேயே பயிர்செய்கைக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருந்தது (1865-1869). இக்காலத்தில் கோப்பி பயிரிடப்பட்ட அளவு 243,000 ஏக்கராகும். பெருந்தோட்டத்துறை (Plantation Sector) என்றதொரு பிரிவு கோப்பிக்கு பின்னரே எமது வாழ்வியலுடன் ஒன்றிணைகிறது. ஜோர்ஜ் போட் கம்பளையில் (1823) கோப்பியை பயிரிட்டது முதல் கண்டி, நுவரெலியா, பலாங்கொடை, பதுளை என்று ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட தோட்டங்கள் கோப்பி பயிர்செய்

அனுபவித்த துயரங்கள் (கடல் காத்து வீசையில் கண்ணு ரெண்டும் சுத்துதடி, குடிச்சு வந்த கஞ்சி கொட கொமட்டு வெளியாச்சுதடி) கண்டிச்சீமையில் அனுபவித்த துயரங்கள், கோப்பி காலத்து வாழ்வியல் நிலைமைகள் கங்காணி, கண்டாக்கு, துரைமார்களின் அடக்குமுறைகளை வெளிப்படுத்தும் பாடல்களையும் தமிழ் நாட்டில் இருந்தபோது அனுபவித்த சுதந்திரமான வாழ்க்கைமுறை கண்டிச்சீமைக்கு வந்ததும் எவ்வாறு மாறுபடுகின்றதென்பதையும் பல்வேறு கொடுமை நிலைமைகளின் சாரத்தையும் இப்பாடல்கள் வெளிப்படுத்தின. குறிப்பாக அவர்கள் பாடிய நாட்டார் பாடல்களில் இறுதி வரிகள் ஒவ்வொன்றும் இதனை தெளிவுபடுத்துகின்றன.

'ஓதைசான்ய்யா சின்னதொர',
 'முட்டெலும்ப முறிக்கிறானே',
 'பொல்லாப்பு நேர்ந்ததையா',
 'வேகுதையா என் மனசு',
 'ஏண்டி வந்த கண்டிச்சீமை',
 'பெத்த தாயே நா மறந்தேன்'
 'அண்ணனை தோத்த மலை'

கைக்காக விஸ்தரிக்கப்பட்டதாக பேர்குஸன் தனது நூலில் குறிப்பிடுகிறார். (1859). இவ்விஸ்தரிப்பினையடுத்தே இலங்கைக்கு ஒப்பந்த அடிப்படையிலும் முறையற்ற விதத்திலும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர்கள் தொடர்ச்சியாக வருகைத் தந்தனர். கோப்பி பயிர்ச்செய்கை வளர்ச்சியுடன் பெருந்தோட்டத்துறை வளர்ச்சிபெறத் தொடங்கியதுடன் பெருந்தோட்டத்துறைச் சார்ந்த கைத்தொழில்களும் பல்வேறு உப தொழில்துறைகளும் உருவாகத் தொடங்கின.

போன்ற வாய்மொழிப் பாடல்களின் இறுதித் தொடர்கள் இதற்குரிய சான்றுகளாய் அமைகின்றன.

கோப்பிச் செய்கை ஆரம்பத்தினையடுத்து இந்தியாவிலிருந்து கட்டம் கட்டமாக பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் வருகை தந்தனர். அவர்களது வருகையின்போதே, விபத்தில் பலர் இறந்தமையை ஆங்கிலத் துறைமார்களின் குறிப்பு களின் ஆதாரங்களுடன் சடகோபன் ஆராய்ந்துள்ளார். கோப்பி காலத்திலேயே தொழிலாளர்களை அடிமைகளாக நடத்த ஆரம்பித்தனர். குறிப்பாக அதிக நேரம் வேலை வாங்கப்பட்டமை, முறையான குடியிருப்பு இல்லாமை, கழிவு கற்றல் கட்டமைப்பின்மை போன்ற நிலைமைகளால் கொலரா நோய்ப்பரவல், காடுகளில் பாம்புக்கடி, மிருகங்களுக்கு பலியாதல், விசக்கடிகளுக்கு உள்ளாதல் போன்ற காரணங்களினால் பலர் உயிரிழந்ததாக வரலாற்று தகவல்களில் கிடைக்கின்றன. '1837-ஆம் ஆண்டுக்கு பின்னர் சுமார் பத்து லட்சம் இந்திய தொழிலாளர்கள் இலங்கைக்கு வந்துள்ளனர். அவர்களில் 2,50,000 பேர் வரை கல்லறைகளில் சமாதியாகி விட்டனர்' பேர்குஸன், (1859, சடகோபன் 2014:71) இவ்வாறு கோப்பிப்பயிர்ச்செய்கை ஆரம்பம் முதல் அதன் அழிவு வரை தொடக்க கால மலையகத்தில் பெரும் மனித அவலங்களும், மரணங்களும் மலிந்திருந்தமை பிரதான கணக்கெடுப்பாக அமைகிறது.

இன்றைய மலையகத் தமிழர்களின் ஆரம்பகால வாய்மொழி இலக்கியங்களாக காணப்பட்ட நாட்டார் பாடல்கள் இலங்கை வருகையையும் கோப்பிக்கால அவலங்களையும் பின்னாளின் தேயிலை காலத்து வாழ்வியலையும் வெளிப்படுத்தியவையாக அமைந்தன. இப்பாடல்கள் தமிழகத்தில் அவர்கள் பாடிவந்த பாடல்களே, இலங்கை வாழ்வியல் மாற்றங்களுக்கேற்ப மாற்றிப் பாடப்பட்டவையாகவும் காணப்படுகின்றன.

'ஏத்தமடி கோட்டமலை',
 'ஏத்தமடி பெத்தராசி'

ஆரம்பகால மலையகத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையின் வலிகளையும் அதன் உயிரோட்டத்தையும் முழுமையாக வெளிப்படுத்துபவையாகவே இந்நாட்டார் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

மலையகத்தின் முதல் நூல் பற்றிய கணக்கெடுப்பு:

கோப்பி காலத்து இலக்கிய சாட்சியங்கள்: வாய்மொழிப் பாடல்கள், துரைமார் குறிப்புகள், படைப்பு முயற்சிகள்:

வாய்மொழி இலக்கிய பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட மலையக சமுதாயத்தில் எழுதப்பட்ட முதலாவது நூலாக 1869-ஆம் ஆண்டு ஆபிரஹாம் ஜோசப் என்ற தோட்டத்து கண்டக்டர் எழுதிய 'கோப்பி கிருஷிக் கும்மி' எனும் நூலை அடையாளப்படுத்துகின்றார் மு. நித்தியானந்தன், (2014). இந்த நூலை மலையகத்தின் முதலாவது நூலாக கொள்வது பெரும் அபத்தமாகும். கோப்பி பழம் பழுத்து அதனை பிடுங்கும் பருவத்தில் தொழிலாளர்கள் மகிழ்ச்சியாக கும்மிக்கொட்டிப் பாடுவதையும் தொழிலாளர்கள் தமது உள்ளத்தில் எழும்

உணர்வுகளை தொழில் களத்தில் பாடும் பாடல்களையும் ஆட்சேபகரமான பாடல்களாக எழுதுகிறார் ஜோசப் (கண்டக்டர்) அதனை ஆதரித்து ஆபாசகரமான பாடல்களாக குறிப்பிடுகிறார்.

அந்நூல் பற்றி எழுதும் மற்றொரு கண்டக்டர் இது இவ்வாறிருக்க உண்மையான கும்மிப்பாடல்களின் அமைப்பு உள்ளடக்கம் முதலியவற்றிலிருந்து வேறுபட்ட பாடல்களை ஆபிரகாம் ஜோசப் இயற்றி எழுதியிருப்பதோடு இப்பாடல்கள் மக்கள் சார்பற்றதாகவும் அவர்களுக்கு எதிரானதாகவும் அமைவதோடு தோட்டத்து அதிகாரிகள் மற்றும் பிரித்தானிய 'அரசாதரவு' நூலாகவே அதனை கொள்ளக்கூடியதாயுள்ளது. கோப்பிப் பயிர்ச்செய்கையை திறம்பட மேற்கொள்வதற்கான வழிகாட்டி நூலாகவே கோப்பி கிருஷி கும்மியை ஆபிரகாம் ஜோசப் கருதுகிறார்.

'பெரிய கண்காணிமாரே யென்னச் சின்ன கண்காணிமார்களே நீர் வரியொழுங்காய்ச் சனங்கள் யாரையும் வருத்தி வேலைகள் கொண்டுவீர்'

என்று ஜோசப் எழுதும் வரிகளில் இக் கும்மி நூல் யாரை முதன்மைப் படுத்துகிறதென்பதை விளங்கிக்கொள்ள முடியும். அது போலவே காடுவெட்டும் போது, முதல் நீர் ஓடியும் வேலைசெய்யப் பல, நட்பு கண்கள் சாயாமல் வை போன்ற பாடல்களையும் நாம் எடுத்துக்காட்ட முடியும். தொழிலாளர்களுக்கெதிராக கங்காணிகளை வழிநடத்தும் கண்டக்டர் ஒருவரின் குரலாக ஒலிப்பதால் ஜோசப்பின் இந்நூலை ஆதரித்து எழுதியவர்களும் அதுபோன்ற ஒரு நூலை வரவேற்கத் துணிபவர்களும் அவ்வர்க்கத்தினராகவே விளங்குகின்றனர். (கண்டக்டர், துரைமார்) இதே காலத்தில் 1869 கொழும்பிலிருந்து வெளியாகிய 'முணியாண்டி இதழ்'; தொழிலாளர்களின் குரலாக ஒலித்தமையை பலர் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

மு. நித்தியானந்தனின் கூலித்தமிழ் நூல் பற்றி மதிப்பீடு செய்யும் எல். சாந்திகுமார் அவர்கள், அவரது முதல் நூல் பற்றிய ஆய்வானது மக்களின் செழுமை மிக்க வாழ்வியல் சார்ந்த கலாசாரங்களை பின்தள்ளி அல்லது திரிபுபடுத்தி மலையக மக்களை ஒரு கூலி கலாசாரிகளாக உருவகிப்பதில் போய் முடியுமென்கிறார். (2022:259)

ஆங்கில துரைமார் எழுத்தாக்கங்கள்:

மலையகத்தின் முதல் நூல் பற்றிய தேடலை சற்று விரிவுபடுத்திப் பார்க்கின்றபோது கோப்பிக் காலத்தையொட்டி எழுதப்பட்ட பல்வேறு ஆவணங்களை துழாவ வேண்டியுள்ளது. 1900 ஆண்டுகள் வரை, துரைமார்களால் எழுதப்பட்ட டயரி குறிப்புக்கள், வரலாற்று குறிப்புக்கள், கட்டுரைகள், களக்குறிப்புக்கள், பயண குறிப்புக்கள் முதலிய புனைவுசாராத (அபுனைவு) எழுத்துக்களையும், வில்லியம் நைட்டன் எழுதிய 'இலங்கையில் காட்டு வாழ்க்கை', டொனவன் மோல்ட்ரிச் (Bitter Berry Bontage) எழுதிய கசந்த கோப்பி முதலிய புனைவுகலந்த எழுத்துக்களையும் நாம் எந்த வரிசையில் இணைப்பது. இவர்களது எழுத்துக்களும் பதிவுகளும்

கோப்பி காலத்தில் வாழ்ந்த மலையக தொழிலாளர்களது பிரச்சனைகளையும் அவர்களது அவல வாழ்க்கையையும் மையமாகக் கொண்டவை. 'டொரிங்டன்', 'தோமஸ் பெர்விக்', 'வெண்டோர்ட்' முதலிய பிரித்தானிய துரைமார்களின் எழுத்துக்கள் மக்கள் சார்பானவையாகவே அமைகிறது. தோட்டத்து துரைமார்களால் தொழிலாளர்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகள் மற்றும் அநீதிகள் அவர்களது வாழ்க்கை முறையில் காணப்படும் அவலங்கள், மரணித்தவர்கள் பற்றிய புள்ளிவிபரங்களை இந்த ஆவணங்களே எமக்கு தருகின்றன. குறிப்பாக கோப்பிக்கால வரலாறு பற்றி எழுதிய சடகோபனது நூலும் இந்த ஆவணங்களையே ஆதாரமாக கொண்டு எழுதப்பட்டவை.

டொனவன் மோல்ட்ரிச் அவர்கள் பத்திரிகை நிருபராக பணியாற்றியபோது தோட்ட மக்களின் அவலங்களை நேரடியாகவே அவதானித்து எழுதினார். அவர் Times of Ceylon பத்திரிகையில் 'தொழிலாளர் உடல் நலத்திற்கு காட்டிய ஆர்வத்தை அந்த மக்களுடைய சமூக முன்னேற்றத்தில், பொதுநலம் சார்ந்த ஆர்வமாக காட்டுவதற்கு அவர்கள் தவறிபோயினர்' என்று துரைமார் குறித்து எழுதுகிறார்.

ஏனஸ்ட் ஹக்கால் (Ernest - Haeckel, 1860 - 1870) என்பவர் 'கோப்பித் தோட்டங்களில் தொழில் புரியும் பெண்கள் இயற்கை வனப்பு மிகுந்தவர்கள் எனினும் அவர்களது முகங்களில் சோகம் குடிகொண்டிருப்பதை என்னால் காணமுடிந்தது. கிராமத்து சிங்கள கன்னியர்களிடம் கண்ட சிரிப்பை கோப்பி நிலத்து கோதையரிடம் நான் கண்டதில்லை' என்று எழுதுகிறார்.

ஆங்கில துரைமார்களால் எழுதப்பட்ட ஆவணங்கள் கோப்பிகால மலையக சமூகம் பற்றிய மதிப்பீட்டுக்கு மிகவும் அவசியமானவை. இயற்கை எழில், பயன் அனுபவம், பொருளாதார நடவடிக்கை, தொழிலாளர் பற்றிய பதிவுகள் என்பவை மீள ஆய்வுசெய்யப்படவேண்டும். ஆங்கில துரைமார்களின் இராச்சியமாக இருந்த கோப்பி காலத்தில் துரைமார்கள் அனைவரும் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராகவே இருந்தார்கள் என்று கூற முடியாது. பலர் தோட்டங்களில் நடக்கும் அவல நிலையை கண்டு அத்துரைமார்களுக்கு எதிராக கருத்துக்களை தெரிவிப்பதோடு தொழிலாளர்கள் சார்பான பல கருத்துக்களையும் வெளிக்கொண்டு வந்தவர்களாகவே மதிப்பிடப்படுகின்றார்கள். கோப்பிக்காலத்து மலையக சமூகம் மற்றும் இலக்கியங்கள் பற்றிய கணிப்பு தொடர்பில் மேற்கூறப்பட்ட மூன்று விதமான இலக்கியங்களில் வாய்மொழிப்பாடல்கள் மக்கள் இலக்கியமாகவும், துரைமார்களால் எழுதப்பட்ட மக்கள் சார்புடைய எழுத்தாணவங்களாகவும் ஆபிரகாம் ஜோசப் முதலியோரால் எழுதப்பட்டவை மக்களுக்கு எதிரான எழுத்தாகவும் அவதானிக்க முடிகிறது.

தேயிலைச்சமூகம்: தொடக்ககால எழுத்து முயற்சிகள்:

1823-ஆம் ஆண்டு 'ஜோர்ஜ்பேர்ட்' கோப்பி பயிர்ச்செய்கையை ஆரம்பித்தது போலவே, 1867-ஆம் ஆண்டு 'ஜேம்ஸ் டெய்லர்' ஹோஹெட்ட பிரதேசத்தில் லூல்கந்தலா தோட்டத்தில் தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கையை 50 ஏக்கரில் ஆரம்பித்தார். மலையகத்தின் தாழ்நிலப் பிரதேசங்களில்

ஆரம்பிக்கப்பட்ட தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கை மிக விரைவில் 3,000 அடி முதல் 6,000 அடி வரையான உயர்மலைப் பிரதேசங்களிலும் பயிரிடப்பட்டது. 1870-ஆம் ஆண்டுகளில் அட்டன் பிரதேசங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தேயிலை 1924 இல் இரத்தினபுரிவரை பரந்த பயிர்ச்செய்கையானது. 1978-ஆம் ஆண்டு 4,700 ஏக்கராக இருந்த தேயிலைப் பயிர்நிலம் 1971-ஆம் ஆண்டில் 597,171 ஏக்கராக விஸ்தரிக்கப்பட்டமையால் தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கை உற்பத்தி மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய பல தொழில்கள் ஆண்டு முழுவதும் நடைபெற்றது. இதனால் மீண்டும் பல்வேறு காலகட்டங்களில் தொழிலாளர்கள் கண்டிப்பு சீமைக்கு வருகைதர ஆரம்பித்தனர்.

கோப்பிக் காலத்தைப் போலவே தேயிலைக் காலத்திலும் தொழிலாளர்கள் பெரும் துன்பங்களை அனுபவித்தனர். எனினும் தேயிலைப் பயிரிடலுக்குப் பின்னரே பெருந்தோட்டத்துறை என்ற ஒரு பொருளாதார துறை உருவாகத் தொடங்கியது. பெருந்தொகையான தொழிலாளர்களது எண்ணிக்கை பெருந்தோட்டத் துறைகளில் நிலைப்படுத்தப்பட்டதுடன் இலங்கையை நிரந்தர வாழிடமாகக் கொள்ளக்கூடிய மனநிலைகளும் தொழிலாளர்களிடையே உருவாகத் தொடங்கியது. 1911-ஆம் ஆண்டு மலையகத் தமிழர்களின் எண்ணிக்கை 528,024 ஆக இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. (க.மோகன்ராஜ், 1984:29) தேயிலை பயிரிடப்படும் நிலப்பரப்பு, தொழில்துறையின் விரிவாக்கம், தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை முதலிய அடிக்கட்டுமானம் சார்ந்த கூறுகளால் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையில் (தேயிலை) உற்பத்தி அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. மேலும் பெருந்தோட்டத்தொழில் துறையில் இறப்பர் மற்றும் தெங்கு போன்ற பயிர்ச்செய்கையும் மேற்கொள்ளத் தொடங்கியமையால் பெருந்தோட்டங்கள் விஸ்தீரணம் மிக்கதாக அமைந்தன.

கோப்பிகால இலக்கிய தோற்றுவாயின் சாட்சியங்களாக அக்கால வாய்மொழிப்பாடல்கள் விளங்கியதைப்போல தேயிலையுடனான வாழ்க்கை நிலைமைகளையும் இப்பாடல்களுடாக மக்கள் வெளிப்படுத்தத் தவறவில்லை. இன்று எமக்கு கிடைக்கக்கூடிய பெரும்பாலான வாய்மொழிப்பாடல்களில் அதிகமானவை தேயிலைத் தோட்டத்துப் பாடல்களாக விருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

**'கொழுந்து வளர்ந்திருச்சு
கூட போட நாளாச்சு'**

**சேந்து நெரே புடிச்சு
சிட்டா பறக்குறானே'**

**'காலையிலே நெரே புடிச்சு
காட்டு தொங்க போய் முடிச்சு
கூடே நெறையலயே இந்த
கூனப்பய தோட்டத்திலே'**

**'இஸ்டோரும் கட்டியாச்சு
இஞ்சிநீரும் பூட்டியாச்சு
இளவட்டப் பெண்டுகளா எலே
பொறுக்க வந்திடுங்க'**

**'ஓடி நெற புடிச்சு
ஒரு கூடே கொழுந்தெடுக்க
பாவி கணக்கப்பள்ள
பத்திராத்த போடுறானே'**

- தொகுப்பு : சி.வி. வேலுப்பிள்ளை, 1983

தேயிலைப் பெருந்தோட்ட உருவாக்கம், அதன் தொழிற்துறை விரிவாக்கம் தொழிற்சாலைகள் உருவாக்கம், தொழிலாளர்களது ஈடுபாடு, அவர்கள் அனுபவித்த துன்பங்களை தேயிலைக் காலத்து வாய்மொழிப் பாடல்கள் யதார்த்தமாகவே வெளிப்படுத்தின.

பத்திரிகை எழுத்தின் தொடக்கம்:

கோப்பி காலம் முதல் தேயிலை உற்பத்திக்காலத்தின் காலநூற்றாண்டுகள் வரை மலையக சமூகத்தின் இலக்கிய முயற்சிகள் பிரித்தானியர்களது இலக்கிய எழுத்துகள் மற்றும் தொழிலாளர்களின் வாய்மொழி பாடல்களாகவே அமைந்திருந்தன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்தில் இந்நிலை சற்று மாறுகின்றது. மலையகத்தின் ஆரம்பகாலத்து எழுத்து முயற்சிகள் பத்திரிகை எழுத்துகளாகவே அமைந்தன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மலையகத் தொழிலாளர்களைத் மையமாகக்கொண்டு அவர்களது வாழ்க்கை பற்றிய பதிவுகளை வெளிப்படுத்தும் வகையிலே பல்வேறு பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன. இவை கொழும்பைத் தளமாகக் கொண்டு இயங்கின. அச்சுப் பதிப்புகளும், சிறுபிரசுர முயற்சிகளும் இக்காலத்தில் வெளிப்படத் தொடங்கியதும் பத்திரிகைகளுடன் சிறிய பதிப்பு முயற்சிகளும் வெளிவரத் தொடங்கின.

'1910களில் 'தேயிலைத் தோட்டத் தெம்மாங்கு' (1912), 'தேயிலை கொய்யும் தெம்மாங்கு' (1908), 'கும்மியோ கும்மியோ கும்மி கோப்பிக் காட்டுக் கும்மி' (1918), 'குளவி எக்கு கும்மி' (1922), 'தொழிலாளர் சட்ட கும்மி' (1931), 'முத்துமாரியம்மன் கும்மி' (1938), 'பஞ்சக் கொடுமைச் சிந்து' (1919), 'நொண்டிச் சிந்தும் கும்மியும்' (1920) என்ற தலைப்புகளில் பி.பண்டாரம், கே.எம். ஜபார், வில்சன் ஆகியோர் மக்கள் படும் துன்பங்களையும் பஞ்சக் கொடுமையினால் ஏற்பட்ட பரிதவிப்புகளையும், இரவில் வண்டிப்பாதை அமைப்பதில் படும் துயரங்களையும் புத்தக வடிவில் வடித்துள்ளனர். இவ்விதம் வெளியான பிரசுரங்கள் எல்லாமே கும்மி, தெம்மாங்கு, சிந்து என்ற பாடல் வடிவங்களில் அமைந்திருப்பதை அவதானிக்கலாம். தமிழ் மக்களிடையே ஆழ வேருன்றியிருக்கும் பண்பாட்டு அம்சங்களையும் நாட்டுப்பாடல்களின் செல்வாக்கையும் அடியொற்றியே மலையகத்து ஆரம்ப எழுத்து முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.' (சாரல் நாடன்: 2014,20)

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்தில் மலையக தொழிலாளர்களது பிரச்சினைகளும் அவர்களைப் பற்றிய விடயங்களும் எழுத்துப்பதிவுகளாக வெளிவரத் தொடங்கின. அவ்வாறான தொடக்கத்தை உருவாக்குவதில் அக்கால பத்திரிகைகளுக்கு முக்கிய இடம் உண்டு. லங்காமித்திரன்... (1916), ஜனமித்திரன்... (1918), தேசநேசன்... (1921), தேசபக்தன்... (1924), இலங்கை இந்தியன்... (1928), ஜனநேசன்...

(1928) போன்ற பத்திரிகைகள் தோன்றி மக்களிடையே விழிப்புணர்வை உண்டாக்கின. (மேலது: பக்.22) லோரி முத்துகிருஷ்ணா, சத்தியவாகீஸ்வரய்யர், நெல்லையா ஆகிய பத்திரிகையாசிரியர்கள் செயற்பட்டதுடன் நல்லம்மா போன்ற பெண் ஆளுமைகளும் இப்பத்திரிகைகளில் தொழிலாளர்களைப் பற்றி தொடர்ந்து எழுதினர். குறிப்பாக இலங்கை இந்தியன் (1928) பத்திரிகையில் இலங்கையில் வாழும் இந்திய பெண்கள் பற்றியும் அவர்களது வாக்குரிமை பிரச்சினை பற்றியும் நல்லம்மாவினது தொடர் கட்டுரைகள் வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதே பத்திரிகையில் என்.எம். ஹைதரி அவர்கள் 'இலங்கை வாழ் இந்தியரின் நிலை' என்ற தலைப்பிலான தொடர் கட்டுரைகளை எழுதினார்.

'இந்தியத் தமிழர்களுக்காக குரல் எழுப்பிய முதல் பத்திரிகையாளர்' என்ற தலைப்பில் மு.நித்தியானந்தன் அவர்கள் கருமுத்து தியாகராச செட்டியாரைக் (1893-1974) குறிப்பிடுகிறார். 1918-ஆம் ஆண்டு அவர் குடிவரத்து தொழிலாளர் கமிட்டியின் முன்னிலையில் சாட்சியம் அளிக்கையில் நான் இலங்கைத் தோட்டங்களில் இந்திய தொழிலாளர்கள் பற்றி மூன்று பிரசுரங்களையும், மண்டபம் நோய்த்தடுப்பு முகாம் கஷ்டங்கள் பற்றி ஒரு பிரசுரத்தையும் வெளியிட்டுள்ளேன். இந்தியத் தொழிலாளர்கள் பற்றிய பிரச்சினையைக் கடந்த 3 ஆண்டுகளாக ஆராய்ந்து வந்திருக்கிறேன்.' (மு.நித்தியானந்தன்:2014:99) என்று கூறியதை அறிய முடிகிறது.

தேயிலைக் காலத்தின் தொடக்கம் முதல் இருபதாம் நூற்றாண்டின் கால் நூற்றாண்டு வரையில் மலையகத் தொழிலாளர்கள் பற்றிய எழுத்து பதிவுகள் பத்திரிக்கையிலும் சிறுநூல் பிரசுரங்களிலுமே வெளிவந்தன. இம்முயற்சிகள் கொழும்பில் வணிகம் செய்யவந்த செட்டியார்கள், தோட்டத் தொழில்துறைசாராத, மற்றும் அங்கு வசிக்காத ஒரு பிரிவினராலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டமை இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். ஆகவே ஆரம்பகால எழுத்து முயற்சிகள் கல்விகற்ற, தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பற்றி அக்கறை கொண்ட

ஒரு சாராரினாலே மேற்கொள்ளப்பட்டமையை இங்கு அறிய முடிகிறது.

பெருந்தோட்டத்துறை விரிவாக்கம்: சிறுமுதலாளிகளின் வருகையும் தொழிலாளிகளின் வாழ்க்கையும்:

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதலாம் தசாப்தத்தில் மலையக தோட்டப்பகுதிகளில் கல்வியறிவற்றோர் எண்ணிக்கை 100 சதவீதம் இருந்ததாக கூறப்படுகிறது. இக்காலப்பகுதியில் பெருந்தோட்டத்துறை விரிவாக்கப்பட்டமையால் போக்குவரத்துத்துறை, ரயில்வே பாதை அமைப்பு, வண்டிப்பயணம், தேயிலையோடு இணைந்த கைத்தொழில்துறைகள் உருவாக்கம் பெறத் தொடங்கின. இதே சந்தர்ப்பத்தில் கரையோரப் பகுதி சிங்களவர்கள் இக்கைத்தொழில் முயற்சியில் ஈடுபட்டதுடன் சிலர் பெருந்தோட்டத்துறையில் முதலீடு செய்யக் கூடிய முதலீட்டாளர்களாகவும் இருந்தனர். சால்ஸ் டி சொய்சா, யெரொனிஸ் பீரிஸ் ஆகியோர் பிரதானமாக பெயர் குறிப்பிடக்கூடிய முதலாளிகளாக காணப்பட்டதோடு சைமன் பெர்னான்டோ, ரிச்சர்ட் ஸ்டுவார்ட் பீரிஸ், ஹரமான்ஸ் சொய்சா, சுசூ சொய்சா, யொகான்ஸ் டிமெல், அண்ட்ரிஸ் பீரிஸ் யக்கோப் டிமெல், யே.பி ஓபய சேகர, ஜி.எல் ஓபய சேகர, சொலமன் டயஸ் பண்டார நாயக்க ஆகியோர் மலையகப்பகுதியில் முதலீட்டு செயற்பாட்டில் ஈடுபட்ட கரையோர சிங்களவர்களாக காணப்பட்டனர். (குமாரி ஜெயவர்த்தனா, 2009)

கரையோர சிங்களவர்களான சிறுமுதலாளிகள் நிலங்களைக் கொள்வனவு செய்ததுடன் தமது முதலீட்டை நிறுத்திக் கொள்ளவில்லை. அதுவரையில் கரையோரப்பகுதிகளில் தாம் மேற்கொண்டிருந்த சாராயம் வடித்தல் மற்றும் அதன் விற்பனைகளை பெருந்தோட்டப் பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரித்து சாராயத் தவறணைகளையும் குத்தகைக்குப் பெற்றனர். 20-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் 700,000 மக்கள் எண்ணிக்

கையைக் கொண்ட பெருந்தோட்டத்துறையில் மதுபான விற்ற பனை அதிக இலாபத்தை ஈட்டுவதற்கு வாய்ப்பாயமைந்தது. நாளாந்தம் அதிகமாக தனது உடலுழைப்பை வழங்கிய தொழிலாளர்களது கடினமான உடலுழைப்பு அவர்களை மதுவுக்கு அடிமையாக்கியது. தொழிலாளர்களுக்கு சுதந்திர மற்றதொரு சுரண்டல் முறையை உருவாக்கிய பெருந்தோட்டத்துறையில் தொழிலாளர்கள் அடிமை முறையாகவே நடத்தப்பட்டனர். இந்த அடிமைமுறையை நீட்சிபெறச் செய்வதில் சாராய விற்பனையும் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

தோட்டப்புறங்களில் சாராயத்தவறணைகள் அமைத்தமை பற்றியும் தொழிலாளர்கள் மதுவுக்கு அடிமையானமை பற்றியும் பெர்கூஸன் அக்கால கவர்னர் வில்லியம் கிரகெரி, ஹயூ டிங்கர் போன்ற பிரித்தானியர்கள் பல்வேறு தளங்களில் குறிப்புகளை எழுதியுள்ளனர். அக்கால பத்திரிகையான 'சிலோன் ஒப்சேவர்' பத்திரிகையாசிரியர் பெர்கூஸன் தொழிலாளர்களின் குடிப்பழக்கம் தொடர்பாக ஆய்வொன்றை மேற்கொண்டு கருத்துக்களை வெளியிட்டிருந்தார். தோட்டத்துறைமார்களிடமிருந்து வந்த பல கடிதங்களில் தனது தோட்டத்தில் சாராய தவறணையை தாமே நடத்துவதற்கு அனுமதி கேட்டு எழுதப்பட்டிருந்ததாக கவர்னர் வில்லியம் கிரகெரி குறிப்பிடுகிறார். சாராயத் தவறணைகளால் ஏற்பட்ட தொல்லைகள் பற்றிய குறிப்பொன்று இவ்வாறு அமைகின்றது.

'மது மலிவாகவும் தாராளமாகவும் கிடைத்தது. அது சக்தி வாய்ந்ததொரு வஸ்து, வேலை முடிந்ததும் தொழிலாளர்களில் பலர் அது தரும் வெறிமயக்கத்தில் ஆழ்ந்துவிடுவார்கள். கூலியாட்களுக்கு உயிர்ப்பாற்றலைத் மது வழங்கவில்லை. அது அவர்களை மதிமயக்கம் செய்து, மறதி எனும் மாய உலகிற்கு இட்டுச்சென்றது.' (ஹியூ டிங்கர், 1920)

பெருந்தோட்டத்துறை விஸ்தரிப்புடன் இலங்கையிலுள்ள சுதேசிகளின் முதலாளித்துவச் சிந்தனையும் வளர்ச்சிபெறத் தொடங்கியது. அதன் துரித வளர்ச்சியில் சாராய வியாபாரம் முன்னிலை வகித்ததாக அறியமுடிகிறது. ஒரு புறம் தொழிலாளர்களின் உழைப்பை கங்காணிகளின் ஊடாக பிரித்தானிய காலனியம் உறிந்ததென்றால், மறுபுறம் அவர்களது கூலிகளை சுதேச முதலாளித்துவம் அபரிமிதமாக சுரண்டியது. ஆகவே, இக்கால மலையகத் தொழிலாளர்களது வாழ்க்கை சீரழிந்த நிலையை உருவாக்கியதோடு அவலங்களின் மேல் அவலங்கள் நிறைந்ததொன்றாகவே மாறியது.

தொழிலாளர் போராட்டங்களின் ஆரம்பமும் தொழிற்சங்கம் பற்றிய சிந்தனைகளும்:

பெருந்தோட்டத்துறையின் விரிவாக்கமும் வளர்ச்சியும் இலங்கையில் பல்வேறு தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்கி இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் தொழிலாளர்கள் தமது முதலாவது எதிர்ப்பு நடவடிக்கையாக வேலை நிறுத்தங்களை மேற்கொண்டிருந்தனர். சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (1896), அச்சுத் தொழிலாளர்கள் (1896), துறைமுகத் தொழிலாளர்கள் (1898) முதலானோர் இவற்றை முன்னெடுத்தனர். இதன் தொடர்ச்சி 20-ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலத்தில் வெவ்வேறு துறை சார்ந்த தொழிலாளர்களும் தமது எதிர்ப்பை தெரிவிக்க வழி கோலியது. 1901-ஆம் ஆண்டு துறைமுகத் தொழிலாளர் போராட்டம், 1906-ஆம் ஆண்டு வண்டித் தொழிலாளர்களது

போராட்டம் (5000 தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டனர்) என்பவற்றோடு இடம்பெற்ற 1912-ஆம் ஆண்டு ரயில்வே தொழிலாளர்களின் போராட்டமாகியவை, பெருந்தோட்டத்துறை சார்ந்த தொழிலாளர்கள் மட்டுமன்றி இலங்கையின் பல்வேறு பாகங்களிலுமுள்ள தொழிலாளர்கள் இடையே அதிர்வலைகளை உருவாக்கத் தொடங்கின.

தொழிலாளர்களது வேலைநிறுத்தப் போராட்டங்கள், எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் மற்றும் அணித்திரளும் செயற்பாடுகள் அமைப்புரீதியாக ஒன்று திரள்வதற்கான சூழ்நிலைகளை உருவாக்கின. 'இலங்கை தொழிலாளர் இயக்கம்', 'இலங்கை தொழிலாளர் நலச்சங்கம்' (1919), 'சமூக சீர்த்திருத்த சங்கம்', 'சமூக சேவா சங்கம்', 'தொழிலாளர் நலச் சங்கம்' (1920), 'இலங்கை தேசிய காங்கிரஸ்', 'இலங்கை தொழிலாளர் கூட்டுக்கழகம்' (1920) முதலிய தொழிலாளர்களை ஒன்றிணைக்கும் அமைப்புகள் தோன்றியதோடு, பொன் அருணாசலம், ஏ.ஈ. குணசிங்க, ஜோர்ஜ் டி. சில்வா, பெரி சுந்தரம், சி.எச்.செட்.பெர்னான்டோ முதலியோர் இவ்வமைப்புகளை தலைமைத்துவம் கொண்டு நடத்தியதோடு, அதன் செயற்பாட்டாளர்களாகவும் விளங்கினர். தொடர்ந்து 1920-ஆம் ஆண்டு இலங்கை முழுவதுமுள்ள ரயில்வே தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு வெற்றி கண்டனர். 1922-ஆம் ஆண்டு ஏ.ஈ. குணசிங்க தலைமையில் இலங்கை தொழிற்சங்கம் உருவாகியது.

19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி காலப்பகுதியிலிருந்து 20-ஆம் நூற்றாண்டின் முதலாம் கால் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதி ஆனது, பெருந்தோட்டத்துறைத் தொழிலாளர்கள் இலங்கையின் ஏனைய தொழிலாளர்களுடன் ஐக்கியப்பட்டு தொழிற்சங்கமாக உருவாவதற்கான சூழ்நிலைகள் உருவாகிய காலமாகும். எனினும், இக்காலப்பகுதியில் மலையக சமூகத்தின் எழுத்துப் பதிவுகளைப் பொறுத்தவரையில் கொழும்பு போன்ற நகரங்களில் இயங்கிய பத்திரிகைத்துறை சார்ந்ததாகவும் சிறுபிரசுர வெளியீடுகளுமாகவே காணக்கிடைக்கின்றன. இக்காலப்பகுதியில் பெருந்தோட்டத் துறை சார்ந்த எழுத்தாவணங்களோ இலக்கிய முயற்சிகளோ எமக்குக் கிடைப்பது அரிதாயுள்ளது. அருள்வாக்கி அப்துல் காதிற்றுப் புலவர் எழுதிய கவிதைகள் எமக்குக் கிடைத்தாலும் அவை ஓரிரு பாடல்களே கிடைத்துள்ளன.

மலையகத் தொழிற்சங்க உருவாக்கமும் எழுத்து முயற்சிகளும்: கோ. நடேசய்யர், கோ.ந. மீனாட்சியம்மாள்:

இலங்கைத் தொழிற்சங்க உருவாக்கத்தில் மலையகத் தொழிலாளர்களையும் அதில் இணைத்துக்கொள்வதில் ஏ.ஈ. குணசிங்காவின் பணி முக்கியமானதாகும். 1923-ஆம் ஆண்டு முதன் முதலாக பொது வேலைநிறுத்தத்தை ஏற்படுத்தி தொழிலாளர்களை அணித்திரட்டினார்கள். 1923-ஆம் ஆண்டு அகில இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் நிறுவப்பட்டதோடு 1933-ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் தொழிலாளர்களின் வலிமையை தீவிரமாக எடுத்துக்காட்டினர். இலங்கையின் பல்லின மக்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் தொழிலாளர்களும் அவ்வமைப்பில் இணைந்தனர்.

இலங்கையில் தொழிற்சங்க தோற்றம் தொடர்பான சிந்

தனைகள் வலுப்பெறத் தொடங்கிய காலத்திலேயே கோ.நடேசய்யரும் மலையக மக்களது அரசியல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடத் தொடங்கிவிட்டார். இலங்கையிலுள்ள பல்வேறுபட்ட தொழிலாளர்களிடமும் தொழிற்சங்க சிந்தனைகளைப் பரப்புவதில் ஏ.ஈ. குணசிங்காவின் பங்களிப்பு முக்கியமான தென்றால், மலையக மக்களை தொழிற்சங்கமயப்படுத்துவதில் நடேசய்யரே பிரதான செயற்பாட்டாளராக விளங்கினார். நடேசய்யர் 1922-ஆம் ஆண்டு அகில இலங்கை தோட்டத் தொழிலாளர் சம்மேளனத்தை ஆரம்பித்ததோடு ஏ.ஈ.குணசிங்காவுடன் இணைந்து தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார். 1925-ஆம் ஆண்டுக்கு பின்னர் இந்திய எதிர்ப்புவாதம் மேலோங்க, நடேசய்யர் குணசிங்காவின் தொழிற்சங்கத்திலிருந்து பிரிந்து தனியாகச் செயற்படத் தொடங்கினார்.

கோ. நடேசய்யர் : மலையகத்தின் முன்னோடி முயற்சிகள்:

மலையக அசைவியக்கத்தில் 1930 - 1950 வரையான காலப் பகுதி மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். சுமார் ஒரு நூற்றாண்டுகாலம் காலனித்துவ அடிமைகளாகவும், கங்காணித்துவ அதிகாரத்திற்குட்பட்டவர்களாகவும் இருந்த இலங்கையில் குடியேறிய இந்தியத் தொழிலாளர்களை முதன்முறையாக தொழிற்சங்க அடிப்படையில் ஒன்றுதிரட்டும் வேலையை நடேசய்யர் தொடங்கினார். வரலாற்றில் இது முதல் சந்தர்ப்பமாகவும் அமைகிறது. தொழிலாளர்களது உரிமைகளுக்காக பல்வேறு கால கட்டங்களில் போராட்டங்களை நடத்தினார். (1931, 1932) தோட்டங்களுக்குச் சென்று கூட்டங்களை நடத்துதல், மக்களை விழிப்புணர்வடையச் செய்தல் முதலிய களச் செயற்பாடுகளை தொடங்கிவைத்தவர் நடேசய்யர்.

நடேசய்யரின் எழுத்துக்கள்:

நடேசய்யரின் எழுத்துக்கள் பலவகைப்பட்டவை. வணிகம் சார்புடையவை, பத்திரிகை எழுத்துக்கள், பயணக்குறிப்புகள், ஆய்வு நூல்கள், பத்தி எழுத்துக்கள், கவிதைகள், புனைவுகள், நாடகம் என்று அவை விரிகின்றன. இலங்கையில் நடேசய்யர் செயற்பட்ட காலத்தில் பல நூல்களை எழுதினார். அவற்றில் மலையக தொழிலாளர்களுக்குரிய வழிகாட்டல்களை மேற்கொள்ளல், தொழிற்சங்கச் சட்டங்கள் பற்றிய தெளிவுட்டல்களை மேற்கொள்ளல் முதலிய அம்சங்களை அவரது புனைவு சாரா எழுத்துக்களில் அவதானிக்க முடிகிறது. இரண்டாவதாக பதினொரு பத்திரிகைகளை நடேசய்யர் நடத்தியிருந்தார். இலங்கையில் இருந்து வெளிவந்த அவரது 'தேசபக்தன்' அக்காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பத்திரிகைகளில் ஒன்றாக விளங்கியதுடன் தொழிலாளர்களைப் பற்றிய பல விடயங்களை அப்பத்திரிகை கவனப்படுத்தியிருந்தது. மூன்றாவது அம்சமாக நடேசய்யரின் புனைவு சார்ந்த இலக்கிய முயற்சிகள் மலையக இலக்கிய உருவாக்கத்தின் ஆரம்ப முயற்சிகளுக்கு அடித்தளமிடுகின்றன. 'வெற்றியுனதே', 'நீ மயங்குவதேன்', 'நரேந்திரபதியின் நரக வாழ்க்கை', 'முலையில் குந்திய முதியோன்' போன்ற படைப்புகளில் புனைவுப் பண்புகளை அவர் கையாளுகிறார். அவரது 'தொழிலாளர் அந்தர பிழைப்பு நாடகம்' இலங்கையில் வெளிவந்த நாடக நூல்களில் முக்கியத்துவம்

வாய்ந்ததாகும்.

நடேசய்யரது எழுத்துக்களில் பெரிதும் கங்காணித்துவ எதிர்ப்பே மேலோங்கியிருந்தது. தொழிலாளரை தொழிற்சங்க மயப்படுத்துவதும் அவர்களது வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டுவதும் இந்திய எதிர்ப்புவாதத்திற்கு எதிராக குரல் கொடுப்பதும் அவரது கவிதைகளில் காணக்கிடைக்கின்றன. எவ்வாறிருந்தும் நடேசய்யர் 'காலத்தின் குரல்' மலையக சமூகத்தின் முன்னோடி அரசியல் சமூக செயற்பாட்டாளர் என்பதோடு மலையக இலக்கியத்தின் முன்னோடியாகவும் அவரை நாம் மதிப்பிட முடிகிறது. மலையக இலக்கிய உருவாக்கத்திற்கான ஆரம்ப முயற்சிகள் நடேசய்யரிலிருந்தே தொடங்குகின்றன.

கோ.ந. மீனாட்சியம்மாள் : மலையக இலக்கியத்தின் முதல் பெண் குரல்:

நடேசய்யருடன் இணைந்து மலையகத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் வேலை செய்த பெண் ஆளுமையாக கோ.ந. மீனாட்சியம்மாளைக் குறிப்பிடுகின்றனர். 'ஈழத்தின் முதல் பெண் கவிஞர், பத்திரிகையாளர், அரசியல் செயற்பாட்டாளர் என்றெல்லாம் முதன்மைப்படுத்துகிறார்.' செ. யோகராசா. (2007:43) 'முன்னோடி அரசியல் தொழிற்சங்க செயற்பாட்டாளரென குறிப்பிடுவதோடு பாரதியை மலையகத்தில் அறிமுகப்படுத்துவதில் முன்னோடி' என்று எழுதுகிறார் லெனின் மதிவானம் (2012:34). நடேசய்யருக்கு சமாந்தரமாகவும் அவருக்குப் பின்னரும் மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளை பிரக்ஞைபூர்வமாக விளங்கிக்கொண்டு அம்மக்களது பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்தியதோடு அவர்களின் விடுதலைக்காக குரல் கொடுத்தவர்.

'இந்தியர்களது இலங்கை வாழ்க்கை நிலைமை' என்ற அவரது கவிதை நூல் அக்காலத்தில் இடம்பெற்ற அரசியல் பிரச்சினைகளை ஒரு சிறுபான்மை இனத்தவராக இருந்து அவதானிக்கும் தொணியில் எழுதப்பட்டது. அவரது கவிதைகளில் சிங்கள எதிர்ப்பும், இந்திய தொழிலாளர்கள் இலங்கை தேசிய அடையாளத்துக்குரியவர்கள் என்று வலியுறுத்துவதையும் காணலாம். மீனாட்சியம்மாளின் கவிதைகள் பல்வேறு வகையில் முக்கியத்துவமுடையவை. பெரும்பாலும் தொழிலாளர் பற்றி தீவிரமாக எழுதும் போக்கு அவரது எழுத்துக்களிலிருந்தே ஆரம்பமாகிறது. 'இந்திய தொழிலாளர்களது இலங்கை வாழ்க்கையின் நிலைமை' (1940) என்ற நூலில் தொழிலாளர்களின் ஆபத்தை எதிர்த்து குரல்கொடுத்து பாடியதுடன் தொழிலாளர்களை தமது உரிமைக்காக தீவிரமாக போராடும்படியும் எழுதுகிறார். 'லங்கா மாதா நம்மதாய் தான் இந்த நாட்டினில் எல்லோரும் அவளுக்குச் சேய்தான்' என்று பாடுவதிலிருந்து இந்திய வம்சாவளி தொழிலாளர்களை இலங்கை தேசியத்திற்குரிய குடிசுளாக கருதும் போக்கு மீனாட்சியம்மாளிலிருந்து தொடங்குவதை அறியமுடிகிறது. (கோ.ந.மீனாட்சியம்மாள்,1940) பாரதியின் கவிதை வடிவங்களையும் தொழிலாளர்களது கும்மி வடிவங்களையும் அவர் அதிகமாக பயன்படுத்தியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மலையக சமூகத்தில் இக்காலகட்டத்தில் நடேசய்யர் மற்றும் மீனாட்சியம்மாள் ஆகியோரது தொழிலாளர் சார்ந்த பார்வைகளையும் அவர்களுடன் இணைந்து செயற்பட்ட நிலைமைகளையும் வரலாறு கடந்துபோக முடியாத சூழ்நிலையில் இதே

காலப்பகுதியில் இயங்கிய எச்.நெல்லையா மற்றும் ஆ.போல் ஆகியோரது எழுத்துக்களையும் நாம் அவதானிக்கவேண்டியுள்ளது. குறிப்பாக அக்காலத்தில் புனைவுத்துறையில் (நாவல்கள்) இவர்களது எழுத்து, ஆரம்பத்தைக் கொண்டிருந்த போதிலும் அவர்களால் எழுதப்பட்ட நாவல்கள் எவற்றிலும் அக்காலத்தின் எரியும் பிரச்சினைகள் எவையும் தலைகாட்டவில்லை என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

தொழிற்சங்க உருவாக்க காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற எழுத்து முயற்சிகளில் கோ.நடேசய்யர், கோ.ந.மீனாட்சியம்மாள், ஆ.போல், எச். நெல்லையா ஆகியோரது எழுத்துக்கள் மட்டுமல்லாது அக்கால பத்திரிகை எழுத்துக்கள் பற்றியான முழுமையான மீள்வாசிப்பு அவசியம், இரண்டாவதாக இப்படைப்புகள் சார்ந்திருக்கும் கருத்துநிலைகள் பற்றிய ஆராய்ச்சியும் மலையக சமூகத்தின் வரலாற்று எழுதுநிலையில் இன்றியமையாதவையாகும்.

தொழிற்சங்க போராட்ட காலம்:

ஏ.ஈ. குணசிங்கா, கோ. நடேசய்யர் வழியாக உருவாக்கம் பெற்ற தொழிற்சங்கங்கள் மலையகத் தொழிலாளர்களை ஒன்றிணைக்கும் முயற்சியை செய்துவந்த நிலையில், பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களை முன்னிலைப்படுத்திய பல இடதுசாரித் தொழிற் சங்கங்களும் இயங்கத் தொடங்கின. குறிப்பாக 'லங்கா சமசமாஜக் கட்சி' மலையகத்தில் இக்காலத்தில் தொழிற்சங்க பணியினை ஆரம்பித்திருந்தது. 1937-ஆம் ஆண்டில் ஹேவாஹெட்டயில் நடந்த போராட்டத்தில் லங்கா சமசமாஜக் கட்சி பெரும் பாத்திரத்தை ஏற்றிருந்தது. 1940-ஆம் ஆண்டு புசல்லாவை ஸ்டெலன்பேர்க் தோட்டத்தில் நடந்த வீரப்போராட்டம் தொழிற்சங்க பின்னணிகொண்டதாகவே அமைந்தது. இக்காலப்பகுதி மலையகத்தில் தொழிலாளர்களிடையே தொழிற்சங்க ஈடுபாடு மிகவும் கொதிநிலையில் இருந்த காலமாகும். தொழிலாளர்கள் தமது விடுதலையையும் சுதந்திரத்தையும் தொழிற்சங்க ரீதியாக அடைந்துகொள்ளலாம் என்ற உணர்வுடன் செயற்படத் தொடங்கிய காலத்தில்தான் இலங்கை இந்திய

காங்கிரஸ் (1939) தொழிலாளர் நலன் சாராத சிந்தனை கொண்ட ஒரு குழுவினரால் உருவாக்கப்படுகிறது.

1940கள் தொடக்கம் 1950 வரையான காலப்பகுதியில் மலையகத்தில் பல போராட்டங்கள் நடைபெற்றதையும் அதனால் பல தொழிலாளர்கள் உயிர்த்தியாகம் செய்திருந்தமையையும் அறியமுடிகிறது. 1940-ஆம் ஆண்டு முல்லோயா போராட்டத்தில் கோவிந்தன் உயிர்பலியானார். 1941-ஆம் ஆண்டு ஸ்டெலன்பேர்க் தோட்டம் மற்றும் அதனை அண்டிய பிரதேசங்களில் நடந்த கெடுபிடிகளுக்கெதிராக போப்துரையை கொலை செய்த வழக்கில் வேலாயுதம், வீராசாமி ஆகிய இரு தொழிலாளர்கள் தூக்கிடப்பட்டு உயிர்ப் பலியாகின்றனர். இப்போராட்டங்களை முன்னிலைப்படுத்திய எழுத்துக்கள் எதுவும் வெளிவரவில்லை. தோட்டத்தில் இடம்பெற்ற வீரப் போராட்டத்தை தழுவி சாரல்நாடன் அவர்கள் எழுதிய 'வானம் சிவந்த நாட்கள்' என்ற நாவல் வெளிவந்தது. தொழிற்சங்கப் போராட்டங்களை மையப்படுத்தி வெளிவந்த முதல் நாவலாக இந்நாவல் விளங்குகிறது.

இலக்கிய எழுச்சிக் காலம்:

நாற்பதுகளுக்கு பின்னர் எழுந்த தொழிற்சங்க அரசியல் போராட்டங்கள் நாற்பதுகளின் இறுதியில் பல்வேறு அதிர்வலைகளைத் தோற்றுவித்தது. இதற்கு பல்வேறு காரணிகள் செல்வாக்குச் செலுத்தின. நடேசய்யரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட தொழிற்சங்க சிந்தனை, இடதுசாரிகள் மலையகத்தில் வேருன்றல்; (L.S.S.P.) பிரேஸ் கேடில் போன்ற பிரித்தானிய இடதுசாரி சிந்தனை கொண்ட சமூக செயற்பாட்டாளர்களின் தலையீடு. 1935-ஆம் ஆண்டு இலங்கை வந்த பிரித்தானிய யரான மார்க் என்டனி பிரேஸ்கேடில் இடதுசாரி சிந்தனை கொண்டவராக இருந்ததோடு லங்கா சமசமாஜ கட்சியுடன் இணைந்து தொழிலாளர்களுக்கு சார்பாக குரல் கொடுத்தவராகவும் செயல்பட்டார். இவரது தீவிரமான போக்கை 'பிரேஸ் கேடில் சம்பவம்' என்றே பலர் குறிக்கின்றனர்.

அவர் துரைமார்களின் அடக்குமுறைக்கு எதிராக குரல்

கொடுத்ததுடன் நடேசய்யர், மீனாட்சியம்மாளுடன் இணைந்து தோட்டத் தொழிலாளர் மத்தியில் உரையாற்றினார். தொடர்ந்து மலையகத்தின் பல்வேறு இடங்களில் மாநாடுகள் இடம்பெற்றன. 1945, 1946, 1947, 1948, 1949 ஆகிய ஆண்டுகளிலும் அதன் பின்னரும் இடம்பெற்ற மாநாடுகள் தொழிலாளர் நலன் சார்ந்தவையாகவே அமைந்தன. இம்மாநாடுகளில் அவர் பங்கேற்று உரையாற்றினார். பிரேஸ் கேடில் தோட்டத் துரையாக வந்த பிரித்தானியராக இருப்பினும் தேயிலைத் தோட்டங்களில் தொழிலாளர் அனுபவிக்கும் துயரங்களைக் கண்டு அவர்களது விடுதலைக்காக குரல் கொடுத்தார் என்பதே முக்கியமானது.

இவ்வாறான தொழிற்சங்க உணர்வுகலந்த போக்கு தொழிலாளர்களின் போராட்டத்தை மேலும் ஊக்குவித்தது. (1947-ஆம் ஆண்டு 125,000 தொழிலாளர்கள் கலந்துகொண்ட, 27 நாட்கள் நடைபெற்ற ஹர்த்தால் (Plantation Association Review) தொழிலாளர்கள் வீறுபெற்றெழுந்த வரலாற்றுக்குச் சான்றாகும். இவ்வாறான போராட்டங்கள் அவர்களை இலங்கை தேசியத்துக்குரியவர்களாக சிந்திக்க வைக்கத் தூண்டின.

மலையகத் தொழிலாளர்களது இவ்வாறான தேசிய உணர்வு சார்ந்த சிந்தனைகள் இக்காலப்பகுதியில் (1948ல்) இந்திய எதிர்ப்புவாதம் மேலோங்குவதற்கான தூண்டலைத் தொடக்கி வைத்தது. இதன் விளைவாக குடியரிமைச் சட்டம் (1948), இந்திய பாகிஸ்தானிய குடியிருப்பாளர் சட்டம் (1949), இலங்கை நாடாளுமன்றத் திருத்தச் சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. தொடர்ந்து 1956-ஆம் ஆண்டு தனிச்சிங்களச் சட்டமும் மலையக தமிழர்களுக்கு எதிராகக் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தது.

மலையக இலக்கிய எழுச்சியில் சி.வி. வேலுப்பிள்ளை:

மலையக மக்களது தொழிற்சங்க அரசியல் பணிகளை தோற்றுவித்ததில் நடேசய்யருக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் இருந்ததோ அதேபோலவும் அவருக்கு அடுத்த கட்டத்திலும் அப்பணிகளை மேற்கொண்டதில் சி.வி. வேலுப்பிள்ளை மிக முக்கியமானவர். நடேசய்யர் சட்டசபை உறுப்பினராக கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த காலத்திலேயே சி.வி. வேலுப்பிள்ளையும் தொழிற்சங்க அரசியல் பணிகளைத் தொடங்கியிருந்தார். ஆரம்பத்தில் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் உறுப்பினராகவும் அவர் இருந்தார். எனினும் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸின் நிலைப்பாட்டிலிருந்து வேறுபட்ட கொள்கையுடைய வராய் இருந்தார். இலங்கையிலே பிறந்து (1914) மலையக மக்களைப் பற்றி நேரடியாக அறிந்திருந்தமையால் இம்மக்களுக்காகக் குரல் கொடுத்தார்.

சி.வியின் முதலாவது நாடாளுமன்ற உரை இவ்வாறு அமைந்ததாக சாரல் நாடன் எடுத்துக்காட்டுகிறார். 'இதுசாரி குழுவினரைச் சார்ந்தவன் நான். இப்படிச் சொல்வதற்கு நான் வெட்கப்படவில்லை. இந்த நாட்டின் மறுமலர்ச்சிக் குழுவினராகவும் அவர்களே இருக்கின்றார்கள். இந்த நாட்டில்தான் பிறந்தேன். என் கண்கள் ஒளியைத் தரிசித்தது இந்த பூமியில்தான். இறுதியாக நான் கண்களை மூடுவதும் இந்த நிலமாகத்தானிருக்கும்.' சி.வி. தொழிற்சங்க இயக்கத்தின் மீதும், தொழிலாளர்களின் விடுதலைக்குரிய மார்க்கங்களை

தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் மூலம் வலுப்படுத்த முடியுமென்றும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். இதனையே அவரது இலக்கியங்களிலும் பிரதிபலித்தார். சி.வி யின் எழுத்துக்கள் 'ஒரு தொழிற்சங்கவாதியின் இலக்கிய குரலாகவே ஒலித்தது.' சி.வி யின் ஆரம்பகால எழுத்துக்களை விட (விஸ்மாஜினி, 1934) பிற்கால எழுத்துக்களே இம்மக்களின் வாழ்வியலை மிக நெருக்கமாகவும் தீவிரமாகவும் பேசின. (நாடற்றவர் கதை, 1987)

சி.வி.-யின் எழுத்துக்களில் கவிதை, நடைச்சித்திரம், நாவல்கள், கட்டுரைகள், குறிப்புகள் என்பவை முழுமையாக ஆராயப்படாத நிலையில் சி.வியின் எழுத்துக்கள் மீதான விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. 'சி.வி வாழ்ந்த காலத்தில், எழுச்சி பெற்ற போராட்டங்களை அவை முதன்மைப்படுத்தவில்லை. அவலங்களையும், சோர்வு வாதத்தையுமே அவை வெளிப்படுத்தின. மலையக சமூக இருப்புக்கான உணர்வுநிலையை பிரதிபலிக்கவில்லை' என்று லெனின் மதிவானம் (இர.சிவலிங்கம் குறிப்பிட்டதாகவும்) தனது விமர்சனத்தை முன்வைத்துள்ளார். சி.வி.யின் எழுத்துக்களை முழுமையாக வாசிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் அவரது படைப்புகளை ஆராய்ந்து, மலையகத் தமிழரின் வரலாற்றுக் காலவோட்டத்தில் சி.வி. யின் பாத்திரத்தை சரியாக முன்வைக்கவேண்டுமென்பதே எனது கருத்து. எவ்வாறிருந்தாலும் மலையக இலக்கிய எழுச்சியில் ஒரு மடைமாற்றம் சி.வி யின் எழுத்துக்களிலிருந்தே தொடங்குகிறது.

மக்கள் இலக்கியமாக வீதிப்பாடல்கள்:

மலையக சமூக உருவாக்கத்தில் 50கள் மிகவும் எழுச்சி மிக்க காலமாகவே பலராலும் கணிக்கப் படுகின்றது. தொழிற்சங்கப் போராட்டங்கள் உக்கிரமடைந்த இக்காலப்பகுதியிலேயே தொழிலாளர்கள் தோட்ட நிர்வாகத்திற்கெதிராக பல்வேறு எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டனர். இதே காலப்பகுதியில் தொழிற்சங்க ரீதியாக மக்கள் அணித்திரளும் செயற்பாடுகளும் பல்வேறு சமூக இயக்கங்களும் தோன்றுகின்றன. இக்காலப்பகுதியில் பல சஞ்சிகைகளும் தோன்றுகின்றன.

மலையக மக்களது இலக்கிய உருவாக்கத்தில் தனிமனிதர்களது எழுத்துக்கள் மக்களை கவனப்படுத்தியதை விட வீதிப் பாடல்கள் போன்ற கூட்டு இலக்கியங்கள் மக்களையும் அவர்களது பிரச்சினைகளையும் மிக நெருக்கமாக வெளிக்கொண்டுவந்தன. முக்கியமாக தொழிலாளர்கள் நடத்திய போராட்டங்கள், எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள், தோட்டத்துரை மற்றும் அதிகாரிகளைத் தாக்கி கொலை செய்தமையை ஆதரித்து, அதிகாரிகளின் செயற்பாடுகளை கண்டித்து, தொழிலாளர்களுக்கு விழிப்புணர்வுட்டும் வகையில் பல விதிப்பாடல்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இப்பாடல்களை பாடிக் கொண்டே பிரச்சாரம் செய்தமையும், சிறிய பிரசுரங்களாக அதனை அச்சிட்டு வெளியிட்டமையும் மலையகத்தின் பிரதான நகரங்களில் மக்கள் ஒன்றுகூடும் இடங்களில் அதனை விநியோகம் செய்தமையும் மலையக மக்கள் இலக்கிய வரலாற்றில் பெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இலக்கிய செயற்பாடாகவே மதிப்பிட முடியும். இவ்வாறானதொரு இலக்கிய போக்கு மலையக இலக்கிய உருவாக்கத்தில் தனித்துவமான அம்சமாகவும் கொள்ள முடியும்.

அட்டன் வெளிஓயா படுகொலை... (1957), திக்குவலை புதுக்காடு மேல்கணக்கு... (1955), நாவலப்பிட்டி லெட்சுமி தோட்டம் படுகொலை... (1959), உடப்புசல்லாவ பங்கள வத்தை படுகொலை... (1957), நுவரெலியா மாசா பணியக ணக்கு படுகொலை... (1966) ஆகிய படுகொலைகளைப் பற்றி 'படுகொலைச்சிந்து' என்ற தலைப்பில் பல பாடல்களை பாடியுள்ளனர். இப்பாடல்கள் தொழிலாளர்கள், கணக்குப் பிள்ளைகளை படுகொலை செய்தமைப் பற்றியும் தொழிற் சங்க நடவடிக்கைகளில் கொலை செய்யப்பட்டவர்கள் பற்றியும் பாடப்பட்டவையாக அமைந்துள்ளன. இவர்களில் கே.கே.எஸ். ஜில், கோவிந்தசாமி தேவர், கா.சி. ரெங்கநாதன், பெரியக்காள் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

**'புதுக்காட்டு மேக்கணக்கில் போட்டபோடுங்க
கணக்கன் பாட்டை கேளுங்க
கையுமே துண்டு ரெண்டுங்க
அட்டா வெட்டு ஒன்னுங்க - சேர்ந்த
கணக்கன் பாடு திண்டாட்டமே தாங்க
நன்றாய் கேட்டு பாருங்க'**

**சமூக அரசியல் கலை இலக்கிய இயக்கங்களின்
உருவாக்கமும் அவற்றின் செயற்பாடுகளும்:**

ஐம்பதுகளின் பின்னர் மலையகத்தில் இயக்க ரீதியான சிந்தனைகள் வளர்ச்சியடைந்தன. தொழிற்சங்க ரீதியாக வளர்ச்சியடைந்த அமைப்பாக்க சிந்தனைகள் ஐம்பதுகளில் பல்வேறு கிளைகளாக வளர்ச்சி பெற்றன. சமூக சீர்த்திருத்த இயக்கங்கள், வாலிபர் இயக்கங்கள் (சங்கங்கள்) இலக்கிய அமைப்புகள் / மன்றங்கள் என்று பல்வேறு அமைப்புகள் உருவாகிச், செயற்பட்டன. இவை மக்கள் நலன் சார்ந்த ஈடுபாட்டை கொண்டனவாகவே இயங்கின. 'இந்திய வம்சாவளி தமிழர்' என்று தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டிருந்தவர்கள் 'மலைநாடு' என்ற சொற்பிரயோகத்தை பாவிக்கத் தொடங்கியதும் இக்காலப்பகுதியிலேயாகும். குறிப்பாக „மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கம்..., மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம்... போன்ற அமைப்புகளுடன் நின்றுவிடாது மலைமுரசு..., மலைமுழக்கம்..., மலைநாடு... முதலிய பத்திரிகைகளும் தோற்றம் பெற்று, தொழிலாளர்களுக்காக குரல் கொடுக்கத் தொடங்கின. சி.வி. வேலுப் பிள்ளை எழுதிக்கொண்டிருந்த காலப்பகுதியிலேயே என்.எஸ்.எம். ராமையா, கோகிலம் சுப்பையா, தெளிவத்தை ஜோசப் போன்ற புனைக்கதையாசிரியர்களும் எழுதத் தொடங்கினர். தமது எழுத்துகளில் இவர்கள் மலையக சமூகத்தை பகுதியளவில் சித்தரித்தார்கள். சி.வி., மலையக சமூகம் பற்றிய முழுப் பிரக்ஞையுடன் தனது எழுத்தில் பிரதிபலித்தார். இதுவே அவர்களிலிருந்து சி.வி. வேறுபடுமிடம்.

**மலையகத்தில் தி.மு.க.-வின் உதயமும்
எழுத்து முயற்சிகளும்:**

மலையகத்தில் ஐம்பதுகளில் எழுச்சிபெற்ற இயக்கங்களில் தி.மு.க. வின் வகிப்பங்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். நாவலர் ஏ. இளஞ்செழியன் மற்றும் அவரைச் சார்ந்த குழுவி

னர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட தி.மு.க.வின் செயற்பாடுகள் தொழிலாளர்களின் விடுதலை சார்ந்த செயற்பாடுகளில் ஈடுபடவில்லை மாறாக தொழிலாளர்களிடையே நிலவிய பண்பாட்டு பின்னடைவுகளை கலைவதற்கான சமூக சீர்த்திருத்தங்களையே முன்வைத்தார்கள். தோட்டங்கள் தோறும் தி.மு.க.வினர் பல மன்றங்களை அமைத்தார்கள், நாடகங்களை மேடையேற்றினார்கள், சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தினார்கள் இந்த கொள்கைகளில் ஈடுபாடுகொண்ட சக்திபால அய்யா முதல் பல கவிஞர்கள் வரை தி.மு.க.வின் கொள்கைகளையே பிரதானமாக தமது படைப்புக்களில் முன்வைத்தனர். மலையக தொழிலாளர்களுடைய பிரதான பிரச்சினைகளை அவர்கள் தமது கவிதைகளில் வெளிக்கொண்டுவரவில்லை.

**மலையகத் தேசியம்: உருவாக்கமும்
சிதைவுகளும் இலக்கியச் சான்றுகளும்:**

நாற்பதுகளில் முளைவிடத் தொடங்கிய தேசிய உணர்வுகள் அறுபதுகளில் மிகவும் கனதியுடன் வீறுகொள்ளத் தொடங்கின. இக்காலத்தில் மலையகத்தில் கல்வி கற்ற முதலாவது மத்தியதர வர்க்கத்தினர் உருவாகத் தொடங்குகின்றனர். தோட்டப்புறப் பாடசாலைகள் அரசாங்கமயப் படுத்திகின்ற நிகழ்வுகளும் இக்காலத்தில் இடம்பெறுகின்றன. (ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸின் தலைவராகவிருந்த அஸிஸால் பதுளை பாரதி ராமசாமியினால் நடாத்தப்பட்டு வந்த பாடசாலை முதலாவதாக அரசமயப்படுத்தப்பட்டது) அதுவரையில் மலையக தொழிற்சங்க பணிகளில் ஈடுபட்டு வந்தவர்களாலேயே பேசப்பட்டு வந்த மலையக இலக்கியம் தோட்டங்களில் உத்தியோகம் செய்தவர்களால் பேசப்பட ஆரம்பித்தது. (தெளிவத்தை ஜோசப், என்.எஸ்.எம். ராமையா) இர.சிவலிங்கம் எஸ். திருச்செந்தூரன் போன்ற கல்வியியல் சார்ந்த செயற்பாட்டாளர்கள் உருவாகியதோடு, அவர்களால் குறிப்பிட்ட சில மாணவர் பரம்பரையினரும் தோற்றுவிக்கப்பட்டனர். ஏற்கனவே இருந்து வந்த இடதுசாரி சிந்தனை கொண்ட பலரும் மலையகத்தில் செயற்படத் தொடங்கியதுடன் மலையகத்தில் இடம்பெற்ற தொழிலாளர் போராட்டங்களிலும் பின்னணியில் இருந்து அவர்கள் செயற்பட்டனர்.

மொழியுரிமைக்காக போராடிய ஐயாவு, பிரான்ஸில் ஆகியோரது உயிரிழப்பும், டயகம் போராட்டம்..., கீனாக்கலை போராட்டம்... முதலிய மக்கள் சார்ந்த போராட்டங்கள் இக்காலப்பகுதியில் நடத்தப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. காலனித்துவ சுதந்திரத்திற்கு பின்னர் இலங்கையில் சிங்களவர்களிடையே பெளத்த மேலாதிக்க சிந்தனை வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது சிறுபான்மை இனங்கள் தேசிய இனமாக வளர்வதை விரும்பாத மனோநிலையால் அவ்வினங்கள் மீதான ஒடுக்குமுறையும் பரவலாக இடம்பெற்றன. இக்காலப்பகுதியில் ஒன்பது இலட்சத்துக்குமேல் மலையகத் தமிழர்கள் இலங்கையில் இருந்ததை அறியமுடிகிறது. இவ்வெண்ணிக்கையின்படி இரண்டாவது சிறுபான்மை இனமாக இருந்த மலையகத் தமிழர்களை நாடுகடத்தும் முயற்சிகள் இக்காலப்பகுதியிலேயே இடம்பெறத் தொடங்கின. இதன்படி

1965-ஆம் ஆண்டு 'சிரிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம்' நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. இந்நாட்டில் பெரியளவான சனத்தொகையுடன், தேவையான நிலவுரிமையுடனும், மொழியுரிமையுடன் ஒரு தேசிய இனத்துக்குரிய அடையாளங்களுடன் இருந்த மலையகத் தமிழர்கள் சிதைக்கப்படுகின்றனர். ஏறத்தாழ ஐந்து லட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். இவ்வாறு பெருந்தொகையான எண்ணிக்கையைக் கொண்ட மலையகத் தமிழர்கள் சிதைக்கப்பட்டமையால் மிகத்தீவிரமாக வளர்ந்துவந்த மலையக தேசிய எழுச்சி சார்ந்த சிந்தனைகளும் சிதைக்கப்பட்டன.

மலையகத் தமிழர்கள்: புலம்பெயர்வும் புலம்பெயர்வு இலக்கியமும்:

சிரிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் இடம்பெற்றதும் மலையகத்தை வாழ்விடமாக கொண்டவர்களும், மலையகத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவர்களும், இங்கு வந்து சேர்ந்தவர்களும் வெவ்வேறு வகையில் சிதைந்தனர். குறிப்பாக ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த உறவினர்கள் கூட தனித்தனியாகப் பிரியவேண்டிய நிலை உருவானது. இந்த பிரிவு மற்றும் பிரஜாவுரிமை பறிப்பானது நாடற்றவர்களாகி, மண்ணையும் இழந்து புலம்பெயர் கின்ற நிலையை உருவாக்கியது. மலையக மண்ணிலிருந்து மீண்டும் பலர் இந்தியாவுக்கே (தாயகம்) புலம்பெயர்ந்தார்கள். தமிழகம் மட்டுமல்லாது கனடா, அவுஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளுக்கும் இவர்களை புலம்பெயர் நிர்ப்பந்தித்தது. இந்த புலம்பெயர்வானது இந்தியாவை தாயகமாக கொள்ளாத இலங்கையில் பிறந்தவர்களையும் இடம்பெயர்

வைத்தமை ஒரு துயர சம்பவமாக அமைந்தது. இவ்வாறு சிதைக்கப்பட்டவர்கள் உள்ளூரில் பல இடங்களில் தலைமறைவாக வேண்டிய சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டிருந்தது.

இலங்கையில் இடம்பெற்ற முதலாவது புலம்பெயர்வாக கொள்ளப்படும் இப்புலம்பெயர்வு எமக்கு புலம்பெயர்வு இலக்கியமென்ற புதிய இலக்கிய வகையை உருவாக்கியது. குறிப்பாக மலையகத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்த இர.சிவலிங்கம், அரு.சிவானந்தன், சி.பன்னீர்செல்வம், தொ. சிக்கன் ராஜ், மு.சி.கந்தையா போன்ற எழுத்தாளர்களை மலையகத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து சென்றவர்களாக கொள்வதுடன் இவர்களால் எழுதப்பட்ட இலக்கிய படைப்புகளை 'மலையக புலம்பெயர்வு இலக்கியமாகவே' கொள்ள முடியும். அறுபதுகளில் எழுதத்தொடங்கிய அரு.சிவானந்தன் சிறிமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் பின் பிரியவரும்போது 'சென்று வருகிறேன் என் ஜென்ம பூமியே' என்று எழுதுகின்றார்.

**'நான் பிறந்த நாட்டினிலே
நான் இருக்க விதியில்லை
என் ஜென்ம பூமியிலே
எனக்கு உரிமையில்லை
என்றக்கால்
வேதனைகள் முட்டாதோ?'**

என்று எழுதும்போது மலையகம் அவரது தேசம் என்ற மனவுணர்வு தோன்றுகிறது. இதேபோல சி.பன்னீர்செல்வம் அவர்கள் 'எந்தன் தேசம் எது?' (ஒரு சாலையின் சரிதம்)

என்ற கவிதையிலும் அவர் தேசியம் பற்றிய கேள்விகளை எழுப்புகிறார். இவ்வாறு இலங்கையின் மிக முக்கியமான சிறுபான்மை தேசியமாக இக்காலப்பகுதியில் எழுச்சி பெற்ற மலையகத் தமிழர்கள் எவ்வாறு சிதைக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை 'சிதைக்கப்பட்ட மலையகத் தமிழர்கள்' (2015) என்ற நூலில் மு.சி.கந்தையா புள்ளிவிபரங்களுடன் ஆராய்ந்துள்ளார்.

அறுபதுகளில் அரசியல் எழுச்சியும் இலக்கிய எழுச்சியும் இணைந்தே பயணிக்கின்றன. மலையக தொழிற்சங்க போராட்டமும் மக்கள் போராட்டமும் வீறு கொண்டு சென்ற மைக்கு முற்பட்டகால தொழிற்சங்க அரசியல் செல்நெறிகள் காரணமாயமைந்தன. குறிப்பாக இடதுசாரி இயக்கங்கள் மலையக மக்களுடன் இணைந்து செயற்பட்டமைக்கும் ஆப் பிரகாம் சிங்கோ போன்ற சிங்கள இளைஞர்கள் மலையக மக்களது தொழிலாளர் போராட்டங்களில் இணைந்த மைக்கும் இது சான்றாகிறது. இக்காலப்பகுதியில் மலையக தமிழர்களது வாழ்வியல் பிரச்சினைகளை அழகியலுடன் எழுதுகின்ற போக்கு உருவாக் தொடங்குகிறது. சி.வி.வேலுப் பிள்ளை, என்.எஸ்.எம்.ராமையா, கோகிலம் சுப்பையா ஆகியோரது பின்னணியில் தெளிவத்தை ஜோசப், மு.சிவலிங்கம் ஆகியோரது சிறுகதைகள் மற்றும் நாவல்களும் வெளிவரத் தொடங்குகின்றன. சி.வி யின் In Ceylon Tea Garden, வாழ்வற்ற வாழ்வு (1960), என்.எஸ்.எம்.ராமையா (ஒரு கூடை கொழுந்து தொகுப்புச் சிறுகதைகள்), மு.சி. யின் (பேப்பர் பிரஜைகள்) போன்ற படைப்புகள் மலையக வாழ்வியலின் அவலங்களை மட்டுமல்லாது தனித்துவமான அடையாளங்களையும் சித்திரித்துக் காட்ட முனைந்தன.

அறுபதுகளில் மலையக எழுத்துத்துறையில் ஏற்பட்ட புதிய மாற்றங்களில் ஒன்றாக இலங்கையில் தோன்றிய தேசிய பத்திரிகையான தினகரன் மற்றும் வீரகேசரி ஆகிய பத்திரிகைகளில் இக்கால எழுத்தாளர்கள் எழுதத் தொடங்கியமையாகும். சி.வி.வேலுப்பிள்ளை, தெளிவத்தை ஜோசப் ஆகியோரது நாவல்கள் இப்பத்திரிகைகளில் தொடராக வெளிவந்தவைகளேயாகும். இப்பத்திரிகை எழுத்துக்கள் மலையக சமூகம் குறித்து வெளியில் உள்ள சமூகத்தவர்கள் அறிந்து கொள்ளவும் அவர்களைப் பற்றி எழுதவும் சிந்திக்கத் தூண்டின.

மலையகத் தமிழர்கள் பற்றி மலையகத்துக்கு வெளியில் வசிக்கின்ற இலங்கையர்கள் எழுதத் தொடங்கியதும் அறுபதுகளுக்கு பின்னரே. அறுபதுகளில் ஏற்பட்ட சிதைவுகளும், இடம்பெயர்வுகளும், தேசிய பத்திரிகைகளின் தோற்றமும்; இவ்வாறான பின்னணியை உருவாக்கின. அறுபதுகளின் பின்னர் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்களில் இரண்டுவிதமான போக்குகள் காணப்பட்டன. முதலாவது தொழிலாளர்களது பிரச்சினைகளையும் அவர்களது போராட்டங்களையும் நேரடியாக இலக்கியங்களில் வெளிப் படுத்துவது (வீதிப்பாடல்கள்), இரண்டாவது தொழிலாளர் பிரச்சினைகளை நேரடியாக அல்லாது அதிலிருந்து வேறுபட்ட கோணத்தில் அழகியலுடன் எழுதுகின்ற போக்கு. (தெளிவத்தை ஜோசப்)

தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டமை - மலையகத்தை சாராத எழுத்தாளர்களது படைப்புகள்:

1972-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்புக் கொள்கைகளுக்கேற்ப பெருந்தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. இதனைத் தொடர்ந்து தேயிலைத் தோட்டங்கள் இறப்பர் தோட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் அரசு பொறுப்பேற்றது. இதன் விளைவாக சுமார் ஒன்றரை நூற்றாண்டு காலமாக மலையகத் தமிழர்களே வாழ்ந்து வந்த பெருந்தோட்ட நிலப்பகுதிகளில் சிங்கள குடியேற்றங்கள் அமைக்க ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பிரதான நகரங்களை அண்மித்த நிலப்பகுதிகளில் காணி சுவீகரிப்பும், நிலங்களை கைப்பற்றும் நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவ்வாறான நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக சிவனு, லெட்சுமணன் போன்ற தியாகிகள் போராடி உயிர்த்துறந்தனர். மலையக இலக்கிய போக்குகளில் முக்கியமான சில மாற்றங்கள் இந்த காலப்பகுதியில் இடம்பெற்றன. குறிப்பாக இலங்கையின் வேறு பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள் தொழில் நிமித்தம் மலையக பிரதேசங்களுக்கு வந்ததோடு மலையகத் தமிழர்களது பிரச்சினைகளை தமது எழுத்துக்களில் வெளிக்கொண்டுவரும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர்.

குறிப்பாக பெனடிக் பாலன், (சொந்தக்காரன் 1968), டாக்டர் நந்தி, (மலைக்கொழுந்து 1964), டாக்டர் தி. ஞானசேகரன், (குருதிமலை 1979), புலோலியூர் சதாசிவம், (முட்டத்தினுள்ளே 1983), இவ்வெழுத்தாளர்களது படைப்புகள் அக்காலத்தில் மலையக சமூகத்தில் முனைப்பாயிருந்த பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பேசின. முக்கியமாக தொழிலாளர்களது பிரச்சினைகளை வர்க்க அடிப்படையில் நோக்குதல் (பெனடிக் பாலன்) தொழிலாளர்களிடையே தொழிற்சங்க உணர்வுகளைத் தூண்டுதல், (தி.ஞானசேகரன்) இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகளால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களது பிரச்சினைகளை வெளிக்கொணர்தல், தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களது பின்தங்கியுள்ள வாழ்க்கை நிலைமையை பேசுதல், (புலோலியூர் சதாசிவம்) போன்றவை இக்காலத்தில் இவர்களால் பேசப்பட்டன.

மலையக இலக்கியத்துறையில் மலையகத்தைச் வாழ்விடமாகக் கொள்ளாத எழுத்தாளர்களது பங்களிப்பு இக்காலத்தில் பெரிதும் வரவேற்கத் தக்கதாக இடம்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இரண்டாவது அம்சமாக இலக்கிய வடிவ வளர்ச்சியை அவதானிக்கும்போது பெரிதளவிலான நாவல்கள் இக்காலப் பகுதியிலேயே தோன்றுகின்றன. மலையக இலக்கிய வளர்ச்சியில் உள்ளடக்க அடிப்படையிலும், வடிவ அடிப்படையிலும் மலையகத்தை வாழ்விடமாகக் கொள்ளாத இவ்வெழுத்தாளர்களது பங்களிப்பு பெரிதும் மதிக்கத்தக்கது. இதே காலப்பகுதியில் தெளிவத்தை ஜோசப்பின் ஞாயிறு வந்தது... (1966), மனம் வெளுக்க, பாலாயி..., காலங்கள் சாவதில்லை... (1974) போன்ற நாவல்கள் வெளிவந்தன. இவை அக்காலப்பகுதியில் பெருந்தோட்டங்களில் கடமையாற்றிய தோட்ட உத்தியோகத்தர்களது சுரண்டல் மற்றும் அவர்களது நெளிவு சுழிவுகளை பற்றிப் பேசின.

மலையகப் பகுதிகளில் இடம்பெற்ற நிலச்சுவீகரிப்பு மற்றும் அதற்கெதிராக நடைபெற்ற போராட்டங்கள் தொடர்பாக அக் காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் எவையும் பெரிதளவில் வெளிப்படுத்தப்படவில்லையென்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் விமர்சகர்களிடம் உண்டு. குறிப்பாக 1950, 1960, 1970 களில் இடம்பெற்ற தொழிலாளர்களது போராட்டங்கள் (உருளவள்ளிப் போராட்டம், கீனாக்கலை போராட்டம், டெவன் போராட்டம்) மலையகத் தமிழர்களது நிலவுரிமையுடன் தொடர்புடையவையென்றும் இதைப்பற்றிய இலக்கியப் பதிவுகள் திரிபுபடுத்தப்பட்டுள்ளதாகவும் ஓ.ஏ.ராமையா குறிப்பிடுகின்றார். (2018:199) சி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் படைப்புகள் குறித்த லெனின் மதிவானத்தின் விமர்சனமும் இவ்வாறே அமைந்தது. தொழிலாளர்களது இவ்வாறான போராட்டங்கள் பற்றிய பதிவுகளை 'தீப்பொறி' முதலிய சிறு பிரசுரங்களே முன்னிலைப்படுத்தி பிரச்சாரம் செய்திருந்தன. இக்காலப் படைப்பிலக்கியவாதிகளின் பார்வைகளில் இவ்விடயம் பதிவாகவில்லை என்பது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதொன்றே.

இனக்கலவரமும் இலக்கிய வெளிப்பாடும்:

மலையகத் தமிழர் வரலாற்றில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலம் தொட்டு தொழிற்சங்க அடிப்படையிலும் இன, வர்க்க அடிப்படையிலும் பல்வேறுவிதமான எழுச்சிகள் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் இடம்பெற்று வந்துள்ளன. அவ்வாறு எழுச்சிபெறுகின்ற ஒவ்வொரு காலப்பகுதியிலும் அதற்கெதிராக அவர்களை ஒடுக்குவதற்கான நடைமுறைகளும் திட்டமிட்டு இடம்பெற்று வந்துள்ளன. இந்தியர் எதிர்ப்பு வாதம், இனவாதம் போன்ற கருத்துநிலைகள் இதில் முதன்மை வகித்தன. இவ்வாறு வளர்ந்து வந்த ஒடுக்குமுறைகள் எழுபதுகளில் தீவிர இனவாதமாக மாற்றம் பெற்றன. 1972, 1981, 1983-ஆம் ஆண்டுகளில் பாரிய இனவெறிச் சம்பவங்கள் நடைபெற்றன. ஓ.ஏ. இராமையா(2018:2016) 1973-ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற இனக்கலவரம் நாடு முழுவதும் சிறுபான்மை தமிழர்களுக்கெதிராக மிகவும் மோசமான முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. வடக்கு, கிழக்கு, மலையகம், கொழும்பு ஆகிய பிரதேசங்களில் வாழும் தமிழர்களின் சொத்துக்களுக்குப் பெரும் அழிவுகள் ஏற்பட்டதோடு பலர் கொடூரமாக கொலை செய்யப்பட்டனர். மலையகத் தமிழர்களைப் பொருத்தவரையில் அவர்களது வரலாற்றில் மிக மோசமான பாதிப்புகளையும் சிதைவுகளையும் ஏற்படுத்தியது. பௌத்த இன மேலான்மை சிந்தனையின் உச்சகட்ட தாக்குதலை மலையகத் தமிழர்கள் எதிர்கொண்டனர். மலையக தேசியவாதச் சிந்தனைகள் வளர்ச்சிபெற்று வந்த காலப்பகுதியிலேயே இவ்வாறான சம்பவங்களும் இடம்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இனக்கலவரம் குறித்த இலக்கிய பதிவுகளை கணக்கிடும்போது கவிதைகள் சிலவற்றில் அவை பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. எனினும், சிறுகதைகள் மற்றும் நாவல்களில் இவ்விடயம் பெரிதும் உருக்கொள்ளவில்லை. மலையகத்தில் தெளிவத்தை ஜோசப் எழுதிய 'நாங்கள் பாவிக்களாய் இருக்கிறோம் அல்லது 1983' என்ற நாவல் இதனை வெளிப்படுத்தும் இலக்கியப் பதிவாக கொள்ள முடியும். இந்நாவல் 1983 இனக்கலவரத்தை பிரதானப்படுத்தி எழுதப்பட்டிருந்தாலும் மலையகத் தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்ட கொடூரங்களை மையப்படுத்தியதாக அமையவில்லை. மலையகத் தமிழர்

செறிவாக வாழும் நுவரெலியா, பதுளை மற்றும் அவர்கள் சிங்களவர்களுடன் இணைந்து வாழக்கூடிய கேகாலை, இரத்தினபுரி போன்ற பிரதான நகரங்களிலும் அதனை அண்மித்த பிரதேசங்களிலும் இனக்கலவரங்களால் பெரிதும் தாக்கப்பட்டனர். எனினும் இந்நாவல் கொழும்பை கதைக்களமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டமை கவனிக்கத்தக்கதாகும். ஆகவே மொத்தமாக அவதானிக்கும்போது இனக்கலவரத்தையும் அதன் பின்னணிகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட மலையக இலக்கியங்கள் பெரிதும் கவனப்படுத்தவில்லையென்றே குறிப்பிட முடியும்.

எண்பதுகளின் இலக்கிய முகிழ்ப்பு, இனத்துவம், வர்க்க நிலை, தொழிற்சங்கச் சிதைவுகள்:

எண்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் இனமுரண்பாடுகளும் இனவாத நடவடிக்கைகளும் தீவிரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டபோது மலையகத் தமிழர்களிடையே இனத்துவ சிந்தனைகள் வெளிக் கிளம்புகின்றன. இனவொடுக்குமுறைகளுக்கு எதிராக மலையகத் தமிழர்களின் இனப்பிரச்சினையை பேசும் வகையிலான கவிதைகள், மற்றும் அரசியல் தலைவர்களிடையே இனவாத சிந்தனைகள் செயற்படுவதை எள்ளலாக சிறுகதைகளில் சொல்லும் இலக்கியப் பண்புகளும் வளர்ந்திருந்தன. (மு.சிவலிங்கம்)

எண்பதுகளில் மலையக இலக்கியத் தளத்தில் இடம்பெற்ற மற்றுமொரு பண்புநிலை மாற்றமானது, மலையக புவிப்பியல் பிரதேசங்களில் எல்லை நிலங்களில் வாழக்கூடிய மக்களைப் பற்றிய இலக்கிய படைப்புகள் உருப்பெற்றமையாகும். குறிப்பாக, மாத்தளை, கேகாலை, இரத்தினபுரி முதலிய பகுதிகளில் வாழக்கூடிய மக்களைப் பற்றிய பதிவுகள் இலக்கியத்தில் இடம்பெறத் தொடங்கின. இப்பகுதிகளில் மலையகத் தமிழர்கள் சிங்களவர்களுடனும் சிலப் பிரதேசங்களில் முஸ்லிம் மக்களுடனும் இணைந்து வாழுகின்றனர். இவர்கள் குறித்த இலக்கிய உருவாக்கம் இக்காலப்பகுதியிலேயே இடம்பெறுகின்றன. மாத்தளை மலரன்பன், அல் அஸுமத் ஆகியோரது படைப்புகளில் இதனை அவதானிக்கலாம். மாத்தளை மலரன்பனது எழுத்துக்களில் மலையகத் தமிழர் சிங்களவர்களுடன் இணைந்து அன்னியோன்யமாக வாழ்வதையும் அவர்கள் ஒன்றாக இணைந்து அங்கு எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளையும் காணமுடிகிறது. (கோடிச்சேலை... 1989, பிள்ளையார் சுழி... 2008) பெரும்பாலும் இறப்பர் தோட்ட வாழ்வியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட இக்கதைகளில் பெருந்தோட்டத் தமிழ்த் தொழிலாளர்களைப் போலவே அங்கு வேலை செய்யும் சிங்களத் தொழிலாளர்களையும் சமாதாரமாக படைத்துள்ளார். இச்சிறுகதைகளில் சிங்களவர், தமிழர் உறவை சிறப்பாக பேணும் நோக்கில் பாத்திரங்களை உருவாக்கியிருப்பது சிறப்புக்குரியதாகும். (1983) இனக்கலவரத்திற்கு பின்னர் ஏற்பட்ட இலக்கிய படைப்புகளில் இனத்துவ நல்லிணக்கத்தை பேணும் இலக்கிய உருவாக்கத்தை காண முடிந்தது.

வர்க்கநிலை:

1980களில் மலையக இலக்கிய உருவாக்க போக்குகளில் இனத்துவ சிந்தனைகள் முனைப்பு பெறத் தொடங்கிய போதும் அதனைக் கடந்த வர்க்க நிலைப்பாட்டை வலியு

றுத்தும் இலக்கிய அமைப்புகளும் உருவாகாமலில்லை. 1982-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த 'தீர்த்தக்கரை' சஞ்சிகை இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கது. தீர்த்தக்கரை என்ற பெயரில் இயங்கிய குழுவினர்கள் மார்க்சிய பார்வை கொண்டவர்களாகவும் மலையகத் தமிழர்களது வரலாற்றையும் அவர்களின் விடுதலையையும் வர்க்க அணுகுமுறையில் நோக்குபவர்களாகவும் செயற்பட்டனர். இவர்களால் வெளியிடப்பட்ட தீர்த்தக்கரை சஞ்சிகையும் இக்கருத்துநிலையைக் கொண்ட ஆக்கங்களை சுமந்தவையாகும். குறிப்பாக இதில் இயங்கிய எஸ்.சாந்திகுமார், எஸ் ஜோதிசுமார் ஆகியோர் மலையக சமூகம் குறித்த ஆய்வுகளை மேற்கொண்டனர். மலையகத் தமிழரது வரலாற்றில் தீர்க்கமான கருத்துநிலைகள் கலை இலக்கிய தளங்களில் இக்காலத்தில் உருவாகத் தொடங்கின.

தொழிற்சங்க சிதைவுகள்:

கவிதை இலக்கியத் துறையில் மல்லிகை.சி.குமார், சு.முரளிதரன் போன்ற கவிஞர்கள் தீவிரமாக சமூக விமர்சனத்துடன் கூடிய கவிதைகளை எழுதினர். இவர்களது கவிதைகள் சிறந்த கவித்துவத்துடனும் வீரியத்துடனும் மலையகத்தை பேசின. அதுவரை காலமும் தொழிற்சங்க பலத்துடன் மக்களை நிர்வகித்து வந்த தலைமைகள் மற்றும் நிர்வாகிகளை விமர்சித்தும் மக்களின் விடிவுக்கான சரியான பாதைகளை கண்டறிவதற்கான விழிப்புணர்வுகளையும் ஏற்படுத்திவதாக அவை அமைந்தன.

**'தொழிற்சங்கங்கள்
புகுந்ததும்
துயர்முச்சு போனதா?
சில சமயங்களில் இவைகள்
துரைசங்கங்களாகும்'**

- சு.முரளிதரன்: தீவகத்து உவமைகள்

**'தொழிற்சங்கங்கள்
உன் நிழலில்
ஒதுங்கின'**

- சு. முரளிதரன்: தியாக யந்திரங்கள்

முதலிய கவிதைகளில் தொழிற்சங்கங்கள் மீது மக்கள் வைத்திருந்த நம்பிக்கை உடைவதையும் அவற்றின் போக்குகள் எவ்வாறு மக்கள் சார்பற்ற நிலைக்கு மாறியுள்ளன என்பதையும் அவதானிக்கலாம். ஞானசேகரன் போன்ற நாவலாசிரியர்களின் இக்கால நாவல்கள் தொழிற்சங்கங்களின் சிதைவுகளையும் அவை அரசியல்கட்சிகளாக மாறுவதையும் பிரதிபலித்தன. ஒரே தோட்டத்தில் பல தொழிற்சங்கங்கள் தங்களுக்கிடையே தொழிலாளர்களை பகிர்த்துகொள்வதனால் தோட்டங்களில் தொழிற்சங்கப் போட்டியும் பகைமையும் வளர்க்கப்பட்டு தொழிலாளர்கள் பல துண்டுகளாகும் நிலையேற்பட்டது. மேலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முன்னரைப் பகுதியில் தீவிரமாக உருவாகிய தொழிற்சங்கங்கள் பின்னரைப்பகுதியில் சிதைவுகின்ற அவலநிலை உருவாகியது. தொழிற்சங்கங்கள் பலம் இழக்கத்தொடங்கியமை மட்டுமல்லாது அவை கட்சிகளாக மாறுகின்ற காலப்பகுதி

யில்தான் இந்நாவல் வெளிவருகிறது. (சு.தவச்செல்வன்:2018)

மலையக தமிழர்களது இலக்கிய உருவாக்க வளர்ச்சியில் இக்காலப்பகுதியில் கோட்பாட்டு ரீதியான படைப்பாக்க அணுகுமுறை முளைவிடத் தொடங்கியது. குறிப்பாக மார்க்சிய இலக்கிய கோட்பாட்டு புரிதலுடன் எழுதுகின்ற போக்கு உருவாகத் தொடங்கியது. சாந்திகுமாரின் 'மலையக சமூகம்' பற்றிய ஆய்வுக்கட்டுரை தொடங்கி தீர்த்தக்கரை சஞ்சிகையில் சிறுகதைகள் படைத்த ஆனந்த ராகவன், பிரான்சிஸ் சேவியர், கேகாலை கையிலைநாதன் ஆகியோர் எழுதி தொகுத்த தீர்த்தக்கரைக் கதைகள் வரை இதன் அடிப்படைகளை உணரலாம். மலையக மக்களின் வாழ்க்கையையும், உணர்ச்சிகளையும் பிரதிபலிக்கும் சிறுகதைகள் தீர்த்தக்கரையில் வெளிவந்தன. திறமையுள்ள இளைய எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் அவை (வல்லிக்கண்ணன்:1995)

தீர்த்தக்கரை சஞ்சிகையின் தொடக்கமாக அமைந்த இக்கோட்பாட்டுமூத்துக்கள் தொடர்ந்து தொண்ணூறுகளில் நந்தலாலாவாக உருமாறுகின்றது. தீர்த்தக்கரையிலிருந்து விரிந்ததளத்தில் ஆரம்பகால நந்தலாலா சஞ்சிகை அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த கோட்பாட்டு ரீதியான இலக்கிய படைப்புகளும் இலக்கியப் புரிதல்களும் அக்காலப்பகுதியில் படைப்புத்துறையில் அதிகமாக பங்களிப்பு செய்த மல்லிகை சி.குமாரது படைப்புகளிலும் வெளிப்பட்டது. மலையகத் தமிழர்களது சமூக அரசியலையும் அதன் பிரதானிகளையும் நன்கு புரிந்துகொண்ட எழுத்தாளராக மல்லிகை சி.குமாரை மதிப்பிடலாம். மலையக இலக்கியத்தில் மக்கள் இலக்கிய கோட்பாட்டைத் தொடக்கி வைத்தவர் சி.வி.வேலுப்பிள்ளை என்றால் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு படைப்பிலக்கியத் துறையிலும் அதனை வளர்த்தெடுத்துச் சென்றவர் மல்லிகை சி.குமாராவார். அவரது 'மாடும் வீடும்' கவிதைத் தொகுதி, பத்திரிகைகள், இதழ்களினூடாக வெளிவந்த சிறுகதைகள் மற்றும் நாவல்களில் மலையக தமிழர்களது வாழ்வியல் கூறுகளின் நுட்பமான பதிவுகளைக் காணமுடியும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி தசாப்தத்தில் மலையகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் இலக்கியப் படைப்பாக்கங்கள் உருவாகுகின்றன. குறிப்பாக மாத்தளை கார்த்திகேசு 'வழிபிறந்தது' (1992), புலோலியூர் சதாசிவம் 'ஒரு நாட் பேர்' (1995), தி.ஞானசேகரன் 'லயத்துச் சிறைகள்' (1994), மாத்தளை ரோகினி 'இதயத்தில் இணைந்த இரு மலர்கள்' (1997) ஆகிய நாவலாசிரியர்கள் பல்வேறு கோணங்களில் மலையகத் தமிழர்களின் பின்னணிகளை தமது எழுத்தில் பதிவு செய்தனர். இக்காலப்பகுதியில் முகிழ்த்தெழுந்த மற்றுமொரு கவிஞர் இராகலைப் பன்னீர் மலையகத் தொழிலாளர்களது விடுதலைக் கருத்துநிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு கவிதைகள் படைத்தவராக அறியப்படுகிறார். 'புதிய தலைமுறை' (1999) மலையக இலக்கியம் பற்றிய தேடல் மற்றும் ஆய்வு முயற்சிகள் முதன் முதலாக இக்காலப்பகுதியிலேயே தொடக்கி வைக்கப்படுவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. 'மலையகத் தமிழர் இலக்கியம்' (1994) சாரல் நாடன் மற்றும் அந்தனி ஜீவா போன்றோர் ஆரம்பகால

மலையக இலக்கியம் மற்றும் இலக்கிய ஆளுமைகளைப் பற்றி பதிவு செய்ய தொடங்கினர். மலையகத்தில் தோற்றம் பெற்ற நாவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட பல்கலைக் கழக புலமைநிலைப்பட்ட ஆய்வை பேரா. க. அருணாசலம் தொடக்கி வைக்கின்றார். (மலையகத் தமிழ் நாவல்கள் அறிமுகம், 1999)

இரண்டாயிரத்துக்குப் பின்னரான சமூக மாற்றமும் இலக்கிய பரிமாணமும்:

தொண்ணூறுகளில் தோட்டங்கள் தனியார் மயப்படுத்தப் படுகின்றன. இதனையடுத்து தோட்டங்களை தனியார் கம்பனிகள் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொள்கின்றன. இதனால் தொழிலாளர்கள் மீதான நிர்வாகங்களின் கெடுபிடிகள் அதிகரித்தன. இச்சூழ்நிலைகள் இரண்டாயிரமாம் ஆண்டை நெருங்கும்போது பல பரிமாணங்கள் அடைந்தன. 'இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுகளில் மலையகத்தில் ஏற்பட்ட பிரதான மாற்றங்களாவன தொழிற்சங்கங்கள் அரசியல் கட்சிகளாக மாற்ற முற்றமை, பிரதான தொழிற்சங்கங்களில் ஏற்பட்ட பிளவுகள், மற்றும் புதிய தொழிற்சங்கங்கள் உருவாகியமை, தொழிலாளர் பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கு வேறு வழிகளைத் தேடித்தொடங்குதல், இதனால் தேயிலை தொழிற்சாலை மீதான ஈடுபாடு குறைவடைதல், வேறு தொழில்களைத் நாடுதல், நகர்ப்புற தொழில்கள் மீதான கவனம், தொழிலுக்காக கொழும்புக்கு இடப்பெயர்வு, வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பை நாடுதல், புலம்பெயர்வு ஆகியன அதிகரித்தமை.' (சு. தவச்செல்வன்:30)

மலையகத்தில் மத்தியதர வர்க்கமானது இரண்டாயிரத்துக்குப் பின்னரே பெரும்படையாக எழுச்சிபெறுகின்றது. இவர்கள் தொழிலாளர்களிலிருந்து அந்நியமாகின்றனர். தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வசிக்கின்ற நிலப்பகுதிகளிலிருந்து வெளியேறியதோடு அவர்களது பண்பாட்டிலிருந்தும் அந்நியமாயினர். இவற்றோடு மட்டுமல்லாது இலங்கையில் உலகமயமாக்கலின் தாக்கம் இரண்டாயிரத்துக்குப் பின்பே மலையகத்தில் அதிகமாக உணரப்பட்டது. இவ்வாறான சமூக மாற்றங்கள் தொழிலாளர்களிடையே பல்வேறு சிக்கல் வாய்ந்த நிலைமைகளை உருவாக்கியதோடு தொழிலாளர்களை உதிரிகளாக்கின. தொழிற்சங்கப் போர்வைகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு நாடாளுமன்ற பிரதிநிதித்துவத்தை மட்டுமே தக்கவைத்துக்கொண்ட அரசியல் கட்சிகள் மக்களது வாக்குகளை சேகரிப்பதிலேயே கவனம் செலுத்தத் தொடங்கின. பெருந்தோட்டங்களில் சடுதியாக இடம்பெற்ற இந்த இடப்பெயர்வுகள், புலம்பெயர்வுகள் தொழிலாளர்களையும் இளைஞர்களையும் யுவதிகளையும் கொழும்பு போன்ற பிரதான நகரங்களுக்கு தொழில்தேடி செல்வதற்கு வழிவகுத்தன. இவ்வாறு தொழில் நாடி இடம்பெயர்ந்தவர்கள் பலர் அப்பகுதிகளில் நிரந்தரவாசிகளாகவும் மாறினர்.

இரண்டாயிரத்துக்குப் பின்னர் மலையக சமூகத்தில் கல்வி சார்ந்த விழிப்புணர்வுகள் ஏற்பட்டமையால் பாடசாலை கல்வி வளர்ச்சியேற்பட்டது. பெருந்தோட்ட மாணவர்கள் கல்வி நடவடிக்கைகளில் அதிகம் நாட்டம் கொண்டமையால்

பாடசாலைக் கல்வியில் வெற்றிபெற்ற சிலர் உயர்கல்வி நாடிச்சென்று பல்வேறு பதவிநிலைகளைப் பெற்றனர். கல்வி நிலைச் சார்ந்த இந்தச் சமூக நகர்வானது (Social Mobility) ஒரு சில மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தன. குறிப்பாக அதிகமான ஆசிரியர்களைக் கொண்டதொரு மத்தியதர வர்க்கம் உருவானது. பல்கலைக்கழகங்கள், கல்லூரிகளில் உயர்கல்வியைத் தொடரும் உயர்கல்வி வாய்ப்புகளை சிலர் பெற்றாலும் பெரும்பாலான மாணவர்கள் இடைவிலகினர். இடைவிலகியவர்கள் தோட்டங்களைவிட்டு கொழும்பு போன்ற புறநகர் பகுதிகளில் தொழில் புரிந்தனர். சிறுவர் தொழிலாளர்கள்... (Child Labour) என்றதொரு பிரிவினரும் இதில் உருவாகினர். எஞ்சியோர் தோட்டத் தொழிற்சாலை யிலேயே பேர் பதிந்து கொண்ட புதிய தலைமுறைத் தொழிலாளர்களாயினர். மேற்குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகள் தோட்டத் தொழிற்சாலைச் சார்ந்த தொழிலாளர்களது எண்ணிக்கையில் பெருமளவான வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் முதல் தசாப்தத்தில் இடம் பெற்ற இவ்வாறான சமூக மாறுதல்களை வெளிப்படுத்தும் வகையிலான பல்வேறு இலக்கியப் படைப்புகள் வெளிவந்தன. குறிப்பாக மு.சிவலிங்கத்தின் 'ஞானப்பிரவேசம்', 'விட்டில் பூச்சிகள்', 'மார்கழிப்பனி', 'நிலைமை கொஞ்சம் மாறும்போது' போன்ற சிறுகதைகளை உள்ளடக்கிய 'ஒரு விதைநெல்' (2005), தெளிவத்தையின் சிறுகதைகள் மற்றும் பதுளை சேனாதிராஜாவின் 'குதிரைகளும் பறக்கும்' (2014) போன்ற சிறுகதைகளில் கொழும்புக்கு வேலைக்குச் சென்று அவ்வீடுகளில் பிரச்சினைக்கு உள்ளாகின்ற சிறுவர்கள் மற்றும் சிறுமிகளின் பிரச்சினைகளையும், வீட்டு வேலைக்குச் செல்கின்ற பெண்கள் பற்றிய பிரச்சினைகளும் பேசப்பட்டுள்ளன.

புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்கள்:

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் முதலாவது தசாப்த காலப்பகுதியில் ஏற்பட்ட கல்வி வளர்ச்சியின் காரணமாக மலையக இலக்கியத்துக்கு புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் சிலர் பங்களிப்பு செய்யத் தொடங்கினர். நவீன இலக்கிய வாசிப்பு, புதிய இலக்கிய கோட்பாடுகள் பற்றிய தேடல், உயர்கல்வி தொடர்புகள் மற்றும் இக்காலப்பகுதியில் இயங்கிய சமூக அரசியல் இலக்கிய இயக்கச் செயற்பாடுகளின் உந்துதல் முதலிய காரணிகளால் இவர்கள் உலகளாவிய இலக்கிய படைப்புகளை வாசித்து தமது படைப்புத்தளத்தை உருவாக்க முயற்சித்தனர். குறிப்பாக மாரிமுத்து சிவகுமார், வே. தினகரன், சண்முகம் சிவகுமார், சு. தவச்செல்வன், சிவனு மனோஹரன், பிரமிளா செல்வராஜா, மு. கீர்த்தியன், செ.ஜெ. பபியான், வே. கிருஷ்ணபிரியன், எட்டியாந்தோட்டை கருணாகரன், லுனுகலை ஸ்ரீ, எஸ்தர் லோகநாதன் போன்றவர்கள் இக்காலப்பகுதியில் இயங்கிவரும் புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்களாவர்.

புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களில் பல்வேறு கோட்பாடுகளின் செல்வாக்கு காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக மார்க்சியம், பெண்ணியம், பின்நவீனத்துவ கோட்பாடுகளின் செல்வாக்கு இவர்களது எழுத்துக்களில் வெளிப்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுக

ளுக்குப் பின்னர் மலையக மக்களிடையே இடம்பெற்ற உலக மயம் மற்றும் தனியார் மயமாக்கல் பிரச்சினைகளுடன் தொடர்புபட்ட வாழ்க்கை முறைகளின் பிரதிபலிப்புகளை இவ் வெழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் காணமுடிகிறது. இப்படைப்பாளிகளின் படைப்புகள் நூலுருவில் பின்னர் வெளிவந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. மலைச்சுவடுகள் (மாரிமுத்து சிவகுமார்), சிவப்பு டைனோசர்கள், டார்வினின் பூனைகள் (சு. தவச்செல்வன்), ஒரு மணல் வீடும் சில எருமை மாடுகளும், கோடாங்கி, மீன்களைத் தின்ற ஆறு (சிவனு மனோஹரன்), குதிரைகளும் பறக்கும், உயிருதிர்காலத்தின் இசை (பதுளை சேனாதிராஜா), பீலிக்கரை, பாக்குபட்டை (பிரமிளா செல்வராஜ்), மல்லியப்பூ சந்தி (திலகர்), நாளை வரும் மழை (மு. கீர்த்தியன்), உயிர்த்தெழச் சொல்லுங்கள் (செ.ஜெ.பபியான்), மோட்ச முழக்கம் (லுனுகலை ஸ்ரீ), அவமானப்பட்டவனின் இரவு (எட்டியாந்தோட்டை கருணாகரன்) வேரின் பிரசவங்கள், முதன்னையின் பாடல் (கிருஸ்ண பிரியன்) முதலான படைப்புகள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் இக்காலத்தில் மலையகத்தில் எழுதத் தொடங்கியிருந்தாலும் அறுபதுகள் தொடக்கம் எழுதத் தொடங்கிய எழுத்தாளர்களும் தொடர்ந்து இயங்கிக்கொண்டிருப்பதோடு அவர்களது படைப்புகளும் வெளிவந்துகொண்டிருந்தன. குறிப்பாக மு.சிவலிங்கம், தெளிவத்தை ஜோசப், மாத்தளை மலரன்பன், மல்லிகை சி.குமார், இரா. சடகோபன், அல் அஸுமத் ஆகியோர் தொடர்ந்தும் எழுதி வந்தனர். இவர்களது எழுத்துக்களில் தற்கால அரசியல் தலைவர்கள் மற்றும் கட்சிகளின் செயற்பாடுகளைப் பற்றிய விமர்சனங்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. மு.சிவலிங்கம் (ஒரு விதைநெல்), மல்லிகை சி. குமார் (வேடத்தனம்), மல்லியப்பூ சந்தி திலகர் (மல்லியப்பூ சந்தி) இவர்களது சமகால படைப்புகளில் தமது அரசியல் தலைமைகள் மீதான எதிர்ப்பு, தலைவர்களின் ஏமாற்றுத் தனங்கள் போன்ற விடயங்களை எள்ளலுடன் முன்வைக்கும் உத்திமுறைகளை காணலாம்.

மலையகத் தமிழர்களது

வரலாற்று நிலைப்பட்ட எழுத்துகள்:

இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுகளின் முதல் காலநூற்றாண்டு எழுத்து முயற்சிகளில் குறிப்பிடத் தகுந்த புதிய விடயமாக இம்மக்களது வரலாற்று நிலைப்பட்ட எழுத்துக்களின் வரவை குறிப்பிடலாம். முன்னதாக எண்பதுகளில் சி.வி.வேலுப் பிள்ளை (நாடற்றவர் கதை) பீ.ஏ காதர் (இருபதாம் நூற்றாண்டின் நவீன அடிமைத்தனம்) போன்றோர் மலையகத் தமிழர்களது வரலாற்றை எழுத ஆரம்பித்தனர். இதன் தொடர்ச்சியாக இரண்டாயிரமாம் ஆண்டின் இரண்டாவது தசாப்தத்தில் மலையகத் தமிழர்களது வரலாற்றையும் அதன் மூலங்களையும் தேடும் முயற்சி இடம்பெற்றது. குறிப்பாக கோப்பிகால மக்கள் வாழ்வியல் மற்றும் வரலாற்றை 'கண்டிச் சீமையிலே' என்ற நூலினூடாக இரா சடகோபன் எழுதுகிறார். 'மலையகத் தமிழர் வரலாறு' என்று நேரடியாகவே சாரல் நாடன் எழுதியுள்ளார்.

மலையகத் தமிழர்களது முதலாவது நூல், முதல் பத்திரிகை எழுத்து, முதல் பெண் ஆளுமை, முதல் நாவல் எழுத்து போன்றவற்றை தேடி எழுதுகிறார் மு. நித்தியானந்தன். 'தூரத்துப் பச்சை' நாவலுக்குப் பின் மலையகத் தமிழர்களது வரலாற்றை புனைவாக்கியுள்ளனர் சிலர். மு. சிவலிங்கத்தின்

'பஞ்சம் பிழைக்க வந்த சீமை' மற்றும் மாத்தளை சோமுவின 'கண்டிச் சீமை' ஆகிய நாவல்கள் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கன. எனினும் மாத்தளை சோமுவின நாவல் மலையக மக்களது வரலாற்று எழுதுகைக்கு முரணாகவே அமைந்துள்ளமை சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. மேற்குறிப்பிட்ட வரலாற்றுநிலைப்பட்ட எழுத்துக்கள் புனைவு (பஞ்சம் பிழைக்க வந்த சீமை, கண்டிச்சீமை) அபுனைவு (கண்டிச்சீமையிலே, கூலித் தமிழ்) ஆகிய இருநிலைப்பட்டவையாக அமைகின்றமை கவனிக்கத்தக்கது.

மலையக சமூகம் மற்றும் கலை இலக்கியம்

தொடர்பான ஆய்வுத்துறை வளர்ச்சி:

மலையகம் குறித்த பல்வேறு வகைப்பட்ட ஆய்வுத்துறைகளின் வளர்ச்சி இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே மிகத்துரிதமாக இடம்பெறுகிறது. மலையக இலக்கியத்துடன் தொடர்புபட்ட விமர்சனங்கள் மற்றும் ஆய்வுகள், சமூக அரசியல் ஆய்வுகள், இலக்கியங்கள் குறித்த ஆராய்ச்சிகள், பண்பாட்டு துறை ஆய்வுகள் என பல்வேறு வகையில் விரிந்தன. இவை தனிப்பட்ட ஆய்வுகள், நிறுவனம் சார்ந்த ஆராய்ச்சிகள் என இருநிலைப்பட்டன. மேற்குறிப்பிட்ட ஆய்வுகளை பல்கலைக்கழகங்களும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும் பெரிதும் மேற்கொண்டிருந்தன.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் அந்தனி ஜீவா, சாரல்நாடன், க.அருணாசலம் போன்றோரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மலையக இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வுகள் சி.வி. பற்றிய எழுத்துக்கள், நடேசய்யர் பற்றிய ஆய்வுகள் முதலிய வற்றோடு மலையகத் தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகள் மீளாட்சியம்மாள் பற்றிய அறிமுகம், வாய்மொழி இலக்கிய ஆய்வுகள் என்று தொடர்ந்தன. மலையக இலக்கியங்கள் பற்றிய ஆய்வுகளுடன் கூடிய விமர்சனங்களையும் இக்காலப்பகுதியில் இணைத்து மேற்கொண்டவராக லெனின் மதிவானம் விளங்குகிறார். 'உணற்றுக்களும் ஓட்டங்களும்' -மீளாட்சியம்மாள் முதல் மார்க்ஸிம் கார்க்கி வரை (2012), 'மலையகம் தேசியம் சர்வதேசம்' (2010) என்பவை மதிவானத்தின் குறிப்பிடத்தக்க நூல்களாகும். 'செல்வராஜாவின் ஆய்வுகளும் விமர்சனங்களும்' (வ. செல்வராஜ், 2018), ஜெ.சற்குருநாதன், மொழிவரதன் போன்றோரும் இலக்கிய மேடைகளில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டதோடு சில சஞ்சிகைகளிலும் விமர்சனங்களை எழுதி வருகின்றனர். இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் இரண்டாவது தசாப்தத்தில் எழுதத்தொடங்கிய பெ.சரவணகுமார், சு.தவச்செல்வன், எம்.எம். ஜெயசீலன் ஆகியோரது எழுத்துக்கள் முன்னைய ஆய்வாளர்களிலிருந்து வேறுபட்ட தளங்களை நோக்கி விரிவடைவதை இக்காலத்தில் அவதானிக்க முடிகிறது.

மலையக இலக்கிய ஆய்வுத்துறையில் இயங்கும் மேற்குறிப்பிட்டோரின் எழுத்துக்களைத் தவிர்த்து இலங்கையிலுள்ள தமிழ் பல்கலைக்கழகங்களில் பட்டக்கல்வி மாணவர்களின் ஆய்வேடுகள் மலையக கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாவல்கள், நாடகங்கள், கூத்துக்கள் என்று பரந்து விரிந்த தளங்களிலும் தலைப்புகளிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. முதல்நிலைப்பட்டம் மற்றும் முதுநிலை பட்ட ஆய்வேடுகளில் இவ்வாறான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும் பெரும்பாலான ஆய்வுகள் நூல் வடிவம் பெறாமையாலும் வெளியிடப்படாமையாலும் அவை சமூக வாசிப்புக்குட்படுத்தப்படவில்லை. பல்கலைக்கழக புலமைநிலைப்

பட்ட ஆய்வுகளில் குறிப்பாக மலையக கல்வித்துறை சார்ந்த பிரச்சினைகள் அதிகம் கையாளப்பட்டுள்ளன. நூற்றுக்கணக்கான கல்விசார் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும் அவை நிறுவன மயப்படுத்தப்பட்ட கல்விசார் கல்விப் பிரச்சினைகளுக்கே முக்கியத்துவமளித்துள்ளன. மாறாக, மலையக சமூகநிலை பிரச்சினைகளோ, மக்கள் பிரச்சினைகளோ முன்னிலைப் படுத்தப்பட்ட தன்மை மிக மிக குறைவு.

பண்பாட்டுத்துறை ஆய்வுகள்:

மலையக மக்களிடம் ஆரம்பத்திலிருந்தே இருந்து வந்த கலை வடிவங்கள் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் வளர்ச்சி பெற்று வடிவமாற்றம் பெற்றன. நாட்டார் பாடல், கும்மி, கோலாட்டம், ஒப்பாரி போன்ற வாய்மொழிப் பாடல் மற்றும் நடன வடிவங்களும் காமன்கூத்து, அர்ச்சுணன் தபசு, பொன்னர் சங்கர், பவளகொடி, காத்தவராயன் கூத்து, கெங்கையம்மன் கூத்து போன்ற கூத்து வடிவங்களும் காலமாற்றத்திற்கேற்பவும் மலையக புவியியல் அமைப்புக்கேற்பவும் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலிருந்து இக்கலைவடிவங்கள் தொடர்பான ஆய்வுகள் பல்கலைக்கழக மாணவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. குறிப்பாக காமன் கூத்து பற்றிய கண்ணோட்டங்கள் பல்வேறு மட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொடங்கியன. சந்தனம் சத்தியநாதன், மாத்தளை வடிவேலன், அ. லெட்சுமணன், சோபனாதேவி, ஹரிஸ், பொன். பிரபாகரன் போன்றோரால் காமன் கூத்து பற்றிய ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பண்பாட்டு நிலைப்பட்ட ஆய்வுகளில் பொன். பிரபாகரனின் காமன்கூத்து 'ஓர் அரசியல் பொருண்மிய ஆய்வு' என்ற நூலானது மலையக தமிழர்களது தேசிய கூத்தாக காமன் கூத்தை நிறுவும் முயற்சியாக அமைவதோடு மலையக தேசியத்தை நிறுவதற்கான அடிப்படை கூறுகளை காமன் கூத்து எவ்வாறு கொண்டிருக்கிறது என்பது பற்றியதுமாகும்.

மலையக பண்பாட்டுத்துறை ஆய்வுகளில் 1993-ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட இரண்டு ஆய்வு நூல்கள் மிக முக்கியமானவை. ந. வேல்முருகு அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட 'மலையக மக்களின் சமய நம்பிக்கைகளும் சடங்கு முறைகளும்' என்ற ஆய்வு நூல் மலையக மக்களது சமய வழிபாட்டு நம்பிக்கைகள் அவர்களின் வாழ்க்கை மரபுகளுடன் ஒன்றிணைந்து காணப்படும் தன்மைகளை வெளிக்கொணர்ந்தது. தொடர்ச்சியாக இதே ஆண்டில் உதயம் நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ள இலங்கை 'மலையகத் தமிழரின் பண்பாடும் கருத்துநிலையும்' என்ற ஆய்வுத்தொகுதி பண்பாட்டுத்துறை குறித்த புதிய திசைவெளிகளை காண்பிப்பதாய் அமைந்தது. குறிப்பாக பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்களின் தலைமையில் இடம்பெற்ற இவ்வாய்வுகள் ஒன்பது ஆய்வாளர்களின் பதினொரு வெவ்வேறு கலை மற்றும் பண்பாடு குறித்த தேடலாகவும் பதிவுகளாகவும் இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை:

மலையகத் தமிழர்களது இருநூறு வருட வரலாறானது கோப்பி காலம் முதல் இன்றுவரை (1823 - 2023) கணிக்கப்

பட்டு ஒரு காலக்கணக்கெடுப்பு இங்கே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு காலகட்டத்திற்கும் சமூக நிலையும் அச்சமூக நிலைமைகளை அக்காலகட்டத்தில் தோற்றம் பெற்ற இலக்கியங்கள் எவ்வாறு பிரதிபலித்து வந்துள்ளன என்பதை இந்நூல் மதிப்பீடும் செய்துள்ளது. இம்மதிப்பீட்டில் முடிவுரையாக சில கருத்துகளை முன்வைக்கவேண்டியுள்ளது. ஆங்கில துரைமாரின் எழுத்துக்களிலிருந்தே மலையக எழுத்துகள் தொடக்கம் பெற்றுள்ளமையை இத்தேடலின் வழியாக உறுதிசெய்துகொள்ள முடிகிறது.

குறிப்பாக கோப்பி கால மலையக தமிழர் சமூகத்தின் நிலைமைகளை வெளிப்படுத்தும் ஆவணங்களாக துரைமாரின் எழுத்துகளே நமக்கு கிடைக்கின்றன. இரண்டாவதாக மலையக தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கமாக சேர்ந்து இயங்கத் தொடங்கிய காலத்திலேயே அவர்கள் மத்தியில் இலக்கிய உருவாக்கமும் இடம்பெறத் தொடங்கிவிட்டன. இன்று வரையிலும் கூட மலையக தமிழர்களது பிரச்சினைகளை அல்லது மக்கள் இலக்கிய பணிகளை மேற்கொண்டதில் அதிக பங்கு மலையக தொழிற்சங்கவாதிகளுக்கே உண்டு. மலையக இலக்கியத்தின் செழுமையான பக்கங்களை வளர்த்தெடுத்தவர்கள் தொழிற்சங்கவாதிகளாகவோ அல்லது அதனுடன் தொடர்புபட்டவர்களாகவோ அமைகின்றனர். மலையக மக்கள் வரலாறும் தொழிற்சங்க அரசியல் வரலாறும், இலக்கிய வரலாறும் ஒன்றாகவே பயணிக்கின்றன.

மலையக அரசியலின் தொடக்கம் இருநிலைப்பட்டதாகவே அறிய முடிகிறது. தொழிற்சங்க உருவாக்கத்துடன் கூடிய மக்கள் அரசியல் தொடக்கமென்றால், இந்திய நலன்பேனும் முதலாளித்துவ நலன் சார்ந்த அரசியல் மற்றொரு தொடக்கம். முதலாவது தொடக்கம் இடையிலேயே முறியடிக்கப்பட்டு இரண்டாவது அரசியல் தளம் மேலோங்கி வந்திருந்தாலும் இடதுசாரி பாரம்பரியத்துடன் கூடிய மக்கள் அரசியல் ஒவ்வொரு காலத்திலும் செயற்பட்டே வந்துள்ளது. அது இலக்கியத்திலும் பேசப்பட்டு வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மலையக அரசியலின் வரலாற்றுப் போக்கில் சில இடங்களில் ஏற்பட்ட உடைவுகளே அரசியல் ரீதியாக தீர்க்கமான முடிவுகளை எட்டமுடியாமைக்கான காரணமாகவும் அமைந்துள்ளன.

இரண்டாயிரத்துக்கு பின்னரான சமூக மாற்றங்கள் சடுதியானவை. இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் முதல் காலாண்டை எட்டியிருக்கும் இருபத்திரண்டு ஆண்டுகளில் மலையக இலக்கியத் துறையில் பன்முகத்தன்மை கொண்ட படைப்புகள், ஆய்வுகள் வெளிவந்திருந்தாலும் அவை குறித்து இங்கு விரிவாக நோக்கப்படவில்லை. குறிப்பாக இக்காலத்தில் மலையக கல்வித்துறை வளர்ச்சியுடன் இணைந்து ஆய்வுத்துறை வளர்ச்சிபெற்றமை விசேடத்துவ அம்சமாக கருதமுடிகிறது. இருநூறு வருடகால மலையக சமூகமும் இலக்கியமும் பற்றிய இக்காலக்கணக்கெடுப்பு ஒரு முன்னோடி முயற்சியாகவே அமைகிறது. இம்மதிப்பீட்டினை மேலும் விரிவுபடுத்தி நோக்கவும் இடமுண்டு.

thavachelvan@thaivedu.com

வசந்தம் தமிழ் உளவளத்துணை நிலையம்

VASANTHAM TAMIL WELLNESS CENTRE

PRESENTS...

சமூக உளவளம் பேணும் தொடர் - 62

Psychosocial Educational Series - 62

Social Responsibilities of the Tamil media தமிழ் ஊடகங்களின் சமூகப் பொறுப்புகள்

October 2, 2023 (Monday)

Canada EST: 7:00 - 9:00 pm U.K: 12:00 am - 2:00 am

Sri Lanka: 4:30a.m - 6:30am (Tuesday)

Zoom ID: 918 584 6813

No Password

Dial by Phone: 647 374 4685

647 558 0588

Wickneswaran

**Former Director of Tamil
program Rupavahini-TVI**

Yogendralingam

**Chief editor
Udhayan Newspaper**

Join us via zoom: [CLICK HERE](#) or go to link below in the email

Join our Zoom Series every 1st & 3rd Monday of the month!

Hosted by

Dr. Parvathy Kanthasamy

CONTACT US: 416-847-4172

VASANTHAM

VASANTHAM-TAMIL WELLNESS

VASANTHAMW

647-374-4685

VASANTHAM.CA

தமிழ்வலை - 96

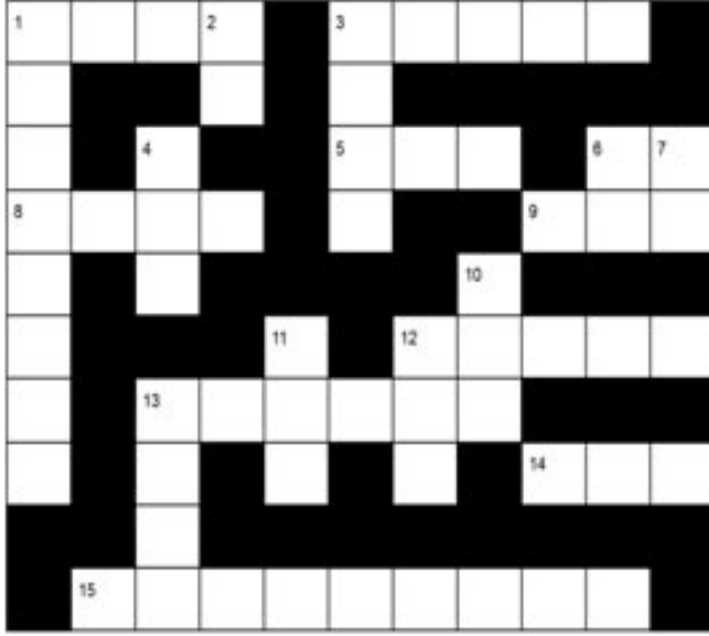
'தாய்விடு' சமூகத்துள் தாய்மொழியின் சொல்வளத்தை வலியுறுத்தும் நோக்குடன் முன்வைக்கப்படும் 'தமிழ்வலை'யை முற்றிலும் சரிவர நிர்ப்பி அனுப்புவோருள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஒருவருக்கு தமிழ் நூல்களும் சஞ்சிகைகளும் பரிசாக வழங்கப்படும்.

பெயர்:

முகவரி:

தொலைபேசி எண்:

மின்னஞ்சல்வரி:

தமிழ்வலை-96 வினா

இடமிருந்து வலம்

மேலிருந்து கீழ்

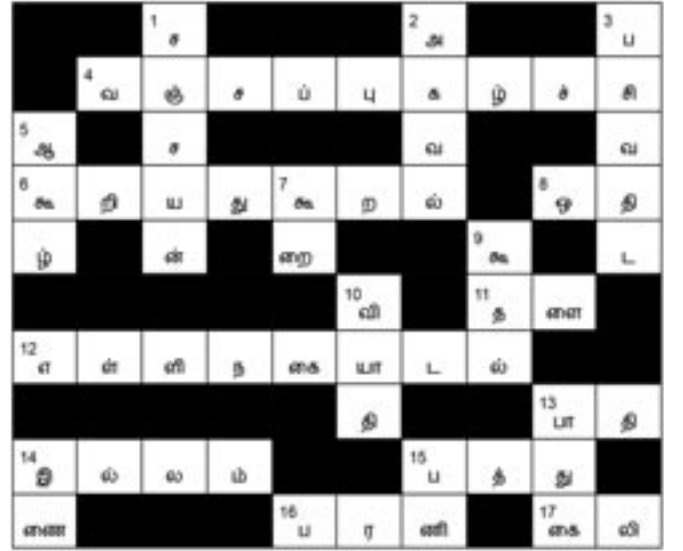
- 1 சிலிநாட்டின் பேர்போன அதிபர்
- 3 குறிச்சி
- 5 ஒருவகை அரிசி
- 6 அணிகலன்
- 8 ஓர் இசைப்பாட்டு வகை
- 9 அருகதை
- 12 தீமை விளையும்படி பாட்டுப் படி
- 13 ஒருவகைப் பிரபந்தம்
- 14 சிறுவன்
- 15 சூரியநாராயணசாஸ்திரி

- 1 முகத்தில் தெரியும்
- 2 கொடுக்கன்
- 3 ஏய்ப்பு
- 4 இலங்கை வடபுல வானூர்தித்துறை
- 6 சிரி
- 7 சிறைவாசி
- 10 வெளிப்பக்கம்
- 11 ஓர் உலோகம்
- 12 ஏதிலி
- 13 குத்துவாள்

விடைகளை அனுப்பவேண்டிய முகவரி
மின்னஞ்சல் முகவரி:
thamilvalai@thaiveedu.com
தொலைநகல்: 416 849 0594

Thaiveedu
P.O.Box #63581
Woodside Square
1571 Sandhurst Cir.
Toronto, ON. M1V 1V0

தமிழ்வலை - 95க்கான விடைகள்

தமிழ்வலை-95 பெறுபேறுகள் முன்னணிப் போட்டியாளர்

வடிவேலு சரஸ்வதி, மிஸ்ஸிஷாகுவா.
தேவாம்பிகை அரவிந்தன், UK
கிருபா சண். ரொறன்ரோ.
ஏ.எஸ். மகாலிங்கம் ரொறன்ரோ.
அண்ட்ரூ ஜூட். நோத்யோர்க்
பிரகாஷ் நவீன், ஸ்கார்பரோ.
த.செ. நடராசா, ரொறன்ரோ.

பரிசுபெறும் போட்டியாளர் புஷ்பம் குமாரவேல் ரொறன்ரோ.

thamilvalai@thaiveedu.com

தமிழ்வலை போட்டிக்கான விடையை இம்மாதம் 23-ம் தேதிக்கு முன்னர் அஞ்சல் அல்லது மின்னஞ்சல் அல்லது தொலைநகல் வாயிலாக அனுப்பிவைக்கவும். அதற்கு தமிழ்வலையைப் பிரதிசெய்து அல்லது படப்பிரதியெடுத்து அல்லது கதர்ப்பிரதியெடுத்து பயன்படுத்தவும். பெறுபேறுகள் நடுவர்களின் முடிவுக்கமைய அடுத்த மாத தாய்விட்டில் வெளிவரும்.

வாழ்வரிமை!

மா. சித்திவினாயகம்

3

சுக்லா உள்ளிட்ட சில முதலாளி விசுவாசமான விலங்கு கள் தாம் தினமும் காண்கின்ற முதலாளிமாரை, பெரும்பணக்காரரைத் 'துரை' என்றழைத்துக் கொண்டார்கள்.

தம்மைப் பராமரிக்கின்ற திரவியத்திற்கும், தமக்கு உணவளிக்கின்ற மனித உத்தமர்களுக்கும் தாம் விசுவாசமாக இருக்க வேண்டிய தம் கடமையைப் பற்றிப் பேசினார்கள்.

'முதலாளி திரவியம் நமக்கு உணவளிக்கிறார். அவர் மனைவி எம் கழுத்தில் மாலை சூட்டி மகிழ்கின்றார். வேளாவேளைக்குச் சாப்பாடு, கண் நிறைந்த தூக்கம். அவர்களை அழித்து விட்டால், நாம் பட்டினிதான் கிடக்கவேண்டும்' என்று வாதாடின அவை.

முதலாளித்துவ விசுவாசமிக்க சுயநல உலக ஒத்தோடிகளின் அந்த அடிப்படைக் கருத்துகளை அவர்கள் மற்றைய விலங்குகளுக்கும் பரப்பினார்கள்.

மற்றும் சில 'நாம் இறந்த பிறகோ, வருங்காலத்திலோ என்ன நடக்கிறது என்று, நாம் ஏன் கவலைப்படவேண்டும்? நாம் இறக்கிற கடைசி நிமிடம் வரையில் இந்தப் பண்ணையில் சந்தோசமாக இருப்பதுதான் நல்வாழ்வு என்றார்கள்.

'இந்தக் கிளர்ச்சியும், புரட்சியும் நடக்கிற வேளை தானாய் நடக்கட்டும். நாம் அதற்காக இப்பவே வேலைசெய்து இருக்கிற வாழ்வையும் கெடுக்க வேண்டுமா என்ன? என்றன சில.

இந்தக் கிளர்ச்சி விலங்குகளின் படைப்புக்கே முரணானது என்றன சில பைபிள் அறிந்த விலங்குகள்!

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது. எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது. எது நடக்க இருக்கிறதோ, அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும் என்று கீதோபதேசம் பேசின சில.

இது கீதைக்கு முரணான வாக்கியம். இது கீதையில் எங்கும் இல்லையென்று அமாயா நாம்.

நடப்பது எல்லாம் நடந்து தான் தீரும். காய்க்கிற மரம் தானாய்க் கனிகிற மாதிரி விட்டிட வேண்டியது தான். மனிதரைக் கொல்கிற பழி நமக்கு எதற்கு? என்றன சில விதியை நம்பும் முதிர்

விலங்குகள்.

முன்பு ஒற்றுமையே எம் பலம் என்ற ரங்கரின் கீழ் ஒன்றாய் நின்ற விலங்குகள் தனித்தனியே ஒவ்வொரு கட்சியாய் மாறப்போகிற அவலத்தை உணர்ந்தான் தேவன்.

எம்மைக் கொன்று தின்றபடியே... விலங்குகளும் பறவைகளும் பாவங்கள், பார்க்கப் பரிதாபமாக இருக்கென்கிற மனிதரின் பொய்யை விலங்குகள் நம்புகின்றன. விலங்குகள் பாவம் என்பதைச் சொல்லிச் சொல்லியே எத்துணை சாகஷமாக எம்மை அழிக்கத் தன்னைச் சுற்றி அத்தனை கருத்தியல்களையும் அவன் வகுத்துள்ளான்.

எம்மைக் கொல்கிற அந்த மனிதருக்கெதிராக எம்மவர்களைப் போராட வைக்க முடியாதிருப்பதையும், எம்மால் மனிதரை எதிரியாக எண்ண வைக்க முடியாதிருப்பதையும் எண்ணி வருந்தியது தேவன் மனம்.

ஓடோடி வந்து வெள்ளெலி கேட்டது கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு எனக்கு சீஸ் கட்டிகளைச் செய்பவர் யார்?

உங்களுக்குச் சீஸ் கட்டி தேவையில்லை. சாப்பிடத் தேவையான புல், வைக்கோல், கரும்பெல்லாம் தானாக வயலில் கிடைக்கும் என்றது பசமாடு.

நானும் என் மேனியில் சிவப்பு ரிப்பன்களை சக்லா போன்று அணிய வாய்ப்புண்டா? என்று வெள்ளேந்தியாக வினவியது மூலையிலிருந்த பூனை.

'தோழரே, நீங்கள் மிகவும் விரும்பி அணியத் துடிக்கிற அந்த ரிப்பன்கள் முதலாளித்துவ அடிமைத்தனத்தின் முத்திரை. இந்த ரிப்பன்களை விடவும் எமக்கான சுதந்திர வாழ்வு மதிப்பு மிக்கது என்பதை உங்களால் ஏன் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை? என்றான் எரிச்சலோடு தேவன்.

பூனை மௌனமாகியது. ஆனால் அது அவன் மிருகங்களுக்கு வரப்போவதாகச் சொல்கிற சுதந்திரத்தை நம்பியதாகத் தெரியவில்லை.

கறுப்புக் காகமான சுடலை மனித குலத்தின் மீதே மிக எரிச்சலாக இருந்தது.

உயர்ப் பறக்கிற பருந்திற்குப் பிராமணப் பறவை (Brahminy Kite) என்றும், எம்போன்ற கறுப்புக் குருவிகளைக் கேவலமான தோட்டியென்று பொருள்பட சாதியப் பெயர் வைத்து வதைப்பவர்கள் இவர்கள்.

பாரபட்சம் காட்டும் வர்ணாச்சிரமம் தந்த சாதிய அடுக்குமுறையின் இந்த அவலச் சொற்களால் தாங்கள் அவதியுறுவது மட்டுமன்றி எங்களுக்கும் அதைப் பொருத்திவிடத் துடிக்கிற மனிதர்களை அழிப்பதே தன் கடன் என்று சதா அதனையே சிந்தித்தது காகம்.

கற்றுக்கொள்ளவும், கற்றுக்கொடுக்கவும் பிறந்ததாக மார்தட்டும் மனிதரின் கேவலங்கள் சொல்லி மாளாது என்று மனதுள் மறுகியது காகம்.

மனிதரைக் கொல்ல இந்த விலங்குகளாலும், பறவைகளாலும் முடியாது. மனிதர்கள் கண்டுபிடித்த அணுக்குண்டை நானே கட்டி அவர்கள் அழிவிற்கு நானே எமனாவேன் என்று மனதினுள் சூளுரைத்தது காகம். அதற்காக வேவு பார்க்கிற பணியில் காகம் என்றுமிருந்தது.

இத்தனை நேரமும் தேவனின் உரையாடலை முலையொன்றிலிருந்து அவதானித்த காகம் சுடலை. நீங்களெல்லாம் வெறும் வாய்ப்பேச்சு வீரர்கள் என்றது கோபமாக.

கருத்துகள் எம்மைப் பற்றிக்கொண்டால் அதுவே மிகப் பெரும் சக்தியாக புரட்சியாக எழும். நாம் கோட்பாடுகளைப் பற்றிப் பேசினால் உனக்கு ஏன் ஆத்திரம் வருகின்றது? உனக்கும், உங்கள் எஜமான, விசுவாச எடுபிடிக் கூட்டாளிகளுக்கும் இது இடையூறாக இருக்கின்றதா? என்றான் கோபமாகத் தேவன்.

வைக்கோற் போர் மேல் உட்கார்ந்தபடியே வெறும் வாயால் தத்துவம் பேசி எம் விலங்குகளின் ஆணி பிடுங்க உங்களால் மட்டும் தான் முடியும் என்றது எகத்தாளமாகக் காகமாகிய சுடலை.

கறுப்புச் சுடலைக்கு அறிவில்லை. அதற்கு ஒன்றுமே விளங்காது... அது உடனேயே மனிதரை அழிப்போமென்று கத்தித் திரிவது எப்படிச் சாத்தியம். எதிரியின் வன்முறைகளிலிருந்தே, நம்முள் விடுதலைக்கான வெறியும், உணர்வும், கட்டுடைப்புப் பிறந்திருக்கிறதென்றாலும் அதற்காக புரட்சிக்கான திட்டமிடலைச் சிந்திக்க வேண்டாமா? நீங்கள் மேலே சொல்லுங்கள் என்றது கட்டிப் போடப்பட்டிருந்த காட்டெருமை.

காட்டெருமையை அவிழ்த்து விட்டால் தன் கொம்பால் அனைவரையும் முட்டி மோதிக் கொன்று விடும் என்று பயந்தான் திரவியம். அதனால் எந்தநாளும் கட்டிலேயே கிடந்தது அந்தக் காட்டெருமை. முரண்டு பிடிக்கும் இதைப் பழக்க முடியாது இதை விரைவில் இறைச்சியாக்க வேண்டும் என எண்ணங் கொண்டிருந்தான் அவன்.

ஆனால் அந்தத் தமிழர் பிடித்த எருமையோ, 'எவனை அதிகாரம் அழித்து விட நினைக்கிறதோ அவன்தான் அந்த அதிகாரத்திற்கு அச்சமாக இருப்பவன் என்று பொருள்' என்று சொல்லிப் பெருமை பேசிக்கொண்டிருந்தது தன் அழிவு தெரியாமல்.

ஆமா ஆமா கறுப்பு நிறம்... அசிங்கம், அடிமை, அவமானம்,

துக்கம் என்பதாகத்தானே மனிதர்களும் எம்மைப் பாகுபடுத்தி இனவெறி நடத்துகின்றார்கள். நீங்களும் அதைத்தான் சொல்கின்றீர்கள். உங்களுக்கும் இந்த மனிதப் புத்திதான். அதிலும் கறுப்பு எருமையே எனைக் கறுப்பென்பது தான் மகா சிறப்பு... எப்படியாவது நாசமாய்ப் போங்கோ என்றபடி எரிச்சலோடு தூரப் பறந்தது காகம்.

பண்ணையின் மேலைத் தெருவில் ஆர்ப்பாட்டமும், கூச்சலும், கூக்குரலுமாயிருந்தது. மிருகங்கள் எட்டிப்பார்த்த வேளை ஒரு சிறு மரக்கன்றைக் கையில் தாங்கியபடியே மனிதர்கள் இழுபறிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பல்லாயிரம் மைல் கடக்கப் பணங்கொடுத்து அந்த மரக்கன்றை நடுவதற்கு இந்திய சினிமாப் பிரபலத்தை அழைத்திருந்தார்கள். ஈழ விடுதலைக்காய்ப் போராடி எஞ்சியிருக்கும் ஏந்தல்களே! ஏஞ்சல்களே! என்றானோ எச்சில்களே! என்றானோ என்று துல்லியமாகக் கேட்க முடியவில்லை. அவன் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

என் கையால் இந்த மரம் நாட்ட வேண்டுமென்ற உங்கள் பெருங் கருணையைப் போற்றுகின்றேன். எங்களது ஆன்மீகத்தில் 'புருசா மிருகம்' என்றொரு அற்புதம் பேசப்படுகிறது. அது சிங்க உடலும் மனிதத் தலையும் கொண்டது. ஆணின் வீரம் செறிந்த வாழ்வின் அற்புத அடையாளமது.

ஆனால் நான் இங்கு காண்பதோ புலி உணர்வும், அன்புணர்வுறிய புனிதத் தலையும் கொண்ட ஒன்றுபட்ட உன்னத மனிதர்களை... என்பதற்கிடையில் பெரும் அடிபிடியும், பதட்டமும் அங்கு ஏற்பட்டது.

உயர்ந்த சாதி கோபாலு வீட்டு மரத்தை, அடிமைச் சாதி கோவிந்தன் சுமப்பதா?

மரம் சுமந்தவன் கையிலிருந்து வலுக்கட்டாயமாக மரம் பறிக்கப்பட்டது. வந்த ஒவ்வொரு சாதிக்காரனும் அந்த மரத்தைப் பிடித்து இழுத்ததில் அழகான அந்த மரம் அடித்துச் சிதைந்து நாராயக் கிழிந்து தொங்கியது.

'புலி இயக்கம்தான் உணர்வுள்ளதென்றால் மற்றைய இயக்கமெல்லாம் ஆட்டு மந்தைகளா? அடித்து நொறுக்குங்கடா' என்று மேடையை நோக்கிப் பாய்ந்தது ஒரு கூட்டம்.

'ஆண்தான் வீரனென்றால் இங்கு தம் இன்னுயிர் அளித்து வீரப்பெண்களாகி மரணித்த பெண்கள் என்ன கேண்ச் சிறுக்கிகளா?' போர்க்கொடி தூக்கியது பெண்கள் அணி.

ஓற்றை மரத்திற்காய் உணர்க்காரர்கள் அடிபடத் தொடங்கினார்கள். இதுதான் தருணமென அரசு கட்சிகளும், உள்ளூர்க் கட்சிகளும் ஏவி விட்டிருந்த அடியாட்கள் தமக்கெதிராய்க் கேள்வி கேட்கும் அனைவரையும் வெட்டிச் சாய்த்தனர். மேடை சாய்ந்தது. மரம் வளர்த்த கோபாலும், அதைச் சுமந்த கோவிந்தனும் ஒருவரை ஒருவர் குத்தி இரத்த வெள்ளத்துள் துடித்து மாண்டனர்.

இது நடந்து சில மணித்தியாலங்களுள் அந்தப் பகுதிக்கு வந்த ஆட்சி அதிகாரி இருசிலைகளை நிறுவினார். மனித மாண்பு மிக்க இந்த மகத்தான இரு மானமுள்ள தமிழ்த் தேசி

வாழ்வுர்மை!

மா.சீக்கீவராயகம்
அக்கியாயம் -III

யவாதிகளை நாம் இழந்துள்ளோம். இருவரும் எனக்கு வாக்களித்த தமிழினப் பற்றாளர்கள். இவர்களின் வழியில் எம் பயணத்தைத் தொடர்வோம் என்ற அவரின் பேச்சுக்கு எல்லோரும் ஒற்றுமையாக நின்று கைதட்டினார்கள்.

விலங்குகளுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை.

'நாட்டு விடுதலைக்காய்ப் போராடிச் செத்தவர் போக மீதியாய் இருப்பவன் கரங்களாலோ அல்லது அவர்களின் மனைவி பிள்ளைகளின் கரங்களாலோ நடமுடியாதா அந்த மரக்

கன்றை?' என்றது படுத்திருந்த போனிக் குதிரை.

'மொழியறிந்த முழு முட்டாள்கள் இவர்கள்' என்று வழிமொழிந்தது பூனை!

கொலையைக் கொண்டாடுபவர்கள் இவர்கள். எங்களைக் கொன்று உரித்துத் தூக்கி அழகு பார்த்துப்பின் அதை உண்பவர்கள் இந்தக் கொலைஞர்கள். அவர்கள் தங்களைத் திருப்திப்படுத்த வேண்டுமெனில் நாலு திசையும் பிணங்கள் தொங்க வேண்டும். அந்தப் பிணங்கள்தான் அவர்களுக்கான

முலாதாரம். இவர்களில் வெளிநாட்டிற்கு அகதியாய்ப் போகின்றவர்களும் விழுந்த பிணங்களைக் காட்டியே அகதியாகின்றார்கள். உள்ளூர் அரசியல்வாதிகளும் விழுந்த பிணத்தைக் காட்டியே மனிதப் பிரதிநிதியாகின்றார்கள். அரசும் விழுந்த பிணங்களைக் காட்டியே அரசாள்கிறது. பிணம் விழுந்தால்தான் அவர்களுக்குப் பணம், பதவி வரும்.

மனிதரை மனிதர் கொல்பவர்களே அங்கு புனிதர்கள் என்றான் தேவன். புவி எங்கும் அதுதான் அவர்களின் தாரக மந்திரம். விலங்குகள் மௌனமாகின. தங்களைத் தாங்களே இப்பாடுபடுத்தும் மனிதர்கள் எங்களைச் சும்மாவா விடுவார்களா?

கொஞ்ச நேரத்திற்குள்ளாக ஒருவன் அந்தச் சிலைகள் வைக்கப்பட்ட இடத்தின் எதிர்ப்புறமிருந்த வீட்டுக் கூரைமேல் ஏறி மூக்கும், முழியும், பெருவாயுமாய் இருந்த ஓர் படத்தைத் தூக்கினான்.

அதில் 'கண்திருஷ்டி கணபதி' என்று எழுதியிருந்தது.

இந்தச் சிலைகளின் கண்பார்வை தம் வீட்டின் மேல் பட்டுவிடும் என்று பயந்திருப்பான் போலும்... இந்தக் கண்திருஷ்டிப் படத்தை யார் படைத்தார்கள் என யாருக்கும் தெரியாது. அகத்தியர் படைத்ததாக அச்சடித்தவன் அடித்திருந்தான். அதை விற்பவனுக்கும், வாங்குவவனுக்கும் அகத்தியன் என்றால் யார் என்றும் தெரியாது. எல்லாவற்றையும் ஏற்கிற மனிதப் புனிதர்கள் இதற்கும் ஓர் கதை வைத்திருப்பார்கள்.

கண்திருஷ்டி போக்கும் இந்தப் படங்கள்தான் இன்றைக்குத் தமிழர் நிலங்களில் அதிகம் விற்பனைப் பொருளாகி நிற்கின்றன. யாரின் கண்திருஷ்டியை இது போக்கும் என்பதிலும், எப்படி இது போக்கும் என்பதிலும் எவருக்கும் எதுவும் தெரியாது.

கிளிநொச்சி இலங்கையின் வடமாகாணத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு நகரமாகும். 2002 தொடக்கம் 2009-ம் ஆண்டு வரையான ஏழாண்டுகால தமிழீழ ஆட்சியின் நிர்வாகத் தலை நகரமாக அது போற்றப்பட்டது. இதன் முக்கிய கேந்திர நகரமாக விளங்குவது கரடிப்போக்கு. இந்த நகரம் விவசாயிகளின் பெருநிலம். இந்த விவசாய நிலத்திற்கு மட்டுமல்ல கிளிநொச்சி சார்ந்த விவசாய நிலங்கள் அனைத்திற்கும் நீர் வழங்குவது இரணைமடுக்குளம். தமிழரது 3000 ஆண்டுகளுக்கு மேம்பட்ட தொன்மையான தொல்பொருட்கள் நிரம்பிய வரலாற்றுப் பொக்கிஷம் இந்த இரணைமடுப் படுகை. இங்கிருந்துதான் கரடிப்போக்கு விதைநெல் ஆராய்ச்சி நெல் உற்பத்தி நிலையம் நீர்பெற்று வளம் பெறுகின்றது. இந்தக் கரடிப்போக்குச் சந்தியையும், இரணைமடு வாய்க்காலையும் அண்டித்தான் திரவியத்தின் இளமைக்காலம் கழிந்தது. பெற்றோரும் தன் சகோதர சகோதரிகளுமாய் இந்த இரணைமடுக்குள வாய்க்காலில் கால்பதித்த காலம் பொற்காலம். இங்குதான் இவன் வீடும், நண்பர்களும், ஈழக் கனவும், மூச்சும் இருந்தது. ஒட்டுமொத்த ஈழக்கனவின் நம்பிக்கையும் கிளிநொச்சியிலிருந்து தோன்றியது போலவே இதன் முடிவும் கிளிநொச்சியிலிருந்தே எழுதப்பட்டது. புலிகள் மட்டுமல்ல அனைத்து இயக்கங்களும், கிளிநொச்சியைத் தம் சொந்தமாக்கி உறவாடிய காலமுண்டு. ஈழப்போரின் ஒவ்வொரு இராணுவப் பெரும் படையெடுப்புகளாலும் விமானக் கொடுத்தாக்குதல்களாலும், இந்நிலமே பேரழிவுகளையும், பெருமழப்புகளையும் சந்தித்தது. எங்கள் சனங்கள் தொடர்ந்து கொல்லப்பட்டுப் கொண்டிருந்தார்கள். சுகுமார், குணசேகர், பாலு, கோவிந்தராசு, பாஸ்கரன் என என் அத்தனை பள்ளித் தோழர்களும் இன்றில்லை. ஆசிரியர்கள் அழிந்தொழிந்தார்கள். எஞ்சியோர் ஏதிலியாகினர். என் சகோதரர்கள் பெற்றோர்கள் குண்டுவீச்சால் கொடுமையாகக் கொல்லப்பட்டார்கள். அனைவரையும் கண்ணெதிரிலேயே போர் தின்று துரத்தியது.

போர் துரத்த ஓடிய வாழ்வினுள் என் கடைசி நம்பிக்கையென இருந்த ஒற்றைத் தங்கையோடு உயிர்தப்ப ஓடியவேளை, செல் துண்டொன்றால் என் தங்கையும் என்னிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டாள்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்த லட்சோப லட்சம் சனங்களுடன் வன்னிச் சனங்களும் சேர்ந்து யாருமற்ற அனாதைகளாகச் சொந்தநாட்டு இராணுவம் துரத்த, வாழ்விடம் துறந்து ஓடிக்கொண்டிருந்தோம். நாம் அன்றைக்கே 'மனிதரெனும் வார்த்தையிலிருந்து தோற்றுப் போனோம்'. எம்மை ஆண்ட அரசும், அவர்தம் படையும் தம்நாட்டு மனிதரைத் துப்பாக்கி முனையில் மிருகங்களிலும் கேவலமாக்கி விரட்டிய வேளையது. தங்குமிடம், உணவு, நீர், உடை, கழிப்பிடம் என்கிற அடிப்படை வசதி எதுவுமற்ற காட்டுவிலங்காக உயிர்காக்கக் காட்டை நோக்கி ஓடிய வேளையது. பதினெட்டுச் சாதி பகுத்து, ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொரு இடைவெளி விட்டுத் தள்ளியிருந்து, சூத்திரனே சூத்திரனுக்குச் சாதிபிரித்த சூத்திர தேசம், ஒன்றாக ஒற்றைத் துணியோடு ஓடியவேளையது. சாதி, மதம், கோட்பாடு, உறவுகள் எதையும் சுமக்காமல் வெற்று மனிதராக வெறும் கால்களுடன் விரட்டப்பட்டு, உயிர்காக்க நாம் ஓடியபோது... மனிதம் பேசும் இவ்வுலகமும் ஐ.நா சபையும் விலங்கையடக்கி வெற்றிகண்ட வெற்றிச் செய்தி போல் முதல் செய்தியாக்கி மகிழ்ந்து குலவியது. அதற்குப் பிறகுதான், நான் பூமாலை நடவடிக்கை புரிந்த இந்தியாவால் தப்பித்துக் கண்டாவந்து இன்று திரும்பிக் கரடிப்போக்கில் மிருகப்பண்ணை அமைத்தது.

திரவியத்தின் பலத்த யோசனையைக் குலைத்தது 'அண்ணா' என்கிற குரல்.

திடுக்கிட்டுத் திரும்பினான். சேலை உடுத்துச் சிரித்தபடி நீளக் கூந்தல் நிலம்கூட்ட நின்றவளைத் திரவியத்தால் மட்டிட முடியவில்லை.

'யாரம்மா நீ?'

'என்னைத் தெரியவில்லையா அண்ணை. நான் கமலி' அவள் மென்று விழுங்கினாள். கண்கள் பனித்திருந்தன.

சிறிது நேரம் யோசித்தவன், 'ஓ... உருத்திரபுரம்... என் தங்கையின் பள்ளித்தோழி கமலி...'

'ஆம்' என்றாள் அவள்.

அவன் ஆச்சரியத்தோடு எழுந்தான்.

தொடரும்...

sithivinayagam@thaiveedu.com

கலிப்பேஷா

- டேவிட் சிடாறிஸ்

தமிழில் : என்.கே. மகாலிங்கம்

அமெரிக்காவைப் பொறுத்தவரை அங்கே ஏதோவொன்று எப்பொழுதும் நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. நான் ஒவ்வொரு ஆண்டும் இரண்டு முறை அங்கே போவேன். போகும்போது அங்கே முக்கியமான செய்தி ஒன்று அடிபடும். சார்ஸ், அந்த ரக்ஸ், எச்வண்-என்வண், மூட்டைப்பூச்சி... 2014-ம் ஆண்டு இலையுதிர்காலத்தில் இபோலா தொற்றுப் பற்றிய செய்தி வந்தது. ஆபிரிக்காவில் ஆயிரக்கணக்கில் இறந்த செய்தி அல்ல. டல்லாசில் ஒரேயொருவர் இறந்த செய்தி. போகிற இடம் எல்லாம் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் இருந்தன. உணவகங்களில், ஹோட்டல் முன்மண்டபங்களில், விமான நிலையங்களில் என்று எல்லா இடங்களிலும். நான் சென்ற மருத்துவரின் அலுவலகத்திலும் இருந்தது. அங்கே தான் அந்தச் செய்தியைப் பார்த்தேன். அங்கெல்லாம் அவற்றில் ஒரேயொரு செய்தியைத் தான் திரும்பத் திரும்பக் காட்டுவார்கள். காரணம், ஒரேயொரு கேபிள் செய்தி பின்னல் வலையை அல்லது அதைப் போன்ற ஒன்றைத்தான் போட்டு வைத்திருப்பார்கள். அதனால் அதைப்பற்றிய செய்தியைப் பார்க்காமல் இருக்க இயலாது. இபோலாவைப் பற்றிய அனைத்தும் ஆய்வு செய்யப்பட்டது. எதுவுமே மிச்சமில்லாமல் ஆய்வு செய்யப்பட்டு அதில் இனிமேல் எடுப்பதற்கு எதுவுமே இல்லாமல் இருந்தது. அந்த நோயாளியின் பெயர் தோமஸ் டங்கன். அவன் இறந்த போது அமெரிக்காவின் அரைவாசிப் பேர் அவனைப் பற்றி அறிந்து விட்டார்கள். மெயின் என்ற மாநிலத்தின் உள்ள ஓர் ஆசிரியை வீட்டுக்கு அனுப்பி விட்டார்கள். ஏனென்றால் இறந்தவனின் இடமான டல்லாசிற்கு அவள் விமானத்தில் சென்று வந்திருந்தாள். அவ்வளவுந்தான். நோயாளி இருந்த மருத்துவமனைக்குக் கூட அல்ல. போனது அந்த நகரத்துக்கு மட்டுந்தான். அவள் படிப்பித்த பாடசாலையும் மூடப்பட்டது. உணர்ச்சிவசப்பட்ட பெற்றோர்களைப் பேட்டி கண்டார்கள். 'இபோலா இங்கு வந்துவிட்டது. அது உங்ககளையும் பாதிக்கும்.' என்று ஊடகங்கள் எங்களுக்குத் தெரிவித்தன.

விமான நிலையத்தில் மக்கள் முகக் கவசம் அணிந்துள்ளதை நான் கண்டு அவர்களை வெறுத்தேன்.

என்னை எரிச்சல் கொள்ள வைத்தது என்னவென்றால் அவர்கள் தங்கள் உயிரின் மேல் வைத்திருந்த வெளிப்படையாகத் தெரிந்த ஆசை. அது அவர்களுடைய மிகை எச்சரிக்கை மட்டுமல்ல, அவர்களின் அப்பட்டமான கர்வமும்தான். அவர்கள் ஏன் வாழ வேண்டும் என்று நான் நினைத்தேன்.

ஒருநாள் காலை நேரத்தில் 'பாதுகாப்பாக இருங்கள்,' என்றான் ஒரு ஸ்ரார்பக் கோப்பிக்கடைத் தொழிலாளி. அப்போது

நான் விமான நிலைய வாசலுக்குப் போகும் அவசரத்தில் இருந்தேன். அதனால் 'எதிலிருந்து பாதுகாப்பாய் இருக்க வேணும்,' என்று அங்கே நின்று அவனிடம் கேட்கவில்லை. அப்போது நான் ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கு விரிவுரை சுற்றுலாவுக்குச் சென்றிருந்தேன். 47 நாளில் 45 நகரங்களில் விரிவுரை. 'என் கடவுளே!' என்றார்கள் என்னுடைய சுற்றுலா அட்டவணையைப் பார்த்தவர்கள். ஆனால் என் விரிவுரைகள் உண்மையான வேலையைப் போன்றதல்ல. பயணங்கள் சில வேளை உடல், மன ரீதியாக கோரும் வேலை தான். ஆனால் எவருமே தன்னிடம் உள்ள குறிப்புக்களை புரட்டிப் பார்த்து உரத்து வாசிக்க முடியும். ஆனால் உண்மையில் நேரம் எடுக்கும் செயல் என்னவென்றால் விரிவுரை முடிந்த பிறகு புத்தகத்தில் கையெழுத்துப் போடும் செயல்தான். என்னுடைய பிழை என்னவென்றால் நான் அதிகம் கதைப்பவன். 'டீரேவன்' எப்படிப்பட்ட பெயர்? என்று ஒருநாள் மாலை கேட்டேன். புத்தகத்தின் தலைப்புப் பக்கத்தில் ஒட்டியிருந்த குறிப்புச் சீட்டை கூர்ந்து பார்த்துக் கொண்டு.

'அதுவென்ன என்று எனக்குச் சரியாகத் தெரியாது,' என்றாள் மேசையின் மறு பக்கத்தில் இருந்த பெண். 'அவன் என்னுடைய சகோதரனின் நண்பன்,' என்றாள், அவள்.

அந்தப் பெயரைத் திரும்பவும் பார்த்தேன். 'டீரேவன்'. அது டீரோவ் என்ற சொல்லின் இறந்த காலச் சொல்லைப் போல இருந்தது.

என்னுடைய சுற்றுலாவின் உள்ள அநேகமான நகரங்களில் எனக்குத் தெரிந்தவர்கள் எவருமே இருப்பதில்லை. ஆனால் இங்குமங்குமாக சிலர் இருந்தனர். வின்ஸ்ரன்-சேலம் என்ற இடத்தில் என்னுடைய சகோதரி லீசா இருந்தாள். ஓமாகாவில் என்னுடைய பழைய சிநேகிதி ஜனெற்றையும் அவளுடைய இருபத்தைந்து வயது மகன் ஜிம்மியையும் கண்டேன். அவன் உயரமானவன். துருப்பிடித்த நிறத்தில் நீண்ட தாடியும் வைத்திருந்தான். ஜனெற்றை நான் கண்ட 1980-களில் அவள் நீள்சதுர ஒட்டுப்பலகைகளில் காணும் இயற்கையான சிற்றறைகளை முனைப்பாக்கிக் கொண்டிருந்தாள். அதுதான் அவளுடைய கலைப்பொருள். இப்போது அவள் அந்த நீள்சதுரங்களை அப்படியே விட்டு விட்டு மர விளக்க சங்கம் என்ற ஒன்றைத் தொடங்கி இருந்தாள். அவள் தன் வீட்டு முன் மண்டபத்தில் நின்று கொண்டிருந்தாள். அந்த அறை அவளுடைய கலைக்கூடமாகவும் பயன்பட்டது. அவள் மகனை அழைத்து, 'ஜிம்மி, என் தடியைத் தா' என்றாள். அவன் நீண்ட மூங்கில் தடியொன்றை கொடுத்தான். அதை வாங்கி அவள் மிக அண்மையில் செய்த கலைப்பொருள் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டினாள்.

டினாள். 'சரி, இதில் ஒரு பனிமனிதனை உன்னால் பார்க்க முடிகிறதா?' என்றாள்.

என்னால் எதையுமே பார்க்க முடியவில்லை. அதனால் அவள் இரண்டு முடிச்சுக்களைச் சுட்டிக் காட்டினாள். 'இவை அவனுடைய கண்கள். இப்போது உன்னால் கண்களைப் பார்க்க முடிகிறதா?'

'ஒரு கொஞ்சம்,' என்றேன்.

'இப்போ அவன் ஓர் ஆந்தையுடன் கதைக்கிறான், தெரிகிறதா?'

'ஆந்தைகளை மரப் பலகைகளில் மிகவும் பொதுவாகக் காணலாம்,' என்றான் ஜிம்மி.

'அது உண்மை,' என்றாள், அவனுடைய தாய். அதன் பிறகு அவளுடைய அடுத்த ஒட்டுப்பலகைக்குச் சென்றாள். அதில் ஆமை இருந்தது. அது ஒரு மலை என்று சொன்னாள். 'இவை எல்லாம் நான் பார்த்தது. உண்மையில் நான் எதையுமே மாற்றவில்லை,' என்றாள்.

பிறகு கோப்பி குடித்துக் கொண்டிருக்கும்போது முதிய பெற்றோர்களைப் பற்றிய பேச்சு வந்தது. ஜனெற்றின் தாய்க்கு 89 வயது. அவள் இன்னும் உடல், உள நலத்துடன் மிகவும் சிறந்த நிலையில் இருக்கிறாள், என்றாள். 'என்னுடைய நண்பன் ஜிம்மின் தாயிலும் பார்க்க. ஜிம்மின் தாய் எந்தத் தேவாலய சேவையையும் தவற விட்டதில்லை. அத்துடன் அவள் அவளுடைய சமுதாயத்தின் ஒப்பிலாத் தூண்களில் ஒருத்தி. ஆனால் அவளுக்கு மறதி நோய் பிடித்துக் கொண்டது.

அதன் பிறகு அவள் வேறொரு ஆளாக மாறி விட்டாள்.' இடையில் ஜனெற் எனக்கு இன்னும் கொஞ்சம் கோப்பி ஊற்றினாள். 'கடைசியாக ஜிம் அவளைப் பார்த்தபோது தன் சக்கர நாற்காலியில் இருந்து கொண்டு, 'ஹிட்லருக்கு என் பெண்குறி தேவையாம்,' என்று தன் உச்ச குரலில் கத்திச் சொல்லி இருக்கிறாள்.

ஜிம்மி குழந்தைகளில் கட்டியிருக்கும் கழுத்தாடை போன்ற தன் தாடியைத் தடவிக் கொண்டு, 'அவன் ஒரு காழகன் என்று சொல்கிறார்கள்,' என்றான்.

'அந்த வார்த்தை அகராதியில் இருக்கிறது என்பது அவளுக்கு எப்படித் தெரியுமோ? எப்படி ஹிட்லர் அதை அவளுக்குச் சொன்னான்? அந்த நேரத்தில் அவன் செத்து 50 ஆண்டுகள் ஆகி இருந்தன,' என்று ஜனெற் சொன்னாள்.

ஜனெற்றுடன் நான் இருந்தபோது நான் எப்படியான அதிர்ஷ்டசாலி என்று நினைத்துக் கொண்டேன். என் அப்பாவுக்கு வயது 92. அந்த வயதிலும் அவர் நல்ல உடல் நலத்துடன் இருக்கிறார். எந்தக் காரணத்திற்காகவும் அது சடுதியாக மாற வேண்டுமா? அவர் இன்னும் அதிக காலம் வாழ முடியாமல் போகலாம். நானும் அவரைப் போன்ற உடல் நலம் பெற்றவனாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். ஆனால் நான் உண்மையில் என் அம்மாவைப் போன்றவன். புத்தகங்களில் கையொப்பம் வைத்த பிறகு ஓமாகா என்ற இடத்தில் அன்றிரவு தங்கினேன். அப்போது முகத்தில் ஒரு சிறு பள்ளமுள்ள ஒருத்தன் வந்து என்னுடைய இடது கண்ணுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கரும் புள்ளி ஒன்றை சுட்டிக் காட்டினான். 'நான் ஒரு மருத்துவன் அல்ல. ஆனால் உனக்கு தோல் புற்று நோய்

இருக்கிறது என்று நான் 90 வீதம் நம்புகிறேன்,' என்றான். அப்படிச் சொன்னபோது அதை நான் தீவிரமாகவே எடுத்துக் கொண்டேன்.

நாலு நாட்களின் பின் ஒரு தோல்நோய் மருத்துவரை வயோ மிங்கிலுள்ள ஐக்சன் ஹோல் என்ற இடத்தில் போய்ச் சந்தித்தேன். அந்தப் புள்ளியைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம் என்றார், அவர். பின் அவர் 'புற்று' என்றும் அதன் பின் 'முன்' என்றும் சொன்னார். அது சிறிய முன்புற்று கொம்பு வளர்ச்சி' என்றார். அதன் மேல் அவர் திரவ நைதரசன் போட்டார். அவருடைய அலுவலகத்தை விட்டு நான் வெளியே வந்தபோது என் முகத்தில் அழிற்பர் ஒன்று இருப்பது போல அது இருந்தது. அடுத்த நாள் விமானத்தில் அழிற்பர் உடைந்து முன்புற்று சாறு என் கன்னத்தில் மொத்தமான கண்ணீர்த்துளி போல வழிந்தது.

சத்திர சிகிச்சை மருத்துவர் என்னுடைய கொழுப்பு கட்டியை அல்ராசவுண்ட் -மீயொலி- எடுத்து விட்டு, அடுத்த கிழமை என் கட்டியை எடுத்து விடலாம் என்றார்.

என்னுடைய விரிவுரை சுற்றுப்பயணத்தில் பலமுறைகள் நடந்த சத்திர சிகிச்சைகளில் அதுவே முதன் முதல் நடந்தது. வேடிக்கை என்னவென்றால் அதற்கு முதல் எந்தவித மருத்துவரிடமும் செல்வதை நான் தவிர்த்து வந்தேன். அதுவொரு அவசர சிகிச்சை என்றால் நான் உடன்பட்டிருப்பேன். மற்றபடி விசேசமாக எந்தவிதமான நோய்தடுப்புக்கான செயன்முறை என்றால் அதை நான் செய்வதில்லை. என்னுடைய அப்பா என்னை பெருங்குடலை ஆய்வுசெய்யும் சிகிச்சைக்குக் களோன்ஸ்கோப்பிக்கு - போகுமாறு ஒருமுறை கட்டாயப்படுத்தினார். அங்கே எனக்கு புதியதொரு உலகம் திறந்து கொண்டது. அதற்கான அலுவலக வேலைகள் மிக மெதுவாகவே நடந்தன. பல படிவங்கள் நிரப்பப்பட்டன. பரிசோதனை அறைக்குப் போவதற்கு முன் ஏற்கெனவே இருந்த பல நோய்களுடன் கைகளில் ஏற்படும் நடுநரம்பு நோயையும் சேர்க்க வேண்டியிருந்தது. மருத்துவர்களைப் பொறுத்தவரையில் எங்களுக்கிடையே நல்ல உறவு சில காலம் தான் இருந்தது. 2014 கோடை காலத்தில் எங்கள் குடும்பத்தின் கடற்கரை வீட்டில் விடுதலையைக் கழித்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது என்னுடைய அப்பா திரும்பவும் வற்புறுத்தியதால் நான் முழு உடல் பரிசோதனைக்குச் சென்றேன். 'சரி' என்று என் குடும்ப மருத்துவர் சொன்ன பிறகு, என் இரத்த அழுத்தத்தை எடுத்தார். காதுகளைப் பரிசோதித்தார். பிறகு சொன்னார். 'நீ, இப்போ எழும்பி நின்றால், உன்னுடைய பின்புறத்தையும் முன்புறத்தையும் பரிசோதிக்கப்போகிறேன்,' என்று.

அதுவொரு பண்பாக ஆனால் மறைவாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட சொல். உண்மையில் அது, 'உன்னுடைய விதைகளைப் பிடித்த பிறகு என் விரல்களை உன் குதத்துக்குள் ஓட்டுகிறேன்,' என்பதைத்தான் அவர் அப்படிச் சொன்னார்.

தோல்நோய் மருத்துவருடன் பேசுவது சுவையான அனுபவம். அப்படியே எனக்கு ஃப்ரூ ஊசி போட்ட தாதியுடன் பேசுவதும் இருந்தது. அப்போது நான் ஓஹோறே வான் ஊடாகப் போய் பறந்து கொண்டிருந்தேன். இதுவரை எனக்கிருந்த ஒரேயொரு விதிவிலக்கு என்னவென்றால் வட கரோலைனாவில் பார்த்த சத்திர சிகிச்சையாளன் தான். அவனை எனது முழு உடல் பரி-

சோதனை செய்து சில நாட்களின் பின் கண்டேன். அதற்கு ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்னுடைய வலது பக்க எலும்புக் கூட்டின் அடிப் பகுதியில் ஒரு கட்டியிருந்தது. அதைப் பற்றி பின்னர் அறிந்து கொண்டேன். அது லிபோமா என்ற தீங்கற்ற கொழுப்புக் கட்டி. ஒரு உடைக்காத நன்றாக வேகவைத்த முட்டையின் அளவுவரை அது வளர்ந்திருந்தது. அடுத்த பல மாதங்கள் அது தொடர்ந்து வளர்ந்து கொண்டே வந்தது. அந்தக் கட்டியுடன் வாழ்நாள் முழுவதும் நான் வாழ்ந்திருப்பேன். ஆனால் எங்கள் கடற்கரை வீட்டிற்கு அண்மையிலுள்ள கால்வாய்களின் நீளம் நடந்து சில காலம் என் காலத்தை செலவழித்தேன். அப்போது எனக்கொரு நல்ல எண்ணம் தோன்றியது. நான் சந்தித்த சத்திர சிகிச்சை மருத்துவருக்கு நல்ல ஆளுமை இருக்கவில்லை. அதனால் அவர் முரட்டுத்தனமானவர் என்று நான் சொல்லவரவில்லை. அவர் எதிலும் ஆர்வம் அற்றவர் என்று தான் சொல்கிறேன். என்னுடைய கொழுப்புக் கட்டியின் அல்ராசவுண்ட் எடுத்த பின் அதை அடுத்த கிழமை நீக்கி விடலாம் என்றார்.

'மிகவும் நல்லது. ஏனென்றால் என்னுடைய அமெரிக்க ஆமைக்கு அதை உணவாகக் கொடுக்க வேண்டும்,' என்றேன்.

'என்ன?'

'எல்லா அமெரிக்க ஆமை போன்றதல்ல அது. ஒரு குறிப்பிட்ட ஆமைக்கே அதை ஊட்ட எண்ணியுள்ளேன். அதன் தலையில் ஒரு பெரிய சதை வளர்ந்துள்ளது,' என்று தொடர்ந்தும் சொன்னேன். அதுவே அவரை அவ்விடத்தில் தயங்கச் செய்த செய்தி.

'உன்னுடைய உடலில் இருந்து வெட்டி எடுக்கும் எந்த உறுப்பையும் உனக்குக் கொடுப்பது அமெரிக்க சமஷ்டி அரசின் சட்டத்திற்கு எதிரானது,' என்று சத்திர சிகிச்சை மருத்துவர் சொன்னார்.

'ஆனால் அது என்னுடைய கட்டி. அதை நான் உருவாக்கினேன்,' என்று அவருக்கு நினைவூட்டினேன்.

'உன்னுடைய உடம்பிலிருந்து வெட்டி எடுக்கும் எதையும் உனக்குக் கொடுப்பது சமஷ்டி சட்டத்திற்கு எதிரானது.'

'சரி. அதில் பாதியைக் கூட என்னுடைய ஆமைக்குக் கொடுக்கத் தர இயலாதா?'

'உன் உடலில் இருந்து வெட்டி எடுப்பது எதையுமே உனக்குக் கொடுப்பது சமஷ்டி சட்டத்திற்கு எதிரானது.'

அதனால் என்னுடைய கட்டியை வெட்டாமல் அப்படியே அதை அங்கிருந்து கொண்டு சென்றேன். உண்மையில் இந்த நாடு என்னவாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்று நினைத்தேன்.

என்னுடைய சுற்றுலாவில் சிலவேளைகளில் மாலையில் கேள்வி-பதில் நேரத்திற்கு முன்னதாக, நான் பேச்சு மேடையில் நின்று கொண்டு கொஞ்ச நேரம் ஏதாவது பேசுவேன். ரெக்சாசில் உள்ள எல் பாசோவில் என்னுடைய கட்டியைப் பற்றி மேடையில் சொன்னேன். அதன் பின் ஒரு பெண் நான் கையொப்பம் இடும் மேசைக்கு வந்து, 'நீங்கள் விரும்பினால் நான் அதை இன்றிரவு வெட்டி தருகிறேன். அதை நீங்களே

வைத்திருக்கலாம்,' என்றாள். நான் என்னுடைய உடலில் உள்ள அந்த நீண்ட கோட்டைக் காட்டினேன். அவள் தோள்களைக் குலுக்கி விட்டு, 'பிரச்சினை இல்லை, நான் இரவில் விழித்திருக்கும் ஆந்தை' என்றாள். என்னிடம் அவள் ஒரு சிறிய துண்டைத் தந்தாள். அதில் அவளுடைய தொலைபேசி இலக்கம் எழுதப்பட்டிருந்தது. 'எல்லாம் முடிந்த பிறகு எனக்கு தொலைபேசுங்கள்.'

அந்தப் பெண்ணுக்கு 50 வயதிருக்கும். மெக்சிக்கன் நாட்டைச் சேர்ந்தவள் என்று நினைத்தேன். ஒரு குழந்தையைப் போன்ற சிறிய தோற்றம். 'நான் யார் என்று நீ வியப்படையலாம். நான் ஒரு மருத்துவர். சத்திர சிகிச்சை மருத்துவர்; அல்ல. ஆனால் மருத்துவக் கல்லூரியில் ஒரு ஆண்டு சத்திர சிகிச்சை படித்திருக்கிறேன். உன்னுடைய கட்டிக்கு அதற்கென்று தனியான குருதி வழங்கல் இல்லாவிட்டால் அதை வெட்டி எடுப்பது மிகவும் எளிது,' என்றாள்.

'நீ விரும்பினால் அதை இன்றிரவே வெட்டி எடுத்து விடலாம். அத்துடன் அதை நீயே வைத்திருக்கலாம்,' என்றாள்.

அதற்கான தனியான குருதி வழங்கலா! சிலவேளைகளில் உருளைக் கிழங்கு அளவுள்ள இரட்டைக் குழந்தைகள், தலைமுடியுடனும் பற்களுடன் கருப்பைக்குள் இருப்பதை நீங்கள் வாசித்திருக்கலாம். அவர்களைப் பற்றி நினைத்தேன். இந்தக் கதையைப் பற்றி அடுத்து வந்த சில கிழமைகள் மற்றவர்களுக்குச் சொன்னேன். அப்போது அதற்கு வந்த எதிர்வினைகளைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டுப் போனேன். 'அவள் என்ன மருத்துவர்! அதை நீ ஏற்றுக் கொண்டாயா?'

'ஓம், ஏற்றுக் கொண்டேன்.'

'அவள் உண்மையான மருத்துவர் என்று எப்படி உனக்குத் தெரியும்?'

இவர்கள் தான் மிகையான எச்சரிக்கை உடையவர்கள். அவர்கள் தான் ஹலோவினுக்குப் பிள்ளைகளுக்குக் கிடைத்த இனிப்புக்களை வீசி விடுபவர்கள். விமான நிலையங்களுக்கு முகக்கவசங்கள் அணிந்து கொண்டு வருபவர்கள். 'அவள் உண்மையான ஒரு மருத்துவர் என்று எப்படி உனக்குத் தெரியும்? தான் ஒரு மருத்துவர் என்று அவள் சொன்னாள்.' ஒரே யொரு விதிவிலக்கு என்னுடைய அப்பா மட்டுமே. அவர் ஒரு முறை அவருடைய நாய்க்கு மருத்துவர் பரிந்துரைத்த நுண்ணியிர எதிர்ப்பியை-அன்றியபயிற்றிக்ஸ்-சாப்பிட்டார். அதற்கு அவர் சொன்ன காரணம், 'ஆ, யார் அதைப் பொருட்படுத்துவார். இரண்டும் ஒன்றுதான், போ,' என்றார். விநோதமான ஒரு பெண் நள்ளிரவொன்றில் சத்திர சிகிச்சை அளிக்கிறாள் என்று நான் அவருக்குச் சொன்னபோது, அவருடைய எதிர்வினை என்னுடையதைப் போலவே இருந்தது. 'கொஞ்சப் பணத்தை மிச்சம் பிடித்து விட்டாய் போல!'

அந்த மருத்துவர் -அவளை அடா என்று அழைக்கிறேன்- நான் புத்தகங்களில் கையொப்பம் இட்ட பின்பு தன்னுடைய சத்திர சிகிச்சை அறைக்கு இரவு ஒரு மணி போல வந்தாள். அவளுடன் அவனுடைய மகனும் அவளுடைய சிநேகிதியின் மகனும் வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் முப்பது வயதின் ஆரம்பத்தில் இருந்தனர். உண்மையான மனிதர்களிலும்

டேவிட் சிடாரிஸ்-1956. அமெரிக்க எழுத்தாளர். நகைச்சுவையாளர், வானொலிக் கலைஞர், கட்டுரையாளர், சிறுகதை ஆசிரியர். நியூ யோர்க்கில் பிறந்து றாலி, வட-கரோலைனாவில் வளர்ந்தவர். தந்தை கிரேக்க வம்சாவளியினர். தாய் அங்லோ அமெரிக்கர். இவர் அதிகமாக வானொலிக் கலைஞராகவே அறியப்பட்டவர்.

Barrel Fever, Me Talk Pretty One Day, Naked போன்றவை பெரிதும் பேசப்பட்டவை. பல விருதுகளும் பரிசுகளும் பெற்றவர். இவருடைய நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள் தன் வரலாறு சார்ந்தவை. தன்னைத்தானே இழிவு செய்யும் வகையானவை. அவருடைய அபுனைவுகள் கூட புனைவு வகையைச் சார்ந்தவை என்றே பல விமர்சகர்கள் கருதுகின்றனர். இவர் தன் தங்கையும் நடிகையுமான எமி சிடாரிஸ்-டன் சேர்ந்து பல நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார். இவர் எமது எழுத்தாளர் அ. முத்துலிங்கத்திற்குப் பிடித்த எழுத்தாளர்.

பார்க்க சீரியல் பட நடிகர்களைப் போல அவர்கள் அழகாக இருந்தார்கள். அவர்களின் கவர்ச்சி இயல்பற்றதாக -ஏறக்குறைய விசித்திரமாக -இருந்தாலும் சகோதர சகோதரிகளாக அவர்கள் நடந்து கொண்ட முறை எனக்குப் பழக்கமானதாக இருந்தது. விசேசமாக ஒருவரை ஒருவர் சாடினார்கள். வெறுமனே பேசாமல் இருந்தார்கள். வேடிக்கையாகவும் நடந்து கொண்டார்கள். ஒருவரை ஒருவர் இகழ்ந்தல்ல. நாங்கள் நாலு பேரும் கைவிடப்பட்ட தெருக்களால் மாநிலத்தின் குறுக்காக காரில் சென்று கொண்டிருந்தோம். எங்கோ இருட்டான ஒரு மருத்துவ மனைக்கு. இரகசியமாக. 1950 களில் நடைபெற்ற கருக்கலைப்புச் செய்வது போல, கள்ளத்தனமாகவும் ஆபத்தானதாகவும் தோன்றியது.

என் கட்டி இருந்த இடத்திற்கு மட்டும் மயக்கமருந்து கொடுத்ததுடன் என் கட்டியை வெட்டும் சிகிச்சை ஆரம்பித்தது. அடா எப்போது அதை வெட்டத் துவங்கினார் என்பதை நான் கவனிக்காமல் விட்டபோதும் கட்டியை இறுக்கி வெட்டி வெட்டி இழுப்பதை என்னால் உணர் முடிந்தது. என்னுடைய கொழுத்த பண்பையை அத்தனை பழக்கமில்லாத திருடன் ஒருவன் இழுப்பதைப் போல அது இருந்தது. கட்டியில் இருந்து இழுத்தெடுத்த கீற்றுக்களை ஓர் உலோகத் தட்டில் போட்டாள். அவை புதிதாக வெட்டப்பட்ட கோழியின் நெஞ்சுச் சதையின்; சிராய்களைப் போல இருந்தன. 'என்னுடைய குடல்கள் வெளியே தொங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றனவா?' என்று ஒரு முறை அவளிடம் கேட்டேன்.

'கடவுளே, இல்லை,' என்றாள். 'உங்கள் கொழுப்புக் கட்டியை மாதிரி ஒன்றில் தான் இருந்தது. நான் கீறியதால் அது வெளியே துருத்திக் கொண்டிருக்கவில்லை. நீங்கள் விரும்பினால் நீங்களே பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்குக் கண்ணாடி ஒன்று தருகிறேன், பார்ப்பதற்கு.'

'பரவாயில்லை,' என்றேன்.

அவள் சிகிச்சை செய்து கொண்டிருந்தபோது அவளுடைய சிநேகிதியின் மகனுடனும் மகளுடனும் கதைத்தேன். அவர்கள் எத்தனை அழகாக உள்ளார்கள் என்பதை உணர்ந்து கொண்டிருந்தேன். அவர்களுடன் என்னை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க

கும்போது நான் அத்தனை அழகில்லாமல் இருக்கிறேன் என்பதை உணர்ந்தேன். அப்போது நான் ஓரளவு எழும்பி இருந்து கொண்டிருந்தேன். என்னுடைய மயிர் உள்ள வயிறு வெளியே தெரிந்து கொண்டிருந்தது. 'கொழுப்புக் கட்டையை ஸ்பானிஷ் மொழியில் எப்படிச் சொல்லுவீர்கள்?' என்று கேட்டேன்.

'கட்டி' என்று அந்தப் பெண் சொன்னாள்.

நான் உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஸ்பானிஷ் மொழியை ஒரு பாடமாகக் கற்கிறேன். அதில் இன்னொரு வார்த்தையை நான் அறிந்து கொண்டால் மிகவும் மகிழ்ந்து என் சொற்களஞ்சியக் கூடையில் அதைப் போட்டு வைத்திருப்பேன். சோட் கேக் என்ற வார்த்தைக்கு யப்பான் மொழியில் 'சோட்டோ கேக்' என்பதையும் பேய்ஜ் என்ற வார்த்தைக்கு 'பேய்ஜ்' என்று ஜேர்மன் மொழியில் இருப்பதைப் போல நான் அவற்றை அறிந்திருந்தேன். என்னுடைய கட்டையை வெட்டித் தைத்த பின் நாங்கள் அடாவின் வீட்டுக்கு காரில் சென்றோம். அந்த வீட்டில் மட்டுந்தான் அப்பொழுது விளக்கு எரிந்து கொண்டிருந்தது. அது அமைதியான புறநகர் பகுதி. அங்கே அவளுடைய பெண் சிநேகிதியைச் சந்தித்தேன். அன்னா அவளுடைய பெயர். அவள் தரையைத் தொடும் அளவு இரவு கவுண்டி அணிந்து கொண்டிருந்தாள். வெள்ளை நிறக் கவுண்டி. அவளுடைய தலைமுடியும் வெண்ணிறம். அது அவளுடைய முதுகின் நடுப்பகுதிவரை நீண்டு விழுந்திருந்தது. 'நீங்கள் இங்கு வந்தது எங்களுக்கு மகிழ்ச்சி' என்றாள், கோடெய்ன் நித்திரைக் குளிசைப் போத்திலைத் திறந்து கொண்டு. 'இதில் சில வற்றை வீட்டுக்குக் கொண்டு போகிறீர்களா? வலிக்கு நல்லது,' என்றாள்.

அந்த வீடு பழக்கமான ஒன்று போல இருந்தது. நான் வளர்ந்த வீடு போல அப்படியே இல்லாவிட்டாலும் கூட. குறைந்து அது போல இருந்தது. அதைக் 'கலைத்துவமானது,' என்று என் அம்மா சொல்லியிருப்பார். அதாவது ஓவியங்கள் சுவரில் மாட்டப்பட்டிருந்தன என்பதால். ஆனால் ஓவியங்கள் எல்லாம் அத்தனை அழகானவை அல்ல. பின் தோட்டம் நிலா வெளிச்சத்தால் வெள்ளம் போலக் காட்சி அளித்தது. கீழே தூங்கிக் கொண்டிருந்த நகரத்தைப் பார்த்தேன். அன்னா தன் இளைய மகளைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள். அவள் மகளுக்கு ஐந்து வயது. 'அவள் தான் ஒரு நாயாக இருக்க விரும்புகிறாள் என்று பிடிவாதமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாள். அவள் நான்கு கால்களில் நடக்கிறாள், நாய் போலக் குரைக்கிறாள். அவற்றை என்னால் தாங்கிக் கொள்ள முடியும். ஆனால் அவள் செடிகளின் இடையே மலம் கழிப்பதைத் தான் என்னால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. அப்போது, 'இனிப் போதும். இது கூடிப் போச்சு,' என்று அவளுக்குச் சொன்னேன்.

அது விதிவிலக்கானதொரு மாலைப்பொழுது. பல புதிய மக்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. அவர்களில் ஒருத்தி தன் சிறிய கைகளால் என் உடம்பின் உள்ளே கையை விட்டாள்.

காலை நாலு மணிக்கு அடாவும் அவள் சிநேகிதியின் மக்களும் என்னை என் ஹோட்டலில் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். மூன்று மணித்தியாலங்களின் பின் விமான நிலையத்திற்குப் போக நான் எழுந்தேன். எப்படி இருந்தாலும் அது விதிவிலக்கான மாலையே. சுவாரசியமான புதிய மனிதர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அவர்களில் ஒருத்தி தன் சிறிய கைகளால் என் உடம்பிற்குள் கையை நுழைத்தார். எல்

பாசோ நகரத்தை விட்டு வந்த பின் அடா என் கட்டையை ஐஸ் கட்டிக்குள் வைத்து வினஸ்ரன்-சேலத்தில் இருக்கும் என் சகோதரி வீட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தாள். லீசா அதை குளிர்ட்டியின் ஃப்ரீசரில் வைத்தாள். அதை கடற்கரைக்கு கொண்டு வருவதாகவும் எனக்கு உறுதியளித்தாள். என்னுடைய சுற்றுலாவின் பின்னர் அங்கே நாங்கள் நன்றி நவில்ல தினத்தைக் கொண்டாட கூடியிருப்போம்.

அதற்கிடையில் நான் தொடர்ந்து சுற்றுலா போய்க் கொண்டிருந்தேன். ஹியூஸ்ரனில் அவசரமாக பல்வேர்க்கால்வாய் சிகிச்சை மேற்கொண்டேன். நான் நினைத்தது போல அது அத்தனை வேதனையைத் தரவில்லை. சில நாட்களுக்குப் பின்னர் டல்லாசில் நான் ஒரு பாதவியல் மருத்துவரை சந்தித்தேன். இப்பொழுது மருத்துவர்களுடன் உறவாடும் பழக்கம் அதிகரித்து விட்டது போலும். 'என்ன பிரச்சனை?' என்று அவர் கேட்டார். 'என்னுடைய இடது பாதம் நோகிறது,' என்றேன். அவர் சில எக்ஸ்-கதிர்கள் படங்கள் எடுத்தார். அவற்றில் ஒரு பிரச்சினையும் தெரியவில்லை. காரணம் எனக்குச் சிறிய நோவு மட்டும் தான் இருந்திருக்கலாம்.

'இப்படி அடிக்கடி மருத்துவர்களிடம் போவதை நிறுத்த வேண்டும்,' என்று என்னுடைய விரிவுரைகள் நியமங்களை ஒழுங்குபடுத்தும் முகவர் சொன்னார். அவர் களைத்துப் போனார் என்பது தெளிவாகவே தெரிந்தது. என்னுடைய இறுதி விரிவுரை ஃபுளோரிடாவிலுள்ள ரல்லாஹாஸியில் இருந்தது. அடுத்த நாட்காலையில் நான் றாலிக்கு விமானத்தில் பயணம் செய்தேன். என்னுடைய சகோதரி கிறேச்சன், விமான நிலையத்திலிருந்து என்னை அழைத்துச் சென்றார். அந்தியில் எம்ரால்ட் ஐலில் உள்ள என்னுடைய சிநேகிதன் ஹியூடனுடன் என் முழுக் குடும்பத்துடனும் இருந்தேன். நான் கோட்பாட்டு ரீதியல் அனைவருக்குமான ஓர் இடத்தில் இருக்க விரும்பினேன். அதேவேளை கண்டிப்பாக அது என்னுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்றும் விரும்பினேன். அதுவொரு நடுநிலையான இடம். அதாவது, அங்கே ஒருவர் நான் விரும்பாத ஒரு படத்தை மாட்டிவிட்டால், 'இதைப் பற்றி பின்னர் சிந்திப்போம்,' என்று சொல்லி அதை நான் இறக்கி வைத்து விடுவேன். மறுபுறம், நான் விரும்பும் படத்தை அதில் மாட்டி வைப்பேன். 'ஏன் ஒருத்தன் ஒட்டுப்பலகை ஒன்றை சட்டகம் போட்டு வைக்க வேண்டும்?' என்று என் அப்பா நன்றி நவில்ல நாளுக்கு முதல் நாள் இரவு கேட்டார்.

ஓமாகாவுக்கு நான் சென்றபோது ஜனெற எனக்குத் தந்த ஒரு கலைப்படத்தை முகத்தைச் சுருக்கிப் பார்த்து அப்படிக்கேட்டார். 'ஒன்றைக் கண் இறாஞ்சிப்பூனை ஒரு கண்ணாடியைப் பார்க்கிறது,' என்றேன். அவர் தான் முக்குக் கண்ணாடியைக் கழற்றிய பின் கண்களைத் துடைத்தார். 'இதுவொரு நரகம் போலும்' என்றார்.

இந்த நன்றி நவலல் நாளில் என்னுடைய சகோதரியின் கணவர் ப்பொப் வான்கோழியைப் ஆழமாக நெருப்பில் வாட்டிக் கொண்டிருந்தார். அதை வீட்டுக்கு வெளியே செய்ய வேண்டியிருந்தது. அதனால் அவர் நல்லதொரு இடத்தைத் தெரிவு செய்து காற்றுத் தடுப்பொன்றை கட்டிக் கொண்டிருந்தபோது நான் என்னுடைய குளிர்ட்டியில் உறைந்த கொழுப்புக் கட்டையை எடுத்துக் கொண்டு லீசாவுடனும் மருமகளுடனும் கால்வாய்க்குச் சென்றேன். எனது மருமகளுடைய வயது பதினொன்றுதான். அவள் மிகவும் கூச்ச சுபாவம் உள்ளவள். அப்போது காலநிலை குளிராக இருந்தது. எங்களின் பதினைந்து

நிமிஷ நடையின்போது மடெய்லினை அவளுடைய பாடசா லையில் யார் மிகவும் பிரபல்யமான சிறுமி என்று கேட்டேன். அவள் அதற்கு எந்தவித தாமதமும் இன்றி பதில் அளித்தாள். 'அவள் விரும்பத்தக்கவளா?' என்று கேட்டேன். 'அவள் கடந்த ஆண்டோ அதற்கு முந்திய ஆண்டோ அப்படி அல்ல. ஆனால் இப்போ விரும்பத்தக்கவளாகி விட்டாள்,' என்றாள்.

'ஆறாம் வகுப்பில் எவளுடைய மிகவும் பிரபல்யமான சிறுமி யின் பெயரை நீ மறக்க மாட்டாய்?' என்று கேட்டேன். 'உனக்கு வயதாகிய பின் அல்லது உன் மரண படுக்கையில் இருக்கும் போது, அந்தப் பெயர் உனக்கு நினைவுக்கு வருமா? அப்படி வந்தால் அதுவே அவளுடைய வெற்றி,' என்றேன்.

'என்னுடைய மிக பிரபல்யமான சிறுமி ஜேன்-ஜேன் ரீக்,' என்று லீசா சொன்னாள்.

'அது நல்லதொரு பெயர்,' என்றேன்.

லீசா தலையாட்டினாள். 'அவளை ஜேன்-ஜேன் என்று தான் அழைக்க வேண்டும். அவளை ஆசிரியர்கள் கூட அப்படித் தான் அழைக்கிறார்கள். அப்படி அழைக்காவிட்டால் அவள் பதில் சொல்ல மாட்டாள்,' என்றாள்.

நாங்கள் கால்வாய்க்குப் போனபோது மூன்று சிறுவர்கள் கால் நடைப் பாலத்தில் தண்ணீரைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்கள். அவர்களுடைய சைக்கிள்கள் அவர்களைச் சுற்றி நிலத்தில் உடல்களைப் போல விரிந்து கிடந்தன. நான் பாலத்தின் கம்பியைப் பிடித்துக் கொண்டு கீழே பார்த்தேன். நான் எதிர் பார்த்த பெரிய அமெரிக்க ஆமைகளுக்குப் பதிலாக தலைப் பக்கத்தில் சிவப்பு நிறமுள்ள ஆமைகளைத்தான் கண்டேன். அவை சிறியவை. அத்துடன் அவை அத்தனை பிரமிப்பு அளிப்பவையும் அல்ல.

'நீங்கள் பெரியப்பாவையா பார்க்கிறீர்கள்?' என்று எனக்குப் பக்கத்தில் நின்ற ஒரு சிறுவன் கேட்டான்.

'பெரியப்பாவா?' என்றேன்.

அதை சிலர் கோட்வில்லா என்றும் சிலவேளைகளில் அழைப்பார்கள். அதற்குத்தான் அந்த மோசமான தலை இருக்கிறது. நானும் என் சகோதரனும்; அதற்கு பாண் துண்டுகள் போடுவோம்,' என்றான் அந்தச் சிறுவன்.

'முந்திரியப் பழமும்,' என்றான் அவனுக்கு அருகில் நின்ற சிறுவன். 'சிலவேளை அவற்றையும் கொடுப்போம்.'

எனக்கு யாரோ துரோகம் இழைத்து விட்டார்கள் என்று உணர்ந்தேன். உதாரணமாக, உனக்கு ஒரு பூனை இருக்கிறது. அதற்கு இன்னொரு வாழ்க்கையும் இருக்கிறது என்ற இரகசியத்தை யாராவது கண்டுபிடித்தால் எப்படி இருக்கும்? அதற்கு அயலவர்கள் உணவு கொடுக்கிறார்கள், அதை கலிப்பீஷா என்றும் அழைக்கிறார்கள் என்றால் எப்படி இருக்கும். அதிலும் மோசமாக, அது உன்னை நேசிப்பது போலவே அவர்களையும் நேசிக்கிறது என்று உணர்ந்தால் எப்படி இருக்கும்? அது உண்மையில் அப்படி அல்ல. அந்த முழு உறவுமே என் கற்பனை தான்.

'ஆமைக்கொரு பெயர் இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியாது,' என்றேன்.

'இல்லை, இருக்கிறது,' என்று அந்தச் சிறுவன் தோள்களை இழுத்துக் கொண்டு சொன்னான்.

'அது இப்போ எங்கே?' என்றேன்.

'அது உறக்கநிலையில் இருக்கின்றது,' என்றான். 'ஆண்டு தோறும் செய்வதைப் போல.'

நான் மனம் உடைந்து போனேன். 'அப்படியென்றால் அது எப்போது விழித்தெழும்?'

அந்தச் சிறுவன் குனிந்து தன் சைக்கிளைத் தூக்கினான். 'வசந்த காலத்தில் அது தூக்கத்தில் இறக்காவிட்டால் எழும்பி வரும். நீங்களும் அதற்கு பாண் கொண்டு வந்தீர்களா, அதற்குக் கொடுக்க?' என்றான் அந்தச் சிறுவன்.

'நானா? இல்லை,' என்றேன். அதிலும் பார்க்க எனக்கு மிகவும் நெருக்கமானது ஒன்று என்னிடம் இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொள்ள எனக்கு வெட்கமாக இருந்தது. 'அதை எடுப்பதற்கு எப்படி நான் கஷ்டப்பட்டிருப்பேன்?' என்று நான் வீட்டுக்குத் திரும்பி வரும்போது முனகிக் கொண்டே வந்தேன்.

'உங்களுடைய கொழுப்புக்கட்டி இருக்கட்டும்,' என்றாள் லீசா. 'திரும்பவும் அதை குளிர்நீருக்குள் வைப்போம். கொட்வில்லாவோ பெரியப்பாவோ எப்படியான ஒரு பெயராக இருந்தாலும் சரி. நீ மே மாதம் திரும்பி வரும்போது அதற்கு அதை உண்ணக் கொடுப்போம்,' என்றாள்.

'அதற்கு முன், வசந்த காலத்திற்கும் இப்போதைக்கும் இடையில். ஏதாவது புயல் வந்து மின்சாரம் போய் விட்டால் என்ன செய்வது?'

லீசா ஒரு கணம் யோசித்தாள். 'கொழுப்புக் கட்டியைச் சாப்பிடும் ஒன்றுக்கு அது புதுசா பழசா என்று தெரியப் போவதில்லை,' என்றாள்.

உறக்கநிலையில் உள்ள ஆமை என்னுடைய நன்றிநவில்ல நாளை சீரழித்து விட்டது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அந்த நாள் எனக்கு ஏமாற்றத்தைத் தந்த ஒரு நாளாகி விட்டது. அது ஏன் என்று என்னால் சொல்ல இயலவில்லை. கொழுப்புக் கட்டியை ஒரு நாய்க்குப் போட்டால் அது அவக்கெனக் கடித்து ஒரே தரத்தில் விழுங்கிவிடும். பிறகு அது தன் முகத்தில். 'சீ அது கொழுப்புக் கட்டியா?' என்று காட்டிக் கொள்ளும். அப்படி ஏதாவது ஒன்று முகத்தில் தெரியும். ஆனால் ஆமைகள் முகத்தில் எதையும் காட்டிக் கொள்ளாது. அவற்றுக்கு எந்தத் துக்கமும் இருக்காது. நான் திரும்பி வந்து வாய்க்காலுக்குப் போய் அந்த ஆமைக்கு என்னுடைய சிறிய பரிசை கொடுக்கும்போது அது எதைப்பற்றியும் யோசிக்காது சாப்பிட்டுவிடும். பல ஆண்டுகளாக நான் அளித்த கோழியின் இதயங்களையும் மீன் தலைகளையும் சாப்பிட்டது போல. அதன் பின் அது இன்னும் இருக்கிறதா என்று மறைவற்கு முன் தலையைத் திருப்பிப் பார்க்கும்; நன்றி கெட்டது. துர்நாற்றம் எடுக்கும் ஆழமான சேற்றுக்குள் புதைவதற்கு முன் திரும்பவும் பார்க்கும்.

mahalingam.k@thaiveedu.com

ராணா சங்கா -

ராஜபுத்திர வீரத்தின் அடையாளம்

- நிமால் நாகராஜா

ராணா சங்கா....

வீரத்திற்கு பெயர் பெற்ற ராஜபுத்திரர்கள் பெருமைப்படும் தலைவன்.

தன் வாழ்நாள் முழுவதும் போர்க்களங்களில் சமராடிய பெரும் வீரன். வீழ்ந்து கிடந்த ராஜபுத்திரர்களை தட்டி எழுப்பி, வட இந்தியாவில் வலிமையான ராஜபுத்திர அரசை அமைத்த அற்புதமான ஆளுமை நிறைந்த அரசன்.

களமாடிய நூற்றுக்கும் அதிகமான போர்களில், ராணா சங்கா தோற்றது இறுதி யுத்தத்தில் மட்டும் தான்.

ஒரு கண் கிடையாது. ஒரு கையில் மணிக்கட்டுக்கு கீழ் கிடையாது. அம்பு பாய்ந்ததால் ஒருகால் வழங்காது. உடல் முழுவதும் எண்பது வெட்டுக்காயங்கள். இவைகள் அத்தனையும் போர்களில் ராணா சங்கா பெற்ற விழுப்புண்கள்.

பொ.ஆ.பின் 1192-ல் ஆப்கானிஸ்தானிலிருந்து படையெடுத்து வந்த முகமது கோரிக்கு எதிராக மொத்த ராஜபுத்திரர்களை யும் ஒற்றுமையாக்கி, கோரியை எதிர்த்து நின்ற சமயுக்கை புகழ் பிரித்திவி ராஜனுக்கு பிறகு, சிதறுண்டு கிடந்தவர்களை மீண்டும் சிலிர்த்தெழும் பண்ணியவன் ராணா சங்கா தான்.

இவனது வலிமை நிறைந்த வாள்வீச்சுக்கு முன்னால் சுற்றியுள்ள பிரதேசங்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அவனது காலடியில் வீழ்ந்தன. அப்போதைய டெல்லி சுல்தான் இப்ராஹிம் லோடியின் படை அடிக்கடி ராணா சங்காவிடம் தோற்றோடவே, டெல்லியின் ஆட்சிப் பிரதேசங்கள் ராஜபுத்திரர்களின் கைவசம் வந்தன.

சித்தூரை தலைநகராக கொண்டு, மேவார் என அழைக்கப்பட்ட ராஜபுத்திரர்களின் ஆட்சி விரியத் தொடங்கியது.

அந்த நேரத்தில், மேவாருக்கு அண்மையில் மால்வா எனும் பிரதேசம் இஸ்லாமிய ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது. அந்த ஆட்சியை கவிழ்க்க மெதினி ராய் எனும் இந்து வீரன் ராணா சங்காவிடம் உதவி கேட்கவே, ராணாவின் படை மால்வாவை கைப்பற்றி மெதினி ராயை அரசனாக்கியது.

இப்போது வட இந்தியாவில் ராஜபுத்திரர்களின் அரசு அசைக்க முடியாத பலத்தோடு எழுந்து நின்றது. இந்த நேரத்தில் தான்

பாபர் டெல்லியை கைப்பற்றி புதியதொரு சக்தியாக எழுந்து நின்றார்.

அந்நிய ஆட்கள் எங்கள் சொந்த பூமியில் கோலோச்சுவதா என ராஜபுத்திரர்கள் குமுறத் தொடங்கினார்கள்.

ராணா சங்கா தலைமையில் பாபருக்கு எதிராக ராஜபுத்திர கூட்டணி உருவாகியது. மிகப் பலம் பொருந்திய ராஜபுத்திரப் படை, பாபர் படையை சந்திக்க அணிவகுத்து நின்றது.

இந்தச் சேதி பாபருக்கும் போய்ச் சேர்ந்தது. பாபருக்கு மட்டுமல்ல, அவரது படைவீரர்களுக்கும் போய்ச் சேர்ந்தது.

பாபரின் படைவீரர்கள் கலங்கிப் போனார்கள். இன்னுமொரு பெரும் யுத்தத்திற்கு அவர்கள் தயாராக இல்லை. அதைவிடவும் ராஜபுத்திரர்களின் வீரத்தையும், உயிரை வெறுத்து மூர்க்கத்தனமாக போரிடும் திறனையும் ஏற்கனவே அவர்கள் அரசல் புரசலாக அறிந்திருந்தார்கள்.

காபூலுக்கே திரும்பிப் போவோம் என பாபரிடம் தளபதிகள் விண்ணப்பிக்கவே, இளவயதில் நாடின்றி அலைந்த நாட்கள் பாபரின் நினைவுக்கு வந்திருக்க வேண்டும்.

‘இந்தியாவே இனிமேல் எங்கள் தேசம். கடைசி ஒருவனாக நின்றாவது நான் போரிடத் தயார். கருணை மிக்க இறைவனின் சித்தம் இது. அதை மீற நாங்கள் யார்?’ என பாபர் உணர்சிவ சமாக, கடவுளையும், மதத்தையும் துணைக்கு அழைத்து உரையாற்ற வேண்டியதாயிற்று.

போர்வீரர்களின் மனதை மாற்ற, உரையோடு சேர்த்து பாபர் இன்னுமொரு யுக்தியையும் செய்தார். பலவகை மது வகைகளை அருந்துவதில் அலாதி நாட்டம் உள்ள பாபர், இந்தப் போரை வெல்லும் வரை தான் மதுவைத் தொடப்போவதில்லை என சத்தியம் வேறு செய்தார். கூடவே அரண்மனையில் இருந்த மதுக் குடங்களையும் வீரர்களுக்கு முன் கொண்டு வரச் செய்து அத்தனையையும் உடைத்தெறிந்தார்.

பாபரின் மன உறுதி கண்டு வீரர்கள் மனம் மாறினார்கள். வாட்களை உயரே உயர்த்தி போர்க்கூச்சல் போட்டார்கள்.

அது பொ.ஆ.பின் 1527 பங்குனி மாதம் 16-ம் திகதி.

ஆக்ராவிரு அருகிலுள்ள கான்வா என்னும் பிரதேசத்தில் ஒரு இலட்சம் ராஜபுத்திர வீரர்களுக்கு எதிரே தனது ஐம்பதி

னாயிரம் வீரர்களோடு பாபர் நின்றார்.

பாபரின் எதிர்காலத்தை, மொகலாயர்களின் எதிர்காலத்தை, ஏன் இந்தியாவின் எதிர்காலத்தையே இந்தப் போர் தீர்மானிக் கப் போகின்றது என்று இரு தரப்பினருக்கும் தெளிவாகவே தெரியும்.

டெல்லி சுல்தான் இப்ராஹிம் லோடியுடனான போர் போல இது இருக்கப் போவதில்லை. இப்ராஹிம் லோடியின் படை அப்போது வலுவழிந்து கிடந்தது. பாபர் அதனை இலகுவில் வெற்றி கொண்டார். ஆனால் ராஜபுத்திரர்களின் படை அப்ப டியில்லை. மிகவும் வலிமையாக, வெறி கொண்டு நிற்கிறது. போர் மிகக் கடுமையாக இருக்கப் போகிறது.

போர் தொடங்கிற்று. இருபக்கமும் பேரழிவு.

பாபரின் துப்பாக்கிகளும், பீரங்கிகளும் பலத்த சேதத்தை விதைத்தன. தீர்த்துடன் போரிட்ட போதும் பாபரின் படையின் வியூகத்தை ராஜபுத்திரர்களால் உடைக்க முடியவில்லை.

யுத்தத்தின் இடைநடுவில் ராணா சங்கா கடுமையாக காயப் பட்டு நினைவிழக்கவே, மெய்ப்பாதுகாவலர்கள் அவரை யுத்த களத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்த வேண்டியதாயிற்று. இதை அறிந்த ராஜபுத்திர வீரர்கள் கொஞ்சம் சோர்ந்து போனார் கள். நிலைமையை சாதகமாக்கிக் கொண்ட பாபரின் கை போரில் ஓங்கியது.

முடிவில், அந்நிய ஆட்சிக்கு எதிராக அணிதிரண்டு போரா டிய ராஜபுத்திரர்கள் தோற்றுப் போகிறார்கள்.

வீழ்ந்து கிடந்த ராஜபுத்திரர்களின் தலைகளைக் கொண்டு ஒரு பெரும் கோபுரம் செய்து மொகலாயப்படை தனது வெற் றியைக் கொண்டாடியது.

அதன் பிறகும் ராணா சங்கா படைகளை திரட்டத் தொடங்கி னார். பாபரை வெல்லும் வரை தான் சித்தூர் திரும்பப் போவ தில்லை என சத்தியம் வேறு செய்து கொண்டார்.

இதைக் கேள்விப்பட்ட பாபர், ராணா சங்காவின் பெரும் விசு வாசியான மால்வா நாட்டு அரசன் மெதினி ராய் மீது படையெ டுத்தார்.

மெதின ராயின் சந்தேரிக் கோட்டையை முற்றுகையிட்ட பாபர்,

மெதினி ராயுடன் சமரசம் செய்ய தூது அனுப்பினார்.

ராணா சங்காவுக்கு துரோகம் செய்வதை அறவே வெறுத்த மெதினி ராய், சமாதான தூதை மறுத்து போர்க்களத்தில் மடிய முடிவு செய்தார்.

வீராவேசமாக ராஜபுத்திரர்கள் போரிட்டாலும் பாபரின் படை யின் பலம் மிகப் பெரியது.

முடிவு தீர்க்கமாக தெரிய வந்ததும், ராஜபுத்திரர்கள் ஓர் அதிர்ச்சியான காரியம் செய்தார்கள். தங்கள் வழக்கப்படி, தங்கள் மானம் காக்க தங்களது பெண்களையும், குழந்தைக ளையும் கொண்டு விட்டு பிறந்த மேனியோடு பாபரின் படை யோடு இறுதியாக மோதி வீரச்சாவடைந்தார்கள்.

மெதினி ராய் இறந்து சிலநாட்களில், மீண்டும் பாபருடன் மோதுவதை விரும்பாத ராணா சங்காவின் சகபாடிகள் சிலர் அவரை நஞ்சூட்டிக் கொலை செய்தனர்.

போர்க்களங்களிலேயே தனது வாழ்க்கையை செலவிட்ட பெரும் வீரனான ராணா சங்காவின் மரணத்துடன் பாபரின் மிகப்பெரிய தடை விலகியது.

மொகலாய சாம்ராஜ்ஜியம் வேகமாக விரியத் தொடங்கியது.

பாபர் இந்தியாவில் காலடி வைத்து நான்கு வருடங்கள் போயிருந்தன.

தொலைதூரத்திலிருந்து இந்தியாவை நாடி வந்த பாபரை தேடி, ஒருவர் வந்தார்.

பெரும் போர்களை வெற்றி பெற்று மொகலாய சாம்ராஜ்ஜியத் தினை உருவாக்கிக் காட்டிய ஆற்றல் மிக்க பாபர், வந்தவர் முன்னால் மண்டியிட வேண்டியதாயிற்று.

வந்தவர், அரசனுக்கும், ஆண்டிக்கும் வித்தியாசம் பார்க்காத ஆசாமி. அவர் மனிதர்கள் தவிர்க்கவே முடியாத அழையா விருந்தாளியான மரணதேவன்.

nimal.nagaraj@thaiivedu.com

Lower rates. Exceptional service.

Connect with an insurance company that puts clients first.
Discover why The Co-operators is the right choice
for your Auto and Home insurance.

Ask us about our significant discounts, 24-hour
Emergency Claims Service, free Identity Theft coverage
with our Home policies, and Accident Forgiveness
Endorsement option. All backed by our
Claims Guarantee.

Senthooran Punithavel

Phone: **416-396-0707**

Fax: 416-396-1221

Email: Senthooran_Punithavel@cooperators.ca

We've Moved
Our New Address

10 Milner Business Court - Unit 708
Scarborough, ON M1B 3C3

குறைந்த கட்டணங்கள் பெரும்பயன் நல்கும் சேவைகள்

வாடிக்கையாளர் நலனை முன்னிலைப்படுத்தும்
எம் காப்புறுதி அமைப்போடு தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

வீடு, வாகன காப்புறுதி சேவைகளுக்கு உகந்த தெரிவு
The Co-operators திறுவனமே என்பதைக் கண்டுக்கொள்ளுங்கள்

உங்களுக்கான கட்டணக் கழிவுகளை பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்

24 மணிநேர ஆவசர கேட்பனவுச் சேவை வழங்கப்படும்

Home Auto Life Investments
Group Business Farm Travel

 the co-operators®
A Better Place For You®

BUYERS

If Yathavann Doesn't **Negotiate** at Least
\$10,000 Off The List Price,

He'll Give You **\$2000**
Cash on Closing.

FREE Home Inspection When You Buy With Us.

Sellers

Your Home **SOLD** in 60 Days
Guaranteed!

OR I'LL SELL IT FOR FREE**

**SOME CONDITIONS MAY APPLY

For More Information On My
Exclusive Guaranteed Sales Program

ORDER A FREE REPORT BY VISITING
WWW.HOUZZVALUE.CA

Free Home Evaluation.
No Cost. No Obligations

RE/MAX

Crossroads Realty Brokerage Inc.
Independently Owned & Operated
Off: 416.491.4002

YATHAVANN

SELVARAJAH

Sales Representative

416-992-4474

FOR SALE/ LEASE

FOR ALL YOUR REAL ESTATE NEEDS

கனவு இல்லம்

கைகளில் வர...

உங்கள் வீடு விற்பனை முகவர்...

Outstanding Agent
for Outstanding Results.

RE/MAX
Excel Realty Ltd., Brokerage*

Bus: 905.475.4750 Fax: 905.475.4770 50 Acadia Ave. Suite 120, Markham, ON L3R 0E3

Real estate services provided by licensed real estate professionals. All rights reserved.

RAJ NADARAJAH
SALES REPRESENTATIVE

DIR: 416.333.6115
nanohomes@gmail.com

கடன் தொல்லையா?

பல்ணைடுகாலை Bankruptcy, Consumer proposal போற்ற சேவைகளில் அனுபவமுடையவர்கள்

கட்டணங்கள் ஏதுமற்ற சேவை

- கடன் பிரச்சினையால் நிம்மதியற்ற வாழ்க்கையா?
 - நாளாந்த வாழ்க்கை கைநழுவிப் போகிறதா?
 - வீடு, கார் பறிமுதலாகிவிடும் என்ற ஏக்கமா?
 - Collection Agencyயின் தொலைபேசி மிரட்டலா?
 - உங்கள் சம்பளம் கடன் தந்தோரால் பறிமுதலாகும் என்ற கவலையா?
- ✓ சேவைக்கான கட்டணம் (Consulting fee) நாங்கள் அறவிடுவதில்லை
 - ✓ மறைவான கட்டணங்கள் (Hidden charges) ஏதும் கிடையாது
 - ✓ Consumer Proposal செய்வதன் மூலம் உங்கள் கடன்தொகையில் ஒரு பததியை மட்டுமே வட்டியின்றி செலுத்த நாங்கள் ஒழுங்கு செய்து கொடுப்போம்.
 - ✓ Consumer Proposal ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதற்கு உடனடியே கட்டணத்தை ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்ள ஒழுங்கு செய்து கொடுக்கப்படும்

Trustee in bankruptcy இணைந்து ஒரே காலையில் கீழ் ஆயங்கும் ஒரு தமிழர் நிறுவனம்

தளமெத்து கடன் பிரச்சினைகளுக்கான இலவச ஆலோசனைகளுக்கு

Sri Vallipurathanar

Certified Insolvency & Bankruptcy Counsellor

CS Credit Solution Centre

309-80 Corporate Drive
Scarborough, ON M1H 3G5
Tel: **416.439.0224**
Cell: **416.450.5011**
Fax: 416.439.0226

www.creditsolutioncanada.com
contact@creditsolutioncanada.com

**BRING YOUR
PARENTS AND
GRANDPARENTS
WORRY FREE**

Visit your one stop solution center
for all your super visa insurance needs...

SuperVisa**•Today**

www.supervisa.today ☎ #416 321 6000

BUY^{OR}SELL

PYRAMID GROUP
REAL ESTATE PROFESSIONALS
www.pyramidgroup.com

POWER BROTHERS
REAL ESTATE

UTHAYAN BROKER **SIVARAJAH**

416.301.5555

[@uthayansivarajah](https://www.instagram.com/uthayansivarajah) [@uthayansivarajah](https://www.facebook.com/uthayansivarajah)

RAJ BROKER **SIVARAJAH**

416.843.3333

ROYAL LEPAGE **ignite**
REALTY, BROKERAGE

KUMAR SALES REPRESENTATIVE **SIVARAJAH**

416.453.7777

795 Milner Avenue, Toronto, ON M1B 3C3
Office: 416-282-3333 | Fax: 416-272-3333
INDEPENDENTLY OWNED AND OPERATED

INTEGRITY | KNOWLEDGE | SUCCESS | TEAMWORK

MORTGAGE FINANCIAL

Residential / Commercial / Vacant Land / Industrial / Construction Properties

புதிய, முதல் தரம் வீடு
வாங்குவோருக்கான மோட்கேஜ்,
1ஆம், 2ஆம், Bridge,
Private மோட்கேஜ்
சுய தொழில் புரிவோருக்கான
மோட்கேஜ்
பழுதடைந்த கிரடிற்
உள்ளவர்களுக்கான மோட்கேஜ்
குறைந்த வருமானம்
உள்ளவர்களுக்கான மோட்கேஜ்

Residential Mortgages

- 1st & 2nd Mortgages
- Refinance, Renewal & Switches
- Equity Line of Credits

Commercial Mortgages

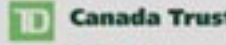
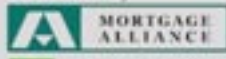
- 1st & 2nd Mortgages
- Refinance, Renewal & Switches
- Equity Line of Credits

NESAN

416-908-5656

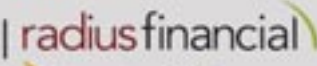
mortgage@subra.com
www.subra.com

Powered by

WE DEAL WITH ALL BANKS

Brokerage # 10330

O: 1-844-878-2721 | F: 647-351-3099 | 1585 Markham Rd, Unit # 406, ON, M1B 2W1.

வீடு வாங்க விற்க...

18 வருடங்களுக்கு மேலான வீடுப்பரிசோதனை அனுபவத்துடன்

ஒரு வீட்டுப் பரிசோதகர் வீடு விற்பனை முகவரனரால்...

வாங்கப் போகிறீர்களா?

விற்கப் போகிறீர்களா?

☒ தரமான வீடு தவறிப்போகாது	☐ இலவச பரிசோதனையும் ஆலோசனைகளும்
☒ பிடித்த வீடு மலிவாய் கிடைக்கும்	☐ விற்பனின் வரும் தடங்கல்கள் தவிர்ப்பு
☒ வாங்கியபின் ஏமாற்றம் இல்லை	☐ சந்தை விலைக்குக் குறையாத பெறுமதி
☒ பெருவருவாய் தரும் முதலீடு	☐ உச்சப் பெறுமதிக்கான உபாயங்கள்

Vela Subramaniam

Experienced Home Inspector
Sales Representative

Dir: **416-786-0760**
info@vela4homes.com
www.vela4homes.com

Homelife/Future Realty Inc. Brokerage

Independently Owned and Operated

Bus: 416-264-0101 Fax: 905-201-9229
205-7 Eastvale Dr., Markham, ON L3S 4N8

அரிய சந்தர்ப்பத்தைத் தவற விடாதீர்கள்!
முற்றிலும் கிவசமான சேவை!

12 வருடத்திற்கு மேல்...
உங்கள் Gas Furnace மற்றும் CO பாதுகாப்பு
கட்டுவதற்கு வழிவகுக்கிறோம்.

\$2100 Rebate Available Now
call us 416-414-2280

- FREE Inspection in GTA
- Over 10 yrs in Business Experience
- Flat Rate Pricing
- Parts and Labour guarantee
- Guaranteed Repairs
- Professional Service
- Fully Insured

Gas Furnaces, Air Conditioners,
Thankless Water Heater, Gas line install

Licensed Technician | **ELENGO THIYAGARAJAH**

ALL MAJOR APPLIANCES E : aatekcanada@gmail.com

AATEK
HEATING & COOLING

We Are Specialists in custom homes **Ductwork System** | We Are Professional trouble shooters for all major gas appliances
416.414.2280

Buy, Sell Invest

RE/ON
Homes Realty Inc.
Brokerage

Gnan - Judy
Real Estate

www.reon.ca/brokers/canada
www.reon.ca/brokers/canada

Judy
Gnanendran Realtor # (905) 209-8080
416.629.9797 20 KARACHI DR, UNIT #10 MARKHAM, ON L3R 0K6

Gnanendran
Narasingham Realtor # (905) 209-8080
416.937.8090

பெரிய அளவு
அல்லது சிறிய அளவு

சுத்தமான தோலுக்கு
உங்கள் தோலுக்கு உரிய
சுத்தப்படுத்தும் பொருளை
பயன்படுத்தండి.

உங்கள் தோலுக்கு உரிய
சுத்தப்படுத்தும் பொருளை
பயன்படுத்தండి.

உங்கள் தோலுக்கு உரிய
சுத்தப்படுத்தும் பொருளை
பயன்படுத்தండి.

உங்கள் தோலுக்கு உரிய
சுத்தப்படுத்தும் பொருளை
பயன்படுத்தండి.

SABONA

Ceycan Transshipping Inc.
INTERNATIONAL FORWARDING LOGISTICS
EXCLUSIVE SOLE AGENTS FOR CEYLON SHIPPING LINES IN CANADA
REGULAR PERSONAL EFFECTS SHIPMENTS BY SEA & AIR TO SRI LANKA

OUR AGENTS ACROSS CANADA

Head Office
Toronto, Ontario, Canada
Tel: (416) 291-1111

Mississauga, Ontario, Canada
Tel: (905) 270-1111

Markham, Ontario, Canada
Tel: (905) 479-1111

1981 Boylen Road, Unit #5, Mississauga, Ontario L5S 1R9
sales@ceycantranship.com web: ceycantranship.com

Bringing Your Dreams To Life!

யாழனாயும் யாழன சார்ந்த நிலமும்
யாழ்ப்பணம் யாழ்க்கள் பெற்று விற்றிடவும்
யாழ்ப்பணம் பணியாவதே யாழ்க்களின் பணியே

Maheasan Subramaniam
BROKER

Free Home Evaluation with No Obligation

416-816-0141

Daniels FirstHome at Markham & Sheppard
Starting from **\$299,000**
OPENING ON **NOVEMBER 6TH**

ஒரு வீட்டை வாங்க விரும்புகிறீர்களா?
CONTACT ME FOR
REGISTRATION & MORE INFO
416-556-4881

HOMELIFE HomeLife/Champions Realty Inc. Brokerage
Office: 416-281-8200
E-mail: ramesh@hmlife.com

RAVEEN
SIRINIVASAN
SALES REPRESENTATIVE

LIFE, HEALTH & TRAVEL INSURANCE

InforceLife

Sutharshan Sirinivasan
Advisor
416-854-6768

20 Milner Business Ct. Unit-707 | Scarborough

Finding Homes to Fit Your Lifestyle

Suba Aynkharan
Broker
Call: 416-722-4444
E-mail: suba_ayn@hotmail.com

1285 Warrington Ave., Suite 203
Toronto, ON M1B 2V9
Tel: 416-287-2222
Fax: 416-287-4488

RE/MAX
COMMUNITY
REALTY INC., Brokerage

NO MEDICAL UP TO \$500,000

- ✓ 50 first month's premium
- ✓ No medical exams
- ✓ Simple and straightforward
- ✓ 18-80 years can apply

MEDICAL INSURANCE FOR SUPER VISA **100% REFUND IF VISA DENIED**

Sritharan Thuraiajah
 416.918.9771
 416.321.2500

Life 100
 INVESTMENT & WEALTH MANAGEMENT

Are you getting Million Dollar advice

Residential Mortgages | Commercial Business Loans | 1st and 2nd Mortgages | Private Funds Available
 Debt Consolidation - Refinance | No Income Confirmation | No Down Payment Confirmation
 Call me more details...

Rambo Tharmalingam
 Mortgage Agent

KAPITAL CARE MORTGAGE INC.
 5200 Finch Ave. E. Unit 306, Scarborough, ON M1S 4Z5

647-290-3416 / 416-543-1111

மீடு | வணிகம் Residential | Commercial
 * அடங்க * வீடு * அடங்க... * BUY * SELL * LEASE

CALL YOUR PROFESSIONAL SERVICE

Rave P. Raveenthiran
 Sales Representative
Dir: 416-567-2462
 Email: realtor.rave@gmail.com

HOMELIFE
 HomeLife C1 Realty Inc.
 205-7 Dundas St. West, Toronto, ON M5G 1R8
 Tel: 416-597-8877

List your property with me... **FREE!**

- Home Evaluation
- Home Staging
- Professional Photography
- Social Media Marketing
- Just Listed & Feature Sheet

நிபு **ரங்கனாஸ் நகைமாடம்**

நிபு நகைமாடம் இது உங்கள் உடைகள்
 கழிவுகொடுக்க
 உங்களுக்கு நகைமாடம் உடைகள்
 உங்களுக்கு நகைமாடம் உடைகள்
 உங்களுக்கு நகைமாடம் உடைகள்

647-702-2159 | **MARKHAM & STEELES YELLOW BUILDING**
6055 STEELES AVE ESCARBOROUGH, ON M1V 5P6

COMMITTED TO EXCELLENCE 21
 Call us now to get your HOME SOLD 416-725-7284

CENTURY 21
 Penny Pullan Ltd.

Ravi Kana
 Call 416.725.7284 (Ravi)
 www.ravikana.com

"Serving With Dignity, Compassion and Excellence"

WELL GUARD INSURANCE
 220 Commerce Valley Dr W Suite 480, Thornhill, ON L3T 5A4

LOTUS Funeral and Cremation Centre Inc.
 121 City View Dr. Etobicoke, ON M9W 5A8

Patricia Peter BBM
 Licensed Funeral Programming Director & After Care Advisor
 Licensed Insurance & Investment Advisor

Direct: **416-834 5753**
 Email: advisorp110@gmail.com

Residential Mortgages | Commercial Business Loans
 1st and 2nd Mortgages | Private Funds Available
 Debt Consolidation - Refinance | No Income Confirmation
 Call us more details...

Kethes Sivasubramaniam
 Mortgage Agent
416-873-5780

5200 Finch Ave. East, Unit 306, Toronto, ON. M1S 4Z5

DEVADAS LAW
 PROFESSIONAL CORPORATION

Real Estate
 HST
 Tax Law
 Family law
 Immigration
 Business law
 Employment Law
 Estate Planning and Last Wills

Vasuki Devadas
 Barrister, Solicitor & Notary Public
 vasu@vdlaw.ca

Vinayagamorthy Devadas CPA, CMA, MBA
 Barrister & Solicitor
 devadas@vdlaw.ca

1415 Kennedy Road, Unit 3 | Toronto, Ontario | M1P 2L6
 Next to BNC in Kennedy & Sheppard
 Tel: (416) 266-1234 | Fax: (416) 266-2000 | www.vdlaw.ca
 Contacting us should be easy as 1,2,3,4 Just remember "266"

NAVA WILSON LLP
BARRISTERS AND SOLICITORS

10 Milner Business Court, Suite 210
Toronto, ON M1B 3C6

416.321.1100 | info@navawilson.com
416.321.1107 | www.navawilson.com

RAMAN HOME COMFORT INC HEATING

Quality Products, Certified Technicians, Reliable Service & Reasonably Prices ensure faster responding and/or superior service suggestions

SAVE \$2000 WHEN PURCHASING A NEW HIGH EFFICIENCY FURNACE

LENNOX

Raman Chelliah
Sales Person
647-893-4414

Tel: 416-332-2989
Email: info@ramanhomecomfort.com

Scarborough - C100-4055 Steeles Ave. East, Scarborough, ON M1X0A7

15 years of Success
500+ Agents

Vettyvell Law

Selva Vettyvel
Broker of Record

Rishani Vettyvel
Real Estate Law

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage
416.568.4301

416.261.1544

AEREN Thiagarajah Broker
www.aerenthiagarajah.com
Tel: 647-888 3500

DILEEP Thangavel Broker
www.dileepthangavel.com
Tel: 416-666 2300

HomeLife/ Future Realty Inc., Brokerage
205 - 7 Eastside Drive, Markham, ON L3R 4W8

நீங்கள் வீடு வாங்கும்போது
\$8475⁰⁰

வரை ஆரச வரிச்சலுகை பெற்றுக்கொள்ள தகுதியானவரா? விபரங்களுக்கு 416-888-9492

Sweagna Chari, Broker HomeLife Galaxy Real Estate Brokerage, Ltd.
301-111 Grangeway Ave, Toronto, Ontario, M1H 3E9 tel: 416-294-5555

ALL YOUR REAL ESTATE & MORTGAGE NEEDS
வீடு வாங்குதல், தொழில்நுட்பம், கடன், காலவரையின் விவரம்...

Thana Yoganathan
416.418.5749

HomeLife (Lanark Realty Inc. Brokerage) OFFICE: 905-361-1808

வீடு வாங்குதல் நிபந்தனைகள்
வாராந்திர விற்றல்

Kuna Nagalingam
Sujatha Kunasegar

HomeLife Today Realty Ltd., Brokerage
416-298-3200

416.402.4545

RAMACHANDRAN LAW

CIVIL LITIGATION - REAL ESTATE - FAMILY - CORPORATE - EMPLOYMENT - WILLS & ESTATE

VITHU RAMACHANDRAN
Barrister & Solicitor
416-902-8225

Ahilan Thanabalasingham
Sales Representative
RE/MAX Royal Properties Realty Ltd., Brokerage
416.617.1767

Office: 905.471.0002
705 Markham Road, Unit 19 Markham, ON L3R 0K6

UTHAYAN SIVARAJAH
416.301.5555

SUGAN SIVARAJAH 416.890.9999
RAJ SIVARAJAH 416.843.3333
SIVAKUMAR SIVARAJAH 416.453.7777

Pyramid Group

Your Lifelong Realtor

Naada Kandasamy
Broker
DIR: 416-452-4508
OFF: 416-230-1111
naadakandasamy@gmail.com

RE/MAX ACE REALTY INC., BROKERAGE

Mega Financial Group

சாத்தியமான நிதி நலன்களை உருவாக்குங்கள்.

Call Now
Raj Nadarajah
President & CEO
416-666-1120

Sri Vallipurathar
Certified Treasury & Banking Counselor

CIBC Credit Solution Centre

309-80 Corporate Drive
Scarborough, ON M1H 3G5
Tel: 416.439.0224
Cell: 416.450.9011
Fax: 416.439.0220
www.sri Vallipurathar.com

Suba Aynkharan
Broker
Cell: 416-722-4444
E-mail: www.subaaynkar.com

1165 Sheppard Ave. East, Suite 202
Scarborough, ON M1S 1S8
Tel: 416-297-2222
Fax: 416-297-4888

RE/MAX COMMUNITY REALTY INC.

416-244-8787
www.4162448787.com

4464 Sheppard Ave. East Unit 12A, Toronto ON M1S 1J8

வாங்கும் வீடுகளை விற்பனை செய்து கொடுக்க...

Uthayan Alex Sivasambu (S. Thangavel)
Broker
Office: 416.276.5472 (7352)
Toronto: 416.474.8811 (7352)
www.alexthangavel.com

COLDWELL BANKER

Vaheesan Jeyaveerasingam
Sales Representative
Re/Max Ace Realty Inc., Brokerage
3-1286 Kennedy Road, Scarborough, Ontario, M1P2L5

Dir: 416-270-1111 | Fax: 416-270-7000

www.vaheesanrealtor.com
Email: vaheesan@hotmail.com

BUY / SELL / INVEST

Please Contact
RAVI PARAMU
Broker

Dir : 416-262-4176
Bus : 416-298-3200
rparamu1558@gmail.com

HomeLife Today Realty Ltd., Brokerage
31 Progress Ave., Suite 210, Toronto, ON M1P 4W6

NOW HIRING JOIN OUR DYNAMIC TEAM

CHANDRAN RASALINGAM
President & CEO

INFORCE LIFE Financial Services Inc.
QUALITY ADVICE YOU CAN TRUST

10 Milner Business Court, Suite 207
Scarborough, ON M1B 3C6
Tel: 416-909-0490 Fax: 416-321-6000 x400
www.inforce.ca

Tharma Iyathurai
Sales Representative
HomeLife/GTA Realty Inc., Brokerage
5215 Finch Ave. E., Suite: 203
Toronto, Ontario

Cell: 416 505 8532
Office: 416 321 0000
Fax: 416 321 0002

TharmaIyathurai.com
5215 Finch Ave. E., Suite: 203, Toronto, Ontario

DR. YALINI ARAVINDHAN B.S. D.D.S.
DENTIST

ALL YOUR DENTAL NEEDS...
CALL US: 905-854-8624

7475 MCCOWAN RD. MARKHAM, ON L3R 0G8 WWW.YALINDENT.COM

உங்களுக்கு தகுந்தவர்களை தேர்ந்தெடுத்தல்
வீடு வாங்குதல், தொழில்நுட்பம், கடன், காலவரையின் விவரம்...

RE/MAX

077 588 0000
www.remax.com.sg
info@remax.com.sg
88 Kinnaminford Road, Jaffray

LATHAN VARATHARAJAN
Broker Owner
+65 96 488 3831
+65 488 8880 8000
Lathan@remax.com.sg